

ΑΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΤΜΗΜΑ: Τ.Α

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΘΕΜΑ: ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ**

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΣΤΑΣΙΝΟΣ Α. ΜΠΟΒΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2008

ΑΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΤΜΗΜΑ: Τ.Α

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ: ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΣΤΑΣΙΝΟΣ Α. ΜΠΟΒΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2008

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από τα κυρίαρχα στοιχεία της φύσης και της ζωής είναι το νερό.

Το νερό ως τροφή και ως πρώτη ύλη είναι στενά συνδεδεμένο με τη ζωή και περιγράφει την ανθρώπινη πολιτιστική εξέλιξη μέσα στους αιώνες. Ο άνθρωπος απαιτεί γλυκό νερό για να επιβιώσει γι αυτό και σε όλη την περίοδο της εξέλιξης του ζούσε κοντά σε ποταμούς και λίμνες .

Αργότερα με την καλλιέργεια του εδάφους συνειδητοποίησε ότι το νερό είναι απόλυτα αναγκαίο για τις σοδειές του γεγονός που μαρτυρείται από τα ερείπια παλαιών αρδευτικών δικτύων που αξιοποιούσαν με κάθε δυνατό τρόπο την μέγιστη δυνατή χρήση του διαθέσιμου νερού.

Από τη μυθολογία και τους αρχαίους μεγάλους πολιτισμούς γνωστά είναι τα έργα ύδρευσης και άρδευσης. Με το πέρασμα των αιώνων όμως διαφοροποιούνται οι χρήσεις του νερού ,εντατικοποιούνται οι ανθρωπογενείς δραστηριότητες που σχετίζονται με αυτό και αρχίζουν να εμφανίζονται κίνδυνοι που απειλούν την ποιότητα και την επάρκειά του.

Η μέχρι σήμερα αλόγιστη χρήση του υδατικού οικοσυστήματος ,τόσο ως συντελεστή παραγωγής και κατανάλωσης, όσο και ως αποδέκτη των αποβλήτων τους έχει ως αποτέλεσμα τη συνεχή υποβάθμιση της ποιότητας του αλλά και την αύξηση του ελλείμματος στο ισοζύγιο νερού, με αρνητικές επιπτώσεις στην οικονομική ανάπτυξη και στην κοινωνική ευημερία.

Το νερό είναι φυσικό αγαθό που χρησιμοποιείται για την ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών, επίσης είναι ένας ανανεώσιμος φυσικός πόρος στα όρια της λεκάνης απορροής, σε συνάρτηση με τη διακύμανση των κλιματικών συνθηκών.

Οι υδατικοί πόροι αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για τη διατήρηση της ίδιας της ζωής για την ανάπτυξη κάθε είδους δραστηριότητας. Υδατικοί πόροι είναι τα επιφανειακά και τα υπόγεια νερά, νερά φυσικών πηγών, χερσαίων και υποθαλάσσιων, που χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες της Γεωργίας της Βιομηχανίας και των κατοίκων.

Η Εργασία αυτή ασχολείται με τη Διαχείριση των Υδατικών πόρων στην Ελλάδα και ειδικότερα με την Διαχείριση των Υδατικών πόρων του Δήμου Ιθώμης Μεσσηνίας και αποτελείται από τρία μέρη:

Το **Πρώτο** μέρος είναι γενικό και αποτελείται από έξι κεφάλαια:

- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο** αναφέρεται σε γενικά στοιχεία για τους υδατικούς πόρους στην Ελλάδα
- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο** αναφέρεται στη Διαχείριση των Υδατικών πόρων
- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο** αναφέρεται στο Υδατικό Δυναμικό της Ελλάδας
- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο** αναφέρεται στο Νομικό Πλαίσιο
- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο** αναφέρεται γενικά στην Ύδρευση.
- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο** αναφέρεται γενικά στην Άρδευση.

Το **Δεύτερο** μέρος αναφέρεται στη Διαχείριση Υδάτινων Πόρων του Δήμου Ιθώμης και αποτελείται από τέσσερα κεφάλαια.

- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7ο** αναφέρεται στον Δήμο Ιθώμης γενικά
- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο** αναφέρεται στην Ύδρευση του Δήμου Ιθώμης.
- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9ο** αναφέρεται στο Σύνδεσμο Ύδρευσης «Αγίου Φλώρου»
- **ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10ο** αναφέρεται στην Άρδευση του Δήμου Ιθώμης.

Το **Τρίτο** μέρος αναφέρεται στα Συμπεράσματα και στη Βιβλιογραφία

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μου

- Στην Οικογένεια μου για τη στήριξη που, με οποιονδήποτε τρόπο, μου παρείχε.
- Την Επιβλέπουσα καθηγήτρια **κ. Αλεξανδροπούλου Σταυρούλα** για τη συνεργασία που είχαμε.
- Τον Δήμαρχο, το Δημοτικό Συμβούλιο και τα Στελέχη του **Δήμου Ιθώμης** για την συνεργασία που είχαμε.
- Στο μέχρι πρότινος Διευθυντή της **Σ.Δ.Ο. κ. Λεωνίδα Παπακωσταντινίδη**, στο Εκπαιδευτικό Προσωπικό καθώς και στο Διοικητικό προσωπικό του **Α-Τ.Ε.Ι. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ** για την στήριξη που μου παρείχαν κατά την διάρκεια της Ακαδημαϊκής μου φοίτησης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

1. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΔΑΤΙΚΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ

1.1.	Η σπουδαιότητα του νερού	1
1.2.	Ο υδρολογικός κύκλος του νερού	3
1.3.	Το υδρογραφικό δίκτυο	5
1.4.	Το υδατικό ισοζύγιο	6
1.5.	Επιφανειακοί υδατικοί πόροι	6
1.5.1.	Μεγάλοι ποταμοί	8
1.5.2.	Φυσικές και τεχνητές λίμνες	9
1.5.3.	Μεγάλες πηγές	9
1.5.4.	Υγρότοποι	10
1.6.	Υπόγεια ύδατα	11

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

2. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

2.1.	Μέθοδοι διαχείρισης υδατικών πόρων	15
2.2.	Βασικές αρχές διαχείρισης των υδατικών πόρων	18
2.3.	Φορείς έρευνας και μελέτης των υδατικών πόρων	19
2.4.	Υφιστάμενα δίκτυα παρακολούθησης ποιοτικών παραμέτρων	20
2.5.	Δίκτυα παρακολούθησης οικολογικών δεικτών	20
2.6.	Υφιστάμενη κατάσταση εκμετάλλευσης των υδατικών πόρων	21

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

3. ΤΟ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

3.1.	Ανάπτυξη και προστασία των υδατικών πόρων	23
3.1.1.	Ισοζύγιο επιφανειακών και υπόγειων νερών	24
3.2.	Ποιότητα των υδατικών πόρων της Ελλάδας	29
3.3.	Εξασφάλιση αειφορίας των υδατικών πόρων	29
3.4.	Αειφορική Γεωργία και Περιβάλλον	32

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

4. ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

4.1.	Ιστορική ανασκόπηση	35
4.2.	Εθνική πολιτική για τους υδατικούς πόρους	37
4.3.	Η οδηγία 2000/60 της Ε.Ε. για τη διαχείριση και προστασία των υδατικών πόρων	39
4.3.1.	Βασικοί στόχοι	40
4.3.2.	Βασικά στοιχεία	41
4.3.3.	Η εναρμόνιση της οδηγίας-πλαίσιο 2000/60 της Ε.Ε. στην Ελλάδα και ο νέος νόμος 3199/03.	
4.4.	Ο Νόμος 3199/03 για τη διαχείριση των υδάτων	46

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

5. ΥΔΡΕΥΣΗ

5.1.	Ιστορική αναδρομή	59
5.1.1.	Η ύδρευση στην Αρχαία Ελλάδα	59
5.1.2.	Η ύδρευση στη Ρωμαϊκή Εποχή	60
5.1.3.	Η ύδρευση στο Μεσαίωνα και την Αναγέννηση	61
5.1.4.	Η ύδρευση τον 19 ^ο αιώνα	62
5.1.5.	Η ύδρευση σήμερα	62
5.2.	Πηγές - υδρομαστεύσεις - υπόγεια νερά - γεωτρήσεις - αντλήσεις	65
5.2.1.	Πηγές - υδρομαστεύσεις	65
5.2.2.	Υπόγεια νερά	67
5.2.3.	Γεωτρήσεις	68
5.2.4.	Αντλήσεις	73
5.3.	Δίκτυα ύδρευσης	79
5.3.1.	Αγωγοί	79
5.3.2.	Δεξαμενές	81
5.3.3.	Αντλιοστάσια	82
5.3.4.	Συσκευές ελέγχου ροής	83
5.4.	Τα δίκτυα ύδρευσης στον Ελληνικό Χώρο	85
5.4.1.	Καθεστώς λειτουργίας και διαχείρισης των δικτύων ύδρευσης	85
5.4.2.	Εξωτερικά υδραγωγεία	86
5.4.3.	Τυπικά εσωτερικά δίκτυα	87
5.4.4.	Ποιότητα και ποσότητα νερού ύδρευσης	89
5.4.5.	Συντήρηση και επισκευή δικτύων	91
5.4.6.	Έργα Κεφαλής	92
5.4.7.	Εσωτερικό δίκτυο	93
5.4.8.	Καθεστώς λειτουργίας	94
5.4.9.	Προβλήματα δικτύων ύδρευσης	95
5.5.	Ποιότητα πόσιμου νερού	97
5.5.1.	Ποιοτικά χαρακτηριστικά του πόσιμου νερού	97
5.5.2.	Οργανοληπτικές παράμετροι ποιότητας του πόσιμου νερού	100
5.5.3.	Φυσικοχημικές παράμετροι του πόσιμου νερού	102
5.5.4.	Παράμετροι που αφορούν στις ανεπιθύμητες ουσίες	110
5.5.5.	Παράμετροι που αφορούν στις τοξικές ουσίες	112
5.5.6.	Πρότυπα ποιότητας των φυσικών νερών	114
5.5.6.1.	Ποιοτικές παράμετροι των υπόγειων νερών	114
5.5.6.2.	Ποιοτικές παράμετροι των επιφανειακών νερών	117
5.5.7.	Δειγματοληψία νερού	119
5.5.7.1.	Μεταφορά και συντήρηση των δειγμάτων	121
5.5.7.1.1.	Δοχεία δειγματοληψίας	121
5.5.7.1.2.	Προκατεργασία - διατήρηση δειγμάτων	123
5.5.7.2.	Μετρήσεις πεδίου	124
5.5.7.3.	Δειγματοληψία υπόγειων νερών	125
5.5.7.4.	Δειγματοληψία από φυσικές πηγές νερού	125
5.5.7.5.	Δειγματοληψία από γεωτρήσεις	126
5.5.7.6.	Δειγματοληψία νερού εδάφους	126
5.5.8.	Απολύμανση του νερού	127
5.5.9.	Επεξεργασία καθαρισμού	129
5.5.9.1.	Κατηγορίες επεξεργασίες	131

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

6. ΑΡΔΕΥΣΗ

6.1	Γενικά περί αρδεύσεων	133
6.2	Άρδευση με κατάκλυση	136
6.3	Άρδευση με περιορισμένη διάχυση	136
6.4	Άρδευση με αυλάκια	136
6.5	Άρδευση με καταιονισμό	137
6.6	Άρδευση με σταγόνες	138

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο

7. ΔΗΜΟΣ ΙΘΩΜΗΣ

7.1.	Ταυτότητα του Δήμου	141
7.2.	Φυσικά χαρακτηριστικά – φυσιογνωμία της περιοχής	143
7.3.	Πληθυσμός	143
7.4.	Οικονομικές δραστηριότητες	145
7.5.	Υποδομές	146
7.5.1	Κοινωνικές Υποδομές	146
7.5.2	Τεχνικές Υποδομές	147
7.6.	Εσωτερικό Περιβάλλον του Δήμου	148
7.7.	Νομικά πρόσωπα	150
7.8.	Σχέσεις του Δήμου με φορείς και πολίτες	151
7.9.	Ανάγκες – προβλήματα – πλεονεκτήματα	151

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο

8. ΎΔΡΕΥΣΗ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

8.1.	Ιστορική αναδρομή	155
8.1.1.	Ιστορικά – μυθολογικά στοιχεία	155
8.1.2.	Ο μύθος του Θάμυρη και πραγματικότητα	158
8.1.3.	Η Προδωρική λατρεία του Θεού Παμίσου και η αναβίωση της λατρείας στις πηγές του	161
8.2.	Γενικά Γεωλογικά στοιχεία	165
8.2.1.	Η Γεωλογική μορφή της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Ιθώμης	
8.2.2.	Η Γεωλογία του Μελιγαλαϊκού κάμπου	175
8.2.3.	Η Γεωλογία της Μακαρίας	177
8.3.	Υφιστάμενη κατάσταση ύδρευσης Δήμου Ιθώμης	180
8.3.1.	Δ.Δ. Αριστοδημείου	182
8.3.2.	Δ.Δ. Βαλύρας	185
8.3.3.	Δ.Δ. Λάμπαινας	188
8.3.4.	Δ.Δ. Αρσινόης	191
8.3.5.	Δ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης και οικισμού Πετραλώνων	194
8.3.6.	Δ.Δ. Ζερμπισίων και οικισμού Κοχυλίου	197
8.3.7.	Δ.Δ. Ρευματιάς και οικισμού Χρυσοτόπου	200
8.3.8.	Δ.Δ. Κεφαλινού	203

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9^ο	
9. ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΎΔΡΕΥΣΗΣ ΑΓΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ	207
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10^ο	
10. ΑΡΔΕΥΣΗ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ	213
10.1. Γενικός Οργανισμός Εργείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.) Παμίσου	213
10.2. Υφιστάμενη κατάσταση άρδευσης στο Δήμο Ιθώμης	224

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	229
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	235

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α	ΦΕΚ 1688/1-12-2005 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β	ΦΕΚ Α'201/19-20.11.1987. ΝΟΜΟΣ 1739/1987 «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ	ΝΟΜΟΣ 3199/2003 «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ	ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΎΔΡΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε	ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ	ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΎΔΡΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ	ΝΟΜΟΙ – ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΩΝ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η	Β.Δ. 344/3-6-60 ΣΥΣΤΑΣΗ Γ.Ο.Ε.Β.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ	ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Γ.Ο.Ε.Β
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι	ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΡΔΕΥΣΗΣ Γ.Ο.Ε.Β. ΠΑΜΙΣΟΥ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΑ	ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΚΙΜΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΝΕΡΟΥ ΠΗΓΩΝ ΠΑΜΙΣΟΥ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΒ	ΧΑΡΤΕΣ Γ.Ο.Ε.Β. ΠΑΜΙΣΟΥ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΓ	ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΔΑΤΙΚΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1°

1. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΔΑΤΙΚΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ

1.1. Η σπουδαιότητα του νερού

Ζούμε σ' έναν υγρό πλανήτη. Το πράσινο χρώμα της γης δεν είναι δυνατόν να παραχθεί χωρίς το νερό, ενώ το καφέ αντιπροσωπεύει τις περιοχές που παρουσιάζουν έλλειψη νερού και δεν μπορούν να υποστηρίξουν μεγάλο μέρος της βλάστησης.

Ένα πολύτιμο στρώμα νερού, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου είναι το αλατούχο νερό των ωκεανών, καλύπτει το 71% της επιφάνειας του πλανήτη.

Οι ωκεανοί βοηθούν στη ρύθμιση του κλίματος στον πλανήτη, διαλύουν και διασπών μέρος των αποβλήτων μας, ενώ αποτελούν κύριο και βασικό ενδιαίτημα για τα σημαντικότερα έμβια όντα του πλανήτη.

Το γλυκό νερό είναι ζωτικός πόρος για τις αγροκαλλιέργειες, τις κατασκευές, τις μεταφορές και άλλες πολυάριθμες ανθρώπινες δραστηριότητες.

Οι οργανισμοί της γης αποτελούνται κυρίως από νερό.

Ένα δέντρο περιέχει περίπου 60% νερό, τα περισσότερα ζώα αποτελούνται από περίπου 65% νερό, ενώ αποτελεί τα 4/5 του ανθρώπινου σώματος.

Το ποσοστό νερού σε άλλους οργανισμούς ή στα συστατικά τους, είναι μεγαλύτερο, όπως για παράδειγμα στα ψάρια (συνήθως 80%), στις τομάτες (95%), και σε άλλους μικρότερο όπως για παράδειγμα στα οστά (30%) και στους σπόρους σιταριού (λιγότερο από 10%).

Χωρίς νερό δε θα μπορούσε να υπάρξει ζωή γιατί οι πολύπλοκες βιοχημικές αντιδράσεις των κυττάρων χρειάζονται νερό.

Εξάλλου, η σημασία του για τη ζωή φαίνεται και από το γεγονός, ότι η βιομάζα των διαφόρων οργανισμών σε κάθε περιοχή της ξηράς είναι ανάλογη με τον όγκο των βροχοπτώσεων σε αυτή την περιοχή.

Το νερό, είναι πολύτιμο συστατικό, εξαιρετικά πρωταρχικό και βασικό στη διατήρηση της ισορροπίας της φύσης, γιατί επηρεάζει και κατευθύνει με την ποιότητα και την ποσότητά του το γενικό οικολογικό σύστημα του αέρα και του εδάφους, τη βιόσφαιρά μας.

Έτσι, οι φυσικές και χημικές ιδιότητες του νερού στηρίζουν τους βιολογικούς κύκλους και οι θερμικές του ιδιότητες κατά κανόνα ελέγχουν τις κλιματικές και γεωλογικές συνθήκες κάθε περιοχής.

Όμως, η ποιότητα του νερού και τα εκμεταλλεύσιμα αποθέματά του, εξαρτώνται από τις ανθρωπογενείς δραστηριότητες, τα φυσικά αίτια, αλλά και από τις τεχνολογικές εξελίξεις.

Το νερό αποτελεί το αίμα της οικόσφαιρας, μια πραγματικά θαυμαστή ουσία που μας συνδέει μεταξύ μας, με άλλες μορφές ζωής και με ολόκληρο τον πλανήτη. Παρά τη σημασία του, το νερό είναι από τους φυσικούς πόρους που δε διαχειριζόμαστε με σωστό τρόπο. Το

σπατάλαμε και το ρυπαίνουμε, δίχως να ρυθμίζουμε με κατάλληλα μέτρα τη διάθεσή του, ενώ ενθαρρύνουμε περισσότερη σπατάλη και ρύπανση αυτού του ζωτικής σημασίας ανανεώσιμου φυσικού πόρου.

1.2. Υδρολογικός κύκλος νερού

Το νερό στη γη δε βρίσκεται ποτέ σε ακινησία, αλλά είναι πάντοτε σε διαρκή κίνηση, εκτός από εκείνο που περιέχεται στους πάγους και παγετώνες.

Το νερό συνεχώς κινείται μέσα από μια ποικιλία 'μονοπατιών', στην ατμόσφαιρα, στην υδρόσφαιρα, στη λιθόσφαιρα και μέσα στους ζωντανούς οργανισμούς.

Η κίνηση αυτή περιλαμβάνει έναν ατέλειωτο μετασχηματισμό του νερού από τη μια κατάσταση (υγρή, στερεή, αέρια) στην άλλη.

Το νερό εξατμίζεται από την επιφάνεια της γης και από κάθε ελεύθερη επιφάνεια νερού, ενώ συγχρόνως, μέσω των φυσιολογικών λειτουργιών της αναπνοής και της διαπνοής, αποβάλλεται από τους οργανισμούς.

Οι υδρατμοί, που έτσι δημιουργούνται, ως ελαφρότεροι ανέρχονται στην ατμόσφαιρα, υγροποιούνται και επανέρχονται στην επιφάνεια της γης με τη μορφή βροχής, χιονιού, υγρασίας κ.α.

Το νερό που φτάνει στην ξηρά μπορεί να ακολουθήσει τρεις δρόμους, την επιφανειακή ροή, την κατείσδυση μέσα στο έδαφος και την πρόσληψή του από τους οργανισμούς (φυτά και ζώα).

Η γνώση της **υδρολογίας** μιας περιοχής είναι το απαραίτητο στοιχείο που θα μας βοηθήσει στην επιλογή της πηγής υδροληψίας.

Η **υδρολογία** ασχολείται με τα υδατικά αποθέματα, τη δυναμικότητά τους και τα ισοζύγια σε σχέση με τον υδρολογικό κύκλο και την παροχή νερού.

Ο άνθρωπος από την εμφάνισή του στην ιστορία ανέπτυξε τους οικισμούς του κοντά στο υδατικό στοιχείο.

Η ανάπτυξη του πολιτισμού, που ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του είναι η χρήση του νερού στους οικισμούς, στη γεωργία και στη βιομηχανία, είχε ως αποτέλεσμα τη διαταραχή του φυσικού υδρολογικού κύκλου.

Αυτό συμβαίνει με το να οδηγείται το υπόγειο νερό σε επιφανειακές απορροές, όπου επέρχεται γρηγορότερη εξάτμιση με την άρδευση, κ.α. Η διαταραχή αυτή έχει ήδη προκαλέσει αλλαγές που σε πολλές περιπτώσεις προκαλούν εξαφάνιση ή υποβάθμιση της ποιότητας των υδατικών πόρων.

Με απλά λόγια, ο υδρολογικός κύκλος του νερού στη φύση περιλαμβάνει μεταφορά, αποθήκευση και μεταβολή της φυσικής κατάστασης του νερού, δηλαδή τα κατακρημνίσματα, την εξάτμιση, την επιφανειακή και την υπόγεια ροή.

Αυτή η συλλογή, η αποθήκευση και η ροή του νερού στην επιφάνεια και τα υπόγεια στρώματα διαμορφώνονται ανάλογα με την τοπογραφία της περιοχής, τη δομή και τη σύσταση του εδάφους, το κλίμα, την υγρασία του εδάφους, τη βλάστηση, τις χρήσεις γης, το είδος των κατακρημνισμάτων κ.α.

Ως κατακρημνίσματα ορίζονται η βροχή, το χιόνι, η δρόσος, το χαλάζι, η ομίχλη κ.α. Οι κατακρημνίσεις διαφέρουν από περιοχή σε περιοχή και από έτος σε έτος.

Για την περιγραφή τους απαιτείται να έχουμε δεδομένα για το ετήσιο ύψος τους, την κατανομή τους κατά τη διάρκεια ενός έτους, καθώς και για τις ετήσιες και υπερετήσιες μεταβολές τους.

Από κλιματική άποψη, η Ελλάδα εκτείνεται μέσα στην εύκρατη ζώνη και διέπεται από τα βασικά χαρακτηριστικά της, με επιπρόσθετη ιδιαιτερότητα την περιοδική εμφάνιση έντονων ξηροθερμικών περιόδων.

Οι κλιματικές συνθήκες της χώρας σε συνδυασμό με τη γεωμορφολογική και τη γεωλογική δομή της καθορίζουν αποφασιστικά τις επικρατούσες συνθήκες επιφανειακής και υπόγειας υδρολογίας, που έχουν ως κύριο χαρακτηριστικό τη χωρική και χρονική ανισοκατανομή των υδατικών πόρων.

Με βάση τους υδροκρίτες που καθορίζονται από το ανάγλυφο της χώρας, (διακρίνονται 14 υδατικά διαμερίσματα), τα οποία στραγγίζονται από ένα ή περισσότερους από τους σημαντικότερους ποταμούς ή χείμαρρους της Ελλάδας. Οι λεκάνες απορροής της χώρας είναι περίπου 250 τον αριθμό.

1.3. Υδρογραφικό δίκτυο

Η διάταξη και η κατανομή των βροχοπτώσεων καθορίζει και τη διάταξη και κατανομή των απορροών της Ελλάδας σε συνδυασμό με τις κλιματολογικές, μορφολογικές, γεωλογικές και υδρολογικές συνθήκες.

Η κατανομή των βροχοπτώσεων είναι εξαιρετικά πολύπλοκη και ανώμαλη. Η χρονική κατανομή των βροχών παρουσιάζει επίσης μεγάλες διακυμάνσεις. Κατά κανόνα, ο κύριος όγκος των βροχών παρατηρείται την περίοδο από τα μέσα φθινοπώρου μέχρι την άνοιξη. Στους ορεινούς όγκους της ηπειρωτικής χώρας παρατηρείται σημαντικό ύψος χιονόπτωσης, όπου η τήξη του χιονιού συμβάλλει αποτελεσματικά στην αύξηση της απορροής, που συνήθως εμφανίζεται την άνοιξη. Έτσι είναι και πάλι διακριτό το δυτικό και το ανατολικό τμήμα της χώρας, όπως και το βόρειο και το νότιο.

1.4. Υδατικό Ισοζύγιο

Με τη βοήθεια μαθηματικών σχέσεων μπορούμε να μελετήσουμε τμήματα του υδρολογικού κύκλου. Οι εξισώσεις αυτές συνδέουν τις τροφοδοσίες και τις απώλειες σε νερό ενός συστήματος, όπως είναι μια λίμνη, ένα ποτάμι, ένας υπόγειος υδροφορέας, μια λεκάνη απορροής ή και ολόκληρη η γη. Μια συνηθισμένη και απλή σχέση για το υδρολογικό ισοζύγιο μιας περιοχής λαμβάνει υπόψη της τις εισόδους (επιφανειακή εισροή, υπόγεια εισροή, ατμοσφαιρικά κατακρημνίσματα, προσαγόμενο νερό) και τις εξόδους του νερού σε μια περιοχή (επιφανειακή εκροή, υπόγεια εκροή, εξάτμιση ελεύθερης επιφάνειας νερού, πραγματική εξατμισοδιαπνοή, απαγόμενο νερό), καθώς και τις μεταβολές στην αποθήκευση του επιφανειακού και του υπόγειου νερού.

Ως επιφανειακή απορροή ορίζεται εκείνο το ποσοστό των ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων το οποίο μόλις πέσει στην επιφάνεια του εδάφους ρέει επιφανειακά. Έτσι, δημιουργείται το υδρογραφικό δίκτυο μιας περιοχής.

Η ποσότητα του νερού που απορρέει επιφανειακά σε μια λεκάνη καθορίζεται από κλιματικούς και φυσιογραφικούς παράγοντες, ενώ σημαντικό ρόλο παίζουν η λιθολογική σύσταση των πετρωμάτων και η γεωλογική-γεωμορφολογική τους κατασκευή.

Η κατείδουση αφορά το τμήμα εκείνο των ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων το οποίο διαπερνά την επιφάνεια του εδάφους και φθάνει στους υπόγειους υδροφόρους ορίζοντες.

1.5. Επιφανειακοί υδατικοί πόροι:

Μεγάλο μέρος των γλυκών νερών που χρησιμοποιούμε φτάνει ως αποτέλεσμα των ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων.

Τα ατμοσφαιρικά κατακρημνίσματα που δεν εμποτίζονται στο έδαφος και δεν επιστρέφουν στην ατμόσφαιρα μέσω της εξάτμισης ή της διαπνοής, ονομάζονται *επιφανειακά νερά*. Σχηματίζουν *ποτάμια, λίμνες, υγροτόπους και τεχνητούς ταμιευτήρες νερού*.

Το νερό των ποταμών έχει το χαρακτηριστικό της μεταβαλλόμενης ποιότητας. Κατά τη διάρκεια ισχυρών βροχοπτώσεων αλλάζει πολύ γρήγορα η θολότητα του νερού καθώς και άλλες παράμετροι. Επιπλέον, το νερό των ποταμών υπόκειται σε περιπτώσιακές απορρίψεις μολυσματικών ουσιών.

Το νερό των λιμνών και των ταμιευτήρων έχει το χαρακτηριστικό να αλλάζει ποιότητα με τις εποχές. Η αλλαγή αυτή όμως είναι σταδιακή.

Εξάτμιση είναι το φαινόμενο της μεταφοράς νερού στην ατμόσφαιρα, από κάθε υγρή επιφάνεια (θάλασσα, λίμνη, ποτάμι, νερόλακκος κ.α.), από γυμνό έδαφος ή από φυτοκαλυπτόμενη περιοχή (π.χ. δάσος), ενώ διαπνοή είναι η αποβολή (έξοδος) του νερού από τα στόματα των φυτών, δηλαδή τους πόρους ή τα ανοίγματα του εξωτερικού στρώματος των φύλλων και της επιδερμίδας των φυτών.

Για τον ελλαδικό χώρο η ύδρευση από ποταμούς αφορά ένα μόνο μέρος της χώρας, η δε ύπαρξη λιμνών περιορίζεται επίσης σε ένα μικρότερο χώρο και πολύ μεγαλύτερη σημασία έχει η κατασκευή ταμιευτηρίων.

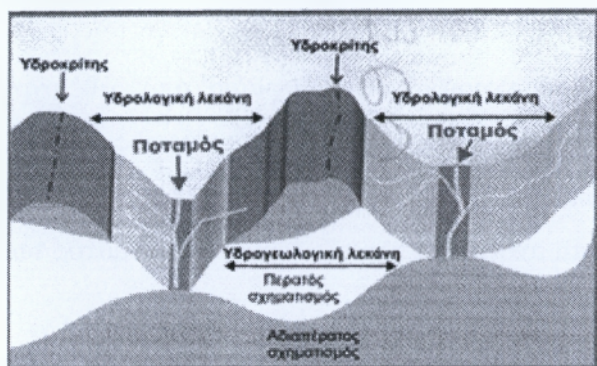
Οι ταμιευτήρες εξομαλύνουν την αναντιστοιχία της διάθεσης νερού λόγω βροχοπτώσεων και της ζήτησης για αστική χρήση.

Έτσι, ο ταμιευτήρας αποταμιεύει το νερό που περισσεύει κατά την υγρή περίοδο (χειμώνα ή υγρή χρονιά) για τη χρήση κατά την ξηρή περίοδο (καλοκαίρι ή ξηρή χρονιά).

Από άποψη υδατικών πόρων, στο πλαίσιο των χρήσεων που εξυπηρετούν αναπτυξιακές ανάγκες, το επιφανειακό υδατικό δυναμικό μπορεί να διακριθεί σε εκείνο που απορρέει σε μεγάλα υδατορεύματα και αξιοποιείται άμεσα με αντλιοστάσια, για κάλυψη αναγκών και εκείνο που απορρέει σε μικρά υδατορεύματα, με εποχιακό ή επεισοδιακό-πλημμυρικό χαρακτήρα και η αξιοποίησή του απαιτεί οπωσδήποτε έργα εγκιβωτισμού.

1.5.1. Μεγάλοι Ποταμοί

Με απλά λόγια ως λεκάνη απορροής ενός ποταμού ορίζεται το τμήμα εκείνο της επιφάνειας του εδάφους πάνω στο οποίο τα νερά που ρέουν επιφανειακά, με το υδρογραφικό δίκτυο φέρονται στην κοίτη του υπόψη ποταμού, ο οποίος τα οδηγεί στον τελικό αποδέκτη, τη θάλασσα.

Η υδρολογική λεκάνη είναι η λεκάνη απορροής, η οποία τροφοδοτεί με επιφανειακό νερό ένα υδατόρεμα.

Η υδρογεωλογική λεκάνη περιέχει έναν ή περισσότερους υδροφόρους ορίζοντες και αποτελεί μια υπόγεια αποθήκη ικανή να δώσει αξιόλογη ποσότητα νερού.

Επίσης, στη λεκάνη απορροής, κάθε τμήμα της επιφάνειας του εδάφους, εξαιτίας της μορφολογίας του, επιτρέπει μία μόνο επιφανειακή έξοδο στα νερά της περιοχής που συγκεντρώνει.

Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των υδατορευμάτων είναι η χειμαρρώδης διαίτα που οφείλεται:

- ❖ στην ακανόνιστη χρονική κατανομή των βροχοπτώσεων,
- ❖ στο ορεινό ανάγλυφο και
- ❖ στη διάβρωση των εδαφών λόγω ανεπαρκούς φυτοκάλυψης.

Οι παροχές παρουσιάζουν μεγάλες διακυμάνσεις και έχει παρατηρηθεί ότι η σχέση μεταξύ της ελάχιστης και μέγιστης παροχής ποικίλει από 1:200 έως 1:700 ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες.

Οι εσωτερικοί ποταμοί που έχουν κύρια τροφοδοσία από μεγάλες πηγές (Λούρος, Λάδωνας, Εδεσσαίος, Πάμισος κλπ), δεν παρουσιάζουν έντονες διακυμάνσεις.

1.5.2. Φυσικές και τεχνητές Λίμνες

Οι ελληνικές λίμνες δεν έχουν τύχει κάποιας αξιόλογης αξιοποίησης παρ' ότι είναι υδατικός πλούτος ύψιστης οικολογικής σημασίας, ενώ από πολύ νωρίς δέχτηκαν την επέμβαση του ανθρώπου που αποσκοπούσε στην αύξηση της γεωργικής γης.

Η τακτική της μερικής ή ολικής αποξήρανσης τους ή της χρήσης του νερού τους για αρδευτικούς σκοπούς είχε ως αποτέλεσμα τη συρρίκνωση του όγκου και της επιφάνειάς τους.

Οι τεχνητές λίμνες έχουν δημιουργηθεί πάνω στα ποτάμια συστήματα της χώρας μας και είναι ενταγμένες σε ένα πλαίσιο αντιπλημμυρικής προστασίας, παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας και άρδευσης. Τέτοια είναι η λίμνη της Κερκίνης στην εκτροπή του ποταμού Στρυμόνα η οποία έχει εξελιχθεί σε έναν από τους πλουσιότερους υδροβιότοπους της χώρας.

Επίσης η κατασκευή φραγμάτων σε μεγάλη έκταση για τη δημιουργία ταμιευτήρων, για την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας και άρδευσης, άρχισε τη δεκαετία του 50' και βρίσκεται σε εξέλιξη μέχρι σήμερα.

1.5.3. Μεγάλες Πηγές

Η γεωλογική δομή και η μορφολογία της Ελλάδας ευνοεί την εμφάνιση πηγαίων αναβλύσεων σχεδόν στο σύνολο της χώρας. Από αυτές σημαντικότερες είναι εκείνες που εκφορτίζουν καρστικούς υδροφορείς. Έχουν καταγραφεί πενήντα δύο (52) μεγάλες καρστικές πηγές.

Αξίζει ειδικής μνείας το γεγονός ότι τεράστιες ποσότητες υπογείων νερών εκφορτίζονται ετησίως στη θάλασσα υπό μορφή υποθαλάσσιων ή παράκτιων καρστικών πηγών, σε περιοχές που τα ανθρακικά πετρώματα βρίσκονται σε υδραυλική επικοινωνία με τη θάλασσα.

1.5.4. Υγρότοποι

Σαν υγρότοπος ορίζεται κάθε τόπος που καλύπτεται εποχιακά ή μόνιμα από ρηχά νερά ή που δεν καλύπτεται ποτέ από νερά, αλλά έχει υπόστρωμα υγρό για μεγάλο μέρος του έτους. Ρηχές λίμνες, ρηχοί ποταμοί, έλη, λιμνοθάλασσες είναι υγρότοποι, οι οποίοι αποτελούν οικοσυστήματα στα οποία συμβαίνουν πολλές αλληλένδετες φυσικές λειτουργίες.

Ο πρωταρχικός παράγοντας που καθορίζει το πως λειτουργεί ένας υγρότοπος είναι το υδρολογικό καθεστώς του, η κατανόηση του οποίου πρέπει να αποτελεί την πρώτη φροντίδα όσων ασχολούνται με τη διαχείρισή του.

Κύριες λειτουργίες των υγροτόπων είναι ο εμπλουτισμός των υπόγειων υδροφορέων, η τροποποίηση των πλημμυρικών φαινομένων, η παγίδευση ιζημάτων και άλλων ουσιών, η αποθήκευση και ελευθέρωση θερμότητας, η απορρόφηση διοξειδίου του άνθρακα, η δέσμευση ηλιακής ενέργειας και η στήριξη τροφικών πλεγμάτων.

Οι υγρότοποι προσφέρουν στον άνθρωπο ποικίλες υπηρεσίες και αγαθά που χαρακτηρίζονται σαν υγροτοπικές αξίες όπως: η υδρευτική, η αρδευτική, η κτηνοτροφική, η υλοτομική, η υδροηλεκτρική, η αλατοληπτική, η αμμοληπτική, η αντιπλημμυρική, η αντιδιαβρωτική, η βελτιωτική της ποιότητας του νερού, η βελτιωτική του κλίματος, η αξία αναψυχής, η βιοποικιλότητα κ.α. Ο συνολικός αριθμός τους ξεπερνά τους 400 στη χώρα μας.

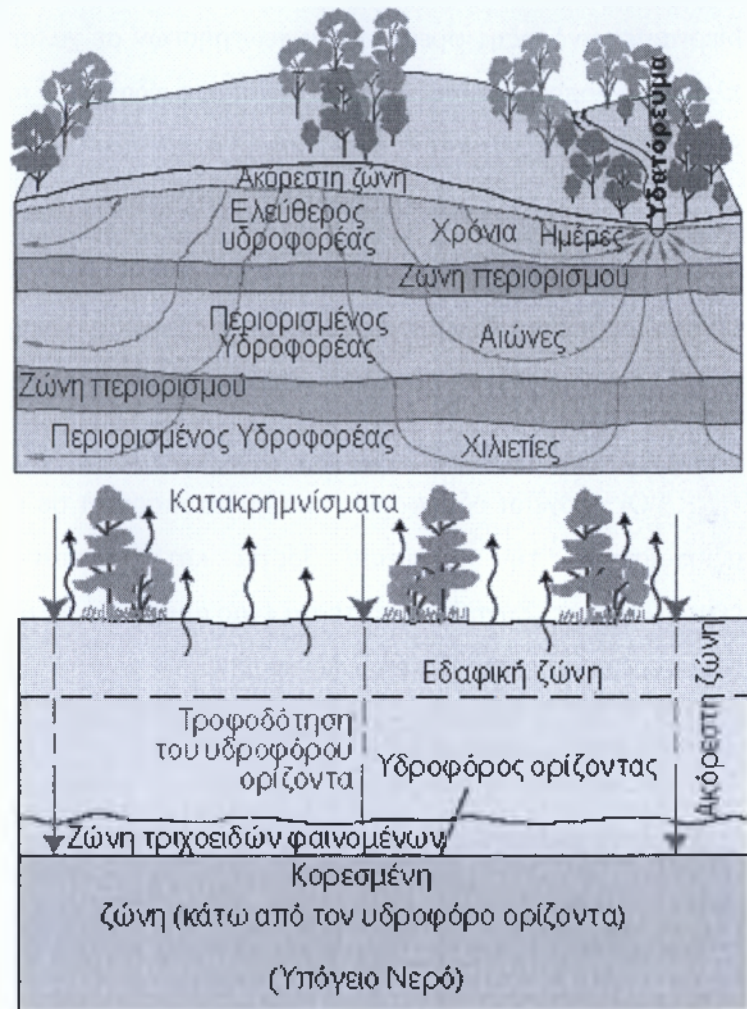
Όμως σημαντικοί υγρότοποι οδηγήθηκαν σε υπερεκμετάλλευση με αποτέλεσμα να είναι πλέον εμφανή τα φαινόμενα υποβάθμισης και διατάραξης της οικολογικής τους ισορροπίας και των πόρων τους

1.6. Υπόγεια ύδατα

Κάποια ατμοσφαιρικά κατακρημνίσματα διαπερνούν το έδαφος και τμήμα τους διηθείται και μετατρέπεται σε υπόγειο νερό. Από το νερό που εισχωρεί στο έδαφος, ένα μέρος κινείται κοντά στην επιφάνεια και ξαναβγαίνει γρήγορα με τη μορφή απορροής προς τα υδατορεύματα, υπό την επίδραση της βαρύτητας. Όμως ένα άλλο μεγάλο μέρος συνεχίζει τη πορεία του προς βαθύτερα στρώματα.

Όπως δείχνει το διάγραμμα, η κατεύθυνση και η ταχύτητα του υπόγειου νερού καθορίζεται από τα χαρακτηριστικά των υδροφορέων και των στρωμάτων περιορισμού

Η υπο-επιφανειακή περιοχή, που γεμίζουν όλα τα διαθέσιμα εδαφικά και πετρώδη διαστήματα από το νερό, ονομάζεται ζώνη κορεσμού, ενώ το νερό σε αυτούς τους πόρους ονομάζεται υπόγειο νερό.

Ο υδροφόρος ορίζοντας είναι η ανώτερη επιφάνεια της ζώνης κορεσμού.

Οι κύριοι υπόγειοι υδροφορείς αναπτύσσονται:

1. σε προσχωματικές αποθέσεις του τεταρτογενούς μέσα σε στρώματα άμμων, χαλίκων και κροκαλών, ασύνδετων μεταξύ τους και

- σε ανθρακικά πετρώματα (ασβεστόλιθοι, μάρμαρα) που έχουν υποστεί έντονη καρστικοποίηση από τη διακίνηση του νερού στις ρωγμές που δημιούργησε ο τεκτονισμός κατά το γεωλογικό χρόνο.

Οι υπόγειοι υδροφορείς που αναπτύσσονται σε προσχωματικές λεκάνες έχουν αξιοποιηθεί σχετικά νωρίτερα λόγω των τεχνολογικών συνθηκών, που επέτρεπαν ευκολότερες διεργασίες ανόρυξης φρεάτων και γεωτρήσεων σε χαλαρούς σχηματισμούς. Γενικά υπάρχει πλήρης αξιοποίηση των εκμεταλλεύσιμων υδατικών αποθεμάτων αυτών των ζωνών, με ελάχιστες εξαιρέσεις και παρατηρούνται πλέον προβλήματα ελλειμματικότητας των υδατικών ισοζυγίων σε αρκετές περιοχές που δεν επικράτησαν αρχές ορθολογικής διαχείρισης.

Αποτέλεσμα της εντατικής αξιοποίησης υπόγειων νερών είναι η εξάντληση του φρεατίου ορίζοντα των περισσότερων περιοχών και ο επηρεασμός στη συνέχεια των ανωτέρω υπό πίεση υδροφόρων οριζόντων. Αποτέλεσμα αυτών των εξελίξεων είναι και η εμφάνιση μετώπων υφαλμύρωσης, σε διάφορες παράκτιες περιοχές της ενδοχώρας.

Οι υπόγειοι υδροφορείς που αναπτύσσονται σε καρστικές λεκάνες έχουν αρχίσει να αξιοποιούνται την τελευταία 35ετία και φαίνεται ότι έχουν περιθώρια περαιτέρω εκμετάλλευσης. Συνήθως απαιτείται ένας αριθμός φρεατίων για τον έλεγχο της απόδοσης του υδροφορέα και της ποιότητας του νερού.

Η ποιότητα του υπόγειου νερού είναι συνήθως ανώτερη από εκείνη του επιφανειακού ως προς τους μικροοργανισμούς, τη θολότητα και τον ολικό οργανικό άνθρακα. Πάντως σε πολλές εφαρμογές το υπόγειο νερό αντλείται και διατίθεται κατ' ευθείαν στην κατανάλωση με ελάχιστη ή και καθόλου επεξεργασία.

Σήμερα υπάρχει παγκοσμίως (αλλά και στην Ελλάδα) μεγάλο ενδιαφέρον για την ποιότητα των υπογείων νερών σχετικά με τη ρύπανσή τους με φυτοφάρμακα, διαλύτες, πετρελαιοειδή και άλλους ρύπους. Ενδιαφέρον υπάρχει επίσης για τη θέση των χωματερών, της υπεδάφειας διάθεσης δοχείων χημικών κ.λ.π. Όταν αξιολογείται μια υπόγεια πηγή νερού πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη μας την τυχούσα μόλυνσή της από τέτοιες πηγές.

Ο υδροφόρος ορίζοντας κατεβαίνει την εποχή της ξηρασίας και ανεβαίνει την εποχή της υγρασίας. Τα πορώδη κορεσμένα με νερό στρώματα άμμου, αμμοχάλικου και

πετρωμάτων, μέσα από το οποίο ρέει το υπόγειο νερό (και που μπορεί να δώσει ύψιστης οικονομικής σημασίας ποσότητες νερού), ονομάζονται υδροφόρα στρώματα. Υπάρχει περίπου πέντε (5) φορές περισσότερο υπόγειο νερό από ότι επιφανειακό, όμως το υπόγειο νερό είναι άνισα κατανεμημένο και μόνο μια μικρή ποσότητα μπορεί να εξορυχθεί με οικονομικά βιώσιμους πόρους.

Τα περισσότερα υδροφόρα στρώματα αναπληρώνονται με φυσικές διαδικασίες από τα ατμοσφαιρικά κατακρημνίσματα που διανέμονται καθοδικά μέσα από το έδαφος, και τα πετρώματα σε αυτό που ονομάζουμε φυσική αναπλήρωση.

Κάθε περιοχή της γης μέσω της οποίας περνά το νερό σε ένα υδροφόρο στρώμα ονομάζεται περιοχή αναπλήρωσης. Τα υπόγεια νερά μετακινούνται, μέσω του υδροφόρου στρώματος προς την επιφάνεια, στην περιοχή εκφόρτισης, δηλαδή σε πηγή, λίμνη, ποτάμι ή ωκεανό, ως μέρος του υδρολογικού κύκλου.

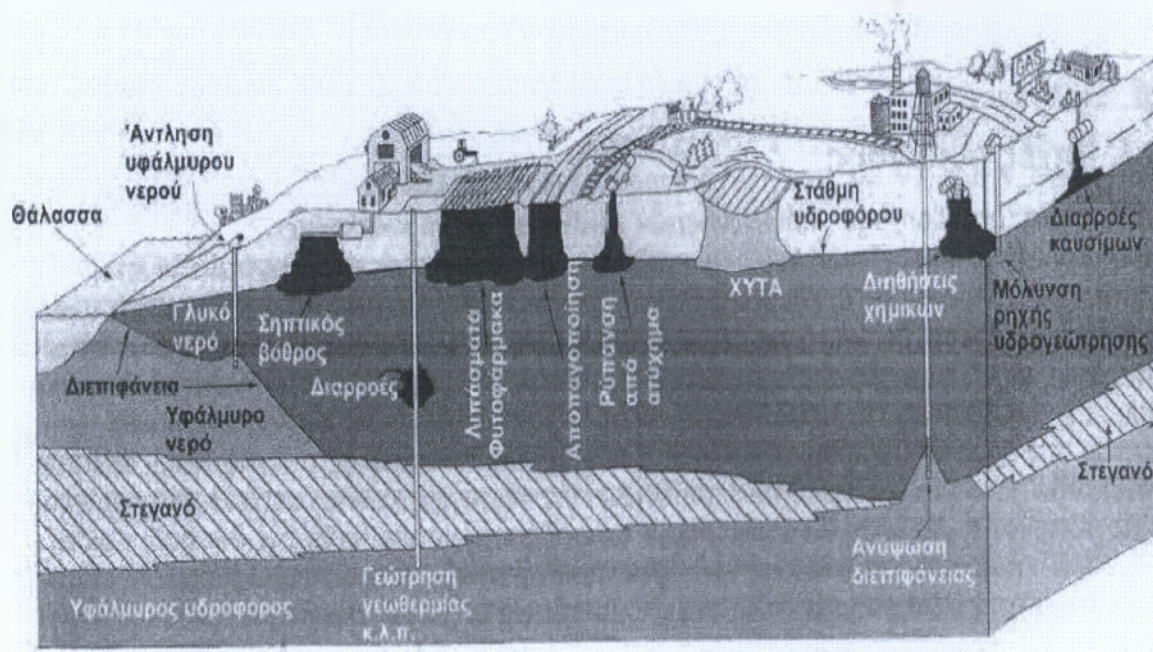
Τα υπόγεια νερά κινούνται φυσιολογικά από το σημείο υψηλής στάθμης και πίεσης σε σημεία χαμηλότερης στάθμης και πίεσης. Οι περισσότεροι υδροφόροι ορίζοντες μοιάζουν με τεράστιες υπόγειες λίμνες, όπου το νερό κινείται αργά. Κάποιοι υδροφόροι ορίζοντες, που ονομάζονται και απολιθωμένοι, έχουν ελάχιστη, αν όχι καθόλου αναπλήρωση. Συχνά βρίσκονται βαθιά σε υπόγεια στρώματα και σύμφωνα με την ανθρώπινη χρονική κλίμακα, αποτελούν μη ανανεώσιμους πόρους.

Η εκμετάλλευση των υπόγειων υδάτων γίνεται με την κατασκευή πηγαδιών και γαλαριών και με τη συλλογή του νερού των πηγών.

Η ποιότητα των υπόγειων υδάτων είναι σταθερή από εποχή σε εποχή. Παρουσιάζει όμως μεγάλες διακυμάνσεις από μια περιοχή σε άλλη. Αλλαγές στις υδρογεωλογικές συνθήκες μπορεί να προκαλέσουν διαφορετική ποιότητα νερού σε σχετικά κοντινές αποστάσεις.

Το υπόγειο υδατικό δυναμικό της χώρας, όπως έχει προαναφερθεί, είναι αποθηκευμένο σε υδροπερατούς γεωλογικούς σχηματισμούς και για την αξιοποίησή του σχεδόν πάντοτε απαιτήθηκε κατασκευή υδροληπτικών έργων (φρέατα, υδρογεωτρήσεις, έργα υδρομάστευσης πηγών κλπ).

Η εκμετάλλευση των υπογείων νερών, προηγήθηκε χρονικά και ήδη λειτουργούν αρκετά συλλογικά αρδευτικά έργα ανά τη χώρα, υδροδοτούμενα από γεωτρήσεις. Το μεγαλύτερο από αυτά είναι της πεδιάδας Θεσσαλίας και περιλαμβάνει περίπου 198.000 παραγωγικές γεωτρήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

2. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

2.1. Μέθοδοι διαχείρισης υδατικών πόρων

Όπως είναι γνωστό, κάθε υδάτινος χώρος δεν είναι κατ' ανάγκη πόρος.

Για να είναι πόρος, πρέπει ο υδάτινος όγκος να είναι διαθέσιμος ή και να μπορεί να διατεθεί για χρήση σε επαρκή ποσότητα, κατάλληλη ποιότητα, ενώ θα πρέπει να προσδιορίζεται και η χρονική περίοδος μέσα στην οποία μπορεί να ικανοποιήσει τη συγκεκριμένη ζήτηση.

Ένας υδατικός πόρος είναι δυνατό ήδη να χρησιμοποιείται ή να αποτελεί αποθηκευτικό δυναμικό στρατηγικής για το μέλλον.

Αυτό όμως που καθορίζει αυτό τον πόρο είναι η τρέχουσα και η μελλοντική του αξιοπιστία, ενώ είναι δυνατό μεταβολές στο φυσικό περιβάλλον και στις ανθρωπογενείς δραστηριότητες μιας περιοχής, να επηρεάσουν το μέγεθος, την αξιοπιστία ή και να ακυρώσουν τη χρήση του.

Όταν μιλάμε για συστήματα υδατικών πόρων εννοούμε την παρέμβαση του ανθρώπου στον υδρολογικό κύκλο με σκοπό να δημιουργήσει ειδικές κατασκευές, τις οποίες χρησιμοποιεί προς όφελός του, ενώ συγχρόνως δημιουργούνται και μηχανισμοί ανάδρασης στο περιβάλλον του.

Οι ταμιευτήρες, οι λιμνοδεξαμενές, τα φράγματα, οι διώρυγες μεταφοράς αποτελούν μερικά συστήματα αξιοποίησης των υδατικών πόρων.

Η ανάγκη του ανθρώπου για πόσιμο νερό και η προστασία του από μολύνσεις και επιδημίες επιτυγχάνεται με ένα σύνολο έργων που εξασφαλίζουν τη συλλογή-σύλληψη του νερού, την ασφαλή μεταφορά του στις εγκαταστάσεις καθαρισμού και απολύμανσης, την αποθήκευσή του και τη διασφάλιση κατάλληλης ποιότητας νερού στην κατανάλωση. Εξάλλου, οι ανάγκες και οι χρήσεις του νερού καλύπτονται από τα εγγειοβελτιωτικά και τα

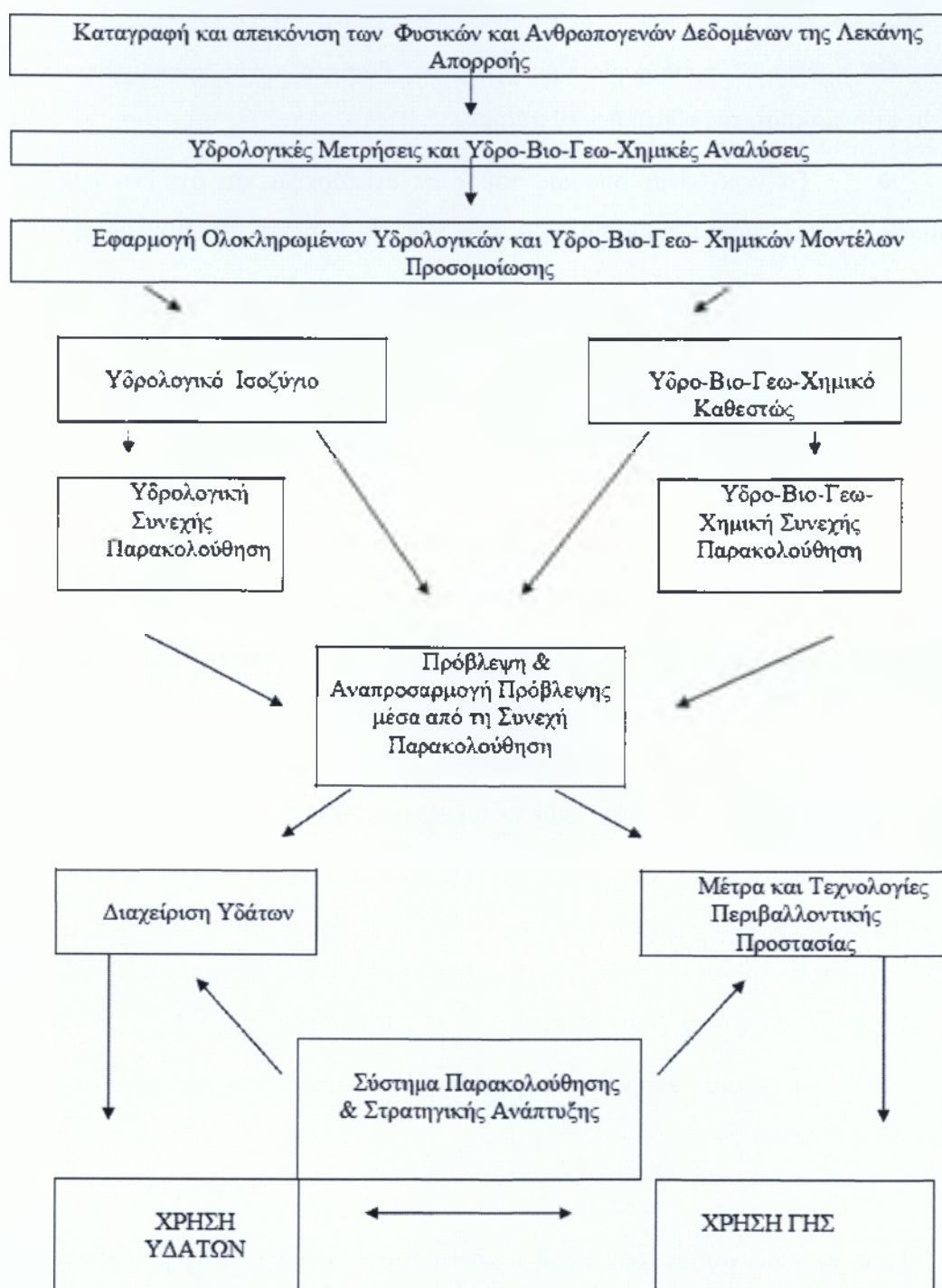
υδροενεργειακά έργα. Εγγειοβελτιωτικά έργα είναι τα τεχνικά έργα και οι εργασίες που έχουν ως τελικό σκοπό τη βελτίωση της παραγωγικότητας της γης.

Έτσι, οι αρδεύσεις, αποστραγγίσεις, αποξηράνσεις, τα αντιπλημμυρικά έργα, οι ειδικές βελτιώσεις των εδαφών και άλλα, σταθεροποιούν τις συνθήκες παραγωγής του πρωτογενή τομέα.

Ένας τρόπος διαχείρισης των υδατικών πόρων είναι να αυξήσουμε την προμήθεια σε μια συγκεκριμένη περιοχή κατασκευάζοντας φράγματα και ταμιευτήρες, μεταφέροντας στην επιφάνεια νερό από μια άλλη περιοχή ή παγιδεύοντας τα υπόγεια ύδατα.

Μία άλλη προσέγγιση είναι να βελτιώσουμε την αποδοτικότητα της χρήσης του νερού.

Κάθε σχέδιο διαχείρισης και προστασίας των υδατικών πόρων θα πρέπει να περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο παρακάτω διάγραμμα.

Σχέδιο διαχείρισης και λειτουργίας υδατικών πόρων

2.2. Βασικές αρχές διαχείρισης των υδατικών πόρων

Θα πρέπει να προσδιορίσουμε ορισμένες βασικές αρχές προκειμένου να ληφθούν υπόψη στην άσκηση της υδατικής πολιτικής.

❖ Το νερό είναι φυσικός πόρος σε ανεπάρκεια και όχι ένα εμπόρευμα. Σαν φυσικός πόρος μέγιστης σημασίας για την ίδια τη ζωή και τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος δεν πρέπει να συνδέεται η ιδιοκτησία του με τον ιδιοκτήτη της.

❖ Η ποιοτική και ποσοτική του διάσταση θα πρέπει να αξιολογούνται ισότιμα ιδιαίτερα λόγω της ανισόμετρης χωροχρονικής διαθεσιμότητάς του στη χώρα μας.

❖ Η άσκηση της αναπτυξιακής πολιτικής πρέπει να εναρμονίζεται με τη διαθεσιμότητα και την ορθολογική αξιοποίηση των υδατικών πόρων (και γενικότερα των φυσικών πόρων) και κατά συνέπεια οποιοδήποτε Εθνικό, Περιφερειακό, Κλαδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα θα πρέπει να συνοδεύεται από το αντίστοιχο πρόγραμμα ανάπτυξης και προστασίας των υδατικών πόρων (π.χ. Κοινοτικά προγράμματα Στήριξης, Ετήσιος Προϋπολογισμός).

❖ Η διαχείριση των υδατικών πόρων απαιτεί ενιαία αντιμετώπιση όλων των δραστηριοτήτων που αφορούν την ανάπτυξη και προστασία των υδατικών πόρων.

❖ Η ενίσχυση και η ανάπτυξη της έρευνας οφείλει να τείνει στη δημιουργία ενός επαρκούς δικτύου παρακολούθησης και καταγραφής δεδομένων ποιοτικών και ποσοτικών παραμέτρων του νερού καθώς και στην ενοποίηση μεθοδολογιών και κριτηρίων αξιολόγησης των δεδομένων, υποχρέωση που απορρέει και από την Οδηγία 2000/60.

❖ Η έμφαση στην επαναχρησιμοποίηση του νερού και ανάπτυξη των έργων τεχνικού εμπλουτισμού.

Στα πλαίσια αυτών των αρχών απαιτείται η όποια αναμόρφωση του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου, παίρνοντας υπόψη την μέχρι σήμερα εμπειρία και το γεγονός ότι η υπάρχουσα νομοθεσία καλύπτει σε μεγάλο βαθμό τα προβλεπόμενα από την Οδηγία 2000/60, με την προϋπόθεση της ουσιαστικής εφαρμογής.

**Οδηγία 2000/60
«Μονάδα διαχείρισης των υδατικών πόρων είναι η λεκάνη απορροής».****2.3. Φορείς έρευνας και καταγραφής δεδομένων**

Οι κύριοι Φορείς που δραστηριοποιούνται για τη συλλογή και επεξεργασία πληροφοριών σχετικά με την ποσοτική διαχείριση των υδατικών πόρων είναι το Υπουργείο Γεωργίας και το ΥΠΕΧΩΔΕ, επίσης η ΔΕΗ και το ΙΓΜΕ (με έμφαση στα υπόγεια νερά). Παράλληλα με αυτούς, σχετικά στοιχεία συλλέγουν στα πλαίσια άσκησης του έργου τους και η ΕΜΥ, καθώς και το εθνικό αστεροσκοπείο Αθηνών.

Τα στοιχεία αυτών των φορέων παρ' ότι συλλέγονται με άλλο κύριο στόχο είναι αξιοποιήσιμα και στη διαχείριση των υδατικών πόρων και μάλιστα διαθέτουν τη μέγιστη αξιοπιστία.

Τα τελευταία χρόνια δραστηριοποιήθηκαν στο σχετικό τομέα και άλλοι φορείς όπως αρκετά ΑΕΙ της χώρας κλπ. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί ότι και οι ΟΤΑ είναι ευαισθητοποιημένοι όσον αφορά στην ορθολογική διαχείριση των υδατικών πόρων που έχουν εγκαταστήσει και λειτουργούν μετεωρολογικούς σταθμούς

Πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι στα πλαίσια μελετών αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας λειτουργεί προσωρινό δίκτυο μετρήσεων στάθμης υπογείων υδάτων, που δε συντηρείται στη συνέχεια για λόγους οικονομικής και οργανωτικής φύσης των νομαρχιακών υπηρεσιών.

Τα προαναφερόμενα καταδεικνύουν ότι υπάρχει μια σαφέστατη ανάγκη συντονισμού ενεργειών με στόχο την αποφυγή αλληλοεπικαλύψεων, υπερβολών, άστοχων εξόδων κλπ, αλλά και ανάγκη δημοσιοποίησης των πολυτίμων αυτών πληροφοριών για την πρόοδο της ακαδημαϊκής έρευνας που στοχεύει στην αειφόρο ανάπτυξη της χώρας και την αντιπλημμυρική της προστασία, καθώς και την τεκμηριωμένη υποστήριξη των έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων στο στάδιο λειτουργίας τους, όπως και την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινωνικού συνόλου σε θέματα διαχείρισης των υδατικών πόρων.

Είναι, λοιπόν, απολύτως σαφής η ανάγκη δημιουργίας ενός εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποσοτικής εξέλιξης του υδατικού δυναμικού της χώρας, κατάλληλα κατανομημένου χωρικά, που θα λειτουργεί και θα συντηρείται αδιαλείπτως για την εξυπηρέτηση της λειτουργικής και στρατηγικής διαχείρισης, καθώς και της έρευνας και θα είναι προσβάσιμο από κάθε ενδιαφερόμενο.

2.4. Υφιστάμενα δίκτυα παρακολούθησης ποιοτικών παραμέτρων

Το δίκτυο ποιοτικής παρακολούθησης των υδατικών πόρων που λειτουργεί με ευθύνη του Υπουργείου Γεωργίας περιλαμβάνει 90 θέσεις σε ποταμούς (μηνιαία δειγματοληψία), 100 θέσεις σε αρδευτικά δίκτυα (δειγματοληψία κατά την αρδευτική περίοδο) και 250 γεωτρήσεις (δειγματοληψία κατά την αρδευτική περίοδο).

Σημειώνεται ότι το προαναφερόμενο δίκτυο του Υπουργείου Γεωργίας συμπληρώνεται με νέες θέσεις, (2000/60 ΕΚ) και υποχρεωτικά θα επεκταθούν και σε δίκτυο οικολογικών δεικτών (βιοδείκτες).(Πίνακες στο Παράρτημα.)

2.5. Δίκτυα παρακολούθησης οικολογικών δεικτών

Δίκτυο οικολογικών δεικτών δεν υφίσταται στα περισσότερα κράτη- μέλη της ΕΕ.

Σημειώνεται εδώ η μεγάλη δυσκολία που αναμένεται να αντιμετωπιστεί στο εν λόγω θέμα λόγω έλλειψης τεχνογνωσίας, αλλά και λόγω υψηλών δαπανών που θα απαιτηθούν για την υλοποίηση του προγράμματος παρακολούθησης. Μέχρι τώρα έχουν δραστηριοποιηθεί στον υπόψη τομέα ελάχιστα ΑΕΙ της χώρας και το ΕΚΘΕ, που αναμένεται να είναι ο φορέας παρακολούθησης.

2.6. Υφιστάμενη κατάσταση εκμετάλλευσης των υδατικών πόρων

Η αύξηση των αποθεμάτων νερού είναι σημαντικό ζήτημα για κάποιες περιοχές, αλλά και η αύξηση του πληθυσμού, οι ανάγκες σε τρόφιμα, η εκβιομηχάνιση και οι απρόβλεπτες μεταβολές στα αποθέματα νερού ξεπερνούν αυτή την προσέγγιση. Φαίνεται να έχει περισσότερη έννοια, περιβαλλοντική και οικονομική, η πιο αποδοτική χρήση του νερού.

Βασικό αίτιο της σπατάλης του νερού σε πολλές χώρες, όπως η Ελλάδα, είναι η χαμηλή χρέωση του νερού. Η αύξηση της τιμής του νερού που θα αντανάκλα την πραγματική δαπάνη, θα αποτελούσε ισχυρό κίνητρο για περισσότερο αποδοτική χρήση του νερού. Η απότομη αύξηση της τιμής του νερού μπορεί να ενθαρρύνει τη βελτίωση της αποδοτικότητας του νερού και πολλά από τα προβλήματα του δυτικού κόσμου που σχετίζονται με το νερό θα επιλυθούν.

Όμως συναντούν την αντίθεση όσων έχουν πολιτικά συμφέροντα. Οι μέχρι σήμερα πραγματοποιούμενες αλλαγές στη γεωργία απαιτούν συνήθως και επιπλέον νερό άρδευσης. Το γεγονός αυτό επιτείνει το πρόβλημα ανεπάρκειας των υδατικών πόρων για την κάλυψη του συνόλου των αναφευομένων αναγκών και έχει αναδείξει ανισοροπίες στην αναπτυξιακή προσπάθεια του αγροτικού τομέα, καθώς και η περίοδος αιχμής των αναγκών των καλλιεργειών, με τις μεγάλες απαιτήσεις σε νερό άρδευσης, συμπίπτει χρονικά με τη σχετικά μακρά περίοδο των <χαμηλών υδάτων>.

Οι απαρχαιωμένοι νόμοι που διέπουν την πρόσβαση και τη χρήση των υδροφόρων πόρων ενθαρρύνουν επίσης την περιττή δαπάνη του νερού.

Η ανεπάρκεια των υδατικών πόρων στα ανατολικά, όπου βρίσκονται μεγάλες προσχωματικές λεκάνες – πεδιάδες της ηπειρωτικής χώρας, με εγκαταστημένη υψηλού επιπέδου αγροτική δραστηριότητα, προσδιορίζει την ανάγκη μεταφοράς νερού με μεγάλα έργα υψηλού κόστους και ειδικών προδιαγραφών.

Πηγές υδροδότησης των περισσότερων συλλογικών εγγειοβελτιωτικών έργων είναι τα επιφανειακά νερά. Αντίθετα τα ιδιωτικά αρδευτικά έργα αξιοποιούν σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα υπόγεια νερά, με παραγωγικές γεωτρήσεις.

Η διαχείριση των υδατικών πόρων στα συλλογικά εγγειοβελτιωτικά έργα πραγματοποιείται από 452 φορείς, που είναι όργανα διοίκησης, λειτουργίας και συντήρησης

αυτών. Από αυτούς τους φορείς 10 είναι Γενικοί Οργανισμοί, 412 Τοπικοί Οργανισμοί, 2 Ειδικοί Οργανισμοί (Αυτόνομος Οργανισμός Στυμφαλίας Ασωπού Κορίνθιας και Οργανισμός Κωπαΐδας), 22 Προσωρινές Διοικούσες Επιτροπές και 6 Τοπικές Επιτροπές άρδευσης. Π.χ. Γ.Ο.Ε.Β. Παμίσου

Σημαντικό στοιχείο, που ενδιαφέρει όσους επιδιώκουν την ορθολογική διαχείριση και αειφορία του υδατικού δυναμικού, είναι η διαθεσιμότητα υδατικών πόρων στην περίοδο αιχμής, που γενικά συμπίπτει με την αρδευτική και υδρευτική χρήση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΤΟ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

3. ΤΟ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

3.1 Ανάπτυξη και προστασία Υδατικών Πόρων

Η κρίση του νερού τα τελευταία χρόνια είναι 'προ των πυλών'.

Η παγκόσμια κατανάλωση νερού αυξάνεται συνεχώς με μεγάλους ρυθμούς με αποτέλεσμα την τελευταία εκατονταετηρίδα να έχει σχεδόν δεκαπλασιαστεί.

Η χώρα μας παρουσιάζει σημαντικό υδατικό δυναμικό, από το οποίο το 85-90% αφορά επιφανειακά ύδατα και το 10-15% υπόγεια ύδατα. Ο κυριότερος καταναλωτής, σε ποσότητα νερού, αποτελεί η άρδευση σε ποσοστό 80-84%, ακολουθεί η ύδρευση σε ποσοστό 13-15% και τέλος η βιομηχανία-ενέργεια σε ποσοστό 2,5-4%.

Είναι γνωστή η αλματώδης αύξηση των αρδευόμενων εκτάσεων στη χώρα μας:

- ❖ 2,5 εκ. στρέμματα αρδευόμενης γης το έτος 1950
- ❖ 9,5 εκ. στρέμματα το έτος 1980
- ❖ 12,0 εκ. στρέμματα το έτος 1990
- ❖ 14,0 εκ. στρέμματα το έτος 2002.

Ενώ όμως το συνολικό διατιθέμενο ποσό των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων είναι επαρκές, διάφοροι παράγοντες μειώνουν σε μεγάλο βαθμό τη διαθεσιμότητα και την αξιοποίησή τους. Οι παράγοντες αυτοί είναι:

- Η ανομοιόμορφη κατανομή των κατακρημνισμάτων στο χρόνο (80-90% το χειμώνα) και στο χώρο (μεγαλύτερα ποσοστά στη Δυτική Ελλάδα).
- Η διαφορετική κατανομή ζήτησης από την κατανομή προσφοράς στο χρόνο (άρδευση και τουρισμός το καλοκαίρι) και στο χώρο (αυξημένη κατανάλωση στις πυκνοκατοικημένες περιοχές).
- Η εξάρτηση από υδατικούς πόρους άλλων χωρών (Διακρατικά ύδατα).
- Η έντονη γεωμορφολογική και γεωλογική δομή της χώρας.

- Η μεγάλη ακτογραμμή των 15.000 χλμ. περίπου που προκαλεί την υπαλμύριση των παράκτιων υδροφορέων και την αλάτωση/νατρίωση των εδαφών από την υπεράντληση των υδάτων για άρδευση ή ύδρευση.
- Τα άνυδρα νησιά μας.
- Η υποβάθμιση λιμνών και ποταμών που γειτνιάζουν οικιστικών περιοχών.
- Η υποβάθμιση υπόγειων υδροφορέων από ανθρωπογενείς δραστηριότητες (φυτοφάρμακα, λιπάσματα, αστικά λύματα, βιομηχανικά απόβλητα).

3.1.1. Ισοζύγιο επιφανειακών και υπόγειων υδάτων

Ορεινή υδροοικονομία

Το μεγαλύτερο μέρος των κατακρημνισμάτων που δέχεται μια περιοχή ρέει επιφανειακά δια μέσου του υδρογραφικού δικτύου και εκχύνεται σε λίμνες ή στη θάλασσα.

Το υπόλοιπο είτε εξατμίζεται και επιστρέφει στην ατμόσφαιρα είτε διηθείται στο έδαφος και στη συνέχεια ένα μέρος κατεισδύει προς τις βαθύτερες στρώσεις εμπλουτίζοντας τους υπόγειους υδροφορείς.

Ο τρόπος και η διαδικασία κίνησης του απορρέοντος νερού εξαρτάται από τέσσερις βασικούς παράγοντες που είναι: *το κλίμα, το ανάγλυφο, η βλάστηση με την ανώτερη επιφανειακή εδαφική στρώση και το γεωλογικό υπόθεμα.*

Από τον ορεινό και ημιορεινό χώρο αποσπώνται από τα ρέοντα ύδατα και μεταφέρονται προς τα πεδινά και τη θάλασσα φερτά υλικά. Για να αποδίδουν στη χώρα μας τα αντιπλημμυρικά έργα θα πρέπει να εκτελεστούν έργα ορεινής υδρονομίας όπως είναι φράγματα στερέωσης της κοίτης, φράγματα συγκράτησης φερτών υλικών, φράγματα μείωσης της πλημμυρικής αιχμής, φυτοτεχνικά και αγροτεχνικά έργα κ.α.

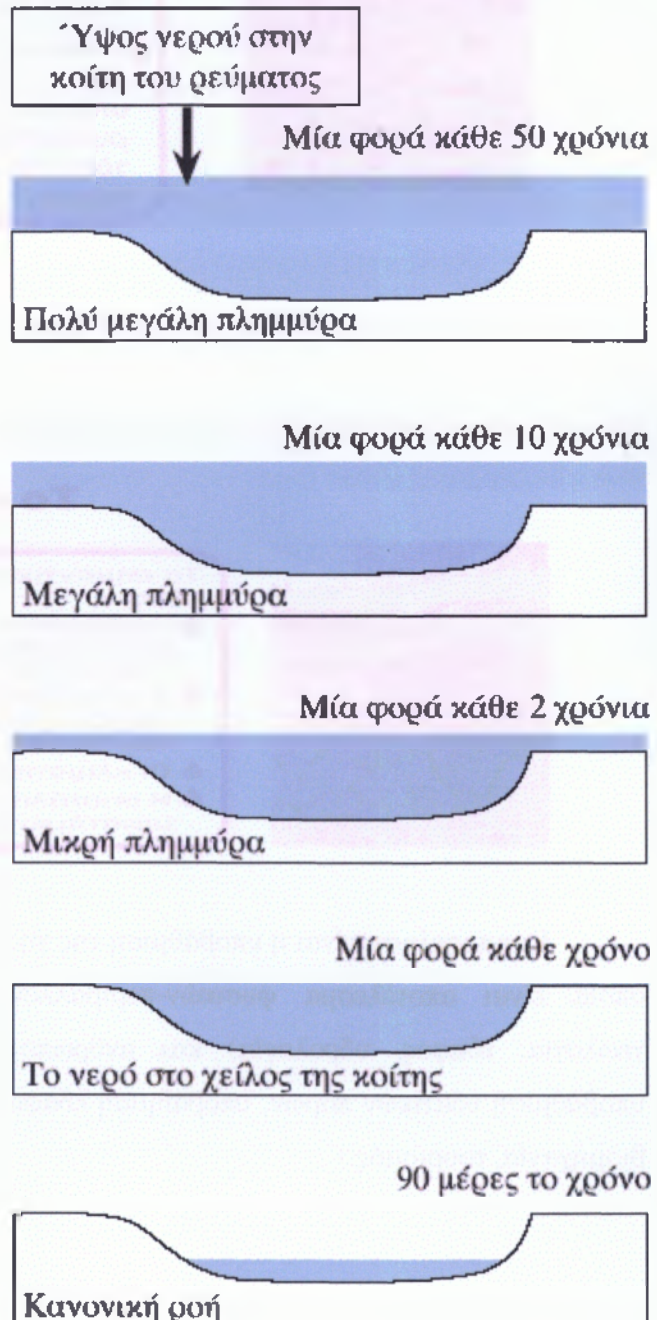
Το ιδιαίτερο μεσογειακό κλίμα της χώρας μας με την ανισοκατανομή των κατακρημνισμάτων στις διάφορες εποχές του έτους, το ξηρό και θερμό καλοκαίρι αφενός και

τις βροχές με τη μεγάλη ραγδαιότητα αφετέρου, προκαλεί προβλήματα λειψυδρίας, αλλά και πλημμυρών.

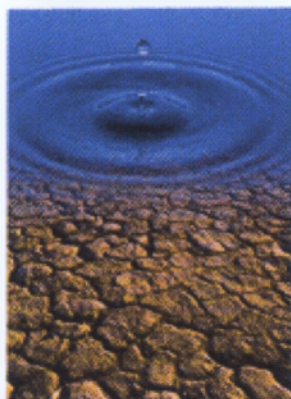
Πλημμύρες- Ξηρασία-Ερημοποίηση

Δεν υπάρχει χρονιά που να μην εκδηλώνεται **πλημμύρα** σε κάποια περιοχή του Ελλαδικού χώρου. Στις πλημμύρες τα ύψη της βροχής, φθάνουν τα 30 με 50mm σε μεσαίου μεγέθους πλημμύρες και τα 120 με 150mm σε ακραίου μεγέθους πλημμύρες.

Ξηρασία θεωρείται η μετεωρολογική απόκλιση που χαρακτηρίζεται από μια παρατεταμένη ανεπάρκεια υγρασίας

Το πρόβλημα της Λειψυδρίας

- ◆ Λέγοντας **Λειψυδρία** εννοούμε την έλλειψη νερού για να καλυφθούν συγκεκριμένες ανάγκες σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.
- ◆ Η έλλειψη νερού είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της παγκόσμιας κοινωνίας και αναμένεται να λάβει μεγαλύτερες διαστάσεις στο άμεσο μέλλον.
- ◆ Η λειψυδρία δεν έχει μόνο ποσοτικές διαστάσεις αλλά συνδέεται άμεσα και με την ποιότητα των υπογείων υδάτων. Αν η ίδια ποσότητα ρυπαντικών ουσιών διαλυθεί στο υπόγειο νερό, τότε ο βαθμός της ρύπανσης εξαρτάται από την ποσότητα των υδάτων.

Η ανάλυση της χρονικής και χωρικής μεταβλητότητας της ξηρασίας θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη διαχείριση των υδατικών πόρων όπως η διαχείριση ταμιευτήρων και λιμνοδεξαμενών και ο έλεγχος ύδρευσης και άρδευσης.

Το αίτια

Τα σημαντικότερα **αίτια της λειψυδρίας** είναι τα εξής:

- ◆ Η αύξηση του πληθυσμού και η επακόλουθη έντονη αστικοποίηση που οδηγεί σε διαρκή αύξηση των κατά κεφαλήν απαιτήσεων σε νερό.
- ◆ Η όνωση του βιοτικού επιπέδου και η τεχνολογική ανάπτυξη που οδηγεί σε αλλαγή των συνθηκών διαβίωσης.
- ◆ Οι κλιματικές μεταβολές.
- ◆ Η σπατάλη και η μη ορθολογική διαχείριση των υφιστάμενων υδατικών πόρων.

Ερημοποίηση είναι η υποβάθμιση της γης στις ξηρές, ημίξηρες ή ύφυγρες περιοχές, η οποία είναι αποτέλεσμα φυσικών-περιβαλλοντικών παραγόντων (κλίμα, τοπογραφία, γεωλογία, έδαφος, υδρολογία) και ανθρωπογενών (καταστροφή φυσικής βλάστησης, υποβάθμιση υδατικών πόρων, υποβάθμιση εδαφικών πόρων, επέκταση οικιστικών περιοχών, βιομηχανία, τουρισμός.)

Αρδεύσεις

Η γεωργία στη χώρα μας είναι ο μεγάλος καταναλωτής νερού αφού χρησιμοποιεί το 80-85% του συνόλου του νερού.

Μια μεγάλη ποσότητα των υδάτων αυτών (αρδευτικών) οδηγείται στα στραγγιστικά δίκτυα, στους υπόγειους υδροφορείς και σε διάφορους άλλους υδατικούς αποδέκτες (υδατορεύματα, λίμνες, θάλασσα) μαζί με ποσότητες αγροχημικών (λιπάσματα, φυτοφάρμακα) που εφαρμόσαν οι παραγωγοί προκειμένου να βελτιώσουν την απόδοση των καλλιεργειών τους. Αποτέλεσμα αυτών είναι να σπαταλούνται μεγάλες ποσότητες νερού ενώ συγχρόνως να ρυπαίνεται και να υποβαθμίζεται πολλές φορές ανεπανόρθωτα το περιβάλλον (έδαφος και ύδατα).

Αιτίες που οδηγούν στη σπατάλη νερού που χαρακτηρίζει την ελληνική γεωργία είναι η κακή τιμολογιακή πολιτική, η κακή συντήρηση των έργων, η έλλειψη περιορισμών στην αντλούμενη ποσότητα νερού, η χρήση αρδευτικού εξοπλισμού με μειωμένη αποτελεσματικότητα εφαρμογής, και η κακή οργάνωση των οργανισμών διαχείρισης.

Σε προβλήματα κακής διαχείρισης των υδατικών πόρων αναφέρεται η αλάτωση των εδαφών, η υφαλμύριση, η ρύπανση των υδροφορέων κ.λ.π.

Με τη χρησιμοποίηση σύγχρονων μεθόδων και συστημάτων άρδευσης θα πραγματοποιηθεί αξιοσημείωτη οικονομία νερού. Υπάρχουν μεγάλα περιθώρια βελτίωσης στον τομέα αυτό και τεκμηριώθηκε με έρευνες Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και Ινστιτούτων.

Υδρευση

Στον τομέα αυτό αναδείχθηκε το πρόβλημα της εξασφάλισης επαρκούς, ποιοτικά και ποσοτικά, νερού.

Τα προβλήματα της ύδρευσης στην ΕΥΔΑΠ αντιμετωπίζονται με τεράστια έργα μεταφοράς χωρίς πολλές φορές να έχουν εξαντληθεί όλες οι τοπικές δυνατότητες. Ανάλογο πρόβλημα αντιμετωπίζουν πολλές Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης, κατάσταση που δεν αντιμετωπίστηκε ούτε με τους Καποδιστριακούς Δήμους.

Και στον τομέα αυτό βασικός υδατικός πόρος είναι τα υπόγεια νερά με επιπτώσεις εξίσου σοβαρές πολλές φορές και στο υδατικό ισοζύγιο.

Υδροηλεκτρική αξιοποίηση

Αποτυπώθηκε η διαχρονική εξέλιξη των υδροηλεκτρικών έργων που καλύπτει το 10% της ζήτησης της Χώρας, ενώ τα περιθώρια ανάπτυξης είναι πολύ μεγαλύτερα.

Ρύπανση Υδατικών Πόρων

Ο άνθρωπος επιδίδεται σε διάφορες κατασκευαστικές ή καταστροφικές επεμβάσεις στα υδάτινα συστήματα με άμεσες ή έμμεσες επιπτώσεις κυρίως στην ποιότητα και στην ποσότητα του νερού.

Επιγραμματικά είναι δυνατό να αναφέρει κανείς, τη μη ορθολογική άρδευση των καλλιεργειών, την υπερβολική χρήση λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων στη γεωργία, την αλόγιστη άντληση νερού από τα υπόγεια υδροφόρα στρώματα με αποτέλεσμα την εισβολή θαλασσινού νερού σ' αυτά, την ανεξέλεγκτη διάθεση αποβλήτων σε ποτάμια, λίμνες ή ακόμη και στη θάλασσα, την καταστροφή των δασών κ.λ.π. Δράσεις πρέπει να αναληφθούν στα πλαίσια της οδηγίας 2000/60 για την προστασία των υδατικών πόρων.

Φαινόμενο θερμοκηπίου

Τα τελευταία χρόνια έχει γίνει παραδεκτό ότι η ανθρώπινη δραστηριότητα θα επιφέρει τις επόμενες δεκαετίες κλιματικές αλλαγές που συνδέονται με το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Το φαινόμενο αυτό συνδέεται με την αύξηση του διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα λόγω χρήσης απολιθωμένων καυσίμων αλλά και λόγω αύξησης στην ατμόσφαιρα άλλων χημικών ενώσεων, όπως μεθανίου, οξειδίων του αζώτου και χλωροφθορο-υδρογονανθράκων. Σε ορισμένες περιοχές με οριακή ισορροπία των υδατικών πόρων, υπάρχει κίνδυνος για καταστροφικές επιπτώσεις.

Πάντως οι κλιματικές αλλαγές είναι δυνατό να προκαλέσουν διαφοροποίηση στις ακραίες τιμές π.χ. της ξηρασίας ή της πλημμύρας και στις διακυμάνσεις της απορροής πέρα από την αντοχή των έργων διαχείρισης με δημιουργία σοβαρών προβλημάτων.

3.2. Ποιότητα των υδατικών πόρων της Ελλάδας

Οι προσπάθειες της Ελλάδας για να ενταχθεί στο χώρο των αναπτυγμένων κρατών συνδέθηκαν με μια αναπτυξιακή πολιτική που απαίτησε ευρεία χρήση των υδατικών πόρων, οι οποίοι αξιοποιήθηκαν χωρίς την απαιτούμενη πληρότητα επιστημονικής τεκμηρίωσης, πολλές φορές αλόγιστα, με δυσμενή ποσοτικά και ποιοτικά αποτελέσματα στο ισοζύγιο που καθόριζε η φυσική λειτουργία του οικοσυστήματος.

Έτσι, έχουν πλέον προκύψει και άλλες ρυπάνσεις, ως συνέπεια της εντατικοποιημένης αναπτυξιακής δραστηριότητας της τελευταίας 35ετίας, κάτω από μια γενικότερη αντίληψη αισιοδοξίας και εφησυχασμού όσον αφορά στην αειφορία.

Για παράδειγμα, η ώθηση του αγροτικού τομέα προς την εντατικοποίηση των καλλιεργειών, συνοδεύτηκε από αλόγιστη χρήση των υδατικών πόρων με, πολλές φορές, μειωμένης επίδοσης αρδευτικά συστήματα, που προκάλεσαν προβλήματα στο υδατικό ισοζύγιο και επίσης από αλόγιστη χρήση λιπασμάτων και γεωργικών φάρμακων, που έγιναν σε τοπικό επίπεδο αιτία εμφάνισης νιτροδών, νιτρικών αλάτων και άλλων ρυπαντών στα υπόγεια και επιφανειακά νερά.

3.3. Εξασφάλιση αειφορίας των υδατικών πόρων

Η «αειφορία» είναι μια λέξη που χρησιμοποιείται και καθορίζεται από πολλές απόψεις. Πολλοί χρησιμοποιούν τη λέξη «αειφορία» εννοώντας τη *«φιλικότητα στο περιβάλλον»*, ή ως έναν όρο που σχετίζεται κυρίως με την ανάπτυξη του τρίτου κόσμου. Αλλά η αειφορία σημαίνει πολλά περισσότερα. Όταν οι φυσικοί πόροι καταναλώνονται σε βιώσιμα επίπεδα, οι άνθρωποι μπορούν να συνεχίσουν να καταναλώνουν από αυτούς για όλα τα επόμενα χρόνια, από τη δική μας γενιά και μέχρι την επόμενη. Όταν οι φυσικοί πόροι χρησιμοποιούνται σε μη βιώσιμα επίπεδα, αργά ή γρήγορα θα εξαντληθούν.

Το 1990 τα Ηνωμένα Έθνη όρισαν την αειφορία ως: *“κάλυψη των αναγκών του παρόντος χωρίς να διακυβεύεται η ικανότητα των μελλοντικών γενεών να καλύψουν τις δικές τους.”*

Βιώσιμη ή αειφορική ανάπτυξη είναι "η ανάπτυξη που ικανοποιεί τις ανάγκες της σημερινής γενιάς χωρίς να υπονομεύει την ικανότητα των μελλοντικών γενεών να ικανοποιήσουν τις δικές τους ανάγκες". Σύμφωνα με το κριτήριο της αειφορίας όλοι οι φυσικοί πόροι θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με σεβασμό στις ανάγκες των μελλοντικών γενεών. Αυτό δεν αποκλείει τη χρησιμοποίηση φυσικών πόρων (ακόμα και εξαντλήσιμων) με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζονται τα συμφέροντα των μελλοντικών γενεών. Τα συμφέροντα των μελλοντικών γενεών διασφαλίζονται όχι μόνο με τη διατήρηση συγκεκριμένων πόρων αλλά και με την υποκατάσταση αυτών με άλλους όταν η διατήρηση δεν είναι εφικτή.

Η αειφόρος ανάπτυξη είναι μια δυναμική διαδικασία που βοηθά όλους τους ανθρώπους να κατανοήσουν τις δυνατότητές τους και να βελτιώσουν την ποιότητα της ζωής τους με τρόπους που ταυτόχρονα προστατεύουν και ενισχύουν τα συστήματα υποστήριξης της ζωής στη Γη.

Η εξασφάλιση των υδατικών πόρων για τις σημερινές ανάγκες αλλά και για τις μελλοντικές γενιές είναι δυνατόν να γίνει με την εφαρμογή της σωστής στρατηγικής. Η στρατηγική αυτή πρέπει να είναι προνοητική, δηλαδή μέσω της πρόβλεψης να εφαρμόζεται μια πολιτική διαχείρισης των υδατικών πόρων που να έχει μεγάλη χρονική εμβέλεια και συγχρόνως δυναμική μορφή. Πέρα από τη μεγιστοποίηση των διαθέσιμων υδατικών πόρων, που αποτελεί πάγια προσπάθεια, η κατανόηση των ισορροπιών του υδρολογικού κύκλου είναι απαραίτητη για την εφαρμογή διαχειριστικών σχημάτων που δε διαταράσσουν αυτή την ισορροπία.

Οι ενέργειες που απαιτούνται για την αειφόρο ανάπτυξη των υδατικών πόρων είναι δυνατόν να συνοψιστούν:

- Σχεδιασμός (εθνικός ή περιφερειακός) για τους υδατικούς πόρους σε επίπεδο υδρολογικής λεκάνης ή υδατικού διαμερίσματος
- Αξιολόγηση (ποιοτική και ποσοτική) των υδατικών πόρων
- Αύξηση της απόδοσης της χρήσης του νερού από την εξοικονόμηση του νερού τόσο στη γεωργία όσο και στη βιομηχανία

- Έλεγχος της ποιότητας του νερού (επιφανειακού και υπόγειου) από ανεπιθύμητες χημικές ουσίες
- Επίδραση κλιματικών αλλαγών, οι οποίες επηρεάζουν την υδρολογική ισορροπία και την αειφορία των υδατικών πόρων κάτω από ορισμένη διαχείριση
- Η έρευνα της συμπεριφοράς των συστημάτων των υδατικών πόρων και η ανάπτυξη μεθόδων επηρεασμού τους, είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε λύσεις σχετικών προβλημάτων
- Εκπαίδευση και ενημέρωση του κοινού για τη σωστή χρήση του νερού είναι απαραίτητη για την εξοικονόμησή του, κυρίως με τον περιορισμό της σπατάλης
- Νομοθεσία (νομοθετικά πλαίσια και ειδικές διατάξεις) σχετικά με τους υδατικούς πόρους στην Ελλάδα αποτελεί ο Νόμος 3199/03, ο οποίος αντικατέστησε τον Νόμο 1739/87 σύμφωνα με τον οποίο είναι εφικτό να προστατευτούν οι υδατικοί πόροι και από πλευράς ποιότητας και από πλευράς ισορροπίας, ώστε να καταστούν διατηρήσιμοι φυσικοί πόροι.

3.4. Αειφορική Γεωργία & Περιβάλλον

Η Γεωργία έχει αλλάξει, ειδικά από το τέλος του 2ου παγκόσμιου πολέμου και μετά. Η παραγωγή τροφίμων και ινών αυξήθηκε με τρομερούς ρυθμούς λόγω των νέων τεχνολογιών, της μηχανοποίησης, της αυξημένης χρήσης των χημικών ουσιών, της εξειδίκευσης και των κυβερνητικών πολιτικών που ενθάρρυναν τη μεγιστοποίηση της παραγωγής. Αν και αυτές οι αλλαγές είχαν πολλά θετικά αποτελέσματα και μείωσαν πολλούς κινδύνους της γεωργίας, είχαν και πολλές αρνητικές συνέπειες. Οι κυριότερες από αυτές είναι: η μείωση του χούμου, η μόλυνση των υπογείων υδάτων, η μείωση των αγροτικών οικογενειών, η συνεχής παραμέληση των συνθηκών ζωής και εργασίας των απασχολούμενων στη γεωργία, η αύξηση του κόστους παραγωγής και η κατάρρευση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης των αγροτικών κοινοτήτων.

Η έννοια της αειφορίας αναπτύχθηκε από μια αρχική ανησυχία, ειδικότερα με τα περιβαλλοντικά ζητήματα στη δεκαετία του '60, μέσα από πολλά βήματα σε διεθνή και εθνικά προγράμματα που συνδυάζουν την οικονομική και επιχειρηματική ανάπτυξη με την κοινωνική και την περιβαλλοντική ευθύνη. Σήμερα η κινητοποίηση για την αειφορική γεωργία συγκεντρώνει αυξανόμενο ενδιαφέρον και αποδοχή εντός του πλαισίου της συμβατικής γεωργίας και της χάραξης πολιτικής. Η αειφορική γεωργία δεν αφορά μόνο στην περιβαλλοντική και κοινωνική ανησυχία, αλλά μπορεί επίσης να προσφέρει καινοτομικές και οικονομικά βιώσιμες ευκαιρίες στους αγρότες, στους εργαζόμενους, στους καταναλωτές, στους διαμορφωτές της πολιτικής και σε όσους συμμετέχουν σε ολόκληρη την τροφική αλυσίδα.

Η αειφορική γεωργία ενσωματώνει τρεις κύριους στόχους:

- ένα υγιές περιβάλλον,
- οικονομική αποδοτικότητα και
- κοινωνική και οικονομική ισότητα.

Για την επίτευξη αυτών των στόχων έχουν συνεισφέρει διάφορες φιλοσοφίες, πολιτικές και πρακτικές. Άνθρωποι διαφορετικών ιδιοτήτων, από αγρότες μέχρι καταναλωτές, συμμερίζονται αυτό το σκοπό και συνεισφέρουν στην ανάπτυξή του.

Στα περισσότερα κράτη μέλη, τα αγρο-περιβαλλοντικά μέτρα εφαρμόζονται στο πλαίσιο του Κανονισμού (ΕΕΚ) Νο 2078/92 για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, για παράδειγμα, με τη μείωση ή την παύση της χρήσης λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων στο πλαίσιο των πρακτικών αμειψισποράς. Τα παραδείγματα περιλαμβάνουν την εισαγωγή της βιολογικής καλλιέργειας, την ολοκληρωμένη φυτοπροστασία, τη διατήρηση περιθωρίων αγρού και συγκεκριμένα μέτρα, που έχουν δοκιμαστεί από έργα του προγράμματος LIFE για το φυσικό περιβάλλον και στοχεύουν σε συγκεκριμένους βιότοπους.

Επομένως, η διαχείριση των φυσικών πόρων και του ανθρώπινου δυναμικού είναι πρωταρχικής σημασίας. Η Διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού συμπεριλαμβάνει την εκτίμηση των κοινωνικών ευθυνών όπως τις συνθήκες εργασίας και διαβίωσης των εργαζομένων, τις ανάγκες των αγροτικών κοινοτήτων, και την υγεία και ασφάλεια των καταναλωτών τόσο στο παρόν όσο και στο μέλλον. Η διαχείριση του εδάφους και των φυσικών πόρων περιλαμβάνει τη διατήρηση ή τον εμπλουτισμό αυτών των ζωτικών πόρων μακροπρόθεσμα.

Εξοικονόμηση νερού άρδευσης από τους αγρότες

- ☪ Η άρδευση στη χώρα μας έχει σοβαρά προβλήματα σπατάλης νερού εξαιτίας των μεθόδων που χρησιμοποιούνται. Το αρδευτικό δίκτυο με επιφανειακές μεθόδους έχει απώλειες κατά τη μεταφορά και διανομή του νερού που ξεπερνούν και το 30%.
- ☪ Η κατανάλωση νερού στην άρδευση μπορεί να περιοριστεί σημαντικά, αν υιοθετηθούν οι κατάλληλες τεχνικές άρδευσης όπως στάγδην και υποεπιφανειακή άρδευση.
- ☪ Η οικονομία στο νερό άρδευσης μπορεί να απελευθερώσει σημαντικές ποσότητες νερού για άλλες χρήσεις και για τη διατήρηση των οικοσυστημάτων.

Εξοικονόμηση πόσιμου νερού από τους καταναλωτές

Μπορούμε να επιτύχουμε σημαντική μείωση της κατανάλωσης νερού στο σπίτι με μικρές αλλαγές στη συμπεριφορά μας υιοθετώντας συνήθειες εξοικονόμησης νερού.

Εφαρμόζοντας μέτρα εξοικονόμησης ο καταναλωτής συμμετέχει ενεργά στη διαχείριση της ζήτησης του πόσιμου νερού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

4. ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το νομικό πλαίσιο, το οποίο διέπει τους υδατικούς πόρους στην ποσοτική και ποιοτική τους διάσταση και το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη για τη χάραξη της εθνικής στρατηγικής, είναι ευρύτατο. Διαμορφώνεται από την ελληνική νομοθεσία, τις κοινοτικές οδηγίες και πράξεις και τις διεθνείς συμβάσεις.

4.1. Ιστορική Ανασκόπηση

Η προστασία των υδάτων δεν άργησε να προσελκύσει την προσοχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Πρωτοβουλίες έτσι για τη θέσπιση κανόνων που καθορίζουν τις προδιαγραφές για το πόσιμο ύδωρ (οδηγία 75/440), τα ύδατα κολύμβησης (οδηγία 76/160), τη ρύπανση από επικίνδυνες ουσίες στο υδάτινο περιβάλλον (οδηγία 76/464), την ποιότητα των γλυκών υδάτων (απόφαση 77/795), τις μεθόδους μέτρησης και ανάλυσης των υδάτων (οδηγία 79/869), την ποιότητα των υδάτων για τα οστρακοειδή (οδηγία 79/923), τη ρύπανση των υπόγειων υδάτων από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες (οδηγία 80/68) και την ποιότητα του πόσιμου ύδατος (οδηγία 80/778) αποτελούν την απαρχή για τη διαμόρφωση μιας συνολικής κοινοτικής πολιτικής για την προστασία, την ποιότητα και την αειφορική διαχείριση των υδάτων.

Τα σημαντικά βήματα που έγιναν κατά τη δεκαετία του '70 λειτούργησαν ως μοχλός για τον εμπλουτισμό και τη θεματική διεύρυνση της νομοθετικής παραγωγής της Κοινότητας στην περιοχή των υδάτων. Αξίζει να σημειωθεί ότι από τη δεκαετία του '80 ως σήμερα έχουν υιοθετηθεί περίπου σαράντα αυτοτελείς κανονιστικές πράξεις που ρυθμίζουν πολλές επί μέρους πτυχές, όπως η επεξεργασία αστικών λυμάτων (οδηγία 91/271), η προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (οδηγία 91/676) και η ποιότητα του ύδατος ανθρώπινης κατανάλωσης (οδηγία 98/83). Οι πράξεις αυτές συνέθεταν ήδη ένα

ευπρόσδεκτο και ισχυρό νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο δεν ήταν βέβαια πλήρες και δεν στερούνταν επικαλύψεων και αντιφάσεων.

Η νομοθετική αυτή παραγωγή απέβλεπε κατά πρώτο λόγο στην προστασία των υδάτων και την ποιοτική βελτίωσή τους. Η αειφορική διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος άργησε να απασχολήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, παρά το γεγονός ότι στη Συνθήκη του Αμστερνταμ η αειφόρος ανάπτυξη αναγορεύθηκε σε θεμελιώδη αρχή της (άρθρο 2 ΣΕΕ). Από τη στιγμή αυτή το ζήτημα μιας ολιστικής προσέγγισης άρχισε να τίθεται ολοένα και πιο επιτακτικά.

Με σκοπό τη δημιουργία μιας ενιαίας νομοθετικής πράξης που να αντιμετωπίζει ολοκληρωμένα τη διαχείριση του νερού, το 1997 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υιοθέτησε την οδηγία-πλαίσιο για το νερό με την οποία επιχειρείται:

- Να διευρυνθεί η εμβέλεια της προστασίας όλων των υδατικών πόρων, επιφανειακών και υπόγειων.
- Να επιτευχθεί ή να διατηρηθεί ικανοποιητική κατάσταση για όλα τα νερά μέχρι το 2010.
- Να προσεγγισθεί η διαχείριση των υδατικών πόρων σε επίπεδο λεκάνης απορροής.
- Να συντονισθούν όλα τα μέτρα που λαμβάνονται σε σχέση με επιμέρους προβλήματα και τομείς.
- Να ορισθεί τη σχέση μεταξύ των ορίων εκπομπής και «στάνταρ» ποιότητας.
- Να διασφαλισθεί η ρεαλιστική τιμολόγηση όλων των υπηρεσιών που σχετίζονται με τη χρήση νερού έως το 2010.
- Να επαυξηθεί η συμμετοχή του κοινού και των ενδιαφερομένων φορέων στην πολιτική για το νερό και να προάγει μεγαλύτερη διαφάνεια.
- Να ενιαιοποιηθεί και να συμπληρωθεί η υφιστάμενη αποσπασματική ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Απάντηση στην παραπάνω πρόκληση επιχείρησε να δώσει η υιοθέτηση μιας οδηγίας-πλαίσιο, της οδηγίας 2000/60 «για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής υδάτων».

Αναβαθμίζοντας το κεκτημένο πολλών προηγούμενων κανονιστικών πράξεων, η οδηγία αυτή επιχείρησε να κωδικοποιήσει ένα ευρύ φάσμα υφισταμένων ρυθμίσεων. Αυτό όμως που την διακρίνει κυρίως είναι ο εμπλουτισμός της με έννοιες, κανόνες και διαδικασίες για την αειφορική διαχείριση των υδάτων. Για το σκοπό αυτό οργανώνει ένα σύγχρονο σύστημα, προτάσσοντας τους στόχους που πρέπει να εξυπηρετεί. Βασικές παράμετροι του συστήματος είναι η οργάνωση της ολοκληρωμένης προσέγγισης γύρω από λεκάνες απορροής υδάτων σε εθνικό και διασυνοριακό πλαίσιο με βασικό εργαλείο συναφή σχέδια διαχείρισης, η στενή συνεργασία και δράση σε επίπεδο Κοινότητας, κρατών-μελών και χρηστών σε τοπικό επίπεδο και η ενσωμάτωση της πολιτικής υδάτων σε άλλες πολιτικές της Ένωσης, όπως η πολιτική μεταφορών, η ενεργειακή, η γεωργική, η αλιευτική, η περιφερειακή πολιτική, ακόμη και η πολιτική τουρισμού. Αξίζει, τέλος, να σημειωθεί ότι η οδηγία προβλέπει την ενεργό συμμετοχή του κοινού καθώς και τη χρήση οικονομικών μέσων με τρόπο που συμβάλλει στην ανάκτηση τμήματος τουλάχιστον του κόστους παροχής υπηρεσιών ύδατος.

4.2. Εθνική πολιτική για τους υδατικούς πόρους

Το πλαίσιο για τη διαμόρφωση της εθνικής στρατηγικής για τους υδατικούς πόρους αποτελείται από εθνικά κείμενα στρατηγικού περιεχομένου και από κείμενα που συντάχθηκαν από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Η βάση της εθνικής πολιτικής για τους υδατικούς πόρους αρχικά διαμορφώθηκε στο νόμο 1739/87 «*Διαχείριση των υδατικών πόρων και άλλες διατάξεις*». Ήταν ένα κείμενο με μεγάλη πληρότητα και καθόριζε τα πλαίσια άσκησης της εθνικής πολιτικής για την ορθολογική διαχείριση του συστήματος «υδατικός πόρος-χρήση του». Ο νόμος περιλάμβανε τα εξής:

- ❖ Το νερό χαρακτηρίζεται σαν φυσικό αγαθό και κατοχυρώνεται σαν μέσο για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

- ❖ Προστατεύονται οι υδατικοί πόροι (ποσότητα και ποιότητα) καθώς και το υδατικό σύστημα με την επιβολή αναγκαίων περιορισμών στη χρήση των υδατικών πόρων, δέσμευση της αναγκαίας ποσότητας νερού για την προστασία και διατήρησή τους, καθορισμό της ελάχιστης διατηρητέας παροχής ποταμών ή ελάχιστου ύψους στάθμης λιμνών και έλεγχο όλων γενικά των δραστηριοτήτων που επηρεάζουν τους υδατικούς πόρους.
- ❖ Το δικαίωμα της χρήσης νερού περιορίζεται στο ανώτατο όριο των πραγματικών αναγκών των δικαιούχων.
- ❖ Θεσμοθετείται η άδεια χρήσης νερού όπως και η άδεια για την εκτέλεση έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων.
- ❖ Το νερό κοστολογείται κατά χρήση και δίνεται δυνατότητα τιμολόγησής του.
- ❖ Προσδιορίζεται το περιεχόμενο των όρων όπως 'υδατικός πόρος, διαχείριση, ισοζύγιο προσφοράς-ζήτησης, αρχές αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης, φορείς έρευνας'.
- ❖ Καθορίζονται και θεσμοθετούνται 14 υδατικά διαμερίσματα που αποτελούν το χώρο εφαρμογής της διαχείρισης των υδατικών πόρων σε περιφερειακό επίπεδο. Τα υδατικά διαμερίσματα είναι περιοχές οριοθετημένες μεταξύ τους από υδροκριτές ή νησιωτικές περιοχές, που περιλαμβάνουν ολοκληρωμένα υδρογραφικά δίκτυα, με υδρολογικές συνθήκες κατά το δυνατόν όμοιες.
- ❖ Καθορίζονται τα όργανα που είναι αρμόδια για τη διαχείριση των υδάτων.
- ❖ Εισάγεται ο προγραμματισμός ανάπτυξης των υδατικών πόρων με την κατάρτιση μακροχρόνιων εθνικών προγραμμάτων κατά υδατικό διαμέρισμα.
- ❖ Καθορίζονται οι προϋποθέσεις μεταφοράς νερού από ένα υδατικό διαμέρισμα σε άλλο ή άλλα.
- ❖ Καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις κατασκευής έργων αξιοποίησης από φορείς του δημόσιου τομέα και από Ν.Π.Ι.Δ. ή φυσικά πρόσωπα.(ΥΒΕΤ, 1988).

4.3. Η Οδηγία 2000/60 της Ε.Ε. για τη διαχείριση και προστασία των υδατικών πόρων

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνωρίζοντας την επιδείνωση της ποιότητας των γλυκών νερών και την πίεση που ασκείται στα υδατικά αποθέματα, λόγω της συνεχούς αύξησης της ζήτησης για νερό καλής ποιότητας σ' όλα τα κράτη της Κοινότητας, θέσπισε την Οδηγία-Πλαίσιο που εκδόθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2000 και αποτελεί το νέο θεσμικό εργαλείο για τη Διαχείριση και Προστασία των Υδατικών πόρων.(ΕΕΕΚ, L 327, 22/12/00, σελ. 1-73, Οδηγία 2000/60 της Ε.Ε για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων).

Το νερό πλέον, από τη δεκαετία του '90, θεωρείται ως οικονομικό αγαθό με συγκεκριμένη αξία και τιμή για κάθε μια από τις ανταγωνιστικές του χρήσεις. Η θεώρηση του νερού ως οικονομικού αγαθού αφενός αντιμετωπίζει θεωρητικά το πρόβλημα της ορθολογικής κατανομής των περιορισμένων υδατικών πόρων σε ανταγωνιστικές χρήσεις, αφετέρου όμως κρύβει τον κίνδυνο να μειωθεί η ποσότητα νερού, που διατίθεται σε χρήστες που είναι ανίκανοι για να το αποκτήσουν. Σύμφωνα με τη Οδηγία-Πλαίσιο 'η ολοκληρωμένη διαχείριση των υδατικών πόρων βασίζεται στην αντίληψη ότι το νερό είναι βασικό συστατικό του οικοσυστήματος, ένας φυσικός πόρος και ένα οικονομικό αγαθό'.

Η οδηγία αυτή υιοθετεί μια καινοτόμο και ολοκληρωμένη προσέγγιση στο θέμα της διαχείρισης και προστασίας των υδατικών πόρων (επιφανειακών και υπογείων) και των υδροτοπικών οικοσυστημάτων της Κοινότητας, στοχεύοντας στην επίτευξη «καλής οικολογικής ποιότητας» εντός 15 ετών (δηλ. ως το 2015) για όλα τα ύδατα της Κοινότητας, στην αειφορία του πόρου και επί τη βάσει αυτών των αρχών στην εξασφάλιση επαρκών ποσοτήτων νερού για διάφορες παραγωγικές χρήσεις. Δίνει στα κράτη μέλη την ευκαιρία να εκσυγχρονίσουν το νομοθετικό και πολιτικό τους 'οπλοστάσιο', εισάγοντας την έννοια της αποκεντρωμένης διαχείρισης με την ταυτόχρονη μέριμνα τόσο για την ποσότητα όσο και για την ποιότητα του νερού που φτάνει στην κατανάλωση.

Η Οδηγία-Πλαίσιο έχει τρεις **βασικούς άξονες**:

α) διαχείριση του νερού σε επίπεδο λεκάνης απορροής (ή υδατικού διαμερίσματος),

β) προστασία από τη ρύπανση (με θέσπιση αυστηρών ορίων για μια πλειάδα ουσιών) και

γ) τιμολόγηση του νερού.

4.3.1. Βασικοί στόχοι:

- ♥ Η μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων.
- ♥ Η πρόληψη της υποβάθμισης και η προστασία και αποκατάσταση των άμεσα εξαρτημένων από αυτά χερσαίων οικοσυστημάτων και υδροτόπων.
- ♥ Η προοδευτική μείωση και παύση των απορρίψεων, των εκπομπών και διαρροών των επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας.
- ♥ Η προοδευτική μείωση της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων και η αποφυγή της περαιτέρω υποβάθμισης.
- ♥ Ο μετριασμός των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες.

Η Οδηγία αποσκοπεί στην επίτευξη περιβαλλοντικών στόχων που να βασίζονται σε οικονομικές αρχές, εργαλεία και τεχνικές (ανάλυση οικονομικής αποδοτικότητας των μέτρων) και μέτρα (τιμολόγηση υπηρεσιών

Η χρήση μέτρων, όπως η τιμολόγηση, προϋποθέτει την εκτίμηση των επιπτώσεων σε παραγωγικό τομέα αλλά και σε κάθε χρήση των υδατικών πόρων και σε πολλές περιπτώσεις δημιουργεί την ανάγκη λήψης πρόσθετων μέτρων για την εκτίμηση των αρνητικών επιπτώσεων σε συγκεκριμένους τομείς ή χρήστες.

Η Οδηγία 2000/60 δημιουργεί ένα νέο και πρωτοποριακό μοντέλο διαχείρισης των υδατικών πόρων με στόχο τη διατήρηση και βελτίωση της κατάστασης των υδατικών συστημάτων δημιουργώντας το πλαίσιο για την ολοκληρωμένη διαχείρισή τους στο επίπεδο των λεκανών απορροής.

Η Οδηγία 2000/60 έχει στόχο, η κατανάλωση του νερού να υφίσταται τέτοια κοστολόγηση, ώστε και λογική χρήση να γίνεται και να επιτύχει ανάκτηση δαπανών. Για το σκοπό αυτό πρέπει να συνεργαστούν πολύ επιστημονικοί κλάδοι, ώστε να γίνεται έλεγχος της διαχείρισης νερού στις λεκάνες απορροής. Επιπλέον η ανάκτηση κόστους πρέπει να λαμβάνει

υπόψη οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές παραμέτρους. Με αυτούς τους τρόπους και αποτελεσματική κατανομή νερού έχουμε, ώστε να ικανοποιούνται οι ανάγκες ζήτησης και επιπλέον βελτίωση στην ποιότητα του νερού.

Η Οδηγία συνδυάζει ποιοτικούς, οικολογικούς και ποσοτικούς όρους για την προστασία υδάτινων οικοσυστημάτων και καλή κατάσταση των υδατικών πόρων και θέτει ως κεντρικό άξονα την ολοκληρωμένη διαχείρισή τους στη γεωγραφική κλίμακα των λεκανών απορροής. Συγχρόνως αντιμετωπίζει στο σύνολό τους όλες τις χρήσεις και τις υπηρεσίες νερού λαμβάνοντας υπόψη την κατανάλωση νερού για το περιβάλλον, την υγεία, την ανθρώπινη κατανάλωση και την κατανάλωση σε παραγωγικούς τομείς.

4.3.2. Βασικά στοιχεία:

❖ Το ύδωρ δεν είναι εμπορικό προϊόν όπως όλα τα άλλα, αλλά αποτελεί κληρονομιά που πρέπει να προστατεύεται και να τυγχάνει της κατάλληλης μεταχείρισης.

❖ Η καλή ποιότητα του ύδατος θα εξασφαλίσει την παροχή πόσιμου ύδατος στον πληθυσμό.

❖ Η διαμόρφωση κοινής Ευρωπαϊκής στρατηγικής για τα ύδατα, βασισμένης στην αρχή της επικουρικότητας και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», με πεδίο εφαρμογής στα εσωτερικά και παράκτια ύδατα, συμβάλλοντας στην επιδίωξη των στόχων διατήρησης, προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος, καθώς και συνετής και ορθολογικής χρησιμοποίησης των φυσικών πόρων, με βάση της αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης.

❖ Η επίτευξη καλής οικολογικής κατάστασης των υδατικών οικοσυστημάτων που έχουν πληγεί και υποβαθμιστεί από ανθρώπινες δραστηριότητες, με τον καθορισμό και την υλοποίηση των αναγκαίων μέτρων και τη διαφύλαξη της καλής κατάστασης των υδάτων, όπου ήδη υπάρχει.

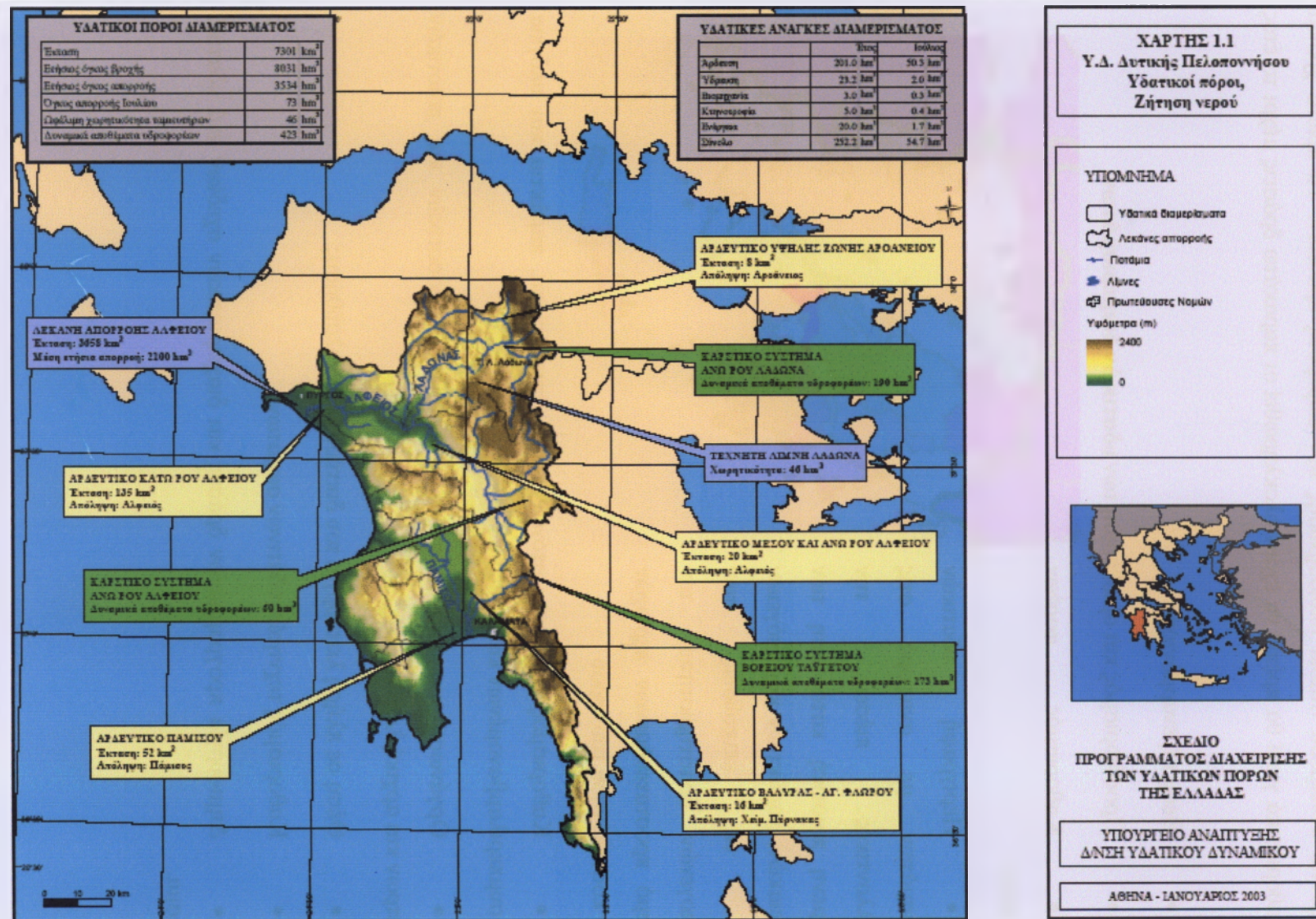
❖ Η υιοθέτηση ολοκληρωμένης διαδικασίας για τον έλεγχο της ρύπανσης των υδατικών συστημάτων, υπό την εποπτεία και δημιουργία νέων φορέων διαχείρισης ανά λεκάνη απορροής ποταμού.

- ❖ Ο συντονισμός της κοινοτικής πολιτικής υδάτων, μέσω της αρχής «συνδυνασμένης προσέγγισης», που εφαρμόζει για τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας. Η κοινοτική δράση επεκτείνεται και στα ζητήματα της ποσοτικής προστασίας του νερού.
- ❖ Ο συντονισμός με τρίτα κράτη πέραν των ορίων της Κοινότητας για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων στις λεκάνες απορροής.
- ❖ Η ανάπτυξη προγραμμάτων Μέτρων, στα οποία εντάσσονται: η καταγραφή των χαρακτηριστικών μιας λεκάνης απορροής ποταμού και οι επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, η οικονομική ανάλυση της χρήσης του ύδατος, ο σχεδιασμός και η εφαρμογή προγραμμάτων παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.
- ❖ Ο καθορισμός των υδάτων που χρησιμοποιούνται για την λήψη πόσιμου ύδατος και η διασφάλιση της συμμόρφωσης με την Οδηγία 80/778/ΕΟΚ περί της ποιότητας του πόσιμου νερού.
- ❖ Η χρήση οικονομικών μέσων από μέρος των κρατών μελών. Επιδιώκεται ο πλήρης καταμερισμός του συνολικού κόστους χρήσης του ύδατος (περιλαμβανομένου και του περιβαλλοντικού κόστους) κατά τομείς δραστηριότητας (οικιακή χρήση, βιομηχανία, γεωργία) και χρέωση του συνολικού κόστους στους αντίστοιχους χρήστες του υδατικού πόρου.
- ❖ Ο ορισμός οριακών τιμών εκπομπής για ορισμένες ομάδες ή οικογένειες ρυπαντών και η λήψη ειδικών μέτρων για την αντιμετώπιση της ρύπανσης που προκαλείται από την απόρριψη, τις εκπομπές ή τις διαρροές επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας.
- ❖ Η διασφάλιση και ενίσχυση της συμμετοχής του κοινού στην κατάρτιση των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.
- ❖ Η εξασφάλιση της κατάλληλης εφαρμογής των διατάξεων για την εφαρμογή της εν λόγω Οδηγίας σε όλη την Κοινότητα, μέσω κατάλληλων κυρώσεων που θα προβλέψει η νομοθεσία των κρατών-μελών και οι οποίες κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές.

Οι στόχοι της οδηγίας πρέπει να επιτευχθούν σε 15 χρόνια. Ωστόσο στην Οδηγία καθορίζονται ενδιάμεσα στάδια ολοκλήρωσης των επιμέρους δράσεων. Τα πρώτα χρόνια είναι καθοριστικά γιατί θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί οι παρακάτω δράσεις μέχρι το έτος 2009:

- Θεσμική εναρμόνιση
- Προσδιορισμός και οριοθέτηση των **υδατικών διαμερισμάτων**
- Καθορισμός φορέων διαχείρισης
- Περιγραφή υδατικών διαμερισμάτων με αναφορά στις περιβαλλοντικές πιέσεις, την υφιστάμενη ποιοτική κατάσταση των επιφανειακών, παράκτιων και υπόγειων υδάτων, τις επιπτώσεις των ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, τον εντοπισμό προστατευόμενων περιοχών και την κοστολόγηση του νερού
- Καθορισμός ποιοτικών στόχων για τα επιφανειακά, παράκτια και υπόγεια ύδατα, συμπεριλαμβανομένων και βιοδεικτών
- Οργάνωση του δικτύου παρακολούθησης των ποσοτικών και ποιοτικών παραμέτρων και αρχική λειτουργία.
- Θέση σε πλήρη λειτουργία του δικτύου παρακολούθησης
- Καθορισμός τεχνητών υδάτινων σωμάτων
- Δημιουργία προγραμμάτων δράσης και διαχειριστικών σχεδίων ανά υδατικό διαμέρισμα.

4.3.3. *Η εναρμόνιση της Οδηγίας-πλαίσιο 2000/60 της Ε.Ε. στην Ελλάδα και ο νέος νόμος 3199/03.*

Στα πλαίσια της Οδηγίας 2000/60 η ελληνική κυβέρνηση συγκάλεσε σύσκεψη την 9 Ιουλίου 2001 με θέμα «Πολιτική για τους υδατικούς πόρους και την έλλειψη νερού» και τη συμμετοχή των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠΕΣΔΔΑ), Ανάπτυξης, Χωροταξίας και Περιβάλλοντος (ΥΠΕΧΩΔΕ), των Υφυπουργών Γεωργίας (νυν Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων), καθώς και του Διευθύνοντα Σύμβουλου της ΔΕΗ. Στη σύσκεψη αποφασίστηκε:

- Η θεσμοθέτηση ενός εθνικού συμβουλίου
- Η ανάθεση της ευθύνης συντονισμού των εργασιών του συμβουλίου στο ΥΠΕΧΩΔΕ
- Η συμμετοχή στο εθνικό συμβούλιο των Υπουργείων ΠΕΧΩΔΕ, ΕΣΔΔΑ, Ανάπτυξης, Γεωργίας και Υγείας
- Η διαμόρφωση από το εθνικό συμβούλιο δικτύου υποστήριξης (ΙΓΜΕ, ΔΕΗ, ΕΘΙΑΓΕ, Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος, ΕΥΔΑΠ, κλπ) και η σύνδεσή του με την Περιφέρεια
- Η επεξεργασία πρότασης από το ΥΠΕΧΩΔΕ για την υλοποίηση των παραπάνω.

4.4. Ο νέος νόμος 3199/03 για τη διαχείριση των υδάτων

Το Δεκέμβριο του 2003, το ελληνικό κοινοβούλιο ψήφισε τον Νόμο Υπ' Αριθ. 3199 (ΦΕΚ Α' 280/9-12-2003) περί προστασίας και διαχείρισης των υδάτων. Με το νόμο αυτό, η ελληνική νομοθεσία εναρμονίζεται με την Οδηγία Πλαίσιο 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2000 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 327/22-12-2000) για τα ύδατα με τον οποίο αντικαθιστάται ο Νόμος 1739/87.

Σύμφωνα με το άρθρο 2, ο νόμος αυτός εφαρμόζεται για την προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων. Κατά την έννοια του νόμου δίνονται ορισμοί όπως:

❖ «ιδιαιτέρως τροποποιημένο υδατικό σύστημα» είναι το σύστημα επιφανειακών υδάτων του οποίου ο χαρακτήρας έχει μεταβληθεί ουσιαστικά εξαιτίας αλλοιώσεων στη φύση του από ανθρώπινες δραστηριότητες.

❖ «λεκάνη απορροής ποταμού» είναι η εδαφική έκταση από την οποία συγκεντρώνεται το σύνολο της απορροής, μέσω διαδοχικών ρευμάτων, ποταμών και λιμνών και παροχετεύεται στη θάλασσα με ενιαίο στόμιο ποταμού, εκβολές ή δέλτα.

❖ «καλή κατάσταση επιφανειακών και υπόγειων υδάτων» είναι η κατάσταση επιφανειακού και υπόγειου υδατικού συστήματος που χαρακτηρίζεται τουλάχιστον 'καλή' τόσο από οικολογική όσο και από χημική άποψη.

❖ «καλή οικολογική κατάσταση» είναι η κατάσταση ενός συστήματος επιφανειακών υδάτων το οποίο ταξινομείται κατ' αυτόν τον τρόπο σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

❖ «επικίνδυνες ουσίες» είναι ουσίες ή ομάδες που είναι τοξικές, σταθερές και επιρρεπείς σε βιοσυσσώρευση, καθώς και άλλες ουσίες ή ομάδες ουσιών που δημιουργούν ανάλογο βαθμό ανησυχίας.

❖ «ποιοτικό περιβαλλοντικό πρότυπο» είναι η συγκέντρωση, στο νερό, το ίζημα ή το βιοκόσμο, συγκεκριμένου ρύπου ή ομάδας ρύπων της οποίας δεν πρέπει να σημειώνεται υπέρβαση, ώστε να προστατεύεται η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον.

Σύμφωνα με το άρθρο 3, συνιστάται **Εθνική Επιτροπή Υδάτων**, η οποία χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων αποτελείται από:

- Τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, ως Πρόεδρο
- Τον Υπουργό Οικονομίας & Οικονομικών
- Τον Υπουργό ΕΣΔΔΑ
- Τον Υπουργό Ανάπτυξης
- Τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας
- Τον Υπουργό Γεωργίας (νυν Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων)

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων μπορεί να συνιστά Γνωμοδοτικές Επιστημονικές Επιτροπές για τη στήριξη του έργου της.

Συνιστάται **Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων** με Πρόεδρο τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, στο οποίο συμμετέχουν με έναν εκπρόσωπό τους:

- Κάθε κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή
- Η Ένωση Νομαρχιακών Αυτ/σεων Ελλάδος (ΕΝΑΕ)
- Η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (ΚΕΔΚΕ)
- Η Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης
- Οι εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης
- Η ΠΑΣΕΓΕΣ
- Ο ΣΕΒ

- Η ΔΕΗ
- Η ΓΣΕΕ
- Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ)
- Το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας
- Το ΙΓΜΕ
- Το ΕΘΙΑΓΕ
- Το Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών (ΕΚΘΕ)
- Το Εθνικό Κέντρο Βιοτόπων Υγροτόπων (ΕΚΒΥ)
- Το Εθνικό Κέντρο Φυσικών Επιστημών (ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος)
- Το Ινστιτούτο Καταναλωτών (ΙΝΚΑ)
- Το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΚΠΑΑ)
- Ο Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής για την καταπολέμηση της Απερήμωσης.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων υποβάλλει στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο. (Άρθρο 3)(Εικ.3 στο Παράρτημα)

Σύμφωνα με το άρθρο 4, συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων **Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων**, η οποία ασκεί τις εξής αρμοδιότητες:

- Καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδάτινου δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους.
- Καταρτίζει την ετήσια έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 3.
- Συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς και μετέχει στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.

- Εισηγείται τους γενικούς κανόνες κοστολόγησης και τιμολόγησης των υδάτων και παρακολουθεί την τήρησή τους.
- Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων
- Παρακολουθεί σε εθνικό επίπεδο την ποιότητα και ποσότητα των υδάτων σε συνεργασία με τις Δ/νσεις Υδάτων των Περιφερειών και μεριμνά για την ανάπτυξη και τη λειτουργία εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.
- Διαχειρίζεται βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων σε εθνικό επίπεδο και μεριμνά για τη διαρκή της ενημέρωση. Κάθε φορέας που συμμετέχει στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων, υποχρεούται να παρέχει δωρεάν στοιχεία στη βάση δεδομένων του προηγούμενου εδαφίου.
- Παρακολουθεί τη λειτουργία των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών και παρέχει οδηγίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.
- Για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού, η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων υποχρεούται έως 22-12-2004:
 - ♥ να συντάξει πλήρη και αναλυτική έκθεση των χαρακτηριστικών της
 - ♥ να διαπιστώσει τις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων
 - ♥ να προβεί στην οικονομική ανάλυση κάθε χρήσης ύδατος.
- Καταρτίζει το Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών έως 22-12-2004.
- Φροντίζει, το αργότερο έως το 2015, για την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων όλων των επιφανειακών υδάτων, καθώς και των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και καλού οικολογικού δυναμικού και

καλής χημικής κατάστασης για τα επιφανειακά ύδατα των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων.

Η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων αποτελεί ενιαίο διοικητικό τομέα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων. Σ' αυτή συνιστάται Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και γνωμοδοτεί προς την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις 1, 2, και 4 της προηγούμενης παραγράφου. Αποτελείται από τον Προϊστάμενο της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων ως πρόεδρος και από έναν εκπρόσωπο από τα υπουργεία Ανάπτυξης, Γεωργίας, Οικονομικών και Εσωτερικών.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Οικονομικών, Υγείας & Πρόνοιας, ορίζεται εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των θέσεων μετρήσεων και των φορέων που υποχρεούνται στη λειτουργία τους.

Σύμφωνα με το άρθρο 5, η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ανήκει στην Περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται. Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι λεκάνες απορροής ποταμών και ορίζονται οι Περιφέρειες, οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διαχείριση και προστασία τους.

Σε κάθε Περιφέρεια συνιστάται Διεύθυνση Υδάτων μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της περιφέρειας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, όπως:

- η λήψη αναγκαίων μέτρων για α) την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, β) την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων, γ) την προοδευτική μείωση της ρύπανσης τους, δ) την προώθηση της βιώσιμης χρήσης του νερού, ε) τη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην άντληση νερού από τους υδροφόρους και τον εμπλουτισμό τους κ.λ.π.

- η εφαρμογή των Σχεδίων Διαχείρισης και των Προγραμμάτων Μέτρων, καθώς και η σύνταξη ετήσιας έκθεσης εφαρμογής τους, η οποία διαβιβάζεται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων.

- η κατάρτιση μητρώου προστατευόμενων περιοχών
- η μέριμνα για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων
- η συγκέντρωση και επεξεργασία των στοιχείων της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων και τα αποστέλλει στη βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων
- ο συντονισμός όλων των φορέων για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων
- η επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων
- η οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων
- η επιβολή μέτρων για την προστασία των υπόγειων υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα
- η εφαρμογή μέτρων για τον έλεγχο της ρύπανσης της πηγής μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας
- η εφαρμογή Προγράμματος Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση και απορρύπανσης των υδάτων
- ο σχεδιασμός και η επιβολή όλων των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών κ.λ.π.

Σύμφωνα με το άρθρο 6, συνιστάται σε κάθε Περιφέρεια Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων το οποίο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων και στο οποίο συμμετέχουν ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας ως Πρόεδρος, Ο προϊστάμενος της Δ/σης Υδάτων της Περιφέρειας, και ένας εκπρόσωπος από: κάθε Νομαρχιακή Αυτ/ση, από κάθε Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων, από όλες τις Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης της Περιφέρειας, από το Τεχνικό-Γεωτεχνικό- Εμπορικό-Βιομηχανικό Επιμελητήριο, από κάθε Ένωση Γεωργικών Συνεταιρισμών της Περιφέρειας, από τις περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις, από κάθε Γενικό

Οργανισμό Εγγείων Βελτιώσεων (ΓΟΕΒ) και τέλος από κάθε φορέα διαχείρισης προστατευόμενης περιοχής κατά τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 και του άρθρου 13 του ν. 3044/2002.

Δομή της νέας αρμόδιας αρχής για την προστασία και διαχείριση των υδατικών πόρων στη χώρα μας

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων που αυτός του υποβάλλει, το οποίο Σχέδιο προηγουμένως το δημοσιοποιεί προκειμένου να ενημερωθεί το κοινό για το περιεχόμενό του και να συμμετάσχει στη δημόσια διαβούλευσή γι' αυτό.

Σύμφωνα με το άρθρο 7, κάθε Περιφέρεια εκπονεί Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών αρμοδιότητάς της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια και το οποίο περιέχει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις που είναι απαραίτητα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Σχεδίων Διαχείρισης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στο άρθρο 15.

Το Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται από τη Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας και εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων και σύμφωνη γνώμη της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, ύστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτισθεί από την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Κατά την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης λαμβάνονται υπόψη και οι κατευθύνσεις και προτάσεις των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, το περιεχόμενο των γενικών και ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, καθώς και οι ανάγκες που προκύπτουν για την προστασία και διαχείριση προστατευόμενων περιοχών.

Το πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22-12-2009.

Σύμφωνα με το άρθρο 8, οι Περιφέρειες καταρτίζουν Πρόγραμμα Μέτρων και Πρόγραμμα Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων.

Το Πρόγραμμα Μέτρων καθορίζει τα μέτρα που απαιτούνται για:

- την προστασία και διαχείριση των υδάτων των λεκανών απορροής ποταμών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα κάθε Περιφέρειας

- τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του υδάτινου περιβάλλοντος
- την αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδατικών οικοσυστημάτων
- τη διασφάλιση της αειφόρου χρήσης των υδάτων.

Σύμφωνα με το άρθρο 9, κάθε έργο ή δραστηριότητα, που μπορεί να προκαλέσει ρύπανση με απόρριψη υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, οφείλει να εναρμονίζεται με τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης, ώστε να επιτυγχάνεται η προστασία και η επίτευξη του στόχου της καλής οικολογικής κατάστασης των υδάτων. Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης των υδάτων από μεμονωμένους ρύπους ή ομάδες ρύπων που αποτελούν σημαντικό κίνδυνο για το υδατικό περιβάλλον ή μέσω αυτού, συμπεριλαμβανομένων και των υδάτων που προορίζονται για την άντληση πόσιμου ύδατος. Για τους ρύπους αυτούς, που καθορίζονται με απόφαση των αρμόδιων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέτρα αποσκοπούν στην προοδευτική μείωση ή ανακύκλωση και, για τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας που καθορίζονται με όμοια απόφαση, στην παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών.

Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων, τα οποία αποσκοπούν στην επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων. Τα Προγράμματα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καταρτίζονται και εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης.

Σύμφωνα με το άρθρο 10, οι χρήσεις των υδάτων διακρίνονται σε ύδρευση, άρδευση, βιομηχανική χρήση, ενεργειακή χρήση και χρήση για αναψυχή. Η χρήση για ύδρευση έχει προτεραιότητα, ως προς την ποσότητα και την ποιότητα, έναντι κάθε άλλης χρήσης.

Κάθε χρήση πρέπει να αποβλέπει στη βιώσιμη και ισόρροπη ικανοποίηση των αναπτυξιακών αναγκών και να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων, την επάρκεια των αποθεμάτων τους και τη διατήρηση της ποιότητάς τους. Οι ανάγκες των χρήσεων σε νερό ικανοποιούνται κατά το δυνατό σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού. Κατά

τη διαχείριση των υδάτων πρέπει να εξασφαλίζεται η εξοικονόμηση νερού μέσω της χρήσης τεχνικών μεθόδων, οικονομικών κινήτρων και εργαλείων.

Σύμφωνα με το άρθρο 11, κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο μπορεί να χρησιμοποιεί νερό ή να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων για την ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών του. Μπορεί επίσης να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και για ανάγκες πέρα από τις δικές του ή ανεξάρτητα από αυτές, εφόσον εξυπηρετούν την κοινή ωφέλεια.

Για την έκδοση άδειας χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων πρέπει να τεκμηριώνεται η διαθεσιμότητα των ποσοτήτων νερού που θα αξιοποιηθούν καθώς και η σκοπιμότητα έκδοσής της σύμφωνα με το οικείο Σχέδιο Διαχείρισης και τα μέτρα που καθορίζονται από το Πρόγραμμα Μέτρων.

Σύμφωνα με το άρθρο 12, με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, καθορίζονται οι διαδικασίες, η μέθοδος και τα επίπεδα ανάκτησης του κόστους των υπηρεσιών ύδατος στις διάφορες χρήσεις λαμβάνοντας υπόψη:

- την ανάλυση των χαρακτηριστικών των λεκανών απορροής
- την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων
- την οικονομική ανάλυση, που διενεργείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15
- την αρχή « ο ρυπαίνων πληρώνει»
- τα κοινωνικά, τα περιβαλλοντικά και τα οικονομικά αποτελέσματα της ανάκτησης, καθώς και τις γεωγραφικές και τις κλιματολογικές συνθήκες της οικείας περιοχής.

Σύμφωνα με το άρθρο 13, σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ρυπαίνουν ή υποβαθμίζουν με άλλον τρόπο τα ύδατα ή παραβαίνουν τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων, καθώς και στους παραβάτες των όρων και των περιορισμών που καθορίζονται στις

άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11, επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση πρόστιμο από 200 ευρώ μέχρι 600.000 ευρώ, ανάλογα με την σοβαρότητα, τη συχνότητα και την υποτροπή της παράβασης, ανεξάρτητα από την ποινική ή την αστική ευθύνη ή τις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται από άλλες διατάξεις.

Σε περίπτωση εξαιρετικά σοβαρής ρύπανσης ή υποβάθμισης των υδάτων που μπορεί να προκαλέσει το θάνατο ή σοβαρή σωματική βλάβη ή οικολογική καταστροφή, το ύψος του προστίμου μπορεί να ανέλθει μέχρι 1.500.000 ευρώ.

Σύμφωνα με το άρθρο 14, σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει με άλλον τρόπο τα ύδατα, με πράξη ή με παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, καθώς και σε όποιον ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή έγκριση, επιβάλλονται οι ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του ν. 1650/1986.

Σύμφωνα με το άρθρο 15 καθορίζονται:

- ♥ Η ειδικότερη διαδικασία και ο τρόπος παρακολούθησης της κατάστασης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, καθώς και των προστατευόμενων υδατικών οικοσυστημάτων.
- ♥ Ο τρόπος και η διαδικασία ελέγχου των σημειακών και διάχυτων πηγών ρύπανσης.
- ♥ Ενσωματώνονται στο εσωτερικό δίκαιο οι ρυθμίσεις των παραρτημάτων της Οδηγίας 2000/60/Ε.Κ.
- ♥ Ρυθμίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικό με την προστασία και διαχείριση των υδάτων και την ενσωμάτωση των διατάξεων της ανωτέρω Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

Καθορίζεται ο τρόπος παροχής πληροφοριών και κάθε άλλη λεπτομέρεια για τη λειτουργία και τη διαρκή ενημέρωση της βάσης δεδομένων από τους αρμόδιους φορείς που

υποχρεούνται να παρέχουν στοιχεία στην Εθνική Τράπεζα Υδρολογικής και Μετεωρολογικής Πληροφορίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 16, κάθε διάταξη που αντιβαίνει τις διατάξεις αυτού του νόμου ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από αυτόν καταργείται από την έναρξη ισχύος του.

Η αρμοδιότητα για την έκδοση των αδειών του άρθρου 11 ασκείται από τις οικείες Περιφέρειες από 1-1-2005.

Οι άδειες χρήσης και έργων αξιοποίησης υδάτων, που εκδίδονται μέχρι την 1-1-2005, εκδίδονται σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις και δεν επιτρέπεται να έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΥΔΡΕΥΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

5. ΥΔΡΕΥΣΗ

5.1. Ιστορική αναδρομή

Είναι χαρακτηριστική η επισήμανση του Αμερικανού ιστορικού «J.C.Stobart», ότι η ανθρωπότητα, μόλις στα τέλη του 19^{ου} αιώνα κατάφερε να φθάσει σε επίπεδο υγιεινής, συγκρίσιμο με εκείνο των υδραυλικών εγκαταστάσεων της Μινωικής εποχής, στην Κνωσό (19ος αιώνας π.χ), όπου αποκαλύφθηκαν λουτρά και τουαλέτες με υδραυλική εγκατάσταση βρόχινου νερού.

5.1.1 Η ύδρευση στην αρχαία Ελλάδα.

Τον 6ο π.Χ αιώνα Ευπαλίνος κατασκευάζει στη Σάμο, εξωτερικό υδραγωγείο, σε σήραγγα, μήκους 7 σταδίων (ενός περίπου χιλιομέτρου) για τη μεταφορά πόσιμου νερού στην αρχαία πρωτεύουσα του Πολυκράτη, το σημερινό Πυθαγόρειο. Ο Ηρόδοτος αναφέρεται με λεπτομέρειες στο «Ευπαλίνειον Όρυγμα», ύψους και πλάτους οκτώ ποδών, που διατρέχεται από παράλληλο πλευρικό σκάμμα με κατακόρυφα τοιχώματα, πλάτους τριών ποδών και βάθους δέκα περίπου μέτρων, όπου και είχαν τοποθετηθεί πήλινοι αγωγοί για τη μεταφορά του νερού με βαρύτητα. Όπως ισχυρίζονται ορισμένοι αρχαιολόγοι η διάνοιξη έγινε συγχρόνως από δύο μέτωπα με εντυπωσιακή ακρίβεια στο σημείο συνάντησης των δύο συνεργείων.

Ο Αριστοτέλης δεν παρέλειψε στην «Πολιτική» του, να προσδιορίσει κανόνες σχεδιασμού έργων ύδρευσης: *«Η Πολιτεία πρέπει να διαθέτει μέσα στα τείχη της νερά και φυσικές πηγές σε ποσότητες ικανοποιητικές και σε αντίθετη περίπτωση, πολλές, μεγάλες δεξαμενές αποθήκευσης βρόχινου νερού, ώστε η πόλη να μη στερηθεί το νερό, σε περίπτωση πολιορκίας».*

Επειδή πρέπει να αποδίδεται απόλυτη προτεραιότητα στην προστασία της υγείας των πολιτών (πράγμα που εξαρτάται από την τοποθεσία τον προσανατολισμό και από την

ποιότητα του νερού της πόλης), τα θέματα αυτά απαιτούν τη μεγαλύτερη προσοχή διότι τα σημαντικότερα πράγματα για την υγεία είναι εκείνα, όπως ο αέρας και το νερό, που η χρήση τους είναι καθημερινή και συνεχής. Αν λοιπόν τα νερά σπανίζουν, ή είναι διαφόρων ποιοτήτων, πρέπει, όπως ακριβώς γίνεται στις καλά οργανωμένες πόλεις, να διαχωρίζεται το πόσιμο από τα άλλα νερά στο σύγχρονο κόσμο που καλύπτουν τις αριστοτελικές προδιαγραφές ποιότητας αέρα και νερού, με αυτάρκεια απέναντι στην ενδοχώρα και ταξινομημένη χρήση πηγών και ποιητών.

Στην αρχαία, Αθήνα το νερό ήταν πάντα λιγοστό και προέρχονταν από πηγές, όπως η Καλλιρρόη, στην αρχή της ομώνυμης σημερινής λεωφόρου, η Κλεψύδρα, δίπλα στην Ακρόπολη και από πολλά ιδιωτικά πηγάδια για τα οποία μάλιστα, νόμος του Σόλωνα ορίζει ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ τους για αποφυγή αλληλοεπηρεασμού. Ο στωϊκός φιλόσοφος Κλεάνθης, επονομάσθηκε «Φρεάντλης» επειδή όταν ήλθε στην Αθήνα για να σπουδάσει, προκειμένου να αντεπεξέλθει στα έξοδα της ζωής, δούλευε τις νύχτες βγάζοντας νερό από πηγάδια. Ας σημειωθεί, ότι την κλασσική εποχή (5^{ος} π.Χ αιώνας), ο πληθυσμός της πόλης έφθανε τους 400.000 κατοίκους. Τελικά το υδρευτικό πρόβλημα της αρχαίας Αθήνας λύθηκε με Ρωμαϊκή τεχνολογία. Το 138 μ.Χ ολοκληρώνεται το Αδριάνειο υδραγωγείο, μήκους 19 χιλιομέτρων μεταφέροντας το νερό με βαρύτητα, από πηγές κοντά στην Πάρνηθα, σε δεξαμενή στο Λυκαβηττό. Μετά την απελευθέρωση και την εγκατάσταση το 1843 της πρωτεύουσας στην Αθήνα, το υπεραιωνόβιο Αδριάνειο θα αποτελέσει την κύρια πηγή υδροδότησης. Το 1900 μετά από έργα συντήρησης αποδίδει 1.400μ³/ημ. για τους 150.000 κάτοικους της πόλης.

5.1.2 Η ύδρευση στη Ρωμαϊκή εποχή.

Στο τέλος του 1^{ου} μ.Χ αιώνα, η Ρώμη διέθετε 10 υδραγωγεία και 247 υδατόπυργους, που τροφοδοτούσαν με βαρύτητα, τους κήπους, τα αυτοκρατορικά ανάκτορα και τις βίλες ορισμένων προνομιούχων (δωρεάν), δημόσια λουτρά, γυμνάσια, αμφιθέατρα και τις κρήνες για την εξυπηρέτηση του πληθυσμού. Η συνολική μέση ημερήσια κατανάλωση έφθανε το 1.000.000 μ³.

Η αιώνια πόλη διέθετε πυροσβεστική υπηρεσία από 7.000 άνδρες, κατανεμημένους σε στρατώνες και εξοπλισμένους με ειδικούς σιφώνες για τη μεταφορά του νερού.

Οι Ρωμαίοι κατασκεύασαν αξιοθαύμαστα υδραγωγεία σε όλη την αυτοκρατορία: στην Ιταλία, τη νότια Γαλλία, την Ισπανία, τη Βρετανία, τη Μικρά Ασία και την Ελλάδα (Αδριάνειο Αθήνας, Αδριάνειο Κορίνθου, υδραγωγείο της Νικόπολης, κοντά στην Άρτα, υδραγωγείο στη Καβάλα).

5.1.3 Η ύδρευση στον Μεσαίωνα και στην Αναγέννηση

Η γενικότερη μεσαιωνική πολιτιστική οπισθοδρόμηση, αναπόφευκτα επηρέασε αρνητικά το επίπεδο υγιεινής, αφού σε ανατολή και δύση, οι άνθρωποι απέφευγαν το λουτρό από το φόβο της αμαρτίας και του κρυολογήματος. Υπό τις συνθήκες αυτές η ανάπτυξη έργων ύδρευσης ήταν περιττή αν όχι επιζήμια, ενώ παραμελήθηκε και η συντήρηση των υπαρχόντων. Δυστυχώς οι συνέπειες ήσαν άμεσες, οι επιδημίες της χολέρας και της πανώλης εστοίχησαν εκατομμύρια ζωές και οι τυφοειδείς πυρετοί πήραν ενδημικό χαρακτήρα.

Βέβαια στην τουρκοκρατούμενη Ελλάδα ο μεσαίωνας συνεχίζεται μέχρι το 1827 (ή το 1912 για τη Θεσσαλία, Ήπειρο, Μακεδονία, και νησιά) και όπως συνέβη και με τους υπόλοιπους τομείς έργων υποδομής, η στασιμότητα αν όχι η οπισθοδρόμηση, χαρακτηριστικά της πολιτικής της Οθωμανικής διοίκησης και στην περιοχή των έργων ύδρευσης. Στα χωριά τις κωμοπόλεις (γιατί μεγάλες πόλεις δεν υπήρχαν) η ύδρευση εξασφαλιζόταν από δημόσιες κρήνες, εγκαταστημένες συνήθως δίπλα σε πηγαίες εξαφανίσεις νερού, ή από πηγάδια. Οι υδραυλικές εγκαταστάσεις μέσα στα σπίτια περιορίζονταν, όπου δεν υπήρχε καλλίτερη λύση στη συλλογή και αποθήκευση νερού σε στέρνες, ενώ η παραδοσιακή συστηματική χρήση ασβέστη, διέσωζε ένα ελάχιστο επίπεδο υγιεινής.

Αν με την Αναγέννηση, ο φόβος της κόλασης περιορίστηκε, φαίνεται όμως πως η πολιτισμική αδράνεια στον τομέα της υγιεινής και κατά συνέπεια στην ανάπτυξη εγκαταστάσεων ύδρευσης και αποχέτευσης υπήρξε μεγάλη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι με την ανέργεση του ανακτόρου των Βερσαλλιών επί Λουδοβίκου 14^{ου} (1670) κατασκευάστηκε το πρώτο σύγχρονο δίκτυο ύδρευσης υπό

πίεση, με χυτοσιδήρους σωλήνες. Παρ' όλα αυτά το ανάκτορο δεν διέθετε λουτρά ή τουαλέτες.

5.1.4 Η ύδρευση τον 19^ο αιώνα

Τον 19^ο αιώνα, η βιομηχανική επανάσταση προκαλεί την απότομη συσσώρευση πληθυσμού πόλεις, που ακόμη δε διαθέτουν δίκτυα ύδρευσης, ούτε αποχέτευσης. Οι συνθήκες υγιεινής ιδιαίτερα σε εργατικές συνοικίες ξεπερνούν κάθε προηγούμενο αθλιότητα. Την ίδια περίοδο, η επιστημονική έρευνα στη βιολογία και την ιατρική, αποκαλύπτει το ρόλο των μικροβίων και εντοπίζοντας εκείνα που προκαλούν τη χολέρα και τον τυφοειδή πυρετό, διαπιστώνει ότι μεταδίδονται μέσα από την επαφή του νερού, που χρησιμοποιείται για πόση, με τις ακαθαρσίες του ανύπαρκτου συστήματος αποχέτευσης. Έτσι ξεκινά η κατασκευή έργων διήθησης, εγκατάσταση κλειστών δικτύων αποχέτευσης ακάθαρτων (κατά κανόνα σε συνδυασμό με την αποχέτευση των όμβριων) και όπως ήταν επόμενο, η υποχώρηση των ασθενειών υδατικής προέλευσης είναι εντυπωσιακή.

5.1.5 Η ύδρευση σήμερα.

Με την τεχνολογική πρόοδο που χαρακτηρίζει τον 20^ο αιώνα τα συστήματα ύδρευσης θα αξιοποιήσουν αποτελεσματικότερες μεθόδους, τεχνικές και υλικά για:

A. Την ορθολογικότερη διαχείριση και σύλληψη επιφανειακών και υπόγειων πόρων μέσα από:

- 1) Φυσικά και μαθηματικά μοντέλα διαχείρισης και προσομοίωσης μεγεθών και παραμέτρων ποιότητας.
- 2) Κατασκευή τεχνητών ταμιευτηρίων με τη βοήθεια φραγμάτων χωμάτων, λιθόριπτων, από σκυρόδεμα, τοξωτών, αντηριδωτών, βαρύτητας.
- 3) Υδρογεωτρήσεις σε μικροπερατούς και καρστικούς υδροφόρες με ανοξείδωτα φίλτρα και βυθισμένες αντλίες.

Β. Τη μεταφορά του νερού σε μεγάλες αποστάσεις και υψομετρικές διαφορές μέσα από:

1) Σήραγγες.

2) Ανεστραμμένους σιφώνες.

3) Αγωγούς υπό πίεση χυτοσιδήρους, χαλύβδινους, από χυτοχάλυβα, συνθετικούς από P.V.C, G.R.P, πολυαιθυλένιο, αμιαντοτσιμέντο, από σκυρόδεμα, οπλισμένο ή προεντεταμένο.

4) Υδατογέφυρες

5) Διώρυγες ορθογωνικές από οπλισμένο σκυρόδεμα, τραπεζοειδείς με επένδυση σκυροδέματος ή πλαστικής μεμβράνης.

6) Αντλίες φυγοκεντρικές, εμβολοφόρες, πολυβάθμιες, βενζινοκίνητες, ηλεκτροκίνητες.

7) Συστήματα ρύθμισης χειροκίνητα, ηλεκτροκίνητα, τηλεχειριζόμενα.

Γ. Την επεξεργασία επιφανειακών και υπόγειων «γλυκών νερών», μέσα από:

1) Καθίζηση απλή ή χημικά υποβοηθούμενη από κροκιδωτικά ανόργανα, οργανικά ή πολυηλεκτρολύτες.

2) Ταχυδιυλιστήρια.

3) Αφαίρεση ιχνοστοιχείων

4) Απολύμανση με φθόριο, χλώριο όζον, υπεριώδεις.

Δ. Την αφαλάτωση του θαλασσινού νερού με:

1) Αντίστροφη όσμωση.

2) Ιοντοανταλλαγή και ρητίνες.

3) Χωριστικές μεμβράνες.

Ε. Την αποθήκευση σε δεξαμενές και υδατόπυργους από οπλισμένο ή προεντεταμένο σκυρόδεμα ή χάλυβα.

Ζ. Τη διανομή με ελεύθερη ζήτηση και ικανοποιητική πίεση με τη βοήθεια:

- 1) Μαθηματικών μοντέλων προσομοίωσης κλειστών δικτύων.
- 2) Εκτεταμένων δικτύων υπό πίεση .
- 3) Αυτόματων ή τηλεχειριζόμενων συστημάτων ασφαλείας και διαχείρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

5. ΥΔΡΕΥΣΗ

5.2. Πηγές - Υδρομαστεύσεις, - Υπόγεια νερά - Γεωτρήσεις - Αντλίες

5.2.1. Πηγές-Υδρομαστεύσεις

Καλλιέργειες πηγών: Πηγή είναι η φυσική έξοδος του υπογείου νερού στην επιφάνεια του εδάφους.

Οι μέθοδοι καλλιέργειας των πηγών για την καλύτερη αξιοποίηση των ποικίλουν αναλόγως του είδους της πηγής. Οι πηγές αναλόγως των αιτιών γενέσεως των διακρίνονται:

α) Σε πηγές επαφής ή στρωματογενείς : Σε αυτές το νερό κινείται κατά την διεύθυνση των κλίσεων του βύδαστεγους υποβάθρου.

Σχήμα 1

Στην περίπτωση των πηγών επαφής μεταξύ αποσαθρωμένου μανδύα και μητρικού πετρώματος, ή κίνηση του νερού λαμβάνει χώρα στη βάση της ζώνης αποσαθρώσεως.

Σχήμα 2

Η υδρομάστευση στην περίπτωση αυτή γίνεται με όρυγμα του οποίου η διεύθυνση είναι κάθετη προς την κατεύθυνση ροής του νερού.

β) **Πηγές υπερληρώσεως** : Σε αυτές το υδροπερατό πέτρωμα επίκειται υδατοστεγούς του οποίου όμως η επιφάνεια είναι πτυχωμένη και σχηματίζει ένα είδος λεκάνης.

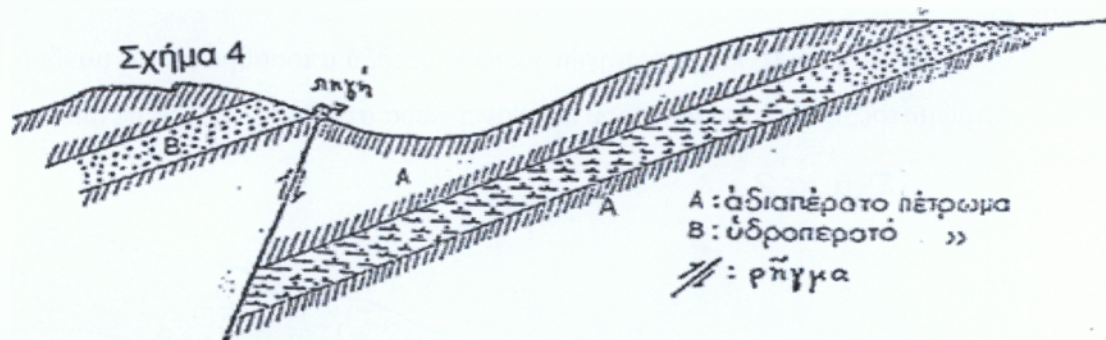
Σχήμα 3

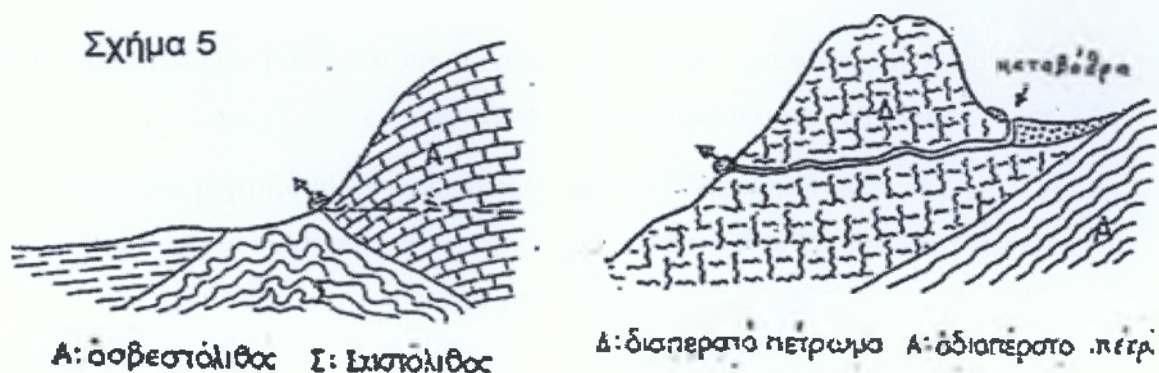
Στις περιπτώσεις αυτές μπορούμε να βελτιώσουμε την απολήψιμη παροχή είτε με την κατασκευή υδρομαστευτικής στοάς σε επίπεδο κάτω από τη ζώνη των εποχικών διακυμάνσεων της στάθμης, είτε με ανορύξεις γεωτρήσεων μέσα στη λεκάνη αποθηκείσεως του υπόγειου νερού.

γ) **Πηγές τεκτονικές ή ρηματογενείς** : Το νερό κινείται μέσω των ασυνεχειών των πετρωμάτων και ανέρχεται στην επιφάνεια του εδάφους. Οι πλείστες θερμομεταλλικές πηγές, των οποίων το νερό προέρχεται από μεγάλα βάθη, ανήκουν στην κατηγορία αυτή.

Η καλλιέργεια τέτοιων πηγών γίνεται συνήθως με αποκάλυψη όλων των φερτών υλών και του εδάφους που φράσσουν τις διόδους εξόδου του νερού.

δ) **Πηγές καρστικές** : Αποτελούν επιφανειακές εκδηλώσεις της υπογείου ροής και αποστραγγίσεως του νερού που κυκλοφορεί στα ανθρακικά πετρώματα. Αναλόγως του επιπέδου της στάθμης αναβλύσεώς τους τα καρστικά νερά εκδηλώνονται στη χέρσο, μέσα σε λίμνες, σε κοίτες ποταμών και παραθαλασσίως ή υποθαλασσίως

5.2.2. Υπόγεια νερά

Τα υπόγεια νερά διακρίνονται σε **επιφανειακά** και σε νερά **μεγάλου βάθους**. Τα επιφανειακά νερά είναι εκείνα που βρίσκονται σε μικρό βάθος. Είναι εύκολη η ανεύρεση και αξιοποίηση τους, αλλά κατά κύριο λόγο είναι νερά μικρών ποσοτήτων που συνήθως κρίνονται ανεπαρκή για την κάλυψη υδρευτικών ή αρδευτικών αναγκών. Πέρα όμως από τη συνήθως μικρή τους ποσότητα, διατρέχουν πολλές φορές το κίνδυνο να εξαφανισθούν αν κοντά στο πηγάδι με τα επιφανειακά νερά γίνει άλλο πηγάδι βαθύτερο ή αν γίνει γεώτρηση μεγάλου βάθους.

Περιοχές που έχουν επιφανειακά νερά μπορούν να εκμεταλλευθούν στο μέτρο του δυνατού, **πηγάδια** σχετικά μικρού βάθους.

Η ύπαρξη υδροφόρων στρωμάτων σε μεγάλα βάθη είναι συνήθως ανεξάρτητη από την ύπαρξη νερού στην επιφάνεια ή σε σχετικά μικρά βάθη.

5.2.3. Γεωτρήσεις

Γεώτρηση ονομάζουμε τη διάτρηση του εδάφους με ειδικά μηχανήματα (συνήθως σε μεγάλο βάθος) για την ανεύρεση νερού ή τον έλεγχο των στρωμάτων κάτω από την επιφάνεια του εδάφους. Γεωτρήσεις γίνονται για ανεύρεση νερού, πετρελαίου, άνθρακα κ.λ.π., καθώς και για εδαφομηχανικές εφαρμογές.

Τον τελευταίο καιρό έχει σχεδόν καθιερωθεί η αναζήτηση υδροφόρων στρωμάτων σε μεγάλα βάθη. Η αναζήτηση αυτή γίνεται με γεωτρήσεις που μέχρι σήμερα κατά κύριο λόγο γίνονται χωρίς έλεγχο, χωρίς μελέτη της περιοχής και κυρίως χωρίς έγκριση από τις αρμόδιες αρχές. Έτσι, οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλονται πολλές φορές σε αδικαιολόγητα μεγάλες δαπάνες χωρίς ουσιαστικά αποτελέσματα. Πολλές φορές αντιμετωπίζεται το φαινόμενο να επηρεάζονται οι ενδιαφερόμενοι από πρόσωπα με αμφίβολη ή ανύπαρκτη γνώση, που ισχυρίζονται ότι τάχα έχουν κάποιες μαγικές ικανότητες να εντοπίζουν τα υδροφόρα στρώματα. Πολλοί ραβδοσκόποι περιέρχονται τις αγροτικές περιοχές και υποδεικνύουν θέσεις που τάχα έχουν νερό παρασύροντας αφελείς ενδιαφερόμενους στην κατασκευή δαπανηρών γεωτρήσεων χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Αντίθετα υπάρχουν επιστημονικές διαδικασίες έρευνας όπου ο ενδιαφερόμενος μπορεί να οδηγηθεί αποτελεσματικά στον υδροφόρο στρώμα ή ν' αποφύγει μια άσκοπη και δαπανηρή γεώτρηση.

Επιστήμονες γεωλόγοι, μπορούν μετά από τη διενέργεια ειδικών μετρήσεων που βασίζονται στην ηλεκτρική αντίσταση του εδάφους, να διαγνώσουν τη σύνθεση των διαφόρων στρωμάτων κάτω από την επιφάνεια του εδάφους και να πιθανολογήσουν επιστημονικά την ύπαρξη ή μη υδροφόρων στρωμάτων.

Ο ελληνικός χώρος καλύπτεται στη μεγαλύτερή του έκταση από γεωλογικούς χάρτες που δείχνουν σε γενικές γραμμές διάφορα στοιχεία του εδάφους, όπως είναι οι κλίσεις των διαφόρων στρωμάτων και άλλα γεωλογικά στοιχεία. Με βάση τα παραπάνω στοιχεία, τις μετρήσεις που προαναφέρθηκαν, καθώς και την επιστημονική κατάρτιση και την πείρα του γεωλόγου, μπορούμε να οδηγηθούμε αποτελεσματικότερα στην ορθή κατεύθυνση για μια σωστή γεώτρηση.

Τα παραπάνω στοιχεία δεν αρκούν για τη διενέργεια μιας γεώτρησης, αφού από τον νόμο προβλέπεται και η προηγούμενη χορήγησης άδειας από την αρμόδια αρχή. Γι' αυτό το λόγο, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να απευθύνεται κατά περίπτωση στις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας και να ζητά άδεια σύμφωνα με το Νόμο 1739/1987, το

Προεδρικό Διάταγμα 256/1989 και την κοινή απόφαση των υπουργών Εσωτερικών, Τουρισμού, Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δη. Έργων, Βιομηχανίας-Ενέργειας και Τεχνολογίας και Γεωργίας με αριθ. Φ16/5813/1989 ΦΕΚ 383/Β/1989. Σχετική με τα παραπάνω είναι και η κοινή απόφαση των ίδιων υπουργών με αριθ. Φ16/6631/1989 ΦΕΚ 428 β/1989.

Η μοναδική περίπτωση που δεν απαιτείται άδεια, είναι η χρήση νερού για οικιακές ανάγκες, όπου η κατανάλωση δεν πρέπει να ξεπερνά τα 3μ³ ανά 24ωρο. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι άδεια απαιτείται ακόμη και στην περίπτωση πηγαδιού ή στον καθαρισμό των υπάρχουσας γεώτρησης. Οι Δ/νσεις Εγγείων Βελτιώσεων των Νομαρχιών είναι σε θέση να ενημερώνουν του ενδιαφερομένους για τις περιοριστικές διατάξεις που ισχύουν για κάθε περιοχή.

- **Κατασκευή γεώτρησης:** Για την κατασκευή των γεωτρήσεων χρησιμοποιούνται κατά περίπτωση τα κατάλληλα γεωτρήματα. Τα γεωτρήματα διακρίνονται σε κρουστικά και περιστροφικά.

Τα κρουστικά γεωτρήματα πλεονεκτούν σε γεωτρήσεις που γίνονται σε βραχώδη εδάφη, αλλά μειονεκτούν στην ανάγκη βοηθητικών σωληνώσεων και στη μικρή απόδοσή τους σε προσχωσιγενή εδάφη.

Τα περιστροφικά γεωτρήματα είναι ταχύτερα στη διάτρηση, κατά κύριο λόγο στα γαιώδη και προσχωσιγενή εδάφη και μπορούν να διανοίγουν απ' ευθείας γεωτρήσεις μεγάλων διαμέτρων.

Γι' αυτό το λόγο σήμερα χρησιμοποιείται σε ευρύτερη κλίμακα το περιστροφικό γεωτρήματο.

- **Βάθος γεώτρησης:** Το βάθος της γεώτρησης πρέπει να καθορίζεται από τον γεωλόγο που συνέταξε τη σχετική μελέτη. Η αναζήτηση νερού με αλόγιστη αύξηση του βάθους χωρίς την ύπαρξη σχετικής μελέτης εγγίζει τα όρια του τυχοδιωκτισμού που μόνο άσκοπες δαπάνες μπορεί να προκαλέσει.

Κατά τη διάρκεια της γεώτρησης, επιβάλλεται η επίβλεψη από έμπειρο γεωλόγο, ο οποίος θα ελέγχει τα πετρώματα και θα καθορίζει υπεύθυνα τον τερματισμό της γεώτρησης.

- **Επιστημονικός έλεγχος γεωτρήσεων:** Μετά τη διάνοιξη μιας γεώτρησης και πριν από τη σωλήνωσή της, μπορεί να γίνει κατάλληλη διασκόπηση με τη βοήθεια ειδικών οργάνων.

Με την ειδική διάταξη ηλεκτροδίων πάνω σε ειδικό κύλινδρο (οβίδα διασκόπησης) είναι δυνατός έλεγχος μιας γεώτρησης καθ' όλο το βάθος της από ειδικά όργανα που τοποθετούνται και χειρίζονται στην επιφάνεια του εδάφους, ενώ το σύστημα οβίδας-ηλεκτροδίου δίνει την όλη εικόνα των γεωλογικών στρωμάτων γύρω από τη γεώτρηση, με το σύστημα ειδικών αντιστάσεων του εδάφους.

Πέρα από την ηλεκτρική μέθοδο διασκόπησης υπάρχουν και άλλοι επιστημονικοί τρόποι μέτρησης, όπως είναι ηχητικές διασκοπήσεις, οι διασκοπήσεις θερμοκρασίας και οι διασκοπήσεις με νετρόνια.

- **Σωληνώσεις γεωτρήσεων:** Μετά τη διάνοιξη και τον πρώτο καθαρισμό μιας γεώτρησης, αφού κριθεί επαρκής η ποσότητα του νερού που βρήκαμε, ακολουθεί η σωλήνωσή της.

Η διάμετρος των σωλήνων που θα χρησιμοποιήσουμε εξαρτάται από τη διάμετρο της οπής και το σκοπό της γεώτρησης.

Διευκρινίζεται ότι η αύξηση της διαμέτρου, ενώ στις μικρές παροχές δε συντελεί στην αύξηση της παροχής νερού, σε μεγαλύτερες παροχές ελάχιστα προσφέρει.

Ωστόσο, η διάμετρος των 200mm (8") είναι η πιο συνηθισμένη, όταν η παροχή δεν ξεπερνά τα 100κυβ. μέτρα ανά ώρα.

Για τη σωλήνωση μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε γαλβανισμένους σιδηροσωλήνες ή πλαστικούς ειδικούς για γεωτρήσεις.

Οι σωλήνες των γεωτρήσεων, ανεξάρτητα αν είναι σιδερένιοι ή πλαστικοί, πρέπει να συνδέονται μεταξύ τους με σπειρώματα κατά τρόπο που να αποκλείεται η αποσύνδεσή τους μέσα στο έδαφος.

Από τους παραπάνω σωλήνες, οι γαλβανισμένοι σιδηροσωλήνες πλεονεκτούν σε αρχική αντοχή, αλλά μειονεκτούν στη μακροχρόνια φθορά τους από οξείδωση. Αντίθετα, οι πλαστικοί σωλήνες (PVC) πλεονεκτούν στην απεριόριστη αντοχή, αφού δεν οξειδώνονται. Σε ειδικές όμως περιπτώσεις όπου από την άντληση δημιουργούνται γύρω από τη γεώτρηση μεγάλα κενά και πτώσεις βράχων πιθανόν να παρουσιάζουν περισσότερα προβλήματα από τους σιδηροσωλήνες σε παραμορφώσεις. Κάτι τέτοιο όμως δεν

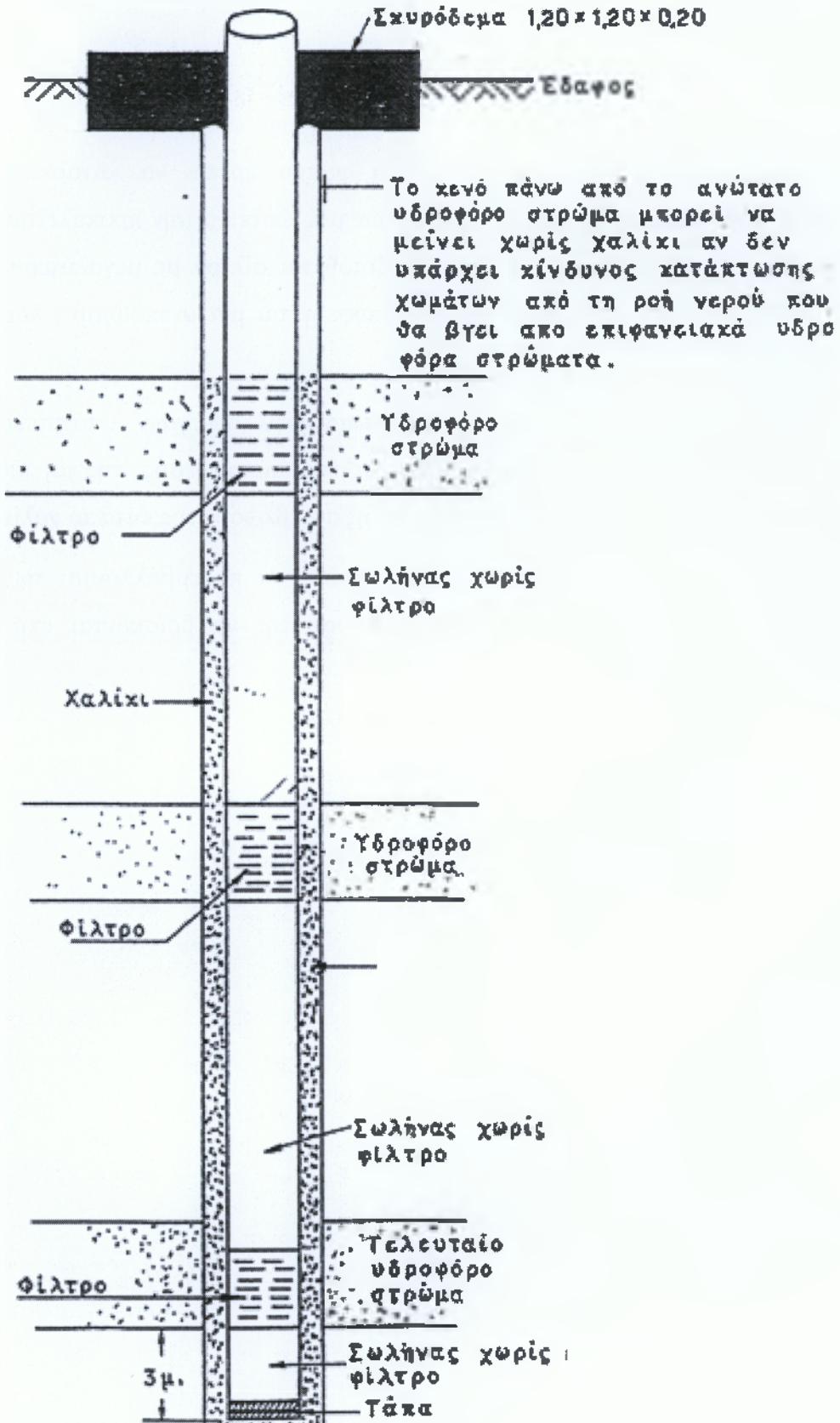
αντιμετωπίζεται συχνά και δεν θα μπορούσε να αποτελέσει λόγο για τον αποκλεισμό του πλαστικού σωλήνα.

Όταν ο σωλήνας της γεώτρησης είναι πλαστικός επιβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή για την αποφυγή παραμόρφωσής του στα σημεία των φίλτρων. Γι' αυτό το λόγο, σε γεωτρήσεις μεγάλου βάθους τα ενδιάμεσα φίλτρα πρέπει να κατασκευάζονται με διάτρηση, στα όρια των πραγματικών αναγκών μας ώστε να μην προκαλείται ενδιάμεση μείωση της αντοχής του σωλήνα ή να αναζητούνται φίλτρα με μεγαλύτερη αντοχή σε πίεση, από εκείνη των σωλήνων, ώστε ν' αποφεύγεται μια ανεπιθύμητη παραμόρφωση των φίλτρων.

Η χρησιμοποίηση σε γεωτρήσεις πλαστικών σωλήνων αποχετεύσεων είναι απαράδεκτη, διότι αντιμετωπίζεται ο κίνδυνος της αποσύνδεσης, της μη κατακόρυφης τοποθέτησης, της περιορισμένης αντοχής και της στρέβλωσής της κατά το χαλίκωμα.

Κατά τη σωλήνωση της γεώτρησης πρέπει να παρεμβάλλονται τα κατάλληλα φίλτρα κατά τρόπο που μετά την αποπεράτωσή της να βρίσκονται στα βάθη των υδροφόρων στρωμάτων.

Σχήμα 6 Κατακόρυφη τομή σωληνωμένης νεώτοσης

5.2.4. Αντλήσεις

Τεχνική ορολογία αντλιών

Αντλία: ονομάζουμε το μηχάνημα που αντλεί το νερό χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη τον κινητήρα.

Αντλητικό Συγκρότημα: ονομάζουμε την αντλία μαζί με τον κινητήρα.

Αντληση: ονομάζουμε τη μεταφορά του υγρού με τη βοήθεια αντλίας από τη φυσική του στάθμη σε μια ανώτερη στάθμη ή τη μεταφορά υγρού στην ίδια στάθμη αλλά με διαφορετική πίεση.

Γενικά περί αντλήσεων:

Για να γίνει μια άντληση το σοβαρότερο ρόλο παίζει η αντλία. Η επιλογή του τύπου της αντλίας που εξυπηρετεί τις πραγματικές μας ανάγκες σε κάθε περίπτωση είναι το βασικότερο στοιχείο για την επιτυχία του σκοπού μας. Υπάρχουν πολλοί τύποι αντλιών που καθένας απ' αυτούς προσφέρεται για ορισμένες μορφές άντλησης.

Γι' αυτό το λόγο, πριν από τη λήψη απόφασης για την επιλογή της κατάλληλης αντλίας απαιτείται προσεκτική μελέτη των συνθηκών άντλησης και των απαιτήσεών μας από την αντλία.

Τα στοιχεία που μπορούν και πρέπει να μας επηρεάσουν στην επιλογή μας είναι πολλά. Ενδεικτικά αναφέρονται τα παρακάτω που είναι και τα κυριότερα.

A. Το βάθος άντλησης. Τούτο έχει σημασία διότι δεν μπορούμε ν' αντλήσουμε νερό από οποιοδήποτε βάθος με οποιοδήποτε τύπο αντλίας.

B. Το ολικό μανομετρικό ύψος. Κάθε τύπος και μέγεθος αντλίας έχει ορισμένες δυνατότητες στο μανομετρικό ύψος.

Γ. Η απαιτούμενη παροχή (υγρού) ανά ώρα. Και σ' αυτό το σημείο κάθε τύπος αντλίας έχει διαφορετικές δυνατότητες.

Δ. Η καθαρότητα του αντλούμενου υγρού. Διαφέρουν οι τύποι αντλιών που προσφέρονται για την άντληση νερού με αιωρήματα, άμμους, φερτές ύλες κ.λπ. από εκείνες που προσφέρονται για άντληση καθαρού νερού.

Ε. Η απαίτησή μας για αυτόματη λειτουργία. Όταν επιθυμούμε αυτόματο ξεκίνημα πρέπει να τοποθετήσουμε αντλία που η λειτουργία της να μην εξαρτάται από ποδοβαλβίδα και να μην κινδυνεύει να λειτουργήσει χωρίς να αντλεί υγρό.

Στ. Η θερμοκρασία του υγρού. Σε υγρά υψηλών θερμοκρασιών απαιτείται η χρήση κατάλληλων αντλιών που ν' αντέχουν σ' αυτές.

Ζ. Η ρευστότητα του υγρού. Για την άντληση υγρού με μικρή ρευστότητα απαιτούνται ειδικοί τύποι αντλιών. Δε θα μπορούσαμε ποτέ με μια κοινή φυγόκεντρη αντλία να αντλήσουμε πηκτά ζαχαροδιαλύματα ή υγρά κολλώδη και γενικά υγρά με σχετικά μικρή ρευστότητα.

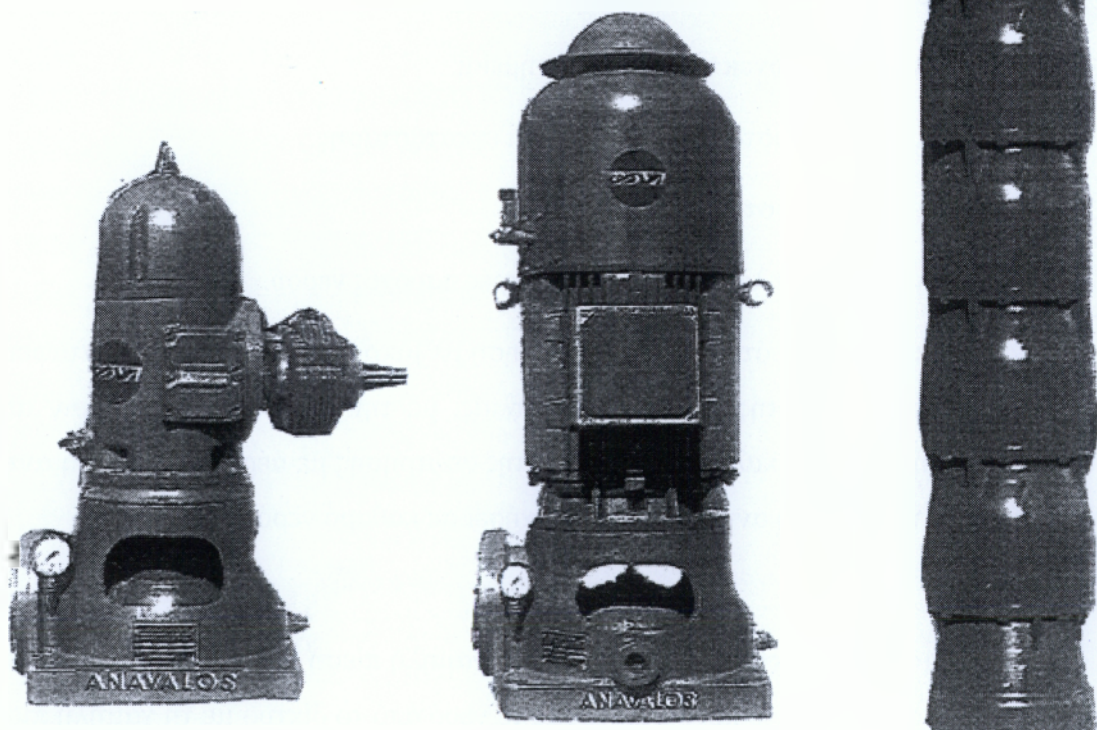
Η. Διαβρωτικότητα του υγρού. Η άντληση οξέων και ηλεκτρολυτικών διαλυμάτων καθώς και η άντληση θαλασσινού νερού προκαλούν ταχεία φθορά σε μια κοινή αντλία. Η ίδια εργασία μπορεί να γίνει με μια αντλία φτιαγμένη με υλικά που ν' αντέχουν στην επίδραση του αντλούμενου υγρού.

Θ. Οι ασκούμενες πιέσεις. Όταν η αντλία τροφοδοτεί κλειστό κύκλωμα με πίεση που στην πράξη συμπεριφέρεται σαν μεγάλο μανομετρικό ύψος, πρέπει να χρησιμοποιείται η κατάλληλη αντλία ώστε ν' αντέχει και στις πιέσεις.

Ι. Οι διάφορες ειδικές συνθήκες. Μία άντληση είναι δυνατό να επηρεάζεται και από άλλες ειδικές συνθήκες που δεν κατονομάζονται και δεν εντάσσονται αποκλειστικά στις περιπτώσεις που αναφέρθηκαν.

Αναφέρουμε ενδεικτικά τους σημαντικότερους τύπους αντλιών:

1. Φυγόκεντρες αντλίες
2. Απλή φυγόκεντρη αντλία
3. Φυγόκεντρη αντλία με ανοικτή φτερωτή
4. Φυγόκεντρη αντλία με ημίκλειστη φτερωτή
5. Φυγόκεντρη αντλία με κλειστή φτερωτή
6. Κοινή φυγόκεντρη αντλία
7. Πολυβάθμιες αντλίες
8. Υποβρύχιες αντλίες
9. Στροβιλοφόρες αντλίες (πομώνες)

Επιλογή αντλιών

Αντληση από γεώτρηση: Η γεώτρηση σπάνια έχει πολύ μικρό βάθος ώστε να γίνει άντληση με φυγόκεντρη αντλία. Το βάθος των γεωτρήσεων είναι σχεδόν πάντα μεγαλύτερο από το βάθος αναρρόφησης μιας κοινής φυγόκεντρης αντλίας.

Γι' αυτό το λόγο καταφεύγουμε αναγκαστικά σε **υποβρύχια αντλία** ή **πομόνα**.

Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα πομόνας:

Η πομόνα **πλεονεκτεί** απέναντι στην υποβρύχια αντλία στα παρακάτω σημεία:

α) Μπορεί να αντλήσει μεγαλύτερη ποσότητα νερού.

β) Μπορεί να μεταφέρει το νερό σε μεγαλύτερο μανομετρικό ύψος.

γ) Έχει σχετικά μεγαλύτερο βαθμό απόδοσης.

δ) Μπορεί να λειτουργήσει με πετρελαιομηχανή στην περίπτωση που δεν υπάρχει δυνατότητα ηλεκτροδότησης.

ε) Μπορεί να αντλήσει νερό θολό ή νερό με μεγάλη ποσότητα άμμου.

Η ίδια αντλία **μειονεκτεί** στα εξής σημεία:

α) Έχει μεγάλο κόστος προμήθειας και εγκατάστασης.

β) Έχει μεγάλο κόστος συντήρησης.

γ) Δεν μπορεί να λειτουργήσει σε μικρές παροχές νερού.

Γι' αυτό το λόγο, όταν έχουμε γεώτρηση με μικρή ποσότητα νερού καταφεύγουμε αναγκαστικά στη λύση της υποβρύχιας αντλίας, με την προϋπόθεση ότι πριν από την τοποθέτησή της θα γίνει καλός καθαρισμός της γεώτρησης με αέρα ή πομόνα ή αντλία με τζιφάρι, ώστε η κανονική αντλία να λειτουργήσει σε καθαρό νερό.

Αντληση από δίκτυο: Πολλές φορές η χαμηλή πίεση του νερού δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις μας. Γι' αυτό το λόγο παίρνουμε το νερό από το δίκτυο με τη χαμηλή πίεση και το αντλούμε προς την κατεύθυνση των καταναλώσεων, με σκοπό να αυξήσουμε την πίεση

σε συνδυασμό με την απαραίτητη παροχή νερού, ώστε να επιτύχουμε τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Σε τέτοιες περιπτώσεις το ολικό μανομετρικό ύψος της άντλησης μπορεί να φθάσει στο μανομετρικό ύψος που προκύπτει από την πίεση του νερού στο δίκτυο προσαυξημένο με το μανομετρικό της αντλίας.

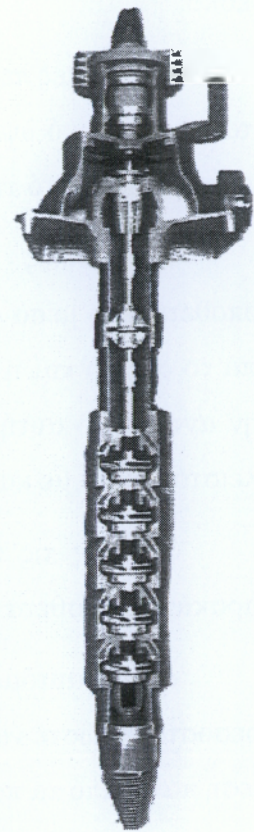
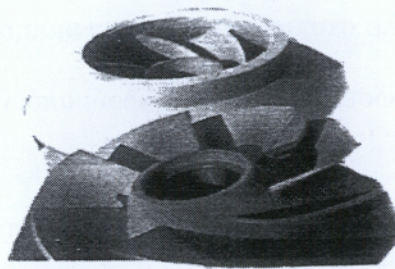
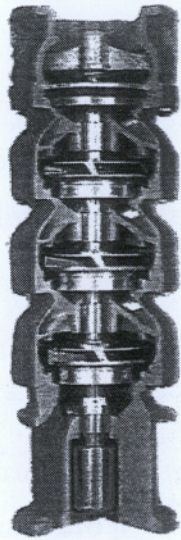
Σε ειδικές περιπτώσεις μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε υποβρύχια αντλία τοποθετημένη μέσα σε κλειστό δοχείο κατά τρόπο που το κλειστό δοχείο θα παίρνει νερό από το δίκτυο και η αντλία θα δίνει το νερό από σωλήνωση που θα βγαίνει στεγανά από την αντλία. Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει και το καλώδιο της αντλίας να μπαίνει στο κλειστό δοχείο με κατάλληλο στυπιοθλίπτη στεγανοποίησης.

Σ' όλες τις περιπτώσεις άντλησης νερού από δίκτυο πρέπει να παίρνονται τα παρακάτω πρόσθετα μέτρα:

α) Ο αυτόματος διακόπτης της αντλίας πρέπει να ελέγχεται με κατάλληλο πρεσοστάτη, ώστε να μη λειτουργεί ο κινητήρας όταν δεν υπάρχει νερό ή όταν αυξάνει η πίεση πάνω από τα παραδεκτά όρια.

β) Ο κινητήρας της αντλίας να καλύπτει, από πλευράς ισχύος, ολόκληρη την καμπύλη λειτουργίας, διότι υπάρχει κίνδυνος σε κάθε στιγμή να ζητηθεί από την αντλία η μέγιστη απορροφούμενη ισχύς της.

γ) Ο αυτόματος διακόπτης πρέπει να είναι ρυθμισμένος με μεγάλη ακρίβεια πάνω στην ένταση λειτουργίας του κινητήρα, αν πρόκειται για χειροκίνητη ή απ' ευθείας εκκίνηση ή στο 57,75% της έντασης του κινητήρα όταν πρόκειται για αυτόματο διακόπτη αστέρα τριγώνου με θερμικό προστασίας στην έξοδο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

5. ΥΔΡΕΥΣΗ

5.3. Δίκτυα ύδρευσης

Ένα δίκτυο ύδρευσης αποτελείται από *αγωγούς, δεξαμενές, αντλιοστάσια, βαλβίδες αντεπιστροφής (clapet) συστολές, εξαεριστές εκκενωτές βαλβίδες ρύθμισης πίεσης και παροχής* κ.α. Επισημαίνεται ο συνοπτικός χαρακτήρας του κεφαλαίου της παρουσίασης όπου γίνεται μία όσο το δυνατό συνοπτικότερη περιγραφή των στοιχείων ενός δικτύου κυρίως για λόγους πληρότητας του θέματος.

5.3.1. Αγωγοί

Αποτελούν τη μεγαλύτερη οικονομική επένδυση ενός δικτύου. Χρησιμεύουν για τη μεταφορά του νερού από τις δεξαμενές προς τους καταναλωτές. Στο εσωτερικό του δικτύου διασταυρώνονται μεταξύ τους σχηματίζοντας βρόχους. Συναντώνται σε ποικιλίες υλικών και διαμέτρων ανάλογα με την ηλικία και το μέγεθος του δικτύου. Παρακάτω γίνεται μια συνοπτική περιγραφή των αγωγών ύδρευσης κατά υλικό. Μικτές αναφορές γίνονται στους τρόπους σύνθεσης και στο κατά πόσο χρησιμοποιούνται σήμερα.

Χαλύβδινοι αγωγοί: Το υλικό κατασκευής τους είναι ο χάλυβας. Μικρότερες διαμέτροι (μέχρι Φ300) κατασκευάζονται με τη μέθοδο της ελικοειδούς ραφής. Υπάρχει ιδιαίτερη μέριμνα για την προστασία από διάβρωση (επένδυση της εξωτερικής επιφάνειας με υαλονήματα εμβαπτισμένα σε λιθανθρακόπισσα, επένδυση με πολυαιθυλένιο κ.α.) τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά. Χρησιμοποιούνται πολύ συχνά στα δίκτυα ύδρευσης (στα νεότερα δίκτυα σε επίπεδο πρωτευόντων αγωγών) Αποκλειστικό υλικό κατασκευής καταθλιπτικών αγωγών. Η σύνδεση χαλύβδινων αγωγών γίνεται είτε με συγκόλληση είτε βιδωτά με φλάντζες (φλαντζωτή σύνδεση).

Χυτοσίδηροι αγωγοί: Αποτελούνται από το χυτοσίδηρο και είναι σαφώς μικρότερης αντοχής από τους χαλύβδινους. Δε χρησιμοποιούνται πλέον στα νέα δίκτυα αλλά είναι υλικό το οποίο συναντάται συχνότερα στα παλαιά.

Αγωγοί από PVC: Είναι σήμερα το συχνότερα χρησιμοποιούμενο υλικό, τουλάχιστον στο πεδίο των διαμέτρων ενός εσωτερικού δικτύου. Μεγάλες διαμέτροι (άνω Φ450) συμφέρει να είναι χαλύβδινοι αγωγοί ή από αμιαντοτσιμέντο. Το υλικό κατασκευής είναι το χλωριωμένο πολυβινύλιο. Είναι υλικό το οποίο δε διαβρώνεται και γι' αυτό δεν απαιτείται προστασία έναντι διάβρωσης. Οι αγωγοί συνδέονται μεταξύ τους με ελαστικούς δακτυλίους. Άλλες μορφές σύνδεσης γίνονται με συνδέσμους τύπου Gibault. Απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή στον τρόπο σύνδεσης, κατά την τοποθέτηση του δακτυλίου, αφού εσφαλμένη τοποθέτηση θα προκαλέσει διαρροή. Οι αγωγοί από PVC έχουν εκτοπίσει τους υπόλοιπους στα νεότερα δίκτυα ενώ το ποσοστό τους είναι μικρότερο στα παλαιότερα. Μειονεκτούν στα φαινόμενα συγκέντρωσης τάσεων όπου λόγω ερπυσμού ο χρόνος ζωής του υλικού μειώνεται ταχύτατα.

Αγωγοί από πολυαιθυλένιο: Είναι η «αιχμή» της τεχνολογίας στους αγωγούς ύδρευσης. Πλεονεκτούν έναντι των υπόλοιπων αγωγών λόγω του μικρού αριθμού συνδέσεων (λίγες συνδέσεις συνεπάγονται λίγες πιθανές διαρροές). Δεν απαιτείται προστασία έναντι διάβρωσης. Οι συνδέσεις γίνονται με σύντηξη των άκρων των σωλήνων μέσω ειδικών διατάξεων. Το μειονέκτημα των αγωγών από πολυαιθυλένιο είναι ότι εμφανίζεται το φαινόμενο του ερπυσμού στις συνδέσεις με ειδικά τεμάχια. Υπάρχουν όμως σήμερα διαθέσιμα προϊόντα με τα οποία διορθώνεται το παραπάνω μειονέκτημα. Η χρήση τους γίνεται περιορισμένα στα σημερινά δίκτυα ύδρευσης αλλά υπάρχουν άριστες μελλοντικές προοπτικές.

Οι αγωγοί τοποθετούνται μέσα στο έδαφος, σε ορύγματα των οποίων οι διαστάσεις εξαρτώνται από τη διάμετρο του αγωγού και το είδος των εξωτερικών φορτίων που είναι πιθανό να δέχεται ο αγωγός. Ιδιαίτερη μέριμνα θα πρέπει να δίνεται ώστε η επανεπίχωση του ορύγματος να γίνεται με καλά διαβαθμισμένο υλικό λατομείου μέχρι ορισμένο βάθος και το υπόλοιπο με διαβαθμισμένα προϊόντα εκσκαφής ώστε να αποφεύγονται κίνδυνοι καθιζήσεων και πολύ περισσότερο τραυματισμού του αγωγού. Οι αγωγοί ιδιαίτερα ευπαθείς σε τραυματισμούς είναι αυτοί από PVC και πολυαιθυλένιο. Στην περίπτωση των αγωγών από PVC είναι πολύ συχνό το φαινόμενο θραύσης λόγω συγκέντρωσης τάσεων σε κάποιο σημείο τους εξαιτίας κακοτεχνίας στην επίχωση.

5.3.2 Δεξαμενές

Στις δεξαμενές που βρίσκονται σε επιλεγμένες θέσεις του δικτύου αποθηκεύονται οι ποσότητες του νερού που είναι απαραίτητες για την ημερήσια αναρίθμηση του δικτύου. Σε περιπτώσεις μεγάλων πόλεων, π.χ. Αθήνα, η αναρίθμηση γίνεται για μέρος της ημερήσιας κατανάλωσης λόγω του μεγάλου απαιτούμενου όγκου σε δεξαμενές. Κατασκευάζονται από οπλισμένο σκυρόδεμα, έχουν δε συνήθως ορθογωνική μορφή. Το μέγιστο ύψος είναι 4-5m, παράγοντας που καθορίζει την έκταση που θα καταλάβει η δεξαμενή. Σε μια δεξαμενή διακρίνουμε τον αγωγό προσαγωγής που τροφοδοτεί με νερό και μπορεί να βρίσκεται στο άνω ή στο κάτω μέρος της.

Επίσης τον αγωγό εξαγωγής από το κάτω μέρος απ' όπου γίνεται η τροφοδότηση του δικτύου. Τέλος τον αγωγό εκκένωσης στο κατώτατο σημείο απ' όπου γίνεται η εκκένωση για λόγους συντήρησης. Πάνω στον αγωγό αυτό συμβάλλει ο αγωγός ανώτατης στάθμης υπερχειλίσης απ' όπου απάγονται οι περιττές ποσότητες νερού. Οι αγωγοί αυτοί και οι βαλβίδες ελέγχου τους βρίσκονται σε οικίσκο κολλητά στη δεξαμενή που ονομάζεται οικίσκος βαλβίδων ελέγχου.

Χωρητικότητα της δεξαμενής: Η δεξαμενή αποτελεί το συνδετικό κρίκο μεταξύ του εσωτερικού και του εξωτερικού δικτύου.

Όταν η δεξαμενή **τροφοδοτείται από πηγή** με ελεύθερη ροή και το νερό δεν ξεπερνά σημαντικά τις ανάγκες των καταναλωτών, η χωρητικότητα της δεξαμενής πρέπει να καλύπτει τη ζήτηση για 16 ώρες. Θα πρέπει ακόμη να προβλέψουμε και το ενδεχόμενο έκτακτης απώλειας νερού από βλάβη του δικτύου. Τούτο κρίνεται απαραίτητο για να μπορέσει η δεξαμενή κατά τη διάρκεια της νύχτας να συγκεντρώσει όλα τα πλεονάσματα του νερού, ώστε να τροφοδοτήσει ομαλά τους καταναλωτές κατά τη διάρκεια της επόμενης ημέρας.

Όταν η δεξαμενή **τροφοδοτείται από αντλιοστάσιο** και η ανά ώρα ποσότητα του αντλούμενου νερού ξεπερνά τη ζήτηση δεν είναι απαραίτητη η κατασκευή μεγάλης δεξαμενής. Σ' αυτή την περίπτωση επιδιώκουμε μια χωρητικότητα που να επιτρέπει στην αντλία τη διακοπή λειτουργίας στο 50-60% του χρόνου. Τούτο σημαίνει ότι η χωρητικότητα της δεξαμενής θα πρέπει να καλύπτει τη ζήτηση 10-15 ωρών.

Η δεξαμενή ανεξάρτητα από τη χωρητικότητά της πρέπει να διαχωρίζεται σε δύο ανεξάρτητα διαμερίσματα κατά τρόπο που να είναι εύκολη η απομόνωση του ενός τμήματος για καθαρισμό ή επισκευή, ενώ το άλλο τμήμα θα λειτουργεί κανονικά. Όμως, σε μικρούς οικισμούς συνηθίζεται η κατασκευή δεξαμενών χωρίς ενδιάμεσο χώρισμα, καθαρά για λόγους οικονομίας. Τούτο όμως δεν πρέπει ν' αποτελεί κανόνα. Στις περιπτώσεις που κατασκευάζονται μονές δεξαμενές κατ' ανάγκη έχουμε διακοπές της ύδρευσης σε περιπτώσεις καθαρισμού, επισκευής.

Θέση δεξαμενής - τροφοδότησης: Η δεξαμενή πρέπει να βρίσκεται σε υψομετρική διαφορά μεγαλύτερη από την υψηλότερη δυνατή θέση καταναλωτών κατά 20μ κατ' ελάχιστο, ώστε η πίεση σ' αυτούς να μην είναι μικρότερη από 1Αt, έστω και αν αυξηθεί η ζήτηση από καταναλωτές που βρίσκονται σε μικρότερο υψόμετρο.

Όταν οι καταναλωτές της υψηλής στάθμης τροφοδοτούνται με ανεξάρτητη γραμμή, επιβάλλεται η τροφοδότηση της γραμμής υψηλής στάθμης από το χαμηλότερο δυνατό σημείο της δεξαμενής, ενώ οι καταναλωτές της χαμηλής στάθμης θα τροφοδοτούνται από σημεία υψηλότερα του προηγούμενου. Τούτο γίνεται για ν' αποφύγουμε την ολοκληρωτική κένωση της δεξαμενής από υπερβολική ζήτηση ή καταστροφή των σωληνώσεων της χαμηλής ζώνης.

5.3.3 Αντλιοστάσια

Τα αντλιοστάσια είτε καταθλίβουν το νερό από δεξαμενές χαμηλότερου σε μεγαλύτερο υψόμετρο είτε παρεμβάλλονται σε κάποιο τροφοδοτικό αγωγό και ανυψώνουν την πιεζομετρικής γραμμή του. Οι παραπάνω λειτουργίες επιτυγχάνονται μέσω αριθμού ωθητικών αντλιών οι οποίες συνεργάζονται είτε εν σειρά είτε παράλληλα. Το αντλιοστάσιο είτε αναρροφά από αγωγό απευθείας, είτε από δεξαμενή ημερήσιας αναρίθμησης η οποία σχεδιάζεται ώστε να καλύπτει τις ημερήσιες ανάγκες του αντλιοστασίου. Στον οικίσκο του αντλιοστασίου διακρίνουμε δύο επίπεδα. Στο χαμηλότερο βρίσκονται οι αντλίες κάτω από την επιφάνεια νερού ώστε να μην έχουμε προβλήματα αναρρόφησης λόγω παγίδευσης αέρα, ενώ στον υψηλότερο οι ηλεκτρικοί πίνακες και οι ενδεχόμενοι αυτοματισμοί. Ο αριθμός και η ισχύς των αντλιών υπολογίζονται βάσει των αναγκών προβλέπεται δε και τουλάχιστον μια εφεδρική αντλία σε περίπτωση βλάβης.

5.3.4. Συσκευές ελέγχου ροής

Δικλείδες: Παρεμβάλλονται στους αγωγούς και ρυθμίζουν τη ροή ανάλογα με τον τρόπο λειτουργίας του δικτύου. Η ρύθμιση γίνεται χειροκίνητα ή αυτόματα. Οι δικλείδες προκαλούν τοπικές απώλειες ενέργειας οι οποίες εξαρτώνται από τον τύπο τους και το ποσοστό ανοίγματος της. Διακρίνουμε κυρίως δύο τύπους δικλείδων. Τις συρταρωτές δικλείδες ελαστικής έμφραξης και τις δικλείδες τύπου πεταλούδας. Στις συρταρωτές δικλείδες ανεβοκατεβαίνει ένα διάφραγμα κάθετα στη διεύθυνση της ροής το οποίο στην κατώτατη θέση του διακόπτει πλήρως τη ροή, ενώ στην ανώτατη αφήνει πλήρως ελεύθερη τη διατομή. Στις δικλείδες τύπου πεταλούδας υπάρχει διάφραγμα το οποίο όταν η βαλβίδα είναι τελειώς ανοικτή τοποθετείται παράλληλα στη διεύθυνση της ροής ενώ όταν κλείνει κάθετα σ' αυτή. Οι δικλείδες τύπου butterfly έχουν μικρότερες τοπικές απώλειες από τις συρταρωτές. Οι συρταρωτές δικλείδες χρησιμοποιούνται κυρίως για μικρές διαμέτρους σωλήνων διότι από το μέγεθος αυτό και άνω η στατική πίεση που αναπτύσσεται ανάντη της βαλβίδας είναι υψηλή και κάνει το άνοιγμα ιδιαίτερα δύσκολο. Αντίθετα οι δικλείδες πεταλούδας δεν έχουν αυτό το πρόβλημα στις μεγάλες διαμέτρους. Στις μικρές διαμέτρους που συνήθως χρησιμοποιούνται στα εσωτερικά δίκτυα ύδρευσης ιδιαίτερη εφαρμογή βρίσκουν οι συρταρωτές δικλείδες. Άλλωστε δικλείδες πεταλούδας υπάρχουν μόνο για μεγάλες διαμέτρου όπου είναι και οικονομικότερη η χρήση τους.

Οι δικλείδες τοποθετούνται σε φρεάτια κάτω από την επιφάνεια του φυσικού εδάφους. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να υπάρχει μέριμνα ακύρωσης του αγωγού ανάντη της δικλείδας μιας και η στατική πίεση που αναπτύσσεται όταν αυτή είναι κλειστή τείνει να ωθήσει το σύστημα αγωγός - δικλείδα κατά τη διεύθυνση της ροής. Συναντάται επίσης πολύ συχνά το φαινόμενο οι βάνες να βρίσκονται θαμμένες στο έδαφος. Ο χειρισμός γίνεται με προέκταση του στελέχους περιστροφής στη στάθμη του δρόμου μέσω ειδικού κλειδιού υδραυλικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

5. ΥΔΡΕΥΣΗ

5.4. Τα δίκτυα ύδρευσης στον Ελληνικό χώρο

Στα παρακάτω περιγράφονται οι ιδιαίτερες συνθήκες στα ελληνικά δίκτυα ύδρευσης. Σκόπιμα αμελούνται οι περιγραφές των δικτύων των μεγάλων αστικών κέντρων αφού εξαιτίας του μεγέθους του εξυπηρετούμενου πληθυσμού δεν είναι αντιπροσωπευτικά αυτών των περισσότερων πόλεων. Αρχικά περιγράφεται το καθεστώς σύμφωνα με το οποίο οργανώνονται και διοικούνται τα δίκτυα. Ακολουθεί περιγραφή τυπικών εξωτερικών υδραγωγείων και εσωτερικών δικτύων. Στη συνέχεια παραθέτουμε στοιχεία σχετικά με την ποιότητα του διακινούμενου νερού ενώ η παρουσίαση ολοκληρώνεται με στοιχεία σχετικά με τη συντήρηση επισκευή και λειτουργία των δικτύων. Τελειώνοντας καταγράφονται τα σοβαρότερα προβλήματα που παρατηρούνται στα ελληνικά δίκτυα.

5.4.1 Καθεστώς λειτουργίας και διαχείρισης των δικτύων ύδρευσης

Στην Αθήνα την ευθύνη ύδρευσης έχει σήμερα η ΕΥΔΑΠ (Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Πρωτεύουσας). Η ΕΥΔΑΠ προήλθε από συγχώνευση της ΕΕΥ και της ΟΑΠ με συμφωνία με το νόμο 1068 του 1980. Στην Θεσσαλονίκη την ευθύνη έχει ΟΥΘ (Οργανισμός Ύδρευσης Θεσσαλονίκης) που ιδρύθηκε με το νόμο 787 του 1970.

Πέραν των μεγάλων αυτών αστικών κέντρων η ευθύνη για την ύδρευση και αποχέτευση για πόλεις άνω των 10.000 κατοίκων ανήκει στις κατά τόπους ΔΕΥΑ (Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης). Οι ΔΕΥΑ ιδρύθηκαν βάσει του νόμου 1069/1980. Έτσι η κάθε δημοτική αρχή είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση και συντήρηση του δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης της περιοχής αρμοδιότητάς της. Εξασφαλίζεται μια σχετική αυτονομία υπό την εποπτεία φυσικά της Νομαρχίας και των υπουργείων Εσωτερικών και ΠΕΧΩΔΕ.

Μέχρι το 1990 είχαν συσταθεί 48 ΔΕΥΑ που εξυπηρετούν 1.900.000 κατοίκους και 220 σύνδεσμοι που εξυπηρετούν 1.500.000 κατοίκους. Παράλληλα η ΕΥΔΑΠ

εξυπηρετεί 3.500.000 κατοίκους της μείζονος περιοχής πρωτεύουσας ενώ ο ΟΥΘ 900.000 της μείζονος περιοχής Θεσσαλονίκης. Οι παραπάνω φορείς συνολικά ανήκουν σε 80% περίπου του πληθυσμού της χώρας.

5.4.2 Εξωτερικά υδραγωγεία

Στις περισσότερες πόλεις η τροφοδοσία εξασφαλίζεται μέσω πηγών ή γεωτρήσεων ή και συνδυασμού των δύο. Σε μεμονωμένες περιπτώσεις έχουμε υδροληψία από κάποιο ποτάμι ή από τεχνητή λίμνη φράγματος.

Στην περίπτωση που η τροφοδοσία γίνεται *από πηγές* το νερό έρχεται μέσω βαρύτητας αφού οι πηγές βρίσκονται συνήθως σε μεγαλύτερα υψόμετρα από την πόλη. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις όπου το νερό φτάνει από τις πηγές στη δεξαμενή υδροληψίας μέσω καταθλιπτικών αγωγών εξαιτίας της μορφολογίας του εδάφους. Για την παροχέτευση αυτών των ποσοτήτων νερού χρησιμοποιούνται αποκλειστικά αγωγοί υπό πίεση αφού δεν είναι τόσο μεγάλες παροχές ώστε να χρησιμοποιηθούν ανοικτοί αγωγοί. Το συνηθέστερα χρησιμοποιούμενο υλικό είναι ο χάλυβας. Σε νεότερα υδραγωγεία συναντώνται και αγωγοί PVC.

Αντίθετα όταν έχουμε *γεωτρήσεις* η παροχέτευση γίνεται με καταθλιπτικούς αγωγούς. Οι πομόνες από κάθε γεώτρηση καταθλίβουν το νερό σε κοινό αγωγό που καταλήγει στην δεξαμενή αναρίθμησης. Το υλικό που χρησιμοποιείται αποκλειστικά είναι ο χάλυβας.

Όσον αφορά τις δεξαμενές αναρίθμησης συναντώνται γενικά οι δύο παρακάτω περιπτώσεις:

- Υπάρχει μια μεγάλης χωρητικότητας δεξαμενή κεντρικής αναρίθμησης σε υψηλό σημείο που συγκεντρώνει τις ποσότητες νερού από τις πηγές ή τις γεωτρήσεις και τροφοδοτεί δεξαμενές χαμηλότερου υψόμετρου. Αυτή η δεξαμενή είτε δε χρησιμοποιείται για υδροδότηση, είτε υδροδοτεί τα υψηλά σημεία στη γειτονιά της.
- Το εξωτερικό υδραγωγείο δεν τροφοδοτεί απευθείας μια δεξαμενή αλλά περισσότερες, οι οποίες κάνουν και την απαραίτητη αναρίθμηση.

Η κάθε μια από τις παραπάνω λύσεις επιλέγεται ανάλογα με τη μορφή του εξωτερικού υδραγωγείου. Κάνοντας σύγκριση μεταξύ τους η πρώτη λύση πλεονεκτεί στο ότι δεν είναι απαραίτητα το μεγάλο μήκος εξωτερικού υδραγωγείου ενώ έχει το

μειονέκτημα ότι απαιτείται μεγάλη δεξαμενή «αρχικής» αναρίθμησης. Αντίθετα η δεύτερη λύση έχει μικρότερες δεξαμενές αλλά μεγαλύτερα μήκη αγωγών.

Η τοποθέτηση του αγωγού εισαγωγής στο άνω μέρος της δεξαμενής δεν επιτρέπει τη δυναμική χρησιμοποίηση της δεξαμενής. Αντίθετα επιβάλλει μια υποχρεωτική καταστροφή ενέργειας του νερού κατά 3-4m.

5.4.3 Τοπικά εσωτερικά δίκτυα

Η συνήθης πρακτική που ακολουθείται για το σχεδιασμό των εσωτερικών δικτύων στον ελληνικό χώρο είναι η παρακάτω:

Αρχικά σχεδιάζεται ένα πρώτο τμήμα του σημερινού δικτύου το οποίο είναι απαραίτητο για την ύδρευση της πόλης στην πρωταρχική της μορφή. Το δίκτυο αυτό σχεδιάζεται συνήθως ακολουθώντας όλα τα κριτήρια που προαναφέραμε. Δομείται σε βρόχους με περιορισμένα ακτινικά τμήματα και με επάρκεια διαμέτρων αγωγών, κατανομής τους και συσκευών ελέγχου.

Εξαιτίας όμως του έντονου φαινομένου αστυφιλίας που παρατηρείται σε όλο τον ελληνικό χώρο οι πόλεις αναπτύσσονται με έντονους ρυθμούς σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Η ανάπτυξη αυτή είναι άναρχη και σπάνια ακολουθούνται συνολικά πολεοδομικά σχέδια επεκτάσεων. Προκύπτουν κατά συνέπεια πιεστικές ανάγκες υδροδότησης των νέων τμημάτων του πολεοδομικού συγκροτήματος χωρίς όμως να γίνεται συνολικός σχεδιασμός της μορφής της επέκτασης σε σχέση με το υφιστάμενο δίκτυο. Μικρότερης κλίμακας επεκτάσεις γίνονται χωρίς κανενός είδους μελέτη βασιζόμενης στην εμπειρία αυτών που διαχειρίζονται το δίκτυο.

Με το πέρασμα των ετών από το δίκτυο ύδρευσης της πόλης εξαρτώνται και περιφερειακοί οικισμοί. Η διασύνδεση αυτή γίνεται μετά από αίτηση των αρχών του οικισμού και αποσκοπεί στην καλύτερη εξυπηρέτηση, αναθέτοντας την τροφοδοσία και τη διαχείριση του τοπικού δικτύου ύδρευσης στην κατά τόπους ΔΕΥΑ. Οι ανάγκες τροφοδοσίας των περιφερειακών αυτών οικισμών καλύπτονται με κατασκευή ανεξάρτητων έργων μεταφοράς νερού από το κυρίως δίκτυο της ΔΕΥΑ χωρίς όμως μέριμνα για ένταξη των έργων αυτών στο συνολικό μηχανισμό λειτουργίας του δικτύου.

Ως γενικό συμπέρασμα μπορούμε να παραθέσουμε το γεγονός ότι οι επιμέρους ανάγκες καλύπτονται αποσπασματικά με κατασκευή νέων έργων τροφοδοσίας από το αρχικό δίκτυο χωρίς μέριμνα συνολικού σχεδιασμού. Επίσης είναι πολύ σπάνιο το φαινόμενο, ο σχεδιασμός ενός δικτύου να περιλαμβάνει και μελλοντικές επεκτάσεις τέτοιες ώστε να μη χρειαστεί επανασχεδιασμός μέσα στον ωφέλιμο χρόνο ζωής του έργου.

Στα παλαιότερα δίκτυα κυρίαρχα υλικά κατασκευής είναι οι αμιαντοτσιμεντοσωλήνες και χυτοσίδηροι αγωγοί σε επίπεδο πρωτεύοντος και δευτερεύοντος δικτύου. Στα νεότερα δίκτυα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά σχεδόν αγωγοί από PVC. Αγωγοί από πολυαιθυλένιο σπάνια συναντώνται σε υφιστάμενα έργα. Σε νέα δίκτυα οι οικιακές παροχές κατασκευάζονται από πολυαιθυλένιο. Οι συνηθέστερα χρησιμοποιούμενες διαμέτροι είναι: **Φ400, Φ300, Φ200, Φ150, Φ125, Φ100, Φ80, Φ60**.

Οι τριτεύοντες αγωγοί, στα υφιστάμενα δίκτυα είναι σχεδόν αποκλειστικά χαλυβδοσωλήνες 1''- 2,5''. Σπανιότερα συναντώνται σαν αγωγοί διανομής χυτοσίδηροι σωλήνες. Ο αγωγός διανομής είναι σε κάθε δρόμο μονός, διέρχεται δηλαδή το ένα από τα δύο πεζοδρόμια του δρόμου, εκτός από τις περιπτώσεις σημαντικών οδών πυκνής κυκλοφορίας όπου έχουμε διπλό αγωγό.

Οι συνδέσεις των καταναλωτών κατασκευάζονται με εγκάρσιους κλάδους από τον οικιακό μετρητή προς τον τριτεύοντα αγωγό διανομής. Η λήψη από τον αγωγό διανομής γίνεται με την παρεμβολή ζωστήρα (σέλλας). Ζωστήρα ονομάζουμε το εξάρτημα εκείνο που περιβάλλει στεγανά τον αγωγό διανομής και επιτρέπει την πραγματοποίηση υδροληψίας από αυτόν προς τους καταναλωτές. Η στεγανότητα της σύνδεσης επιτυγχάνεται με την παρεμβολή ελαστικού δακτυλίου μεταξύ του ζωστήρα και του αγωγού. Ο κλάδος υδροληψίας είναι συνήθως χάλκινος ή χυτοσίδηρος γαλβανιζέ ½''.

Οι οικιακοί μετρητές εγκαθίστανται μέσα σε φρεάτια στο πεζοδρόμιο μπροστά από την ιδιοκτησία. Τα φρεάτια φέρουν ελαφρά χυτοσίδηρα καπάκια.

Οι δικλείδες που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο της ροής στα επιμέρους τμήματα του δικτύου είναι συρταρωτού τύπου. Βρίσκονται, στα περισσότερα δίκτυα, θαμμένες στο έδαφος και χρησιμοποιούνται με τον τρόπο που έχουμε ήδη αναφέρει. Λιγότερο συχνά συναντάται το φαινόμενο οι δικλείδες να βρίσκονται μέσα σε φρεάτια, στις διασταυρώσεις των οδών, κάτω από τη φυσική στάθμη του δρόμου. Στις περιπτώσεις αυτές και ιδιαίτερα αν ο αγωγός είναι μεγάλης διαμέτρου και οι επικρατούμενες πιέσεις

είναι υψηλές προκύπτουν θέματα σωστής αγκύρωσης των βανών στα τοιχώματα του φρεατίου.

Η χρήση δικλίδων τύπου πεταλούδας είναι μάλλον σπάνια και συναντάται μεμονωμένα σε εξόδους από δεξαμενές ή σε ειδικές περιπτώσεις. Αυτό είναι αναμενόμενο αφού στις μικρές διαμέτρους που χρησιμοποιούνται δεν είναι οικονομικά συμφέρουσα η χρήση τέτοιων δικλίδων.

Δεν είναι συχνή η χρήση υδραυλικών βαλβίδων περιορισμού πίεσης (PRV) και όπου αυτές χρησιμοποιούνται είναι ξεπερασμένες τεχνολογικά. Οι επιμέρους ανάγκες για περιορισμό πίεσης καλύπτονται από τον στραγγαλισμό της βάνας τροφοδοσίας.

5.4.4 Ποιότητα και ποσότητα νερού ύδρευσης

Ο χαρακτηρισμός του νερού σαν καλής, μέτριας ή κακής ποιότητας γίνεται με βάση το αν τα αποτελέσματα των πραγματοποιηθέντων αναλύσεων συγκλίνουν ή αποκλίνουν με αυτά των υγειονομικών διατάξεων που εφαρμόζονται. Ανάλογα αν συγκλίνουν χαρακτηρίζεται ως καλής ποιότητας, αν έχουν απόκλιση σε ανεκτά ποσοστά ως μέτριας ενώ αν αποκλίνουν ως κακής ποιότητας. Ως καλή ποιότητα θεωρήθηκε αυτή που περιλαμβάνεται μέσα στα όρια που καθόριζε η υγειονομική διάταξη Γ30λ/761/6-3-68 για το πόσιμο νερό.

Ο χαρακτηρισμός της ποιότητας εξυπηρέτησης σε **Καλή, Ελλιπής, ή Μέτρια** έγινε με τα παρακάτω κριτήρια.

- **Ως καλή** θεωρείται η ποιότητα εξυπηρέτησης όπου η διανομή γίνεται συνεχώς χωρίς διακοπές. Επίσης σε όλες τις ώρες της ημέρας υπάρχει επάρκεια πιέσεων.
- **Ως κακή** όταν έχουμε διακοπές στην τροφοδοσία μέσα στη διάρκεια του 24ωρου, η πίεση δεν είναι επαρκής και το εσωτερικό δίκτυο παρουσιάζει υψηλά ποσοστά απωλειών (άνω του 40%).
- Σε κάθε άλλη περίπτωση η ποιότητα της εξυπηρέτησης θεωρείται ως **ενδιάμεση**.

Θεωρείται σκόπιμο να αναφέρουμε τις αιτίες ποιοτικής υποβάθμισης του νερού προερχόμενου από τις γεωτρήσεις και πηγές. Αντίθετα δε θα πρέπει να ασχοληθούμε με τα νερά ταμειωτηρίων ή ποταμών αφού οι περιπτώσεις υδροληψίας είναι περιορισμένες.

Η ποιότητα των νερών από τις γεωτρήσεις υποβαθμίζεται εξαιτίας της υπεράντλησης. Λόγω των άναρχων επεκτάσεων του δικτύου οι απαιτούμενες ποσότητες νερού είναι δυσανάλογα περισσότερες από αυτές που μπορούν να προσφερθούν από τις γεωτρήσεις. Αυτό αντιμετωπίζεται εν μέρει με όρυξη νέων αλλά κυρίως με εντατικοποίηση της χρήσης των ήδη υπαρχόντων. Ο αριθμός των γεωτρήσεων αυξάνεται επίσης λόγω αυτών που φτιάχνονται για γεωργική χρήση. Οι νομικές διατάξεις που υπάρχουν πάνω στον αριθμό και τις αποστάσεις των γεωτρήσεων για συγκεκριμένες χρήσεις δεν εφαρμόζονται.

Γενικότερα υπάρχει άναρχο καθεστώς γεωτρήσεων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την έντονη ταπείνωση της στάθμης του υδροφορέα. Η έντονη ταπείνωση έχει ως συνέπεια το νερό που παίρνουμε να έχει υψηλές συγκεντρώσεις χλωριούχων και καταλήγει να γίνει ακατάλληλο για ύδρευση αλλά και άρδευση.

Πρέπει να τονιστεί ότι αν συμβεί κάτι τέτοιο σε μια γεώτρηση αυτή δεν αχρηστεύεται για πάντα όπως ευρέως υποστηρίζεται. Αν δε χρησιμοποιηθεί για ορισμένο χρόνο που εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά του υδροφορέα, τότε επανέρχεται η στάθμη και διορθώνονται τα προβλήματα ποιότητας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να παρακολουθούνται οι στάθμες των γεωτρήσεων και να λαμβάνονται αποφάσεις προσωρινής διακοπής αν παρατηρηθούν έντονες βυθίσεις του υδροφόρου ορίζοντα.

Άλλες περιπτώσεις υποβάθμισης νερού των γεωτρήσεων προέρχονται από μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα. Δύο είναι οι κύριοι παράγοντες υποβάθμισης του υδροφόρου ορίζοντα, τουλάχιστον για την Ελλάδα με την περιορισμένη βιομηχανία.

Ο πρώτος είναι η είσοδος νιτρικών αλάτων εξαιτίας υπέρμετρης λίπανσης. Αυτό είναι δυστυχώς φαινόμενο το οποίο συναντάται αρκετά συχνά. Οφείλεται στην άγνοια των αγροτών περί των επαρκών ποσοτήτων φυτοφαρμάκων για κάθε φυτό. Η μόνη λύση αν εμφανιστούν τέτοια προβλήματα είναι η εγκατάλειψη της γεώτρησης αφού ο φυσικός μηχανισμός αυτοκαθαρισμού του υδροφόρου ορίζοντα λειτουργεί σε ελάχιστο χρονικό ορίζοντα 50 ετών.

Ο δεύτερος είναι η μόλυνση εξαιτίας διάθεσης λυμάτων στο υπέδαφος μέσω σηπτικών βόθρων φαινόμενο συνηθισμένο σε αρκετές ελληνικές πόλεις, έλλειψη

αποχετευτικού δικτύου. Η υποβάθμιση εντοπίζεται από την παρουσία νιτρωδών αλάτων στο νερό της γεώτρησης και σε αυτή την περίπτωση η μόνη λύση είναι η εγκατάλειψη της γεώτρησης.

Όσον αφορά τις πηγές συνήθως η ποιότητα του νερού που παίρνουμε είναι πολύ καλή ανεξάρτητα της παροχής τροφοδοσίας. Μειονέκτημα των πηγών είναι οι μικρότερες παροχές τους καλοκαιρινούς μήνες. Παρόλα αυτά είναι δυνατό να παρουσιαστεί υποβάθμιση στο νερό από άποψη διαφοροποίησης χρώματος, αύξηση διαλυμένων στερεών που συνήθως δεν ενέχει κίνδυνο για την υγεία των καταναλωτών αλλά υποβαθμίζεται η ποιότητα από άποψη οσμής - γεύσης - χρώματος. Φαινόμενα τέτοια εμφανίζονται όταν τα νερά διέρχονται μέσα από πετρώματα που διαλύονται. Τέτοια πετρώματα είναι αργιλικής συνήθως φύσεως.

5.4.5 Συντήρηση και επισκευή των δικτύων

Τα δίκτυα ύδρευσης στον ελληνικό χώρο τουλάχιστον στην πλειοψηφία τους εμφανίζουν ελλιπή συντήρηση. Ακολουθείται η παράδοση πολιτική ένα έργο να παραμελείται επί σειρά ετών, να αστοχεί τελικά από την παντελή έλλειψη συντήρησης και να διατίθενται πολλαπλάσια κονδύλια για την ανακατασκευή του. Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο να αστοχεί το τμήμα υδραγωγείου πριν συμπληρωθεί καν ο χρόνος σχεδιασμού του έργου.

Η έλλειψη συντήρησης που κατά κανόνα εμφανίζεται στο εσωτερικό δίκτυο ορισμένες φορές εμφανίζεται και στα έργα κεφαλής (δεξαμενές, αντλιοστάσια). Αυτό είναι ανησυχητικό γεγονός το οποίο αξίζει ειδικής αντιμετώπισης αφού αστοχία στο εσωτερικό δίκτυο θα είχε ως αποτέλεσμα τμήμα του πληθυσμού να μην τροφοδοτείται με νερό για ορισμένο χρονικό διάστημα. Αντίστοιχα όμως αστοχία έργου κεφαλής (αντλιοστάσιο, εξωτερικό υδραγωγείο, δεξαμενή αναρίθμησης) θα είχε σοβαρότερες συνέπειες αφού το σύνολο του πληθυσμού θα μείνει χωρίς νερό. Επίσης η βλάβη που τυχόν εμφανιστεί στο εσωτερικό δίκτυο θα είναι περιορισμένης κλίμακας, αντιμετωπίσιμη από τα συνεργεία της ΔΕΥΑ. Όμως μία βλάβη στα έργα κεφαλής είναι συνήθως πολύ μεγαλύτερης κλίμακας και η επισκευή της απαιτεί εξειδικευμένο προσωπικό και εξοπλισμό πέρα από τις δυνατότητες της ΔΕΥΑ.

Η ελλιπής συντήρηση στα έργα κεφαλής και στο εσωτερικό υδραγωγείο διαπιστώνεται από τα παρακάτω:

5.4.6. Έργα κεφαλής

Αντλιοστάσια: Οι αντλίες είναι πλημμελώς συντηρημένες τόσο στον κινητήρα όσο και στο σώμα της αντλίας. Είναι συχνό το φαινόμενο να έχουμε απώλεια νερού στο σημείο όπου γίνεται η μετάδοση κίνησης στην φτερωτή. Συνήθως δεν υπάρχει εφεδρική αντλία ή αν υπάρχει βρίσκεται εκτός λειτουργίας. Πολλές φορές ούτε οι κύριες αντλίες δουλεύουν στο σύνολό τους.

Δεν είναι σπάνιο το γεγονός οι αντλίες να βρίσκονται κάτω από τις προδιαγραφές λειτουργίας (λόγω φθοράς) που έχει ως αποτέλεσμα μειωμένη παροχέτευση του αντλιοστασίου με αυξημένη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας. Οι ηλεκτρικοί πίνακες δεν είναι στεγανοί ενώ έχουν καταρρηθεί (λόγω βλάβης και μη αποκατάστασής της) οι προβλεπόμενοι από τη μελέτη αυτοματισμοί και συσκευές ασφαλείας, μερικώς ή στο σύνολό τους.

Ο οικίσκος του αντλιοστασίου εμφανίζει κακοτεχνίες από την κατασκευή του. Συνήθως πρόκειται για κατασκευή του η οποία φτιάχνεται για να στεγάσει τις αντλίες και τους πίνακες χωρίς αισθητική. Εμφανίζεται ταλαιπωρημένος από τις καιρικές συνθήκες αλλά κυρίως από την υγρασία. Δεν είναι σπάνιο να λείπουν τα τζάμια από τα παράθυρα ή οι πόρτες να μην ανοίγουν (ή κλείνουν). Είναι συνήθως ρυπαρός, να μη πληρούνται οι σχετικές προδιαγραφές ασφαλείας ενώ οι δυνατότητες πυρόσβεσης είναι συνήθως ανύπαρκτες.

Αγωγοί εξωτερικά υδραγωγεία: Όπως προαναφέραμε το υλικό των αγωγών αυτών είναι συνήθως χάλυβας ή νεότερα PVC. Οι χαλύβδινοι αγωγοί δεν έχουν συνήθως ανοδική προστασία εναντίον της οξειδωσης. Μία τέτοια προστασία παρόλο το υψηλό κόστος της (απαγορευτικό για εσωτερικό δίκτυο) είναι απαραίτητη για ένα αγωγό σημαντικό όσο αυτός του εξωτερικού υδραγωγείου. Στην περίπτωση που υπάρχει τέτοια εγκατάσταση έχει βγει εκτός λειτουργίας λόγω έλλειψη φροντίδας, ή λειτουργεί με μειωμένη απόδοση.

Δεν αποτελεί σπάνιο φαινόμενο το γεγονός να μην είναι γνωστή η ακριβής οριζοντιογραφική χάραξη του αγωγού και να υπάρχει άγνοια ακόμα και για τις συσκευές ελέγχου (βάνες-εξαεριστήρια). Ακριβώς λόγω της μη ακριβούς γνώσης της πορείας του αγωγού δε λαμβάνονται μέτρα προστασίας του από επεμβάσεις (τυχαίες ή μη) τρίτων. Δεν είναι σπάνιο θραύση αγωγού εξαιτίας γειτονικής εκτελούμενης εργολαβίας.

Δεξαμενές αναρίθμησης. Δεν εμφανίζονται αστοχίες στα τοιχώματα ή στην οροφή τέτοιες ώστε να έχουμε σημαντική διαρροή νερού. Έλλειψη συντήρησης εμφανίζεται στο θάλαμο βαλβίδων χειρισμού (βανοστάσιο) όπου ορισμένες βαλβίδες είναι εκτός λειτουργίας ή παρουσιάζουν σημαντικές διαρροές από τη σαλαμάστρα τους. Επίσης εμφανίζεται στις εγκαταστάσεις αερισμού που βρίσκονται στην οροφή της δεξαμενής και είναι απαραίτητες για τη διατήρηση καλών συνθηκών υγιεινής στο νερό που βρίσκεται αποθηκευμένο σε αυτήν. Ο περιβάλλον χώρος είναι παραμελημένος και χρησιμοποιείται σα σημείο συγκέντρωσης διαφόρων χρήσιμων και άχρηστων υλικών.

5.4.7. Εσωτερικό δίκτυο

Αγωγοί: Δε γίνεται απολύτως καμία συντήρηση απλώς επισκευές ή αλλαγές τμημάτων τους όταν αυτό απαιτείται. Τέτοιες διαδικασίες περιοδικής συντήρησης όπως έχουν περιγραφεί στα προηγούμενα είναι πιθανόν να μην είναι οικονομικά συμφέρουσες για το μικρό μέγεθος του δικτύου της ΔΕΥΑ.

Οι αγωγοί εμφανίζουν μεταβαλλόμενη τραχύτητα στο μήκος τους τόσο εξαιτίας γήρανσης όσο και λόγω διαφορετικών υλικών. Έχουν εμφανιστεί περιπτώσεις όπου έχουν ξεχαστεί αντικείμενα (πέτρες, Ξύλα) από τη φάση κατασκευής ή από τυχόν επισκευές. Είναι δυνατόν να έχουμε και τοπικές μεταβολές στη διάμετρο λόγω επισκευής με αγωγό διαφορετικής διαμέτρου.

Κάτι συνηθισμένο σε αρκετές ΔΕΥΑ είναι η ελλιπής γνώση του εσωτερικού δικτύου. Υπάρχουν περιπτώσεις (ΔΕΥΑ Λαμίας) όπου δεν υπάρχουν καν χάρτες με το υφιστάμενο δίκτυο. Αλλά ακόμα και αν υπάρχουν δεν είναι ενημερωμένοι με τις διαφοροποιήσεις λόγω επισκευών και επεκτάσεων.

Οι διαδικασίες εντοπισμού του αγωγού όταν χρειάζεται αναλαμβάνονται συνήθως από τον παλαιότερο υδραυλικό της ΔΕΥΑ ο οποίος έχει αποκτήσει τη γνώση αυτή από τη συνεχή εμπειρική τριβή του με το δίκτυο.

Δικλείδες. Το βασικό πρόβλημα είναι ο ακριβής οριζοντογραφικός προσδιορισμός της θέσης τους. Υπάρχει μικρότερη αβεβαιότητα απ' ότι στους αγωγούς, ενώ η καταγραφή στους χάρτες (αν υπάρχουν) δεν είναι πάντα αξιόπιστη.

Ένα ποσοστό τους είναι συνήθως εκτός λειτουργίας λόγω μόνιμης βλάβης. Υπάρχουν δύο περιπτώσεις: η βάνα να έχει μείνει ανοικτή ή να έχει μείνει κλειστή. Στην πρώτη περίπτωση δεν έχουμε δυνατότητα απομόνωσης σε περίπτωση βλάβης. Η δεύτερη όμως είναι σοβαρότερη αφού παύει η τροφοδοσία ενός κλάδου του δικτύου ή διακόπτεται η συνέχεια ενός βρόχου. Σε τέτοιες περιπτώσεις αν δεν έχουμε άμεση αντικατάσταση της δικλείδας αντιμετωπίζουμε σοβαρή δυσλειτουργία στο τμήμα αυτό.

5.4.8 Καθεστώς λειτουργίας

Η λειτουργία των δικτύων ύδρευσης γίνεται χειροκίνητα βασιζόμενη κυρίως στην εμπειρία και στα παράπονα που υποβάλλονται από καταναλωτές για ανεπάρκεια παροχής και πίεσης ή υψηλές πιέσεις. Δεν υπάρχουν συστήματα αυτοματισμού. Μόνο στο δίκτυο της ΕΥΔΑΠ έχει εγκατασταθεί σύστημα αυτοματισμού το οποίο όμως δεν καλύπτει ακόμα το σύνολό του. Διαφοροποιήσεις έχουμε μεταξύ χειμερινής και θερινής περιόδου εξαιτίας των αυξημένων καταναλώσεων της δεύτερης.

Αρμόδιος για τη λειτουργία του δικτύου είναι ο εκάστοτε χειριστής της βάρδιας. Αυτός είναι υπεύθυνος να διατηρεί επαρκή στάθμη στις δεξαμενές κεφαλής με κατάλληλους χειρισμούς των αντλιοστασίων ή των δικλείδων των αγωγών τροφοδοσίας. Επίσης είναι υποχρεωμένος αν προκύψει πρόβλημα τόσο στο εξωτερικό ή στο εσωτερικό υδραγωγείο να κινητοποιήσει τους μηχανισμούς εκείνους για την αντιμετώπισή του. Η τήρηση όλων των παραμέτρων λειτουργίας γίνεται μέσω προγράμματος το οποίο πρέπει να ακολουθεί ο χειριστής.

Εμφανίζεται όμως το φαινόμενο είτε να μην υπάρχει τέτοιο πρόγραμμα είτε αν υπάρχει δεν είναι οργανωμένο κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνεται συνολικά στις απαιτήσεις. Υπάρχει και η πιθανότητα λόγω αμέλειας να μην εφαρμοστεί.

Για τους παραπάνω λόγους εμφανίζεται το δίκτυο να λειτουργεί με ανορθόδοξους τρόπους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι καταναλωτές να μένουν χωρίς νερό παρόλο που υπάρχουν επαρκείς ποσότητες στην κεφαλή εξαιτίας λάθους χειρισμού. Ένα άλλο φαινόμενο είναι να ξεκινά ο υδροδοτικός κύκλος με τις δεξαμενές κεφαλής σε χαμηλή στάθμη ενώ να εμφανίζονται με υψηλή στάθμη στις αιχμές του υδροδοτικού κύκλου.

5.4.9 Προβλήματα δικτύων ύδρευσης

Όπως προκύπτει από την παραπάνω περιγραφή υπάρχουν προβλήματα στα δίκτυα ύδρευσης. Οι αιτίες εντοπίζονται κυρίως στους παρακάτω παράγοντες:

- Στις άναρχες επεκτάσεις χωρίς συνολικό προγραμματισμό.
- Στις βιαστικές επεμβάσεις και στην έλλειψη συντήρησης.
- Στον τρόπο λειτουργίας.

Τα σοβαρότερα **προβλήματα** που απορρέουν από τους παραπάνω λόγους είναι:

- 1) Η μορφή των δικτύων είναι ακτινική με πολλά τυφλά τέρματα και απουσία βρόχων. Εξαιτίας των διαφορετικών φάσεων κατασκευής εμφανίζονται τα επιμέρους τμήματα του δικτύου να μη συνεργάζονται μεταξύ τους.
- 2) Υγειονομικά προβλήματα τόσο για λόγους υποβάθμισης των νερών κεφαλής αλλά και μέσα στο εσωτερικό δίκτυο εξαιτίας τυφλών τερμάτων και ελλιπούς χλωρίωσης.
- 3) Ανεπάρκεια πίεσης και παροχής στους καταναλωτές ορισμένα ώρες της ημέρας ή φαινόμενα υπερπίεσεων.
- 4) Σημαντικές μεταβολές στην τραχύτητα των αγωγών είτε λόγω γήρανσης είτε λόγω διαφορετικών υλικών.
- 5) Ξεχασμένες κλειστές βάνες από παλαιότερη επισκευή. Είναι πολύ συχνό φαινόμενο, και οι συνέπειές του σοβαρότατες αφού διακόπτονται βρόχοι και κλάδοι γίνονται ανενεργοί.
- 6) Εξαιτίας των βιαστικών επεμβάσεων και της έλλειψης προληπτικής συντήρησης εμφανίζονται αυξημένα ποσοστά μη καταμετρούμενων παροχών. Το μεγαλύτερο ποσοστό οφείλεται σε διαρροές, τυπικό ποσοστό διαρροών είναι της τάξης του 35-40% ενώ υπάρχουν περιπτώσεις (ΔΕΥΑ Ιωαννίνων) όπου το ποσοστό αυτό είναι 100%.
- 7) Δε γίνονται καταγραφές των διακινούμενων παροχών στο δίκτυο και υπάρχει σοβαρή έλλειψη στοιχείων.

- 8) Η αποτύπωση του εσωτερικού δικτύου είναι πλημμελής και σε ορισμένες περιπτώσεις (ΔΕΥΑ Λαμίας) ανύπαρκτη. Ο τρόπος λειτουργίας είναι άγνωστος ακόμα και στους υπεύθυνους διαχείρισης του δικτύου και βασίζονται στην πείρα του παλαιότερου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

5. ΥΔΡΕΥΣΗ

5.5 Ποιότητα πόσιμου νερού

5.5.1 Ποιοτικά χαρακτηριστικά του πόσιμου νερού

Εμπειρικά, πόσιμο χαρακτηρίζεται ένα νερό, όταν έχει ευχάριστη γεύση και δεν προκαλεί καμία βλάβη στην υγεία των καταναλωτών. Ο έλεγχος και η επιβεβαίωση της καταλληλότητας ενός πόσιμου νερού, στηρίζεται στον ποσοτικό προσδιορισμό μιας σειράς, οργανοληπτικών, φυσικοχημικών και μικροβιολογικών παραμέτρων και τη σύγκριση των αποτελεσμάτων με προδιαγεγραμμένες ενδεικτικές και ανώτατες τιμές.

Από τον Ιανουάριο του 1986, ισχύει και στην Ελλάδα, η **Κοινοτική Οδηγίας 80/778**, της 15-7-80, που αφορά στην ποιότητα του πόσιμου νερού (Υπουργική Απόφαση Α5/288/23-1-1986, ΦΕΚ 379/β/86-53/β/86).

Οι νέες προδιαγραφές είναι λεπτομερέστερες, πληρέστερες και αυστηρότερες από εκείνες, που προέβλεπε η Υγειονομική Διάταξη Γ3/761/68. Αλλά και γενικότερα σε σύγκριση με το προηγούμενο καθεστώς και στις άλλες χώρες της Κοινότητας, οι νέες απαιτήσεις ποιότητας χαρακτηρίζονται σχεδόν δρακόντειες, λόγω της αυστηρότητας των Ανώτατων Παραδεκτών Συγκεντρώσεων, των ιδιαίτερα ευαίσθητων αναλυτικών μεθόδων που προδιαγράφονται και τέλος λόγω της τεχνολογίας επεξεργασίας που πρέπει να εφαρμοσθεί, ώστε φυσικά νερά, να μετατραπούν σε πόσιμο νερό, συμβατό με τις πιο πάνω προδιαγραφές.

Σε σχέση με το τελευταίο αυτό θέμα πρέπει να επισημανθεί, ότι ενώ οι προδιαγραφές του τελικού προϊόντος γίνονται αυστηρότερες, παράλληλα, η πρώτη ύλη, τα φυσικά νερά συνεχώς υποβαθμίζονται ποιοτικά. Τα υπόγεια νερά, που μέχρι πρόσφατα εθεωρείτο ότι μετά από στοιχειώδη επεξεργασία, μπορούσαν να ανταποκριθούν στις προδιαγραφές του πόσιμου νερού, όλο και συχνότερα επιβαρύνονται με νιτρικά, παρασιτοκτόνα και ζιζανιοκτόνα. Από την άλλη πλευρά, τα επιφανειακά, προς τα οποία στρεφόμεστε όλο και περισσότερο επειδή σε άλλες περιοχές, οι απαιτήσεις υπερβαίνουν τη δυναμικότητα του υπόγειου υδροφορέα, παρουσιάζουν όπως είναι επόμενο, εντονότερα προβλήματα ποιότητας, αφού ευκολότερα από τα υπόγεια, γίνονται αποδέκτες εκτός των άλλων, φωσφορικών, νιτρικών παρασιτοκτόνων, βαριών μετάλλων, που δύσκολα συγκρατούνται στις συνήθεις εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων.

Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι επόμενο να ενταθεί η επιστημονική έρευνα προς την ανάπτυξη τεχνολογιών αιχμής, στα κατάντι, στον τομέα της επεξεργασίας του πόσιμου νερού, όπως οι διαχωριστικές μεμβράνες κ.α. Παράλληλα όμως, είναι απαραίτητο να ασκηθεί μια ορθολογιστική πολιτική διαχείρισης των υδατικών πόρων και προστασίας του περιβάλλοντος τα ανάντι.

Προβλέπονται τέσσερις τύποι ελέγχων:

- Ένας Ελάχιστος Έλεγχος (E1), των παραμέτρων της οσμής, της γεύσης, της αγωγιμότητας, του παραμένουτος χλωρίου (εφόσον το νερό χλωριώνεται), των ολικών κολοβακτηριδίων ή των συνολικών βακτηριδίων και των βακτηριδίων κοπράνων.
- Ένας Έλεγχος Ρουτίνας (E2) των παραμέτρων οσμής, της γεύσης, της θολότητας, της θερμοκρασίας, της αγωγιμότητας, του PH, του παραμένουτος χλωρίου, των νιτρικών, των νιτρωδών, της αμμωνίας, των βακτηριδίων κοπράνων και των συνολικών βακτηριδίων.
- Ένας Περιοδικός Έλεγχος (E3), των παραμέτρων του ελέγχου E2, και επί πλέον παραμέτρων, ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες υδροληψίας, μεταφοράς, επεξεργασίας και διανομής, που επικρατούν στο συγκεκριμένο υδραγωγείο.

- Ένας Έκτακτος Έλεγχος (E4) για έκτακτες περιπτώσεις και ατυχήματα, οπότε κατά περίπτωση θα επιλέγονται οι παράμετροι, που πρέπει να ελεγχθούν, ώστε να αντιμετωπισθούν όλες οι περιπτώσεις, που θα μπορούσαν να έχουν ολέθριες επιπτώσεις στην ποιότητα του πόσιμου νερού.

Σε ότι αφορά τις ελάχιστες προβλεπόμενες συχνότητες των πιο πάνω Ελέγχων, αυτές εκφράζονται σε αριθμό δειγματοληψιών ανά έτος και είναι συνάρτηση της μέσης ημερήσιας κατανάλωσης και του ισοδύναμου πληθυσμού της Αθήνας, προβλέπονται 360 Έλεγχοι E1, 120 E2 και 20 E3 κατά έτος

Τέλος σε σχέση με τις τεχνικές ανάλυσης, πρέπει να σημειωθεί ότι σε περιπτώσεις όπου για παράδειγμα προβλέπεται ατομική απορρόφηση ή φασματοφωτομετρία απορροφήσεως σε αέρια φάση, η απαιτούμενη εργαστηριακή υποδομή ασφαλώς ξεπερνά τις δυνατότητες ενός συνήθους εργαστηρίου αναλύσεων.

5.5.2. Οργανοληπτικές παράμετροι ποιότητας του πόσιμου νερού

Με τον όρο αυτό χαρακτηρίζονται παράμετροι ποιότητας, όπως το **χρώμα**, η **θολότητα**, (ή θολερότητα) η **οσμή** και η **γεύση** του πόσιμου νερού, που αντιστοιχούν σε ανθρώπινα αισθητήρια όργανα.

Χρώμα: Τα χημικά καθαρό νερό είναι άχρωμο. Κίτρινες ή καστανές αποχρώσεις, που συχνά παρατηρούνται σε επιφανειακά νερά με ελώδη προέλευση, μαρτυρούν την παρουσία οργανικών ουσιών. Ακόμη και όταν η χρώση του πόσιμου νερού δεν αποτελεί κίνδυνο για την υγεία, η αισθητική εντύπωση είναι έντονα αρνητική. Σύμφωνα με την Κ.Ο. 80/778 β, το ενδεικτικό επίπεδο χρώματος είναι 1 μονάδα και το ανώτατο παραδεκτό 20 μονάδες της κλίμακας λευκόχρυσου / κοβαλτίου.

Θολότητα: Το χημικά καθαρό νερό είναι είναι διαυγές. Θολότητα (ή θολερότητα) παρατηρείται συνήθως σε επιφανειακά νερά, που περιέχουν ουσίες αιώρησης, με αποτέλεσμα την παρεμπόδιση του φωτός και τον περιορισμό της ορατότητας σε βάθος. Υπεύθυνες για την ύπαρξη θολότητας μπορεί να είναι κολλοειδείς ή αδρομερείς, ανόργανες ή οργανικές αιωρήσεις. Η υγιεινολογική σημασία ελέγχου της θολότητας είναι τριπλή και αφορά στην :

- **αισθητική:** όπου αντανακλάται η δικαιολογημένη από την εμπειρία εντύπωση, ότι το θολό νερό είναι και επικίνδυνο,
- **τη διαθεσιμότητα:** αφού ύπαρξη υψηλής θολότητας, δυσχεραίνει τη λειτουργία των φίλτρων και ανεβάζει το κόστος της διύλισης
- **και την απολύμανση:** επειδή μεγάλες συγκεντρώσεις αιωρημάτων περιορίζουν την αποτελεσματικότητα της συνηθέστερα χρησιμοποιούμενης μεθόδου απολύμανσης, της χλωρίωσης.

Οσμή και γεύση: Το πόσιμο νερό πρέπει να είναι απαλλαγμένο από οποιαδήποτε οσμή ή γεύση. Την απαίτηση αυτή την έχουν τόσο οι άμεσοι καταναλωτές πόσιμου νερού, όσο και βιομηχανικοί χρήστες παραγωγής τροφίμων, ποτών και φαρμάκων.

Γεύση και οσμή στο πόσιμο νερό προσδίδουν οι περισσότερες οργανικές και ορισμένες ανόργανες χημικές ουσίες, που μπορεί να προέρχονται από αστικά ή βιομηχανικά υγρά απόβλητα, τη φύση (άλγη, φυτικές ύλες σε αποσύνθεση), μικροβιολογική δράση συνδυασμένη με τις πιο πάνω πηγές ή από προϊόντα της χλωρίωσης. Συχνά είναι αδύνατο να προσδιορισθεί η υπεύθυνη χημική ουσία επειδή η ύπαρξη γεύσης ή οσμής γίνεται αντιληπτή από τις αντίστοιχες ανθρώπινες αισθήσεις ακόμη και σε συγκεντρώσεις μερικών μικρογραμμαρίων ανά λίτρο.

Δεν υπάρχουν κλίμακες μέτρησης της οσμής ή της γεύσης. Προσδιορίζεται μόνο το «κατώφλι» οσμής ή γεύσης, ως η ελάχιστη συγκέντρωση κάτω από την από την οποία η οσμή ή η γεύση που προκαλεί κάποια ουσία σε διάλυση, παύει να είναι αντιληπτή. Για τον καθορισμό της ελάχιστης αυτής συγκέντρωσης χρησιμοποιούνται πρότυπα διαλύματα και δοκιμαστές.

Ας σημειωθεί ότι η Κοινοτική Οδηγία 80/7888 απαιτεί την απουσία οποιασδήποτε οσμής ή γεύσης στο πόσιμο νερό.

5.5.3 Φυσικοχημικές παράμετροι του πόσιμου νερού.

Με τη σειρά της **Κ.Ο 80/778** εξετάζονται οι φυσικοχημικές παράμετροι της θερμοκρασίας, της συγκέντρωσης σε ιόντα Υδρογόνου, η αγωγιμότητα η περιεκτικότητα σε Χλώριο, Θειικά, Πυρίτιο, Ασβέστιο, Μαγνήσιο, Νάτριο, Κάλιο, Αργίλιο, διαλυμένο Οξυγόνο ελεύθερο Διοξείδιο του άνθρακα, η σκληρότητα και το ξηρό υπόλειμμα.

Θερμοκρασία: Επιθυμητό είναι η θερμοκρασία του πόσιμου νερού να κυμαίνεται μεταξύ 7° και 12° C, ή έστω μεταξύ 5° και 15° C. Νερό θερμοκρασίας κάτω των 5° C είναι βλαβερό για την υγεία (στομάχι, έντερα, νεφρά), ανω των 15° C δύσγευστο. Πάντως, η Κ.Ο. 80/778 προτείνει ως ενδεικτικό επίπεδο θερμοκρασίας του πόσιμου νερού τους 12° C και ως ανώτατη τιμή τους 25° C.

Συγκέντρωση σε ιόντα Υδρογόνου: Η διάσταση του χημικά καθαρού νερού σε ιόντα H⁺ και OH⁻ είναι περιορισμένη, γεγονός που διαπιστώνεται από τη χαμηλή του ηλεκτραγωγιμότητα Έτσι διαμορφώνεται η κλίμακα pH, με τιμές, που κυμαίνονται μεταξύ 0 και 14 χωρίς όμως ποτέ να φθάνουν και όπου η τιμή 7 αντιστοιχεί στην απόλυτη ουδετερότητα. Σύμφωνα πάντα με την Κ.Ο. 80/778 το προτεινόμενο ενδεικτικό επίπεδο του PH κυμαίνεται μεταξύ 6,50 και 8,50 με ανώτατη παραδεκτή τιμή 9,50.

Αγωγιμότητα: Η αγωγιμότητα υδατικού διαλύματος εκφράζει την ικανότητά του να μεταφέρει ηλεκτρικό ρεύμα και εξαρτάται από τη συγκέντρωση και τον τύπο των ιόντων, που περιέχονται στο διάλυμα Σύμφωνα με την Κ.Ο. 80/778 το ενδεικτικό επίπεδο ειδικής αγωγιμότητας του πόσιμου νερού τοποθετείται στα 400 μS/cm σε θερμοκρασία 20° C.

Χλώριο: Χλωριούχα άλατα είναι παρόντα σε όλα σχεδόν τα φυσικά νερά. Οι καταγραφόμενες συγκεντρώσεις,(μετρούμενες συνήθως σε mg/l Cl⁻) κατά κανόνα είναι χαμηλότερες σε ορεινά, μεγαλύτερες σε πεδινά τμήματα ποταμών και σε υπόγεια νερά. Η θάλασσα, αποδέκτης των επιφανειακών απορροών, παρουσιάζει συγκεντρώσεις της τάξης των

20.000 mg/l και εμπλουτίζεται συνεχώς σε χλωριούχα αφού το εξατμιζόμενο στα πλαίσια του υδρολογικού κύκλου θαλασσίνο νερό είναι πρακτικά απαλλαγμένο από άλατα.

Η παρουσία χλωριούχων αλάτων σε φυσικά νερά μπορεί να οφείλεται σε:

- διάλυση ορυκτών αλάτων, σε επιφανειακά και κύρια σε υπόγεια νερά
- διείσδυση θαλασσινού νερού, σε υπόγειους υδροφορείς, που υποβάλλονται σε υπεράντληση, ή σε πεδινά τμήματα ποταμών με αρνητική στάθμη κοίτης
- διάθεση αστικών ή βιομηχανικών λυμάτων.

Από υγιεινολογική άποψη, ιδιαίτερη σημασία έχει η περίπτωση των αστικών λυμάτων. Σε ημερήσια βάση, ο ανθρώπινος οργανισμός αποβάλλει μέσα από τα ούρα 6 έως 9 γραμμάρια χλωριούχων (μετρούμενα πάντα σε Cl⁻). Υποθέτοντας μια μέση, ημερήσια, κατά κάτοικο, κατανάλωση νερού 200 λίτρων (με αντίστοιχη παροχή λυμάτων 140 l/κάτ.ημ.), επιβεβαιώνεται ότι τα αστικά λύματα επιβαρύνονται με συγκεντρώσεις χλωριούχων της τάξης των 50 mg/l, πέρα από την αρχική περιεκτικότητα του χρησιμοποιούμενου πόσιμου νερού. Έτσι, ο εντοπισμός συγκεντρώσεων χλωριούχων σε υδρευτικό σύστημα, πρέπει να συμπληρώνεται με μικροβιολογική ανάλυση, ώστε να ελέγχεται η ενδεχόμενη μόλυνση του συστήματος, από αστικά απόβλητα.

Σύμφωνα με την Κ0.80/778, το ενδεικτικό επίπεδο περιεκτικότητας χλωριούχων στο πόσιμο νερό ορίζεται σε 25 mg/l Cl⁻ και χωρίς να ορίζεται ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση, επισημαίνεται ότι με συγκεντρώσεις μεγαλύτερες από 200 mg/l, υπάρχει κίνδυνος να προκληθούν συνέπειες. Συνήθως, οι ψηλές συγκεντρώσεις χλωριόντων οφείλονται σε διάλυση NaCl, κοινού δηλαδή αλατιού, που βέβαια δεν είναι δηλητηριώδες. Γι' αυτό και σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, το ανώτερο επιτρεπτό όριο χλωριούχων ορίζεται σε 600 mg/l, ενώ αναφέρονται περιπτώσεις προσαρμογής του ανθρώπινου οργανισμού σε συγκεντρώσεις 1000, ή ακόμη και 2000 mg/l, χωρίς συνέπειες στην υγεία των καταναλωτών. Βέβαια, ψηλές συγκεντρώσεις χλωριούχων, αυξάνουν τη διαβρωτικότητα του νερού και δημιουργούν προβλήματα στα δίκτυα και τις συσκευές.

Η παρουσία χλωριούχων δεν πρέπει να συγχέεται με την περιεκτικότητα ελεύθερου αέριου χλωρίου, που εισάγεται στο πόσιμο νερό, με σκοπό, την απολύμανση. Το μέγιστο επιτρεπτό όριο αέριου χλωρίου στο νερό, εξαρτάται από τις απαιτήσεις γεύσης και οσμής των καταναλωτών και στις συνήθεις περιπτώσεις, υπόλειμμα ελεύθερου χλωρίου μέχρι 0.20 mg/l, δεν πρέπει να θεωρείται ότι δημιουργεί πρόβλημα. Ας σημειωθεί ότι σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης αποστείρωσης του πόσιμου νερού, μπορεί να επιτρατούν συγκεντρώσεις υπόλοιπου ελεύθερου χλωρίου μέχρι και 2 mg/l.

Θειικά: Η παρουσία Θειϊκού Ασβεστίου έχει συνήθως ορυκτή προέλευση και συμβάλλει στη μόνιμη σκληρότητα του νερού. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της Κέρκυρας, όπου η διέλευση του νερού μέσα από εκτεταμένους γεωλογικούς σχηματισμούς γύψου προκαλεί τόσο έντονη σκληρότητα ώστε το νερό αυτό να είναι ακατάλληλο για ύδρευση. Εξ άλλου συγκεντρώσεις Θειϊκού Μαγνησίου ή Νατρίου μεγαλύτερες από 250 mg/l (μετρούμενες σε ιόντα SO₄), προσδίδουν στο νερό πικρή γεύση και προκαλούν διάρροιες. Η διάλυση φυσικού αέριου Υδροθείου στο νερό προκαλεί τη γνωστή δυσάρεστη οσμή (ιαματικές πηγές Μεθάνων, Θερμοπηλών κ.ά), που εύκολα όμως απομακρύνεται με αερισμό.

Σύμφωνα με την ΚΟ.80/778 το ενδεικτικό επίπεδο θειικών στο πόσιμο νερό ορίζεται σε 25 και το ανώτατο σε 250 mg/l.

Ας σημειωθεί ότι η ατμοσφαιρική ρύπανση σε βιομηχανικές περιοχές, μεταφέροντας σημαντικές ποσότητες θειικών στην ατμόσφαιρα, είναι υπεύθυνη για την όξινη βροχή

Πυρίτιο: Το πυρίτιο, εμφανιζόμενο υπό τη μορφή οξειδίου (SiO₂), δεν έχει ποτέ θεωρηθεί βλαβερό για την υγεία και γι' αυτό δεν υπάρχουν προδιαγραφές επιτρεπτών ορίων. Δημιουργεί όμως σοβαρά προβλήματα στους βιομηχανικούς χρήστες εξ αιτίας του πολύ σκληρού λεβητόλιθου που προκαλεί.

Ασβέστιο: Το Ασβέστιο εμφανίζεται στο νερό υπό τη μορφή διαλυτών αλάτων: Δισανθρακικών Ca(HCO₃)₂, που προκαλούν παροδική σκληρότητα και θειϊκών CaSO₄, Χλωριούχων CaCl₂ και Νιτρικών Ca(NO₃)₂, που προκαλούν μόνιμη σκληρότητα. Το

Ανθρακικό Ασβέστιο είναι πρακτικά αδιάλυτο και γι αυτό, όταν υπάρχει στο νερό, ή βρίσκεται σε αιώρηση ή καθιζάνει.

Από υγιεινολογική άποψη, η παρουσία στο πόσιμο νερό Ασβεστίου, δεν αποτελεί πρόβλημα, γι αυτό και η Κ.Ο. 80/778 περιορίζεται στον προσδιορισμό ενδεικτικού μόνο επιπέδου 100 mg/l Ca στο πόσιμο νερό. Όπως αναλυτικά αναφέρεται στην πιο κάτω παράγραφο η σκληρότητα, αν δεν ωφελεί, πάντως δε βλάπτει την υγεία, ενώ ακόμη και ως προς τη γευστικότητα, πολλοί βρίσκουν τα σκληρά νερά γευστικότερα και ανώτερα από τα μαλακά.

Αντίθετα, τα άλατα του Ασβεστίου και γενικότερα η ψηλή σκληρότητα, σε ότι αφορά τις οικιακές χρήσεις, συνεπάγεται δυσανάλογα μεγάλη κατανάλωση σαπουνιού. Επίσης προκαλεί πρόωρη βλάβη σε ηλεκτρικές συσκευές, όπου θερμαίνεται νερό, όπως τα πλυντήρια και ο θερμοσίφοντας λόγω του σκληρού, αδιάλυτου ιζήματος (πέτρα), που αποτίθεται. Στη βιομηχανία, για τον ίδιο λόγο, το σκληρό νερό δημιουργεί προβλήματα στα δίκτυα θερμικού νερού λόγω της σταδιακής απόφραξης των διατομών και στους λέβητες εξαιτίας του σχηματιζόμενου λεβητολίθου (ασβεστολιθικού, στην προκειμένη περίπτωση).

Μαγνήσιο: Όπως ήδη αναφέρθηκε, η παρουσία θεικών αλάτων του Μαγνησίου στο νερό, προκαλεί δυσάρεστη γεύση, διαταραχές του πεπτικού και μόνιμη σκληρότητα, με τις γνωστικές συνέπειες. Σύμφωνα με την Κ.Ο.80/778, το ενδεικτικό επίπεδο Μαγνησίου στο νερό, ορίζεται, στα 30 mg/l και η ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση σε 50 mg/l.

Νάτριο: Όπως ήδη αναφέρθηκε, η συνηθέστερη εμφάνιση κατιόντων Νατρίου στο νερό, οφείλεται στη διάλυση του κοινού NaCl. Αποβλέποντας στον περιορισμό της συνολικής ημερήσιας πρόσληψης Χλωριούχου Νατρίου στα 6 γραμμάρια, όπως προβλέπει εισήγηση μιας Ομάδας Εργασίας της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (Χάγη, Μάιος 1978), η Κ.Ο. 80/778, προτείνει ως ενδεικτικό επίπεδο το 20 και ως μέγιστη παραδεκτή συγκέντρωση τα 150 mg/l Na.

Κάλιο: Συγκεντρώσεις Καλίου στα περισσότερα φυσικά νερά είναι πολύ χαμηλές. Αντίθετα στα αστικά λύματα, η συγκέντρωση Καλίου κυμαίνεται γύρω στα 20 mg/l και γι

αυτό η παρουσία καλίου αποτελεί προειδοποιητική ένδειξη ενδεχόμενης μόλυνσης των φυσικών νερών. Σύμφωνα με την Κ.Ο. 80/778, το ενδεικτικό επίπεδο Καλίου στο πόσιμο νερό ορίζεται σε 10 και ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση σε 12 mg/l.

Αργίλιο: Η παρουσία Αργιλίου, σε ανιχνεύσιμες ποσότητες, στα φυσικά νερά δεν είναι συχνή. Αντίθετα, το Αργίλιο βρίσκεται στο πόσιμο, όπου χρησιμοποιούνται μαγειρικά σκεύη αλουμινίου που πάντως δεν έχει αποδειχθεί, αν η χρήση των σκευών αυτών προκαλεί οποιαδήποτε βλάβη τους καταναλωτές. Τέλος, η παρουσία Αργιλίου στο πόσιμο νερό μπορεί να οφείλεται σε υπερδοσολόγηση Θεϊκού Αργιλίου, που χρησιμοποιείται ως κροκιδωτικό, στην επεξεργασία επιφανειακού νερού. Σύμφωνα με την Κ.Ο.80/778, το ενδεικτικό επίπεδο Αργιλίου στο πόσιμο νερό ορίζεται σε 0,05 και η ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση σε 0,20 mg/l.

Σκληρότητα: Ονομάζουμε σκληρά, ορισμένα φυσικά νερά, με τα οποία απαιτούνται σημαντικές ποσότητες σαπουνιού για να σχηματισθεί αφρός, ενώ τα ίδια αυτά νερά, θερμαινόμενα, αφήνουν σκληρό άλυτο «πουρί» σε δίκτυα, λέβητες, ηλεκτρικά πλυντήρια, θερμοσίφωνες, μαγειρικά σκεύη. Υπεύθυνη για τη σκληρότητα, είναι η παρουσία στο νερό διασθενών μεταλλικών ιόντων, συνηθέστερα του Ασβεστίου και του Μαγνησίου, αλλά και άλλων πολυσθενών μετάλλων όπως του Στροντίου, του Σιδήρου, του Μαγγανίου του Αργιλίου και του Ψευδαργύρου. Τα κατιόντα αυτά, σχηματίζουν δυσδιάλυτα άλατα με τα οξέα του σαπουνιού με ορισμένα ανιόντα συμπαγές κατακρήμνισμα

Για τη μέτρηση της σκληρότητας έχουν προταθεί διάφορες κλίμακες. Η ΚΟ. 80/778 περιλαμβάνει πίνακα με τις αντιστοιχίες μεταξύ των Γαλλικών, Αγγλικών και Γερμανικών βαθμών σκληρότητας και της συγκέντρωσης Ασβεστίου σε mg/l και σε mmoles/l.

Ο μηχανισμός σχηματισμού της σκληρότητας στο νερό είναι σχετικά απλός. Το νερό της βροχής, διηθούμενο στο έδαφος, εμπλουτίζεται σε διοξείδιο του άνθρακα, που απελευθερώνεται από τη δράση των βακτηριδίων. Στις όξινες συνθήκες, που αναπτύσσονται, βασικές ενώσεις, όπως, οι ασβεστολιθικοί σχηματισμοί, διαλύονται, δίδοντας ευδιάλυτα δισσάνθρακικά άλατα. Επειδή εξάλλου οι ασβεστόλιθοι δεν είναι αμιγώς ανθρακικοί, αλλά περιέχουν θεϊκές, χλωριούχες, πυριτικές προσμίξεις, ανάλογα σχηματίζονται αντίστοιχα

διαλυτά άλατα. Γενικά, σκληρά νερά σχηματίζονται εκεί όπου το επιφανειακό εδαφικό στρώμα έχει σημαντικό πάχος και το μητρικό πέτρωμα είναι ασβεστολιθικό, ενώ μαλακά, εκεί όπου το επιφανειακό έδαφος είναι λεπτό και οι ασβεστολιθικοί σχηματισμοί σποραδικοί ή απουσιάζουν.

Ανάλογα με το ανιόν που συμμετέχει διακρίνονται δύο βασικές κατηγορίες σκληρότητας: η ανθρακική και η μη ανθρακική. Η ανθρακική χαρακτηρίζεται ως παροδική, επειδή τα αντίστοιχα δισσάνθρακικά άλατα κατακρημνίζονται με παρατεταμένο βρασμό. Αντίθετα, η μη ανθρακική χαρακτηρίζεται και ως μόνιμη, επειδή δεν είναι δυνατόν να καταργηθεί απλά με βρασμό αλλά με ειδικές μεθόδους αποσκλήρυνσης.

Από υγιεινολογική άποψη, τα σκληρά νερά είναι για τον ανθρώπινο οργανισμό τουλάχιστον εξ ίσου ικανοποιητικά όσο και τα μαλακά. Αντίθετα, έχει διαπιστωθεί μια εντυπωσιακά ισχυρή συσχέτιση ανάμεσα στη χρήση μαλακού νερού και τη θνησιμότητα από καρδιοαγγειακές παθήσεις. Αν και δεν έχει διατυπωθεί σχέση αιτιότητας, ήδη η αποσκλήρυνση νερού για οικιακή χρήση τείνει να περιορισθεί μόνο στις περιπτώσεις των πολύ σκληρών φυσικών νερών και τότε ακόμη να μην είναι πλήρης. Άλλωστε με τη διάδοση των συνθετικών απορρυπαντικών, η σημασία της δυσχέρειας χρήσης σκληρού νερού στο πλύσιμο έχει περιορισθεί. Έτσι η ΚΟ. ΒΟ/778, δεν θέτει ενδεικτικό ή ανώτερο όριο ολικής σκληρότητας, αντίθετα μάλιστα, σε πόσιμο νερό, που έχει υποστεί κατεργασία αποσκλήρυνσης καθορίζει ελάχιστη απαιτούμενη συγκέντρωση 60 mg/l Ca ή ισοδύναμων κατιόντων (ΚΟ. 80/778, Πίνακας ΣΤ). Πάντως, αν και γενική είναι η πεποίθηση, ότι δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί για το πόσιμο νερό ενιαία τιμή ανώτατης επιτρεπτής σκληρότητας, σκληρότητα μεγαλύτερη από 300-500 mg/l CaCO₃, πρέπει να θεωρείται υπερβολική για υδρευτική χρήση.

Ξηρό υπόλειμμα: Όπως ήδη αναφέρθηκε σε προηγούμενη παράγραφο, με τη μέτρηση της αγωγιμότητας σε δείγμα νερού αποκτούμε μια γρήγορη εκτίμηση της συνολικής ποσότητας των διαλυμένων στο δείγμα στερεών. Ακριβή μέτρηση του συνόλου των διαλυμένων και μη στερεών, μπορούμε να αποκτήσουμε μετά από εξάτμιση δείγματος νερού και ζύγιση του ξηρού υπολείμματος. Η εφαρμογή της δοκιμής αυτής σε πόσιμο νερό, ουσιαστικά δίδει το μέγεθος των διαλυμένων στερεών, αφού το ποσοστό των ουσιών σε

αίωρηση είναι πολύ μικρό και όπως ήδη αναφέρθηκε μέτρο προσδιορισμού του δίδει η δοκιμή της θολότητας. Σύμφωνα με την Κ.Ο.80/778, στο πόσιμο νερό, η ανώτατη παραδεκτή ποσότητα ξηρού υπολείμματος μετά από ξήρανση στους 180° C, ορίζεται σε 1500 mg/l.

Διαλυμένο Οξυγόνο: Η διαλυτότητα του Οξυγόνου στο νερό είναι χαμηλή, μειώνεται με την αύξηση της θερμοκρασίας και της αλατότητας και αυξάνεται με την αύξηση της πίεσης.

Η παρουσία στο νερό διαλυμένου Οξυγόνου, οφείλεται στη διάλυση του ατμοσφαιρικού Οξυγόνου ή στη βιολογική δραστηριότητα φωτοσυνθετικών οργανισμών. Από υγιεινολογική άποψη, το διαλυμένο στο νερό Οξυγόνο αποτελεί καθοριστικό παράγοντα της αυτοκαθαριστικής ικανότητας κάθε υδάτινου αποδέκτη, στην περίπτωση όμως του πόσιμου νερού, η σημασία του περιορίζεται στο ζήτημα της γεύσης, που επηρεάζεται αρνητικά στις χαμηλές συγκεντρώσεις. Σημαντικότερες είναι οι επιπτώσεις της χαμηλής περιεκτικότητας, Οξυγόνου στη διαβρωτικότητα του νερού στα αστικά δίκτυα χαλυβδοσωλήνων. Εκεί, σε συγκεντρώσεις κατώτερες των 5 mg/l, παρεμποδίζεται ο φυσικός μηχανισμός σχηματισμού εσωτερικής προστατευτικής αντιδιαβρωτικής στρώσης, με αποτέλεσμα την ενίσχυση της διαβρωτικής δράσης του διαλυμένου στο νερό Διοξειδίου του Άνθρακα και την πρόωρη καταστροφή των χαλύβδινων αγωγών. Συνήθως, τα επιφανειακά νερά παρουσιάζουν ικανοποιητικές συγκεντρώσεις διαλυμένου Οξυγόνου. Αντίθετα, συχνά υπόγεια νερά εμφανίζουν χαμηλές συγκεντρώσεις (κάτω των 2 mg/l), λόγω της κατανάλωσης του διαλυμένου Οξυγόνου στην οξείδωση διαλυμένων στο νερό μετάλλων. Σύμφωνα με την Κ.Ο.80/778, η περιεκτικότητα σε διαλυμένο Οξυγόνο οφείλει να ξεπερνά το 75 % της συγκέντρωσης κορεσμού.

Ελεύθερο Διοξείδιο του Άνθρακα: Η ισορροπία μεταξύ του διαλυμένου στο νερό Δισανθρακικού Ασβεστίου και στερεού Ανθρακικού Ασβεστίου με το οποίο το νερό έρχεται σε επαφή, εξαρτάται από την περίσσεια ή μη ελεύθερου Διοξειδίου του Άνθρακα. Στην περίπτωση ελλείμματος, μέρος του διαλυμένου Δισανθρακικού Ασβεστίου τείνει να κατακρημνισθεί δίδοντας στερεές αποθέσεις Ανθρακικού Ασβεστίου, τη γνωστή πέτρα. Οι αρνητικές συνέπειες των ασβεστολιθικών αποθέσεων σε δίκτυα και συσκευές έχουν ήδη αναφερθεί, αλλά σε μικρά πάχη, η σχηματιζόμενη ασβεστολιθική, στρώση συμβάλλει στην εσωτερική αντιδιαβρωτική προστασία των αγωγών. Αντίθετα, στην περίπτωση περίσσειας

ελεύθερου Διοξειδίου του Άνθρακα, το νερό αποκτά διαβρωτική, όπως λέγεται, συμπεριφορά και με το γνωστό μηχανισμό σχηματίζει τα καρστ, προκαλεί την παροδική σκληρότητα, αλλά και διαλύει τυχόν προϋπάρχον εσωτερικό προστατευτικό ασβεστολιθικό στρώμα με αποτέλεσμα την ταχύτερη καταστροφή των δικτύων από χάλυβα.

Γενικότερα, ο συνδυασμός χαμηλού ΡΗ, υψηλής συγκέντρωσης ελεύθερου Διοξειδίου του Άνθρακα και χαμηλής ανθρακικής σκληρότητας, αυξάνει τη διαβρωτικότητα (δραστικότητα, όπως αλλιώς λέγεται) του νερού.

Από υγιεινολογική άποψη, η περίσσεια ελεύθερου Διοξειδίου του Άνθρακα σε δίκτυα, που περιλαμβάνουν τμήματα από μόλυβδο, αποτελεί σοβαρό κίνδυνο, επειδή συνεπάγεται την διάλυση του μολύβδου στο πόσιμο νερό και όπως είναι γνωστό, ο μόλυβδος αποτελεί για το, ανθρώπινο οργανισμό, τοξική ουσία με συσσωρευτική δράση.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, σε σχέση με την περιεκτικότητα του πόσιμου νερού σε ελεύθερο Διοξείδιο του Άνθρακα, η ΚΟ.80/778 ορίζει ότι το νερό δεν πρέπει να είναι διαβρωτικό (ή δραστικό).

5.5.4 Παράμετροι που αφορούν στις ανεπιθύμητες ουσίες

Εξετάζονται επιλεκτικά οι παράμετροι των Νιτρικών, των Νιτρωδών, τόσο λόγω της συχνότητας εμφάνισης, όσο και της υγιεινολογικής τους σημασίας και του Φωσφορικού Φωσφόρου, λόγω της γενικότερης σημασίας του στη διατήρηση της ισορροπίας των υδατικών οικοσυστημάτων.

Νιτρικά, Νιτρώδη: Τα Νιτρώδη αποτελούν την ενδιάμεση, τα Νιτρικά την τελική φάση της οξειδωσης της Αμμωνίας και του οργανικού Αζώτου. Η οξείδωση αυτή ονομάζεται Νιτροποίηση και πραγματοποιείται μέσα στο έδαφος ή το νερό, σε αερόβιες συνθήκες, δηλαδή παρουσία περίσσειας Οξυγόνου, με τη βιολογική δράση αυτοτροφικών, αυστηρά αερόβιων, βακτηριδίων. Εξ άλλου, στον κύκλο του Αζώτου συμμετέχουν και ορισμένα αζωτοσυλεκτικά βακτηρίδια, που ζουν σε καλά αεριζόμενο έδαφος, τα οποία έχουν την ικανότητα να συνθέτουν και αυτά Νιτρικά Άλατα με απ' ευθείας δέσμευση του ατμοσφαιρικού Αζώτου.

Η επέκταση των καλλιεργειών και η εκτεταμένη χρήση Αζωτούχων λιπασμάτων, έχει ως συνέπεια τη μεταφορά της περίσσειας των διαλυτών Νιτρικών αλάτων, που δεν απορροφώνται από τα φυτά, στα υπόγεια νερά. Αντίστοιχη επιβάρυνση προκύπτει και από τα οργανικά απόβλητα σε περιοχές έντονης ανάπτυξης της κτηνοτροφίας, με αποδέκτη της ρύπανσης τα υπόγεια ή τα επιφανειακά νερά. Τέλος, αστικά ή βιομηχανικά απόβλητα, που υποβάλλονται μεν σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια επεξεργασία, αλλά όχι και σε επεξεργασία αφαίρεσης του Αζώτου (Νιτροποίηση-Απονιτροποίηση), συνεχίζουν να επιβαρύνονται με σημαντικές συγκεντρώσεις Νιτρικού Αζώτου, που ανάλογα καταλήγουν σε επιφανειακούς αποδέκτες ή στα υπόγεια νερά.

Από υγιεινολογική άποψη, η κατανάλωση μέσω του πόσιμου νερού νιτρικών, μπορεί να προκαλέσει την εμφάνιση καρκινογόνων ουσιών, όπως οι Νιτροσαμίνες και την Μεθαιμοσφαιριναιμία, δυσλειτουργία του αίματος, που προσβάλλει τα παιδιά, προκαλώντας Κυάνωση.

Σύμφωνα με την Κ.Ο.80/778, στο πόσιμο νερό, το ενδεικτικό επίπεδο Νιτρικών ορίζεται σε 25 mg/l και η ΑΠΣ σε 50mg/l N03 . Τα αντίστοιχα όρια για τα Νιτρώδη ορίζονται σε 0,0 και 0,1 mg/l NO₂ .

Φώσφορος: Φωσφορικά άλατα περιέχονται στα λιπάσματα, τα οργανικά απόβλητα και στα προϊόντα αποσύνθεσης της οργανικής ύλης. Από την εισαγωγή όμως των συνθετικών απορρυπαντικών υπολογίζεται ότι, οι συγκεντρώσεις Φωσφορικού Φωσφόρου στα αστικά λύματα έχουν τριπλασιασθεί. Πράγματι, τα συνθετικά απορρυπαντικά περιέχουν Φωσφόρο σε ποσοστό 12-13 %, ή περισσότερο από 50 % Πολυφωσφορικά.

Το άζωτο και ο φώσφορος (πάντοτε εννοείται φωσφορικός) αποτελούν ουσιώδη συστατικά του φυτοπλαγκτού και γι αυτό και τους κύριους παράγοντες ελέγχου της ανάπτυξής του (περιοριστικοί παράγοντες). Φυσιολογικά, οι συγκεντρώσεις του Φωσφόρου στα νερά ποταμών και λιμνών, περιορίζονται σε μερικά μικρογραμμάρια ανά λίτρο, διότι αντίθετα από το άζωτο, το Κάλιο και τον Άνθρακα, η διάδοση του στη φύση είναι περιορισμένη και κατακρατείται έντονα από το έδαφος. Έτσι σε πολλές περιπτώσεις ο Φωσφόρος αποτελεί τον αποκλειστικό περιοριστικό παράγοντα ανάπτυξης αλγών (μορφής φυτοπλαγκτού) και σε ενδεχόμενη άφθονη διάθεσή του, προκαλείται απότομη ανάπτυξη των που αν δεν ελεγχθεί αναπόφευκτα οδηγεί σε ευτροφισμό, ιδιαίτερα των στάσιμων νερών (φυσικές και τεχνητές λίμνες). Το κρίσιμο επίπεδο συγκέντρωσης Φωσφόρου, για αποφυγή ευτροφικών καταστάσεων, εκτιμάται μόνο σε 10 περίπου μg/l.

Από αυστηρά υγιεινολογική άποψη, η σημασία της περιεκτικότητας του πόσιμου νερού σε Φωσφορικά είναι περιορισμένη. Σε ορισμένα δίκτυα χρησιμοποιούνται πολυφωσφορικά άλατα με σκοπό τον έλεγχο της διαβρωτικότητας του νερού, ενώ σε περιπτώσεις νερών, που έχουν υποστεί αποσκλήρυνση, για τη σταθεροποίηση του Ανθρακικού Ασβεστίου. Τέλος, ο Φώσφορος υπό την οργανική του μορφή, συμμετέχει στη σύνθεση σειράς παρασιτοκτόνων, μερικά από τα οποία είναι ιδιαίτερα τοξικό όπως το Παραθείο. Σύμφωνα με την Κ.Ο.80/778, το ενδεικτικό επίπεδο περιεκτικότητας Φωσφόρου σε μg/l P₂O₅, ορίζεται σε 400 και η ΑΠΣ, σε 5.000.

5.5.5. Παράμετροι που αφορούν στις τοξικές ουσίες.

Γενικά, τοξικές, ή δηλητηριώδεις ονομάζονται ουσίες, που όταν μπουν, με οποιοδήποτε τρόπο στον ανθρώπινο οργανισμό, προκαλούν δυσλειτουργίες, ή ακόμη και το θάνατο. Ιδιαίτερη προσοχή, πρέπει να δοθεί σήμερα, στις δυο τελευταίες ομάδες τοξικών ουσιών: *τα Παρασιτοκτόνα και τους Αρωματικούς Πολυκυκλικούς Υδρογονάνθρακες.*

Παρασιτοκτόνα: Τα παρασιτοκτόνα είναι ουσίες, που χρησιμοποιούνται για να απομακρύνουν, να εμποδίσουν, να εξοντώσουν και οπωσδήποτε να ελέγξουν την ανάπτυξη ανεπιθύμητων μορφών ζωής, που κρίνονται επικίνδυνες για την ανθρώπινη υγεία, την κτηνοτροφία, τη γεωργική παραγωγή κ.ά. Έτσι, ανάλογα με τη χρήση τα παρασιτοκτόνα διακρίνονται σε εντομοκτόνα, ζιζανιοκτόνα μυκητοκτόνα, αλγοκτόνα κ.λ.π., ενώ ως προς τη σύνθεση, σε ανόργανα, φυσικά οργανικά και συνθετικά οργανικά.

Τα συνθετικά παρασιτοκτόνα αναπτύχθηκαν κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, στην προσπάθεια ανάπτυξης χημικού οπλοστασίου και στη συνέχεια διαδόθηκαν ταχύτατα και ευρύτατα, ιδιαίτερα στην καταπολέμηση εντόμων, φορέων ασθενειών και στη γεωργία. Διακρίνονται σε τρεις ομάδες: τα οργανοχλωριούχα, τα οργανοφωσφορικά και τα ανθρακαμιδικά (carbamates).

Στη κατηγορία των οργανοχλωριούχων ανήκουν τα εντομοκτόνα DDT, BHC, Endrin, Dieldrin, Toxarphen, DDD, τα ζιζανιοκτόνα 2,4-D και 2,4,5-Τα, τα πολυχλωριωμένα διφενύλια και τριφενύλια (PCB και PCT) κ.α. Ιδιαίτερα γνωστό το DDT, που μετά το 1945 χρησιμοποιήθηκε με αναμφισβήτητη αποτελεσματικότητα και στην Ελλάδα ιδιαίτερα στην καταπολέμηση των κουνουπιών και των φθειρών, φορέων αντίστοιχα των μικροβίων της ελονοσίας και του εξανθηματικού τύφου. Τα οργανοχλωριούχα, διακρίνονται σε σχέση με τις άλλες ομάδες παρασιτοκτόνων, για τη χημική τους ευστάθεια και την αντίστασή τους στη βιολογική αποικοδόμηση με αποτέλεσμα να είναι ανιχνεύσιμα ακόμη και μετά από χρόνια, από την εφαρμογή τους. Γι' αυτό άλλωστε, ήδη από το 1972, έχει απαγορευθεί στην Ελλάδα η χρήση των περισσότερων από τα οργανοχλωριούχα παρασιτοκτόνα, DDT, BHC, Endrin,

Dieldrin, καθώς και μια ευρύτερη κατάσταση επικίνδυνων ουσιών, που περιλαμβάνονται στην Κοινοτική Οδηγία 79/117 του 1979.

Στα οργανοφωσφορικά συγκαταλέγεται το έντονα τοξικό και για τον άνθρωπο Παραθίο, το Μαλαθίο, το Systox, το Di-syston, το Meteisystox κ.ά.

Τα ανθρακαμιδικά, ή καρβαμιδικά είναι αμίδια και περιλαμβάνουν το ζιζανιοκτόνο IPC, το μυκητοκτόνο Captan, τα εντομοκτόνα Ferbam, Sevin, Aldicarbe κ.α.

Από υγιεινολογική άποψη, η παρουσία παρασιτοκτόνων στο πόσιμο νερό, έχει για τον άνθρωπο χρόνια, συσσωρευτική, τοξική δράση. Ιδιαίτερα τα οργανοχλωριούχα συσσωρεύονται στους λιποϊστούς. Το ήπαρ και τα νεφρά είναι ευαίσθητα στο DDT, ενώ οργανοφωσφορικά χαρακτηρίζονται από εξαιρετικά επικίνδυνες νευροτροπικές και ευροτοξικές ιδιότητες. Σύμφωνα με την Κ.Ο.80/778, η ΑΠΣ παρασιτοκτόνων στο πόσιμο νερό ορίζεται σε 0,1 μg/l ανά μεμονωμένη περιεχόμενη ουσία και 0,5 μg/l συνολικά.

- **Αρωματικοί Πολυκυκλικοί Υδρογονάνθρακες:** Η παρουσία Αρωματικών Πολυκυκλικών Υδρογονανθράκων (ΑΠΥ) σε επιφανειακά ή υπόγεια νερά, οφείλεται στη διάθεση αποβλήτων χημικών βιομηχανιών ή εγκαταστάσεων επεξεργασίας πετρελαιοειδών. Ορισμένοι ΑΠΥ, συμπεριλαμβανομένου του βενζο(α)πυρένιου, του ινδενο(1,2,3-cd) πυρένιου, του βενζο(b)φθοριοανθένιου, αποδείχθηκαν καρκινογόνοι σε πειραματόζωα και μπορεί να είναι καρκινογόνοι και για τον άνθρωπο. Οι ερευνητικές εργασίες σχετικά με τις επιπτώσεις της περιεκτικότητας του νερού σε ΑΠΥ βασίστηκαν σε έξι ουσίες για τις οποίες η Κ.Ο.80/778, ορίζει ως ανωτάτη παραδεκτή συγκέντρωση τα 0.2 μg/l (ή 200 mg/l).

Κατά κανόνα οι ουσίες αυτές απομακρύνονται με συμβατικές μεθόδους επεξεργασίας, στις περιπτώσεις όμως, που το δίκτυο διανομής περιλαμβάνει χαλύβδινους αγωγούς με εσωτερική προστατευτική επάλειψη από λιθανθρακόπισσα, οι συγκεντρώσεις ΑΠΥ και ιδιαίτερα φθοριοανθένιου στο πόσιμο νερό εμφανίζονται και πάλι αυξημένες. Αν και η πρόσληψη μέσω του πόσιμου νερού περιορίζεται σε 0,1-0,3% της συνολικής ποσότητας ΑΠΥ που εισάγονται στον ανθρώπινο οργανισμό, πάντως η έκθεση στις ουσίες αυτές είναι παρακινδυνευμένη και γι αυτό σκόπιμο είναι να περιορίζεται στο ελάχιστο. Με βάση την αρχή αυτή, η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας συνιστά την αποφυγή στο μέλλον χρήσης

λιθανθρακόπισσας και παρόμοιων ουσιών για την εσωτερική επάλειψη αγωγών ή δεξαμενών και παράλληλα τη συστηματική παρακολούθηση, ώστε να επισημαίνεται έγκαιρα και να αναζητείται η αιτία κάθε ενδεχόμενης αύξησης της συγκέντρωσης ΑΠΥ.

5.5.6. *Πρότυπα ποιότητας των φυσικών νερών*

Το νερό όπως εμφανίζεται στη φύση, σε υπόγειους υδροφορίες πηγές, ποταμούς και λίμνες, περιέχει προσμίξεις, ανόργανες, ή/και οργανικές, σε διάλυσή /και αιώρηση και χαρακτηρίζεται από διαφορετικές, οργανοληπτικές, φυσικοχημικές και μικροβιολογικές παραμέτρους, που επιτρέπουν την κατάταξη του και προσδιορίζουν τις αναγκαίες διαδικασίες επεξεργασίας, ώστε να καταστεί πόσιμο.

5.5.6.1. *Ποιοτικές Παράμετροι των Υπόγειων Νερών*

Εάν υποθέσουμε, ότι ένα υπόγειο υδατικό κοίτασμα προέρχεται από τη φυσική διήθηση μαλακού, ουδέτερου νερού της βροχής, μέσα από αδρανείς χημικά, χωρίς διαλυτές προσμίξεις, εδαφικές στρώσεις σημαντικού πάχους, τότε το νερό αυτό θα είναι απαλλαγμένο από αιωρήματα, ολιγομεταλλικό, χωρίς μικροοργανισμούς και επομένως κατάλληλο για ύδρευση χωρίς καμία επεξεργασία.

Ασφαλώς, η πιο πάνω περιγραφή αντιστοιχεί σε ιδανικές συνθήκες, αφού συχνά, φυσικά αίτια και σήμερα όλο και συνηθέστερα ανθρωπογενείς παράγοντες, ή συνδυασμός των δύο, επηρεάζουν τις ποιοτικές παραμέτρους των υπόγειων νερών, έτσι ώστε κατά περίπτωση, να απαιτείται αντίστοιχου τύπου και βαθμού επεξεργασία, πριν κριθούν κατάλληλα για ύδρευση.

Στα φυσικά αίτια, που επιδρούν στην ποιότητα των υπόγειων νερών, μπορεί να διακρίνει κανείς:

Τη γεωλογική σύσταση των στρωμάτων.

Νερό, που προέρχεται από εκρηξιγενή πετρώματα, παρουσιάζει συνήθως περίσσεια Διοξειδίου του Άνθρακα οπότε είναι όξινο, ενώ όταν διέρχεται από ασβεστολιθικά είναι, όπως ήδη αναφέρθηκε, συνήθως αλκαλικό και σκληρό. Αντίστοιχα απαιτείται επεξεργασία δόμησης του ΡΗ, που όπως ήδη ορίστηκε οφείλει να κυμαίνεται μεταξύ 6,50 και 8,50 και ενδεχομένως αποσκλήρυνση.

Την περιεκτικότητα των επιφανειακών στρωμάτων σε οργανικά:

Καθώς το νερό, που προέρχεται από τη βροχή ή την τήξη του χιονιού, διηθείται στο έδαφος, διαθέτει αρχικά, υψηλό οξειδοαναγωγικό δυναμικό σαν αποτέλεσμα της έκθεσής του στο ατμοσφαιρικό οξυγόνο. Η οξείδωση όμως της οργανικής ύλης, που συχνά αφθονεί στα επιφανειακά στρώματα εξαντλεί το διαθέσιμο διαλυμένο οξυγόνο, που όπως ήδη ορίστηκε δεν πρέπει να κατεβαίνει στο πόσιμο νερό κάτω Από το 75 % της συγκέντρωσης κορεσμού. Εξ άλλου, έτσι διαμορφώνονται αναγωγικές συνθήκες, κάτω από τις οποίες μέταλλα, όπως ο Σίδηρος και το Μαγγάνιο μεταπίπτουν από δυσδιάλυτες πολυσθενείς καταστάσεις, σε διαλυτές δισθενείς, τα θειικά (SO₄²⁻) ανάγονται σε Υδρόθειο (H₂S) και Υδροθειούχα (HS⁻) και τέλος η οργανική ύλη σε Διοξείδιο του Άνθρακα (CO₂) και Μεθάνιο (CH₄) επιβαρύνοντας τις αντίστοιχες οργανοληπτικές και φυσικοχημικές παραμέτρους του νερού.

Στους ανθρωπογενείς παράγοντες, που επηρεάζουν την ποιότητα των υπόγειων νερών, μπορεί να αναφέρει κανείς:

Τη ρύπανση με Νιτρικά.

Λόγω των γεωργικών, κτηνοτροφικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων, αλλά και την κακή λειτουργία σηπτικών βόθρων.

Τη ρύπανση με Παρασιτοκτόνα.

Από την ευρύτερη διάδοσή τους ιδιαίτερα στη γεωργία.

Τη ρύπανση από τις χωματερές.

Η δημιουργία εγκαταστάσεων υγιεινής ταφής σκουπιδιών πάνω σε διαπερατό υπόστρωμα, έχει σαν αποτέλεσμα τη ρύπανση των υπόγειων νερών με διηθήματα περιεκτικά σε οργανικό φορτίο, νιτρικά, βαρεία μέταλλα.

Την υπεράντληση.

Η υπεράντληση σε υπόγειους υδροφορίες, που γειτνιάζουν με τη θάλασσα έχει σαν συνέπεια την διείσδυση αλμυρού νερού, που μεταφράζεται σε υψηλές συγκεντρώσεις χλωριόντων.

Την αποθήκευση στο έδαφος χημικών, τοξικών ή ραδιενεργών αποβλήτων.**Τις διαρροές από αστικά αποχετευτικά δίκτυα.****Τη μικροβιολογική μόλυνση από ανθρώπινα ή ζωικά περιττώματα.**

Γενικά, σε συμπαγή ή λεπτόκοκα εδάφη η μετακίνηση μικροοργανισμών μέσω από αυτά είναι αρκετά περιορισμένη (10-30 μέτρα) Πρέπει να σημειωθεί, ότι ιδιαίτερα επιρρεπείς σε εξωτερικούς παράγοντες ρύπανσης και μόλυνσης, είναι υδροφορίες, που τάσσονται σε χονδρόκοκκους διαπερατούς σχηματισμούς, και ακόμη περισσότερο σε καρστικά εδάφη, που όπως είναι γνωστό είναι ιδιαίτερα διαδεδομένα στην Ελλάδα, ότι η χημική ρύπανση κινείται σε πολύ μεγαλύτερες αποστάσεις, από ότι η μικροβιολογική. Έτσι αναφέρονται χαρακτηριστικές περιπτώσεις προχώρησης χημικής ρύπανσης μέσω διηθημάτων από χωματερή ή επιφανειακή απόθεση χημικών αποβλήτων, σε απόσταση ση 1-3 km.

5.5.6.2. Ποιοτικές παράμετροι των επιφανειακών νερών.

Όλο και περισσότερο οι υδρευτικές ανάγκες δίνουν τη δυναμικότητα των διαθέσιμων υπόγειων υδροφόρων, με αποτέλεσμα να καταφεύγουμε σε επιφανειακά νερά, ποταμών και φυσικών ή τεχνητών λιμνών. Σε σύγκριση με υπόγεια, τα επιφανειακά νερά εμφανίζονται γενικά επιβαρημένα με αιωρούμενα στερεά, περίπτωση περιεκτικά σε διαλυτές οργανικές και ανόργανες ουσίες με προέλευση στη γεωργική, κτηνοτροφική ή βιομηχανική, και συνήθως μολυσμένα με οργανισμούς, ακόμη και παθογόνους. Έτσι, επιφανειακά νερά, που προορίζονται για την παραγωγή πόσιμου νερού πρέπει προηγουμένως να υποβάλλονται σε περισσότερο ή λιγότερο περίπλοκες διαδικασίες επεξεργασίας, αντίστοιχες με το βαθμό ρύπανσης και μόλυνσης, που χαρακτηρίζει. Ενδέχεται μάλιστα στην περίπτωση, που η ρύπανση ή/και η μόλυνση είναι υψηλή, η μετατροπή του επιφανειακού αυτού νερού σε πόσιμο με τις συνήθειες μεθόδους επεξεργασίας να είναι ανέφικτη ή οικονομικά ασύμφορη.

Το 1986 και η Ελλάδα, έχει υιοθετήσει την Κοινοτική Οδηγία 75/440, που αναφέρεται «στην απαιτούμενη ποιότητα των υδάτων επιφάνειας, που προορίζονται για την παραγωγή ποσίμου ύδατος στα Κράτη μέλη και 79/369, «περί των μεθόδων μετρήσεως και περί της συχνότητας δειγματοληψιών και των αναλύσεων των επιφανειακών υδάτων που προορίζονται για την παροχή ποσίμου ύδατος στα Κράτη μέλη», με την Υπουργική Απόφαση με αριθμό 46399/1352/86 (ΦΕΚ 438/τ.β./3-7-86).

Σύμφωνα με την Απόφαση αυτή, τα νερά, που προορίζονται για την παραγωγή πόσιμου νερού κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες, ανάλογα με την προβλεπόμενη επεξεργασία τους:

Κατηγορία Α1. Περιλαμβάνει τα επιφανειακά νερά, που μετατρέπονται σε πόσιμο από απλή φυσική επεξεργασία (π.χ. ταχεία διύλιση) και απολύμανση.

Κατηγορία Α2. Περιλαμβάνει τα επιφανειακά νερά, που μετατρέπονται σε πόσιμο από κανονική φυσική και χημική επεξεργασία (π.χ. προχλωρίωση, συσσωμάτωση κροκιδωση, καθίζηση, διύλιση) και απολύμανση.

Κατηγορία Α3. Περιλαμβάνει τα επιφανειακά νερά, που μετατρέπονται σε πόσιμο μετά από εντατική φυσική και χημική επεξεργασία και απολύμανση (π.χ. χλωρίωση μέχρι του

σημείου θραύσεως, συσσωμάτωση, κροκύδωση, καθίζηση, διύλιση, προσρόφηση ανά ενεργό άνθρακα, όζον, τελική χλωρίωση).

Η κατηγοριοποίηση αυτή πραγματοποιείται με βάση πρότυπα ποιότητας τα ανεπεξέργαστων επιφανειακών νερών, που περιλαμβάνουν 39 παραμέτρους, οργανοληπτικές φυσικοχημικές, μικροβιολογικές, για τις οποίες η Κ0.75/440 ορίζει επιθυμητά και ανώτερα επιτρεπτά όρια. Η ίδια Οδηγία προδιαγράφει τη συχνότητα δειγματοληψίας, τη μέθοδο ανάλυσης και τους όρους κάτω από τους οποίους τα νερά θεωρούνται ότι ανταποκρίνονται στην ταξινόμηση Α1, Α2, ή Α3, ανάλογα με τον αριθμό των δειγμάτων, που υπερβαίνουν ή όχι τα προβλεπόμενα για κάθε ποιοτική παράμετρο, επιθυμητά, ανώτατα επιτρεπτά όρια.

5.5.7. Δειγματοληψία νερού

Η σημασία της δειγματοληψίας στον έλεγχο των νερών είναι μεγάλη. Το δείγμα πρέπει πάντοτε να ανταποκρίνεται στην κατάσταση που είναι αντιπροσωπευτική στο συγκεκριμένο χώρο και χρόνο της δειγματοληψίας. Για το λόγο αυτό λαμβάνονται πάντοτε τα κατάλληλα μέτρα για σωστή δειγματοληψία, είτε πρόκειται για ένα μεμονωμένο δείγμα είτε για σειρές δειγμάτων.

Στην περίπτωση των νερών θα πρέπει να προβλεφθούν και τα παρακάτω:

- Επιλογή των κατάλληλων σημείων δειγματοληψίας.
- Επιλογή των παραμέτρων που θα μετρηθούν επί τόπου.
- Επιλογή των κατάλληλων δοχείων για μεταφορά των δειγμάτων.
- Προκατεργασία και συντήρηση των δειγμάτων, όταν αυτό επιβάλλεται από το είδος του ελέγχου.
- Καταγραφή των απαραίτητων περιβαλλοντικών παραμέτρων τη στιγμή της δειγματοληψίας.

Η εφαρμογή των παραπάνω κανόνων άλλοτε είναι απλή και εύκολη, π.χ. δειγματοληψία στην έξοδο ενός αγωγού αποβλήτων ή λυμάτων και άλλοτε είναι πολύπλοκη και δύσκολη, π.χ. δειγματοληψία σε υπόγεια νερά ή σε θαλάσσιο αποδέκτη.

Γενικά, η διαδικασία της δειγματοληψίας διαφέρει ανάλογα με τους στόχους και τους λόγους για τους οποίους γίνεται. Το ίδιο ισχύει και για τους περιβαλλοντικούς παράγοντες που καταγράφονται. Για το λόγο αυτό, τα διάφορα στάδια και τεχνικές που εφαρμόζονται στη δειγματοληψία των νερών θα περιγραφούν χωριστά για τις διάφορες κατηγορίες νερών.

Υπάρχουν διάφοροι όροι, που αναφέρονται τόσο στα σημεία δειγματοληψίας όσο και στα ίδια τα δείγματα, για τους οποίους κρίνεται σκόπιμο να αποσαφηνισθούν.

- **Περιοχή δειγματοληψίας (location):** Μια έκταση μέσα στην οποία βρίσκονται τα σημεία δειγματοληψίας, π.χ. μια θαλάσσια έκταση, μια λίμνη, τμήμα ενός ποταμού, εδαφική έκταση κ.ά.
- **Σημείο δειγματοληψίας (sampling point):** Καθορισμένο, με ακρίβεια, σημείο, από το οποίο συλλέγεται το δείγμα και το οποίο ορίζεται από τις συντεταγμένες. Έτσι, π.χ. στην περίπτωση της βροχής, το σημείο δειγματοληψίας καθορίζεται από τη θέση του δειγματολήπτη. Στην περίπτωση των υπόγειων νερών από τη θέση και το βάθος της γεώτρησης ή του πηγαδιού.
- **Πηγή (source):** Π.χ. η έξοδος λυμάτων ενός αποχετευτικού αγωγού, η έξοδος αποβλήτων ενός εργοστασίου, μία πηγή νερού, ένα πηγάδι, κ.ά.
- **Στιγμιαίο δείγμα (Grab or Catch sample):** Είναι ένα δείγμα που συλλέγεται από ένα καθορισμένο σημείο δειγματοληψίας και αντιπροσωπεύει τη σύσταση του νερού στο σημείο εκείνο για το συγκεκριμένο χρόνο.
- **Σύνθετο (composite) και ολοκληρωμένο δείγμα (integrated):** Αν η σύσταση του νερού στο σημείο από όπου λαμβάνεται το δείγμα είναι σταθερή ως προς το χώρο και το χρόνο, τότε το δείγμα θα είναι αντιπροσωπευτικό του νερού που εξετάζουμε. Αν η σύσταση παρουσιάζει χωρικές διακυμάνσεις, τότε πρέπει να πάρουμε δείγματα από διάφορα σημεία. Παράλληλα, θα πάρουμε δείγματα σε διάφορες χρονικές στιγμές, όταν η σύσταση του νερού μεταβάλλεται με το χρόνο. Έτσι προκύπτουν οι έννοιες των ολοκληρωμένων και των σύνθετων δειγμάτων.

Σύνθετο είναι το δείγμα που προκύπτει από την ανάμειξη πολλών απλών δειγμάτων, τα οποία ελήφθησαν από το ίδιο σημείο δειγματοληψίας, αλλά σε διαφορετικές χρονικές στιγμές.

Ολοκληρωμένο είναι το δείγμα που προκύπτει από την ανάμειξη πολλών απλών δειγμάτων, τα οποία ελήφθησαν ταυτόχρονα από διαφορετικά σημεία δειγματοληψίας.

Τα σύνθετα και τα ολοκληρωμένα δείγματα χρησιμοποιούνται κυρίως για να περιοριστεί ο αριθμός των αναλύσεων, ενώ παράλληλα το δείγμα να ανταποκρίνεται περισσότερο στην πραγματική κατάσταση.

5.5.7.1. *Μεταφορά και συντήρηση των δειγμάτων*

5.5.7.1.1. *Δοχεία δειγματοληψίας*

Η μεταφορά των δειγμάτων από τα σημεία της δειγματοληψίας στο Εργαστήριο, όπου θα γίνουν οι αναλύσεις, γίνεται σε ειδικά δοχεία. Τα δοχεία δειγματοληψίας, όπως ονομάζονται, είναι κατασκευασμένα από ύαλο Pyrex, από πολυαιθυλένιο, από Teflon, από Plexiglass, από ευγενή μέταλλα κ.ά.

Η επιλογή του υλικού από το οποίο κατασκευάζονται τα δοχεία δειγματοληψίας, εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά του δείγματος, και τις παραμέτρους που θέλουμε να προσδιορίσουμε. Οι κυριότεροι παράγοντες που επηρεάζουν την επιλογή αυτή είναι οι προσροφητικές ιδιότητες των επιφανειών των δοχείων και οι προσμίξεις που ενδέχεται να περιέχονται στο υλικό κατασκευής.

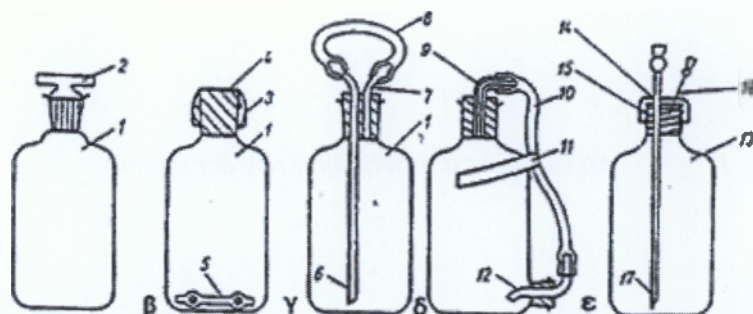
Τα δοχεία από γυαλί έχουν τα παρακάτω μειονεκτήματα:

α. Εμφανίζουν ιονανταλλακτικές ιδιότητες. Έτσι, είναι δυνατό να μεταβάλλουν τις συγκεντρώσεις ορισμένων κατιόντων του δείγματος.

β. Αυξάνουν τη συγκέντρωση των πυριτικών και ελαττώνουν τη συγκέντρωση των φθοριούχων.

γ. Προκαλούν μικρή αύξηση του pH.

δ. Είναι εύθραυστα.

Σχήμα 1: Δοχεία δειγματοληψίας: α. απλό με γυάλινο πώμα, β. απλό με πλαστικό πώμα, γ,δ,ε. δοχεία ειδικά για δείγματα νερού με μεγάλες ποσότητες διαλυμένων αερίων.

Τα δοχεία από πολυαιθυλένιο βρίσκουν όλο και περισσότερες εφαρμογές στη μεταφορά δειγμάτων μια και είναι πιο εύκολα στο χειρισμό απ' ότι τα γυάλινα. Αντενδείκνυνται όμως για τη μεταφορά δειγμάτων στα οποία πρόκειται να προσδιοριστούν φυτοφάρμακα, πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες, λίπη-έλαια, φωσφορικά, φθοριούχα και βορικά.

Τα δοχεία δειγματοληψίας πρέπει να καθαρίζονται σχολαστικά πριν από τη χρήση τους, ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος επιμόλυνσης του δείγματος. Ο καθαρισμός συνήθως γίνεται με απορρυπαντικό και νερό της βρύσης και ακολουθούν επανειλημμένες εκπλύσεις με διπλά απιονισμένο νερό. Σε μερικές περιπτώσεις τα δοχεία ξεπλένονται με διάλυμα $\text{HNO}_3(1+1)$ ή αλκοολικό διάλυμα HCl .

5.5.7.1.2. Προκατεργασία - διατήρηση δειγμάτων

Οι περισσότερες από τις παραμέτρους ελέγχου της ποιότητας και του βαθμού ρύπανσης των νερών προσδιορίζονται σε ειδικά εργαστήρια. Από τις παραμέτρους αυτές, άλλες επηρεάζονται στο χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τη δειγματοληψία μέχρι το εργαστήριο και άλλες όχι. Π.χ. οι οργανοχλωριωμένοι υδρογονάνθρακες, τα θειικά, φθοριούχα και βορικό ιόντα είναι σταθερά και η συγκέντρωσή τους παραμένει σταθερή για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς καμία προκατεργασία των δειγμάτων. Αντίθετα, οι φωσφορικοί εστέρες (εντομοκτόνα), οι φαινόλες, τα κυανούχα, τα θειούχα και αμμωνιακά ιόντα κ.ά. δεν είναι σταθερά και η συγκέντρωσή τους μεταβάλλεται με την πάροδο του χρόνου.

Η μεταβολή της τιμής των παραμέτρων κατά την παραμονή των δειγμάτων μπορεί να αποφευχθεί με κατάλληλη προκατεργασία των δειγμάτων. Π.χ. προσθήκη διαλύματος οξικού ψευδαργύρου στο δείγμα αποτρέπει την αλλοίωση των θειούχων.

Γενικά, μετά τη δειγματοληψία ακολουθεί αμέσως διήθηση των δειγμάτων από φίλτρο μεμβράνης διαμέτρου πόρων 0.45 μ. Το φίλτρο αυτό έχει καθιερωθεί διεθνώς, έτσι ώστε να υπάρχει η δυνατότητα σύγκρισης των αποτελεσμάτων.

Τα αιωρούμενα σωματίδια που συγκεντρώνονται στον ηθμό μπορούν στη συνέχεια να διαλυτοποιηθούν για να προσδιοριστούν διάφορα συστατικά τους, κυρίως μέταλλα. Το διήθημα αποτελεί την υγρή φάση στην οποία και εκτελούνται οι διάφοροι προσδιορισμοί των παραμέτρων ελέγχου ποιότητας και βαθμού ρύπανσης των νερών. Ανάλογα με τη φύση των παραμέτρων που πρόκειται να προσδιοριστούν, γίνεται και η κατάλληλη προκατεργασία των δειγμάτων.

5.5.7.2. Μετρήσεις πεδίου

Οι μετρήσεις πεδίου (field or site measurements) είναι πολλές φορές απαραίτητες στον έλεγχο της ποιότητας και του βαθμού ρύπανσης των νερών. Οι μετρήσεις πεδίου αναφέρονται στις παραμέτρους εκείνες που πρέπει να μετρηθούν τη στιγμή της δειγματοληψίας, επειδή οι τιμές των παραμέτρων αυτών μεταβάλλονται από τη στιγμή της δειγματοληψίας και μετά.

Οι παράμετροι ελέγχου των νερών, η μέτρηση των οποίων γίνεται τη στιγμή της δειγματοληψίας είναι:

- Θερμοκρασία
- Γεύση και οσμή
- Χρώμα
- Θολερότητα
- ΡΗ
- Ρυθμιστική χωρητικότητα, ΡΗ
- Δυναμικά οξειδοαναγωγή
- Αλκαλικότητα
- NO₂⁻, HS⁻, Fe⁺⁺, I⁻
- Διαλυμένο οξυγόνο

5.5.7.3. Δειγματοληψία υπόγειων νερών

Η εξέταση των υπόγειων νερών γίνεται για πολλούς και διαφορετικούς σκοπούς, π.χ. γεωλογικούς ή γεωχημικούς, για εξεύρεση πόσιμου νερού ή νερού άρδευσης, για έλεγχο της ρύπανσης του υδροφόρου ορίζοντα μιας περιοχής, κ.ά. Τα σημεία από τα οποία μπορεί να γίνει η δειγματοληψία υπόγειων νερών είναι πολλά, π.χ.

- πηγές φυσικές
- πηγάδια
- γεωτρήσεις
- ορυχεία
- εκσκαφές, κ.ά.

Η δειγματοληψία των υπόγειων νερών άλλοτε είναι απλή και εύκολη, π.χ. λήψη δειγμάτων από μία πηγή ή από ένα αρτεσιανό πηγάδι και άλλοτε δύσκολη, π.χ. από μία βαθιά γεώτρηση. Οι τεχνικές και οι συσκευές που χρησιμοποιούνται σ' αυτές τις περιπτώσεις ποικίλουν ανάλογα με την κατηγορία του νερού και τις παραμέτρους που πρόκειται να εξεταστούν. Παρακάτω, θα αναφερθούν περιληπτικά οι κυριότερες από τις περιπτώσεις δειγματοληψίας υπόγειων νερών.

5.5.7.4. Δειγματοληψία από φυσικές πηγές νερού

Η δειγματοληψία από πηγές ή αρτεσιανά πηγάδια, όπου το νερό τρέχει ελεύθερα στην επιφάνεια του εδάφους, είναι απλή και μπορεί να γίνει απ' ευθείας στα δοχεία δειγματοληψίας

Αντίθετα, όταν οι πηγές είναι υπόγειες και εκβάλλουν σε υπόγειες υδατοδεξαμενές ή στον πυθμένα μιας λίμνης ή μιας θάλασσας, η δειγματοληψία είναι δύσκολη και ορισμένες φορές αδύνατη. Η δειγματοληψία από τις πηγές αυτές γίνεται με ειδικές συσκευές, αρκετά πολύπλοκες που η χρησιμοποίησή τους προϋποθέτει εμπειρία.

5.5.7.5. Δειγματοληψία από γεωτρήσεις

Οι δειγματοληψίες από τις γεωτρήσεις διακρίνονται βασικά σε δύο κατηγορίες:

- **I. Λήψη δειγμάτων νερού από την έξοδο της γεώτρησης.** Στην περίπτωση αυτή τα δείγματα λαμβάνονται με την τοποθέτηση των δοχείων δειγματοληψίας στην έξοδο της γεώτρησης. Τα δείγματα αυτά θεωρούνται από πλευράς σύστασης, σύνθετα δείγματα, μια και το νερό εισέρχεται στη γεώτρηση από διαφορετικούς υδροφόρους ορίζοντες με διαφορετική πολλές φορές σύσταση.
- **II. Λήψη δειγμάτων από διάφορα βάθη μέσα στη γεώτρηση.** Τα δείγματα αυτά λαμβάνονται με μία συσκευή, η οποία τοποθετείται μέσα στο σωλήνα της γεώτρησης σε διάφορα βάθη.

5.5.7.6. Δειγματοληψία νερού εδάφους

Ως νερό εδάφους θεωρείται η συνολική ποσότητα του νερού που υπάρχει σε ορισμένο δείγμα του εδάφους, ανεξάρτητα από τις μορφές με τις οποίες συγκρατείται σ' αυτό. Το νερό εδάφους είναι διαφορετική παράμετρος από τα υπόγεια νερά, τα οποία υπάρχουν στους κορεσμένους υδροφόρους ορίζοντες.

Η δειγματοληψία του νερού εδάφους γίνεται με ειδικές συσκευές στις οποίες αναπτύσσεται κενό, έτσι ώστε το νερό (τριχοειδές, υγροσκοπικό, διηθητό) να αποσπαστεί από το έδαφος. Οι συσκευές αυτού του είδους καλούνται και λυσίμετρα. Τα δείγματα νερού εξετάζονται για γεωχημικούς λόγους, για τον έλεγχο της ποιότητας του εδάφους, για τον έλεγχο του βαθμού της ρύπανσης του εδάφους κ.ά.

5.5.8. Απολύμανση του νερού.

Οι πιο συνηθισμένες επεξεργασίες βελτίωσης του νερού είναι:

- Η απολύμανση (με χλώριο, O₃, ακτινοβολία κ.α).
- Ο καθαρισμός με καθίζηση-διύλιση-απολύμανση.
- Η διόρθωση ορισμένων χημικών χαρακτηριστικών (σιδήρου, μαγγανίου, διαβριτικότητας κ.λ.π.)

Η απολύμανση δεν είναι αποστείρωση, δεν καταστρέφει δηλαδή κάθε μορφή ζωής μέσα στο νερό, αλλά ελαττώνει με κανονικές συνθήκες εφαρμογής το μικροβιακό πληθυσμό σε αποδεκτά επίπεδα.

Οι μέθοδοι απολύμανσης είναι :

1. Χλωρίωση: Το χλώριο είναι αέριο κιτρινοπράσινο, με έντονα ερεθιστική και αποπνιχτική οσμή. Αντιδρά οξειδωτικά τόσο με ανόργανες ουσίες (Fe²⁺, Mn²⁺, NO₂, H₂S) όσο και με οργανικές ενώσεις, που τελικά δεσμεύουν το «απαιτούμενο χλώριο». Διακρίνουμε δύο μορφές χλωρίου στο νερό, το «ελεύθερο» και το «συνδυασμένο»

Όταν προστεθεί αέριο χλώριο στο καθαρό νερό, γίνεται υδρόλυση και ιονισμός.

Οι ενώσεις του χλωρίου HOCl OCl⁻ αποτελούν στην πράξη τις δραστικές μορφές για απολύμανση, γιατί το Cl₂ παρότι δραστικό, είναι σχεδόν ανύπαρκτο για pH στο 7. Ονομάζονται «ελεύθερο» χλώριο, σ' αντίθεση με το «συνδυασμένο» που είναι αμμωνία.

Όταν στο νερό υπάρχει αμμωνία (ή αζωτούχες ενώσεις που καταλήγουν σε αμμωνία), το χλώριο αντιδρά και σχηματίζει χλωραμίνες («συνδυσασμένο» χλώριο) που έχουν και αυτές απολυμαντική δράση αλλά πολύ βραδύτερη.

Η μικροβιοκτόνος δράση του χλωρίου εξαρτάται από τη μορφή (ελεύθερο ή χλωραμίνες), το χρόνο επαφής, το PH, τη συγκέντρωση (δόση), τη θερμοκρασία και τέλος από το είδος των μικροβίων.

Παρενέργειες του χλωρίου: Η χλωρίωση έχει ευεργετικά αποτελέσματα για την δημόσια υγεία, έρευνες όμως έδειξαν ότι το χλώριο της απολύμανσης αντιδρά με τυχόν υπάρχουσες οργανικές ουσίες στο νερό (κυρίως χημικές) με αποτέλεσμα το σχηματισμό αλογανοφορμίων (χλωροφόρμιο CHCl_3 Βρωμο-διχλωρο-μεθάνιο $\text{CHCl}_2 \text{Br}$, χλβρο-διβρωμο-μεθάνιο CHClBr_2 και βρωμοφόρμιο CHBr_3).

Το χλωροφόρμιο θεωρείται καρκινογόνο, αλλά δεν είναι μεταλλαξιογόνο, ενώ τρία βρωμιωμένα αλογανοφόρμια είναι μεταλλαξιογόνα.

Σαν μέγιστη επιτρεπτή συγκέντρωση ολικών τριαμελομεθανίων έχει προταθεί η τιμή 70 mg/m^3 στο πόσιμο νερό.

Η Ελληνική υγειονομική διάταξη καθόρισε για τα εμφιαλωμένα νερά το όριο 100 mg/m^3 .

2. Οζον (O₃): Το όζον δίνει πολύ καλά αποτελέσματα κυρίως κατά των ιών και οσμών και δεν δημιουργεί αλογανοφόρμια αλλά έχει υψηλή δαπάνη, δεν εξασφαλίζει υπολειμματική δράση και δυνατότητα ελέγχου του δικτύου και χρειάζεται πάντα παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και επιμελημένη συντήρηση η συσκευή.

3.Υπεριώδης ακτινοβολία: Η υπεριώδης ακτινοβολία έχει το πλεονέκτημα, ότι δεν προσθέτει καμία χημική ουσία στο νερό, αλλά δεν εξασφαλίζει υπολειμματική δράση, ούτε ελέγχεται άμεσα η αποτελεσματική εφαρμογή της ενώ παράλληλα εξαρτάται πολύ από τη σταθερότητα του ηλεκτρικού ρεύματος και τη διαύγεια του νερού.

4. Ιώδιο-Βρώμιο: Το ιώδιο έχει απολυμαντική ικανότητα κατά των μικροοργανισμών, χωρίς να επηρεάζεται από το ψηλό ΡΗ ή από την παρουσία οργανικών και αζωτούχων ενώσεων. Δεν προκαλεί καθίζηση των ιόντων Σιδήρου και Μαγγανίου και έχει πιο περιορισμένη ικανότητα από το χλώριο, για την απομάκρυνση των οσμών και γεύσεων.

Το βρώμιο έχει ισχυρή μικροβιοκτόνο δράση, αντιδρά με τις οργανικές ενώσεις και καταναλίσκεται. Λόγω ψηλότερης δαπάνης χρησιμοποιείται κυρίως σε κολυμβητικές δεξαμενές.

5.Αργυρος: Η μικροβιοκτόνος δράση των ιόντων του αργύρου αυξάνει με την άνοδο του pH και της θερμοκρασίας και ελαττώνεται από τη σκληρότητα και τα χλωριούχα ή την έλλειψη διαλυμένου οξυγόνου.

Χρησιμοποιείται κυρίως σε οικιακή κλίμακα. Οι συσκευές πρέπει να συντηρούνται σχολαστικά γιατί διαφορετικά μετατρέπονται σε εστίες ρύπανσης του νερού.

5.5.9. Επεξεργασία καθαρισμού

Τα επιφανειακά νερά είναι εκτεθειμένα σε πολλούς κινδύνους ρύπανσης και μόλυνσης και για να γίνουν πόσιμα πρέπει να υποβληθούν σε κατάλληλη επεξεργασία καθαρισμού.

Οι πιο συνηθισμένοι τρόποι επεξεργασίας είναι:

1. **Σχάρισμα.** Συγκρατούνται τα χοντρά παρασυρόμενα υλικά.
2. **Αερισμός.** Με τον αερισμό γίνεται:
 - Εμπλουτισμός σε διαλυμένο οξυγόνο.
 - Απομάκρυνση CO₂ αμμωνίας (NH₃), υδρόθειου (H₂S).
 - Οξείδωση και αφαίρεση με καθίζηση ιόντων σιδήρου (Fe⁺²) και μαγγανίου (Mn⁺²).

3. **Χημική κατακρήμνιση.** Με την προσθήκη συγκεκριμένης κάθε φορά ποσότητας θειικού Αργιλίου $\{AL_2(SO_4)_3\}$ γίνεται συσσωμάτωση και κροκύδωση των πολύ λεπτόκοκκων αιρούμενων και κολλοειδών διευκολύνονται έτσι την καθίζησή τους.
4. **Προχλωρίωση** Η προχλωρίωση συμβάλει
 - στην καλλίτερη κροκύδωση
 - στην οξείδωση Fe και Mn
 - στην καταστροφή ιών και μικροβίων.
5. **Καθίζηση** Με την καθίζηση απομακρύνονται μηχανικά οι αιρούμενες ουσίες.
6. **Διύλιση** Με την διύλιση συγκρατούνται τα απομένοντα στο νερό λεπτά στερεά, ύστερα από την καθίζηση, κατά τη δίοδο μέσα από στρώμα συνήθως λεπτής άμμου.
7. **7.Προσρόφηση** Αφαιρούνται πολύ λεπτά μόρια ύλης και διαλυμένες ουσίες με προσκόλληση στην μεγάλη επιφάνεια ενός ειδικού υλικού που λέγεται οργανικός άνθρακας.
8. **Χλωρίωση (τελική)** Εφαρμόζεται για την καταστροφή των παθογόνων παραγόντων που δεν καταστράφηκαν στα προηγούμενα στάδια.

5.5.9.1. Κατηγορίες επεξεργασίας.

Το ανεπεξέργαστο νερό, ανάλογα με το βαθμό ρύπανσης και μόλυνσης που έχει, υποβάλλεται σε κατάλληλο καθαρισμό. Ανάλογα με την ποιότητα των επιφανειακών νερών καθορίζονται τρεις κατηγορίες επεξεργασίας τους.

Κατηγορία A1 Απλή φυσική επεξεργασία και απολύμανση π.χ ταχυδιύλιση και απολύμανση.

Κατηγορία A2 Κανονική φυσική επεξεργασία, χημική επεξεργασία και απολύμανση.

Κατηγορία A3 Εντατική φυσική και χημική επεξεργασία, προχωρημένη επεξεργασία και απολύμανση.

Βασική επεξεργασία στο κύκλωμα καθαρισμού του νερού είναι η **διύλιση**. Διακρίνονται δύο βασικοί τύποι διωλιστηρίων, το *βραδυδιωλιστήριο* και *ταχυδιωλιστήριο* με φαινομενική διαφορά την ταχύτητα διωλίσεως (0,1-0,3 m/h, έναντι 2,5-12,0 m/h), αλλά και με πολλές άλλες ουσιώδεις λειτουργικές και κατασκευαστικές διαφορές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΑΡΔΕΥΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6°

6. ΑΡΔΕΥΣΗ

6.1. Γενικά περί Αρδεύσεων

Το πότισμα της γης είναι επινοήση της 4ης χιλιετηρίδας π.χ. Την εποχή εκείνη, η άρδευση που γινόταν στη Μεσοποταμία και το Δέλτα του Νείλου, συντέλεσε σε ορισμένες διαρθρωτικές μεταβολές στις κοινωνίες που ζούσαν στις περιοχές αυτές. Αυτό έγινε πρώτα απ' όλα γιατί, με το πότισμα, η παραγωγή των γεωργικών προϊόντων αυξήθηκε πέρα από τις ανάγκες των ίδιων των καλλιεργητών και ελευθέρωσε ένα μέρος των μελών της κοινωνίας τα οποία μπόρεσαν έτσι να ασχοληθούν με τις τέχνες, τα γράμματα και το εμπόριο. Επίσης, η κατασκευή των αρδευτικών έργων δημιούργησε την ανάγκη για συλλογική, αντί της ατομικής δράσης, και ακόμα την ανάγκη ύπαρξης νόμων που να διασφαλίζουν τη δίκαιη κατά το δυνατό συμμετοχή στα οφέλη και τις υποχρεώσεις που απέρρεαν από τα έργα αυτά. Τα παραπάνω αποτέλεσαν τη βάση της εξελικτικής πορείας προς μια έννομη κοινωνία.

Η άρδευση σήμερα αποτελεί τη βάση της γεωργίας στην πιο εξελιγμένη της μορφή. Ενώ όμως τα αποτελέσματα πάνω στη γεωργία από τη σωστή εφαρμογή των αρδεύσεων είναι εντυπωσιακά, η μη σωστή χρήση του αρδευτικού νερού μπορεί να δημιουργήσει σοβαρά, με μακροχρόνιες επιπτώσεις, προβλήματα υποβάθμισης της γονιμότητας των εδαφών. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της Μεσοποταμίας στην οποία, ενώ η άρδευση κατά τους αρχαίους χρόνους είχε σαν αποτέλεσμα μεγάλη ανάπτυξη και ευημερία, στη συνέχεια συντέλεσε στην προοδευτική υποβάθμιση της γης με συνέπεια οι εκτάσεις αυτές σήμερα να είναι ημιάγονες.

Το νερό αποτελεί βασικό στοιχείο του κύκλου της ζωής. Σε δυναμικά αναπτυσσόμενες καλλιέργειες, το νερό είναι τέσσερις με οκτώ φορές παραπάνω από το βάρος των στερεών συστατικών των φυτών. Ακόμη για την παραγωγή μιας μονάδας ξερής φυτικής ουσίας χρειάζεται να περάσουν μέσα από τα φυτά πολλές εκατοντάδες μονάδες νερού που χάνονται στην ατμόσφαιρα με τη διαδικασία της διαπνοής

Τα φυτά παίρνουν το νερό από το έδαφος. Με την έννοια αυτή το έδαφος μπορεί να χαρακτηριστεί σαν μια αποθήκη που δέχεται νερό με τη μορφή βροχής ή αρδεύσεως το

οποίο στη συνέχεια διαθέτει στα φυτά. Για να είναι το εδαφικό νερό χρήσιμο στις καλλιέργειες πρέπει να κρατιέται ανάμεσα σε ορισμένα όρια. Αν υπάρχει υπέρβαση των ορίων αυτών, το νερό γίνεται επιζήμιο και πρέπει να απομακρύνεται με στράγγιση. Αντίθετα, αν το εδαφικό νερό πέσει κάτω από τα επιτρεπόμενα όρια, οι καλλιέργειες δεν μπορούν να αναπτυχθούν κανονικά οπότε νερό πρέπει να προστεθεί με άρδευση

Το **έδαφος**, με τη γεωργική του έννοια, μπορεί να θεωρηθεί σαν ένα σύνθετο σύστημα που ταυτόχρονα είναι μια αποθήκη θρεπτικών στοιχείων, ένα περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσεται και δρα πλήθος μικροοργανισμών, ένα μέσο στερεώσεως των φυτών, ένα μέσο διακινήσεως του, νερού προς όλες τις κατευθύνσεις και μια αποθήκη νερού από την οποία τα φυτά αντλούν την απαραίτητη για την ανάπτυξη τους υγρασία.

Βασικά φυσικά χαρακτηριστικά ενός εδάφους είναι η **υφή** και η **δομή**.

- **Εδαφική υφή** είναι η ποσοστιαία αναλογία των διαφόρου μεγέθους ορυκτών σωματιδίων που απαρτίζουν το έδαφος.
- **Εδαφική δομή** είναι ο τρόπος διατάξεως των σωματιδίων αυτών για το σχηματισμό ομάδων ή συσσωματωμάτων.

Εδαφική υφή και δομή, σε συνδυασμό, ρυθμίζουν σε μεγάλο βαθμό τον τρόπο εφοδιασμού και διακίνησης του νερού στο έδαφος.

Μια άρδευση για να θεωρηθεί επιτυχής πρέπει να εφοδιάζει το χωράφι με τόσο νερό όσο χρειάζεται για να φτάσει η υγρασία της ζώνης του ριζοστρώματος στην υδατοϊκανότητα, πρέπει δηλαδή να εφοδιάζει το έδαφος με νερό όσο είναι το καθαρό βάθος αρδεύσεως που, είναι ίσο με την ωφέλιμη υγρασία.

Η εφαρμογή του νερού πρέπει να γίνεται με τρόπο που οι απώλειες να είναι όσο γίνεται μικρότερες. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί αν το νερό εφαρμοστεί ομοιόμορφα στην επιφάνεια του αγρού επί όσο χρόνο χρειάζεται για διηθηθεί στο έδαφος ποσότητα ίση με την ωφέλιμη υγρασία.

Το αρδευτικό νερό μπορεί να εφαρμοστεί στο χωράφι με διάφορους τρόπους που επικράτησε να λέγονται **μέθοδοι αρδεύσεως**.

Ανάλογα με τον τρόπο εφαρμογής του νερού, διακρίνονται σε:

- **επιφανειακές μεθόδους**
- **καταιονισμό και**

- **στάγδην άρδευση.**

Στην *επιφανειακή άρδευση* το νερό εφαρμόζεται στο χωράφι είτε στατικά είτε κινούμενο.

Στην πρώτη περίπτωση η επιφάνεια του χωραφιού πρέπει πρακτικά να είναι οριζόντια, γι' αυτό λέγεται *οριζόντια άρδευση*.

Στη δεύτερη περίπτωση η επιφάνεια του χωραφιού παρουσιάζει κάποια κλίση που επιτρέπει την κίνηση του νερού προς τα κάτω και για το λόγο αυτό λέγεται *κεκλιμένη άρδευση*.

Στην οριζόντια άρδευση ανήκει η *μέθοδος της κατακλύσεως ή των λεκανών*.

Στην κεκλιμένη άρδευση ανήκει η *μέθοδος της περιορισμένης διαχύσεως ή των παραλλήλων λωρίδων* και η *μέθοδος των αυλάκων*.

6.2. Άρδευση με κατάκλυση

Η άρδευση με **κατάκλυση** αποτελεί τον πιο απλό τρόπο επιφανειακής αρδεύσεως.

Στη μέθοδο αυτή το χωράφι χωρίζεται με χωμάτινα αναχώματα σε μικρής εκτάσεως, σχεδόν οριζόντιες λεκάνες, στις οποίες παροχετεύεται νερό μέχρι να φτάσει σε βάθος ίσο με το ολικό βάθος; αρδεύσεως, οπότε διακόπτεται η παροχή και το νερό αφήνεται να διηθηθεί.

Η μέθοδος απαιτεί μεγάλη αρδευτική παροχή

Οι διαστάσεις των λεκανών είναι μικρές και το μέγεθός τους διαμορφώνεται ανάλογα με την κλίση της επιφάνειας και τη διηθητικότητα του εδάφους

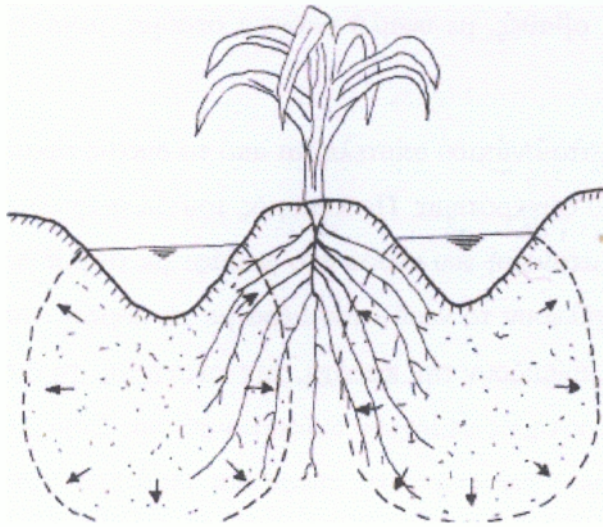
Τα προσωρινά αναχώματα κατασκευάζονται για μια άρδευση ή το πολύ, για μια αρδευτική περίοδο.

6.3. Άρδευση με περιορισμένη διάχυση

Στη μέθοδο της περιορισμένης διαχύσεως το χωράφι χωρίζεται σε λωρίδες με παράλληλα αναχώματα κατά τη φορά της μέγιστης κλίσης. Η εγκάρσια κλίση είναι συνήθως μηδενική. Το νερό παροχετεύεται στο πάνω άκρο των λωρίδων και κινείται μονοδιάστατα προς τα κάτω.

6.4. Άρδευση με αυλάκια

Στη μέθοδο αυτή, που αποτελεί τον κύριο τρόπο αρδεύσεως των γραμμικών καλλιεργειών, το χωράφι διαμορφώνεται σε αυλάκια συνήθως με διεύθυνση προς τη μέγιστη κλίση, στο πάνω μέρος των οποίων παροχετεύεται το νερό με μικρή παροχή. Με τον τρόπο αυτό μέρος μόνο της επιφάνειας του χωραφίου σκεπάζεται με νερό. Η διήθηση του νερού από τα αυλάκια είναι **κατακόρυφη** και **πλευρική**. Η πλευρική διήθηση είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα γιατί, κυρίως με αυτή, εφοδιάζονται με νερό τα φυτά που καλλιεργούνται στις ράχες μεταξύ των αυλακών.

Κατανομή υγρασίας στο έδαφος κατά την άρδευση με αυλάκια.

6.5. Άρδευση με καταιονισμό

Στον καταιονισμό το νερό εφαρμόζεται σε όλη την επιφάνεια του αγρού σαν τεχνητή απομίμηση της βροχής που διηθείται στο έδαφος κατακόρυφα υπό ακόρεστες συνθήκες ροής. Αν το σύστημα σχεδιαστεί σωστά, η κατανομή του νερού πάνω στο χωράφι γίνεται ομοιόμορφα, χωρίς λίμνασμα και επιφανειακή απορροφή.

Ο καταιονισμός προσαρμόζεται για άρδευση σχεδόν όλων των εμπορεύσιμων καλλιεργειών, κάτω από μεγάλη ποικιλία εδαφικών συνθηκών. Ιδιαίτερα, η μέθοδος συνιστάται όταν η διαθέσιμη παροχή αρδύσεως είναι σχετικά μικρή και όταν το έδαφος

είναι πολύ διαπερατό, ανομοιόμορφο, αβαθές, με υψηλή υπόγεια στάθμη, μεγάλη κλίση και ανώμαλη τοπογραφία.

Ένα ολοκληρωμένο σύστημα καταιονισμού αποτελείται από το δίκτυο εφαρμογής, το δίκτυο μεταφοράς και το αντλητικό συγκρότημα. Προορισμός του *δικτύου εφαρμογής* είναι η κατά το δυνατό ομοιόμορφη κατανομή του νερού στο χωράφι με τη βοήθεια των καταιονιστήρων. Οι *καταιονιστήρες* στέλνουν το νερό στον αέρα με τη μορφή σταγόνων δια μέσου των *ακροφυσίων*, τα οποία ρυθμίζουν την παροχή, την κατανομή, τη διάμετρο και το μέγεθος των σταγόνων. Καταιονιστήρες υπάρχουν διαφόρων τύπων. Σήμερα έχουν επικρατήσει οι λεγόμενοι *καταιονιστήρες περιστροφικού τύπου* και ιδιαίτερα αυτοί που είναι *βραδείας περιστροφής*

6.6. Άρδευση με σταγόνες

Η άρδευση με σταγόνες ή *στάγδην άρδευση* είναι ένας τρόπος αρδεύσεως κατά τον οποίο νερό εφαρμόζεται στο έδαφος σε μικρές ποσότητες με τη μορφή σταγόνων, έτσι που κάθε φυτό χωριστά να εφοδιάζεται με την απαραίτητη για την κανονική του ανάπτυξη και απόδοση υγρασία. Η μέθοδος αναπτύχθηκε τα τελευταία χρόνια, είναι πολύ αποτελεσματική όταν εφαρμόζεται σωστά και προσφέρεται κατ' εξοχή για αυτοματισμούς με αντίστοιχη οικονομία σε εργατικά χέρια. Ιδιαίτερα, η μέθοδος προσφέρεται για περιπτώσεις που η διαθέσιμη παροχή αρδεύσεως είναι πολύ μικρή, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να εφαρμοστούν οι άλλες μέθοδοι αρδεύσεως που περιγράφηκαν στα προηγούμενα. Σήμερα εφαρμόζεται κυρίως για την άρδευση λαχανικών, οπωρώνων και αμπελώνων. η χρήση της όμως μπορεί να επεκταθεί και σε άλλες γραμμικές καλλιέργειες. Το μεγάλο της πλεονέκτημα είναι ότι, πέρα από το γεγονός ότι αξιοποιεί μικρές παροχές νερού, μπορεί να εφαρμοστεί σε περιοχές με εξαιρετικά ανώμαλη τοπογραφία χωρίς την ανάγκη ισοπεδώσεων.

Ένα ολοκληρωμένο σύστημα στάγδην άρδευσης αποτελείται από τα *δίκτυα μεταφοράς και εφαρμογής* και τη *μονάδα ελέγχου*.

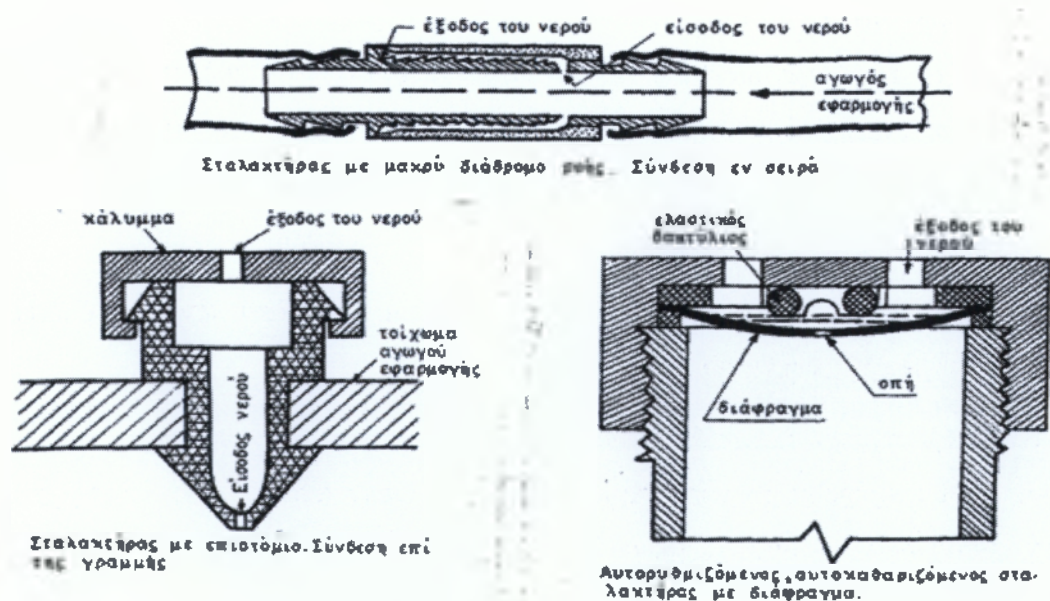
Το *δίκτυο μεταφοράς* αποτελείται από κύριους και δευτερεύοντες αγωγούς που σκοπό έχουν να μεταφέρουν το νερό που χρειάζεται με την απαιτούμενη πίεση στις υδροληψίες των αγωγών εφαρμογής. Οι σωλήνες του δικτύου μεταφοράς είναι συνήθως από άκαμπτο PVC και τοποθετούνται υπόγεια, τόσο για την προστασία τους όσο και για την διευκόλυνση της κυκλοφορίας στο χωράφι των καλλιεργητικών μηχανημάτων.

Το *δίκτυο εφαρμογής* αποτελείται από εύκαμπτους σωλήνες πολυεθυλενίου με συνηθισμένη διάμετρο 12-16 MM, που σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να φτάσει και τα 32 MM, πάνω στους οποίους, σε προκαθορισμένες θέσεις, τοποθετούνται οι *σταλακτήρες* μέσω των οποίων το νερό φτάνει στο έδαφος με τη μορφή σταγόνων.

ΣΤΑΛΑΚΤΗΡΕΣ

Οι σταλακτήρες αποτελούν το βασικό στοιχείο ενός συστήματος στάγδην αρδύσεως. Το νερό εμφανίζεται στην έξοδο των σταλακτῆρων με τη μορφή σταγόνων κατά τακτά χρονικά διαστήματα, έτσι ώστε σε κάθε θέση να διηθούνται στο έδαφος λίγα λίτρα την ώρα. Για να μπορεί να εκπληρώσει σωστά την αποστολή του, ένας σταλακτήρας πρέπει να εξασφαλίζει μικρή και ομοιόμορφη παροχή που να μην επηρεάζεται από περιορισμένες μεταβολές της πίεσεως στον αγωγό εφαρμογής, να έχει σχετικά μεγάλη διατομή ροής ώστε να μην αποφράζεται εύκολα, να είναι κατασκευασμένος από υλικό που να μην επηρεάζεται σημαντικά και να μην παθαίνει μόνιμες αλλοιώσεις από τις έντονες μεταβολές της θερμοκρασίας κατά την έκθεση του στο χωράφι, να είναι ευκόλοχρηστος και να έχει μικρό κόστος.

Με βάση τα παραπάνω κριτήρια έχει σχεδιαστεί μια μεγάλη ποικιλία σταλακτῆρων που, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους διακρίνονται σε διάφορες κατηγορίες

Τύποι και τρόποι τοποθέτησεως σταλακτῆρων στους αγωγούς εφαρμογής

Η *μονάδα ελέγχου* τοποθετείται στην αρχή του δικτύου, αμέσως μετά το αντλητικό συγκρότημα ή την κύρια υδροληψία, αν το δίκτυο λειτουργεί με βαρύτητα, και περιλαμβάνει μετρητή ροής, φίλτρα, ρυθμιστές πίεσεως και συσκευές εφαρμογής λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων για την καταπολέμηση ασθενειών και εντόμων που αναπτύσσονται στο έδαφος. Κύριο στοιχείο της μονάδας ελέγχου αποτελούν τα *φίλτρα* γιατί, το νερό που παροχετεύεται στο δίκτυο, πρέπει να είναι απαλλαγμένο από φερτά υλικά, ακόμη και πολύ μικρών διαστάσεων, για να μην αποφράσσονται οι σταλακτήρες. Τα φίλτρα κάνουν μηχανικό και όχι χημικό ή άλλου είδους καθαρισμό του νερού.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο

ΔΗΜΟΣ ΙΘΩΜΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο

7. ΔΗΜΟΣ ΙΘΩΜΗΣ

7.1. Ταυτότητα του Δήμου.

ΔΗΜΟΣ	Δ. Ιθώμης	ΝΟΜΟΣ	Μεσσηνίας
ΕΔΡΑ	Βαλύρα	ΑΡΙΘΜΟΣ Δ.Δ.	8
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΔΡΑ	Αρχαία Μεσσήνη (Μαυρομάτι)		
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	Βαλύρα	Τ.Κ.	24002
ΤΗΛΕΦΩΝΑ	27240-71207, 71041	FAX	27240-27710

ΟΜΟΡΟΙ ΔΗΜΟΙ	1. Δ. Μελιγαλά	2. Δ. Δωριού
	3. Δ. Ανδρούσης	4. Κ. Τρικόρφου
	5. Κ. Τριτύλας	6. Δ. Άριος
	7. Δ. Αρφαρών	

Δήμαρχος	Γεωργακόπουλος Κωνσταντίνος
----------	-----------------------------

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Άμεσα εκλεγόμενοι Δημοτικοί Σύμβουλοι	13
---------------------------------------	----

Προβλεπόμενοι από το Νόμο Αντιδήμαρχοι	2
--	---

ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

<i>ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ</i>	
ΔΗΜΑΡΧΟΣ	27243-60221
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΙ - ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.	27243-60232
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ - ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ	27243-60200/27243-60223
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	
ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟ-ΑΔΕΙΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ	
Μακρή Ελένη	27243-60227
ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟ	
Καλογεροπούλου Βασιλεία	27243-60231
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΣ & ΔΕ	
Γεωργακόπουλος Νίκος	27243-60224
ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ	
Καλλιμάνη Δήμητρα	27243-60226
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	
Κουβαράς Δημήτρης	27243-60222
Κορμά Πολυξένη	27243-60222
ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	
Μουργή Ευθυμία	27243-60225
Καλλιμάνη Δήμητρα	27243-60226
ΚΕΠ	
Κυριαζής Νικόλαος	27243-60235
FAX ΔΗΜΟΥ	27243-60233 & 27240-27710
FAX ΚΕΠ	27243-60234 & 27240-27716

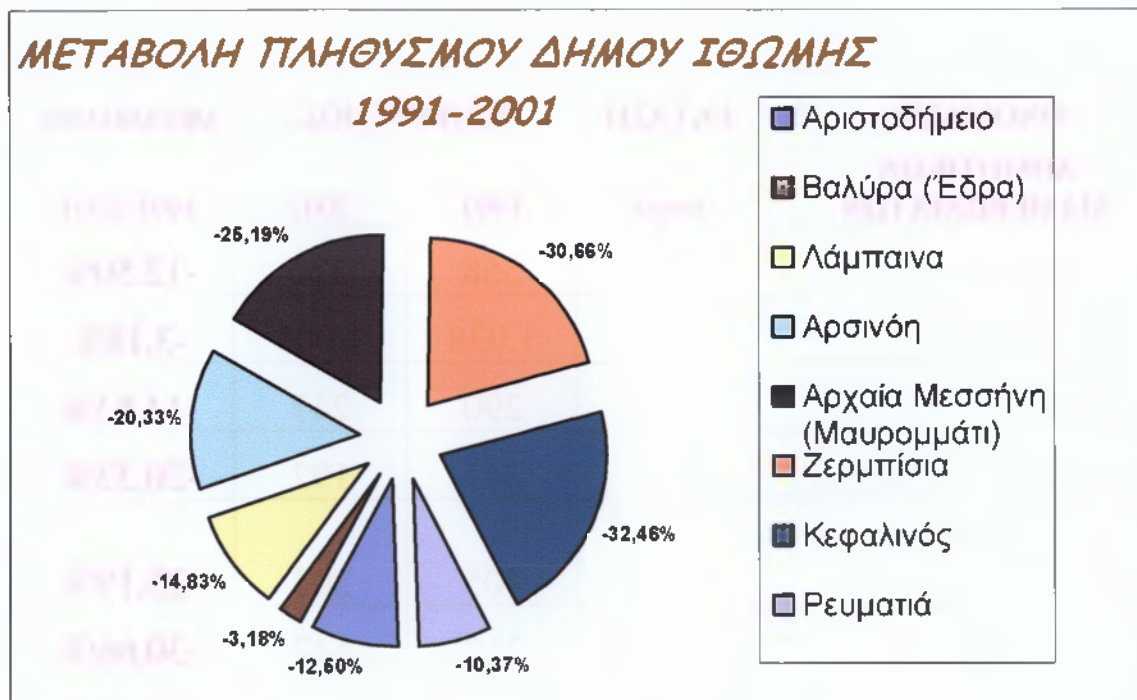
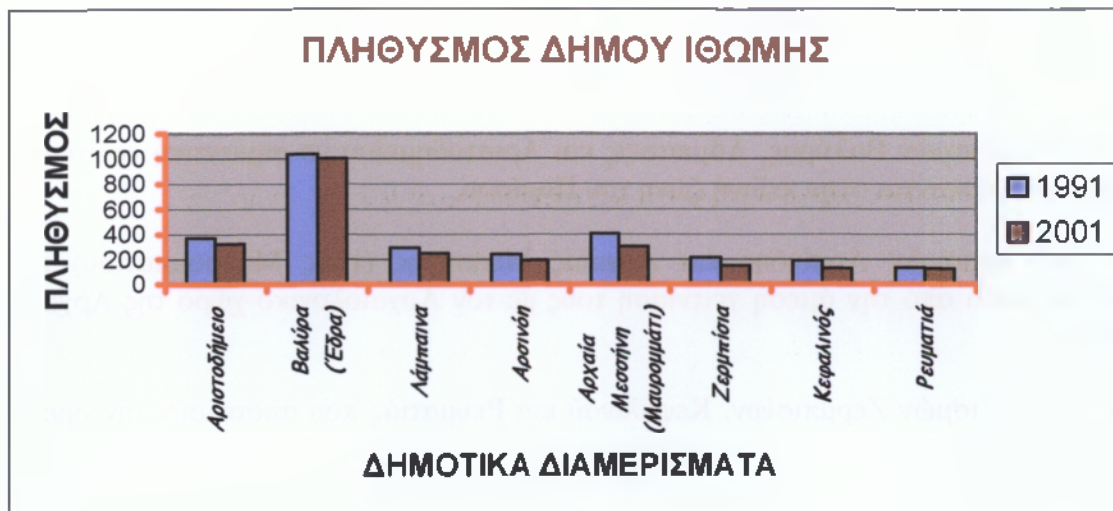
7.2. Φυσικά Χαρακτηριστικά - Φυσιωγνωμία της περιοχής

Το οικιστικό δίκτυο της περιοχής αποτελείται από τρεις πολεοδομικούς ιστούς.

- Των οικισμών Βαλόρας, Λάμπαινας και Αριστοδημείου με σημαντική εσωτερική συνοχή που βρίσκονται στην πεδινή ζώνη του Παμίσου.
- Των οικισμών Αρσινόης και Αρχαίας Μεσσήνης (τέως Μαυρομματίου) που χαρακτηρίζονται από την άμεση γειτνίαση τους με τον Αρχαιολογικό χώρο της Αρχαίας Μεσσήνης.
- Των οικισμών Ζερμπισίων, Κεφαλινού και Ρευματιάς που αποτελούν την ορεινή περιοχή του Δήμου.

7.3. Πληθυσμός

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ	ΕΚΤΑΣΗ (στγ)	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ		ΜΕΤΑΒΟΛΗ 1991-2001
		1991	2001	
Αριστοδήμειο	10,5	368	322	-12,50%
Βαλόρα (Έδρα)	11,6	1.038	1.005	-3,18%
Λάμπαινα	5,8	290	247	-14,83%
Αρσινόη	7	241	192	-20,33%
Αρχαία Μεσσήνη (Μαυρομάτι)	22,4	405	303	-25,19%
Ζερμπίσια	10,4	212	147	-30,66%
Κεφαλινός	14,6	191	129	-32,46%
Ρευματιά	8,3	135	121	-10,37%
ΣΥΝΟΛΟ	90,6	2.880	2.466	-14,38%

Υπολογίζεται κατ' εκτίμηση ότι οι μόνιμοι κάτοικοι σήμερα είναι 1.700 και ο πληθυσμός σε περιόδους αιχμής ανέρχεται στους 2.600.

Την καλοκαιρινή περίοδο ο πληθυσμός αυξάνεται σε ποσοστό 50-60 %.

7.4. Οικονομικές δραστηριότητες

Απασχόληση- Τοπική Οικονομία

Η διάρθρωση της τοπικής οικονομίας στην περιοχή Ιθώμης στηρίζεται κύρια στον **πρωτογενή τομέα** με κυριότερους κλάδους την γεωργία και την κτηνοτροφία.

Τα κύρια προϊόντα της περιοχής είναι το λάδι, τα σύκα, τα αμπέλια και τα πρώιμα κηπευτικά.

Επίσης σημαντική είναι η συμβολή της κτηνοτροφίας

Ο **δευτερογενής τομέας** περιλαμβάνει επιχειρήσεις μεταποίησης αγροτικών προϊόντων.

Σημαντική είναι η συμβολή του **Τριτογενή τομέα** ο οποίος περιλαμβάνει δυο ξενοδοχεία και τουριστικά καταλύματα.

7.5. Υποδομές

7.5.1. Κοινωνικές Υποδομές

Σε ότι αφορά τον κοινωνικό εξοπλισμό η κατάσταση έχει ως εξής:

➤ Εκπαίδευση

Στο Δήμο λειτουργούν ένα 2/θέσιο Νηπιαγωγείο και ένα 6/θέσιο ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο στην έδρα του Δήμου.

➤ Υγεία- Πρόνοια

Οι ανάγκες της ιατρικής περίθαλψης καλύπτονται από δύο Αγροτικά Ιατρεία και τις επισκέψεις των αγροτικών ιατρών στα άλλα Δ.Δ. Τα έκτακτα περιστατικά εξυπηρετούνται από το Νοσοκομείο Καλαμάτας και το Κέντρο Υγείας Μελιγαλά.

➤ Αθλητισμός-Πολιτισμός

Στον τομέα του αθλητισμού λειτουργούν ένα (1) γήπεδο ποδοσφαίρου και δύο(2) γήπεδα μπάσκετ στην έδρα του Δήμου και πέντε (5) γήπεδα μπάσκετ σε διάφορα Δημοτικά Διαμερίσματα.

Ακόμα στην έδρα του Δήμου υπάρχει αθλητικός σύλλογος από το 1969 με ποδοσφαιρικό τμήμα και τμήμα μπάσκετ.

Στον τομέα του πολιτισμού λειτουργεί μία Δημοτική Βιβλιοθήκη στην έδρα του Δήμου ενώ δραστηριοποιούνται δέκα(10) τουλάχιστον πολιτιστικοί σύλλογοι.

➤ Διοικητικές Υπηρεσίες

Στην ευρύτερη περιοχή του Δήμου δεν υπάρχουν διοικητικές υπηρεσίες.

7.5.2. Τεχνικές Υποδομές

Οδικό Δίκτυο

- Το συνολικό μήκος του κυρίου οδικού είναι 40 χλμ. και διακρίνεται σε Επαρχιακή οδό (14 χλμ.) και σε Κοινοτική οδό (26 χλμ.).
- Το συνολικό μήκος του ασφαλτοστρωμένου κυρίου οδικού δικτύου είναι 40 χλμ. και χρειάζεται επισκευή.
- Το συνολικό μήκος των Κοινοτικών οδών είναι ασφαλτοστρωμένο ή τσιμεντοστρωμένο και χρειάζεται συντήρηση.

Υποδομές Ύδρευσης- Αποχέτευσης- Απορρίμματα

Ύδρευση

- Το συνολικό μήκος του δικτύου ύδρευσης είναι 31,42 χλμ.
- Το δίκτυο είναι κατασκευασμένο από πλαστικό εκτός μέρος του δικτύου του Αριστοδημείου και της Βαλύρας.
- Η υδροληψία γίνεται κυρίως από πηγές και γεωτρήσεις.

Αποχέτευση

- Η κάλυψη των υποδομών αποχέτευσης σε όλα τα Δ.Δ. γίνεται με βόθρους σε ποσοστό 100%.
- Αγωγό Ομβρίων υδάτων διαθέτει το Δ.Δ. Βαλύρας με ποσοστό κάλυψης 10% και μήκος 2 χλμ.
- Κύριος αποδέκτης των λυμάτων σε όλα τα Δ.Δ. είναι το ποτάμι / χείμαρρος.

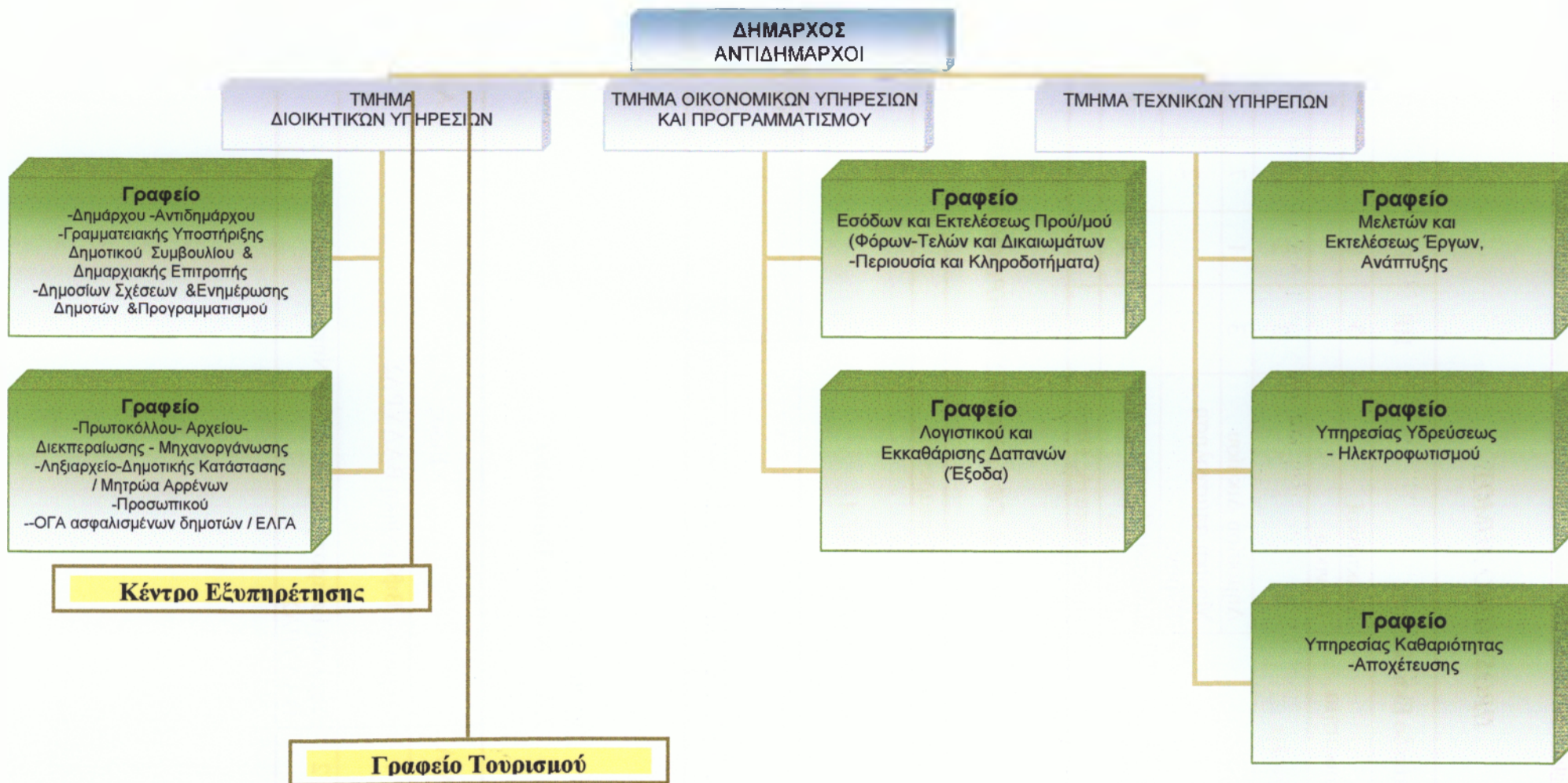
Διαχείριση απορριμμάτων

- Η διαχείριση των απορριμμάτων της ευρύτερης περιοχής του Δήμου γίνεται από την υπηρεσία καθαριότητας
- Η προσωρινή αποθήκευση και αποκομιδή των απορριμμάτων γίνεται με 135 κάδους κατανεμημένους σε όλα τα Δ.Δ.
- Η αποκομιδή των απορριμμάτων γίνεται με απορριμματοφόρο με τακτικότητα 2 φορά / εβδομάδα.
- Η διάθεση των απορριμμάτων γίνεται σε χώρους Χ.Α.Δ.Α.

7.6 Εσωτερικό περιβάλλον του Δήμου

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Το Οργανόγραμμα του Δήμου Ιθώμης έχει ως εξής:

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΔΗΜΟΥ

Επίπεδο Εκπαίδευσης		ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	Σύνολο
Ειδικότητα	Διοικητικοί	3	2	9		14
	Τεχνικοί			1	7	8
Σύνολο		3	2	10	7	22
Σχέση Εργασίας	Δημοσίου Δικαίου	3	1	7		11
	Μερική απασχόληση 18/μηνο			2	6	8
	Σύμβαση Έργου (Εποχικοί)		1	1	1	3
	Προσωποπαγής Θέση					

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ & ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Δείκτης μηχανογραφικής επάρκειας	Υψηλός
----------------------------------	--------

ΒΑΣΙΚΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

Φορτηγά	Απορριμματο φόρα	Εκσκαφείς	Λεωφορείο	4Χ4	Υδροφόρες
1	1	1	1	1	5

7.7. Νομικά Πρόσωπα

A/A	Είδος	Αριθμός μονάδων
1	Δημοτική Βιβλιοθήκη ΒΑΛΥΡΑΣ	1
2	Σχολική Επιτροπή Δημοτικού & Νηπιαγωγείου ΒΑΛΥΡΑΣ	1

7.8. Σχέσεις του Δήμου με φορείς και πολίτες

A/A	Είδος
1	ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ «ΑΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ» με έδρα τη ΒΑΛΥΡΑ
2	«ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ» μέσω ΟΠΑΑΧ με Δ. Αριστομένη &Κ.Τρικόρφου
3	ΚΕΝΤΡΟ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ (ΚΕΠ) με έδρα τη ΒΑΛΥΡΑ

7.9. Ανάγκες – Προβλήματα - Πλεονεκτήματα

Σύμφωνα με τα χωροταξικά, δημογραφικά, κοινωνικά και οικονομικά χαρακτηριστικά του Δήμου καθώς και την αναφορά στις υπάρχουσες υποδομές ύδρευσης, αποχέτευσης, οδικού δικτύου και αποκομιδής των απορριμμάτων συνάγονται τα παρακάτω συμπεράσματα :

- Πρόκειται για ένα μικρό Δήμο, του οποίου η οικονομία στηρίζεται κυρίως στην γεωργία και στον τουρισμό εξαιτίας της γεωγραφικής του θέσης.
- Οι υποδομές που αφορούν την ύδρευση, αποχέτευση, αποκομιδή απορριμμάτων και Κυρίως το οδικό δίκτυο είναι ανεπαρκείς και αποτελούν το κύριο και πρωτεύον μέλημα του Δήμου.
- Το προσωπικό του Δήμου είναι αριθμητικά επαρκές, και έχουν προσληφθεί εξειδικευμένα στελέχη.

Στον τομέα της παραγωγής τα βασικά προβλήματα είναι :

- Κυριαρχία του πρωτογενούς τομέα με παραδοσιακές μορφές παραγωγής
- Ο δευτερογενής τομέας στηρίζεται στην ύπαρξη μονάδων μεταποίησης αγροτικών προϊόντων (ελαιοτριβεία, τυροκομεία, οινοποιεία, φούρνοι κτλ.)
- Ο τριτογενής τομέας στηρίζεται στη ύπαρξη εμπορικών καταστημάτων αλλά και στον τουρισμό.

Ο βασικός στόχος της ανάπτυξης στην συγκεκριμένη περιοχή είναι η ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα και του τουρισμού.

Η αναπτυξιακή προσπάθεια για το Δήμο Ιθώμης συνοψίζεται λοιπόν στα εξής σημεία :

1. Βελτίωση των υποδομών που αφορούν στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στον εν λόγω Δήμο.

Αυτές οι υποδομές με σειρά σπουδαιότητας είναι ύδρευση, αποχέτευση, οδικό δίκτυο, καθαριότητα, εκπαίδευση, ψυχαγωγία.

2. Αναθέρμανση της οικονομικής μηχανής με σκοπό την εξασφάλιση θέσεων εργασίας και την αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος στην περιοχή.

Δυνατότητες ανάπτυξης :

Στον πρωτογενή τομέα

- Στήριξη και αναδιάρθρωση των καλλιεργειών στον πρωτογενή τομέα.
- Ορθολογικότερη και πλήρη αξιοποίηση του υδάτινου δυναμικού για την άρδευση των καλλιεργειών.
- Διατήρηση και ορθολογικότερη χρήση του αρδευτικού δικτύου της πεδιάδας του Παμίσου σε διαδημοτική συνεργασία με τους όμορους Δήμους.

Στο δευτερογενή τομέα

- Ανάπτυξη και στήριξη των τοπικών οικονομιών που παρουσιάζουν δυνατότητες πολυδραστηριότητας.
- Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ΜΜΕ κυρίως αυτών που συνδέονται με τον πρωτογενή τομέα (π.χ. τυποποίηση ελαιολάδου)
- Ενέργειες υποστήριξης της επιχειρηματικότητας και ανάληψης επιχειρηματικών και επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

Στον τριτογενή τομέα

- Αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων του Δήμου Ιθώμης λόγω τη έντονης παρουσίας πολιτιστικών μνημείων μεγάλης αξίας στην επικράτειά του (Αρχαία Μεσσήνη, Ανδρομονάστηρο, Βουνό Ιθώματα Δία, καθολικό και Μοναστήρι Βουλκάνου κτλ.)
- Οργάνωση και προβολή της πολιτιστική αξίας της περιοχής.
- Λειτουργία και αξιοποίηση των αρχαιολογικών Μουσείων.

Γενικά ο Δήμος Ιθώμης ως κατ' εξοχήν Πολιτιστικός Δήμος της Μεσσηνίας έχει μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης ιδιαίτερα στον πρωτογενή και τουριστικό τομέα.

Αρχαιολογικός χώρος ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο

ΥΔΡΕΥΣΗ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο

8. ΥΔΡΕΥΣΗ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

8.1. Ιστορική αναδρομή

8.1.1. Ιστορικά Μυθολογικά Στοιχεία

Ένας από τους τρόπους προσέγγισης του προβλήματος είναι και η εννοιολογική σημασία των μυθικών ονομάτων και τοπωνυμίων σε συνδυασμό με τα εδαφομορφολογικά δεδομένα της εποχής και σε αυτό η γνώση της ιστορικής Γεωλογίας είναι καθοριστική . Η μεθοδολογία αυτή –πολύ γνωστή στους Αρχαιολόγους- υποχρεωτικά πλατειάζει και χάνει το στενό τοπικό χαρακτήρα της . Στις περιπτώσεις αυτές εκείνο που πρέπει να ξεκαθαριστεί είναι το βάθος του μύθου και αν κάπου μέσα του κρύβει κάποια φυσικά συμβάντα η ιστορικά γεγονότα . Η άποψή μας είναι πώς αυτό αποτελεί σχεδόν κανόνα για την Ελληνική μυθολογία . Σε κάθε μύθο όταν κανείς παραμερίσει τα επιφανειακά θεϊκά δρώμενα γρήγορα θα βρεθεί μπροστά σε μία πύλη που οδηγεί στην ιστόρηση γεγονότων που χρονικά μπορεί να αναχθούν ακόμα και στην εποχή που ο προφορικός λόγος είχε εξελιχθεί σε τέτοιο βαθμό ώστε να είναι δυνατή η μετάδοση με τον προφορικό λόγο από γενιά σε γενιά την Ανθρώπινη εμπειρία.

Επίσημη μαρτυρία για την ύπαρξη του χωριού **Τζεφερεμίνι (Βαλύρα)** θεωρείται η απογραφή του Βενετσιάνου, **Γκριμάνι** στα 1700 . Η ετυμολόγηση όμως του ονόματος από τις τούρκικες λέξεις Τζεφέρ (όνομα ?) και Εμίν (Εμίρ) - πού πιθανά πρόκειται για τίτλο ανάλογο του Σπαχή- οδηγεί στο συμπέρασμα πως το χωριό υπήρχε στην Α'. Τουρκοκρατία (1450-1685) χωρίς δυστυχώς καμία πληροφορία για τη θέση του .

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΓΚΡΙΜΑΝΙ 1700
ΝΟΜΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ**

Επαρχία	Χωριά	Οικογ.	Ηλικίες					Σύνολο
			1-16	16-30	30-40	40-50	50-	
Κυπαρισσίας (Arcadia)	91	1948	3955	2279	1166	745	879	9064
Καρύταινας (Caritena)	119	2761	4701	2388	1978	1181	1465	11713
Ανδρούσας (Adrusa)	69	1427	2118	1212	924	628	690	5572
Καλαμάτας (Kallatta)	21	1081	1690	972	780	465	492	4399
Κορώνης (Coron)	62	1044	1751	782	608	450	565	4156
Μεθώνης (modon)	51	654	1164	550	421	275	278	2688
Πύλου (Navarino)	27	445	803	331	251	165	274	1824
ΣΥΝΟΛΑ	440	9360	16222	8514	6128	3909	4643	39416

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΓΚΡΙΜΑΝΙ 1700

Χωριό	Οικογ.	Ηλικίες					Σύνολο
		1-16	16-30	30-40	40-50	50-	
Λάμπαινα (Lesi)	8	10	8	5	2	1	26
Βουρνάζι (Burnasi)	7	9	4	3	2	5	23
Χασάν Πασά (Cassan Basa)	22	35	16	10	14	11	86
Βαλύρα (Zafferemini)	55	109	45	41	23	16	234
Αρσινόη (Simisa)	19	24	20	4	4	8	60
Μαυρομάτι (Mavromati micro)	11	11	11	6	4	4	36
Κεφαλληνός (Cheffalino)	34	44	31	10	11	10	106
Γκολέμι (Giolemi)	7	7	5	5	3	3	23
Κοχόλι (Licuresi)	19	20	9	13	9	19	70
Σκάλα (Scala)	53	104	63	43	34	3	251

Η απογραφή Γκριμάνι εμφανίζει την Βαλύρα σαν το τρίτο σε πληθυσμό χωριό της , μετά το Νησί και Σκάλα - με 16 μόλις άτομα περισσότερα από το τελευταίο - της επαρχίας Ανδρούσας . Ένα τέτοιο όμως χωριό δεν μπορεί να δημιουργήθηκε από το τίποτα . Για τη Σκάλα μπορεί κανείς να υποθέσει πως η γεωγραφική της θέση ήταν και το αίτιο της ανάπτυξής της . Στην περίπτωση όμως της Βαλύρας αυτό δεν ισχύει . Έτσι η μόνη ερμηνεία που μπορεί να δοθεί είναι πως οι Βενετσιάνοι προκειμένου να κατασκευάσουνε τη Δέση , το Αυλάκι και τους δύο Μύλους έφεραν και εγκατέστησαν στο χωριό νέες

οικογένειες για να καλλιεργούν τις ποτιστικές εκτάσεις . Υπόθεση πιθανή αλλά καθόλου βέβαιη . Και κάτι ακόμα αξιοπρόσεχτο το όνομα Μίμης, πού τόσο πλατιά χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα έχει Βενετσιάνικη προέλευση και δεν είναι το μόνο .

Από τα στοιχεία της απογραφής Γκκριμάνι εξάγονται κάποια συμπεράσματα με ιδιαίτερη σημασία και αυτά είναι .

- ♥ Η μέση ηλικία του πληθυσμού κυμαίνεται γύρω στα 40 χρόνια . Εξαιρέση αποτελούν μόνο τα χωριά Χασάν Πασά και Κεφαλληνός στα οποία πλησιάζει τα 50

- ♥ Ο αριθμός των παιδιών (μέχρι 16 χρόνων) για κάθε οικογένεια είναι απελπιστικά μικρός περίπου 1,2 όμως στη Βαλύρα και στη Σκάλα παρουσιάζουν ένα συντελεστή που πλησιάζει το 2 .

- ♥ Ο αριθμός των μελών για κάθε οικογένεια είναι γύρω στα 3,2 άτομα εκτός από τη Βαλύρα και τη Σκάλα πού αυτός αντιστοιχεί στα 4,25 και 4,74 .

Τα θετικά δύο τελευταία συμπεράσματα για τη Βαλύρα και τη Σκάλα βεβαιώνουν τη δυναμική ανάπτυξης τους στη Βενετοκρατία . Όλες οι μεταγενέστερες απογραφές δείχνουν πως τα δύο χωριά είχαν μία παράλληλη ανάπτυξη σε ομαλές συνθήκες . Αν δεχθούμε πως το μοντέλο διάχυσης της αλβανικής προέλευσης κατοίκων της ΒΔ Πελοποννήσου του 1450 ίσχυε και στα 1700 τότε θα πρέπει το 60-70% των κατοίκων Βαλύρας και Σκάλας να θεωρούνται σαν ντόπιοι .

Οι Βενετσιάνοι κατακτητές (1685-1705) ήξεραν πόσο εύφορη είναι η Μεσσηνία και γι' αυτό φρόντισαν να την εκμεταλλευθούν στην επιστροφή τους . Εισάγουν την καλλιέργεια του ρυζιού, εσπεριδοειδών, Βαμβακιού και ιχθυοτροφείων (ντιβάρι). Παράλληλα κατασκεύασαν δρόμους, αρδευτικά έργα, νερόμυλους, και λιοτρίβια. Η ανάπτυξη της Βαλύρας οφείλει πολλά στην εποχή αυτή .

8.1.2. Ο μύθος του Θάμυρι και η πραγματικότητα

Στους προϊστορικούς χρόνους πού ο γραπτός λόγος ήταν άγνωστος η παράδοση αποτελούσε το αποκλειστικό μέσο μεταφοράς εμπειρίας και περιγραφής συμβάντων από γενιά σε γενιά . Κάθε όμως μεταβίβαση της όποιας ιστορικής εμπειρίας με τον προφορικό λόγο γίνεται με την παρέμβαση ενός αφηγητή πού έχει την δυνατότητα της παραλλαγής . Έτσι σιγά σιγά αρχίζει μία παραμόρφωση του αρχικού πυρήνα με την εισαγωγή σε αυτών υποκειμενικών στοιχείων . Τελικά με την πάροδο του χρόνου μετατρέπεται σε μύθο – παραμύθι – του οποίου το θέμα έχει τόσο απομακρυνθεί από το αρχικό που είναι πολύ δύσκολο να το ξεχωρίσει κανείς .

Ο πυρήνας του μύθου του Θάμυρι είναι προδωρικής προέλευσης . Ενδείξεις οδηγούν στο συμπέρασμα πώς αυτός ενσωματώθηκε στη Δωρική παράδοση, στην επαφή τους με τούς Θράκες και αντανάκλουν τα φυσικά φαινόμενα της μεταπαγετώνιας εποχής. Ο μύθος του Θάμυρι στο βάθος του είναι παραλλαγή κάποιων ηράκλειων άθλων . Όσες φορές και όπου αυτός απαντάται παραμένει ο ίδιος . Σε όλες τις ιστορικές πηγές πού αναφέρεται ο ήρωας του συσχετίζεται με μία χαμένη πόλη η οικισμό με όνομα Οιχαλία και βρίσκεται σε διαρκή ανταγωνισμό με ποτάμιες Μούσες . Στη μυθολογία αναφέρονται τουλάχιστον 5 Οιχαλίες .

Τη Μεσσηνιακή ο Στράβωνας την ταυτίζει με την (αρκαδική) Ανδανία που σύμφωνα με την παράδοση είχε καταστρέψει ο Ηρακλής . Ο Πausanias μη έχοντας σαφείς τοπογραφικές ενδείξεις ξεπερνάει το πρόβλημα με τη γενική φράση « *αντικριστά στην Ιθώμη (Μεσσηνιακή)* ». Η αβεβαιότητα γύρω από τη θέση της Οιχαλίας έδωσε λαβή σε πολλούς να αναζητήσουν μία απάντηση μέσα από το όνομά της . Ετυμολογώντας τη λέξη διατυπώθηκε η άποψη πως προέρχεται από το ρήμα οίχομαι πού σημαίνει εγκαταλειμμένη πόλη (ερημούπολης , ερημόκαστρο) χωρίς όμως αυτό να αποκλείει και ενδεχόμενο της ταύτισής της με ιερά αφιερωμένα σε νεκρούς - που είχαν ίσως χαθεί από έντονα φυσικά φαινόμενα – και το βασιλιά Ερύτο (= ρέει άφθονα-νερά-) του κάτω κόσμου . Όλα τα παραπάνω δε συμβιβάζουν μόνο την παράδοση στην οποία η θέση της Οιχαλίας ορίζεται με γενικότητα αλλά και την αιτιολογεί . Από αυτή τη σκοπιά το εννοιολογικό περιεχόμενο της λέξης θα πρέπει μάλλον να συσχετιστεί με μία περιοχή-λεκάνη πού σε σχετικά σύντομο διάστημα κατακλύσθηκε από νερά , με καταστροφικές συνέπειες για τους κατοίκους , τα οποία αργότερα διέφυγαν από κάποιο σημείο για να ξαναγίνει ξηρά με

Για τους αρχαίους σημασία είχε ότι τα τάματα φανέρωναν την ευγνωμοσύνη τους στον Πάμισο, γιατί, φτωχοί καθώς ήταν, δεν είχαν ασήμι να τα «ασημώσουν», όπως γίνεται σήμερα από τους πιστούς.

Η λατρεία του ποταμού Παμίσου συνεχίστηκε μέχρι και το 300 μ.Χ. περίπου, οπότε και ο θεός Πάμισος έχασε τη δύναμη του, αφού δεν μπορούσε πλέον να ανταγωνισθεί τη Χριστιανική θρησκεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8°

8. ΥΔΡΕΥΣΗ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

8.2. Γενικά Γεωλογικά στοιχεία

8.2.1. *Η Γεωλογική μορφή της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Ιθώμης.*

Στη Παλαιογενή εποχή ο ελλαδικός χώρος εξακολουθεί να ανήκει σε μία θάλασσα της οποίας τα δυτικά παράλια βρίσκονται στο Ιόνιο πέλαγος και βυθίζεται όσο εκτείνεται ανατολικότερα . Η θάλασσα αυτή οφείλει την ύπαρξη της σε ανυψωτικές τάσεις του Παλαιοζωικού που δημιουργήσαν τις οροσειρές από τις Άλπεις έως τα Ιμαλάια . Λίγο αργότερα –Ηώκαινο και Ολιγόκαινο –η έντονη ηφαιστειακή δραστηριότητα και προσχώσεις διάβρωσης γεμίζουν τα δυτικά αβαθή με αποτέλεσμα την μετατόπιση της θάλασσας ανατολικότερα . Στο ίδιο χρονικό διάστημα δημιουργούνται και τα ψαμμιτικά πετρώματα της κεντρικής και νότιας Μεσσηνίας . Στην περιοχή της Βαλύρας ίχνη αυτών των αποθέσεων είναι οι τούρλες της Πέρα Μεριάς , τα πετρώματα κάτω και γύρω από το χωριό -σχεδόν όλα τα σπίτια είναι χτισμένα με ψαμμίτες . Ανατολικό όριο αυτών των πετρωμάτων ήταν οι δυτικές πλαγιές του Ταύγετου μέχρι το Ταίναρο .

Στο Μειόκαινο η ηφαιστειακή δραστηριότητα και τα φαινόμενα διάβρωσης-απόθεσης συνεχίζονται . Η θάλασσα εξακολουθεί να υποχωρεί ανατολικά-νότια και εμφανίζονται οι πρώτες ποταμοκοιλιάδες . Μια τέτοια κοιλάδα διακρίνει κανείς εύκολα από το **Μαυρομάτι** . Οι ψαμμιτόλοφοι της έχουν διεύθυνση από βορά προς νότο και είναι αποτέλεσμα της δράσης ενός ή περισσοτέρων ποταμιών . Η ύπαρξή τους επιβεβαιώνει την κατεύθυνση που βρίσκονταν η θάλασσα . Οι ευνοϊκές καιρικές συνθήκες οδηγούν όχι μονάχα μία εκρηκτική εξέλιξη του φυτικού κόσμου αλλά και την εμφάνιση των πρώτων ανθρωποειδών(Homo Sapiens) και πιθανά του Άνθρωπου . Στις ανυψωτικές τάσεις της Τριτογενούς περιόδου ανάγονται και τα αίτια της διαμόρφωσης των σημερινών Ηπειρών . Στο ίδιο διάστημα μετατοπίσεις των τεκτονικών πλακών έχουν σαν αποτέλεσμα την εμφάνιση των Πυρηναικών πτυχώσεων και μετατόπιση των υποθαλάσσιων ηφαιστειακών πετρωμάτων δυτικότερα . Έτσι ανάμεσα στους μεσσηνιακούς ψαμμίτες παρεμβάλλονται οι σκληρότερες παλαιοηφαιστειακές μάζες του Λυκόδημου και Ιθώμης .

Γύρω στα 10 000 π.χ τεκτονικά φαινόμενα δημιουργούν τη Μεσσηνιακή κοιλάδα της οποίας το κύριο μέτωπο ρήγματος ταυτίζεται με το ανατολικό όριο των ψαμμιτικών πετρωμάτων του Ηώκαινου και εκτείνεται από το Τετράζι μέχρι το Ταίναρο . Η κλίση των Βαλυραϊκών και Σκαλαϊκών ψαμμιτών ορίζει με μεγάλη ακρίβεια τη βαθυγραμμή του ρήγματος στη Μακαρία . Η διεύθυνσή της σχεδόν συμπίπτει με τους δυτικούς πρόποδες του Ταύγετου . Η λοφοσειρά της Σκάλας δεν είναι παρά τα υπολείμματα των ψαμμιτών που κάποτε υπήρχαν στον άξονα Καθολικό-Τσουκαλαϊκά . Η συνολική τοπογραφία του Μεσσηνιακού χώρου προδίδει την ύπαρξη και ενός δευτερεύοντος ρήγματος στη διεύθυνση Τσακώνα -Κυπαρισσία . Αυτό δε συνετέλεσε μόνο στη διαμόρφωση του πάνω Κάμπου αλλά στη δημιουργία της λεκάνης του Δωρίου με διαχωριστικό το λόφο Ραμοβούνι Βασιλικού . Πολλά άλλα μικρότερα ρήγματα μπορεί κανείς να εντοπίσει κατά μήκος των σημερινών ποταμών και χειμάρρων . Το αίτιο της καταβύθισης πρέπει να αναζητηθεί στη ρήξη των τεκτονικών πλακών νοτιοδυτικά της Μεθώνης.

Στα επόμενα χρόνια οι κλειστές λεκάνες του Μελιγαλά και Δωρίου μετατρέπονται σε λίμνες . Η Μακαρία αρχίζει με την υπερύψωση της θαλάσσιας στάθμης να κατακλύζεται και αρχίζει η μηχανική των κυμάτων στις συντελούμενες προσχώσεις . Αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας ήταν η δημιουργία ενός κροκαλικού-αμμώδους στρώματος 7-10 μέτρα πάχους . Το μικρό βάθος του στρώματος αυτού στον Βαλυραϊκό κάμπο δείχνει πώς ακολούθησαν ανυψωτικές τάσεις . Πολλοί υποστηρίζουν πώς αυτό έγινε γύρω στα 3 500 π.χ και είχε διάρκεια κάπου 350 χρόνια .

Γεωλογικά η περιοχή της **Βαλύρας** ανήκει στην καλούμενη **αύλακα της Πίνδου** που η δημιουργία ανάγεται στην Τριαδική περίοδο(230-200 εκατ. χρόνια π.χ) και προσχώθηκε στην Ηώκαινο(60-40 εκατ. χρόνια π.χ) από ψαμμιτικά υλικά . Αρχικά τα ψαμμιτικά πετρώματα ξεπερνούσαν σε ύψος την Ιθώμη και σταδιακά βυθίζονταν όσο προχωρούσαν νοτιότερα . Οι διαβρώσεις που ακολούθησαν αποσύνθεσαν τα σαθρά πετρώματα και δημιούργησαν τις αμμώδεις λοφοσειρές της κεντρικής και ΝΑ Μεσσηνίας

Στα όρια της Βαλύρας μπορεί κανείς να εντοπίσει πολλά απολιθώματα φυτικού κόσμου του Ηώκαινου . Οι πέτρες με τρύπες είναι αποτυπώματα φυτικών ριζών , κοχύλια και ομοιώματα τους απαντώνται συχνά στην Πέρα Μεριά . Ακόμα και ψαμμιτικοί κορμοί δένδρων είναι συνηθισμένα ευρήματα . Οι λόφοι της Τσούκας και Σκάλας είναι αδιάψευστες μαρτυρίες των ψαμμιτικών όγκων που υπήρχαν πριν την ενεργοποίηση του

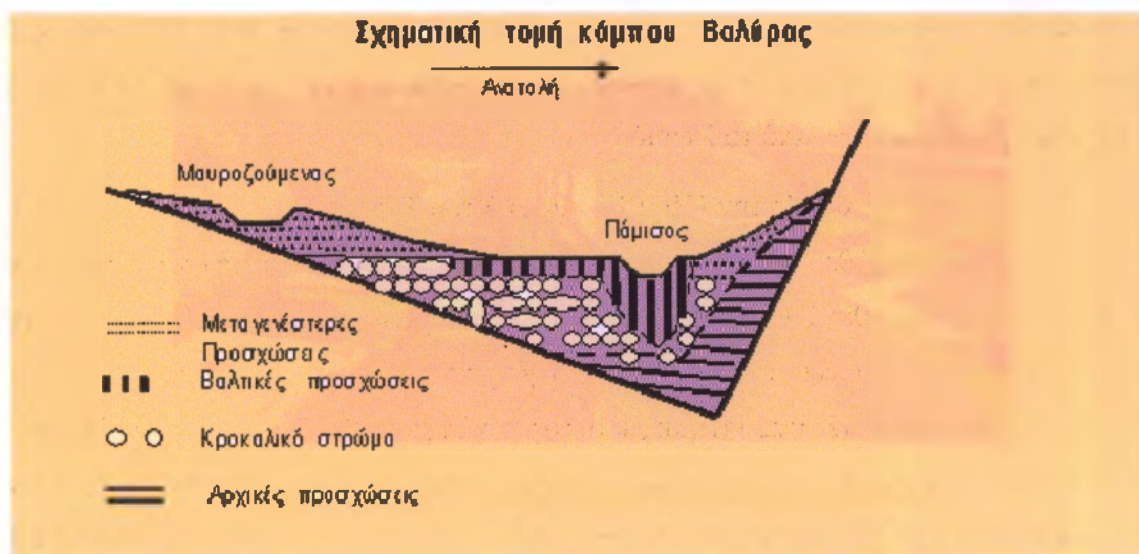
ρήγματος και εκτείνονταν από το Καθολικό μέχρι την ράχη του Κούτρου στα Τσουκαλαίικα . Πληροφορίες για την κλίση των ρηγμάτων μας δίνουν οι πλάκες των πετρωμάτων μέσα και γύρω από το Χωριό .

Αν παρατηρήσει κανείς την Πέρα Μεριά από του Τζούμι θα διαπιστώσει πως ένα μεγάλο μέρος της προήλθε από ολίσθηση πάνω στα αρχαιότερα ηφαιστειακά πετρώματα του Άγιου Βασίλη . Πιθανά να πρόκειται για μία πρόσφατη σταδιακή ολίσθηση και σε αυτό συνηγορεί το τοπωνύμιο **Βροντογή** που μας παραπέμπει στον μυθικό κύκλωπα Βρόντη . Λείψανα μίας τέτοιας κίνησης και της μεγάλης διάβρωσης που συντελέστηκε στην περιοχή είναι οι Τούρλες . Οι κοκκινόασπρες ράχες που συναντώνται κατά μήκος του κάμπου δεν είναι μονάχα ένα δείγμα απόθεσης σιδηρούχας ύλης αλλά και οριοθετούν τον χώρο κατάκλισης της για μεγάλο χρονικό διάστημα του κάμπου .

Η υδρογεωλογική συμπεριφορά των σχηματισμών που δομούν την περιοχή καθορίζεται τόσο από τη λιθοστρωματογραφία όσο και την παλαιεκτονική εξέλιξη της περιοχής .

Οι καρστικοποιημένοι ασβεστόλιθοι αποτελούν τους καλύτερους υδροφορείς στην περιοχή. Μεγάλες ποσότητες νερού κατεισδύουν μέσα από τα ρήγματα, τις διακλάσεις και τους καρστικούς αγωγούς των μακροδιαπερατών αυτών σχηματισμών, μέχρι να συναντήσουν σχηματισμούς αδιαπέρατους (φλύσχης) ή διαπερατούς αλλά μικρής διαβιβαστικότητας, οπότε οι ποσότητες αυτές εξέρχονται με τη μορφή πηγών ή υπερχειλίσης -επαφής.

Αναλυτικότερα, στην περιοχή Ανω Μεσσηνίας (κοιλάδα Παμίσου), η οποία καλύπτεται από σχηματισμούς της ζώνης Πίνδου (καρστικοποιημένοι ασβεστόλιθοι και φλύσχης) και πλεικαινικά ιζήματα, οι ασβεστόλιθοι είναι καλοί υδροφορείς και μέρος τους βρίσκονται υπό αρτεσιανή πίεση, όπως προκύπτει από σχετικά βαθιές γεωτρήσεις που έγιναν στην περιοχή και έχουν ελεύθερη αρτεσιανή ροή

ΠΟΤΑΜΟΣ ΠΑΜΙΣΟΣ

Ποταμός της Ν. Δ. Πελοποννήσου στο νομό Μεσσηνίας, έχει τις πηγές του στις δυτικές απολήξεις του Ταϊγέτου, στην Κοινότητα του Αγ. Φλώρου, το μήκος του είναι 22 km και εκβάλλει στο Μεσσηνιακό Κόλπο δυτικά της Καλαμάτας και ανατολικά της Μεσσήνης.

Η λεκάνη απορροής του καλύπτει έκταση 920 km², το ύψος της μέσης ετήσιας βροχόπτωσης στην περιοχή είναι 900 mm, ο μέσος ετήσιος όγκος νετού ανέρχεται σε 828 x 10⁶ m³ και η μέση ετήσια απορροή εκτιμάται σε 300 x 10⁶ m³.

Με τα νερά του αρδεύονται περί τα 45.000 στρέμματα, από τα οποία τα 13.000 αποτελούνται από κλειστά δίκτυα υπό πίεση (καταιονισμός) και τα υπόλοιπα από ανοικτά δίκτυα (καναλέτα).

Ανάπλαση πηγών Ποταμού Παμίσου (Άγιος Φλώρος)

Ποταμός Πάμισος

Ο Μεσσηνιακός Νείλος αποτελούσε πάντοτε τη βασική πηγή άντλησης πλούτου για τους κατοίκους των γύρω Χωριών . Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια παρά τον αναδάσμο και έργα άρδευσης η συμμετοχή της πηγής αυτής στην οικονομία της Βαλύρας συνέχεια μειώνεται. Τα αίτια είναι πολλά εκείνο όμως που δεν μπορεί να παραβλέψει κανείς είναι η αδυναμία της πολιτείας στο να προγραμματίσει κάποιες εναλλασσόμενες καλλιέργειες και μετατρέψιμες σε άλλα φυσικά ή ζωικά προϊόντα . Η γραφειοκρατική –στενή τεχνική γνώση- αντίληψη καταδείχτηκε και με την τσιμεντόστρωση της κοίτης του Παμίσου . Το έργο πέτυχε τη διακοπή της φυσικής υπόγειας διάχυσης των νερών με αποτέλεσμα την

γρηγορότερη ξήρανση των καλλιεργούμενων εκτάσεων και επιτάχυνε τη διαφυγή των νερών στη θάλασσα στο όνομα μίας υποτιθέμενης έλλειψης στην κάτω Μακαρία . Τα αποτελέσματα είναι γνωστά . Αύξηση της καλλιεργητικής δαπάνης και το πιο σημαντικό τη σταδιακή μείωση της παροχής των πηγών του Άγιου Φλώρου.

Η Επίδραση του ποταμού στη διαμόρφωση του κάμπου συνίσταται στο γεγονός της σταδιακής αφαλάτωσης και αποξήρανσης της αρχικής αβαθούς λιμνοθάλασσας που επέτρεψε την ανάπτυξη μίας πλούσιας φυτικής βλάστησης. Από τη σήψη της βλάστησης αυτής προήλθε η εύφορη σκουρόχρωμη επιφανειακή κρούστα του κάμπου. Περιφερειακά αργότερα προστέθηκαν πάνω της οι ανοιχτόχρωμες προσχώσεις. Η έκταση που αυτές καταλαμβάνουν δίνουν και το βαθμό συμμετοχής των γύρω χειμάρρων και ποταμών στη δημιουργία του κάμπου. Μαρτυρία των τελευταίων ορίων του βάλτου είναι και η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στα δυο επιφανειακά στρώματα .

Το όνομα του ποταμιού ακολούθησε την τύχη του τόπου . Για μεγάλα χρονικά διαστήματα και πιθανά για πολιτικούς λόγους πήρε διάφορα ονόματα . Μια περίοδο γύρω από το 1400 εξακολουθεί να είχε το όνομα **Πρίντζα-Πρίντ(σ)α** και **Σπιράντζα- Σπιδάτσα** λέξεις σλαβικής προέλευσης στις οποίες ο φθόγγος τσι-τζι μας μαρτυρεί την ύπαρξη κτηνοτροφίας η πολλών ζώων. Αν σε αυτά προστεθεί και η ύπαρξη λέξεων και τοπωνυμίων της ίδιας προέλευσης (βάλτος ,σανός ,σβάρνα κ.α) και τα συνδυάσει με την στρατηγική θέση της Σκάλας μπορεί κανείς να υποθέσει σε κάποια χρόνους (Βυζαντινούς) υπήρξε μία αξιοπρόσεχτη παρουσία σλαβόφωνων φύλων. Στα 1700 όμως τα ονόματα αυτά έχουνε ξεχαστεί και αυτός είναι μάλλον ο λόγος πού ο Γκριμάνι στους χάρτες τον αναφέρει με το λατινικό Ρούντα(Round =κυκλικός) προφανώς από την οφειοδή μορφή της κοίτης του.

Το άλλο ποτάμι ο **Μαυροζούμενας** δεν μοιάζει καθόλου με τον αδελφό του **Πάμισο** . Βίαια τον χειμώνα απειλεί να συμπαρασύρει στο πέρασμα του τα πάντα . Ήρεμο μετά την άνοιξη δίνει απλόχερα τα νερά του στον άνθρωπο και του προσφέρει σχεδόν άκοπα τα ψάρια του .

Ποταμός Μαυροζούμενας – Άποψη Δ.Δ. Βαλύρας

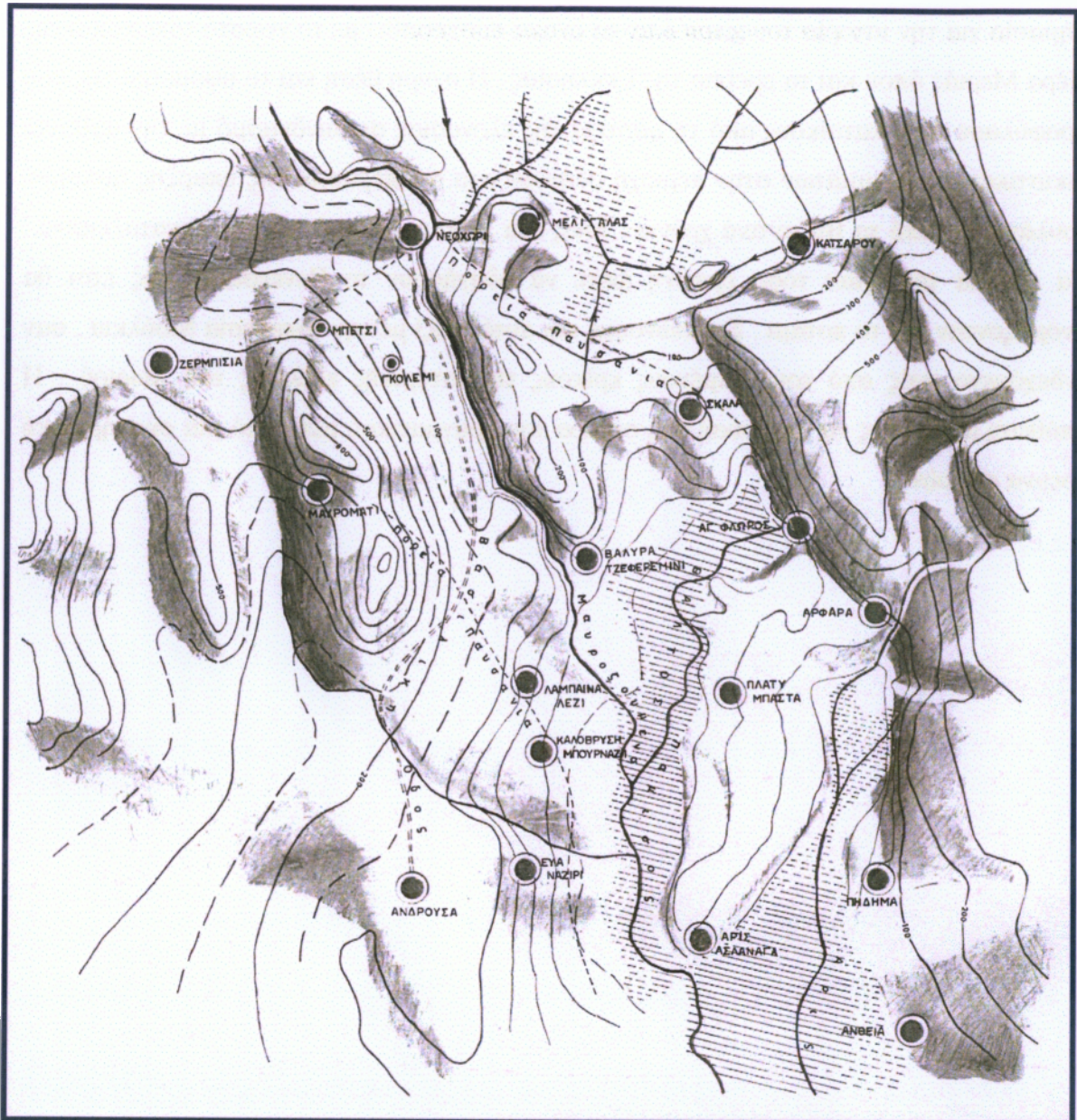
Ο Μαυροζούμενας – Βαλύρας κατά τον Πausανία - για όσους τον έχουν ζήσει στις χειμωνιάτικες μέρες του ξέρουν πως χρωστάει το όνομα του στα θολωμένα νερά του. Η βυζαντινολογία γύρω από το όνομά του είναι μάλλον ατυχής .

Το ποτάμι αυτό είναι και ο δημιουργός ολόκληρου του Β.Δ τμήματος της Μακαρίας . Όλα τα τοπωνυμία με το όνομα Γανιές ή Γουλμιίδες είναι παιδιά του . Ιστορικά ταυτίστηκε με το μύθο του Θάμυρι πού περιγράφει τον πολύχρονο αγώνα του ποταμιού για να διανοίξει το φαράγγι του Κάκαβου και αποδώσει την εύφορη κοιλάδα Μελιγαλά στους πρώτους κατοίκους της Μεσσηνίας .

Η Βαλύρα χρωστάει πολλά σε αυτό το ποτάμι . Όχι όμως μόνον για το εύχο όνομα που της έδωσε και το βενετσιάνικο έργο της Δέσης - Αυλάκι – Μύλοι , σημαντικός παράγοντας για μεγάλο χρονικό διάστημα ανάπτυξης , αλλά κύρια γιατί σε αυτόν οφείλουμε μια σημαντική ιστορική μαρτυρία . Στα αρχεία Γκριμάνι ο Μαυροζούμενας αναφέρεται σαν ‘San Pietro ‘ δηλαδή Άγιος Πέτρος . Η μαρτυρία αυτή αποχτά ιδιαίτερη

σημασία για την ιστορία του χωριού αν το όνομα συσχετισθεί με το γνωστό τοπωνύμιο της Πέρα Μεριάς όπου και τα ερείπια της Εκκλησίας . Η οχυρή θέση και το υψόμετρό της που προφύλασε τους κατοίκους από τη μάστιγα της ελονοσίας σε συνδυασμό με την αφθονία οικιστικών υπολειμμάτων στην περιοχή οδηγούν στο συμπέρασμα της ύπαρξης οικισμού τουλάχιστον από τα Βυζαντινά χρόνια . Ίσως στα 1700 ο οικισμός να είχε εγκαταλειφθεί . Τα ερείπια του ήταν τόσο εμφανή ώστε να οδηγήσουν το Βενετσιάνο πώς έτσι θα ονομάζονταν και το ποτάμι . Σημειώνουμε και αυτό, μαζί με την τοποθεσία Μούλκια , σαν ενδεχόμενο ενός από τους χαμένους κρίκους της ιστορικής εξέλιξης του Χωριού . Η υπόθεση αυτή ίσως να περνούσε στη σφαίρα του πραγματικού μετά από μία συστηματική έρευνα ειδικών .

Τοπογραφικός Χάρτης ευρύτερης περιοχής Βαλύρας

8.2.2. Η Γεωλογία του Μελιγαλαϊκού κάμπου.

Το ρήγμα του πάνω Μεσσηνιακού κάμπου είχε σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία μίας αρχικής τοπογραφίας της περιοχής πολύ διαφορετικής από εκείνης στη Μακαρία . Εδώ η κατακρήμνιση οδήγησε σε ένα λοφώδες τοπίο τα βαθύτερα μέρη του οποίου γρήγορα κατακλύσθηκαν με προσχώσεις και νερά . Από πολλές μορφολογικές ενδείξεις συμπεραίνεται πώς το μέγιστο ύψος της στάθμης δε θα ξεπέρασε ποτέ τα 80-90 μετρ. της σημερινής θαλάσσιας γιατί σε μία τέτοια περίπτωση η διαφυγή των νερών της θα γίνονταν από το μέρος της Σκάλας . Οι συνεχιζόμενες προσχώσεις και η πρόσθεση νέων ποσοτήτων νερού από τη λεκάνη του Δωρίου μέσα από στενό του Βασικού αποτέλεσαν και το αίτιο της υπερχείλισης της αρχικής λίμνης .

Αρχαία γέφυρα Μαυροζούμενα στο Δ.Δ. Νεοχωρίου Ιθώμης

Σε αυτό το χρονικό σημείο αρχίζει και η διαφυγή των υδάτινων ποσοτήτων στη Μακαρία από το χαμηλότερο σημείο του **Κάκαβου** στα νότια του Νεοχωρίου και ΒΔ της Βαλύρας . Τα ίχνη της κατάπτωσης αυτής είναι εμφανή στο πέτρωμα της κοίτης του

Μαυροζούμενα λίγο πιο πάνω από τη Δέση και σε αυτό παραπέμπει και το Κάκαβος (μεγάλο καζάνι) . Με την πάροδο του χρόνου το άνοιγμα βάθυνε και πλάτυνε μέχρι να ολοκληρωθεί η αποστράγγιση του Μελιγαλαϊκού κάμπου και διαμορφωθούν οι κοίτες των χειμάρρων του πάνω από τις βαθυγραμμές του ρήγματος . Τα ρέματα Ξερύλας και Τσάμης η Τζάμης αποτελούν τυπικές περιπτώσεις . Η πορεία του Μποτακιώτικου και στη συνέχεια εκείνη του Βαθύρεμμα οδηγεί στο συμπέρασμα πως στη γραμμή Σολάκι – Μερόπη υπήρχε αρχικά μία υπερύψωση που εμπόδιζε τα νερά να ακολουθήσουν την βασική κλίση της λεκάνης . Η πορεία από βορρά προς νότο αρχικά η κάμψη της δυτικά και τέλος προς βορρά απλά επιβεβαιώνει τη θέση του άλλοτε βαθύτερου σημείου της λεκάνης. Τα τοπωνύμια Βαθύλακκος και Γουρουνόλακκα (Lacus =Λίμνη) της περιοχής Οιχαλίας δε συσχετίζουν μόνο την παράδοση με τη Γεωλογία αλλά και συμφωνούν με την ετυμολογία της λέξης Οιχαλία . Στα δυτικά μία άλλη λοφοσειρά από τη Μαγούλα μέχρι σχεδόν το Διαβολίτσι παρεμβάλλεται ανάμεσα σε δύο τοπικά ρήγματα πάνω στα οποία διαμορφώθηκαν οι κοίτες του Μαυροζούμενα και Αμφίτα . Συμπερασματικά θα έλεγε κανείς πως η υπολεκάνη στα ανατολικά της Μερόπης (Μερικοί την ταυτίζουν με την ιστορική μεγάλη τάφρο) κατά μήκος του σημερινού εθνικού δρόμου αν και αποδέκτης μεγάλων ποσοτήτων προσχώσεων διατηρήθηκε μέχρι τους πρόσφατους χρόνους και τελικά αποστραγγίστηκε από το Βαθύρεμμα που βρήκε διέξοδο λίγο βορειότερα στον προφ. Ηλία Κατσαρού .

8.2.3 Η Γεωλογία της Μακαρίας

Κάπου στα μέσα της Παγετόνιας περιόδου το βάθος της λεκάνης της Μακαρίας πλησίαζε τα 100 μέτρα κάτω από την σημερινή θαλάσσια στάθμη και αυξάνονταν όσο προχωρούσε νοτιότερα. Το μέτωπο του ρήγματος άρχιζε από τον Άγιο Φλώρο και εκτεινόταν κατά μήκος των δυτικών πλαγιών του Ταυγέτου. Με την έναρξη της τήξης των πάγων (12 000 π.χ) η θαλάσσια στάθμη άρχισε σταδιακά να ανεβαίνει. Η εκτίμηση κάποιων ιστορικών μαρτυριών επιχειρήσαμε να προσδιορίσουμε το μαθηματικό μοντέλο της μεταβολής της και πήραμε τα παρακάτω αποτελέσματα .

Χρονολογία	-500	-1000	-2000	-3000	-4000	-5000
Στάθμη Θάλασσας	-2	-4	-8	-14	-23	-38

Το σημερινό ύψος του κάμπου (+15 μέτρα) σε συνδυασμό του βαλτώδους επιφανειακού στρώματος(4 περ. μέτρα) και το πάχος κάτω από αυτό κροκαλικής(7 περ. μέτρα) στρώσης οδηγούν στο συμπέρασμα πώς στο 4000 π.χ υπήρχε μία λίμνη ο πυθμένας της οποίας ήτανε ψηλότερα από την θάλασσα . Η άποψη αυτή επιβεβαιώνει τον γεωλογικά τεκμηριωμένο ισχυρισμό πώς γύρω στα 3700 π.χ ενεργοποιούνται καθοδικές τάσεις με αποτέλεσμα να κατακλυστεί η Μακαρία μέχρι τα Σκαλαίϊκα από θάλασσα . Στα επόμενα 400 περίπου χρόνια δημιουργείται το κροκαλικό υπόστρωμα . Στο ίδιο διάστημα οι ισχυρές στα ανατολικά προσχώσεις συνεχίζονται και μετατοπίζουν τη βαθυγραμμή του ρήγματος δυτικότερα . Στην εντατικοποίηση του φαινομένου αυτού οφείλεται και η χαμηλή λοφοσειρά Αρφαρών-Άρη .

Η εδαφομορφολογία και ο Μαυροζούμενας στα δυτικά περιορίζουν τις προσχώσεις στο κάμπο στο ΝΔ άκρο του και αυξάνονται όσο πλησιάζουν στον πορθμό Άρη - Τρίοδου μέσα από τον οποίο επικοινωνεί Πάμισος-Μαυροζούμενας με τη θάλασσα.

Με τα δεδομένα αυτά μπορεί κανείς να φανταστεί τη μορφολογία του κάμπου γύρω στα 2000 π.χ σαν μία λιμνοθάλασσα πού το βαθύτερο σημείο της ήταν λίγο νοτιότερα του Σκαλαίϊκου Άγιου Πέτρου (αρμύρες) . Στα δυτικά πλησίαζε το σιδηροδρομικό σταθμό της Βαλύρας και στα νότια στένευε όσο πλησίαζε το Διπόταμο.

Το βαλτώδες στρώμα που δημιουργήθηκε από το συνεχιζόμενο σάπισμα των υδρόβιων φυτών σε συνδυασμό με την μικρή κλίση του εδάφους συνετέλεσε στην ανάδυση της οφειδούς κοίτης του Πάμισου που διατηρήθηκε μέχρι τη διεύθεσή της στα 1930 . Ένα σημείο της αρχαιοκοίτης του ποταμιού εντοπίστηκε κοντά στη Βαλτοκκλησιά πρόσφατα κατά την τσιμεντόστρωσή της που είχε σαν αποτέλεσμα τη διαρκή βύθισή της. Τέλος με ανάλογο τρόπο σχηματίστηκε και ο βάλτος του Πηδήματος .

Ο κάμπος της Μεσσηνίας και αι όρειναι λεκάναι αὐτοῦ

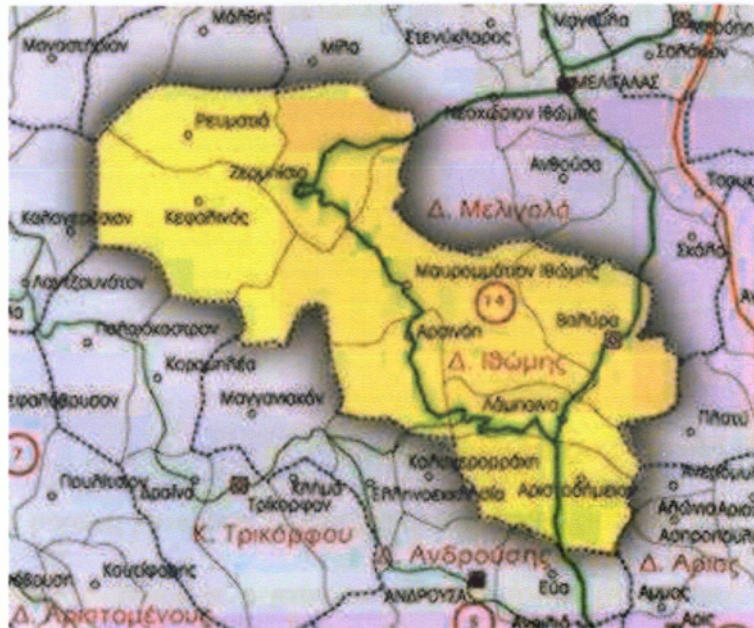
Σχεδιασμοί ὑπὸ Γεωργίου Χ. Πετροχείλου Τεχνικοῦ Βοηθοῦ - Σχεδιασμοὶ ἰαρά τῆ Α-Τ-Ε

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο

8. ΥΔΡΕΥΣΗ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

8.3. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Σύμφωνα με τον νόμο Ι. Καποδίστριας ο Δήμος Ιθώμης περιλαμβάνει τα εξής δημοτικά διαμερίσματα (πρώην κοινότητες):

- Δημοτικό διαμέρισμα Αριστοδημείου
- Δημοτικό διαμέρισμα Βαλύρας
- Δημοτικό διαμέρισμα Αρσινόης
- Δημοτικό διαμέρισμα Ζερμπισίων με τον οικισμό Κογχύλι
- Δημοτικό διαμέρισμα Κεφαλινού
- Δημοτικό διαμέρισμα Λάμπαινας
- Δημοτικό διαμέρισμα Αρχαίας Μεσσήνης (Μαυροματίου) με τον οικισμό Πετράλωνα
- Δημοτικό διαμέρισμα Ρευματιάς με τον οικισμό Χρυσότοπο

Έδρα του νέου Δήμου ορίζεται το Δημοτικό διαμέρισμα Βαλύρας

8.3.1. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΕΙΟΥ

Δημογραφικές εξελίξεις - τάσεις:

Το δημοτικό διαμέρισμα Αριστοδημείου ανήκει στο δήμο Ιθώμης του νομού Μεσσηνίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ο πληθυσμός του δημοτικού διαμερίσματος τις πέντε τελευταίες δεκαετίες κυμάνθηκε ως εξής:

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

έτος	πληθυσμός
1961	735
1971	512
1981	409
1991	368
2001	322

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

Από τα στοιχεία αυτά παρατηρήθηκε σταδιακή μείωση του πληθυσμού από το 1961 μέχρι το 2001

Από δημογραφική άποψη η κοινότητα παρουσίασε κατά τις δεκαετίες:

1981/ 91	: ποσοστιαία μείωση 9%
1991/01	: ποσοστιαία μείωση 12,5%

Οι κάτοικοι που διαμένουν μόνιμα στην κοινότητα είναι 200 και τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός της κοινότητας ανέρχεται στους 400 .

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ - ΘΕΡΙΝΗ)

περίοδος	πληθυσμός
χειμερινή	200
θερινή	400

ποσοστιαία αύξηση:100%

Τρόπος Ύδρευσης

Το δημοτικό διαμέρισμα Αριστοδημείου υδρεύεται από μία γεώτρηση, η οποία ανήκει στο ίδιο το δημοτικό διαμέρισμα. Η γεώτρηση κατασκευάστηκε το 1983 , έχει βάθος 80μ. και απέχει από την κοινότητα 800μ. Η ιπποδύναμη της αντλίας είναι 20 HP (υποβρύχιο μοτερ) και η ιπποδύναμη της εφεδρικής αντλίας είναι 20 HP

Το δημοτικό διαμέρισμα Αριστοδημείου είναι μέλος και του Συνδέσμου Ύδρευσης «Άγιος Φλώρος»και υπάρχει εναλλακτικός τρόπος ύδρευσης αν χρειαστεί.

Δεξαμενές:

Υπάρχουν 2 δεξαμενές.

Η πρώτη κατασκευάστηκε το 1989, και έχει χωρητικότητα 300μ³.

Η δεύτερη κατασκευάστηκε το 1995 και έχει χωρητικότητα 200μ³.

Οι δεξαμενές καθαρίζονται κάθε εξάμηνο.

Δίκτυα Διανομής**Εξωτερικό δίκτυο**

Η μεταφορά του νερού στο εξωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 90 χιλιοστών και μήκους 1 Km.

Εσωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εσωτερικό δίκτυο γίνεται με αμιαντοσωλήνες μήκους 3.0000 μέτρων και σωλήνες PVC μήκους 5.000 μέτρων.

Αποθέματα — Παροχές

Η ποσότητα των αποθεμάτων είναι **επαρκής** για την κάλυψη των αναγκών του δημοτικού διαμερίσματος.

Υπάρχουν 350 παροχές (νοικοκυριά) και 350 τεμάχια υδρομετρητών.

Χλωρίωση — Ποιοτικός Έλεγχος

Γίνεται χλωρίωση του νερού συνεχώς (συγχρόνως με τη λειτουργία του αντλιοστασίου), ενώ μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε μήνα και τα αποτελέσματα του οποίου κρίθηκαν ικανοποιητικά.

Μικροβιολογικός έλεγχος της δικτύου ύδρευσης Δ.Δ. Αριστοδημείου 19/10/2007

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 37 ⁰ C/48ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	11
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 22 ⁰ C/72ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	18
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	0
κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	0
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2:2000(E)	Cfu/100ml	0	0

ΠΗΓΗ: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Οι τιμές των αποτελεσμάτων είναι εντός των ορίων που καθορίζονται στο ΦΕΚ 892/β/11-7-2001

Δεν έχουν υπάρξει προβλήματα υγείας των κατοίκων της κοινότητας εξαιτίας του νερού.

Οικονομικά στοιχεία - Προβλήματα - Προτεινόμενα έργα:

Το τέλος ύδρευσης είναι **25 δρχ./μ³**.

Βασικότερο πρόβλημα είναι η παλαιότητα του δικτύου και οι συχνές βλάβες που παρουσιάζονται λόγω του γεγονότος αυτού.

Προβλέπεται ολοκλήρωση τις αντικατάστασης του εσωτερικό δικτύου και προβλέπεται επέκταση του με σωλήνες P.V.C στο ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ για το έτος 2008.

Άποψη οικισμού Αριστοδημείου

8.3.2. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΒΑΛΥΡΑΣ

Δημογραφικές εξελίξεις - τάσεις:

Το δημοτικό διαμέρισμα Βαλύρας ανήκει στο δήμο Ιθώμης του νομού Μεσσηνίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ο πληθυσμός του δημοτικού διαμερίσματος τις πέντε τελευταίες δεκαετίες κυμάνθηκε ως εξής:

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

έτος	πληθυσμός
1961	1461
1971	1120
1981	1016
1991	1038
2001	1005

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

Από τα στοιχεία αυτά παρατηρήθηκε σταδιακή μείωση του πληθυσμού από το 1961 μέχρι το 2001, εκτός από την δεκαετία 1981/1991.

Από δημογραφική άποψη η κοινότητα παρουσίασε κατά τις δεκαετίες:

1981/ 91	: ποσοστιαία αύξηση 2%
1991/01	: ποσοστιαία μείωση 3,18%

Οι κάτοικοι που διαμένουν μόνιμα στην κοινότητα είναι 1000 και τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός της κοινότητας ανέρχεται στους 1600 .

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ - ΘΕΡΙΝΗ)

περίοδος	πληθυσμός
χειμερινή	1000
θερινή	1600

ποσοστιαία αύξηση:60%

Τρόπος Ύδρευσης

Το δημοτικό διαμέρισμα Βαλύρας είναι μέλος του Συνδέσμου Ύδρευσης «Άγιος Φλώρος» Υδρεύεται από τον Σύνδεσμο από τις πηγές που βρίσκονται στο δημοτικό διαμέρισμα Αγίου Φλώρου.

Επίσης υδρεύεται από μία γεώτρηση, η οποία ανήκει στο ίδιο το δημοτικό διαμέρισμα. Η γεώτρηση κατασκευάστηκε το 1997, έχει βάθος 110μ. και απέχει από τη δεξαμενή 1040μ. Η ιπποδύναμη της αντλίας είναι 150 HP.

Η βασική πηγή ύδρευσης είναι η γεώτρηση και επικουρείται από το Σύνδεσμο μόνο όταν υπάρχει ανάγκη κατά τους καλοκαιρινούς μήνες.

Δεξαμενές:

Υπάρχει 1 δεξαμενή.

Κατασκευάστηκε το 1965, και έχει χωρητικότητα 150μ³.

Η δεξαμενή καθαρίζεται κάθε εξάμηνο.

Δίκτυα Διανομής

Εξωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εξωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 90 χιλιοστών και μήκους 1 Km.

Εσωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εσωτερικό δίκτυο γίνεται με αμιαντοσωλήνες μήκους 8.0000 μέτρων.

Αποθέματα — Παροχές

Η ποσότητα των αποθεμάτων είναι επαρκής για την κάλυψη των αναγκών του δημοτικού διαμερίσματος.

Υπάρχουν 650 παροχές και 350 τεμάχια υδρομετρητών.

Χλωρίωση — Ποιοτικός Έλεγχος

Γίνεται χλωρίωση του νερού συνεχώς (συγχρόνως με τη λειτουργία του αντλιοστασίου), ενώ μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε μήνα και τα αποτελέσματα του οποίου κρίθηκαν ικανοποιητικά.

Μικροβιολογικός έλεγχος της δικτύου ύδρευσης Δ.Α. Βαλόρας 19/10/2007

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 37° C/48ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 22° C/72ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	14
κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	7
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2:2000(E)	Cfu/100ml	0	6

ΠΗΓΗ: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Οι τιμές των αποτελεσμάτων είναι εκτός των ορίων που καθορίζονται στο ΦΕΚ 892/β/11-7-2001

Θα πρέπει να αυξηθεί η ποσότητα χλωρίου στη δεξαμενή.

Έχουν υπάρξει προβλήματα υγείας των κατοίκων του Δ.Δ. εξαιτίας του νερού που οφείλονται στα πολλά άλατα που περιέχει το νερό.

Οικονομικά στοιχεία - Προβλήματα - Προτεινόμενα έργα:

Το τέλος ύδρευσης είναι 85 δρχ./μ³.

Βασικότερο πρόβλημα είναι η παλαιότητα του δικτύου και οι συχνές βλάβες που παρουσιάζονται λόγω του γεγονότος αυτού.

Προβλέπεται αντικατάσταση του εσωτερικό δικτύου ύδρευσης και προβλέπεται επέκταση του με σωλήνες P.V.C καθώς και κατασκευή νέας δεξαμενής 300 μ³ στο ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ για το έτος 2008.

Βαλύρα: Πεδιάδα

8.3.3. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΛΑΜΠΑΙΝΑΣ

Δημογραφικές εξελίξεις - τάσεις:

Το δημοτικό διαμέρισμα *Λάμπαινας* ανήκει στο δήμο Ιθώμης του νομού Μεσσηνίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ο πληθυσμός του δημοτικού διαμερίσματος τις πέντε τελευταίες δεκαετίες κυμάνθηκε ως εξής:

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

έτος	πληθυσμός
1961	530
1971	425
1981	315
1991	287
2001	247

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

Από τα στοιχεία αυτά παρατηρήθηκε σταδιακή μείωση του πληθυσμού από το 1961 μέχρι το 2001

Από δημογραφική άποψη η κοινότητα παρουσίασε κατά τις δεκαετίες:

1981/91	: ποσοστιαία μείωση 10%
1991/01	: ποσοστιαία μείωση 15%

Οι κάτοικοι που διαμένουν μόνιμα στην κοινότητα είναι 250 και τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός της κοινότητας ανέρχεται στους 500 .

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ - ΘΕΡΙΝΗ)

περίοδος	πληθυσμός
χειμερινή	250
θερινή	500

ποσοστιαία αύξηση:100%

Τρόπος Ύδρευσης

Το δημοτικό διαμέρισμα *Λάμπαινας* υδρεύεται από μία γεώτρηση, η οποία ανήκει στο ίδιο το δημοτικό διαμέρισμα. Η γεώτρηση κατασκευάστηκε το 1986 , έχει βάθος 110 μ. και απέχει από την κοινότητα 400μ. Η ιπποδύναμη της αντλίας είναι 55 HP .

Δεξαμενές:

Υπάρχει 1 δεξαμενή.

Κατασκευάστηκε το 1965, και έχει χωρητικότητα 150μ³.

Η δεξαμενή καθαρίζεται κάθε εξάμηνο.

Δίκτυα Διανομής**Εξωτερικό δίκτυο**

Η μεταφορά του νερού στο εξωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 90 χιλιοστών και μήκους 4 Km.

Εσωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εσωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 90 χιλιοστών και μήκους 5.000 μέτρων.

Αποθέματα — Παροχές

Η ποσότητα των αποθεμάτων είναι **επαρκής** για την κάλυψη των αναγκών του δημοτικού διαμερίσματος.

Υπάρχουν 220 παροχές και 220 τεμάχια υδρομετρητών.

Χλωρίωση — Ποιοτικός Έλεγχος

Γίνεται χλωρίωση του νερού συνεχώς (συγχρόνως με τη λειτουργία του αντλιοστασίου), ενώ μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε μήνα και τα αποτελέσματα του οποίου κρίθηκαν ικανοποιητικά.

Μικροβιολογικός έλεγχος της δικτύου ύδρευσης Δ.Δ. Αριστοδημείου 19/10/2007

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 37° C/48ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 22° C/72ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	3
κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	0
Εγτερόκοκοι	ISO 7899/2:2000(E)	Cfu/100ml	0	0

ΠΗΓΗ: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Οι τιμές των αποτελεσμάτων είναι εκτός των ορίων που καθορίζονται στο ΦΕΚ 892/β/11-7-2001

Θα πρέπει να αυξηθεί η ποσότητα χλωρίου στη δεξαμενή.

Δεν έχουν υπάρξει προβλήματα υγείας των κατοίκων της κοινότητας εξαιτίας του νερού.

Οικονομικά στοιχεία - Προβλήματα - Προτεινόμενα έργα:

Το τέλος ύδρευσης είναι 85 δρχ./μ³.

Προβλέπεται ολοκλήρωση της αντικατάστασης του εσωτερικού δικτύου και προβλέπεται επέκταση του με σωλήνες P.V.C στο ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ για το έτος 2008.

Βρύση Λάμπαινας

8.3.4. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΡΣΙΝΟΗΣ

Δημογραφικές εξελίξεις - τάσεις:

Το δημοτικό διαμέρισμα Αρσινόης ανήκει στο δήμο Ιθώμης του νομού Μεσσηνίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ο πληθυσμός του δημοτικού διαμερίσματος τις πέντε τελευταίες δεκαετίες κυμάνθηκε ως εξής:

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

έτος	πληθυσμός
1961	385
1971	286
1981	224
1991	240
2001	192

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

Από τα στοιχεία αυτά παρατηρήθηκε σταδιακή μείωση του πληθυσμού από το 1961 μέχρι το 2001, εκτός από την δεκαετία 1981/1991.

Από δημογραφική άποψη η κοινότητα παρουσίασε κατά τις δεκαετίες:

1981/91	: ποσοστιαία αύξηση 9%
1991/01	: ποσοστιαία μείωση 20.5%

Οι κάτοικοι που διαμένουν μόνιμα στην κοινότητα είναι 180 και τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός της κοινότητας ανέρχεται στους 360 .

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ - ΘΕΡΙΝΗ)

περίοδος	πληθυσμός
χειμερινή	180
θερινή	360

ποσοστιαία αύξηση:100%

Τρόπος Ύδρευσης

Το δημοτικό διαμέρισμα Αρσινόης υδρεύεται από μία **πηγή**, η οποία ανήκει στο ίδιο το δημοτικό διαμέρισμα. Η πηγή ονομάζεται « Γκούρα» απέχει από τη κοινότητα 1,5 Km. και υδρεύει την κοινότητα από το 1965 και έχει κατασκευαστεί υδρομάστευση από το έτος 1965

Δεξαμενές:

Υπάρχει 1 δεξαμενή.

Κατασκευάστηκε το 1966, και έχει χωρητικότητα 80 μ³.

Η δεξαμενή καθαρίζεται κάθε εξάμηνο.

Δίκτυα ΔιανομήςΕξωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εξωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 90 χιλιοστών και μήκους 1,5 Km.

Εσωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εσωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC μήκους 1.500 μέτρων.

Αποθέματα — Παροχές

Η ποσότητα των αποθεμάτων είναι **ανεπαρκής** για την κάλυψη των αναγκών του δημοτικού διαμερίσματος μόνο για τις περιόδους που υπάρχουν βροχοπτώσεις αρκετές.

Υπάρχουν 110 παροχές (νοικοκυριά) και 130 τεμάχια υδρομετρητών.

Χλωρίωση — Ποιοτικός Έλεγχος

Γίνεται χλωρίωση του νερού συνεχώς (συγχρόνως με τη λειτουργία του αντλιοστασίου), ενώ μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε μήνα και τα αποτελέσματα του οποίου κρίθηκαν ικανοποιητικά.

Μικροβιολογικός έλεγχος της δικτύου ύδρευσης Δ.Δ. Αριστοδημείου 19/10/2007

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 37 ⁰ C/48ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 22 ⁰ C/72ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	52
κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	33
Εντερικόκοκκοι	ISO 7899/2:2000(E)	Cfu/100ml	0	5

ΠΗΓΗ: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Οι τιμές των αποτελεσμάτων είναι εκτός των ορίων που καθορίζονται στο ΦΕΚ 892/β/11-7-2001

Θα πρέπει να αυξηθεί η ποσότητα χλωρίου στη δεξαμενή.

Δεν έχουν υπάρξει προβλήματα υγείας των κατοίκων της κοινότητας εξαιτίας του νερού.

Οικονομικά στοιχεία - Προβλήματα - Προτεινόμενα έργα:

Το τέλος ύδρευσης είναι 25 δρχ./μ³.

Προβλέπεται ανόρυξη γεώτρησης ύδρευσης και εξοπλισμός της στο ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ για το έτος 2008.

Βρύση Αρσινόης

8.3.5. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ & ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ

Δημογραφικές εξελίξεις - τάσεις:

Το δημοτικό διαμέρισμα Αρχαίας Μεσσήνης και ο οικισμός Πετράλωνα ανήκουν στο δήμο Ιθώμης του νομού Μεσσηνίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ο πληθυσμός του δημοτικού διαμερίσματος τις πέντε τελευταίες δεκαετίες κυμάνθηκε ως εξής:

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

έτος	πληθυσμός
1961	627
1971	467
1981	345
1991	405
2001	303

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

Από τα στοιχεία αυτά παρατηρήθηκε σταδιακή μείωση του πληθυσμού από το 1961 μέχρι το 2001, εκτός από την δεκαετία 1981/1991.

Από δημογραφική άποψη η κοινότητα παρουσίασε κατά τις δεκαετίες:

1981/91	: ποσοστιαία αύξηση 18%
1991/01	: ποσοστιαία μείωση 25,19%

Οι κάτοικοι που διαμένουν μόνιμα στην κοινότητα είναι 300 και τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός της κοινότητας ανέρχεται στους 600 .

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ - ΘΕΡΙΝΗ)

περίοδος	πληθυσμός
χειμερινή	300
θερινή	600

ποσοστιαία αύξηση:100%

Τρόπος Ύδρευσης

Το δημοτικό διαμέρισμα Αρχαίας Μεσσήνης και ο οικισμός Πετράλωνα υδρεύονται από 2 πηγές και 2 γεωτρήσεις οι οποίες ανήκουν στο ίδιο το δημοτικό διαμέρισμα.

Το δημοτικό διαμέρισμα Αρχαίας Μεσσήνης υδρεύεται από την πηγή «Κλεψύδρα» και μία γεώτρηση που κατασκευάστηκε το 2003. Έχει βάθος 110μ. και απέχει από την κοινότητα 1500μ. Η υποδύναμη της αντλίας είναι 155 HP

Ο οικισμός Πετράλωνα υδρεύεται από την πηγή «Καλιγά» που απέχει από τον οικισμό 6Km και μία γεώτρηση που κατασκευάστηκε το 1991 έχει βάθος 110μ. και απέχει από την κοινότητα 500m. Η υποδύναμη της αντλίας είναι 60 HP

Δεξαμενές:

Υπάρχουν 2 δεξαμενές.

Η πρώτη κατασκευάστηκε το 1962, και έχει χωρητικότητα 80 μ³.

Η δεύτερη κατασκευάστηκε το 1980 και έχει χωρητικότητα 50 μ³.

Οι δεξαμενές καθαρίζονται κάθε εξάμηνο.

Δίκτυα Διανομής

Εξωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εξωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 110 χιλιοστών και μήκους 1,5 Km.

Εσωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εσωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC μήκους 3.000 μέτρων.

Αποθέματα — Παροχές

Η ποσότητα των αποθεμάτων είναι ανεπαρκής για την κάλυψη των αναγκών του δημοτικού διαμερίσματος.

Υπάρχουν 250+80 παροχές (νοικοκυριά) και 330 τεμάχια υδρομετρητών.

Χλωρίωση — Ποιοτικός Έλεγχος

Γίνεται χλωρίωση του νερού συνεχώς (συγχρόνως με τη λειτουργία του αντλιοστασίου), ενώ μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε μήνα και τα αποτελέσματα του οποίου κρίθηκαν ικανοποιητικά.

Μικροβιολογικός έλεγχος της δικτύου ύδρευσης Δ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης 19/10/2007

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 37 ⁰ C/48ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	121
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 22 ⁰ C/72ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	146
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	3
κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	2
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2:2000(E)	Cfu/100ml	0	0

ΠΗΓΗ: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Οι τιμές των αποτελεσμάτων είναι εκτός των ορίων που καθορίζονται στο ΦΕΚ 892/β/11-7-2001

Θα πρέπει να αυξηθεί η ποσότητα χλωρίου στη δεξαμενή.

Δεν έχουν υπάρξει προβλήματα υγείας των κατοίκων της κοινότητας εξαιτίας του νερού.

Οικονομικά στοιχεία - Προβλήματα - Προτεινόμενα έργα:

Το τέλος ύδρευσης είναι **25 δρχ./μ³**.

Προβλέπεται ολοκλήρωση της αντικατάστασης του εσωτερικού δικτύου με σωλήνες Ρ.Υ.Σ και κατασκευή νέας δεξαμενής 200 μ³ στο Τ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης στο ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ για το έτος 2008.

Κρήνη Αρσινόη

Κλεψύδρα

8.3.6. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΖΕΡΜΠΙΣΙΩΝ & ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΟΧΥΛΙΟΥ

Δημογραφικές εξελίξεις - τάσεις:

Το δημοτικό διαμέρισμα Ζερμπισίων και ο οικισμός Κοχύλι ανήκουν στο δήμο Ιθώμης του νομού Μεσσηνίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ο πληθυσμός του δημοτικού διαμερίσματος τις πέντε τελευταίες δεκαετίες κυμάνθηκε ως εξής:

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

έτος	πληθυσμός
1961	
1971	
1981	
1991	212
2001	147

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

Από τα στοιχεία αυτά παρατηρήθηκε σταδιακή μείωση του πληθυσμού από το 1961 μέχρι το 2001

Από δημογραφική άποψη η κοινότητα παρουσίασε κατά τις δεκαετίες:

1981/ 91	: ποσοστιαία μείωση 9%
1991/01	: ποσοστιαία μείωση 30,6%

Οι κάτοικοι που διαμένουν μόνιμα στην κοινότητα είναι 140 και τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός της κοινότητας ανέρχεται στους 280 .

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ - ΘΕΡΙΝΗ)

περίοδος	πληθυσμός
χειμερινή	140
θερινή	280

ποσοστιαία αύξηση:100%

Τρόπος Ύδρευσης

Το δημοτικό διαμέρισμα Ζερμπισίων και ο οικισμός Κοχύλι υδρεύονται 2 γεωτρήσεις οι οποίες ανήκουν ίδιο το δημοτικό διαμέρισμα

Το δημοτικό διαμέρισμα Ζερμπίσιων υδρεύεται από μία γεώτρηση που κατασκευάστηκε το 1989. Έχει βάθος 130 μ. και απέχει από την κοινότητα 300μ. Η υποδύναμη της αντλίας είναι 60 HP

Ο οικισμός Κοχύλι υδρεύεται από μία γεώτρηση που κατασκευάστηκε το 1995 έχει βάθος 140μ. και απέχει από την κοινότητα 400μ. Η υποδύναμη της αντλίας είναι 60 HP

Δεξαμενές:

Υπάρχουν 2 δεξαμενές.

Η πρώτη κατασκευάστηκε το 1989, και έχει χωρητικότητα 100μ³.

Η δεύτερη κατασκευάστηκε το 1960 και έχει χωρητικότητα 50μ³.

Οι δεξαμενές καθαρίζονται κάθε εξάμηνο.

Δίκτυα Διανομής

Εξωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εξωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 90 χιλιοστών και μήκους 1 Km.

Εσωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εσωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC μήκους 2.500 μέτρων.

Αποθέματα — Παροχές

Η ποσότητα των αποθεμάτων είναι επαρκής για την κάλυψη των αναγκών του δημοτικού διαμερίσματος.

Υπάρχουν 100+25 παροχές (νοικοκυριά) και 125 τεμάχια υδρομετρητών.

Χλωρίωση — Ποιοτικός Έλεγχος

Γίνεται χλωρίωση του νερού συνεχώς (συγχρόνως με τη λειτουργία του αντλιοστασίου), ενώ μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε μήνα και τα αποτελέσματα του οποίου κρίθηκαν ικανοποιητικά.

Μικροβιολογικός έλεγχος της δικτύου ύδρευσης Δ.Δ. Ζερμπίσιων 19/10/2007

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 37 ⁰ C/48ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 22 ⁰ C/72ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριειδή	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	0
κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	0
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2:2000(E)	Cfu/100ml	0	0

ΠΗΓΗ: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Οι τιμές των αποτελεσμάτων είναι εκτός των ορίων που καθορίζονται στο ΦΕΚ 892/β/11-7-2001

Θα πρέπει να αυξηθεί η ποσότητα χλωρίου στη δεξαμενή.

Δεν έχουν υπάρξει προβλήματα υγείας των κατοίκων της κοινότητας εξαιτίας του νερού.

Οικονομικά στοιχεία - Προβλήματα - Προτεινόμενα έργα:

Το τέλος ύδρευσης είναι 25 δρχ./μ³.

Βρύση Ζερμπισίων

Βρύση Ζερμπισίων

8.3.7. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΡΕΥΜΑΤΙΑΣ & ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΧΡΥΣΟΤΟΠΟΥ

Δημογραφικές εξελίξεις - τάσεις:

Το δημοτικό διαμέρισμα Ρευματίας και ο οικισμός Χρυσότοπος ανήκουν στο δήμο Ιθώμης του νομού Μεσσηνίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ο πληθυσμός του δημοτικού διαμερίσματος τις πέντε τελευταίες δεκαετίες κυμάνθηκε ως εξής:

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

έτος	πληθυσμός
1961	
1971	
1981	
1991	135
2001	121

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

Από τα στοιχεία αυτά παρατηρήθηκε σταδιακή μείωση του πληθυσμού από το 1961 μέχρι το 2001

Από δημογραφική άποψη η κοινότητα παρουσίασε κατά τις δεκαετίες:

1981/ 91	: ποσοστιαία μείωση %
1991/01	: ποσοστιαία μείωση 10,37%

Οι κάτοικοι που διαμένουν μόνιμα στην κοινότητα είναι 100 και τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός της κοινότητας ανέρχεται στους 200 .

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ - ΘΕΡΙΝΗ)

περίοδος	πληθυσμός
χειμερινή	100
θερινή	200

ποσοστιαία αύξηση:100%

Τρόπος Ύδρευσης

Το δημοτικό διαμέρισμα Ρευματίας και ο οικισμός Χρυσότοπος υδρεύονται : από 2 πηγές και 1 γεώτρηση.

Το δημοτικό διαμέρισμα Ρευματίας υδρεύεται από μια πηγή και μία γεώτρηση που κατασκευάστηκε το 1984. Έχει βάθος 140 μ. και απέχει από την κοινότητα 300 μ. Η υποδύναμη της αντλίας είναι 50 HP

Ο οικισμός Χρυσότοπος υδρεύεται από μια πηγή που απέχει από τον οικισμό 150μ

Δεξαμενές:

Υπάρχουν 2 δεξαμενές.

Η πρώτη κατασκευάστηκε το 1965, και έχει χωρητικότητα 50μ³.

Η δεύτερη κατασκευάστηκε το 1965 και έχει χωρητικότητα 40μ³.

Οι δεξαμενές καθαρίζονται κάθε εξάμηνο.

Δίκτυα Διανομής

Εξωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εξωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 90 χιλιοστών και μήκους 1 Km.

Εσωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εσωτερικό δίκτυο γίνεται σωλήνες PVC μήκους 1.000 μέτρων.

Αποθέματα — Παροχές

Η ποσότητα των αποθεμάτων είναι **επαρκής** για την κάλυψη των αναγκών του δημοτικού διαμερίσματος.

Υπάρχουν 60+15 παροχές (νοικοκυριά) και 85 τεμάχια υδρομετρητών.

Χλωρίωση — Ποιοτικός Έλεγχος

Γίνεται χλωρίωση του νερού συνεχώς (συγχρόνως με τη λειτουργία του αντλιοστασίου), ενώ μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε μήνα και τα αποτελέσματα του οποίου κρίθηκαν ικανοποιητικά.

Μικροβιολογικός έλεγχος της δικτύου ύδρευσης Δ.Δ. Αριστοδημείου 19/10/2007

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 37° C/48ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 22° C/72ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	7
κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	3
Εντερόκοκοι	ISO 7899/2:2000(E)	Cfu/100ml	0	3

ΠΗΓΗ: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Οι τιμές των αποτελεσμάτων είναι εκτός των ορίων που καθορίζονται στο ΦΕΚ 892/β/11-7-2001

Θα πρέπει να αυξηθεί η ποσότητα χλωρίου στη δεξαμενή.

Δεν έχουν υπάρξει προβλήματα υγείας των κατοίκων της κοινότητας εξαιτίας του νερού.

Οικονομικά στοιχεία - Προβλήματα - Προτεινόμενα έργα:

Το τέλος ύδρευσης είναι **25 δρχ./μ³**.

Προβλέπεται ανόρυξη νέας γεώτρησης ύδρευσης και εξοπλισμός της στο ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ για το έτος 2008, για την κάλυψη των αναγκών ύδρευσης των δύο οικισμών.

Βρύσες στην Ρευματιά

8.3.8. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΚΕΦΑΛΙΝΟΥ

Δημογραφικές εξελίξεις - τάσεις:

Το δημοτικό διαμέρισμα Κεφαλινού ανήκει στο δήμο Ιθώμης του νομού Μεσσηνίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ο πληθυσμός του δημοτικού διαμερίσματος τις πέντε τελευταίες δεκαετίες κυμάνθηκε ως εξής:

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

έτος	πληθυσμός
1961	
1971	
1981	
1991	191
2001	129

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

Από τα στοιχεία αυτά παρατηρήθηκε σταδιακή μείωση του πληθυσμού από το 1961 μέχρι το 2001

Από δημογραφική άποψη η κοινότητα παρουσίασε κατά τις δεκαετίες:

1981/ 91	: ποσοστιαία μείωση %
1991/01	: ποσοστιαία μείωση 32,46%

Οι κάτοικοι που διαμένουν μόνιμα στην κοινότητα είναι 100 και τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός της κοινότητας ανέρχεται στους 200 .

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ - ΘΕΡΙΝΗ)

περίοδος	πληθυσμός
χειμερινή	100
θερινή	200

ποσοστιαία αύξηση:100%

Τρόπος Ύδρευσης

Το δημοτικό διαμέρισμα Κεφαλινού υδρεύεται από μία πηγή και μία γεώτρηση, που ανήκουν στο ίδιο το δημοτικό διαμέρισμα. Η γεώτρηση κατασκευάστηκε το 1920, έχει βάθος 150μ. και απέχει από την κοινότητα 700μ. Η ιπποδύναμη της αντλίας είναι 60 HP

Δεξαμενές:

Υπάρχει 1 δεξαμενή.

Κατασκευάστηκε το 1965, και έχει χωρητικότητα 80 μ³.

Η δεξαμενή καθαρίζεται κάθε εξάμηνο.

Δίκτυα ΔιανομήςΕξωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εξωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC διαμέτρου 90 χιλιοστών και μήκους 1000μ.

Εσωτερικό δίκτυο

Η μεταφορά του νερού στο εσωτερικό δίκτυο γίνεται με σωλήνες PVC μήκους 3.000 μέτρων.

Αποθέματα — Παροχές

Η ποσότητα των αποθεμάτων είναι επαρκής για την κάλυψη των αναγκών του δημοτικού διαμερίσματος.

Υπάρχουν 150 παροχές (νοικοκυριά) και 150 τεμάχια υδρομετρητών.

Χλωρίωση — Ποιοτικός Έλεγχος

Γίνεται χλωρίωση του νερού συνεχώς (συγχρόνως με τη λειτουργία του αντλιοστασίου), ενώ μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε μήνα και τα αποτελέσματα του οποίου κρίθηκαν ικανοποιητικά.

Μικροβιολογικός έλεγχος της δικτύου ύδρευσης Δ.Δ. Αριστοδημείου 19/10/2007

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 37 ^ο C/48ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	12
Αερόβιοι μικροοργανισμοί 22 ^ο C/72ώρες	ISO 6222:1999(E)	Cfu/ml	-	18
Ολικά Κολοβακτηριειδή	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	8
κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000(E)	Cfu/100ml	0	4
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2:2000(E)	Cfu/100ml	0	3

ΠΗΓΗ: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Οι τιμές των αποτελεσμάτων είναι εντός των ορίων που καθορίζονται στο ΦΕΚ 892/β/11-7-2001

Δεν έχουν υπάρξει προβλήματα υγείας των κατοίκων της κοινότητας εξαιτίας του νερού.

Οικονομικά στοιχεία - Προβλήματα - Προτεινόμενα έργα:

Το τέλος ύδρευσης είναι 25 δρχ./μ³.

Προβλέπεται κατασκευή νέας δεξαμενής 200 μ³ στο ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ για το έτος 2008.

Βρύση στο Κεφαλινού

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9^ο

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΓΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9°**9. ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΓΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ****ΣΥΣΤΑΣΗ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:**

Ο σύνδεσμος συστήθηκε το 1963, έχει 11 μέλη- Δ.Δ. τα οποία είναι:

- η **Βαλόρα** που είναι και η έδρα του συνδέσμου, η **Λάμπαινα**, και το **Αριστοδήμειο** που ανήκουν στο Δήμο Ιθώμης.
- η **Σκάλα**, και τα **Τσουκαλεϊκα**, που ανήκουν στο Δήμο Μελιγαλά,
- του **Κατσαρού** που ανήκουν στο Δήμο Οιχαλίας,
- η **Εύα** με τον οικισμό **Καλαμαρά**, η **Αμφιθέα**, και η **Αγριλιά** που ανήκουν στο Δήμο Ανδρούσας,
- και η **Τρίοδος** που ανήκουν στο Δήμο Μεσσήνης

ΠΗΓΕΣ ΥΔΡΟΛΗΨΙΑΣ :

Η πηγή ονομάζεται «Άγιος Φλώρος» (ή Μπουρμπουλήθρα), και ανήκει στην ομώνυμη κοινότητα.

Από την ίδια πηγή υδρεύονται και οι κοινότητες του συνδέσμου ύδρευσης «Μελιγαλά και κοινοτήτων Άνω Μεσσηνίας».

Η υποδύναμη της αντλίας είναι 155 HP

Αντλιοστάσιο ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΥΔΡΕΥΣΗΣ «Άγιος Φλώρος»

Στο βάθος διακρίνεται η Δεξαμενή του Συνδέσμου

ΔΙΚΤΥΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ:

Ο κεντρικός αγωγός φτιαγμένος από πλαστική σωλήνα μήκους 3 Km και διάμετρο Φ.225 (μέχρι το Δ.Δ. της Βαλύρας) και από αμιάντο μήκους 10Km, και διάμετρο Φ.150 το υπόλοιπο.

ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ - ΥΔΑΤΟΠΥΡΓΟΙ:

Η κεντρική δεξαμενή έχει χωρητικότητα 500μ³, βρίσκεται σε απόσταση 300μ περίπου από τις πηγές και κατασκευάστηκε το 1963.

Υπάρχει:

- 1 δεξαμενή που υδρεύει τη **Σκάλα**, Κατσαρού και Τσουκαλείκα χωρητικότητας 150μ³.
- 1 δεξαμενή που υδρεύει τη **Λάμπαινα** και το Αριστοδήμειο χωρητικότητας 150μ³.
- 1 δεξαμενή που υδρεύει τη **Βαλύρα** χωρητικότητας 150 μ³.
- 1 δεξαμενή που υδρεύει την **Εύα** και το Καλαμαρά χωρητικότητας 150μ³.
- 1 δεξαμενή που υδρεύει την **Αμφιθέα** ,την Αγριλιά, τη Τρίοδο χωρητικότητας 150μ³.

Οι δεξαμενές καθαρίζονται κάθε χρόνο και σαν μέτρα ασφαλείας τους είναι ότι είναι κλειδωμένες . Η συντήρηση όμως που τους γίνεται δεν κρίνεται επαρκής.

Η αντλία ανεβάζει το νερό στην κεντρική δεξαμενή του Συνδέσμου και από εκεί με φυσική ροή το νερό διοχετεύεται στις δεξαμενές των Δ. Δ.

ΧΛΩΡΙΩΣΗ - ΠΟΙΟΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Η χλωρίωση γίνεται καθημερινά με αυτόματο χλωριοντήρα που υπάρχει στην κεντρική δεξαμενή. Ο ποιοτικός και μικροβιολογικός έλεγχος γίνεται κάθε χρόνο και τα αποτελέσματα κρίνονται ικανοποιητικά συγκεκριμένα το νερό φεύγει καθαρό έχοντας όμως λίγα άλατα η κατάσταση όμως επιβαρύνεται κατά τη μεταφορά του νερού αφού το δίκτυο είναι παλαιωμένο και το ότι αποτελείται από αμιαντοσωλήνες αυξάνονται τα άλατα με αποτέλεσμα να διαμαρτύρονται οι κάτοικοι των Δ. Δ. που είναι μέλη του συνδέσμου.

Πρόβλημα επάρκειας δεν υπάρχει ούτε τη θερινή περίοδο.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ:

Τα έσοδα του συνδέσμου είναι:

- είτε από τις εισφορές των Δ. Δ. των Δήμων - μελών
- είτε από επιχορηγήσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Ο σύνδεσμος χρεώνει το νερό 85δρχ/μ³ στις κοινότητες.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ:**➤ Τεχνικά:**

Το υπάρχον δίκτυο μεταφοράς είναι ότι έχει αρκετά προβλήματα λόγω παλαιότητας και ότι αποτελείται από αμιαντοσωλήνες κατά το μεγαλύτερο μέρος του. Άρα απαιτείται το δυνατό συντομότερο η αντικατάστασή του.

Χρειάζεται πιο τακτική συντήρηση στις δεξαμενές.

Το μοτέρ είναι 155 ίππους αλλά δεν επαρκεί και ο σύνδεσμος αντιμετωπίζει πρόβλημα επάρκειας το καλοκαίρι, για αυτό χρειάζεται ένα μοτέρ διπλάσιας ισχύος.

Τέλος πρέπει να μπουν ρολόγια σε κάθε δεξαμενή για να γνωρίζει ο σύνδεσμος πόσα μ³ νερού παίρνει το κάθε Δ. Δ., διότι τώρα ο σύνδεσμος δεν γνωρίζει τα μ³ νερού που προμηθεύεται από αυτόν το κάθε Δ. Δ.

➤ Ποιοτικά:

Το νερό παρουσιάζει αυξημένο αριθμό αλάτων σύμφωνα με τους κατοίκους παρόλο αυτές τις καταγγελίες δεν έχει ελεγχθεί όταν φθάνει στα σπίτια για να διαπιστωθεί εάν όντως υπάρχει πρόβλημα, το νερό έχει ελεγχθεί στην πηγή αλλά δεν έχει διαπιστωθεί ότι είναι ακατάλληλο (έχει διαπιστωθεί μικρός αριθμός αλάτων), όμως όταν φτάνει στις κοινότητες αλλάζει και το χρώμα του που σημαίνει ότι υπεύθυνο είναι το δίκτυο μεταφοράς του που όπως αναφέραμε και παραπάνω έχει πολλά προβλήματα και θα πρέπει να αντικατασταθεί το συντομότερο.

➤ **Διοικητικά - Οικονομικά:**

Αρκετά Δ. Δ που ανήκουν στο σύνδεσμο δεν ενδιαφέρονται για τα προβλήματα του συνδέσμου διότι έχουν δικές τους πηγές υδροληψίας και δεν εξαρτώνται από αυτόν. Δε γίνονται κατά τακτικά χρονικά διαστήματα συνεδριάσεις .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10^ο

ΆΡΔΕΥΣΗ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10^ο

10. ΑΡΔΕΥΣΗ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

10.1. Γενικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων

(Γ.Ο.Ε.Β.) Παμίσου

Ενδιαφέρον παρουσιάζει η μελέτη της Μεσσηνιακής Πεδιάδος μεγάλο μέρος της οποίας ανήκει στο Δήμο Ιθώμης και συγκεκριμένα στα Δ.Δ Βαλύρας - Λάμπαινας και Αριστοδημείου.

Από τους Αρχαίους χρόνους η κατάκτηση της Μεσσηνίας προσέλκυε πάντα τους Σπαρτιάτες, διότι εκείνο που διαπίστωναν ήταν η γονιμότητα των εδαφών της, γι αυτό αποκαλείται «Μακαρία» η πεδιάδα της κάτω Μεσσηνίας

Αν λάβουμε δε υπόψη μας, ότι η ευφορία της γης είναι συνάρτηση θερμοκρασίας και υγρασίας του εδάφους, εύκολα βγαίνει το συμπέρασμα ότι η Μεσσηνιακή πεδιάδα είναι από τις γονιμότερες των ελληνικών πεδιάδων και έχει τη μεγαλύτερη ποικιλία σε καλλιέργεια.

Η εκτέλεση υδραυλικών εγχειοβελτιωτικών έργων ήταν πάντα στη σκέψη των κυβερνήσεων από το τέλος του 19^{ου} αιώνα με σκοπό την προστασία από τα νερά και την απόδοση για καλλιέργεια περίπου 42.000 στρεμμάτων και την άρδευση εξ αυτών περίπου 38.000.

Μέχρι το 1888 μεγάλες περιοχές της Μακαρίας πεδιάδας συνέχιζαν να είναι καλυμμένες από έλη, γιατί καμιά συστηματική προσπάθεια δεν είχε γίνει μέχρι τότε για αποστραγγιστικά και αποξηραντικά έργα. Το ενδιαφέρον του Κράτους για το σκοπό αυτό άρχισε να εκδηλώνεται από το 1888, οπότε ψηφίστηκε ο Νόμος ΑΧΜΖ της 11-1-1888 «Περί εκτελέσεως υδραυλικών έργων εν τη κοιλάδι Παμίσου». Από τότε άρχισε να λειτουργεί στη Νομαρχία Μεσσηνίας μια υποτυπώδης Υπηρεσία. Το 1924 ιδρύθηκε το Υδραυλικό Ταμείο Παμίσου, το οποίο διατηρήθηκε μέχρι το 1960, οπότε κατόπιν του Νόμου 1831/58 καταργήθηκε και σε αντικατάσταση αυτού ιδρύθηκε ο **Γ.Ο.Ε.Β Παμίσου**. (Γενικός Όργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων).

Με δάνεια πού έλαβε κατά καιρούς το **Υδραυλικό Ταμείο** από την Εθνική Τράπεζα, από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και από την Αγροτική Τράπεζα πραγματοποίησε τα παρακάτω από τα κυριότερα αποστραγγιστικά και αποξηραντικά:

1) Προ του 1900:

α) τμήμα του αριστερού αναχώματος του Παμίσου από 3,500 χιλιομέτρων μέχρι 9,100,

β) διάνοιξη της κοίτης του "Άριος

γ) διάνοιξη των αρδευτικών διωρύγων Ρήνα και Στρογγύλη

δ) διάνοιξη της αποστραγγιστικής τάφρου Κασκούτη μήκους 2.000 μ. περίπου.

2) Από το 1900 μέχρι το 1936:

α) το δυτικό και ανατολικό ανάχωμα του Παμίσου από τη σιδηροδρομική γραμμή μέχρι τη θάλασσα

β) διάνοιξη των αποστραγγιστικών και αποχετευτικών τάφρων Μάλτας

γ) κατασκευή των αρδευτικών φραγμάτων Τηγανιού και οδογέφυρας Μεσσήνης

δ) τμήμα του δυτικού αναχώματος Παμίσου από του χιλιομέτρων 3,500 μέχρι 9,250,

ε) ή αποχετευτική τάφρος Μουντελάκη (1920) στ) ή διάνοιξη της κοίτης του Παμίσου από το σημείο συμβολής του με το Μαυροζούμενα μέχρι τις πηγές του Παμίσου (1930-32) και

ζ) ή διάνοιξη της διώρυγας Λυγδούς.

3) Από το 1937 μέχρι το 1960:

Με τον Α.Ν. 358/36 το Υδραυλικό Ταμείο Παμίσου έλαβε δάνειο 82 εκατομμυρίων δραχμών από την Α.Τ.Ε. και με το ποσό αυτό διευθετήθηκε οριστικά ή κοίτη του Παμίσου, εξυγιάνθηκε ή περιοχή Μεσσήνης και κατασκευάσθηκε το αρδευτικό φράγμα Παμίσου κοντά στον Άρι.

Με το σχέδιο Marchal δόθηκαν στο Υδραυλικό Ταμείο 4 εκσκαφείς, 3 αυτοκίνητα και πολλά μηχανουργικά εργαλεία (ηλεκτροσυγκολλήσεις, τόννοι κ.λπ.). Μετά από μερικά χρόνια όμως όλα τα μηχανήματα και εργαλεία μεταβίβαστηκαν στον

Κρατικό "Όργανισμό Μηχανημάτων Δημοσίων "Εργων, εκτός από έναν εκσκαφέα 3/4 Κ.Υ., πού παρέμεινε στο Υδραυλικό Ταμείο, και τους μηχανουργικούς τόνους πού με ενέργειες του τότε Μητροπολίτη αιμνήστου Χρυσοστόμου Δασκαλάκη δόθηκαν στη Σχολή Παπαφλέσσα για την εκπαίδευση των μαθητών της Σχολής.

Από το 1960 ο Γ.Ο.Ε.Β. συνέχισε τα αντιπλημμυρικά και αρδευτικά έργα της κοιλάδας του Παμίσου. Την εκτέλεση των έργων ανέλαβε ή Εταιρεία ΑΛΙΑΚΜΩΝ και κατά την τελευταία δεκαετία συνέχισαν και ολοκλήρωσαν οι Εταιρείες ΝΕΟΤΕΧΝΙΚΗ και ΕΤΚΑ.

Οι Εταιρείες αυτές ολοκλήρωσαν την αποστράγγιση της κοιλάδας του Παμίσου με την κατασκευή έργων διευθετήσεως χειμάρρων και κατασκευής τσιμεντένιων διαρύγων και διηθητικών τάφρων.

Νέα κοίτη ποταμού Παμίσου

Επίσης κατασκεύασαν πλήρως το αρδευτικό δίκτυο, από το οποίο αρδεύονται σήμερα συνολικά 44.000 στρέμματα.

Κατασκευή αρδευτικού δικτύου την δεκαετία του '60

Όλη αυτή η αρδευόμενη έκταση μπορεί να χωριστεί από τον τρόπο αρδύσεως στη ζώνη κάτω Μεσσηνίας και στη ζώνη Αγίου Φλώρου. Στη ζώνη κάτω Μεσσηνίας (από το φράγμα Παμίσου στον Άρι μέχρι τη θάλασσα) ή άρδευση γίνεται με φυσική ροή του νερού μέσα σετσιμεντένια αυλάκια και καναλέτα και μόνο ένα μέρος της περιοχής (τα ψηλότερα σημεία) με άντληση του νερού.

Στη ζώνη του Αγίου Φλώρου (περιλαμβάνει τις Κοινότητες Αγίου Φλώρου, Αρφαρών, Σκάλας, Βαλύρας, Λάμπαινας, Αριστοδημείου, Πλατέος, Αλωνιών και Ανεμόμυλου), η οποία έχει συνολική έκταση 16.800 στρεμμάτων, ή άρδευση γίνεται με τεχνική βροχή από το σύγχρονο, αυτόματο και ηλεκτρονικό αντλιοστάσιο, που είναι

εγκατεστημένο στην πηγή Μπουρμπουλήθρα στον Άγιο Φλώρο και πρωτολειτούργησε την άνοιξη του 1978. Έχει 8 ηλεκτροκινητήρες συνολικής υποδυνάμεως 8000 ίππων και εργάζονται ανάλογα με τη ζήτηση του νερού στο αρδευτικό δίκτυο.

Αντλιοστάσιο Γ.Ο.Ε.Β. Παμίσου στον Άγιο Φλώρο

Με το Β.Δ 344/3-6-1960 συστήνεται λοιπόν ο *Γενικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.) Παμίσου* ως Ν.Π.Δ.Δ με έδρα την Καλαμάτα και με σκοπούς :

- Τη συντήρηση και λειτουργία των υπαρχόντων έργων.
- Τη μελέτη και κατασκευή συμπληρωματικών έργων.
- Τη μέριμνα για την επιβολή και είσπραξη των πάσης φύσεως εισφορών.

Ως περιοχή δικαιοδοσίας του θεωρούνται τα πεδινά τμήματα των λεκανών Κάτω και Άνω Μεσσηνίας

Μέλη του γίνονται υποχρεωτικά όλοι όσοι έχουν σχέση με την εξυπηρέτησή τους από τα έργα του Οργανισμού.

Διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο αποτελούμενο από πέντε (5) μέλη, και έχει την ευθύνη για κάθε θέμα που αφορά τον Οργανισμό.

Πόροι του οργανισμού είναι:

- Τα δικαιώματα εγγραφής φυσικών ή Νομικών προσώπων.
- Οι πάσης φύσεως εισφορές των μελών.
- Οι τυχόν επιδοτήσεις του Δημοσίου

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ**Διοικητικό Συμβούλιο:****Βασικές Αρμοδιότητες:**

- Στο Δ.Σ. ανήκει η διοίκηση του Οργανισμού και η λήψη κάθε μέτρου αναγκαίου για την πραγματοποίηση των σκοπών του.
- Καθορίζει την έναρξη και λήξη της αρδευτικής περιόδου.

Διευθυντής- Καθήκοντα –Αρμοδιότητες

- Κύριο εκτελεστικό όργανο του Διοικητικού Συμβουλίου
- Διευθύνει τις εργασίες του Οργανισμού
- Προϊσταται της υπηρεσίας του Οργανισμού
- Μεριμνά για την εκπλήρωση των σκοπών του οργανισμού
- Επιμελείται την εκτέλεση των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου
- Συντάσσει την ετήσια Έκθεση Πεπραγμένων του προηγούμενου έτους
- Προσλαμβάνει το απαιτούμενο εργατοτεχνικό προσωπικό.

Για τους ελέγχους χρήσης αρδευτικών υδάτων και τη φύλαξη των έργων προσλαμβάνονται :

- A) Οι υδρονομείς
- B) Οι επόπτες υδρονομέων

Συντάσσεται κανονισμός ΑΡΔΕΥΣΕΩΣ Γ.Ο.Ε.Β. ΠΑΜΙΣΟΥ στον οποίο καθορίζονται:

- 1) Η αρδευτική περίοδος από 15 Απριλίου έως 15 Οκτωβρίου
- 2) Θα χρησιμοποιούνται τα ύδατα των ποταμών Παμίσου (Πηγές Αγίου Φλώρου) και Άριος (Πηγές Πηδήματος).
- 3) Από τον Ποταμό Πάμισο θα αντλούνται τα ύδατα με τη βοήθεια αντλητικών συγκροτημάτων που βρίσκονται στο Αντλιοστάσιο του Αγίου Φλώρου και περιλαμβάνουν επτά (7) μοτέρ 150 ίππων το καθένα.

Η πίεση των υδάτων στους αγωγούς μπορεί να φτάσει 5-6 ατμόσφαιρες στην πράξη είναι 3 περίπου. Η είσοδος των υδάτων στο Αντλιοστάσιο γίνεται με τη φυσική ροή από τις Πηγές του Παμίσου μέσα στο ειδικά διαμορφωμένο κανάλι και με περιστροφικές αντλίες διοχετεύοντας στους αγωγούς μεταφοράς οι οποίοι αποτελούνται από δυο κλάδους:

A) Τον Ανατολικό αγωγό που αρδεύει τα χωράφια του Αγίου Φλώρου ,των Αρφαρών, και Πλατέος.

B) Τον Δυτικό αγωγό που αρδεύει τα χωράφια της Βαλύρας ,της Σκάλας, της Λάμπαινας , και του Αριστοδημείου.

Συνολικά αρδεύονται από το Αντλιοστάσιο 13.000 στρέμματα εκ των οποίων:

- Καλυμμένα 6.000 στρέμματα.
- Χέρσα 7.000 στρέμματα.

Περιοχή αναδασμού Δήμου Ιθώμης άνω ζώνης Παμίσου

Οι περιοχές που ανήκουν στο ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ (Βαλύρα - Λάμπαινα - Αριστοδήμειο) αντιπροσωπεύουν περί τα 5.000 στρέμματα από τα οποία το μεγαλύτερο μέρος τους είναι καλυμμένα με δενδρώδεις καλλιέργειες σε αναλογία 3:2.

ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΝΕΡΟΥ

Υπάρχει πάγιο σε όλο το χώρο του αναδασμού ίσο με 2,5 ευρώ το στρέμμα. Και τέλος άρδευσης 13 ευρώ ανά στρέμμα στις δενδρώδεις καλλιέργειες και 16 ευρώ ανά στρέμμα τα υπόλοιπα.

10.2. Υφιστάμενη κατάσταση Άρδευσης στο Δήμο Ιθώμης

Ιστορική αναδρομή

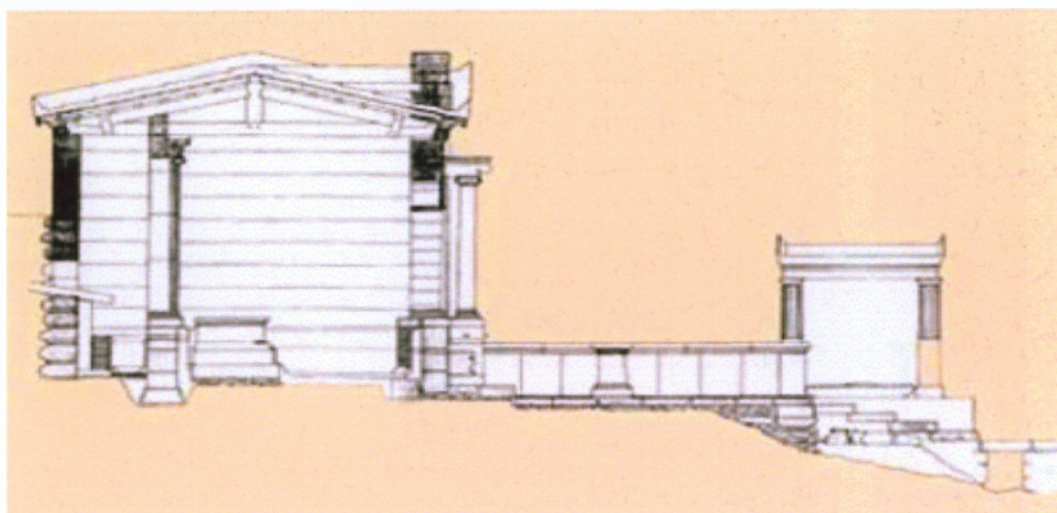
Ο Δήμος Ιθώμης μπορεί να χωριστεί σε **πεδινή** και **ορεινή** ζώνη.

Στην **ορεινή ζώνη** χαρακτηριστικά της είναι η παρουσία πολλών πηγών οι οποίες ανά τους αιώνες χρησιμοποιούνταν για την κάλυψη των αναγκών των κατοίκων τους για ύδρευση και για άρδευση.

Η άρδευση των ορεινών περιοχών βέβαια περιοριζόταν στην εκμετάλλευση κήπων και μικρών χωραφιών για την καλλιέργεια κηπευτικών και δημητριακών την καλοκαιρινή κυρίως περίοδο.

Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η Κρήνη Αρσινόη η οποία κάλυπτε τις ανάγκες της Αρχαίας Μεσσήνης για ύδρευση και άρδευση για εκατοντάδες χρόνια και για όλη την πόλη που ήταν μέσα στα τείχη που έκτισε ο Επαμεινώνδας

Ο Πausανίας αναφέρει, ότι η Κρήνη Αρσινόη δεχόταν νερό από την πηγή Κλεψύδρα, που βρίσκεται μέσα στο σημερινό χωριό Μαυρομάτι, (Δ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης) δίπλα στο υστεροβυζαντινό εκκλησάκι του Αη Γιάννη του Ριγανά. Σύμφωνα με τον αρχαίο περιηγητή, όταν οι Κουρήτες απήγαγαν τον Δία-βρέφος σώζοντάς τον από τη φονική οργή του πατέρα του Κρόνου, τον παρέδωσαν στις τοπικές νύμφες Ιθώμη και Νέδα. Εκείνες έλουσαν το βρέφος στην πηγή, η οποία ονομάστηκε Κλεψύδρα (κλέπτω+ύδωρ) σε ανάμνηση της απαγωγής/κλοπής του θεϊκού βρέφους.

Κρήνη Αρσινόη

Στην πεδινή τώρα ζώνη που περιλαμβάνει τα Δημοτικά Διαμερίσματα *Βαλύρας Λάμπαινας και Αριστοδημείου* η παρουσία δυο ποταμών που διέσχιζαν μια εύφορη πεδιάδα δημιούργησε τις προϋποθέσεις για πιο εκτακτικές καλλιέργειες, δενδρώδεις αλλά και ετήσιες.

Η παρουσία των νερών αλλά και της παραγωγικής πεδιάδας προκάλεσαν τους εκάστοτε κατακτητές για την εκμετάλλευσή τους. Έτσι, κατά μαρτυρίες, οι Ενετοί κατά την Β' Ενετοκρατία έφεραν ειδικούς επιστήμονες και κατασκεύασαν μεγάλα υδραυλικά έργα για την εκμετάλλευση των χωραφιών αυτών.

Κατασκευάστηκε λοιπόν το έργο, που αργότερα έμεινε με το όνομα «ΑΥΛΑΚΙ», και περιελάμβανε, επέμβαση στον ποταμό Μαυροζούμενα, ώστε τους καλοκαιρινούς μήνες, και όχι μόνο, το νερό να συγκεντρώνεται με μικρό φράγμα στο σημείο από όπου και το όνομά του «ΔΕΣΗ», και να οδηγείται, με (μυλά)αυλακο που μετέφερε μέχρι και 15'' νερό, σε μέρη που χρειαζόταν για να ποτιστούν. αλλά και για τη λειτουργία δύο μύλων (ένας χειμωνιάτικος και ένας καλοκαιρινός).

Το αυλάκι αυτό με το νερό του πότιζε εκατοντάδες στρέμματα χωραφιών με δένδρα (κυρίως ξυνά) και καλλιέργειες δημητριακών σε μεγάλες εκτάσεις. Ήταν ένα έργο που έπαιξε μεγάλο ρόλο στην οικονομική ζωή των κατοίκων της Βαλύρας για μερικούς αιώνες.

ΡΕΜΑ ΤΗΣ ΒΑΛΥΡΑΣ (ΜΑΥΡΟΖΟΥΜΕΝΑΣ) ΦΡΑΓΜΑ ΤΗΣ «ΔΕΣΗΣ»

Το έργο αυτό συντηρείτο με προσωπική εργασία των κατοίκων του χωριού και το λειτουργούσαν με υδρονομείς που κανόνιζαν τη σειρά που θα έπαιρνε το νερό ο καθένας. Το έργο αυτό εγκαταλείφθηκε τη Δεκαετία του 1970 όταν άρχισε να λειτουργεί το Γ.Ο.Ε.Β. Παμίσου .

Εδώ είναι χρήσιμο να αναφέρουμε και τις πρωτοβουλίες που πάρθηκαν από συνεταιριστικές οργανώσεις, αλλά αργότερα και από ιδιώτες, πριν το Β' Παγκόσμιο πόλεμο αλλά και μετά μέχρι περίπου το 1960, για πιο εκτακτικές μορφές καλλιέργειας του κάμπου με τη σπορά ρυζιών, είδος που χρειάζεται πολύ νερό.

Έτσι με μεγάλες εγκαταστάσεις στις όχθες του Παμίσου, με μηχανές πετρελαίου, οδηγούσαν το νερό αρκετά μακριά με καναλέτα από λαμαρίνες και πλημμύριζαν τα χωράφια σε μεγάλες εκτάσεις και αποστάσεις από τον ποταμό. Η παραγωγή ήταν εξαιρετική και η οικονομική αντανάκλαση στους κατοίκους μεγάλη. Όλοι οι κάτοικοι δούλευαν με ημερομίσθιο στο συνεταιρισμό και υπήρξε οικονομική άνθιση για μερικά χρόνια.

Στο τέλος της Δεκαετίας του 1950 είχε τελειώσει όλη αυτή η προσπάθεια και τότε οι νέοι στράφηκαν στη μετανάστευση, για να ερημώσει τις επόμενες δύο δεκαετίες ο τόσο εύφορος τόπος.

Αρδευση ανά Δημοτικό Διαμέρισμα.

Σήμερα η κατάσταση είναι διαφορετική.

Η Τεχνολογία έχει μπει στη ζωή των σύγχρονων ανθρώπων και για μεν την ορεινή ζώνη σε κάθε σχεδόν Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Ιθώμης λειτουργεί γεώτρηση η οποία καλύπτει τις αρδευτικές ανάγκες του, κυρίως για δενδρώδεις καλλιέργειες και καλοκαιρινές παραγωγές οπωροκηπευτικών μικρής κλίμακας.

Στο πεδινό τμήμα, πέρα από τις γεωτρήσεις που υπάρχουν σε κάθε Δημοτικό Διαμέρισμα, λειτουργεί και το μεγάλο έργο άρδευσης που κατασκευάστηκε τη δεκαετία 1960 και 1970 του Γενικού Οργανισμού Έγγειων Βελτιώσεων Παμίσου που αρδεύει έκταση 13.000 στρεμμάτων.

Η πεδιάδα της άνω ζώνης Παμίσου. Σε πρώτο πλάνο το Δ.Δ. Βαλύρας

Στο τεχνικό πρόγραμμα του Δήμου Ιθώμης έχει προγραμματιστεί για το οικονομικό έτος 2008 η ανόρυξη νέων αρδευτικών γεωτρήσεων στα Δημοτικά Διαμέρισμα Βαλύρας. Ειδικότερα στο Δημοτικό Διαμέρισμα Βαλύρας η ανάγκη άρδευσης του τμήματος δυτικά του ποταμού Μαυροζούμενα επιχειρείται να λυθεί με αυτή την απόπειρα η οποία θα βελτιώσει την παραγωγή των ελαιώνων σε μεγάλο βαθμό.

Αυτό εάν συνδυαστεί και με τη λειτουργία του παλαιού δικτύου και υδραγωγείου για άρδευση, όπως προγραμματίζει η Δημοτική Αρχή, θα δώσει μεγάλη ανάσα στους ελαιώνες βόρεια της Βαλύρας που είναι και οι πιο παραγωγικοί.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Όπως συνέβη με τους υπόλοιπους φυσικούς πόρους του περιβάλλοντος, έτσι και με τους υδατικούς, μέχρι να εμφανιστούν τα πρώτα προβλήματα, οι απειλές και οι κίνδυνοι ανεπάρκειάς τους, -ως αποτέλεσμα της αλόγιστης χρήσης και της συστηματικής υποβάθμισής τους-, η διαχείριση γινόταν αποσπασματικά και συμπτωματικά, χωρίς πολιτική, ορθολογικό σχεδιασμό, πρόβλεψη και συντονισμό. Για την Ελλάδα στα μέσα της δεκαετίας του '80 καταρτίστηκε θεσμικό πλαίσιο διαχείρισης των υδατικών πόρων.

Η επίτευξη της αειφορίας, της ισότητας και της δημοκρατικής διακυβέρνησης στη διαχείριση των υδατικών πόρων είναι μια από τις βασικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η διεθνής κοινότητα τον 21ο αιώνα.

Η ορθολογική αξιοποίηση των υδατικών πόρων, μιας ευρύτερης ή εγγύτερης περιοχής, έχει στόχο την πληρέστερη δυνατή κάλυψη των κάθε είδους αναγκών σε νερό και αποτελεί επιχειρησιακή δραστηριότητα για την υλοποίηση της οποίας απαιτούνται προϋποθέσεις, διαδικασίες, μέτρα, επεμβάσεις.

Πρωταρχικοί στόχοι και βασικές επιδιώξεις και για τον περιβαλλοντικό σχεδιασμό και για τη διαχείριση των υδατικών πόρων αποτελούν μεταξύ των άλλων, η προστασία, η διατήρηση και η ορθολογική αξιοποίηση των επιφανειακών και υπόγειων υδατικών πόρων.

Εξάλλου, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι δραστηριότητες που είναι συνδεδεμένες με αυτές τις διαδικασίες, ο έλεγχος και η συνεχή παρακολούθηση των ποσοτικών και ποιοτικών παραμέτρων των υδατικών συστημάτων, ο σχεδιασμός έργων αξιοποίησης, προστασίας και η εκτίμηση για την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εκτέλεση επεμβάσεων στο υδατικό περιβάλλον με τη μορφή κάθε είδους τεχνικών έργων.

Γενικός σκοπός είναι η διαμόρφωση ενός πλαισίου διαχείρισης που βασίζεται στον προσδιορισμό του δυναμικού των υδατικών πόρων και αποσκοπεί στην ικανοποίηση των υφιστάμενων χρήσεων και τη μελλοντική εξέλιξή τους, εξασφαλίζοντας παράλληλα τα ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά των υδατικών πόρων και όντας φιλικό προς το φυσικό περιβάλλον.

Δεδομένου ότι κύριος χρήστης νερού είναι η γεωργία, είναι επιτακτική η ανάγκη ανάπτυξης διαδικασιών για τον ακριβέστερο κατά το δυνατό υπολογισμό των σε νερό αναγκών των καλλιεργειών και της χωρικής και χρονικής κατανομής τους, για την ελαχιστοποίηση των απωλειών νερού κατά τη μεταφορά και εφαρμογή του στο χωράφι, για την πρόληψη της υποβάθμισης ή και τη βελτίωση της γονιμότητας των εδαφών και της ποιότητας των επιφανειακών και υπόγειων νερών που επηρεάζονται από την εφαρμογή των αρδεύσεων, μέσα σε ένα πλαίσιο αειφορικής ανάπτυξης.

Πιστεύουμε ότι αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα η υιοθέτηση μιας νέας ηθικής προσέγγισης που θα βασίζεται στην αναγνώριση των διαφορετικών λειτουργιών και αξιών του νερού, έτσι ώστε να τεθούν οι ακόλουθες προτεραιότητες:

Νερό για τη ζωή. Η βασική λειτουργία και ο ρόλος του νερού στη διασφάλιση της επιβίωσης του ανθρώπου θα πρέπει να αναγνωρισθεί ως η κορυφαία προτεραιότητα, ως ένα καθολικό ανθρώπινο δικαίωμα. Η αειφορία της βιόσφαιρας και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να διαφυλαχθούν με βάση την αρχή της επάρκειας.

Νερό στην υπηρεσία του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου. Χρήσεις νερού, που βελτιώνουν τη δημόσια υγεία και ενισχύουν την κοινωνική συνοχή και ισότητα, είναι συνδεδεμένες με τα δικαιώματα του πολίτη και με το γενικό κοινωνικό συμφέρον. Ως τέτοιες θα πρέπει να υπακούουν στην αρχή της κοινωνικής αποτελεσματικότητας.

Νερό στην υπηρεσία της οικονομικής ανάπτυξης. Η λειτουργία νόμιμων οικονομικών δραστηριοτήτων που αφορούν ιδιωτικά συμφέροντα, θα πρέπει να ανήκουν στο τρίτο επίπεδο των προτεραιοτήτων μας. Οι λειτουργίες αυτές συνδέονται με το δικαίωμα του ατόμου να επιδιώκει τη βελτίωση του επιπέδου της ζωής του. Η διαχείριση των υδατικών πόρων, στην περίπτωση αυτή, πρέπει να βασίζεται σε οικονομικά ορθολογικές αρχές, έτσι ώστε να μεγιστοποιείται η οικονομική αποδοτικότητα.

Συμπερασματικά λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι η διαχείριση των υδατικών πόρων είναι ένα δυναμικό σύστημα δράσεων σε θεσμικό, τεχνολογικό, οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό επίπεδο που καλούμαστε ως χώρα να εφαρμόσουμε σε κάθε υδρολογική λεκάνη.

Ωστόσο, και θα διψάμε και θα πνιγόμαστε συνέχεια, αν δεν αλλάξουμε συμπεριφορές, τρόπους σκέψης και αν δε δραστηριοποιηθούν ουσιαστικά οι φορείς που νοιάζονται για το ΑΥΡΙΟ του τόπου.

Αυτά άλλωστε απαιτούνται από την Οδηγία Πλαίσιο 2000/60 Ε.Ε. για τα Νερά και το Νόμο 3199/2003 Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων που αποτελεί την Εθνική Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60 ΕΕ.

Η ψήφιση του Νόμου 3199/03 αποτελεί μια ιδιαίτερα θετική εξέλιξη λόγω της συγκέντρωσης των αρμοδιοτήτων σε ένα Υπουργείο, το ΠΕΧΩΔΕ. Αυτό μπορεί να είναι ένα βήμα προς την εξάλειψη της γραφειοκρατίας, της έλλειψης προετοιμασίας και συντονισμού από τους αρμόδιους φορείς που αναλαμβάνουν τα θέματα της διαχείρισης και προστασίας των υδάτων και οι οποίοι θα πρέπει να επισπεύσουν και να εντείνουν τις προσπάθειες, σε συνεχή συνεργασία μεταξύ τους, για την ουσιαστικότερη εναρμόνιση της κοινοτικής Οδηγίας και την γρήγορη εφαρμογή του νέου νόμου στη χώρα μας.

Αξιοσημείωτο είναι ότι και ο νόμος αυτός, όπως και ο προηγούμενος 1739/87, αναγνωρίζει το νερό, όχι μόνο ως μια ανόργανη χημική ένωση, απαραίτητη για ανθρώπους, γεωργικά φυτά και βιομηχανίες, αλλά και ως το στήριγμα φυσικών οικοσυστημάτων και παράγοντα οικολογικής ισορροπίας.

Οι ΟΤΑ οφείλουν να συμβάλλουν στην αναγκαία πληροφόρηση για τα διαχειριστικά σχέδια, αλλά και να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες σε τοπικό επίπεδο, ώστε η διαχείριση των νερών να προωθηθεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αλλά και οι αναπτυξιακές ανάγκες της περιοχής να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής και επιμέλειας.

Έτσι, οι ΟΤΑ προτείνεται όπως αναπτύξουν τη δική τους υποδομή ώστε:

➤ να τεκμηριώνουν όλη την αναγκαία πληροφόρηση που τους αφορά σε σχέση με το νερό, τις χρήσεις του, την προστασία και διαχείρισή του, αλλά και ως προς την ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδατος και τις αρμοδιότητες -διοικητικές και άλλες - που θα τους εκχωρηθούν για τον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων ως προς τους υδατικούς πόρους της περιοχής τους

➤ να είναι έγκαιρα προετοιμασμένοι (διαβουλεύσεις και κοινωνική συναίνεση, εκλαΐκευση, ανάπτυξη, εξειδίκευση, υποδομές, μηχανοργάνωση, αποτύπωση, σχέδια προγραμματισμού ,κ.ά), τόσο για τις υπάρχουσες ‘‘πίεσεις’’ στην περιοχή ευθύνης τους, όσο και για τις οικονομικές διαστάσεις της διαχείρισης των υδατικών πόρων.

Η πτυχιακή αυτή έχει σα σκοπό να αξιολογήσει την υφιστάμενη κατάσταση διαχείρισης των υδατικών πόρων στο Δήμο Ιθώμης Μεσσηνίας και να διαπιστώσει, αν έχει δώσει ο Δήμος την πρέπουσα σημασία, με βάση και τη νέα αντίληψη για αυτό, στο πρώτιστο αγαθό κοινής ωφέλειας, στο νερό, γιατί όπως είπε και Θαλής ο Μιλήσιος *«Αρχή πάντων Ύδωρ»*

Με βάση

- τις προφορικές συνεντεύξεις με τους αιρετούς του Δήμου
- τα στοιχεία που προέκυψαν για τη διαχείριση των υδατικών πόρων στο

Δήμο

- καθώς και από τις αναλύσεις της ποιότητας των νερών

καταλήξαμε στα εξής συμπεράσματα - προτάσεις:

1. Διαπιστώθηκε ότι ο Δήμος Ιθώμης είναι ένας ευνοημένος από τη φύση Δήμος με περισσότερες από μια επιλογές για την κάλυψη των αναγκών του σε πόσιμο νερό και υπάρχει επάρκεια νερού για τις υδρευτικές ανάγκες. Στους οικισμούς που αντιμετωπίζουν πρόβλημα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες έχει προβλεφτεί από τη δημοτική αρχή η διάνοιξη νέων γεωτρήσεων.

2. Με την αλλαγή των δικτύων ύδρευσης που πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια και με αυτών που έχουν δρομολογηθεί να πραγματοποιηθούν θα υπάρχει αποτύπωση του δικτύου ύδρευσης σε τοπογραφικούς χάρτες στο εσωτερικό δίκτυο των οικισμών.

3. Ο σύνδεσμος ύδρευσης Αγίου Φλώρου δε διαθέτει κανέναν χάρτη με το δίκτυο ύδρευσης του συνδέσμων. Αν υπάρξει πρόβλημα βλάβης, οι αγωγοί βρίσκονται από τον αρχαιότερο συντηρητή, που ξέρει το δίκτυο μέσω της εμπειρίας του. Ένα γεγονός που πρέπει να μας προβληματίζει, γιατί αν εκλείψει ο συντηρητής δε θα γνωρίζουμε τις διακλαδώσεις του δικτύου.

4. Ο σύνδεσμος ύδρευσης Αγίου Φλώρου δεν έχει να επιδείξει ιδιαίτερο έργο λόγω του γεγονότος ότι υπολειτουργεί, τα Δ.Δ.- μέλη του αδιαφορούν, επειδή διαθέτουν δικές τους πηγές υδροληψίας. Παρόλο το γεγονός ότι τους θερινούς μήνες προμηθεύονται νερό από το σύνδεσμο, η σωστή λειτουργία του θα έπρεπε να τους αφορά άμεσα.

5. Όσον αφορά τον ποιοτικό και μικροβιολογικό έλεγχο του νερού γίνεται στο διάστημα που ορίζει ο νόμος, δηλαδή κάθε μήνα.

6. Η ποιότητα του νερού είναι ένας από τους πιο σημαντικούς παράγοντες για την υγεία των ανθρώπων. Όσον αφορά τον Δήμο Ιθώμης δεν αντιμετωπίζει πρόβλημα με την ποιότητα του νερού γενικά. Ο σύνδεσμος ύδρευσης Αγίου Φλώρου αντιμετωπίζει πρόβλημα, με αυξημένο αριθμό αλάτων, που προέρχονται από τη μεταφορά του νερού με παλαιωμένο δίκτυο αποτελούμενο από αμιαντοσωλήνες. Άρα πρέπει να αντικατασταθεί το δίκτυο το δυνατό συντομότερο με σωλήνες PVC.

7. Η χλωρίωση του νερού γίνεται σε ικανοποιητικό επίπεδο. Τα περισσότερα Δ.Δ. την πραγματοποιούν κανονικά με τον προβλεπόμενο τρόπο. Υπάρχουν Δ.Δ. που έχουν πρόβλημα με κολοβακτηρίδια και κολοβακτηριοειδή, και αρνούνται τη χλωρίωση του νερού για λόγους οσμής.

8. Οι δεξαμενές είναι παλαιωμένοι αφού στην πλειοψηφία τους έχουν κατασκευαστεί πριν από 25-35 χρόνια. Ο καθαρισμός τους γίνεται συνήθως κάθε εξάμηνο ή κάθε χρόνο. Έχουν μηδαμινά μέτρα προστασίας και δε διαθέτουν φύλακα. Οι δεξαμενές και οι υδατόπυργοι πρέπει να στεγανοποιηθούν, να καθαρίζονται μηνιαίως και να φυλάσσονται. Αν και η κατασκευή καινούριων δεξαμενών θα ήταν το καλύτερο προτεινόμενο μέτρο. Σε κάποια Δ.Δ. αυτό έχει ήδη δρομολογηθεί.

9. Είναι θετικό το γεγονός ότι οι περισσότεροι οικισμοί έχουν αντικαταστήσει τους αμιαντοσωλήνες, και μέχρι το 2009 θα έχουν αντικατασταθεί όλα τα δίκτυα των

Δ.Δ. με νέες σωλήνες PVC . Επίσης τα εσωτερικά και εξωτερικά δίκτυα συντηρούνται επαρκώς για να μην υπάρχουν προβλήματα στην υδροδότηση.

10. Οικονομικά στοιχεία: Οι Καποδιστριακοί δήμοι, που σαν προοπτική έχουν τη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ για την ισόρροπη κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη όλης της χώρας επένδυσαν τα τελευταία χρόνια πολλά χρήματα στον τομέα τις επάρκειας και ποιότητας του πόσιμου νερού των δημοτών τους.

Η ποσότητα και η ποιότητα του **διαθέσιμου νερού**, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την οικονομική και πολιτιστική εξέλιξη, καθώς και για την οικολογική ισορροπία για όλη την περιφέρεια του Δήμου Ιθώμης. Θα πρέπει τα όποια προτεινόμενα μέτρα (έγχειρες βελτιώσεις) να κινούνται στο πλαίσιο διαχείρισης του υδατικού δυναμικού και όχι σε αυτό της επέκτασης των καλλιεργειών με υψηλές απαιτήσεις σε νερό.

Με βάση τα όσα αναφέρθηκαν

Βραχυπρόθεσμα προτείνονται (συνοπτικά):

- Συντήρηση των αρδευτικών και στραγγιστικών δικτύων
- Κατασκευή μικρών φραγμάτων εντός των ποταμών και χειμάρρων
- Αξιοποίηση επιφανειακών νερών με την κατασκευή λιμνοδεξαμενών
- Διαχείριση των ορεινών λεκανών απορροής
- Δημιουργία αναδασώσεων
- Εκπαίδευση αγροτών για τις αρχές της ορθής διαχείρισης του υδατικού αποθεματικού.

Οι παρακάτω παρεμβάσεις συνοψίζουν τα κυριότερα μέτρα με μακροπρόθεσμο προσανατολισμό:

- Κατασκευή μεγάλων εγγειοβελτιωτικών έργων με συνδυασμένη πολλαπλή χρήση του νερού
- Κατασκευή μεγάλων εγγειοβελτιωτικών έργων εναποθήκευσης επιφανειακών νερών (π.χ. λιμνοδεξαμενές)
- Διερεύνηση δυνατοτήτων μεταφοράς νερού σε περιοχές με προοπτικές αγροτικής ανάπτυξης
- Εγκατάσταση καλλιεργειών με σχετικά χαμηλές απαιτήσεις σε νερό
- Βελτίωση ή ανακατασκευή των αρδευτικών δικτύων
- Περιορισμός της μόλυνσης του υδροφόρου ορίζοντα,
- Δημιουργία τοπικού φορέα ορθολογικής διαχείρισης υδατικών πόρων (Τ.Ο.Ε.Β.)
- Ορθολογική διαχείριση βοσκοτόπων και κατασκευή αντιδιαβρωτικών μέτρων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Λέκκας Δ. Θεμιστοκλής, Μυτιλήνη 1996, *‘Διαχείριση Υδατικών Πόρων’, Περιβαλλοντική Μηχανική Ι*, Πανεπιστήμιο Αγαίου.
2. Μελέτη του Υπουργείου Γεωργίας, Δ/νση γεωλογίας-υδρολογίας, *‘Το Υδατικό Δυναμικό της Ελλάδας’, ‘Υδροοικονομία’, Τεύχος 20^ο*, Μάρτιος-Απρίλιος 2004
3. Αγγελίδης Σ., Αθήνα 2003, *Γεωτεχνική Ενημέρωση, ‘Το νερό τον 21^ο αιώνα’, Τεύχος Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου 2003*
4. Παπαδημητρίου Γ., Ιανουάριος 2004, *‘Η Αειφορική Διαχείριση των Υδάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση’, Πανεπιστήμιο Αθηνών.*
5. Φ.Ε.Κ. Α΄ : 280/9-12-2003, *Νόμος Υπ’ αριθ. 3199 για την Προστασία και τη Διαχείριση των Υδατικών Πόρων.*
6. ΟΔΗΓΙΑ 2000/60, 18 Ιουλίου 2000, Βρυξέλες, (PE-CONS 3639/00, C5-0347/00), *‘Νομοθετικές και άλλες Πράξεις-Θέσπιση Πλαισίου Κοινοτικής Δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων’.*
7. ΑΦΤΙΑΣ ΜΑΝ., Ιούλιος 1992 *‘Υδρεύσεις’, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.,*
8. ΚΑΠΟΥ ΜΙΑΤ., Αθήνα 1991 *‘Αντλήση, Υδρευση, Αρδευση’ Β’ εκδόση, ,*
9. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΙΟΥ ΖΑΦΕΙΡΗΣ , Θεσσαλονίκη 1998 *‘Αρχές και πρακτική των Αρδεύσεων’, εκδόσεις Ζήτη,*
10. ΤΣΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ , Βαλύρα 2001 *‘Βαλύρα Μεσσηνίας (Ιστορική Μελέτη)’*
11. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Αθήνα 1982, *‘Ιστορία του Αγίου Φλώρου Μεσσηνίας’*
12. ΑΪΒΑΛΙΩΤΑΚΗ, Ν., Αθήνα 1942 *‘Ο κάμπος της Μεσσηνίας και οι ορεινά λεκαναί αυτού’*
13. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ., *‘Σημειώσεις από το μάθημα «Πολιτικές Διαχείρισης περιβάλλοντος»’.*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΦΕΚ 1688/1-12-2005
ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 1688

1 Δεκεμβρίου 2005

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Συγκρότηση τριμελούς επιτροπής του άρθρου 5 ν.3250/2004 για την έγκριση επιχειρησιακών σχεδίων μερικής απασχόλησης και τη χρηματοδότηση αυτών.....	1
Καθορισμός του αριθμού των μελών του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στα οποία θα χορηγηθεί εκπαιδευτική άδεια, εφόσον έχουν γίνει δεκτά και παρακολουθούν αναγνωρισμένο μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών σε Νομική Σχολή Πανεπιστημίου ημεδαπής για το έτος 2006.....	2
Καθορισμός του αριθμού των μελών του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που θα αποσταλεί στην αλλοδαπή με εκπαιδευτική άδεια για το έτος 2006.....	3
Διάρθρωση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας. Τροποποίηση της υπ' αριθμ. 258623/19.8.2003 υπουργικής απόφασης «Προϋποθέσεις χορήγησης έγκρισης αναπαραγωγής ποικιλιών φυτών μεγάλης καλλιέργειας, κτηνοτροφικών φυτών και οσπρίων, κηπευτικών και κονδύλων πατάτας για φύτευση, μη εγγεγραμμένων στον Εθνικό Κατάλογο» (Β'1212).	5
Δελτίο Τιμών Χρηματιστηρίου.....	6

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 57657 (1)
Συγκρότηση τριμελούς επιτροπής του άρθρου 5 ν.3250/2004 για την έγκριση επιχειρησιακών σχεδίων μερικής απασχόλησης και τη χρηματοδότηση αυτών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν.3250/2004 (ΦΕΚ 124/Α'7.7-2004) «Μερική απασχόληση στο Δημόσιο, στους Ο.Τ.Α. και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου», σε συνδυασμό με αυτές της παρ. 3 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου.

2. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ.63/2005 (Α'98).

3. Τα υπ' αριθμ. 1105163/1313/Α0006/4.11.2005 και 94315/28.7.2004 έγγραφα των Υπουργείων Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, αντίστοιχα, αναφορικά με τον ορισμό εκπροσώπων για τη συγκρότηση της ανωτέρω Επιτροπής.

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, η οποία θα καθοριστεί με Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης αποφασίζουμε:

1. Συγκροτείται Τριμελής Επιτροπή για την έγκριση επιχειρησιακών σχεδίων μερικής απασχόλησης και τη χρηματοδότηση αυτών, ως ακολούθως:

Η Επιτροπή αποτελείται από:

α) Τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Αθανάσιο Νάκο, με αναπληρωτή το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Αθανάσιο Βεζυργιάννη.

β) Τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών Αντώνιο Μπέζα, με αναπληρωτή το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών Κωνσταντίνο Μίχαλο.

γ) Τον Υφυπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας Γεράσιμο Γιακουμάτο, με αναπληρωτή το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας Δημήτριο Κοντό.

2. Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Αθανάσιος Νάκος.

3. Για τη Γραμματειακή υποστήριξη της Επιτροπής ορίζονται τρεις (3) υπάλληλοι των ανωτέρω Υπουργείων ως κατωτέρω:

• Ντιντιούμη Σταματία, υπάλληλος του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κατηγορίας ΠΕ.

• Μπολέτη Μαρία, υπάλληλος της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, κατηγορίας ΠΕ Εφοριακών.

• Πανταζής Γεώργιος, υπάλληλος του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, κατηγορίας ΠΕ.
Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 23 Νοεμβρίου 2005

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθμ. 396 (2)
Καθορισμός του αριθμού των μελών του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στα οποία θα χορηγηθεί εκπαιδευτική άδεια, εφόσον έχουν γίνει δεκτά και παρακολουθούν αναγνωρισμένο μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών σε Νομική Σχολή Πανεπιστημίου ημεδαπής για το έτος 2006.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 7 του π.δ. 238/2003 «Εκτέλεση των διατάξεων περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους» (ΦΕΚ Α' 214).

2. Το γεγονός ότι με την παρούσα απόφαση δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε σε δύο (2), τον αριθμό των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, στα οποία θα χορηγηθεί εκπαιδευτική άδεια, εφόσον έχουν γίνει δεκτά και παρακολουθούν αναγνωρισμένο μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών σε Νομική Σχολή Πανεπιστημίου ημεδαπής για το έτος 2006.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Νοεμβρίου 2005

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

Αριθμ. 390 (3)
Καθορισμός του αριθμού των μελών του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που θα αποσταλεί στην αλλοδαπή με εκπαιδευτική άδεια για το έτος 2006.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 7 του π.δ. 238/2003 «Εκτέλεση των διατάξεων περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους» (ΦΕΚ Α' 214).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ Α' 137), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 27 του ν. 2081/1992 (ΦΕΚ Α' 154), και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ.2 α του ν.2469/1997 (ΦΕΚ Α' 38).

3. Τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 2362/1995 «περί Δημοσίου Λογιστικού κ.λπ.» (ΦΕΚ Α' 247).

4. Το γεγονός ότι με την παρούσα απόφαση προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού συνολικού ύψους 48.307,20 ευρώ, η οποία θα καλυφθεί από την σχετική πρόβλεψη του Προϋπολογισμού του Οικονομικού έτους 2006, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε σε δύο (2), τον αριθμό των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που θα αποσταλεί στην

αλλοδαπή με εκπαιδευτική άδεια για το έτος 2006, με ένα εκ των εξής θεμάτων εκπαίδευσης:

α. Ευρωπαϊκό Δίκαιο, β. Διοικητικό Δίκαιο (Διοικητικές Πράξεις, Δίκαιο των Συμβάσεων), γ. Φορολογικό Δίκαιο.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Νοεμβρίου 2005

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

Αριθμ. οικ. 47630 (4)
Διάρθρωση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του ν. 3199/2003 «Προστασία και διαχείριση των Υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000» (Α280) και ειδικότερα του άρθρου 5 παρ. 4.

β) Του ν. 2503/1997 «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» (Α107) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ) Του άρθρου 90 του «Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα», που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 (ΦΕΚ 98Α/2005).

2. Την υπ' αριθμ... ΔΙΑΚ/Φ.1/2/6139/23.4.2004 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης» (ΦΕΚ/Β/527/2004).

3. Την υπ' αριθμ... 14650/ΔΙΟΕ 85/17.4.2004 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών» (ΦΕΚ/Β/519/2004).

4. Το γεγονός ότι από την απόφαση αυτή προκαλείται δαπάνη η οποία θα αντιμετωπιστεί από τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων, όπως προβλέπεται από το ν. 3199/2003 και ειδικότερα από την Εισηγητική Έκθεση και την Έκθεση του Εθνικού Λογιστηρίου (αριθμ.189/17/2003), αποφασίζουμε:

Συγκροτούμε σε Τμήματα τη Διεύθυνση Υδάτων ανά Περιφέρεια, κατ' εφαρμογή της παραγρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 3199/2003, ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Διάρθρωση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας

Η Διεύθυνση Υδάτων κάθε Περιφέρειας συγκροτείται από τα ακόλουθα Τμήματα:

1. Τμήμα Παρακολούθησης και Ελέγχου της Ποιότητας και Ποσότητας των Υδάτων

2. Τμήμα Αναβάθμισης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων

3. Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης, Αδειοδότησης, Οργάνωσης και Επικοινωνίας

Με απόφασή του ο Γ. Γ. των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου και Ιονίων Νήσων μπορεί να συστήνει Γραφεία Υδάτων, τα οποία θα υπάγονται στη Διεύθυνση Υδάτων και θα ασκούν αρμοδιότητες της, με έδρα την πρωτεύουσα νομού της Περιφέρειάς. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται κάθε σχετικό θέμα με τις αρμοδιότητες, τη συγκρότηση και τη λειτουργία των Γραφείων.

Άρθρο 2

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Υδάτων κάθε Περιφέρειας αφορούν τα παρακάτω θέματα που κατανέμονται μεταξύ των Τμημάτων ως εξής:

1. Τμήμα Παρακολούθησης και Ελέγχου της Ποιότητας και Ποσότητας των Υδάτων, το οποίο:

α) Συγκεντρώνει και επεξεργάζεται τα στοιχεία της ποσότητας και ποιότητας των υδάτων και τα αποστέλλει στη βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων.

β) Παρακολουθεί και ελέγχει ποιοτικές παραμέτρους και την ποσοτική κατάσταση των υδάτων, την οικολογική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων καθώς και την κατάσταση των υδάτων των προστατευόμενων περιοχών, όπως ειδικότερα καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 3199/2003.

γ) Συνεργάζεται με την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων για θέματα παρακολούθησης σε εθνικό επίπεδο της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων και θέματα λειτουργίας του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας των υδάτων καθώς και για την επιλογή των θέσεων παρακολούθησης και εγκατάσταση υδρολογικών σταθμών, λαμβάνοντας υπόψη τα ισχύοντα κριτήρια.

δ) Καταρτίζει μητρώο προστατευόμενων περιοχών το οποίο επανεξετάζει και ενημερώνει υποχρεωτικά κατά τακτικά διαστήματα, και το οποίο διαβιβάζει στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων προκειμένου να καταρτισθεί το Εθνικό Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών.

ε) Μεριμνά για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα.

στ) Διαχειρίζεται τα δεδομένα των πηγών ρύπανσης των υδάτων και μεριμνά για τη διαρκή επικαιροποίησή τους.

ζ) Επιβάλλει τις προβλεπόμενες από το άρθρο 13 του ν. 3199/2003 κυρώσεις μετά από ελέγχους που διενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων κανονιστικών διατάξεων.

2. Τμήμα Αναβάθμισης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων, το οποίο:

α) Λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για:

- την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων

- την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων

- την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας

- την προώθηση της βιώσιμης χρήσης του νερού βάσει μακροχρόνιας προστασίας των διαθέσιμων υδατικών πόρων

- τη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην άντληση νερού από τα υδροφόρα στρώματα και τον εμπλουτισμό τους

- το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες και

- την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές

β) Εφαρμόζει τα μακροχρόνια και μεσοχρόνια εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού της περιοχής ευθύνης τους.

γ) Καταρτίζει και εφαρμόζει Σχέδια Διαχείρισης και Προγράμματα Μέτρων, όπως προβλέπεται στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3199/2003, εναρμονισμένα στα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης υδατικών πόρων. Συντάσσει ετήσια έκθεση εφαρμογής τους την οποία διαβιβάζει στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων.

δ) Μεριμνά για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης.

Ειδικότερα, θέτει στη διάθεση του κοινού, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών, για τη διατύπωση παρατηρήσεων:

- Το χρονοδιάγραμμα και το πρόγραμμα εργασιών για την εκπόνηση του Σχεδίου, τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το σχέδιο.

- Τα Προγράμματα Μέτρων του άρθρου 8 του ν. 3199/2003

- Την ενδιάμεση επισκόπηση των σημαντικών ζητημάτων διαχείρισης των υδάτων που εντοπίστηκαν στη λεκάνη απορροής ποταμού, τουλάχιστον δύο έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το Σχέδιο Διαχείρισης.

ε) Συντονίζει, σε περιφερειακό επίπεδο, όλους τους φορείς για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων. Ειδικότερα συνεργάζεται με τους Φορείς Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών του άρθρου 15, παρ. 1, του ν. 2742/1999 όπως ισχύει σήμερα, για την αντιμετώπιση θεμάτων αειφόρου διαχείρισης των υδατικών πόρων των περιοχών αυτών.

στ) Λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιηθεί:

- ανάλυση των χαρακτηριστικών της κάθε περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού

- επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων

- οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων

ζ) Εφαρμόζει μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας.

η) Σχεδιάζει και επιβάλλει όλα τα αναγκαία προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών.

θ) Επιβάλλει μέτρα για την προστασία των υπόγειων υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεκριμένες ουσίες στα υπόγεια ύδατα.

ι) Επιβάλλει σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες, που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα,

τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για την προστασία τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 8 του Ν. 3199/2003.

3. Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης, Αδειοδότησης, Οργάνωσης και Επικοινωνίας, το οποίο:

α) Τηρεί πρωτόκολλο εισερχομένων και εξερχομένων εγγράφων της Διεύθυνσης Υδάτων, τηρεί το γενικό αρχείο και διεκπεραιώνει την αλληλογραφία.

β) Εκδίδει τις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11 του ν. 3199/2003.

γ) Εφαρμόζει Πρόγραμμα Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση, καθώς και μέτρων απορρύπανσης των υδάτων.

δ) Τηρεί μητρώο έργων αξιοποίησης υδατικού δυναμικού και προστασίας υδατικών πόρων.

ε) Ενημερώνεται για προγράμματα:

- έργων αξιοποίησης και εκμετάλλευσης υδατικού δυναμικού για τις διάφορες χρήσεις και παρεμβαίνει σε περιπτώσεις ασυμβατότητας χρήσεων

- έργων επεξεργασίας υγρών αποβλήτων, προστασίας και αναβάθμισης του υδατικού περιβάλλοντος και παρεμβαίνει με γνώμονα την τήρηση των κοινοτικών οδηγιών και της εθνικής νομοθεσίας όσον αφορά στην αντιμετώπιση της ρύπανσης.

στ) Εφαρμόζει διεθνείς, περιφερειακές και διμερείς συμφωνίες, σε συνεργασία με την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, για θέματα διαχείρισης και προστασίας υδάτων που υπάγονται σε διεθνή περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού.

ζ) Μεριμνά για την καταγραφή των αναγκών της Δ/νσης σε παντός είδους εξοπλισμό και εισηγείται στις αρμόδιες υπηρεσίες της Περιφέρειας για σχετικές προμήθειες.

η) Υποστηρίζει τη Δ/νση σε θέματα πληροφορικής.

θ) Σε συνεργασία με την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων επιμελείται το σχεδιασμό και την έκδοση κάθε αναγκαίου εντύπου ή ηλεκτρονικού μέσου καθώς και την διαργάνωση κάθε είδους εκδήλωσης για την πληροφόρηση και ενημέρωση πολιτών, υπηρεσιών και φορέων.

Άρθρο 3

Προσωπικό της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας:

1. Η στελέχωση της Διεύθυνσης Υδάτων κάθε Περιφέρειας γίνεται:

α. με μόνιμο προσωπικό και με προσωπικό με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, που υπηρετεί στις υπηρεσίες της Περιφέρειας

β. με μεταφορά προσωπικού που υπηρετεί στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

2. Ο αριθμός των θέσεων προσωπικού της Διεύθυνσης Υδάτων κάθε Περιφέρειας ανέρχεται σε 23 και διακρίνεται κατά κατηγορία και κλάδο, ως εξής:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ, ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ (ανά Περιφέρεια)	ΘΕΣΕΩΝ (Σύνολο Περιφερειών)
1 Κατηγορία Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ)	(16)	(208)
α. ΠΕ Μηχανικών (Πολιτικών Μηχανικών, Αγρονόμων	6	78
Τοπογράφων Μηχανικών, Μεταλλειολόγων Μηχανικών, Χημικών Μηχανικών και Μηχανικών Περιβάλλοντος)		
β. ΠΕ Γεωτεχνικών (Γεωπόνων, Δασολόγων, Γεωλόγων)	4	52

γ. ΠΕ Περιβάλλοντος	3	39
δ. ΠΕ Πληροφορικής	1	13
ε. ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού	2	26
2 Κατηγορία Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΤΕ)	(5)	(65)
α. ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού	1	13
β. ΤΕ Μηχανικών	2	26
γ. ΤΕ Πληροφορικής	1	13
δ. ΤΕ Τεχνολόγων Γεωπόνων	1	13
3 Κατηγορία Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΔΕ)	(2)	(26)
κλάδος ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων	2	26
Σύνολο	23	299

Οι επί μέρους ειδικότητες καθορίζονται κάθε φορά με την προκήρυξη πλήρωσης των θέσεων.

Τα προσόντα διορισμού στις παραπάνω θέσεις καθορίζονται από το π.δ. 50/2001 (ΦΕΚ 39/Α/01, όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 347/2003 (ΦΕΚ 315/Α/03) και ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 4

Προϊστάμενοι Υπηρεσιακών Μονάδων

Υπηρεσιακή Μονάδα	Κατηγορία - Κλάδος
Διεύθυνση Υδάτων	ΠΕ Μηχανικών ή ΠΕ Γεωτεχνικών ή ΠΕ Περιβάλλοντος
Α Τμήμα Παρακολούθησης και Ελέγχου της Ποιότητας και Ποσότητας των Υδάτων	ΠΕ Μηχανικών ή ΠΕ Γεωτεχνικών ή ΠΕ Περιβάλλοντος
Β Τμήμα Αναβάθμισης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων	ΠΕ Μηχανικών ή ΠΕ Γεωτεχνικών ή ΠΕ Πληροφορικής
Γ Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης, Αδειοδότησης, Οργάνωσης και Επικοινωνίας	ΠΕ Μηχανικών ή ΠΕ Γεωτεχνικών ή ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού

Άρθρο 5

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 16 Νοεμβρίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠ. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ

Αριθμ. 321302/14429 (5)
 Τροποποίηση της υπ' αριθμ. 258623/19.8.2003 υπουργικής απόφασης «Προϋποθέσεις χορήγησης έγκρισης αναπαραγωγής ποικιλιών φυτών μεγάλης καλλιέργειας, κτηνοτροφικών φυτών και οσπρίων, κηπευτικών και κονδύλων πατάτας για φύτευση, μη εγγεγραμμένων στον Εθνικό Κατάλογο» (Β'1212).

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Έχοντας υπόψη

1. Τις διατάξεις:

α. Της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 1564/1985 «Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού φυτικών ειδών» (Α'164), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.2040/1992 «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Γεωργίας και νομικών προσώπων εποπτείας και άλλες διατάξεις» (Α'70).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΦΕΚ Α'201/19-20.11.1987.

**ΝΟΜΟΣ 1739/1987 «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ
ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»**

Νόμος 1739/1987 «Διαχείριση των υδατικών πόρων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 201/19-20.11.1987).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

1. Υδατικοί πόροι, στους οποίους δεν περιλαμβάνεται το θαλάσσιο νερό, είναι:
 - α. Επιφανειακά και υπόγεια νερά χωρίς διάκριση στην ποιότητα, την προέλευση ή τη δυνατή χρήση.
 - β. Νερά φυσικών πηγών, χερσαίων και υποθαλάσσιων.
 - γ. Θερμομεταλλικά νερά, όπως ιαματικά, μεταλλικά ή αεριούχα, ολίγο μεταλλικά. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται και στα νερά για εμφιάλωση ή άλλου τύπου συσκευασία με σκοπό την εμπορία.
2. Ως προσδιορισμός των υδατικών πόρων νοείται:
 - α. Ποσοτικός: Ο υπολογισμός και καθορισμός των διαφόρων φυσικών μεγεθών των υδατικών πόρων, όπως παροχές, στάθμες, κλίσεις, όγκοι, ισοζύγια.
 - β. Ποιοτικός: Η διαπίστωση της φυσικοχημικής και βιολογικής σύστασης των υδατικών πόρων και η σύγκριση της με τα πρότυπα ποιότητας, κατά χρήση, τα οποία ισχύουν κάθε φορά.
 - γ. Τοπικός: Ο εντοπισμός στο χώρο των παραπάνω ποσοτικών μεγεθών και ποιοτικών παραμέτρων, σε σημεία και διατομές θέσεων που προσδιορίζονται από τα αρμόδια όργανα κατά το νόμο αυτόν.
 - δ. Χρονικός: Ο προσδιορισμός των παραπάνω μεγεθών και παραμέτρων σε χρόνους που καθορίζονται από τα αρμόδια όργανα.
3. Διαχείριση υδατικών πόρων κατά το νόμο αυτόν νοείται το σύστημα των μέτρων και δραστηριοτήτων, που είναι απαραίτητα για την πληρέστερη δυνατή κάλυψη των αναγκών σε νερό για κάθε χρήση, και κατά κύριο λόγο:
 - α. Η διευθέτηση της φυσικής προσφοράς του νερού, σε σχέση με τη ζήτησή του, σε περιοχές που υπάρχει έλλειψη ή προβλέπεται περιοδική ή οριστική εξάντλησή του.
 - β. Η πρόνοια για την πρόληψη απωλειών νερού και για την κατά το δυνατό αξιοποίηση πλεονασμάτων που μπορεί να προκαλέσουν ζημιές ή βλάβες εξαιτίας πλημμύρων ή άλλων αιτιών.
 - γ. Η αντιμετώπιση των σημερινών ή μελλοντικών ανοιγμάτων ανάμεσα στην προσφορά και στη ζήτηση του νερού.
 - δ. Η αποφυγή ή εξομάλυνση των συγκρούσεων ανάμεσα σε όμοιες ή ανταγωνιστικές χρήσεις.
 - ε. Ο προσανατολισμός της ζήτησης στις χρήσεις νερού, στις οποίες αποβλέπουν τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας.
 - στ. Η διατήρηση της υψηλότερης ποιότητας νερού σε σχέση με την κατά προορισμό χρήση του.
 - ζ. Ο συντονισμός των δραστηριοτήτων έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων.
4. Υδατικά διαμερίσματα είναι περιοχές οριοθετημένες μεταξύ τους από υδροκρίτες ή νησιωτικές περιοχές, που περιλαμβάνουν ολοκληρωμένα υδρογραφικά δίκτυα, με υδρολογικές συνθήκες κατά το δυνατόν όμοιες.

Ο ελληνικός χώρος διαιρείται στα εξής δεκατέσσερα υδατικά διαμερίσματα: Δυτικής Πελοποννήσου, Ανατολικής Πελοποννήσου, Βόρειας Πελοποννήσου, Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, Ηπείρου, Αττικής, Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας, Θεσσαλίας, Δυτικής Μακεδονίας, Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας, Θράκης, Κρήτης και Νησιών Αιγαίου, όπως ειδικότερα παρουσιάζονται στο χάρτη που συνοδεύει το νόμο αυτόν.
5. Υδατικό ισοζύγιο είναι η απεικόνιση της δυναμικής ισορροπίας μεταξύ των εισροών και των εκροών νερού μιας ενιαίας υδατικής περιοχής στην ίδια χρονική περίοδο, αφού ληφθεί υπόψη η εσωτερική διακύμανση των υδατικών αποθεμάτων.
6. Ισοζύγιο προσφοράς - ζήτησης είναι η συνεκτίμηση της εξέλιξης των διαθέσιμων υδατικών πόρων και των προοπτικών της ζήτησης για χρήση νερού σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο, με σκοπό τον προγραμματισμό της ανάπτυξης των υδατικών πόρων και τον προσανατολισμό των χρήσεων.
7. Αρχές αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης των υδατικών πόρων είναι:

- α. Το Υπουργείο Γεωργίας για την αγροτική χρήση (άρδευση, κτηνοτροφία, ιχθυοκαλλιέργεια, αγροτοβιομηχανία).
- β. Το Υπουργείο Εσωτερικών για την ύδρευση εκτός από την ύδρευση Αθηνών και Θεσσαλονίκης που ανήκει και στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.
- γ. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων για τη χρήση με σκοπό την προστασία, όπως ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 11.
- δ. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας για τη βιομηχανική και την ενεργειακή χρήση, ανεξάρτητα από την αρμοδιότητά του για τους φυσικούς πόρους.
- ε. Το Υπουργείο μεταφορών και Επικοινωνιών για τη χρήση των υδάτων στις μεταφορές.
- στ. Το Υπουργείο Πολιτισμού για τις αθλητικές χρήσεις.
- ζ. Ο Εθνικός Οργανισμός Τουρισμού για ιαματικές και χρήσεις αναψυχής.
- η. Η αρμοδιότητα για κάθε άλλη χρήση ασκείται από το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, μπορεί να μεταβιβαστεί η παραπάνω αρμοδιότητα σε άλλη αρχή.
- Στις παραπάνω αρχές περιλαμβάνονται όλες οι νομαρχιακού και περιφερειακού επιπέδου υπηρεσίες τους.
8. Φορείς αρμόδιοι για την εκπόνηση και εκτέλεση προγραμμάτων έρευνας των υδατικών πόρων ή για τη συμμετοχή σ' αυτά είναι τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργεια, και Τεχνολογίας, καθώς και η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, η Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία και το Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών. Φορείς εκτέλεσης προγραμμάτων έρευνας ή συμμετοχής είναι επίσης τα ΑΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα ή ινστιτούτα του Ν. 1514/1985. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, μπορεί να καθοριστούν και άλλοι φορείς με τις αρμοδιότητες της προηγούμενης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

1. Το νερό αποτελεί φυσικό αγαθό για την ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών, και η διαχείρισή του ασκείται όπως ορίζει ο νόμος αυτός.
2. Τα προερχόμενα από τις γειτονικές χώρες νερά υπάγονται στις ρυθμίσεις αυτού του νόμου.
3. Τα προεδρικά διατάγματα, που προβλέπονται από το νόμο αυτόν, μπορούν να κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο.

Άρθρο 3

1. Η διαχείριση των υδατικών πόρων, έως την απόδοσή τους για ορισμένες χρήσεις στην αντίστοιχη κατά κατηγορία χρήσης αρχή, ασκείται από το αρμόδιο για τους φυσικούς πόρους Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας έχει την αρμοδιότητα συντονισμού και παρακολούθησης των δραστηριοτήτων έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων. Επίσης, ελέγχει την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αφορούν τις υδατικές σχέσεις στις περιπτώσεις που οι σχέσεις αυτές δεν ρυθμίζονται από το ίδιο.
2. Συνιστάται στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας Διυπουργική Επιτροπή Υδάτων (ΔΕΥΔ) η οποία αποτελεί όργανο γνωμοδοτικό, για τη διαμόρφωση της εθνικής πολιτικής διαχείρισης των υδατικών πόρων. Στην επιτροπή μετέχουν ανά ένας εκπρόσωπος από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας εκπρόσωπος άλλου συναρμόδιου κατά περίπτωση υπουργείου και εκπρόσωπος του ΙΓΜΕ ως σύμβουλος χωρίς ψήφο. Επίσης δύναται να μετέχει, μετά πρόσκληση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας

και Τεχνολογίας και χωρίς ψήφο, εκπρόσωπος της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού ή άλλου οργανισμού, εφ' όσον θα διαμορφωθεί γνώμη για θέμα που εμπήπτει στο αντικείμενο της δραστηριότητάς τους. Η επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Στη ΔΕΥΔ ο Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ή ο αρμόδιος κατά περίπτωση υπουργός παραπέμπει θέματα σχετικά με τους υδατικούς πόρους για επεξεργασία και εισήγηση.

Οι αποφάσεις για τα θέματα στα οποία είχε γνωμοδοτήσει η ΔΕΥΔ εκδίδονται από τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και υπογράφονται και από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων καθώς και από τον κατά περίπτωση αρμόδιο υπουργό.

Αν πρόκειται για απόφαση που αφορά υδατικό διαμέρισμα ή τοπική περιοχή του, για να γνωμοδοτήσει η ΔΕΥΔ ζητείται και λαμβάνεται υπόψη και εισήγηση της κατά την παρ. 4 αντίστοιχης περιφερειακής επιτροπής. Σε κάθε περίπτωση η γνώμη ή η εισήγηση της ΔΕΥΔ περιλαμβάνει και τις απόψεις της τυχόν μειοψηφίας.

Με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και τεχνολογίας ορίζεται η λειτουργία της ΔΕΥΔ, η οποία εδρεύει στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

3. Η υφιστάμενη στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας διεύθυνση υδατικού δυναμικού και φυσικών πόρων έχει, σχετικά με τα θέματα των υδατικών πόρων, τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. Επεξεργάζεται και εισηγείται στον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και στη ΔΕΥΔ την υδατική πολιτική της χώρας,

β. καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας, όπως ορίζεται στο άρθρο 4,

γ. εξειδικεύει τα εθνικά προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων και κατανέμει τους υδατικούς πόρους κατά χρήση σε κάθε υδατικό διαμέρισμα, με βάση τα αντίστοιχα υδατικά ισοζύγια,

δ. ασχολείται με θέματα εθνικής κλίμακας και έχει την ευθύνη, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών, για θέματα που αφορούν διακριτικά νερά,

ε. μεριμνά για τη σταδιακή οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας,

στ. παρακολουθεί τις περιφερειακές υπηρεσίες και συντονίζει τις διαπεριφερειακές σχέσεις,

ζ. εκπονεί ή αναθέτει την εκπόνηση των αναγκαίων μελετών για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,

η. τηρεί αρχείο στοιχείων και πληροφοριών υδρολογικού ενδιαφέροντος. Η έναρξη και οι διαδικασίες λειτουργίας του αρχείου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας,

θ. παρέχει γραμματειακή εξυπηρέτηση στη ΔΕΥΔ.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, συστήνονται Περιφερειακές Επιτροπές Υδάτων (ΠΕΥΔ) για κάθε υδατικό διαμέρισμα, με τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. γνωμοδοτούν προς τη ΔΕΥΔ για το μεσοχρόνιο πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαμερίσματος, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4,

β. γνωμοδοτούν προς τη ΔΕΥΔ για τα υδατικά θέματα του διαμερίσματος, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου αυτού,

γ. εγκρίνουν την εξειδίκευση του μεσοχρόνιου προγράμματος του υδατικού διαμερίσματος ανά λεκάνη απορροής, συμφωνά με την παρ. 6 του άρθρου 4.

Κάθε ΠΕΥΔ αποτελείται από τους γενικούς γραμματείς των περιφερειών οι οποίες περιλαμβάνονται ολικά ή μερικά στο υδατικό διαμέρισμα, από το νομάρχη και από έναν εκπρόσωπο του νομαρχιακού συμβουλίου, της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών, της Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων κάθε νομού, που περιλαμβάνεται ολικά ή μερικά στο υδατικό διαμέρισμα του αντίστοιχου περιφερειακού τμήματος του ΤΕΕ, καθώς και από τους προϊσταμένους των αντίστοιχων περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης των υδατικών πόρων του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και εγγείων βελτιώσεων του Υπουργείου Γεωργίας. Οι παραπάνω εκπρόσωποι μαζί με τους αναπληρωτές τους υποδεικνύονται από τα αρμόδια όργανά τους και οι ΠΕΥΔ συγκροτούνται με αντίστοιχη απόφαση ή αποφάσεις του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Με όμοια υπουργική απόφαση καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας των ΠΕΥΔ και οι προθεσμίες υποβολής εισήγησης ή γνώμης, σε όσες περιπτώσεις απαιτείται από τον

παρόντα νόμο. Με την ίδια απόφαση μπορεί να προβλέπεται διευρυμένη σύνθεση της ΠΕΥΔ, αν αυτό επιβάλλεται από την ιδιαιτερότητα του αντίστοιχου υδατικού διαμερίσματος.

5. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών, Οικονομικών και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, συνιστώνται περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων για κάθε υδατικό διαμέρισμα, οι οποίες ανήκουν οργανικά στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. εξειδικεύουν την εθνική υδατική πολιτική της χώρας, όπως αυτή καθορίζεται με τις αποφάσεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού, στο υδατικό διαμέρισμα και ελέγχουν την εφαρμογή της,

β. επεξεργάζονται τα στοιχεία και συντάσσουν τα υδατικά ισοζύγια του διαμερίσματος κατά λεκάνη απορροής,

γ. καθαρίζουν το ισοζύγιο προσφοράς - ζήτησης νερού στο υδατικό διαμέρισμα,

δ. καθαρίζουν τα μεσοχρόνια προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαμερίσματος, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4,

ε. εξειδικεύουν τα εγκεκριμένα μεσοχρόνια προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαμερίσματος ανά λεκάνη απορροής ή άλλη υδατική περιοχή, καθορίζουν, μέσα στα πλαίσια και σύμφωνα με τις κατευθύνσεις των παραπάνω προγραμμάτων, τις προτεραιότητες χρήσης, κατανέμουν τους υδατικούς πόρους κατά χρήση και αποστέλλουν τα προγράμματα αυτά στις γενικές γραμματείες των περιφερειών και τις νομαρχίες του διαμερίσματος για εφαρμογή,

στ. συντονίζουν και εποπτεύουν τις δραστηριότητες έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων του διαμερίσματος και ελέγχουν την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αφορούν στις υδατικές σχέσεις στην περιοχή της ευθύνης τους,

ζ. εκπονούν ή αναθέτουν την εκπόνηση των αναγκαίων μελετών για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,

η. παρέχουν γραμματειακή εξυπηρέτηση στις ΠΕΥΔ.

Με τα ίδια ή με όμοια προεδρικά διατάγματα καθορίζονται με τα ακριβή όρια κάθε υδατικού διαμερίσματος και η έδρα κάθε περιφερειακής υπηρεσίας. Επίσης, καθορίζονται οι κλάδοι του μόνιμου προσωπικού και ο αριθμός των οργανικών θέσεων κάθε κλάδου, καθώς και οι θέσεις του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, η κατανομή τους σε ειδικότητες και τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για την πρόσληψή τους.

Αν κριθεί απαραίτητο για την εύρυθμη λειτουργία μιας περιφερειακής υπηρεσίας, μπορεί να ιδρύεται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας παράρτημά της με έδρα που ορίζεται στην ίδια απόφαση.

6. Σε τρεις μήνες από την ημερομηνία σύστασης κάθε περιφερειακής υπηρεσίας του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας εκδίδεται η κατά την παρ. 4 απόφαση σύστασης της αντίστοιχης ΠΕΥΔ. Με την ίδια κοινή υπουργική απόφαση μπορεί να συνιστώνται περισσότερες από μια ΠΕΥΔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Άρθρο 4

1. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας είναι αρμόδιο για την κατάρτιση και την υποβολή για έγκριση των προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας. Στα προγράμματα αυτά περιλαμβάνονται τα έργα των φορέων του δημόσιου τομέα και των δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης - αποχέτευσης - του Ν. 1069/1980 (ΦΕΚ 191).

Τα προγράμματα αυτά διακρίνονται σε:

α. μακροχρόνια εθνικά, που έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη από πέντε έτη,

β. μεσοχρόνια εθνικά, που περιλαμβάνουν έργα εθνικής κλίμακας και σημασίας και έχουν χρονική διάρκεια από δύο ως πέντε έτη,

γ. μεσοχρόνια κατά υδατικό διαμέρισμα που έχουν χρονική διάρκεια από δύο ως πέντε έτη, και

δ. ειδικών σκοπών.

2. Η χρονική διάρκεια που καλύπτει κάθε μακροχρόνιο πρόγραμμα ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.
3. Το μακροχρόνιο εθνικό πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων καταρτίζεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, με βάση προτάσεις των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης αρχών και των φορέων έρευνας που αναφέρονται στις παρ. 7 και 8 του άρθρου 1, υποβάλλεται για γνωμοδότηση στη Διυπουργική Επιτροπή Υδάτων (ΔΕΥΔ) και εγκρίνεται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.
4. Τα μεσοχρόνια εθνικά και κατά υδατικό διαμέρισμα προγράμματα καταρτίζονται συγχρόνως και εντάσσονται στα πλαίσια των μεσοχρόνιων προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης του Ν. 1622/1986 (ΦΕΚ 92), με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 1, όσον αφορά τα όρια των περιφερειών.
5. Το μεσοχρόνιο εθνικό πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων καταρτίζεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, στα πλαίσια του μακροχρόνιου, με βάση προτάσεις των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης αρχών και φορέων έρευνας, που αναφέρονται στις παρ. 7 και 8 του άρθρου 1, καθώς και των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων και υποβάλλεται για γνωμοδότηση στη ΔΕΥΔ. Στη ΔΕΥΔ επίσης υποβάλλεται γνωμοδότηση των Περιφερειακών Επιτροπών Υδάτων (ΠΕΥΔ) σχετικά με την πρόταση των περιφερειακών υπηρεσιών. Το πρόγραμμα εντάσσεται στο μεσοχρόνιο εθνικό αναπτυξιακό πρόγραμμα, το προβλεπόμενο από το άρθρο 72 του Ν. 1622/1986.
6. Κάθε μεσοχρόνιο πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων κατά υδατικό διαμέρισμα καταρτίζεται από την αντίστοιχη περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων, στα πλαίσια της εξειδίκευσης του μεσοχρόνιου εθνικού προγράμματος της παρ. 5 για το υδατικό διαμέρισμα, που γίνεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, λαμβανομένων υπόψη των αντίστοιχων μεσοχρόνιων περιφερειακών και νομαρχιακών προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης του Ν. 1622/1986 και μέσα στα πλαίσια αυτών. Το πρόγραμμα αυτό υποβάλλεται για γνωμοδότηση στην ΠΕΥΔ και εγκρίνεται από τους υπουργούς της παρ. 3 του άρθρου αυτού. Τα εγκεκριμένα κατά υδατικό διαμέρισμα προγράμματα εξειδικεύονται για κάθε λεκάνη απορροής ή άλλη υδατική περιοχή από τις περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων. Στη συνέχεια τα εξειδικευμένα προγράμματα υποβάλλονται για έγκριση στην ΠΕΥΔ.
- Για την εξειδίκευση αυτή δεν απαιτείται έγκριση άλλης αρχής, εκτός αν γενικός γραμματέας περιφέρειας ή νομάρχης ή το 1/3 των μελών της ΠΕΥΔ υποστηρίξουν με γραπτή ένσταση ότι αυτό εξέρχεται από τα πλαίσια του εγκεκριμένου κατά υδατικό διαμέρισμα προγράμματος. Επί των ενστάσεων αποφασίζουν, ύστερα από εισήγηση της περιφερειακής υπηρεσίας και γνώμη της ΔΕΥΔ, οι υπουργοί της παρ. 3 του άρθρου αυτού.
7. Τα μεσοχρόνια προγράμματα των παρ. 5 και 6 του άρθρου αυτού περιλαμβάνουν ενδεικτικά στοιχεία για την ετήσια χρηματοδότηση των έργων, μελετών και ερευνών που έχουν ενταχθεί σε αυτά.
- Η ένταξη των έργων, μελετών και ερευνών στον ετήσιο προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων γίνεται με μέριμνα των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης αρχών, των φορέων έρευνας, των περιφερειών και των νομαρχιών, σύμφωνα με το Ν. 1622/1986. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας παρακολουθεί σε ετήσια βάση την εφαρμογή των μεσοχρόνιων προγραμμάτων σε εθνικό επίπεδο και κατά υδατικό διαμέρισμα.
8. Τα ειδικά προγράμματα είναι όσα δεν περιλαμβάνονται στα παραπάνω, όπως, ενδεικτικά, προγράμματα μεταφοράς φερτών υλών, ιχνηθετήσεων. Αυτά υποβάλλονται στη ΔΕΥΔ και εγκρίνονται από τους υπουργούς της παρ. 3 του άρθρου αυτού.
9. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των υπουργών της παρ. 3 του άρθρου αυτού, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες που αφορούν το περιεχόμενο των προγραμμάτων, τη διαδικασία υποβολής των προτάσεων και υποβολής των προγραμμάτων για έγκριση, τη διαδικασία εκπόνησης των μεσοπρόθεσμων προγραμμάτων, εθνικών και κατά υδατικό διαμέρισμα, τον τρόπο εναρμόνισης της διαδικασίας αυτής με την αντίστοιχη του δημοκρατικού προγραμματισμού, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΔΑΤΙΚΟΥΣ

Άρθρο 5

1. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ως υπουργείο αρμόδιο για τους φυσικούς πόρους, συντονίζει τις δραστηριότητες για τον προσδιορισμό των επιφανειακών και υπόγειων υδατικών πόρων στον ελληνικό χώρο σύμφωνα με τα προγράμματα του άρθρου 4 και σε συνεργασία με τους κατά περίπτωση αρμόδιους φορείς, οι οποίοι αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 1, προωθεί τη σχετική έρευνα, με σκοπό την ορθολογική ανάπτυξη, αξιοποίηση, διάθεση, χρήση και προστασία τους.

2. Οι φορείς έρευνας των υδατικών πόρων, που αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, συγκεντρώνουν σε συνεχή βάση και σε τακτά χρονικά διαστήματα τις παρατηρήσεις τους για τα σχετικά αντικείμενα έρευνας και δημοσιεύουν τα αποτελέσματα της έρευνας.

Το είδος των στοιχείων της έρευνας, η συχνότητα παρατηρήσεων, η τήρηση της υποχρέωσης δημοσιότητας και οι διοικητικές κυρώσεις ή άλλες συνέπειες της παράβασής τους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ορίζονται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με κοινή πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών ύστερα από γνώμη της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων.

3. Οι φορείς έρευνας που αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 1 υποχρεούνται να κοινοποιούνται τα πιο πάνω στοιχεία στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, το οποίο τηρεί αρχείο των στοιχείων αυτών. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να λάβει γνώση των στοιχείων αυτών.

4. Η δημοσίευση στοιχείων για λεκάνες απορροής, που βρίσκονται σε παραμεθόριες περιοχές ή για εκείνες που δεν ανήκουν εξ ολοκλήρου στον ελληνικό χώρο, υπόκειται στην κοινή έγκριση του Υπουργείου Εξωτερικών και του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Άρθρο 6

1. Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα έρευνας για τον προσδιορισμό των υδατικών πόρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και των προεδρικών διαταγμάτων ή αποφάσεων που θα εκδοθούν σε εκτέλεσή του.

2. Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο υποχρεούται να διαθέτει στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας τα στοιχεία της έρευνας και τις σχετικές πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με κοινή πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των συναρμόδιων υπουργών, ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση άρνησης παροχής των πιο πάνω στοιχείων.

3. Τα στοιχεία των ερευνών του άρθρου 5 που έχουν ήδη ελεγχθεί και δημοσιευτεί λαμβάνονται υπόψη υποχρεωτικά και αξιολογούνται κατά προτεραιότητα, σε κάθε έρευνα ή μελέτη που γίνεται για λογαριασμό του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των οργανισμών εγγείων βελτιώσεων και των δημόσιων επιχειρήσεων και στην οποία περιλαμβάνονται άμεσα ή έμμεσα θέματα που συνδέονται με τα παραπάνω στοιχεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΕΡΓΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Άρθρο 7

1. Η αξιοποίηση υδατικών πόρων προγραμματίζεται και πραγματοποιείται συμφωνά με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Η εκτέλεση έργου αξιοποίησης επιτρέπεται εφ' όσον αυτό εντάσσεται ή εναρμονίζεται με τα ισχύοντα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων.

3. Οι κείμενες διατάξεις για τη μελέτη, επίβλεψη και εκτέλεση των έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων του δημόσιου τομέα εξακολουθούν να ισχύουν εφ' όσον δεν αντίκεινται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

4. Σε έργα πολλαπλής χρήσης, που προγραμματίζονται σε εθνικό επίπεδο και ανήκουν στην αρμοδιότητα πολλών φορέων, οι όροι διαχείρισης των υδατικών πόρων και ο τρόπος κατανομής των δαπανών κατασκευής και λειτουργίας καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπουργών, ύστερα από γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων, η οποία λαμβάνει υπόψη και τις επί μέρους γνώμες των ΠΕΥΔ των περιοχών όπου θα εκτελεστεί το έργο. Η διαδικασία και οι προθεσμίες υποβολής γνώμης της ΠΕΥΔ ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Σε έργα πολλαπλής χρήσης, που προγραμματίζονται σε επίπεδο υδατικού διαμερίσματος, τα παραπάνω καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από εισήγηση της αντίστοιχης περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων και γνωμοδότης της περιφερειακής επιτροπής υδάτων, εάν ζητηθεί από τον Υπουργό Γεωργίας ή τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Άρθρο 8

1. Νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο τομέα και φυσικά πρόσωπα μπορούν να εκτελούν έργα αξιοποίησης των υδατικών πόρων για ίδια παραγωγική χρήση μέχρι να καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες τους.

Τα ίδια νομικά και φυσικά πρόσωπα μπορούν να εκτελούν έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και για ανάγκες πέρα από τις δικές τους ή ανεξάρτητα απ' αυτές, εφ' όσον αποδεικνύεται ότι εξυπηρετούν την κοινή ωφέλεια, ύστερα από αίτηση και με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη, στην οποία καθορίζονται η εξυπηρετούμενη κοινή ωφέλεια και οι όροι διαχείρισης του έργου.

Σε κάθε περίπτωση τα έργα της παραγράφου αυτής δεν πρέπει να έρχονται σε αντίθεση με το πρόγραμμα της παρ. 2 του άρθρου 7.

2. Για την εκτέλεση κάθε έργου αξιοποίησης των υδατικών πόρων από τα παραπάνω φυσικά και νομικά πρόσωπα, απαιτείται άδεια από την αντίστοιχη κατά κατηγορία χρήση αρχή. Η σχετική αίτηση συνοδεύεται από επαρκή στοιχεία μελέτης, στα οποία αναφέρεται η ποσοπική και ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων πριν και μετά την εκτέλεση του έργου και καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Η αρμόδια κατά κατηγορία χρήση αρχή χορηγεί την άδεια, ύστερα από εισήγηση της αντίστοιχης περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων, εφ' όσον διαπιστώσει ότι η αιτούμενη αξιοποίηση είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Οι δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης - αποχέτευσης εξαιρούνται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού και διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 7.

3. Δεν απαιτείται υποβολή στοιχείων μελέτης για έργα αξιοποίησης των υδατικών πόρων, τα οποία προορίζονται για την κάλυψη αναγκών, οι οποίες χαρακτηρίζονται περιορισμένες με γνώμη του οικείου νομαρχιακού συμβουλίου. Στην αίτηση για παροχή άδειας προς εξυπηρέτηση του παραπάνω σκοπού πρέπει να αναφέρεται η διαθέσιμη και η αιτούμενη ποσότητα νερού για την κάλυψη των αναγκών του ενδιαφερομένου.

4. Το περιεχόμενο της αίτησης, ο τύπος και τα στοιχεία της άδειας, η διαδικασία και οι προθεσμίες έκδοσης, οι υπηρεσίες στις οποίες κοινοποιείται καθώς και τα είδη και τα μεγέθη των έργων, για τα οποία δεν απαιτείται υποβολή μελέτης, καθορίζονται με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ ' ΧΡΗΣΗ ΝΕΡΟΥ

Άρθρο 9

1. Κάθε νομικό και φυσικό πρόσωπο έχει δικαίωμα χρήσης του νερού. Το δικαίωμα αυτό ασκείται ύστερα από άδεια που χορηγείται από την αρμόδια κατά κατηγορία χρήση αρχή, με

την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου αυτού. Η άδεια πολλαπλής χρήσης νερού εκδίδεται, κατά περίπτωση, από την αρμόδια κεντρική ή αντίστοιχες περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Στην πολλαπλή χρήση δεν περιλαμβάνεται η ικανοποίηση ατομικών ή οικογενειακών αναγκών, με την επιφύλαξη της παρ. 4.

Για την έκδοση της άδειας χρήσης νερού απαιτείται σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων, που περιλαμβάνει ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία. Η άδεια καθορίζει την ποσότητα, τις προϋποθέσεις και τους όρους χρήσης του νερού. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά χρήση αρμόδιου υπουργού, καθορίζεται το περιεχόμενο της αίτησης, ο τύπος και οι προθεσμίες έκδοσης των αδειών, οι επιβαλλόμενες διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης, καθώς και οι διαδικασίες και τα όργανα εκτέλεσης αυτών.

Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 8 χορηγείται ενιαία άδεια χρήσης νερού και κατασκευής του αντίστοιχου έργου. Σε περίπτωση χρήσης νερού που λαμβάνεται από έργα διανομής του την άδεια χρήσης ζητά και παίρνει συνολικά ο φορέας διανομής.

2. Το δικαίωμα χρήσης νερού περιορίζεται στο ανώτατο όριο των πραγματικών αναγκών του δικαιούχου, φυσικού ή νομικού προσώπου ιδιωτικού ή δημόσιου δικαίου και οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης και το πλεονάζον υπόλοιπο διατηρείται σε εφεδρεία από την αρμόδια περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων για την απόδοση του σε άλλο πρόσωπο για την ίδια ή άλλη χρήση. Η απόδοση του σε ίδια ή άλλη χρήση αποφασίζεται από τον αρμόδιο ή τους συναρμόδιους νομάρχες, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου φορέα χρήσης και γνωμάτευσης της αντίστοιχης περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων. Δια νομαρχιακά ή μειζονος σημασίας θέματα μπορούν να παραπεμφθούν στη Διυπουργική Επιτροπή Υδάτων (ΔΕΥΔ) από τον αρμόδιο ή τους συναρμόδιους νομάρχες. Σε κάθε περίπτωση επιλαμβάνεται η ΔΕΥΔ με πρωτοβουλία οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, αν παρέλθουν άπρακτοι δύο μήνες από την κατάθεση της αίτησης. Η εκδιδόμενη, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παρ. 2 εδάφιο 3., κοινή υπουργική απόφαση ισχύει και ως άδεια χρήσης.

Στην περίπτωση αυτή για τα τυχόν υφιστάμενα έργα ή εγκαταστάσεις του δικαιούχου για τη χρήση νερού καταβάλλεται αποζημίωση κατά το μέτρο που αυτά θίγονται από την απόδοση νερού σε άλλη χρήση. Η αποζημίωση αυτή καθορίζεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και καταβάλλεται από τον επωφελούμενο.

Σε κάθε περίπτωση οι αποφάσεις της παραγράφου αυτής εκτελούνται από τον νομάρχη με συνδρομή των κατά περίπτωση αρμόδιων αρχών και υπηρεσιών.

3. Δεν επιτρέπεται η έκδοση οποιασδήποτε άδειας για εγκατάσταση ή επέκταση μονάδων, οι οποίες για τη λειτουργία τους έχουν ανάγκη χρήσης νερού, αν προηγουμένως δεν έχει χορηγηθεί σ' αυτές η άδεια που προβλέπει το άρθρο αυτό.

4. Δεν απαιτείται άδεια για χρήση νερού προς ικανοποίηση αποκλειστικά ατομικών ή οικογενειακών αναγκών, με τον απαραίτητο όρο ότι η χρήση αυτή δεν επεκτείνεται οπωσδήποτε σε παραγωγικές δραστηριότητες για διάθεση ή εκμετάλλευση προϊόντων ή υπηρεσιών.

5. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από επεξεργασία των αναγκαίων στοιχείων, προσδιορίζει κατά χρήση, τα κατώτατα και τα ανώτατα όρια των αναγκαίων ποσοτήτων και της κατάλληλης ποιότητας για ορθολογική χρήση νερού, αφού ληφθούν υπόψη και οι τοπικές συνθήκες. Τα όρια αυτά εγκρίνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ύστερα από γνωμοδότηση της ΔΕΥΔ. Τα εγκεκριμένα όρια λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης αρχές για τον υπολογισμό των πραγματικών αναγκών της παρ. 1 του άρθρου 8, καθώς και για την έκδοση της άδειας της παρ. 1 του άρθρου αυτού.

6. Η άδεια χρήσης ανακαλείται με απόφαση της αρχής που την εξέδωσε, ύστερα από πρόταση της αρμόδιας περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων, εάν οι υδατικοί πόροι που αποδεσμεύονται θα αποδοθούν σε χρήσεις, που απαιτούν ανώτερη ποιότητα νερού, εφ' όσον έχουν εξασφαλιστεί για το δικαιούχο οι απαραίτητες, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5, ποσότητες νερού κατάλληλου για τις ανάγκες του, με το ίδιο ή μικρότερο κόστος.

7. Η ύδρευση προηγείται από κάθε άλλη χρήση νερού. Το δικαίωμα χρήσης νερού για ύδρευση δεν μπορεί να καταργηθεί ή να περιοριστεί. Αν οι ανάγκες του δικαιούχου για την ίδια ποιότητα και ποσότητα νερού ικανοποιούνται από έργα κοινής ωφέλειας ή αν το περιεχόμενο και η άσκηση του δικαιώματος επεκτείνονται πέρα από το αναγκαίο, το δικαίωμα

αυτό καταργείται ή περιορίζεται, αντίστοιχα, με απόφαση του προϊστάμενου της αρμόδιας αρχής για την υδρευτική χρήση του νερού, ύστερα από εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων και γνωμοδότηση της αρμόδιας τεχνικής υπηρεσίας δήμων και κοινοτήτων.

[Η παράγραφος 7 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε από το εδάφιο α' της παρ. 23 του άρθρου 18 του Ν. 2503/1997 (ΦΕΚ Α'107)]

8. Φορείς δημόσιοι ή ιδιωτικοί, που διαχειρίζονται νερά κοινής ωφέλειας, οφείλουν να διατηρούν τις εγκαταστάσεις τους σε κατάσταση τέτοια, ώστε να προλαμβάνεται ή αποφεύγεται κάθε απώλεια και να επιδιορθώνουν αμέσως κάθε βλάβη, ιδιαίτερα όταν επιφέρει απώλειες νερού. Αρμόδιοι να εποπτεύουν και να ελέγχουν την εφαρμογή της διάταξης αυτής της παραγράφου είναι και ο νομάρχης και η περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων της περιοχής. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις, η διαδικασία και τα όργανα επιβολής τους σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

Με απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και των συναρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών, καθορίζεται το ύψος της χρηματικής ποινής και το είδος των κυρώσεων ανάλογα με την παράβαση. Με την ίδια ή όμοια Κ.Υ.Α καθορίζεται το ύψος του παραβόλου κατά την έκδοση αδειών χρήσης νερού και εκτέλεσης έργου, καθώς και ο τρόπος αναπροσαρμογής του παραπάνω επιβαλλόμενου παραβόλου.

[Το εδάφιο προστέθηκε από το εδάφιο β' της παρ. 23 του άρθρου 18 του Ν. 2503/1997 (ΦΕΚ Α' 107)]

Άρθρο 9^ο

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Ανάπτυξης και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών, ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις, η διαδικασία και τα όργανα επιβολής τους για τους παραβάτες των άρθρων 8, 9 και 15 παρ. 3 του Ν. 1739/1987.

[Το άρθρο 9α προστέθηκε από το εδάφιο γ' της παρ. 23 του άρθρου 18 του Ν. 2503/1987 (ΦΕΚ Α'107)]

Άρθρο 10

1. Σε περίπτωση μείωσης της ποσότητας ή αλλοίωσης της ποιότητας ενός υδατικού πόρου, που οφείλονται σε φυσικά αίτια, μπορεί να γίνει ανακατανομή των ποσοτήτων νερού, που αναλογούν σε κάθε χρήση με αντίστοιχη τροποποίηση των σχετικών προγραμμάτων.

2. Για λόγους εξοικονόμησης νερού, σε περιπτώσεις που μπορεί να εφαρμοστεί ανακύκλωση (επαναλαμβανόμενη χρήση) σε υφιστάμενες ή νέες δραστηριότητες, μπορεί να επιβληθούν περιορισμοί στις αναγκαίες κατά χρήση ποσότητες νερού.

Οι προϋποθέσεις, η διαδικασία, οι περιπτώσεις παροχής κινήτρων και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής ορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των συναρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών, ύστερα από γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων (ΔΕΥΔ).

3. Αν κατά τη διαδικασία προγραμματισμού διαπιστωθεί ανάγκη μεταφοράς ύδατος από ένα υδατικό διαμέρισμα σε άλλο ή άλλα, η σχετική απόφαση εκδίδεται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από γνωμοδότηση της ΔΕΥΔ. Για τη γνωμοδότησή της η ΔΕΥΔ λαμβάνει υπόψη της και μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων της μεταφοράς αυτής και στα δύο διαμερίσματα.

Στην απόφαση αυτήν περιγράφονται αναλυτικά οι ποσότητες νερού που μεταφέρονται διαχρονικά και κατά χρήση, οι σχέσεις που θα διέπουν τις αντίστοιχες περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων και τα τυχόν αντισταθμιστικά οφέλη. 4. Η διαδικασία και οι μέθοδοι κοστολόγησης νερού σε υφιστάμενες και νέες χρήσεις, οι περιπτώσεις τιμολόγησής του, ο φορέας καθορισμού τιμής καθώς και ο φορέας είσπραξης ορίζονται με

αποφάσεις του Υπουργού Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού, ύστερα από γνωμοδότηση της ΔΕΥΔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Άρθρο 11

1. Η δέσμευση ορισμένης ποσότητας νερού με σκοπό την προστασία και τη διατήρηση του υδατικού οικοσυστήματος καθώς και την επίτευξη των ποιοτικών στόχων, που έχουν τεθεί με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, λογίζεται ως χρήση και υπάγεται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

Οι περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων καθορίζουν, σε συνεργασία με τις υπηρεσίες των Υπουργείων Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, τις ποσότητες νερού για την κάλυψη των αναγκών της χρήσης αυτής και μεριμνούν για την ένταξή τους στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων.

2. Όσοι χρησιμοποιούν υδατικούς πόρους έχουν υποχρέωση να εφαρμόζουν μέσα και μεθόδους που εξασφαλίζουν την ποσοτική και ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων μέσα στα όρια που καθορίζονται αρμοδίως.

3. Το είδος, ο τρόπος και η διαδικασία καθορισμού των ορίων ασφαλείας των ποσοτικών μεγεθών των υδατικών πόρων, καθώς και οι συνέπειες παράβασης των προστατευτικών αυτών διατάξεων ορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Τα παραπάνω, αν αφορούν ποιοτικές παραμέτρους, ορίζονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο Ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160).

4. Αν κριθεί αναγκαίο, για τη διατήρηση ή αποκατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδατικών πόρων σε ποσοτικά και ποιοτικά όρια που εξυπηρετούν το κοινό όφελος ή και τις προβλεπόμενες ανάγκες, να επιβληθούν περιορισμοί ή άλλα μέτρα στη χρήση τους, αυτοί επιβάλλονται από τους κατά περίπτωση αρμόδιους νομάρχες, ύστερα από πρόταση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων.

Μετά παρέλευση δύο μηνών από την υποβολή της πρότασης και εφόσον οι προτεινόμενοι περιορισμοί ή τα μέτρα δεν έχουν επιβληθεί, η πρόταση υποβάλλεται στη Διεύθυνση Υδατικού Δυναμικού και Φυσικών Πόρων του Υπουργείου Ανάπτυξης, η οποία μεριμνά για την υποβολή της στον Υπουργό Ανάπτυξης, που εκδίδει κοινή σχετική απόφαση με τον κατά περίπτωση συναρμόδιο υπουργό.

[Το τελευταίο εδάφιο τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το εδάφιο δ' της παρ. 23 του άρθρου 18 του Ν. 2503/1997 (ΦΕΚ Α' 107)]

5. Οι υδατικοί πόροι που προορίζονται για ύδρευση προστατεύονται από δραστηριότητες, οι οποίες απειλούν την ποιότητά τους, με τη λήψη μέτρων ή την εκτέλεση έργων. Οι σχετικές αποφάσεις εκδίδονται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ή από τον αρμόδιο νομάρχη, εφ' όσον αφορά σε θέμα περιορισμένης κλίμακας και τοπικού χαρακτήρα μετά γνώμη της ΠΕΥΔ.

6. Σε περίπτωση που υδατικοί πόροι έχουν χαρακτηριστεί προστατευτέοι από ισχύουσες διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις, η κατά την παρ. 1 του άρθρου αυτού δέσμευση μπορεί να χαρακτηριστεί πρώτης προτεραιότητας με κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και να εξαιρεθεί από την εφαρμογή της παρ. 7 του άρθρου 9.

7. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, σε συνεργασία με τα Υπουργεία Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζει την ελάχιστη διατηρητέα παροχή σε ποταμούς και το ελάχιστο ύψος στάθμης σε λίμνες της χώρας, με σκοπό τη διατήρηση της οικολογικής τους ισορροπίας.

Η ελάχιστη διατηρητέα παροχή ποταμών και το ελάχιστο ύψος στάθμης λιμνών δεν αποτελούν χρήση, δεν εντάσσονται στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού, δε διαφοροποιούνται μέσω της διαδικασίας προγραμματισμού των υδατικών πόρων και αποτελούν την απαραίτητη προϋπόθεση υπάρξής τους ως υδατικών συστημάτων.

Η εξαίρεση ή η προτεραιότητα ένταξης ποταμών και λιμνών στις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Άρθρο 12

1. Η διάθεση λυμάτων, βιομηχανικών αποβλήτων και γενικά υποβαθμισμένων ποιοτικά νερών ή άλλων υλικών στους υδατικούς αποδέκτες γίνεται σύμφωνα με το Ν. 1650/ 1986.

Για την απαγόρευση της διάθεσης των παραπάνω υλικών σε θέσεις και χρονικές περιόδους που κρίνονται επιβλαβείς για το υδατικό οικοσύστημα ή τις χρήσεις νερού, μπορούν να γίνουν ειδικές ρυθμίσεις, οι οποίες ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

2. Κατασκευές και εργασίες, που αλλοιώνουν τη ποσοτική ή και ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων, υπόκεινται και στην έγκριση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων.

Οι περιπτώσεις που απαιτείται έγκριση, η διαδικασία χορήγησης καθώς και οι συνέπειες παράβασης των διατάξεων της παραγράφου αυτής ορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

3. Προκειμένου να προστατευθούν οι υδατικοί και εδαφικοί πόροι μιας λεκάνης απορροής και τα έργα αξιοποίησής τους, το Υπουργείο Γεωργίας, ως αρμόδιος φορέας ορεινών υδρονομικών έργων, προγραμματίζει έργα υδατοσυγκράτησης, που εντάσσονται στα γενικότερα προγράμματα ανάπτυξης υδατικών πόρων του άρθρου 4, στα οποία είναι δυνατό, για την εξυπηρέτηση του ίδιου σκοπού, να περιλαμβάνονται και μέτρα διαχείρισης υδατικών πόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' ΓΕΝΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

1. Δικαιώματα χρήσης υδατικών πόρων, που στηρίζονται σε νόμο ή σε έθιμο, διατηρούνται. Τα δικαιώματα αυτά καταργούνται ή περιορίζονται αναλόγως, εφ' όσον οι πραγματικές ανάγκες του δικαιούχου εξυπηρετούνται από δημόσια έργα σε λειτουργία.

Το περίσσειμα νερού μετά την κάλυψη των πραγματικών αναγκών του δικαιούχου διατίθεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Επιτρέπεται η διάθεση νερού για την κάλυψη ει αναγκών που δεν εξυπηρετούνται από δημόσια ή άλλα κοινωφελή έργα σε λειτουργία, ύστερα από άδεια του αρμόδιου φορέα χρήσης. Άδεια δεν απαιτείται για πώληση νερού προς ικανοποίηση επιτόπιων αναγκών ύδρευσης και η δραστηριότητα αυτή υπόκειται μόνο στις υφιστάμενες υγειονομικές, αγορανομικές και άλλες σχετικές διατάξεις.

3. Η άσκηση οργανωμένης επιχείρησης μεταφοράς και πώλησης νερού μέσα ή και έξω από τη χώρα ρυθμίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Εμπορίου, η οποία καθορίζει τους σχετικούς όρους.

4. Η μέριμνα για την ύδρευση περιοχών δήμων και κοινοτήτων ανήκει στην τοπική αυτοδιοίκηση. Αν αδυνατεί να εκπληρώσει αυτή την υποχρέωση, αυτή αναλαμβάνεται από την αντίστοιχη νομαρχία ή το Υπουργείο Εσωτερικών ή το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, κατά τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 14

1. Για την εκτέλεση έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων για κοινή ωφέλεια, υπό τις προϋποθέσεις αυτού του νόμου, επιτρέπεται αναγκαστική απαλλοτρίωση εδαφών και κάθε είδους κτισμάτων και εγκαταστάσεων. Η απαλλοτρίωση μπορεί να κηρυχθεί κατεπείγουσα. 2. Για τον ίδιο σκοπό επιτρέπεται η σύσταση δουλειών κάθε είδους και οποιοσδήποτε περιορισμός ιδιοκτησίας ή των δικαιωμάτων χρήσης νερού, αφού καταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση.

3. Επιτρέπεται η απαλλοτρίωση υφιστάμενων εγκαταστάσεων υδροληψίας και διανομής υδατικών πόρων για την εξυπηρέτηση κοινωνικών αναγκών.

4. Για την πραγματοποίηση ερευνών ή μελετών σχετικών με τους υδατικούς πόρους από τους αρμόδιους φορείς έρευνας, χρήσης και διαχείρισης, οι ιδιοκτήτες ή νομείς ή κάτοχοι ή χρήστες γαιών, οικοπέδων ή κάθε άλλου είδους εκτάσεων, υποχρεούνται να επιτρέπουν την εκτέλεση των αναγκαίων εργασιών, τη διέλευση προσώπων και μεταφορικών μέσων, την προσωρινή εναπόθεση απολύτως αναγκαίων υλικών καθώς και άλλη αναπόφευκτη παρεπόμενη ενόχληση.

Ο φορέας που πραγματοποιεί την έρευνα ή μελέτη γνωστοποιεί εγγράφως, ενενήντα τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη πράξεων του προηγούμενου εδαφίου, προς τον υπόχρεο ή, αν είναι άγνωστος, στον οικείο δήμο ή κοινότητα για παραπέρα γνωστοποίηση, στον ενδιαφερόμενο, τις σκοπούμενες ενέργειές του και τα στοιχεία (επωνυμία, διεύθυνση) που είναι αναγκαία για την άσκηση του κατά την παρ. 5 δικαιώματός του.

5. Στους ιδιοκτήτες αυτούς καταβάλλεται νόμιμη αποζημίωση για κάθε ζημία, που προέρχεται από τις παραπάνω αιτίες. Η αποζημίωση αυτή μπορεί να καθορίζεται και κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Άρθρο 15

1. Σε ανταγωνιστικές χρήσεις νερού η απόφαση για την κατανομή του νερού κατά χρήση λαμβάνεται από τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και τους συναρμόδιους υπουργούς, ύστερα από γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων και της αντίστοιχης Περιφερειακής Επιτροπής Υδάτων. 2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Γεωργίας και γνώμη της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ), καθορίζονται κατά περίπτωση οι ποσότητες νερού για αρδευτικούς σκοπούς που διατίθενται έναντι των υφιστάμενων, κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, υδροηλεκτρικών έργων της ΔΕΗ καθώς και η αποζημίωση που καταβάλλεται από το Υπουργείο Γεωργίας στη ΔΕΗ για την απώλεια σε ενέργεια από την αιτία αυτή.

3. Για ήδη υφιστάμενα δικαιώματα και χρήσεις, με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ορίζονται η υποχρέωση υποβολής αίτησης, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και οι προθεσμίες έκδοσης των αδειών που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 9, καθώς και τα όργανα και η διαδικασία ελέγχου τήρησης ή διαπίστωσης παράβασης της προαναφερόμενης διάταξης, οι επιβαλλόμενες διοικητικές κυρώσεις και τα όργανα εκτέλεσής αυτών.

4. Μέχρι την ίδρυση και λειτουργία των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων οι αρμοδιότητές τους ασκούνται από τη διεύθυνση υδατικού δυναμικού και φυσικών πόρων.

{Το τελευταίο εδάφιο καταργήθηκε με το εδάφιο στ' της παρ. 23 του άρθρου 18 του Ν. 2503/1997 (ΦΕΚ Α' 107)}

5. Εφόσον κατά τη δημοσίευση αυτού του νόμου έχει κατασκευαστεί το 75 % τουλάχιστον του συμβατικού αντικειμένου έργων, που κατά κύριο λόγο προορίζονται για κάλυψη υδρευτικών αναγκών ΟΤΑ, συνδέσμων κοινοτήτων ή δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης - αποχέτευσης, ο νομάρχης μπορεί με απόφασή του να παραχωρεί τους αναγκαίους υδατικούς πόρους.

Άρθρο 16

1. Κάθε διάταξη που είναι αντίθετη στις διατάξεις του νόμου αυτού ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από το νόμο αυτόν καταργείται από την έναρξη της ισχύος του.

Δεν καταργούνται οι αρμοδιότητες των ΟΤΑ, των συνδέσμων αυτών, των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων, εφ' όσον αφορούν εκτέλεση έργων και διαχείριση συστημάτων ύδρευσης, καθώς και αξιοποίησης και εκμετάλλευσης ιαματικών πηγών, όπως προσδιορίζονται στις ακόλουθες διατάξεις:

α) του άρθρου 23 παρ. 1 εδ. α' και 24 παρ. 1 εδ. στ' του Π.Δ. 76/ 1985 (ΦΕΚ Α' 27),

β) του Ν. 1068/1980 (ΦΕΚ Α' 190), γ) του Ν. 1069/1980 (ΦΕΚ Α' 191),

δ) περί συστάσεως και λειτουργίας του Οργανισμού Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης,

ε) του Ν. 890/1979 (ΦΕΚ Α' 80).

2. Η διάταξη της παρ. 1 στοιχ. Α' περ. α' του άρθρου 2 του Ν. 1468/ 1950 (ΦΕΚ 169) αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Υδροηλεκτρικών εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, με τη δύναμη των ρεόντων υδάτων, των ποταμών και λιμνών» .

Οι ποσότητες νερού, που η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού κρίνει αναγκαίες για την εκπλήρωση των σκοπών της, προτείνονται από την ίδια για ένταξη στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας.

3. Όπου, για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού ή για τη θέσπιση των ειδικότερων ρυθμίσεων, είναι αναγκαία η έκδοση προεδρικών διαταγμάτων ή υπουργικών αποφάσεων για την εξειδίκευση ορισμένων θεμάτων, η κατάργηση των κειμένων διατάξεων, επέρχεται από την έναρξη ισχύος των κανονιστικών αυτών πράξεων.

Άρθρο 17

1. Για κάθε διαφορά ουσίας, από την έκδοση οιασδήποτε διοικητικής πράξης, που προβλέπει ο νόμος αυτός, αρμόδια είναι τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια.

2. Στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων, υπάγονται οι ιδιωτικές διαφορές που δημιουργούνται από παράνομη στέρηση των δικαιωμάτων των ιδιωτών, φυσικών ή νομικών προσώπων, για την κτήση, χρήση και ελεύθερη διάθεση των υδατικών πόρων του νόμου αυτού.

Άρθρο 18

α. Οι παράγραφοι 3 και 8 του άρθρου 2 του Ν. 1733/1987 (ΦΕΚ Α 171), αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Το διοικητικό συμβούλιο του ΟΒΙ και ο γενικός διευθυντής του διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας για τετραετή θητεία. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου. Ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου μπορεί να ασκεί και χρέη γενικού διευθυντή του ΟΒΙ. Η θητεία των μελών του διοικητικού συμβουλίου και του γενικού διευθυντή του ΟΒΙ μπορεί να ανανεώνεται» . « 8. Χρέη εισηγητή εκτελεί ο γενικός διευθυντής του ΟΒΙ ή εάν ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ασκεί και χρέη γενικού διευθυντή, ο αναπληρωτής γενικός διευθυντής και, κατά περίπτωση, οι διευθυντές του ΟΒΙ και μέλη του διοικητικού συμβουλίου τα οποία ασκούν και ειδικά καθήκοντα».

β. Αντικαθίσταται επίσης η πρώτη περίοδος της παρ. 13 του ίδιου άρθρου ως εξής: «Ο γενικός διευθυντής του ΟΒΙ έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες».

Άρθρο 19.

Οι συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου του προσωπικού που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού στο Ινστιτούτο Γεωλογικών και μεταλλευτικών Ερευνών (ΓΜΕ) κατατάσσεται σε προσωρινές θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εφ' όσον συγκεντρώνει τις πιο κάτω προϋποθέσεις:

α) Καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες της υπηρεσίας.

β) Συμπληρώνει μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού τουλάχιστον ένα έτος συνεχούς υπηρεσίας. Ως συνεχής υπηρεσία θεωρείται η υπηρεσία που δεν διακόπηκε κάθε φορά περισσότερο από δέκα εργάσιμες ημέρες.

γ) Έχει τα γενικά προσόντα πρόσληψης που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, εκτός από το ανώτατο όριο ηλικίας.

δ) Έχει ηλικία μικρότερη του 60ου έτους.

ε) Απασχολείται με πλήρες ωράριο εργασίας.

Οι παραπάνω προσωρινές θέσεις συνιστώνται αυτοδικαίως με την απόφαση κατάταξης κατά ειδικότητας και αριθμό ίσο με τον αριθμό των υπαλλήλων που θα καταταγούν σ' αυτές. Οι θέσεις αυτές καταργούνται αυτοδικαίως μόλις κενωθούν με οποιοδήποτε τρόπο. Για όσο χρόνο υφίστανται οι πιο πάνω προσωποπαγείς θέσεις, δεν πληροίται ίσος αριθμός θέσεων μόνιμου προσωπικού, που καθορίζεται με απόφαση του εποπτεύοντος υπουργού.

Η κατάταξη γίνεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου σε θέσεις αντίστοιχες με την ειδικότητα με την οποία ο συμβασιούχος έχει προσληφθεί, ύστερα από γνωμοδότηση του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου, ότι ο συγκεκριμένος συμβασιούχος καλύπτει στην πραγματικότητα πάγιες και διαρκείς ανάγκες της υπηρεσίας και συγκεντρώνει τις παραπάνω λοιπές προϋποθέσεις.

Άρθρο 20

Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 1038/1980, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, ορίζεται για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα, από 11.10.1987, ως ακολούθως:
2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1α, 1β, 1γ και 1δ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.
3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 11 Οκτωβρίου 1987.

Άρθρο 21

Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει οκτώ μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός των διατάξεων που αφορούν τη σύσταση των προβλεπόμενων από το νόμο κεντρικών και περιφερειακών οργάνων και των παραγράφων 2 του άρθρου 15 και 2 του άρθρου 16, που ισχύουν από τη δημοσίευσή του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΦΕΚ Α'201/19-20.11.1987.

**ΝΟΜΟΣ 3199/2003 «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ
ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»**

ΝΟΜΟΣ 3199/2003 ΦΕΚ 280/Α/ 9.12.2003

Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κανονιστικών πράξεων που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση του, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L327/22.12.2000).

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής - Ορισμοί

1. Ο νόμος αυτός εφαρμόζεται για την προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων.

2. Κατά την έννοια του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του, νοούνται ως:

α) «Επιφανειακά ύδατα»: είναι τα εσωτερικά ύδατα, εκτός των υπόγειων υδάτων, τα μεταβατικά και τα παράκτια ύδατα. Στα επιφανειακά ύδατα περιλαμβάνονται και τα χωρικά ύδατα για τη χημική τους κατάσταση.

β) «Υπόγεια ύδατα»: είναι το σύνολο των υδάτων που βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια του εδάφους στη ζώνη κορεσμού και σε άμεση επαφή με το έδαφος ή το υπέδαφος.

γ) «Εσωτερικά ύδατα»: είναι το σύνολο των στάσιμων ή των ρεόντων επιφανειακών υδάτων και όλα τα υπόγεια ύδατα, τα οποία βρίσκονται προς την πλευρά της ξηράς σε σχέση με τη γραμμή βάσης, από την οποία μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων.

δ) «Ποταμός»: είναι σύστημα εσωτερικών υδάτων το οποίο ρέει, κατά το μεγαλύτερο μέρος του, στην επιφάνεια του εδάφους, αλλά το οποίο μπορεί, για ένα μέρος της διαδρομής του, να ρέει και υπογείως.

ε) «Λίμνη»: είναι σύστημα στάσιμων εσωτερικών επιφανειακών υδάτων.

στ) «Μεταβατικά ύδατα»: είναι συστήματα επιφανειακών υδάτων κοντά σε στόμια εκβολής ποταμών, τα οποία είναι εν μέρει αλμυρά λόγω της γειτνίασης τους με παράκτια ύδατα, αλλά τα οποία επηρεάζονται ουσιαστικά από ρεύματα γλυκών υδάτων.

ζ) «Παράκτια ύδατα»: είναι τα επιφανειακά ύδατα που βρίσκονται στην πλευρά της ξηράς μιας γραμμής, κάθε σημείο της οποίας βρίσκεται σε απόσταση ενός ναυτικού μιλίου προς τη θάλασσα από το πλησιέστερο σημείο της γραμμής βάσης από την οποία μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων, και τα οποία, κατά περίπτωση, εκτείνονται μέχρι του απώτερου ορίου των μεταβατικών υδάτων.

η) «Τεχνητό υδατικό σύστημα»: είναι το σύστημα επιφανειακών υδάτων που δημιουργείται από ανθρώπινη δραστηριότητα.

θ) «Ιδιαιτέρως τροποποιημένο υδατικό σύστημα»: είναι το σύστημα επιφανειακών υδάτων του οποίου ο χαρακτήρας έχει μεταβληθεί ουσιαστικά, εξαιτίας αλλοιώσεων στη φύση του από ανθρώπινες δραστηριότητες. Με το προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15, καθορίζεται το αρμόδιο όργανο χαρακτηρισμού των συστημάτων αυτών, η μεθοδολογία χαρακτηρισμού τους και κάθε σχετικό θέμα.

ι) «Σύστημα επιφανειακών υδάτων»: είναι διακεκριμένο και σημαντικό στοιχείο επιφανειακών υδάτων, όπως π.χ. λίμνη, ταμιευτήρας, ρεύμα, ποταμός ή διώρυγα, τμήμα ρεύματος, ποταμού ή διώρυγας, μεταβατικά ύδατα ή ένα τμήμα παράκτιων υδάτων.

ια) «Υδροφόρος ορίζοντας»: είναι υπόγειο στρώμα ή στρώματα βράχων ή άλλες γεωλογικές στοιβάδες επαρκώς πορώδεις και διαπερατές, ώστε να επιτρέπουν, είτε σημαντική ροή υπόγειων υδάτων, είτε την άντληση σημαντικών ποσοτήτων υπόγειων υδάτων.

ιβ) «Σύστημα υπόγειων υδάτων»: είναι ο συγκεκριμένος όγκος υπόγειων υδάτων εντός ενός ή περισσότερων υδροφόρων οριζόντων.

ιγ) «Λεκάνη απορροής ποταμού»: είναι η εδαφική έκταση από την οποία συγκεντρώνεται το σύνολο της απορροής, μέσω διαδοχικών ρευμάτων, ποταμών και, πιθανώς, λιμνών και παροχετεύεται στη θάλασσα με ενιαίο στόμιο ποταμού, εκβολές ή δέλτα.

ιδ) «Υπολεκάνη»: είναι η εδαφική έκταση από την οποία συγκεντρώνεται το σύνολο της απορροής μέσω σειράς ρευμάτων, ποταμών και, πιθανώς, λιμνών σε συγκεκριμένο σημείο υδάτινου ρεύματος (συνήθως λίμνης ή συμβολής ποταμών).

ιε) «Περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού»: αντιστοιχεί στη θαλάσσια και χερσαία έκταση, που αποτελείται από μια ή περισσότερες γειτονικές λεκάνες απορροής ποταμού μαζί με τα συναφή υπόγεια και παράκτια ύδατα και αποτελεί τη βασική μονάδα με βάση την οποία γίνεται η διαχείριση και η προστασία των λεκανών απορροής ποταμού όπως ορίζεται στο άρθρο 5.

ιστ) «Κατάσταση επιφανειακών υδάτων»: είναι η συνολική αποτύπωση της κατάστασης ενός επιφανειακού υδατικού συστήματος, που καθορίζεται από τις χαμηλότερες τιμές της οικολογικής και της χημικής του κατάστασης.

ιζ) «Καλή κατάσταση επιφανειακών υδάτων»: η κατάσταση επιφανειακού υδατικού συστήματος που χαρακτηρίζεται τουλάχιστον «καλή», τόσο από οικολογική όσο και από χημική άποψη.

ιη) «Κατάσταση υπόγειων υδάτων»: είναι η συνολική αποτύπωση της κατάστασης υπόγειου υδατικού συστήματος, που καθορίζεται από τις χαμηλότερες τιμές της ποσοτικής και της χημικής του κατάστασης.

ιθ) «Καλή κατάσταση υπόγειων υδάτων»: η κατάσταση υπόγειου υδατικού συστήματος που χαρακτηρίζεται τουλάχιστον «καλή», τόσο από ποσοτική όσο και από χημική άποψη.

κ) «Οικολογική κατάσταση»: είναι η ποιοτική αποτύπωση της διάρθρωσης και της λειτουργίας υδάτινων οικοσυστημάτων που συνδέονται με επιφανειακά ύδατα, η οποία ταξινομείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κα) «Καλή οικολογική κατάσταση»: η κατάσταση ενός συστήματος επιφανειακών υδάτων το οποίο ταξινομείται κατ' αυτόν τον τρόπο σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κβ) «Καλό οικολογικό δυναμικό»: η κατάσταση ενός ιδιαίτερα τροποποιημένου ή τεχνητού υδατικού συστήματος, το οποίο ταξινομείται κατ' αυτόν τον τρόπο σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κγ) «Καλή χημική κατάσταση επιφανειακών υδάτων»: η χημική κατάσταση που απαιτείται για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων για τα επιφανειακά ύδατα, οι οποίοι καθορίζονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κδ) «Καλή χημική κατάσταση υπόγειων υδάτων»: η χημική κατάσταση συστήματος υπόγειων υδάτων, η οποία πληροί όλους τους όρους που ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κε) «Επικίνδυνες ουσίες»: ουσίες ή ομάδες ουσιών που είναι τοξικές, σταθερές και επιρρεπείς σε βιοσυσσώρευση, καθώς και άλλες ουσίες ή ομάδες ουσιών που δημιουργούν ανάλογο βαθμό ανησυχίας.

κστ) «Ουσίες προτεραιότητας»: Ουσίες που καθορίζονται σύμφωνα μετά οριζόμενα στο άρθρο 9 παρ. 2. Μεταξύ των ουσιών αυτών διακρίνονται οι «επικίνδυνες

ουσίες προτεραιότητας», δηλαδή ουσίες που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ίδιου άρθρου για τις οποίες πρέπει να ληφθούν μέτρα, σύμφωνα μετά οριζόμενα στο άρθρο 9.

κζ) «Ρύπανση»: είναι η άμεση ή έμμεση εισαγωγή, στον αέρα, το νερό ή το έδαφος, ουσιών ή θερμότητας εξαιτίας ανθρώπινων δραστηριοτήτων, που μπορούν να είναι επιζήμιες για την υγεία του ανθρώπου ή για την ποιότητα των υδατικών οικοσυστημάτων ή των χερσαίων οικοσυστημάτων που εξαρτώνται άμεσα από υδατικά οικοσυστήματα, συντελούν στη φθορά υλικής ιδιοκτησίας, ή επηρεάζουν δυσμενώς ή παρεμβαίνουν σε λειτουργίες αναψυχής ή σε λοιπές νόμιμες χρήσεις του περιβάλλοντος.

κη) «Ποιοτικό περιβαλλοντικό πρότυπο»: η συγκέντρωση, στο νερό, το ίζημα ή το βιόκοσμο, συγκεκριμένου ρύπου ή ομάδας ρύπων της οποίας δεν πρέπει να σημειώνεται υπέρβαση, ώστε να προστατεύεται η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον.

κθ) «Υπηρεσίες ύδατος»: όλες οι υπηρεσίες οι οποίες παρέχουν, για τα νοικοκυριά, τις δημόσιες υπηρεσίες ή για οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα:

α) άντληση, κατακράτηση, αποθήκευση, επεξεργασία και διανομή επιφανειακών ή υπόγειων υδάτων,

β) εγκαταστάσεις συλλογής και επεξεργασίας λυμάτων, οι οποίες στη συνέχεια πραγματοποιούν απορρίψεις σε επιφανειακά ύδατα.

λ) «Οριακές τιμές εκπομπής»: η μάζα, εκφρασμένη σε σχέση με ορισμένες ειδικές παραμέτρους, η συγκέντρωση ή/και η στάθμη μιας εκπομπής, της οποίας δεν επιτρέπεται η υπέρβαση κατά τη διάρκεια μιας ή περισσότερων συγκεκριμένων χρονικών περιόδων. Οριακές τιμές εκπομπής μπορούν επίσης να ορίζονται και για συγκεκριμένες ομάδες, οικογένειες ή κατηγορίες ουσιών, όπως ειδικότερα ορίζεται στο προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 15.

Οι οριακές τιμές εκπομπής ουσιών ισχύουν κανονικά στο σημείο όπου οι εκπομπές βγαίνουν από την εγκατάσταση, χωρίς να υπολογίζεται, για τον προσδιορισμό τους, η τυχόν αραιώση τους. Όσον αφορά τις έμμεσες απορρίψεις στο νερό, οι επιπτώσεις ενός σταθμού επεξεργασίας λυμάτων μπορούν να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό των οριακών τιμών εκπομπής της συγκεκριμένης εγκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι

κατοχυρώνεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας του όλου περιβάλλοντος και ότι δεν γεννώνται μεγαλύτερα ρυπαντικά φορτία για το περιβάλλον.

λα) «Έλεγχοι εκπομπών»: έλεγχοι οι οποίοι απαιτούν περιορισμό μιας συγκεκριμένης εκπομπής, π.χ. μια οριακή τιμή εκπομπής, ή οι οποίοι ορίζουν, κατ' άλλον τρόπο, όρια ή συνθήκες για τις επιπτώσεις, τη φύση ή άλλα χαρακτηριστικά μιας εκπομπής ή τις συνθήκες λειτουργίας που επηρεάζουν τις εκπομπές.

λβ) «Ποσοτική κατάσταση»: η έκφραση του βαθμού στον οποίο ένα σύστημα υπόγειων υδάτων επηρεάζεται από άμεσες ή έμμεσες αντλήσεις.

Άρθρο 3

Εθνική Επιτροπή Υδάτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

1. Συνιστάται Εθνική Επιτροπή Υδάτων, η οποία χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων αποτελείται από:

- α) τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ως Πρόεδρο,
- β) τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών,
- γ) τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,
- δ) τον Υπουργό Ανάπτυξης,
- ε) τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας,
- στ) τον Υπουργό Γεωργίας.

Στην Επιτροπή συμμετέχουν, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, και άλλοι Υπουργοί εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους. Στην Επιτροπή μετέχει και ο Υπουργός Εξωτερικών, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν διακρατικά ύδατα.

Τα μέλη της Επιτροπής αναπληρώνονται από τους Γενικούς Γραμματείς των αντίστοιχων Υπουργείων.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων μπορεί να συνιστά Γνωμοδοτικές - Επιστημονικές Επιτροπές για τη στήριξη του έργου της.

2. Συνιστάται Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων με Πρόεδρο τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, στο οποίο συμμετέχουν με έναν εκπρόσωπο τους:

- κάθε κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή,
- η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.),
- η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.),
- η Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης,
- οι εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης,
- η Πανελλήνια Σηνομοσπονδία Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών (Π.Α.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.),
- ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.),
- η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.),
- η Γενική Σηνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.),
- το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.),
- το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος,
- το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (Ι.Γ.Μ.Ε.),

- το Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών (Ε.Κ.Θ.Ε.),
- το Εθνικό Κέντρο Βιοτόπων - Υγροτόπων (Ε.Κ.Β.Υ.),
- το Εθνικό Κέντρο Φυσικών Επιστημών (Ε.ΚΕ.Φ.Ε. Δημόκριτος),
- δύο περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις,
- το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (Ε.Κ.Π.Α.Α.),
- το Ινστιτούτο Καταναλωτών (ΙΝ.ΚΑ.),
- το Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικών και Γεωργικών Ερευνών (ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε.),
- ο Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής για την καταπολέμηση της Απερήμωσης.

3. Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων υποβάλλει στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο.

4. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων συγκαλείται από τον Πρόεδρο του τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

5. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων, συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και συγκαλείται από τον Πρόεδρο του τουλάχιστον μια φορά το χρόνο. Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας του, η υπηρεσία που παρέχει γραμματειακή υποστήριξη, ο τρόπος υπόδειξης του εκπροσώπου των εταιρειών ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης και κάθε άλλο θέμα αναγκαίο για τη λειτουργία του.

Άρθρο 4

Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, η οποία ασκεί τις εξής αρμοδιότητες:

α) Καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδάτινου δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους. Τα εθνικά προγράμματα διακρίνονται σε μακροχρόνια με διάρκεια πάνω από έξι έτη και μεσοχρόνια, με διάρκεια από δύο έως έξι έτη.

Πριν την έγκρισή τους, εισάγονται για διαβούλευση στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων.

β) Καταρτίζει την ετήσια έκθεση που προβλέπεται στην παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου.

γ) Συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς και μετέχει στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.

δ) Εισηγείται τους γενικούς κανόνες κοστολόγησης και τιμολόγησης των υδάτων και παρακολουθεί την τήρησή τους σύμφωνα με τα μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

ε) Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

στ) Παρακολουθεί σε εθνικό επίπεδο την ποιότητα και την ποσότητα των υδάτων σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών και μεριμνά για την ανάπτυξη και τη λειτουργία εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.

ζ) Διαχειρίζεται βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων σε εθνικό επίπεδο και μεριμνά για τη διαρκή της ενημέρωσή. Κρατικές υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης Α' ή Β' βαθμού, καθώς και κάθε φορέας που συμμετέχει στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων, υποχρεούται να παρέχει δωρεάν στοιχεία στη βάση δεδομένων του προηγούμενου εδαφίου. Την ίδια υποχρέωση έχει και κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί άδεια χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους που καθορίζονται στην άδεια.

η) Παρακολουθεί τη λειτουργία των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών και παρέχει οδηγίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

θ) Για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού, η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων υποχρεούται έως 22.12. 2004:

- να συντάξει πλήρη και αναλυτική έκθεση των χαρακτηριστικών της.

- να διαπιστώσει τις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων.

- να προβεί στην οικονομική ανάλυση κάθε χρήσης ύδατος στη λεκάνη αυτή.

ι) Καταρτίζει το Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών έως 22.12.2004. Με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15 καθορίζεται αναλυτικά το περιεχόμενο του Μητρώου.

ια) Φροντίζει, το αργότερο έως το 2015, για την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων, καθώς και των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής κατάστασης για τα επιφανειακά ύδατα των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, εκτός αν για αυτά, τα παραπάνω είναι δυσανάλογα δαπανηρά ή αν λόγω ανωτέρας βίας ή φυσικών αιτιών ή ατυχήματος κάτι τέτοιο δεν καθίσταται εφικτό.

2. Η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων αποτελεί ενιαίο διοικητικό τομέα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, του οποίου προΐσταται μετακλητός ειδικός γραμματέας με βαθμό Β' της κατηγορίας ειδικών θέσεων και οργανώνεται σε Διευθύνσεις και Τμήματα με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση μπορεί να καταργούνται υφιστάμενες οργανικές μονάδες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων που ασκούν συναφείς αρμοδιότητες ή να μεταφέρονται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, προσδιορίζονται αναλυτικά οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας, κατανέμονται οι αρμοδιότητες στις Διευθύνσεις και τα Τμήματα και

συστήνονται οι αναγκαίες θέσεις μόνιμου και με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου προσωπικού ανά κλάδο, κατηγορία και βαθμό. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α').

3. Συνιστάται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων, η οποία αποτελείται από τον Προϊστάμενο της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων ως πρόεδρο, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Ανάπτυξης, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Γεωργίας, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και γνωμοδοτεί προς την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και δ' της παραγράφου 1.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Πρόνοιας, ορίζεται εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των θέσεων (σταθμών) μετρήσεων και των φορέων που υποχρεούνται στη λειτουργία τους. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι υποχρεώσεις των φορέων που συμμετέχουν στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης και κάθε θέμα σχετικό με την ανάπτυξη και τη λειτουργία του.

Άρθρο 5

Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας

1. Η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ανήκει στην Περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται.

2. Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται οι λεκάνες απορροής ποταμών και ορίζονται οι Περιφέρειες, οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διαχείριση και προστασία τους.

3. Αν λεκάνη απορροής ποταμού εκτείνεται στα διοικητικά όρια περισσότερων Περιφερειών, οι ανωτέρω αρμοδιότητες ασκούνται από κοινού. Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επιτρέπεται να

κατανέμονται οι αρμοδιότητες μεταξύ των Περιφερειών ή να καθορίζεται μια Περιφέρεια ως αποκλειστικώς αρμόδια και να καθορίζεται ο τρόπος και η ειδικότερη διαδικασία άσκησης των αρμοδιοτήτων της παρούσας παραγράφου.

4. Σε κάθε Περιφέρεια συνιστάται Διεύθυνση Υδάτων μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της Περιφέρειας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών:

α) συνιστώνται οι αναγκαίες θέσεις προσωπικού ανά κατηγορία και κλάδο για τη στελέχωση της Διεύθυνσης,

β) ορίζεται η διάρθρωση της Διεύθυνσης σε τμήματα, κατανέμονται οι αρμοδιότητες σ' αυτά και ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με την οργάνωση και τη στελέχωση της.

5. Η Διεύθυνση Υδάτων έχει τις εξής αρμοδιότητες: α) Λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για:

- την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων,
- την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων,
- την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας,
- την προώθηση της βιώσιμης χρήσης του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδάτινων πόρων,
- τη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην άντληση νερού από τους υδροφόρους και τον εμπλουτισμό τους,
- το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες και
- την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές.

β) Εξειδικεύει και εφαρμόζει μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού.

γ) Καταρτίζει Σχέδια Διαχείρισης και Προγράμματα Μέτρων, όπως προβλέπεται στα άρθρα 7 και 8.

δ) Εφαρμόζει τα Σχέδια Διαχείρισης και τα Προγράμματα Μέτρων και συντάσσει ετήσια έκθεση εφαρμογής τους. Η ετήσια έκθεση διαβιβάζεται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων.

ε) Καταρτίζει μητρώο προστατευόμενων περιοχών το οποίο επανεξετάζεται και ενημερώνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, και το οποίο, διαβιβάζει στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων προκειμένου να καταρτιστεί Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών.

στ) Μεριμνά για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού, στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, όπως περιγράφεται στο άρθρο 7.

Ειδικότερα, η Διεύθυνση Υδάτων θέτει στη διάθεση του κοινού, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών, για τη διατύπωση παρατηρήσεων:

- το χρονοδιάγραμμα και το πρόγραμμα εργασιών για την εκπόνηση του Σχεδίου, τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το σχέδιο,

- τα Προγράμματα Μέτρων του άρθρου 8,

- ενδιάμεση επισκόπηση των σημαντικών ζητημάτων διαχείρισης των υδάτων που εντοπίστηκαν στη λεκάνη απορροής ποταμού, τουλάχιστον δύο έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το Σχέδιο Διαχείρισης.

ζ) Συγκεντρώνει και επεξεργάζεται τα στοιχεία της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων και τα αποστέλλει στη βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων. Παρακολουθεί και ελέγχει τις ποιοτικές παραμέτρους και την ποσοτική κατάσταση των υδάτων, την οικολογική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων, καθώς και την κατάσταση των προστατευόμενων περιοχών, όπως ειδικότερα καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

η) Συντονίζει όλους τους φορείς για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων.

θ) Λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιείται:

- ανάλυση των χαρακτηριστικών της κάθε περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού,
- επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και
- οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων.

ι) Μεριμνά για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα.

ια) Εφαρμόζει μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας.

ιβ) Εφαρμόζει Πρόγραμμα Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση, καθώς και απορρύπανσης των υδάτων.

ιγ) Σχεδιάζει και επιβάλλει όλα τα αναγκαία προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών.

ιδ) Επιβάλλει μέτρα για την προστασία των υπόγειων υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα.

ιε) Εκδίδει τις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11 και ελέγχει την εφαρμογή τους.

ιστ) Επιβάλλει σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες, που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα, τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για την προστασία τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 8.

6. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας επιβάλλονται περιορισμοί ή άλλα μέτρα στη χρήση των υδάτων και την εκτέλεση έργων αξιοποίησης τους προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι του Σχεδίου Διαχείρισης που προβλέπεται

στο άρθρο 7 και των Προγραμμάτων Μέτρων και Παρακολούθησης που προβλέπονται στο άρθρο 8.

Άρθρο 6

Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων

1. Συνιστάται σε κάθε Περιφέρεια Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων το οποίο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων.

Στο Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων συμμετέχουν:

- α) ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, ως Πρόεδρος,
 - β) ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας,
 - γ) ένας εκπρόσωπος κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που υπάγεται στα διοικητικά όρια της Περιφέρειας,
 - δ) ένας εκπρόσωπος κάθε Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.) των Νομών της Περιφέρειας,
 - ε) ένας εκπρόσωπος όλων των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης της Περιφέρειας,
 - στ) ανά έναν εκπρόσωπο του Τεχνικού, Γεωτεχνικού, Εμπορικού, Βιομηχανικού Επιμελητηρίου,
 - ζ) ένας εκπρόσωπος κάθε Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών της Περιφέρειας,
 - η) ένας εκπρόσωπος των περιβαλλοντικών μη κυβερνητικών οργανώσεων,
 - θ) ένας εκπρόσωπος από κάθε Γενικό Οργανισμό Εγγείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.),
 - ι) ένας εκπρόσωπος από κάθε φορέα διαχείρισης προστατευόμενης περιοχής κατά τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 και του άρθρου 13 του ν. 3044/2002.
2. Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου

Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων που αυτός του υποβάλλει.

3. Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων, πριν γνωμοδοτήσει για το Σχέδιο Διαχείρισης, το δημοσιοποιεί προκειμένου το κοινό να πληροφορηθεί το περιεχόμενο του και να συμμετάσχει στη δημόσια διαβούλευση γι αυτό, μέσα σε προθεσμία που ορίζει το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων.

4. Η συγκρότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας και συγκαλείται από τον Πρόεδρο του, τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας και η γραμματειακή υποστήριξη των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων, ο τρόπος δημοσιοποίησης του Σχεδίου Διαχείρισης και συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση, καθώς και κάθε άλλο θέμα για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 7

Σχέδιο Διαχείρισης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

1. Κάθε Περιφέρεια εκπονεί Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών αρμοδιότητας της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια. Για τις λεκάνες απορροής ποταμών για τις οποίες είναι συναρμόδιες δύο ή περισσότερες Περιφέρειες, καταρτίζονται από κοινού Ειδικά Σχέδια διαχείρισης τους, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με την απόφαση που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 5. Το Σχέδιο Διαχείρισης περιέχει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις που είναι απαραίτητα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Σχεδίων Διαχείρισης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

2. Το Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται από τη Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας και εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από γνώμη

του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων και σύμφωνη γνώμη της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, ύστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτισθεί από την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Κατά την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης λαμβάνονται υπόψη και οι κατευθύνσεις και προτάσεις των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης που προβλέπονται στο άρθρο 8 του Ν. 2742/1999, το περιεχόμενο των γενικών και ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, καθώς και οι ανάγκες που προκύπτουν για την προστασία και διαχείριση προστατευόμενων περιοχών.

4. Το πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22.12.2009.

Άρθρο 8

Προγράμματα Μέτρων και Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων

1. Οι Περιφέρειες καταρτίζουν:

α) Πρόγραμμα Μέτρων και

β) Πρόγραμμα Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων.

Το Σχέδιο Διαχείρισης της Περιφέρειας περιλαμβάνει υποχρεωτικά ως μέρη του τα ανωτέρω προγράμματα.

2. Το Πρόγραμμα Μέτρων καθορίζει σε γενικές γραμμές τα μέτρα που απαιτούνται για:

α) την προστασία και διαχείριση των υδάτων των λεκανών απορροής ποταμών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα κάθε Περιφέρειας,

β) τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του υδάτινου περιβάλλοντος,

γ) την αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδατικών οικοσυστημάτων, ανεξάρτητα από την πηγή προέλευσης της και

δ) τη διασφάλιση της αειφόρου χρήσης των υδάτων.

3. Το Πρόγραμμα Μέτρων περιέχει, ανάλογα και με τις ανάγκες και ιδιομορφίες των λεκανών απορροής, βασικά και συμπληρωματικά μέτρα, το αναλυτικό περιεχόμενο των οποίων καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

4. Το Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται όπως και το Σχέδιο Διαχείρισης. Το πρώτο Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22.12.2009 και όλα τα μέτρα είναι έτοιμα προς εφαρμογή μέχρι 1.1.2012.

5. Το Πρόγραμμα Παρακολούθησης περιέχει ειδικότερα μέτρα που εξασφαλίζουν τη διαρκή παρακολούθηση των ποιοτικών παραμέτρων και της ποσοτικής κατάστασης των υδάτων, καθώς και της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων.

6. Τα Προγράμματα Παρακολούθησης εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης, το αναλυτικό τους περιεχόμενο καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 και τίθενται σε εφαρμογή το αργότερο μέχρι 31.12.2006.

Άρθρο 9

Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης

1. Κάθε έργο ή δραστηριότητα, που μπορεί να προκαλέσει ρύπανση με απόρριψη υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, οφείλει να εναρμονίζεται με τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης, ώστε να επιτυγχάνεται η προστασία και η επίτευξη του στόχου της καλής οικολογικής κατάστασης των υδάτων.

2. Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης των υδάτων από μεμονωμένους ρύπους ή ομάδες ρύπων που αποτελούν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού, συμπεριλαμβανομένων και των υδάτων που προορίζονται για την άντληση πόσιμου ύδατος. Για τους ρύπους αυτούς, που καθορίζονται με απόφαση των αρμόδιων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέτρα αποσκοπούν στην προοδευτική μείωση ή ανακύκλωση και, για τις επικίνδυνες ουσίες

προτεραιότητας που καθορίζονται με όμοια απόφαση, στην παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών.

3. Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στην επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων.

4. Τα Προγράμματα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καταρτίζονται και εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Προγραμμάτων Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 15.

Άρθρο 10

Γενικοί κανόνες χρήσης των υδάτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

1. Οι χρήσεις υδάτων διακρίνονται σε ύδρευση, άρδευση, βιομηχανική χρήση, ενεργειακή χρήση και χρήση για αναψυχή. Η χρήση για ύδρευση έχει προτεραιότητα, ως προς την ποσότητα και την ποιότητα, έναντι κάθε άλλης χρήσης.

2. Για κάθε χρήση εφαρμόζονται οι παρακάτω κανόνες, οι οποίοι λαμβάνονται υπόψη στα Σχέδια Διαχείρισης:

α) Κάθε χρήση πρέπει να αποβλέπει στη βιώσιμη και ισόρροπη ικανοποίηση των αναπτυξιακών αναγκών και να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων, την επάρκεια των αποθεμάτων τους και τη διατήρηση της ποιότητας τους, ιδιαίτερα δε τη μείωση και την αποτροπή της ρύπανσης τους.

β) Η ικανοποίηση της ζήτησης του νερού γίνεται με βάση τα όρια και τις δυνατότητες των υδατικών αποθεμάτων, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών για τη διατήρηση των οικοσυστημάτων, καθώς και της ισορροπίας που απαιτείται μεταξύ άντλησης κι ανατροφοδότησης των υπόγειων υδάτων. Οι ανάγκες των χρήσεων σε νερό

ικανοποιούνται κατά το δυνατόν σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού. Κατά τη διαχείριση των υδάτων πρέπει να εξασφαλίζεται η εξοικονόμηση νερού μέσω της χρήσης τεχνικών μεθόδων, οικονομικών κινήτρων και εργαλείων.

Άρθρο 11

Άδειες χρήσεως νερού και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης του

1. Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο μπορεί να χρησιμοποιεί νερό ή να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων για την ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών του. Μπορεί επίσης να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και για ανάγκες πέρα από τις δικές του ή ανεξάρτητα από αυτές, εφόσον εξυπηρετούν την κοινή ωφέλεια.

Για την παροχή νερού, τη χρήση νερού και την εκτέλεση έργου για την αξιοποίηση υδατικών πόρων, καθώς και για κάθε έργο ή δραστηριότητα που αποσκοπεί στην προστασία από τη ρύπανση λόγω απόρριψης υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, από φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, απαιτείται άδεια. Για την έκδοση άδειας χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων πρέπει να τεκμηριώνεται η διαθεσιμότητα των ποσοτήτων νερού που θα αξιοποιηθούν, καθώς και η σκοπιμότητα έκδοσης της σύμφωνα με το οικείο Σχέδιο Διαχείρισης και τα μέτρα που καθορίζονται από το Πρόγραμμα Μέτρων.

2. Οι άδειες της προηγούμενης παραγράφου εκδίδονται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι κατηγορίες των αδειών, η ειδικότερη διαδικασία έκδοσης τους, το περιεχόμενο τους, η διάρκεια ισχύος τους και κάθε σχετικό θέμα.

3. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας μπορεί να προβλέπεται η τήρηση πρόσθετων ή ειδικότερων προϋποθέσεων και η διενέργεια πρόσθετων ελέγχων, προκειμένου να εκδοθεί άδεια συγκεκριμένης χρήσης νερού ή και εκτέλεσης συγκεκριμένης κατηγορίας έργου, καθώς και η δυνατότητα επιβολής περιοριστικών μέτρων στις χρήσεις και τη λειτουργία έργων, σε συνδυασμό και με ειδικές περιστάσεις.

Άρθρο 12

Ανάκτηση κόστους για υπηρεσίες ύδατος

Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι διαδικασίες, η μέθοδος και τα επίπεδα ανάκτησης του κόστους των υπηρεσιών ύδατος στις διάφορες χρήσεις λαμβάνοντας υπόψη:

α) την ανάλυση των χαρακτηριστικών των λεκανών απορροής,

β) την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων,

γ) την οικονομική ανάλυση, που διενεργείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15,

δ) την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»,

ε) τα κοινωνικά, τα περιβαλλοντικά και τα οικονομικά αποτελέσματα της ανάκτησης, καθώς και τις γεωγραφικές και τις κλιματολογικές συνθήκες της οικείας περιοχής.

Άρθρο 13

Διοικητικές κυρώσεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

ΚΥΡΩΣΕΙΣ

1. Σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ρυπαίνουν ή υποβαθμίζουν με άλλον τρόπο τα ύδατα ή παραβαίνουν τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του, καθώς και στους παραβάτες των όρων και των περιορισμών που καθορίζονται στις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11, επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση πρόστιμο από 200 ευρώ μέχρι 600.000 ευρώ, ανάλογα με την σοβαρότητα, τη συχνότητα και την υποτροπή της παράβασης, ανεξάρτητα από την ποινική ή την αστική ευθύνη ή τις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται από άλλες διατάξεις.

2. Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, ύστερα από αυτοψία, έκθεση διαπίστωσης της παράβασης και εισήγηση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας.

Αρμόδια για τον έλεγχο και τη διαπίστωση της παράβασης είναι και τα κλιμάκια Ελέγχων Ποιότητας Περιβάλλοντος, που προβλέπονται στο άρθρο 26 του Ν. 1650/1986. Στην περίπτωση αυτή το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Σε περίπτωση εξαιρετικά σοβαρής ρύπανσης ή υποβάθμισης των υδάτων και ιδίως στην περίπτωση που το είδος ή η ποσότητα των ρύπων ή από την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης των υδάτων υπάρχει κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης ή ευρείας οικολογικής διατάραξης ή καταστροφής, το ύψος του προστίμου μπορεί να ανέλθει μέχρι 1.500.000 ευρώ.

4. Αν μια επιχείρηση ή δραστηριότητα προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση των υδάτων, μπορεί να απαγορευθεί προσωρινά η λειτουργία της μέχρις ότου ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να πάψει οριστικά η ρύπανση ή η υποβάθμιση των υδάτων. Μπορεί επίσης να επιβληθεί η οριστική διακοπή της λειτουργίας της, αν η επιχείρηση ή δραστηριότητα παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα ή αν η λήψη αποτελεσματικών μέτρων είναι ανέφικτη. Η διακοπή επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από εισήγηση, αυτοψία και σχετική έκθεση διαπίστωσης της παράβασης της Διεύθυνσης Υδάτων. Με την πράξη επιβολής της απαγόρευσης λειτουργίας μπορεί να προβλέπεται και πρόστιμο από 500 ευρώ έως 50.000 ευρώ για κάθε ημέρα παράβασης της απαγόρευσης.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να μεταβιβάζονται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού αρμοδιότητες που αφορούν τον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ή να καθορίζεται η διαδικασία ελέγχου και επιβολής της κύρωσης και κάθε σχετικό θέμα.

Άρθρο 14

Ποινικές κυρώσεις

Σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει με άλλον τρόπο τα ύδατα, με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότηση του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, καθώς και σε όποιον ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότηση του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, άδεια ή έγκριση ή υπερβαίνει τα όρια της άδειας ή έγκρισης που του έχει χορηγηθεί και υποβαθμίζει τα ύδατα, επιβάλλονται οι ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του Ν. 1650/1986.

Άρθρο 15

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ, ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Με το προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης, Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών, Εμπορικής Ναυτιλίας, Υγείας και Πρόνοιας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, εκτός από τα θέματα που προβλέπεται να ρυθμίζονται στις προηγούμενες διατάξεις του νόμου αυτού, καθορίζονται:

α) Η ειδικότερη διαδικασία και ο τρόπος παρακολούθησης της κατάστασης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, καθώς και των προστατευόμενων υδατικών οικοσυστημάτων.

β) Ο τρόπος και η διαδικασία ελέγχου των σημειακών και διάχυτων πηγών ρύπανσης.

γ) Ενσωματώνονται στο εσωτερικό δίκαιο οι ρυθμίσεις των παραρτημάτων της Οδηγίας 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και

δ) Ρυθμίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικό με την προστασία και διαχείριση των υδάτων και την ενσωμάτωση των διατάξεων της ανωτέρω Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

2. Με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να καθορίζονται ειδικότερα οι φορείς που υποχρεούνται, κατά το άρθρο 4 παρ. 1 περίπτωση ζ, να παρέχουν στοιχεία στην Εθνική Τράπεζα Υδρολογικής και Μετεωρολογικής Πληροφορίας, καθορίζεται ο τρόπος παροχής των πληροφοριών και κάθε άλλη λεπτομέρεια για τη λειτουργία και τη διαρκή ενημέρωση της βάσης δεδομένων.

Άρθρο 16

Καταργούμενες και μεταβατικές διατάξεις

1. Κάθε διάταξη που αντιβαίνει τις διατάξεις αυτού του νόμου ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από αυτόν καταργείται από την έναρξη ισχύος του. Όπου να αρχίσουν να ισχύουν οι κανονιστικές πράξεις που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος, ισχύουν οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις που ρυθμίζουν το ίδιο αντικείμενο.

2. Η αρμοδιότητα για την έκδοση των αδειών της παραγράφου 2 του άρθρου 11 ασκείται από τις οικείες Περιφέρειες από 1.1.2005. Μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία αρμόδιες για την έκδοση των αδειών της παραγράφου 2 του άρθρου 11 είναι οι φορείς που ορίζονται από τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις.

3. Οι άδειες χρήσης και έργων αξιοποίησης υδάτων, που εκδίδονται μέχρι την 1.1.2005, εκδίδονται σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις και δεν επιτρέπεται να έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών. Οι άδειες αυτές μπορούν να ανανεώνονται μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και των διατάξεων των αποφάσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 11.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης, Γεωργίας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζονται οι διαδικασίες, οι όροι, οι προϋποθέσεις και η αποκλειστική προθεσμία μέσα στην οποία όσοι έχουν δικαίωμα χρήσης υδάτων σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις υποχρεούνται, εφόσον δεν έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1739/1987, να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγηση άδειας.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεση του ως Νόμου του Κράτους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το πρακτικό της μ'αριθ. 8/2007 συνεδριάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου του ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ.

Αριθμός Απόφασης 054/2007.

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Η.

«Ψήφιση Νέου Κανονισμού Ύδρευσης ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ».

Στη Βαλύρα και στο Δημοτικό Κατάστημα του ΔΗΜΟΥ σήμερα την 31^η Μαΐου του έτους 2007 ημέρα Πέμπτη και ώρα 20^η συνήλθε σε συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ, ύστερα από την υπ'αριθ. 1515/25-05-07 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου που δημοσιεύθηκε στον ειδικό χώρο ανακοινώσεων του ΔΗΜΟΥ και επιδόθηκε σε καθένα από τους Συμβούλους σύμφωνα με το άρθρο 95 του Νόμου 3463/2006 ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΗΜΩΝ & ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 13 Μελών του Δ.Σ. ευρέθησαν παρόντες 13 και παρόντες 4 Πρόεδροι των Τοπικών Συμβουλίων του ΔΗΜΟΥ.

Στη συνεδρίαση παρευρίσκετο και ο Δήμαρχος
κ.Γεωργακόπουλος Κων/νος

Π Α Ρ Ο Ν Τ Ε Σ

- 1.Γιαννόπουλος Χρήστος
- 2.Κάψιας Ευάγγελος
- 3.Γιαννιάς Γεώργιος
- 4.Καρτερολιώτης Νικόλαος
- 5.Παναγιωτακόπουλος Γεώργιος
- 6.Λάγιος Θεόδωρος
- 7.Αθανασακόπουλος Γεράσιμος
- 8.Φιλίππου Δημήτριος
- 9.Δαβίλλας Γεώργιος
- 10.Κανελλόπουλος Παναγιώτης
- 11.Παναγόπουλος Γεώργιος
- 12.Διαμαντόπουλος Αριστείδης
- 13.Πανούσης Κων/νος

Α Π Ο Ν Τ Ε Σ

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Π Α Ρ Ο Ν Τ Ε Σ

- 1.Αθανασακόπουλος Χρήστος
- 2.Ζαμπάρας Αναστάσιος
- 3.Κλεφτόγιαννης Βασίλειος
- 4.Οικονομόπουλος Δημήτριος

Α Π Ο Ν Τ Ε Σ

- 1.Δελλής Νικόλαος
 - 2.Κουραβέλος Κων/νος
 - 3.Νίκας Μιχαήλ
- Οι οποίοι δεν προσήλθαν αν και νόμιμα κλήθηκαν.

Ο Πρόεδρος εισηγούμενος το 12^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης περί σύνταξης νέου κανονισμού ύδρευσης είπε ότι με την υπ'αριθ.023/2007 Α.Δ.Ε.ΔΗΜΟΥ

ΙΘΩΜΗΣ κατατέθηκε ο προτεινόμενος νέος κανονισμός υδρεύσεως που αποτελείται από 18 άρθρα.

Αναλυτικά την εισήγηση του θέματος θα την κάνει ο Αντιδήμαρχος κος Κάψιας.

ΚΑΨΙΑΣ: Η σύνταξη Κανονισμού ύδρευσης είναι μια Κανονιστική Πράξη.

Βάσει του άρθρου 79 παρ.2 του Νόμου 3463/2006 για την έκδοση μιας Κανονιστικής Απόφασης εισηγείται η Δημομαρχειακή Επιτροπή στο Δημοτικό Συμβούλιο.

Η Δημομαρχειακή Επιτροπή του ΔΗΜΟΥ μας με την υπ' αριθ.023/2007 Απόφασή της προέβη στις απαιτούμενες ενέργειες, ανάρτηση του προτεινόμενου κανονισμού ύδρευσης σ' όλα τα Τοπικά Διαμερίσματα, δημοσίευση περίληψης στο τοπικό τύπο και τώρα καλείται το Σώμα να τοποθετηθεί.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να καταγραφούν εάν υπάρξουν προτάσεις – παρατηρήσεις στον προτεινόμενο κανονισμό προκειμένου το Σώμα καταλήξει στην ολοκλήρωση του νέου κανονισμού ύδρευσης ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ.

Στη συνέχεια κατά άρθρο έγινε διαλογική συζήτηση και προτάσεις.

Το Συμβούλιο αφού έλαβε υπόψη του την υπ' αριθ.023/2007 Α.Δ.Ε., τις τοποθετήσεις των Δημοτικών Συμβούλων που έλαβαν το λόγο και μετά από διαλογική συζήτηση

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Καταρτίζει-ψηφίζει Νέο Κανονισμό Ύδρευσης για το ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ ο οποίος είναι ο κάτωθι:

ΑΡΘΡΟ 1 : ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1.1 Ο κανονισμός αυτός αφορά τους τεχνικούς και οικονομικούς όρους λειτουργίας των δικτύων ύδρευσης όλων των Δημοτικών Διαμερισμάτων του Δήμου Ιθώμης και στηρίζεται στο άρθρο 93 παρ.2 και 3 του Ν. 3463/2006 «περί Νέου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων».

ΑΡΘΡΟ 2 : ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

- 2.1 Ο Δήμος Ιθώμης αναλαμβάνει τη δέσμευση να παρέχει νερό επαρκές και κατάλληλο για πόση σε όλους τους συνδεδεμένους με τα δίκτυα ύδρευσης πελάτες του (Δημότες και μη) σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες στη χώρα μας προδιαγραφές, καθ' όλη την διάρκεια του 24ωρου.
- 2.2 Το νερό από τα δίκτυα ύδρευσης κατά κύριο λόγο εξυπηρετεί τις ανάγκες κατοικιών και καταστημάτων εξυπηρετήσεως του κοινού υγειονομικού ενδιαφέροντος.
- 2.3 Εφ' όσον υπάρχει περίσσειμα νερού, τα Τοπικά Συμβούλια των κατά περίπτωση Δημοτικών Διαμερισμάτων εισηγούνται την επέκταση της χρήσης του νερού ύδρευσης και για άλλους σκοπούς, όπως π.χ. χρήση σε βιοτεχνίες, λοιπά καταστήματα, κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις αλλά και άρδευση κήπων, οπωροφόρων δένδρων κ.λ.π. Στη περίπτωση αυτή δύναται να ορίζεται ανώτατο μηνιαίο όριο κατανάλωσης ανά παροχή κυρίως κατά τους θερινούς μήνες με εισηγήσεις των συμβουλίων.
- 2.4 Σε περιπτώσεις λειψυδρίας ή μη επάρκειας νερού για οποιονδήποτε λόγο το Δημοτικό Συμβούλιο δύναται με ή χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του οικείου Τοπικού Συμβουλίου να προβαίνει στην άρνηση νέων παροχών ή στη

προσωρινή ή οριστική διακοπή παροχών ύδρευσης με γνώμονα πάντοτε την αξιολόγηση αυτών όπως στην ανωτέρω παράγραφο (2-3). Σε σοβαρότερες περιπτώσεις ανεπάρκειας νερού με την ίδια διαδικασία δύναται να ορίζεται ανώτατη κατανάλωση και στις παροχές ύδρευσης οικιών και καταστημάτων.

- 2.5 Ο Δήμος και τα Δημοτικά Διαμερίσματα δεν έχουν καμία απολύτως ευθύνη για τυχόν ζημιές που προκαλούνται σε μηχανήματα, εγκαταστάσεις, καλλιέργειες κ.λ.π. λόγω μείωσης της πίεσης ή διακοπής του νερού που οφείλεται σε βλάβες ή επισκευές των δικτύων αλλά και στη λειψυδρία. Ομοίως δεν αναγνωρίζεται ευθύνη του Δήμου ούτε υποχρέωση αποζημίωσης σε περίπτωση διάρρηξης αγωγών, υδρομέτρων κ.λ.π. λόγω παγετού, ακατάλληλων υλικών, επέμβασης τρίτων κ.λ.π.
- 2.6.Οι κάτοικοι των Δημοτικών Διαμερισμάτων να ενημερώνονται εάν πρόκειται να γίνει διακοπή.

ΑΡΘΡΟ 3 : ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΑΡΟΧΗΣ

- 3.1 Η χορήγηση του νερού γίνεται με τεχνική εγκατάσταση που συνδέεται στον αγωγό διανομής του Δημοτικού δικτύου. Η εγκατάσταση αυτή ονομάζεται ΠΑΡΟΧΗ.
- 3.2 Κάθε παροχή υδρεύει ένα μόνο αυτοτελή χώρο (οικία – διαμέρισμα – κατάστημα – βιοτεχνία – αγρόκτημα).
- 3.3 Σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται να χορηγείται και δεύτερη παροχή κατόπιν όμως αιτιολογημένης απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου.
- 3.4 Οι απλές παροχές αποτελούνται από υλικό p.v.c. Είναι όμως δυνατόν κατά την κρίση του Δήμου να χρησιμοποιηθούν και σωλήνες από άλλο υλικό σύμφωνα με τις τεχνικές εξελίξεις.
- 3.5 Αν στο ίδιο σημείο του αγωγού διανομής υπάρχουν περισσότερες των δύο παροχές, τότε χρησιμοποιείται αγωγός τοπικής διακλάδωσης που απολήγει σε συλλέκτη (κολεκτέρ) στον οποίον τοποθετούνται όλοι οι υδρομετρητές.
- 3.6 Το δίκτυο ύδρευσης κάθε Δ.Δ. εξυπηρετεί κατά κανόνα τις ανάγκες ύδρευσης των ακινήτων που βρίσκονται στην εδαφική του αρμοδιότητα. Αν όμως οικία, κατάστημα, βιοτεχνία ή κτηνοτροφική εγκατάσταση ευρισκόμενη στην εδαφική αρμοδιότητα άλλου Δ.Δ. δεν μπορεί να υδρευθεί από το αρμόδιο διαμέρισμα για τεχνικούς λόγους, τότε είναι δυνατή η ύδρευση του από όμορο Δ.Δ. με εισήγηση του οικείου Τοπικού Συμβουλίου. Στη περίπτωση αυτή μπορούν να τίθενται και περιοριστικού όροι στην κατανάλωση νερού. Η παροχή αυτή λειτουργεί όσο διαρκεί και η χρήση του ακινήτου.
- 3.7 Παροχή ακινήτου που έχει διακοπεί λόγω χρέους νερού του ιδιοκτήτη του, δεν επανασυνδέεται ούτε στο όνομα τρίτου εφ' όσον δεν επήλθε αλλαγή στο καθεστώς ιδιοκτησίας του ακινήτου και το χρέος εξακολουθεί να ισχύει.

ΑΡΘΡΟ 4 : ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΠΑΡΟΧΩΝ ΜΕΤΡΗΤΩΝ

- 4.1 Οι κοινές παροχές είναι διαμέτρου 3/4", συνδέονται με τον αγωγό διανομής με διακόπτη και προσαρμοστικά μέσα (Σέλλα – Ρακόρ κ.λ.π.) και καταλήγουν σε υδρομετρητή 1/2".

- 4.2 Σε περιπτώσεις μικρής πίεσης ή ανάγκης για μεγαλύτερη κατανάλωση είναι δυνατόν να εγκρίνεται μεγαλύτερη παροχή και μετρητής, εφόσον αφορά κατοικίες & καταστήματα.

ΑΡΘΡΟ 5 : ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

- 5.1 Σε κατάλληλα σημεία των εξωτερικών αλλά και εσωτερικών δικτύων ύδρευσης όλων των Δ.Δ. τοποθετούνται πυροσβεστικοί κρουνοί σε συνεργασία και με τις προδιαγραφές της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.
- 5.2 Χρήση των πυροσβεστικών παροχών γίνεται μόνο από τη Πυροσβεστική Υπηρεσία, απαγορευμένης τελείως της χρήσης αυτών από τρίτους για οποιοδήποτε σκοπό.

ΑΡΘΡΟ 6 : ΜΕΤΑΦΟΡΑ – ΑΝΥΨΩΣΗ – ΚΑΤΑΒΙΒΑΣΗ

- 6.1 Κάθε μεταφορά, μετατόπιση, ανύψωση ή καταβίβαση παροχής αλλά και υδρομέτρου που γίνεται με αίτηση του υδρολήπτη βαρύνει οικονομικά τον ενδιαφερόμενο.
- 6.2 Αν οι παραπάνω εργασίες γίνονται στα πλαίσια δημοτικών έργων τότε βαρύνουν το Δήμο.

ΑΡΘΡΟ 7 : ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΑΓΩΓΩΝ

- 7.1 Οι αγωγοί νερού διακρίνονται σε τροφοδοτικούς και σε αγωγούς διανομής. Από τους τροφοδοτικούς αγωγούς απαγορεύεται κατά κανόνα χορήγηση παροχής.
- 7.2 Όλοι οι αγωγοί αποτελούνται από εγκεκριμένα στη χώρα μας υλικά, διέρχονται κατά κανόνια από δημόσιους χώρους (εφ' όσον είναι εφικτό) και τοποθετούνται σε ικανό βάθος σύμφωνα με τις εκάστοτε μελέτες της ΤΥΔΚ ή της τεχνικής υπηρεσίας του Δήμου.
- 7.3 Οι αγωγοί διανομής έχουν ελάχιστη διάμετρο 75 χιλ.
- 7.4 Όπου υπάρχουν ιδιωτικοί αγωγοί διανομής (κοινή ή μη) διαμέτρου κάτω των 63 χιλιοστών διατηρούνται εφ' όσον πληρούν τις κατάλληλες τεχνικές προϋποθέσεις. Δηλαδή έχουν τοποθετηθεί σε ικανό βάθος, αποτελούνται από κατάλληλα υλικά και δεν δημιουργούν προβλήματα διαρροών ή παρεμπόδισης οδικών έργων κ.λ.π.
- 7.5 Η συντήρηση και επισκευή ιδιωτικών αγωγών γίνεται από τους ιδιοκτήτες τους με επίβλεψη και τις οδηγίες του Δήμου. Από αυτούς δεν χορηγούνται νέες παροχές και όσον αφορά τη θέση των μετρητών των παροχών τους ισχύουν αναλογικά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παράγραφος 5 του παρόντος.

ΑΡΘΡΟ 8 : ΥΔΡΟΜΕΤΡΑ

- 8.1 Η κατανάλωση του νερού καταγράφεται από το μετρητή, ο οποίος συνδέει τη παροχή με το εσωτερικό του ακινήτου.

- 8.2 Ο μετρητής πρέπει να είναι αξιόπιστος σε καλή κατάσταση και να προφυλάσσεται από φθορές, παρεμβάσεις κ.λ.π. με τοποθέτηση κατά κανόνα εντός φρεατίου, σφράγιση κ.λ.π.
- 8.3 Οι μετρητές στο εξής, όπως και οι παροχές, τοποθετούνται μόνο από τεχνίτη του Δήμου κατά κανόνα σε δημόσιο χώρο όσον το δυνατόν πλησιέστερα στον αγωγό διανομής και σε θέση που επιλέγεται από τον τεχνικό και τον πρόεδρο του αντιστοιχού Τοπικού Συμβουλίου.
- 8.4 Μετά την έγκριση του παρόντος κανονισμού όσα υδρόμετρα ευρίσκονται σε ιδιωτικούς χώρους ή μακράν των δικτύων διανομής θα μεταφερθούν σε θέση κατάλληλη κατά προτίμησή σε δημόσιο χώρο και πλησιέστερα στους αγωγούς διανομής κατά την κρίση της επιτροπής του άρθρου 10. 1 του παρόντος. Η ενέργεια αυτή αποβλέπει στην καλύτερη επίβλεψη και καταμέτρηση των υδρομέτρων ανά πάσα στιγμή. Η μεταφορά θα γίνει εντός του έτους 2007 σε όλα τα Δ.Δ. του Δήμου από κατάλληλους τεχνίτες συνεργαζόμενους με το Δήμο υπό την επίβλεψη του αρμοδίου Αντιδημάρχου και του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου. Τα έξοδα μεταφοράς των υδρομετρητών αυτών να επιβαρύνεται ο Δήμος..
- 8.5 Η κυριότητα των μέχρι σήμερα τοποθετημένων υδρομετρητών μεταβιβάζεται αυτόματα στο Δήμο Ιθώμης μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Ως εκ τούτου και η συντήρηση, αφαίρεση, αντικατάσταση, αυτών είναι στο μέλλον αρμοδιότητα μόνο του Δήμου.
- 8.6 Σε περίπτωση βλάβης ή διαρροής του υδρομέτρου ή της παροχής του ο υδρολήπτης υποχρεούται να ειδοποιήσει αμέσως το Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου ή τον αρμόδιο υπάλληλο του Δήμου.

ΑΡΘΡΟ 9 : ΑΙΤΗΣΗ ΥΔΡΟΛΗΨΙΑΣ

- 9.1 Όποιος επιθυμεί να υδρευτεί συμπληρώνει έντυπη αίτηση, που διαθέτει ο Δήμος.
- 9.2 Ακολουθώς υπογράφει δήλωση με την έτη ανεπιφύλακτα τους όρους του παρόντος κανονισμού , τις διατάξεις των συναφών Νόμων, ως και όποια σχετικά με την ύδρευση θέματα θέσει στο μέλλον το Δημοτικό Συμβούλιο.

ΑΡΘΡΟ 10 : ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ

- 10.1 Για την τοποθέτηση νέας παροχής ή για οποιαδήποτε εργασία πρόκειται να γίνει σε υπάρχουσα παροχή, με αίτηση καταναλωτή, (μετατόπιση – ανύψωση – καταβύθιση) , επιτροπή, αποτελούμενη από τον αρμόδιο Αντιδήμαρχο, το Πρόεδρο του οικείου Τοπικού Συμβουλίου και το συνεργαζόμενο τεχνίτη του Δήμου ενεργεί αυτοψία, υπολογίζει το κόστος της εργασίας και ενημερώνει εγγράφως τον ενδιαφερόμενο για το ύψος του τελικού κόστους.
- 10.2 Εάν ο ενδιαφερόμενος αποδέχεται το κόστος καταβάλει το σχετικό ποσό στη Δ.Ο.Υ. Μεγαλά και προσκομίζει στο Δήμο το σχετικό τριπλότυπο πληρωμής. Ακολουθούν δε, το συντομότερο δυνατόν οι απαραίτητες εργασίες.

ΑΡΘΡΟ 11 : ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ

- 11.1 Ο καταναλωτής δικαιούται με αίτηση του να ζητήσει ματαίωση του έργου τοποθέτησης ή μεταφοράς παροχής.
- 11.2 Στη περίπτωση αυτή εάν δεν έχουν πραγματοποιηθεί εργασίες επιστρέφεται το καταβληθέν ποσό.
- 11.3 Εάν έχουν πραγματοποιηθεί εργασίες ο αιτών υποχρεούται να εξοφλήσει το καταλογισθέν χρηματικό ποσό στο Δήμο.

ΑΡΘΡΟ 12 : ΔΙΑΚΟΠΗ – ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΠΑΡΟΧΩΝ

- 12.1 Η υδροδότηση ενός ακινήτου διακόπτεται :
 - A. Ύστερα από έγγραφη αίτηση του ιδιοκτήτη. Επανασύνδεση παροχής γίνεται πάλι με αίτηση του ιδιοκτήτη και εφ' όσον δεν υπάρχει προηγούμενη οφειλή. Στη περίπτωση αυτή προκαταβάλλεται τέλος επανασύνδεσης εκατό ευρώ (100€)
 - B. Εάν κάποιος καταναλωτής έχει ανεξόφλητους δύο λογαριασμούς και εφ' όσον το ύψος της συνολικής οφειλής υπερβαίνει το ποσό των εκατό ευρώ (100€). Επίσης, εάν κάποιος καταναλωτής έχει ανεξόφλητους πέραν των τριών λογαριασμών ανεξαρτήτου ποσού. Η διακοπή γίνεται, αφού παρέλθει προθεσμία ενός μηνός από την ειδοποίηση χωρίς εν τω μεταξύ να έχει συμμορφωθεί με την υποχρέωση του για εξόφληση της οφειλής.
 - C. Από το Δήμο στις λοιπές περιπτώσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.
 - D. Μετά τη διακοπή της παροχής αφαιρείται και απομακρύνεται το φρεάτιο και το υδρόμετρο, αποκαθίσταται ο δε χώρος, με φροντίδα του Δήμου.
 - E. Σε περίπτωση διακοπής της παροχής από τον Δήμο λόγω οφειλής να γίνεται γραπτή ειδοποίηση με επίδοση.

ΑΡΘΡΟ 13 : ΒΛΑΒΕΣ

- 13.1 Όλες οι παρουσιαζόμενες βλάβες στα δίκτυα ύδρευσης από τη πηγή έως την έξοδο των υδρομέτρων αποκαθίσταται με μέριμνα και δαπάνες του Δήμου.
- 13.2 Ο υδρολήπτης παρεμβαίνει μόνο στο ιδιωτικό του υδρευτικό δίκτυο μετά τον υδρομετρητή.

ΑΡΘΡΟ 14 : ΧΡΕΩΣΗ ΝΕΡΟΥ

- 14.1 Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου καθορίζεται η τιμή του νερού ανά κυβικό μέτρο. Η σχετική απόφαση έχει ισχύ τουλάχιστον ένα χρόνο και μπορεί να προβλέπει διαφορετικές τιμές ανά Δ.Δ. ανάλογα με το κόστος προμήθειας του νερού κατά περίπτωση (φυσική ροή – άντληση κ.λ.π.)
- 14.2 Το καταναλισκόμενο νερό κατά έτος χρεώνεται σε δύο εξαμηνιαίους λογαριασμούς, ήτοι Α' εξάμηνο, από 01/01 έως 30/06 και Β' εξάμηνο από 01/07 έως 31/12.
- 14.3 Κατά τη θερινή περίοδο από 01/06 έως 31/10 είναι δυνατό για λόγους ορθής διαχείρισης της κατανάλωσης του νερού να καθορίζεται μηνιαίο κλιμακωτό όριο κυβικών νερού κυρίως στις παροχές αγροκτημάτων. Στη περίπτωση αυτή θα γίνεται μέτρηση ανά μήνα.

- 14.4 Ο υδρολήπτης για κάθε αμφισβήτηση χρέωσης νερού ή κόστους εργασιών μπορεί να υποβάλλει ένσταση εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών στο Δημοτικό Συμβούλιο από την ημέρα ανάρτησης του πίνακα λογαριασμού νερού ή παραλαβής του σχετικού εγγράφου. Το Συμβούλιο με απόφαση του δύναται να μειώσει το ποσό ή να το διαγράψει εντελώς.
- 14.5 Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου είναι δυνατόν να απαλλάσσονται της χρέωσης νερού Ιεροί Ναοί ως και Δημόσια ή Δημοτικά κτίρια (σχολεία – νεκροταφεία κ.λ.π.). Στις παροχές αυτών όμως υπάρχουν υδρόμετρα και η κατανάλωση του νερού υπόκειται πάντοτε σε έλεγχο και κρίση του Δημοτικού Συμβουλίου.
- 14.6 Σε πολύτεκνες οικογένειες με ανήλικα τέκνα άνω των τριών των οποίων όλα τα μέλη κατοικούν μόνιμα στο Δήμο, σε ΑμεΑ και τέλος σε άτομα με παντελή ένδεια είναι πάλι δυνατόν με την ίδια ως άνω διαδικασία να παρέχεται απαλλαγή ή έκπτωση στο λογαριασμό νερού της κύριας κατοικίας τους κατά 50%.

ΑΡΘΡΟ 15 : ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

- 15.1 Οι νεοεκδιδόμενοι από το Δήμο λογαριασμοί νερού αποστέλλονται ταχυδρομικά ή επιδίδονται στους υδρολήπτες με μέριμνα του Δήμου. Είναι επιτρεπτή και η ανάρτηση στους χώρους ανακοινώσεων σχετικών καταστάσεων .
- 15.2 Η εξόφληση των λογαριασμών γίνεται εντός της τασσόμενης προθεσμίας στη Δ.Ο.Υ. Μελιγαλά.
- 15.3 Μετά την λήξη της προθεσμίας πληρωμής οι οφειλές επιβαρύνονται με προσαύξηση 1% κάθε μήνα.
- 15.4 Ο Δήμος δεν ευθύνεται εάν ο οφειλέτης δεν ενημερωθεί για το χρέος του εξ αιτίας άλλου λόγου.

ΑΡΘΡΟ 16 : ΑΠΟΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

- 16.1 Απαγορεύεται οποιαδήποτε επέμβαση του υδρολήπτη ή τρίτου στα Δημοτικά δίκτυα ύδρευσης (αγωγούς, παροχές, υδρόμετρα, φρεάτια κ.λ.π.). Η επέμβαση πέραν των άλλων αποτελεί και ποινικό αδίκημα (φθορά – κλοπή κ.λ.π.). Η αποκατάσταση των παραπάνω παρανόμων επεμβάσεων γίνεται από το Δήμο και τα έξοδα βαρύνουν τον υπαίτιο.
- 16.2 Απαγορεύεται η χορήγηση νερού σε άλλο ακίνητο πλην του υδρευόμενου χωρίς έγκριση.

ΑΡΘΡΟ 17 : ΠΟΙΝΕΣ

- 17.1 Στους παραβάτες των διατάξεων του παρόντος κανονισμού επιβάλλονται οι ακόλουθες ποινές πάντοτε με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου
- Α. ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟ
- Β. ΔΙΑΚΟΠΗ ΠΑΡΟΧΗΣ (ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ Ή ΟΡΙΣΤΙΚΗ)

Γ. ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΟΣΥΝΗ

- 17.2 Το χρηματικό πρόστιμο κυμαίνεται από 200 έως 1000 ευρώ και επιβάλλεται στους παραβάτες τόσο του άρθρου 16 όσο και των λοιπών διατάξεων του παρόντος.
- 17.3 Η ποινή προσωρινής ή της οριστικής διακοπής παροχής ύδρευσης επιβάλλεται πέραν της περιπτώσεως του άρθρου 12.1 εδάφιο Β' (ανεξόφλητοι λογαριασμοί) οσάκις ακίνητο υδρεύεται αντικανονικά και με παράνομο καθ' οποιοδήποτε τρόπο.
- 17.4 Έγλος παραπομπή υδρολήπτη στη δικαιοσύνη γίνεται σε περιπτώσεις καταφανούς παραβίασης του Ποινικού ή του Αστικού Κώδικα (κλοπή - φθορά από πρόθεση κ.λ.π.)

ΑΡΘΡΟ 18 : ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- 18.1 Ο κανονισμός αυτός ισχύει ως έχει και μετά την έγκριση του καταργείται κάθε προηγούμενος κανονισμός ή ειδική απόφαση Δημοτικού Διαμερίσματος σχετικά με την ύδρευση.

Αυτή η απόφαση έλαβε αύξοντα αριθμό 054/2007.

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης λύεται η συνεδρίαση.

Για αυτό συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε ως κατωτέρω.

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη

Υπογραφή

Υπογραφές

**Ακριβές Απόσπασμα
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΘΩΜΗΣ**

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΙΘΩΜΗΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ
« Ο ΑΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ »
Τηλ.:27240 27715
FAX:27240 27716

ΒΑΛΥΡΑ: 30-10-07
ΑΡ.ΠΡΩΤ.: 13

ΠΡΟΣ

1. Μέλη του Δ.Σ. Του Συνδέσμου

ΘΕΜΑ: Νέος κανονισμός λειτουργίας του Συνδέσμου Ύδρευσης " Ο ΑΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ"

Σας αποστέλλουμε προσχέδιο του νέου κανονισμού λειτουργίας του Συνδέσμου Ύδρευσης "Ο ΑΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ" και παρακαλούμε όπως διατυπώσετε τυχόν τροποποιήσεις, οι οποίες και θα συζητηθούν σε επόμενο συμβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΡΓΟΥ ΥΔΡΕΥΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΝΕΡΟΥ ΣΤΟΥΣ ΥΔΡΟΛΗΠΤΕΣ
ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΥΔΡΕΥΣΗΣ “Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΛΩΡΟΣ”**

Άρθρο 1

Όλα τα τοπικά διαμερίσματα (πρώην Κοινότητες που υπάγονταν στον σύνδεσμο) των δήμων, μελών του συνδέσμου μας, μπορούν να χρησιμοποιούν το νερό που παρέχεται από το δίκτυο διανομής του συνδέσμου μας, μόνο για τις υδρευτικές γενικά ανάγκες τους και όχι για αρδευτικές, με τους εξής όρους και προϋποθέσεις που αναφέρονται στα παρακάτω άρθρα κανονισμού.

Άρθρο 2

Η παροχή νερού στα τοπικά διαμερίσματα των δήμων μελών του συνδέσμου μας είναι υποχρεωτική και γίνεται με την τοποθέτηση από τον σύνδεσμο υδρομέτρου στην αρχή, αμέσως μετά τις δεξαμενές, του υπάρχοντος δικτύου διανομής νερού, κάθε τοπικού διαμερίσματος.

Άρθρο 3

Με την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του συνδέσμου επιτρέπονται: α) Η προσθήκη δεύτερου αγωγού προς εξυπηρέτηση παρουσιαζομένων, αποδεδειγμένα, αναγκών, ύστερα από σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων τοπικών διαμερισμάτων των δήμων μελών του συνδέσμου και σχετική μελέτη της αρμοδίας τεχνικής υπηρεσίας. β) Η αυξομείωση της διαμέτρου των υδρομετρητών παροχής νερού στα τοπικά διαμερίσματα των δήμων.

Άρθρο 4

Για την κανονική και την εύρυθμη λειτουργία του συνδέσμου υποχρεούνται τα μέλη του, στην εκπλήρωση των κατωτέρω υποχρεώσεών τους, απέναντι στον σύνδεσμο.

α) Να καταβάλλουν τα μέλη ύδρευσης, όπως αυτά καθορίζονται, κάθε φορά, με ειδική απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του συνδέσμου μας, μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών από την βεβαίωση του τέλους, από τον σύνδεσμο, με σκοπό την έγκαιρη αντιμετώπιση των πάσης φύσης εξόδων του συνδέσμου που προβλέπονται στον προϋπολογισμό του.

β) Να υπακούουν στο ενδεχόμενο κάλεσμα του Συνδέσμου για μείωση της κατανάλωσης νερού, ιδιαίτερα στους καλοκαιρινούς μήνες, όταν παρουσιάζεται έλλειψη νερού.

γ) Να μην επεμβαίνουν κατά οιοδήποτε τρόπο ή σκοπό στα περιουσιακά στοιχεία του Συνδέσμου

Άρθρο 5

Σε περίπτωση παράβασης των παραγράφων α, β, γ του άρθρου 4 αυτού του κανονισμού, από οποιοδήποτε, ως ανωτέρω, διοικητικό πρόσωπο, θα διακόπτεται αμέσως η παροχή νερού στο τοπικό διαμέρισμα των δήμων μελών του συνδέσμου που κάνει την παράβαση. Για την επανασύνδεση της διακοπής νερού στην ανωτέρω περίπτωση, αρμόδια είναι η εκτελεστική επιτροπή του συνδέσμου η οποία και επιβάλλει αυτόματα πρόστιμο είκοσι στα εκατό (20%) επί του λογαριασμού του τριμηνιαίου τέλους ύδρευσης για το οποίο έγινε διακοπή.

Σε περίπτωση που η παράβαση της παραγράφου γ' του άρθρου 4 αυτού του κανονισμού γίνει από τρίτο άσχετο πρόσωπο, υποχρεούνται ο Πρόεδρος του συνδέσμου να ασκήσει ποινική δίωξη εναντίον του. Σε περίπτωση που ο Πρόεδρος δεν πράξει αυτό, συγκαλείται το διοικητικό συμβούλιο υποχρεωτικά από τον Αντιπρόεδρο του συνδέσμου με το ερώτημα της αποπομπής του Προέδρου από το αξίωμά του κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 6

Αρμόδιο όργανο για την επιβολή των τελών ύδρευσης είναι το διοικητικό συμβούλιο του συνδέσμου το οποίο υποχρεούνται στην επιβολή τέλους ύδρευσης που το συνολικό ετήσιο εισπραττόμενο έσοδο να καλύπτει εμφανώς τα συνολικά πάσης φύσης ετήσια έξοδα του προϋπολογισμού του συνδέσμου συν ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) για επισφαλείς εισπράξεις.

Εάν τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου επιδείξουν αμέλεια για τον καθορισμό των τελών ύδρευσης στο ύψος που πρέπει, βαρύνονται αλληλέγγυα τα μέλη που έλαβαν την απόφαση, με το ύψος του απολεσθέντος ποσού από τη μη κάλυψη των ετήσιων εξόδων.

Άρθρο 7

Τα τέλη ύδρευσης που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 6 αυτού του κανονισμού στους Δήμους, μέλη του Συνδέσμου, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τα τοπικά τους διαμερίσματα που κάνουν χρήση της παροχής νερού από τον σύνδεσμο, βεβαιώνονται και εισπράττονται ως εξής:

α) Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου με τα αρμόδια όργανά του προβαίνει κάθε τρίμηνο στην επιμέτρηση των υδρομετρητών του συνδέσμου που παρέχεται το νερό στα τοπικά διαμερίσματα των δήμων μελών του συνδέσμου και στη συνέχεια, τον επόμενο μήνα, κάθε τριμήνου, βεβαιώνει το τέλος ύδρευσης χωριστά για κάθε τοπικό διαμέρισμα και αποστέλλει αμέσως μέσα στο μήνα το βεβαιωθέν ποσό στους υπευθύνους δήμους μέλη του συνδέσμου για την εξόφληση του λογαριασμού του τέλους ύδρευσης εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από της βεβαιώσεως.

β) Εάν ο Δήμος δεν εξοφλήσει τον λογαριασμό του τέλους ύδρευσης μέσα στην ως άνω προθεσμία όλων ή μερικών τοπικών διαμερισμάτων ο σύνδεσμος προβαίνει εντός 10ημέρου από της λήξης της προθεσμίας στη διακοπή παροχής νερού των τοπικών διαμερισμάτων που δεν έχει εξοφληθεί ο λογαριασμός του τέλους ύδρευσης.

Για την επανασύνδεση αρμόδια είναι η εκτελεστική επιτροπή του Συνδέσμου η οποία και επιβάλλει πρόστιμο τέλους σύνδεσης σε ποσοστό είκοσι στα εκατό (20%) του τριμηνιαίου λογαριασμού τέλους ύδρευσης για το οποίο έγινε η διακοπή. Πάντως επανασύνδεση της παροχής νερού δε γίνεται σε καμιά περίπτωση χωρίς να εξοφληθεί ο λογαριασμός.

Άρθρο 8

Όταν κατά την επιμέτρηση της κατανάλωσης νερού που θα γίνεται κάθε τρίμηνο, βρίσκονται χαλασμένα ή καθ' οιονδήποτε τρόπο σταματημένα υδρόμετρα που δεν μετρούσαν την ποσότητα νερού που κατανάλωσαν τα τοπικά διαμερίσματα των δήμων, μελών του συνδέσμου θα λαμβάνεται υπόψη η αντίστοιχη τριμηνιαία ένδειξη του προηγούμενου έτους η οποία θα προσαυξάνεται κατά ποσοστό δέκα στα εκατό (10%) και θα γίνεται αμέσως η σχετική ενημέρωση των δήμων μελών του συνδέσμου και ο σύνδεσμος θα προβαίνει στην επιδιόρθωση ή την αντικατάσταση των υδρομέτρων.

Άρθρο 9

Ο σύνδεσμος έχει την ευθύνη της συντήρησης και καλής λειτουργίας των αντλιοστασίων, του δικτύου ύδρευσης μέχρι τις δεξαμενές των τοπικών διαμερισμάτων των δήμων, του καθαρισμού των δεξαμενών, της υγιεινής κατάστασης αυτών και της χλωρίωσης του νερού των δεξαμενών και γενικά όλου του έργου ύδρευσης μέχρι και τις δεξαμενές νερού.

Πέραν του σημείου αυτού αρμόδια, υπεύθυνα και υπόλογα είναι τα μέλη του συνδέσμου που υδροδοτούνται από το σύνδεσμο.

Άρθρο 10

Οι υδρολήπτες μέλη του συνδέσμου δεν έχουν κανένα δικαίωμα έναντι του συνδέσμου για κάθε διακοπή παροχής νερού που οφείλεται α) στην ελάττωση της πίεσης της παροχής νερού των αγωγών του συνδέσμου, β)στη βλάβη ή μεταβολή των εγκαταστάσεων του έργου ύδρευσης του συνδέσμου, γ) στη διακοπή από τη ΔΕΗ του ηλεκτρικού ρεύματος στα αντλιοστάσια του συνδέσμου για οποιοδήποτε λόγο πλην αυτής της μη πληρωμής της αξίας του ηλεκτρικού ρεύματος στη ΔΕΗ από το σύνδεσμο, δ) για οποιοδήποτε λόγο που εντάσσεται σε ανωτέρα βία.

Άρθρο 11

Στις περιπτώσεις έλλειψης νερού, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες το νερό θα διανέμεται στα τοπικά διαμερίσματα των δήμων μελών του συνδέσμου σε κυβικά μέτρα, αναλόγως του πληθυσμού αυτών, βάση της τελευταίας απογραφής, με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του συνδέσμου.

Άρθρο 12

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού δύναται το διοικητικό συμβούλιο του συνδέσμου, εφόσον υπάρχει, διαπιστωμένα, επάρκεια νερού να χορηγεί παροχή νερού ιδιαίτερα σε οικίες με ειδικό τιμολόγιο κατά την κρίση του διοικητικού συμβουλίου.

Ο σύνδεσμος διατηρεί το δικαίωμα της μείωσης της παρεχόμενης ποσότητας νερού ή ακόμα και τη διακοπή της παροχής νερού, χωρίς να φέρει καμία ευθύνη, έναντι κανενός, σε περίπτωση που δεν υπάρχει επάρκεια νερού κατά την κρίση του διοικητικού συμβουλίου του συνδέσμου.

Άρθρο 13

α) Η κατά το άρθρο 12, αυτού του κανονισμού χορήγηση παροχής νερού, θα γίνεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου υδρολήπτη και της χορήγησης σ' αυτόν σχετικής έγγραφης άδειας από τον Πρόεδρο του συνδέσμου.

β) Η παροχή νερού θα είναι διαμέτρου μισής ίντσας και θα τοποθετείται υδρόμετρο, στην αρχή της παροχής και σε εμφανές σημείο, εκτός εάν διαφορετικά αποφασίσει σε συγκεκριμένη ειδική περίπτωση, το διοικητικό συμβούλιο του συνδέσμου.

γ) Η υδραυλική εγκατάσταση και τα υδρόμετρα τοποθετούνται και επισκευάζονται από το σύνδεσμο ο οποίος είναι υπεύθυνος και για την καλή λειτουργία τους.

δ) Η επιμέτρηση των υδρομέτρων των παροχών νερού του άρθρου 12 αυτού του κανονισμού θα γίνεται κάθε εξάμηνο και θα βεβαιώνεται υποχρεωτικά μέσα σε διάστημα (1) μηνός από την επιμέτρηση των υδρομέτρων.

ε) Κατά τα λοιπά ισχύουν για τους ως άνω υδρολήπτες ότι ισχύει και για τους υδρολήπτες μέλη του συνδέσμου.

Άρθρο 14

Όλοι οι μέχρι σήμερα υδρολήπτες, πλην αυτών των τοπικών διαμερισμάτων των δήμων μελών του συνδέσμου μας, πρέπει υποχρεωτικά, εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών, να υποβάλλουν στο σύνδεσμο, νέα αίτηση παροχής νερού, με σκοπό να ερευνηθεί εάν είναι νόμιμες οι υπάρχουσες παροχές και εάν έχει πληρωθεί το τέλος σύνδεσης παροχής.

Εφεξής το τέλος σύνδεσης παροχής για τους νέους υδρολήπτες θα ανέρχεται στο ποσό των 300 ευρώ, δυναμένου να αυξάνεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου.

Άρθρο 15

Ότι δεν προβλέπεται από τον κανονισμό αυτό θα επιλύεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του συνδέσμου.

Άρθρο 16

Η εκτέλεση και η εφαρμογή αυτού του κανονισμού ανατίθεται στον Πρόεδρο, ο οποίος καθίσταται προσωπικά υπεύθυνος για κάθε αντικανονισμακή περίπτωση.

Ο κανονισμός αυτός πρέπει να τυπωθεί, με φροντίδα του προέδρου, σε ικανό αριθμό αντιτύπων και να σταλεί στους δήμους, μελών του συνδέσμου και στα τοπικά διαμερίσματα για τις παραπέρα δικές τους υποχρεώσεις και ενέργειες που απορρέουν από αυτό τον κανονισμό.

Ο Πρόεδρος

Τα μέλη

Αναστασόπουλος Στυλιανός

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ

**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ
ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ**

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΕ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
WATER SYSTEMS MANAGEMENT - QUALITY CONTROL

ΛΕΩΦ. ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 104, ΑΘΗΝΑ 115 27
Τηλ.: 210 74.70.500-2, Fax: 210 74.70.501

Δοκιμές
Αρ.Πιστ.102

Πιστοποιητικό Εργαστηριακών Αναλύσεων

Αριθμός Πρωτοκόλου: 16627

Ταυτότητα Δείγματος: **ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΩΩΜΗΣ-Δ.Δ ΒΟΥΡΝΑΖΙΟΥ**

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή : **Κανονική**

Κωδικός δείγματος: **1742439**

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	11
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	18
Ολικά Κολοβακτηριειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	0
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	0
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	0

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

1. Η ημερομηνία και η ώρα δειγματοληψίας, ο δειγματολήπτης καθώς και τα σημεία δειγματοληψίας είναι κατά δήλωση του πελάτη.
2. Οι τιμές των αποτελεσμάτων για το δείγμα με κωδικό αριθμό εργαστηρίου 1742439 είναι εντός των ορίων που καθορίζονται στην Κοινή Υπουργική Απόφαση Υ2/2600/2001, όπως δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 892/Β/11-07-2001.
3. Οι τιμές των αποτελεσμάτων για τα δείγματα με κωδικούς αριθμούς εργαστηρίου 1742431, 1742433, 1742435 και 1742437 είναι εκτός των ορίων που καθορίζονται στην Κοινή Υπουργική Απόφαση Υ2/2600/2001, όπως δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 892/Β/11-07-2001.
4. Τα αποτελέσματα των αναλύσεων σχετίζονται μόνο με τα δείγματα και τις παραμέτρους που αναλύθηκαν και δεν αφορούν στη συνολική ποιότητα του νερού, οι παράμετροι του οποίου πρέπει να είναι σύμφωνες με όλες εκείνες που προβλέπονται από την Κοινή Υπουργική Απόφαση Υ2/2600/2001.
5. Τα δείγματα αναλύθηκαν εντός 24 ωρών από τη δηλούμενη ώρα δειγματοληψίας.

Παράσκευή 19/10/2007

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

ΡΟΥΚΑΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ -ΥΓΙΕΙΟΝΟΛΟΓΟΣ

Το copyright του παρόντος Πιστοποιητικού ανήκει στο Εργαστήριο που το εξέδωσε και δε δύναται να αναπαραχθεί, χωρίς τη γραπτή έγκριση του Εργαστηρίου, παρά μόνο σε πλήρη μορφή.

3602
26-10-2007

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΕ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
WATER SYSTEMS MANAGEMENT - QUALITY CONTROL

ΛΕΩΦ. ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 104, ΑΘΗΝΑ 115 27
Τηλ.: 210 74.70.500-2, Fax: 210 74.70.501

Δοκιμές
Αρ.Πιστ.102

Πιστοποιητικό Εργαστηριακών Αναλύσεων

Αριθμός Πρωτοκόλου: 16627

Στοιχεία Πελάτη: ΔΗΜΟΣ ΙΘΩΜΗΣ

Υπεύθυνος δειγματοληψίας: ΔΗΜΟΣ ΙΘΩΜΗΣ

Ημ/νία δειγματοληψίας: 14/10/2007

Ημ/νία έναρξης αναλύσεων: 15/10/2007

Ημ/νία παραλαβής: 15/10/2007

Ημ/νία περάτωσης αναλύσεων: 18/10/2007

Ταυτότητα Δείγματος: ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ. ΒΑΛΥΡΑΣ

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή : Κανονική

Κωδικός δείγματος: 1742431

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	14
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	7
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	6

Ταυτότητα Δείγματος: ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ ΒΑΛΥΡΑΣ

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή : Κανονική

Κωδικός δείγματος: 1742433

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	113
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	138
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	5
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	2
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	0

Παρασκευή 19/10/2007

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

ΡΟΥΚΑΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ -ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΣ

Το copyright του παρόντος Πιστοποιητικού ανήκει στο Εργαστήριο που το εξέδωσε και δε δύναται να αναπαραχθεί, χωρίς τη γραπτή έγκριση του Εργαστηρίου, παρά μόνο σε πλήρη μορφή.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΕ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
WATER SYSTEMS MANAGEMENT - QUALITY CONTROL

ΛΕΩΦ. ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 104, ΑΘΗΝΑ 115 27
Τηλ.: 210 74.70.500-2, Fax: 210 74.70.501

Δοκιμές
Αρ.Πιστ.102

Πιστοποιητικό Εργαστηριακών Αναλύσεων

Αριθμός Πρωτοκόλου: 16938

Ταυτότητα Δείγματος: **ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ ΖΕΡΜΠΙΣΙΑΣ**

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή: **Κανονική**

Κωδικός δείγματος: **1745593**

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	0
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	0
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	0

Ταυτότητα Δείγματος: **ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ 1**

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή: **Κανονική**

Κωδικός δείγματος: **1745595**

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	121
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	146
Ολικά Κολοβακτηριειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	3
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	2
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	0

Παρασκευή 9/11/2007

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

ΡΟΥΚΑΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ -ΥΓΙΕΙΟΝΟΛΟΓΟΣ

Το copyright του παρόντος Πιστοποιητικού ανήκει στο Εργαστήριο που το εξέδωσε και δε δύναται να αναπαραχθεί, χωρίς τη γραπτή έγκριση του Εργαστηρίου, παρά μόνο σε πλήρη μορφή

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΕ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
WATER SYSTEMS MANAGEMENT - QUALITY CONTROL

ΛΕΩΦ. ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 104, ΑΘΗΝΑ 115 27
Τηλ.: 210 74.70.500-2, Fax: 210 74.70.501

Πιστοποιητικό Εργαστηριακών Αναλύσεων

Αριθμός Πρωτοκόλου: 16939

Ταυτότητα Δείγματος: **ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ ΡΕΥΜΑΤΙΑΣ**

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή : **Κανονική**

Κωδικός δείγματος: **1745592**

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
ΑΜΜΩΝΙΟ	ISO 7150/1:1984 (E)	mg/l	0,50	<0,01
ΓΕΥΣΗ	-	-	-	Αποδεκτή
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΙΜΟΤΗΤΑ (25οC)	ISO 7888:1995 (E)	μS/cm	2500	486
ΘΟΛΟΤΗΤΑ	ISO 7027:1999 (E)	FNU	-	0,58
ΟΣΜΗ	-	-	-	Αποδεκτή
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΙΟΝΤΩΝ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ (25οC)	ISO 10523:1994 (E)	ΜΟΝΑΔΕΣ pH	6,5<pH<9,5	7,51
ΧΡΩΜΑ	ISO 7887:1994 (E)	mg/l Pt	-	<5

Ταυτότητα Δείγματος: **ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ ΖΕΡΜΠΙΣΙΑΣ**

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή : **Κανονική**

Κωδικός δείγματος: **1745594**

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
ΑΜΜΩΝΙΟ	ISO 7150/1:1984 (E)	mg/l	0,50	<0,01
ΓΕΥΣΗ	-	-	-	Αποδεκτή
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΙΜΟΤΗΤΑ (25οC)	ISO 7888:1995 (E)	μS/cm	2500	632
ΘΟΛΟΤΗΤΑ	ISO 7027:1999 (E)	FNU	-	0,15
ΟΣΜΗ	-	-	-	Αποδεκτή
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΙΟΝΤΩΝ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ (25οC)	ISO 10523:1994 (E)	ΜΟΝΑΔΕΣ pH	6,5<pH<9,5	7,43
ΧΡΩΜΑ	ISO 7887:1994 (E)	mg/l Pt	-	<5

Παρασκευή 9/11/2007

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΧΗΜΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΝΗΣΙΑΝΑΚΗΣ

Το copyright του παρόντος Πιστοποιητικού ανήκει στο Εργαστήριο που το εξέδωσε και δε δύναται να αναπαραχθεί, χωρίς τη γραπτή έγκριση του Εργαστηρίου, παρά μόνο σε πλήρη μορφή.

ΔΗΜΟΣ ΙΘΩΜΗΣ
Αριθ. πρωτ. 3493
Ελήφθη 27-11-07

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΕ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
WATER SYSTEMS MANAGEMENT - QUALITY CONTROL

ΛΕΩΦ. ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 104, ΑΘΗΝΑ 115 27
Τηλ.: 210 74.70.500-2, Fax: 210 74.70.501

Δοκιμές
Αρ.Πιστ.102

Πιστοποιητικό Εργαστηριακών Αναλύσεων

Αριθμός Πρωτοκόλου: 16938

Στοιχεία Πελάτη: ΔΗΜΟΣ ΙΘΩΜΗΣ
Υπεύθυνος δειγματοληψίας: ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ημ/νία δειγματοληψίας: 5/11/2007 Ημ/νία έναρξης αναλύσεων: 6/11/2007

Ημ/νία παραλαβής: 6/11/2007 Ημ/νία περάτωσης αναλύσεων: 9/11/2007

Ταυτότητα Δείγματος: ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ. ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΥ

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή: Κανονική

Κωδικός δείγματος: 1745589

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	12
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	18
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	8
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	4
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	3

Ταυτότητα Δείγματος: ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ. ΡΕΥΜΑΤΙΑΣ

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή: Κανονική

Κωδικός δείγματος: 1745591

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	7
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	3
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	3

Παρασκευή 9/11/2007

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

ΡΟΥΚΑΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ -ΥΓΙΕΙΟΝΟΛΟΓΟΣ

Το copyright του παρόντος Πιστοποιητικού ανήκει στο Εργαστήριο που το εξέδωσε και δε δύναται να αναπαραχθεί, χωρίς τη γραπτή έγκριση του Εργαστηρίου, παρά μόνο σε πλήρη μορφή.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΕ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
WATER SYSTEMS MANAGEMENT - QUALITY CONTROL

ΛΕΩΦ. ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 104, ΑΘΗΝΑ 115 27
Τηλ.: 210 74.70.500-2, Fax: 210 74.70.501

Δοκιμές
Αρ.Πιστ.102

Πιστοποιητικό Εργαστηριακών Αναλύσεων

Αριθμός Πρωτοκόλλου: 16627

Ταυτότητα Δείγματος: **ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ ΛΑΜΠΑΙΝΑΣ**

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή : **Κανονική**

Κωδικός δείγματος: **1742435**

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	3
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	0
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	0

Ταυτότητα Δείγματος: **ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΔΗΜΟ ΙΘΩΜΗΣ-Δ.Δ ΑΡΣΙΝΟΗΣ**

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή : **Κανονική**

Κωδικός δείγματος: **1742437**

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 22 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Αερόβιοι Μικροοργανισμοί 37 οC	ISO 6222:1999 (E)	cfu/ml	-	>300
Ολικά Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	52
Κολοβακτηρίδια	ISO 9308-1:2000 (E)	cfu/100ml	0	33
Εντερόκοκκοι	ISO 7899/2-2000 (E)	cfu/100ml	0	5

Παρασκευή 19/10/2007

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

ΡΟΥΚΑΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ -ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΣ

Το copyright του παρόντος Πιστοποιητικού ανήκει στο Εργαστήριο που το εξέδωσε και δε δύναται να αναπαραχθεί, χωρίς τη γραπτή έγκριση του Εργαστηρίου, παρά μόνο σε πλήρη μορφή.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΕ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
WATER SYSTEMS MANAGEMENT - QUALITY CONTROL

ΛΕΩΦ. ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 104, ΑΘΗΝΑ 115 27
Τηλ.: 210 74.70.500-2, Fax: 210 74.70.501

Πιστοποιητικό Εργαστηριακών Αναλύσεων

Αριθμός Πρωτοκόλου: 16939

Ταυτότητα Δείγματος: **ΝΕΡΟ ΑΠΟ Δ.Δ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ 1**

Κατάσταση Δείγματος κατά την παραλαβή: **Κανονική**

Κωδικός δείγματος: **1745599**

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα Μέτρησης	Παραμετρική Τιμή	Αποτέλεσμα
ΑΜΜΩΝΙΟ	ISO 7150/1:1984 (E)	mg/l	0,50	<0,01
ΑΡΣΕΝΙΚΟ, As	ΑΡΗΑ 3114	μg/l	10	<1
ΓΕΥΣΗ	-	-	-	Αποδεκτή
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΙΜΟΤΗΤΑ (25οC)	ISO 7888:1995 (E)	μS/cm	2500	677
ΘΟΛΟΤΗΤΑ	ISO 7027:1999 (E)	FNU	-	2,2
ΚΑΔΜΙΟ, Cd	ΑΡΗΑ 3113	μg/l	5,0	<0,015
ΜΑΓΓΑΝΙΟ, Mn	ΑΡΗΑ 3113	μg/l	50	2,34
ΜΟΛΥΒΔΟΣ, Pb	ΑΡΗΑ 3113	μg/l	25	<1
ΟΣΜΗ	-	-	-	Αποδεκτή
ΣΙΔΗΡΟΣ, Fe	ΑΡΗΑ 3113	μg/l	200	90,6
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΙΟΝΤΩΝ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ (25οC)	ISO 10523:1994 (E)	ΜΟΝΑΔΕΣ pH	6,5<pH<9,5	7,26
ΧΡΩΜΑ	ISO 7887:1994 (E)	mg/l Pt	-	<5

Παρασκευή 9/11/2007

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΧΗΜΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΝΗΣΙΑΝΑΚΗΣ

Το copyright του παρόντος Πιστοποιητικού ανήκει στο Εργαστήριο που το εξέδωσε και δε δύναται να αναπαραχθεί, χωρίς τη γραπτή έγκριση του Εργαστηρίου, παρά μόνο σε πλήρη μορφή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ

**ΝΟΜΟΙ – ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΩΝ**

**ΝΟΜΟΙ - ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΩΝ**

1. 75/440/ΕΟΚ/16.6.75 (L) Περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων επιφάνειας που προορίζονται για την παραγωγή ποσίμου ύδατος.

2. 76/160/ΕΟΚ/8.12.75 (L) Περί της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης.

3. 76/464/ΕΟΚ/4.5.76 (L) Περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας

4.77/795/ΕΟΚ/12.12.77 (D) Περί καθιέρωσης κοινής διαδικασίας ανταλλαγής πληροφοριών για την ποιότητα των γλυκών επιφανειακών υδάτων της Κοινότητας

5. 78/659/ΕΟΚ/18.7.78 (L) Περί της ποιότητας των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων.

6. 79/869/ΕΟΚ/9.10.79 (L) Περί των μεθόδων μετρήσεως και περί της συχνότητας των δειγματοληψιών και της αναλύσεως των επιφανειακών υδάτων τα οποία προορίζονται για την παραγωγή πόσιμου ύδατος στα Κράτη Μέλη.

7.79/923/ΕΟΚ/30.10.79 (L) Περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων για οστρακοειδή.

8. 80/68/ΕΟΚ/17.12.79 (L) Περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες.

9. 80/778/ΕΟΚ/15.7.80 (L) Περί της ποιότητας του ποσίμου νερού.

10. 86/85/ΕΟΚ/6.3.86 (D) Για την καθιέρωση κοινοτικού συστήματος πληροφόρησης για τον έλεγχο και τη μείωση της ρύπανσης που προξενεί η απόρριψη υδρογονανθράκων και άλλων επικίνδυνων ουσιών στη θάλασσα.

11. 91/271/ΕΟΚ/21.5.91 (L) Για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

12. 91/676/ΕΟΚ/12.12.91 (L) Για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης.

13. 92/446/ΕΟΚ/27.7.92 (D) Περί των ερωτηματολογίων για τις οδηγίες που αφορούν τον τομέα των υδάτων.

14. 2158/ΕΟΚ/28.7.93 (R) Για την εφαρμογή τροποποιήσεων της διεθνούς σύμβασης για την ασφάλεια της ζωής στη θάλασσα του 1974, καθώς και της διεθνούς σύμβασης για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία του 1973, για τους σκοπούς του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθμ.613/91.

15. 00/327/ΕΟΚ/22.12.00 (L) Για τις νομοθετικές και άλλες Πράξεις-Θέσπιση Πλαισίου Κοινοτικής Δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η

Β.Δ. 344/3-6-60 ΣΥΣΤΑΣΗ Γ.Ο.Ε.Β.

B. Δ. 13-9-59.

B. Δ. 344/3-6-60

Περί Συστάσεως Γενικών Οργανικών

Εργείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.) Παρίσι

Diamant

344-10

75c

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
75

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- 342. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Β. Α. της 28.4.1959 απερί 'Οργανισμού Σχολής 'Ηλεκτροτεχνιτών Β. Ν.» 1
- 343. Περί κατανομής του καθαρού προϊόντος των Κρατικών Λαχείων. 2
- 344. Περί συστάσεως Γενικού 'Οργανισμού 'Εργείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.) Παισίων 3
- 345. Περί τροποποιήσεως του από 25--10)8.11.58 Β. Διατάγματος, περί τροποποιήσεως του άρθρου 4 του από 2.9.55--2.1.56 Β. Διατάγματος απερί έγκρίσεως Κανονισμού 'Εσωτερικής 'Υπηρεσίας του Ταμείου 'Ασφαλίσεως 'Αρτηριακών, Μυλεργατών -- Μακρονοσηλευτών (Φ.Ε.Κ. τεύχος Α' της 8.11.1958) 4
- 346. Περί αντικαταστάσεως του άρθρου 11 του Καταστατικού του Ταμείου 'Ασφαλίσεως Προσωπικού 'Εμπορικής Τραπεζής της 'Ελλάδος. 5

- 347. Περί τροποποιήσεως των άρθρων 18 και 25 του Καταστατικού του Ταμείου 'Ασφαλίσεως Προσωπικού 'Εμπορικής Τραπεζής της 'Ελλάδος. 6
- 348. Περί τροποποιήσεως της παρ. 1 του άρθρου 26 του Διατάγματος περί οργανώσεως λειτουργίας του Κλάδου 'Ασθνεσίας του Ταμείου 'Ασφαλίσεως Προσωπικού 'Εμπορικής Τραπεζής της 'Ελλάδος 7

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Περί ρυθμίσεως θεμάτων αναγομένων εις την έξ 'Ελλάδος διαχειρίσειν του, υπό των Ναυτιλιακών 'Επιχειρήσεων η των πλοιοκτητών κιομένου συναλλάγματος. 8
- Περί αντικαταστάσεως εκκαθαριστού Τραπεζικής Κρήτης. 9

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

- Διόρθωσις ημαρτημένων εν τώ υπ' αριθ. 258)16.1.1960 Β.Δ. περί διοικήσεως και οργανώσεως του Ταμείου 'Αεροπορικής 'Αμύνης 10
- Διόρθωσις ημαρτημένων εν τώ υπ' αριθμόν 331) 11.5.1960 Β. Διατάγματι του 'Υφυπουργού 'Εθνικής 'Αμύνης 11
- Διόρθωσις ημαρτημένων εις τώ από 6.5.60 Β. Δ. αρμοδιότητος 'Υπουργείου Παιδείας. 12

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 342

(1)

Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Β. Ν. της 28.4.1959 απερί 'Οργανισμού Σχολής 'Ηλεκτροτεχνιτών Β.Ν.».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

'Εχοντες υπ' όφιν:

- α) Τά άρθρα 1,2,4, και 6 του Α.Ν. 428)37 απερί της έν τώ Β.Ν. 'Εκπαιδύσεως» (ΦΕΚ 15Α)37).
- β) Τό Ν.Δ. 269)47 απερί Συνεργείου Ραδιοεντοπισμού, περί τεχνικού 'Ανθυποβρυχιακού τμήματος κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 70Α) 47), ως τούτο έτροποιώθη μεταγενετέρως υπό τού Ν. 732) 1948 (ΦΕΚ 181Α)48) και τού Ν. 1682)51» (ΦΕΚ 60Α) 51).
- γ) Τό άρθρον 13 του Ν. 6321)34 απερί Συνεργείων του κατά θάλασσαν Στρατού» (ΦΕΚ 355Α)34), ως τούτο αντικατεστάθη διά τού άρθρου 5 του Ν. 1682)51» (ΦΕΚ 60Α)51).
- δ) Τό άρθρον 3 του Ν. 3923)1958 απερί προσθήκης διατάξεων τινων εις τόν Ν. 6321)34 απερί Συνεργείων του κατά θάλασσαν Στρατού και έτέρων τινων διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 2Α) 1959).
- ε) Τό άρθρον 3 του Α.Ν. 1554)39 απερί τροποιώσεως των διατάξεων του Ν.6321)34 κ.λ.π.» (ΦΕΚ 10Α)39), ως τούτο έτροποιώθη μεταγενετέρως υπό τού άρθρου 6 του Ν. 1682)51 και τού Ν. 3266)55 (Φ.Ε.Κ. 158Α)55).

- στ) Τό άρθρον 15 (παραγρ. 3β) του Ν.Δ. 2387)53 απερί 'Υπουργείου 'Εθνικής 'Αμύνης κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 108Α)53).
- ζ) Τήν υπ' αριθ. 31423)19.5.1958 'Υπουργικήν απόφασιν απερί αναθέσεως αρμοδιοτήτων εις τόν 'Υφυπουργόν 'Εθνικής 'Αμύνης» (ΦΕΚ 147Β)1958).
- η) Πρότασιν του ΓΕΝ, γνωμοδότησιν τού Α.Ν.Σ. και τήν υπ' αριθ. 250)1960 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου 'Επικρατείας, προτάσει του 'Ημετέρου επί της 'Εθν. 'Αμύνης 'Υφυπουργού, άπεφασίσασμεν και διατάσσασμεν:

'Αρθρον 1.

- 1. Εις τώ από 28.4.1959 Β. Διατάγμα απερί 'Οργανισμού Σχολής 'Ηλεκτροτεχνιτών Β.Ν.» (ΦΕΚ 93Α)59), κατ' άρθρον, παράγραφον και έδάφιον, έπιφέρονται τροποιώσεις ως έν ταις έπομέναις παραγράφοις όρίζεται:
- 2. 'Η παράγραφος 2 του άρθρου 22 αντικαθίσταται υπό της ακόλουθου:
- α2. 'Η έξεταστική έπιτροπή των εισαγωγικών έξετάσεων, όριζομένη δι' 'Υπουργικής 'Απαράσεως, συγκροτείται έν τού Διοικητού του Κέντρου 'Εκπαιδύσεως «ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ» (ΚΕ)ΚΑΝ), ως Προέδρου, δύο (2) 'Αξιωματικών ως μελών, έξ ών ό εις 'Ανώτερος Τεχνικός 'Αξιωματικός Β.Ν. και ό έτερος ό Διευθυντής Σπουδών της Σχολής Π)Τ. ενός 'Ανωτέρου μαχίμου 'Αξιωματικού ως 'Υπουργικού 'Επιτρόπου, άνευ δικαιώματος καθολογίας και ενός κατωτέρου 'Αξιωματικού Β.Ν. ως Γραμματέως. Διά τήν ψυχροτεχνικήν έξέτασιν όρίζεται συμπληρωματικός εις ειδικωμένους 'Αξιωματικούς ως τέταρτον μέλος της έξεταστικής 'Επιτροπής και εις 'Αξιωματικός ως αναπληρωματικός αύτου».

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 23 αντικαθίσταται υπό της ακόλουθου:

«3. Μετά την τοιχολόγησιν των αποτελεσμάτων της δημοσιολογικής εξέτασεως περί της τῆς άρθρου 21 του παρόντος και εντός 48ώρου ἀπ' αυτής, ὁ Πρόεδρος τῆς Επιτροπῆς των ἐξετάσεως καλεῖ τους κριθέντας κατάλληλους ὅπως προσέλθωσιν εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὸ Κέντρον Ἰπλολογῆς τοῦ Β.Ν. ἵνα ὑποστῶσι τὴν ψυχολογικὴν δοκιμασίαν. Ἡ σχετικὴ πρόκλησις τοιχολλᾶται παρὰ τὴν ἐξέθωρον τοῦ Καταστήματος Γ.Β.Ν.»

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 28 αντικαθίσταται υπό της ακόλουθου:

«1. Καθ' ἡμέραν ὀριζομένην παρὰ τοῦ Διοικητοῦ οἱ μὲν τῆς τέχνης Π)Γ οἱ συμπληρώσαντες τὸ 17 ἔτος τῆς ἡλικίας των ἔτι δὲ καὶ οἱ καταταγέντες μὲν τῶν τεχνῶν Π)Γ καὶ (Η) καὶ ΔΒ, μετὰ τὸ πέρας τῆς προπαιδευσεὶς των, ὁρίζονται νεννομισμένον ὄρον ἐν ἐπιτημῶ τελευτῆ τῆς Σχολῆς.»

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ άρθρου 1 Β Διατάγμα, ἐπιφέρονται κατ' ἄρθρον καὶ παράγραφον τροποποιήσεις ὡς ἐν ταῖς ἐπομέναις παραγράφαις ὀρίζεται:

2. Η παράγραφος 3 τοῦ άρθρου 47 αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

3. Οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες τῶν παραιτουμένων μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ἢ οἱ ἴδιοι οἱ μαθηταί, ἐφ' ὅσον εἶχον ἐνηλικιωθῆ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατατάξεώς των, ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ἀποζημιώσιν διὰ τὰς δαπάνας ἄς ὑπέστη, τὸ Κρότος διὰ τὴν διατροφήν, ἱματισμόν, πλὴν τοῦ ἐπιτρεπόμενου τοιοῦτου, μισθοδοσίαν καὶ ἐκπαίδευσιν τούτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Σχολῇ φοιτήσεώς των, πρὸς ὀριζομένην ἐν ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀγωγῆς. (Ἄρθρ. 2 καὶ 6 Ν. 1082)1951).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀγωγῆς Ὑπουργοῦν ἐννοεῖται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Ἰουνίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΘΕΩΜΕΛΗΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 343

Περὶ κατονομῆς τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῶν Κρατικῶν Λαχείων.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. 2038)1939 καὶ τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν. Δ. 3717)1957, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 134243)19.5.1968 πράξιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιεύσασαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 144) 9.5.1958 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Β'), 3) τὴν ἀπὸ 10.5.1960 νόμον τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων καὶ 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 308)1960 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάξασμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ καθαρὸν προϊόν τῶν Κρατικῶν Λαχείων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1960 κατανέμεται ὡς ἀκολουθῶς:

- 1. Εἰς τὸ Πατριωτικὸν Ἔθνημα Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ποσοστὸν 70%, μὴ δυνατόν νὰ ὑπερβῇ τὸ ἰσὸν τῶν εἰσῶν ἐπὶ ἑκατομμυρίων (27.000.000).
- 2. Εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν ποσοστὸν 10%, ἢ δυνατόν νὰ ὑπερβῇ τὸ πῦρον τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων (4.000.000).
- 3. Εἰς τὸ Παιδιὸν Ἑθνικοῦ Σχολίου ποσοστὸν 1%, μὴ νάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ πῦρον τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000).

4. Εἰς τὸ Δημόσιον ποσοστὸν 19%), ὡς καὶ τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον ποσόν, ὅπερ ἤθελε προκύψῃ πέραν τῶν ἀνωτέρων ὀρίων, δεῖνα καθορίζεται διὰ τὴν Π.Δ.Κ.Π.Α., Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν καὶ Ἑθνικὸν Σχολίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀνατίθειται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰουνίου 1960.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Δ. ΛΑΙΠΡΑΝΤΗΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 344

Περὶ συστάσεως Γενικοῦ Ὑπονομοῦ Ἑργῶν Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.) Ἡμεῖσου.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὰς διατάξεις 1) τοῦ Ν. Διατάγματος 3881)58 ἀπερὶ ἔργων Ἑργῶν Βελτιώσεων, 2) τοῦ ἀπὸ 16.8.59 Β. Διατάγματος ἀπερὶ δικαιωμάτων καὶ υποχρεώσεων τῶν μελῶν Ὑπονομοῦ Ἑργῶν Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.), ὡς καὶ τῶν γενικῶν ἔργων τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῶν, 3) τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος ἀπερὶ Ὑπονομοῦ Ἑργῶν Βελτιώσεων, 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 5)10.2.60 γνωμοδότησιν τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἑργῶν Βελτιώσεων, 5) τὴν ὑπ' ἀριθ. 201)1960 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάξασμεν:

Ἄρθρον 1.

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα καὶ Νομικὴ Προσωπικότης τοῦ Ὑπονομοῦ.

1. Συστᾶται Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν Γενικὸς Ὑπονομὸς Ἑργῶν Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.) Ἡμεῖσου.

2. Ἔδρα τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. ὀρίζεται ἡ πόλις τῶν Κοζανῶν.

Ἄρθρον 2.

Σκοποὶ - Ἀρμοδιότητες καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Ὑπονομοῦ.

1. Σκοποὶ τοῦ ὡς ἄνω Ὑπονομοῦ εἶναι:

- α) Ἡ ἐντὸς τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας του:
- αα) Συντήρησις καὶ λειτουργία τῶν ὑπαρξόντων ἔργων Α' τάξεως ἀρμοδιότητος Ὑπονομοῦ Γεωργίας.
- αβ) Μελέτη καὶ κατασκευὴ συμπληρωματικῶν ἔργων πρὸς ἐξασφάλισιν καλύτερας ἀποδόσεως αὐτῶν, ἢ καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ὑφιστομένων τοιοῦτων.
- β) Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ εἰσπραξίν των πάσης φύσεως εἰσφορῶν παρὰ τῶν ὀφειλουμένων ἐκ τῶν ἐργασιαστικῶν ἔργων Α' καὶ Β' τάξεως τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπονομοῦ, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν καὶ υποχρεώσεων αὐτοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3881)58.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τοῦ Ὑπονομοῦ ἀνήκει:

- α) Ἡ ἀπ' εὐθείας διοίκησις ἔργων Α' τάξεως ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, καὶ ἔργων Β' τάξεως μέχρι συστάσεως τῶν οἰκείων Τοπικῶν Ὑπονομῶν Ἑργῶν Βελτιώσεων (Τ.Ο.Ε.Β.).
- β) Ὁ προγραμματισμὸς καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων Τ.Ο.Ε.Β. ἐκτελουμένων ἔργων συντηρήσεως.
- γ) Ἡ λήψις παντὸς μέτρου διὰ τὴν πληρετέραν τεχνικὴν καὶ γεωργικὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας του ἐργασιαστικῶν ἔργων, ἐν συνεργασίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπονομοῦ Γεωργίας.

βά
ρα
μο
φο

βά
Υ
το
το
ρο
χο
σε
Υ

τα
ἄρ
πε
ρε
δο

ση
ἀπ
ὡς
τό

π
Γε

σο
τέ

νο
δο

χο
ὡς
Γε
τι

ρο
σε

χο
σε
νε

δ) Η έποπτεία και έγκρισις διά τής τεχνικής του υπηρεσίας των υπό των ΤΟΕΒ τής δικαιοδοσίας του έκπονουμένων μελετών.

3. Έκτός των ανωτέρω ο Όργανισμός δύναται να ανάλαμβάνη και την κατασκευή, συντήρησιν και ολοκληρωσιν έτέρων έγγειοβελτιωτικών έργων, αρμοδιότητος Υπουργείου Δημοσίων Έργων ή Γεωργίας, ως έντολοδόχος αυτών, δι' άποφάσεως του αρμοδίου ή των αρμοδίων Υπουργών.

Άρθρον 3.

Περιοχή Δικαιοδοσίας Όργανισμοῦ.

1. Η περιοχή δικαιοδοσίας του Όργανισμοῦ περιλαμβάνει, έσσει του υπό τής Υπηρεσίας Έγγείων Βελτιώσεων (ΥΕΒ) Υπουργείου Γεωργίας θεωρημένου χάρτου, τα πεδινά τμήματα των λεκανών Κάτω και Άνω Μεσσηνίας, άτινα διαρρέονται υπό των ποταμών Παμίσου και Άριος και των χειμάρρων Ξηρίλα, Ηύρνακος, Αμφύτου, Χαρδέρου και Τσικιώνια και πλείστον μικροχειμάρρων, έμβαθύνω έγγιστα 160.000 στρεμμ., συμπίπτει δέ με την περιοχήν δικαιοδοσίας του τέως Υδραυλικού Τμήμου Παμίσου.

Άρθρον 4.

Μέλη.

Μέλη του Όργανισμοῦ καθίστανται ύποχρεωτικώς άπαντα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, τα έγοντα μίαν εκ των εις τὸ άρθρον 13 παρ. 3 του Ν.Δ. 3881/58 αναπερομένων σχέσεων πρὸς τὰς υπό των έργων δικαιοδοσίας του Όργανισμοῦ έξυπηλρετουμένας εκτάσεις και κειμένας εντός τής περιοχής δικαιοδοσίας του Όργανισμοῦ.

Άρθρον 5.

Υποχρεώσεις και Δικαιώματα Μελών.

Αί υποχρεώσεις και τὰ δικαιώματα των μελών του Όργανισμοῦ ουμίζονται διά των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του από 16.8.59 Β. Διατάγματος υπερί δικαιωμάτων και ύποχρεώσεων των μελών Όργανισμοῦ Έγγείων Βελτιώσεων, ως και των γενικών όρων του Καταστατικού αυτών.

Άρθρον 6.

Διοικητικόν Συμβούλιον.

1. Ο Όργανισμός διοικείται υπό έπταμελούς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ πέντε εκ των μελών του όποιου, μετά των ανσπληρωματικών των, όρίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, τὰ δέ υπόλοιπα δύο είναι αιρετά.

2. Μέγιστος συστάσεως των οικείων ΤΟΕΒ ο Όργανισμός διοικείται υπό πενταμελούς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως τῷ άρθρῳ 17 παρ. 3 του Ν.Δ. 3881/58.

3. Τὰ αιρετά μέλη μετά των αναπληρωματικών των εκλέγονται υπό των Διοικητικών Συμβουλίων των εν τῇ περιοχῇ δικαιοδοσίας του ΤΟΕΒ, ΤΟΕΒ.

Η χρονική διάρκεια τής εις τον ΤΟΕΒ εκπροσωπήσεως εκάστου ΤΟΕΒ, ή σειρά συμμετοχῆς του εις την εκπροσώπησιν, ως και ο χρόνος θητείας εκάστου αιρετού μέλους, καθορίζονται κατά τὰ υπό των παρ. 4 και 6 του άρθρου 44 του από 13.9.59 Β. Διατάγματος υπερί Όργανισμοῦ Έγγείων Βελτιώσεων) όριζόμενα.

4. Ο Πρόεδρος του Διοικητικοῦ Συμβουλίου και ο αναπληρωτής αυτού όρίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, προσάσει τής ΥΕΒ εκ των μελών δημοσίων υπαλλήλων.

5. Χρέη Γραμματέως ασκεί υπάλληλος του Όργανισμοῦ, όριζόμενος δι' άποφάσεως του Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

6. Η άποζημίωσις του Προέδρου, των μελών του Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ως και του Γραμματέως όρίζεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, προτάσει τής ΥΕΒ και βαρύνει τον προϋπολογισμόν του Όργανισμοῦ.

Άρθρον 7.

Έκπροσώπησις του Όργανισμοῦ.

Η εκπροσώπησις του Όργανισμοῦ, γίνεται κατά τὰ εν παρ. 8 του άρθρου 44 του από 13.9.59 Β. Διατάγματος όριζόμενα.

Άρθρον 8.

Λειτουργία Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

1. Τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον συνέρχεται εις συνεδρίασιν τακτικώς μεν εντός του πρώτου δεκαήμερου εκάστου μηνός, έκτάκτως δέ οσάκις αί άνάγκαι του Όργανισμοῦ καλῶσι τούτο, τῇ προσκλήσει του Προέδρου ή του αναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ή τής ΥΕΒ, ή τῇ έγγραφῳ αίτήσει τριών μελών του Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Είς πάσας τὰς περιπτώσεις ή πρόσκλησις δέον να περιέχη και τὰ συζητητέα θέματα.

2. Τὸ Συμβούλιον εύρίσκειται εν άπαυσία όταν παρίσταται πέντε τουλάχιστον των μελών αὐτοῦ.

3. Αί άποφάσεις του Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, εν ίσοψηφία μικώτης τής ψήφου του Προέδρου.

4. Τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον λαμβάνει άποφάσεις επί παντός θέματος άφορῶντος τον Όργανισμόν, συμφώνως τῇ κειμένη Νομοθεσίᾳ και τῷ παρόντι, ειδικώτερον δέ :

α) Έγκρίνει τὸς συνταστικόμενους υπό τής Υπηρεσίας του Όργανισμοῦ Κανονισμούς, Έσωτερικῆς Υπηρεσίας, Συντηρητέως και Λειτουργίας των Έργων κλπ. διατυπωθησόμενους κατά τὰς παραδεβαιγμένας άρχὰς τῆς διαπόσεως τῶς συνεταιριστικῆς όργανώσεως και τῶς ιδιωτικῆς επιχειρήσεως.

β) Άποφασίζει και έγκρίνει τὰς δαπάνας του Όργανισμοῦ εντός όρων του έγκεκριμένου Προϋπολογισμοῦ.

γ) Μεριμνά διά τὴν σύνταξιν τῆς άπογραφῆς, του Ίσολογισμοῦ, του Λογαριασμοῦ Αποτελεσμάτων χρήσεως του προηγούμενου έτους και του Προϋπολογισμοῦ του επόμενου, έλεγγυει πάντας τούτους και υποβάλλει αὐτοὺς μετά των σχετικών εκθέσεων του εις τὸ Υπουργεῖον Γεωργίας (Υ.Ε.Β.) και τὴν αρμοδίαν Περιφερειακῆν Δ)νσιν Έγγείων Βελτιώσεων.

δ) Διορίζει και παύει τὸ πάσης φύσεως προσωπικόν. Διὰ τὸ τακτικόν ὄμιον προσωπικόν, όπερ άποσφαλείται συνεχῶς και οὐχί δι' ὡρισμένον χρόνον, άπαιτείται πάντοτε σχετική έγκρισις τῆς Υ.Ε.Β.

ε) Καταρτίζει τὰ προγράμματα καλλιέργειών έσσει του άρθρου 6 του από 13.9.1959 Β. Διατάγματος.

στ) Δύναται, εν τῇ ανάγκῃ των όρμμοδιοτήτων του, να επιβάλῃ κυρώσεις ή αναγκαστικά μέτρα, κατά τὰς κειμένας διατάξεις, κατά των μη εκπληρουμένων τῶς υποχρεώσεων των μελών.

Τῆς επιβολῆς κυρώσεων ή αναγκαστικών μέτρων προηγείται έγγραφος ειδοποίησις του καθ' ὃν ταῦτα, εν ή τότεται προθεσμίᾳ, εντός τῆς άπείας προκειμένου περι αναγκασμοῦ εις ενέργειαν δέον να άποτελεσθῇ αὐτή.

Κατὰ των περι επιβολῆς κυρώσεων ή αναγκαστικών μέτρων άποφάσεων του Διοικητικοῦ Συμβουλίου επιτρέπεται προσφυγή εις τὴν Γ' Περιφερειακῆν Δ)νσιν Ε. Β. εντός προθεσμίας 10 ημερών από τῆς κοινοποιήσεως αὐτών, συμφώνως προς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 του άρθρου 1 του από 13.9.1959 Β. Διατάγματος, έφ' ὅσον διὰ τῆς προσβαλλημένης άποφάσεως φέρονται δικαιώματα ή έννομα συμφέροντα του καθ' ὃν αἱ κυρώσεις ή τὰ αναγκαστικά μέτρα, λόγω μη εφαρμογῆς ή κακῆς εφαρμογῆς τῆς περι Ο.Ε.Β. Νομοθεσίας, διότι δεν συντρέχουσιν αἱ πραγματικῆς προϋποθέσεις αἱ δικαιολογούσαι τὴν επιβολήν κυρώσεων και αναγκαστικών μέτρων ή διότι κατά των καθορισμένων των αναγκαστικῶν μέτρων έλαβον χῶραν χαρακτηριστικῆς διακρίσεως.

ζ) Επιβάλλει προσωπικήν εργασίαν κατά τὰ ἐν ἄρθρῳ 35 τοῦ Ν. Δ. 3881)58 ὀριζόμενα.

η) Ἡ διαχείρισις τῶν πόρων τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 3 Ν. Δ. 3881)58 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος ὀριζόμενα.

* Ἄρθρον 9.

Ἱπηρεσίαι τοῦ Ὄργανισμοῦ.

1. Διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ Ὄργανισμοῦ διαθέτει ἀναλόγους Ἱπηρεσίας.

2. Τῶν Ἱπηρεσιῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, προΐσταται Διευθυντής. Οὗτος εἶναι τὸ ἐκτελεστικὸν ὄργανον τοῦ Ὄργανισμοῦ, υπεύθυνος ἐναντι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ μετέχει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου ἔνθεν δικαιοῦματος ψήφου. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὁ Διευθυντής τοῦ Ὄργανισμοῦ διορίζεται ἐκ ἀποφάσεως τοῦ Ἱπουργοῦ Γεωργίας εἰσηγήσει τῆς Ὑ.Ε.Β.

3. Ὁ Κανονισμὸς Ἑσωτερικῆς Ἱπηρεσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ θέλει προβλέψῃ τὴν διάρθρωσιν καὶ σύνθεσιν τῶν Ἱπηρεσιῶν, τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῶν, τὰς κατηγορίας καὶ τὰ προσόντα τοῦ προσωπικοῦ, κλπ. συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 45 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος, ὡς καὶ πάσας τὰς πρὸς τὰς Ἱπηρεσίας καὶ τὸν Ὄργανισμὸν σχέσεις αὐτοῦ.

* Ἄρθρον 10.

Κανονισμοί.

1. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του, ὁ Ὄργανισμὸς ἐκδίδει κανονισμὸς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος.

2. Διὰ τοὺς μὴ συμμορφωμένους πρὸς τοὺς ὡς ἄνω κανονισμοὺς ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 39 καὶ 40 τοῦ Ν. Δ. 3881)1958.

* Ἄρθρον 11.

Πόροι τοῦ Ὄργανισμοῦ.

Πόροι τοῦ Ὄργανισμοῦ εἶναι :

α) Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς τῶν μελῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἧτοι τῶν Τ.Ο.Ε.Β., ὡς καὶ ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων, μὴ ἐντεταγμένων εἰς Τ.Ο.Ε.Β., ὀριζόμενα εἰς ὄχρ. πέντε ἀνὰ στρέμμα ἐφ' ἑπασξ.

β) Αἱ πάσης φύσεως εἰσφορὰὶ μελῶν καὶ τρίτων ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν του.

γ) Αἱ τυχόν ἀίτησις ἢ ἔμμεσοι ἐπιδοτήσεις τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ δάνεια.

δ) Αἱ πάσης φύσεως πρόσδοσις ἐκ παροχῶν ἢ ὑπηρεσιῶν.

ε) Πᾶσα ἄλλη πρὸς τοὺς περιεχόμενῃ νομίμως εἰς τὸν Ὄργανισμὸν.

* Ἄρθρον 12.

Διαχειριστικά :

1. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὄργανισμοῦ συμπίπτει πρὸς τὸ ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

2. Ὁ ἐτήσιος Προϋπολογισμὸς τοῦ Ὄργανισμοῦ καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 46 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος ὀριζόμενα.

3. Ἡ ἐν γένει διαχείρισις τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος ὀριζόμενα.

* Ἄρθρον 13.

Οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις :

1. Αἱ οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν πρὸς τὸν Γ.Ο.Ε.Β. καὶ αὐτοῦ πρὸς τὸ Δημοσίον ἢ καὶ τρίτους ρυθμίζονται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος.

2. Εἰς περίπτωσιν ἀποσπάσεως Τ.Ο.Ε.Β. ἐκ τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. αἱ ἀνεληφμέναι ὑποχρεώσεις τῶν ἀποσπασθέντων μελῶν τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. πρὸς τοῦτον ἐξακολουθοῦν ὑπισταμέναι.

* Ἄρθρον 14.

Συναφῆς δανείων.

Ὁ Ὄργανισμὸς δύναται νὰ συναπτῇ δάνεια κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος ὀριζόμενα.

* Ἄρθρον 15.

Βιβλία :

Ὁ Ὄργανισμὸς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν τήρησιν τῶν κάτωθι βιβλίων :

1) Διοικητικά :

α) Πρακτικῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Κτηματολογίου.

γ) Πρωτοκόλλου.

δ) Βιβλίον ἐπιδόσεως ἐγγράφων.

2) Λογιστικά :

α) Βιβλίον Ἀπογραφῶν καὶ Ἱσολογισμῶν. —

β) Ἡμερολόγιον. —

γ) Καθολικόν. —

δ) Βιβλίον Ἀποθήκης. —

3) Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν κατὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐνεργουμένων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν θὰ τηρῶνται :

α) Βιβλία Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ

β) Βιβλία Ἐνταλμάτων Πληρωμῆς.

4) Διὰ τὴν θεώρησιν καὶ τρόπον τήρησεως τῶν ἀνωτέρω βιβλίων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν τηρητέων βοηθητικῶν ἢ ἀναλυτικῶν τοιοῦτων, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν οἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Διατάγματος.

* Ἄρθρον 16.

Σχέσεις τοῦ Ὄργανισμοῦ πρὸς τοὺς Τ.Ο.Ε.Β.

1. Ὁ Ὄργανισμὸς παρακολουθεῖ καὶ συντονίζει τὰς ἐργασίας τῶν Τ.Ο.Ε.Β. περιοχῆς δικαιοδοσίας του, συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην περὶ Ο.Ε.Β. Νομοθεσίαν, τοὺς διαφόρους Κανονισμοὺς, ὡς καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐκτιθεμένας ἀποφάσεις.

* Ἄρθρον 17.

Ἀναδοχὸς — Ἰσοπεδώσεις.

1. Τὰ μέλη τοῦ Ὄργανισμοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ἐγείναι τὴν ἐφαρμογὴν προγραμμάτων ἀναδοχῆς βάσει εἰδικῶν μελετῶν τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. ἐγκρινόμενων ὑπὸ τοῦ Ἱπουργοῦ Γεωργίας, προτάσει τῆς Ὑ.Ε.Β. ὁσάκις ἐπιβάλλει ταῦτα ἢ ἐπωφελετέρα χρησιμοποίησις καὶ ἢ ἀρτιωτέρα ἐκμετάλλευσις τῶν ἀξιοποιήσιμων καὶ ὑπὸ ἀξιοποίησιν ἐκτάσεων πρὸς κοινὸν ὄφελος πλειόνων συνηγομένων ἰδιοκτησιῶν.

Ὁ ἀναδοχὸς χωρεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 Ν. Δ. 3881)58.

2. Ἐπίσης τὰ μέλη τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. ὑποχρεοῦνται ὅπως βάσει τῶν ἐγκριθέντων ὑπὸ τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. σχετικῶν προγραμμάτων, γνωστοποιουμένων τοῦλάχιστον ἐξ (6) μῆνας πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς των, ἐπιτρέπου τὴν ἐντὸς τῶν κτημάτων των ἐκτελεσθῆν ἐργασιῶν ἰσοπεδώσεως κλπ. θεωρουμένων ἀπαραίτητων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 ἔδαρ. γ' περίπτωσις ββ τοῦ ἀπὸ 16.8.59 Β. Διατάγματος.

* Ἄρθρον 18.

Εἰδικὴ μεταβατικὴ διάταξις.

Ἡ μεταβάσις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ τέως Ἱδρυτικοῦ Τομεῖου Παμίσου εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενον Γ.Ο.Ε.Β., ὡς καὶ ἡ τακτοποίησις τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐν τῷ Τομεῖῳ προσωπικοῦ, θέλει συντελεσθῆ κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 19 τοῦ Ν. Δ. 3881)58 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 13)9)59 Β. Διατάγματος ὀριζόμενα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἱπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίῳ 1960

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΔΑΔΜΟΠΟΥΛΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 345

(4)

Περί τροποποιήσεως του από 25.10)8.11.58 Β. Δ)τος περί τροποποιήσεως του άρθρου 4 του από 2.9.55—2.1.56 Β. Δ)τος «περί ἐγκρίσεως Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Ταμείου Ασφαλίσεως Αρτεργατών, Μυλεργατών, Μακαρονοτεχνιτών» (Φ.Ε.Κ. τεύχος Α' τής 8.11.58).

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 11 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. Δ. 3031)1956 «περί τῶν πόρων τρόπου εἰσπράξεως αὐτῶν καὶ τῆς λειτουργίας ἐν γένει τοῦ Τ.Α.Α.Μ.Μ.».

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 5631)14.2.59 ἀναφορὰν τοῦ Τ.Α.Α.Μ.Μ.

3) Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 439ην συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 1Α' Περιόδου τῆς 9.3.59.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 335)59 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουσαι:

Ἄρθρον Μόνον

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 25.10)8.11.58 Β. Δ)τος περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 2.9.55—2.1.56 Β. Δ)τος, «περί ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ἰπηρεσίας τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Αρτεργατῶν, Μυλεργατῶν, Μακαρονοτεχνιτῶν» (Φ.Ε.Κ. τεύχος Α' τῆς 8.11.58) τεθεῖσα ἐν ἀρθρῳ 1 αὐτοῦ ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τούτου μετατίθεται τὴν 30.6.1959.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ἰπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1959

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟ:
Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 346

(5)

Περί ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὴν παρ. 7 τοῦ ἀρθρ. 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3033)54 Β. Δ. «περί τροποποιήσεως τῆς περί διοικήσεως τοῦ ΙΚΑ Νομοθεσίας καὶ θεσπίσεως ασφαλιστικῶν τινῶν διατάξεων».

2) Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν 512ην συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 17.12.59.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 52)1960 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουσαι:

Τὸ ἀρθρον 11 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐἰς τὸν Πρόεδρον, τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὰ μέλη, τὸν Ἐισηγητὴν καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου καὶ τῶν

παρ' αὐτῷ λειτουργουσῶν Ἐπιτροπῶν παρέχονται αἱ ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπόμεναι πάγια ἢ κατὰ συνεδρίασιν ἀποζημιώσεις ἢ ἐξόδα κινήσεως, διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. καὶ τῶν ὑπὸ τούτου καταρτιζομένων ἐπιτροπῶν εἰς ὅς λαμβάνουσι μέρος».

Ἐἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ἰπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Μαρτίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟ:
Β. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 347

(6)

Περί τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 18 καὶ 25 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὴν παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3033)1954 Ν. Δ. «περί τροποποιήσεως τῆς περί διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α. Νομοθεσίας καὶ θεσπίσεως ασφαλιστικῶν τινῶν διατάξεων», 2) γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν 456ην συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 11.5.1959, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 566)1959 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουσαι:

Ἄρθρον 1.

Ἐἰς τὸ ἀρθρον 18 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 2, ἔχουσα οὕτω:

2. Ὡς πάσης φύσεως ἀποδοχῶν εἰς τὴν εφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ νοουῦται ὁ βασικὸς μισθὸς μετὰ τῶν ἐπιδομάτων λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν, πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ παραμυθῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, τὰ ἄλλα τῶν ἐορτῶν καὶ αἱ ἀμοιβαὶ λόγω ὑπερρωφιστικῆς ἀπασχολήσεως.

Δεν περιλαμβάνονται εἰς τὰς πάσης φύσεως ἀποδοχὰς τὰ ἐπιδοματα ἐνοικίου, θέσεως, ἔκτακτοι ἀμοιβαὶ, ἀσφάλιστρα, ἐξόδα παραστάσεως, ποσοστά ὡς καὶ πάσα ἄλλη πρόσθετος παροχὴ μὴ περιλαμβανομένη ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ».

Ἄρθρον 2.

Α'. Ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Καταστατικοῦ, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ποσὸν ἐφ' ἀπαξ παροχῶν.

1. Τὸ εἰς ἀπέριον ἐφ' ἀπαξ βοήθημα ἰσοῦσαι πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ μέσου ἔρου τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων τῶν εἴκοσι τεσσάρων (24) τελευταίων μηνῶν πρὸ τῆς ἐξόδου τοῦ ἠσφαλισμένου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ασφαλίσεως τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον».

Β'. Μετὰ τὴν περίοδον Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω ἀρθροῦ 25 τοῦ ἐν λόγω Καταστατικοῦ προστίθεται διάστικτος ἔχουσα ὡς κάτωθι:

«Ὡς τακτικαὶ μηνιαῖαι ἀποδοχῶν εἰς τὸν υπολογισμὸν τοῦ βοηθήματος νοουῦται ὁ καταβαλλόμενος τακτικὸς μηνιαῖος βασικὸς μισθὸς μετὰ τῶν προσουξήσεων λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν, πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ παραμυθῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ἀπκλεικμένου τοῦ συνυπολογισμοῦ πάσης ἄλλης παροχῆς ὑπ' οἰκονόμικη μορφήν τυχλὸν χορηγημένης καὶ ὑποκειμένης ἢ μὴ εἰς κράτησιν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου».

Εξ των αὐτῶν ἐπὶ τῆς Βεργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθειμαν ἢ δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Μαρτίου 1960.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 348

Περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ Διατάγματος περὶ ὀργανώσεως λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὴν παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3083(1959) Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α. Νομοθεσίας καὶ θεσπίσεως ἀσφαλιστικῶν τινῶν διατάξεων, 2) γνῶσιν τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν 147ην συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 6.4.1959, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 336(1959) γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπιχειρησέως, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Βεργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπαρτίσθησαν καὶ διατάσσωμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ Διατάγματος περὶ ὀργανώσεως λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τροποποιεῖται ὡς κατωθί:

α). Δι' ἀρφαλισμέναι τοῦ Ταμείου οἰκίαι καὶ αἱ συναρτίσχοι αὐτοῦ δικαιοῦνται ἐπὶ εἰς ἐξουσίαν πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐξ ἴσου χρόνον μετ' αὐτὸν ἡμερησίου ὑπερβάτου κωφορίας καὶ λοχείας.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς πρὸ τοῦ τοκετοῦ περιόδου κωφότητος λόγω κωφορίας ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ θεράποντος πρὸ τοῦ Ταμείου καὶ λήγει πάντοτε τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐπιτῆς ἐξουσίας, ἐὰν δὲ ὁ τοκετός ἐπέλθῃ πρὸ τοῦ ἐξουσιάζοντος χρονικοῦ σημείου λήγει τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ, ἐκτός ἐὰν ἐκ πλάνης τοῦ ἱατροῦ ἡμέρα ἐνάρξεως ἀνεκτικῆς κωφορίας ἔχει καθορισθῆ εἰς χρονικὸν διάστημα κρύτερον τῶν εἰς ἐξουσίαν πρὸ τοῦ τοκετοῦ, ὅποτε ἐπιπέεται ἡ συνέχισις τῆς παροχῆς τοῦ ἐπιδόματος μέχρι συμπληρώσεως ἐν συνόλῳ 84 ἡμερῶν διὰ τὸν τοκετὸν καὶ τὴν γαλιάν.

Εξ των αὐτῶν ἐπὶ τῆς Βεργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθειμαν ἢ δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Οκτωβρίου 1959.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(7)

ἐπὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐξ Ἑλλάδος διαχειρίσιν τοῦ, ὑπὸ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιχειρήσεων ἢ τῶν πλοιοκτητῶν, κτωμένου συναλλάγματος.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς 1151ης Συνεδριάσεως τῆς 20.5.1960.

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν περαιρω ἀνάπτυξιν τῆς ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν χωρητικότητος

τῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας ὡς καὶ τὴν ἰσχυροτέραν σύστασιν τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Ναυτιλιακῆς δραστηριότητος πρὸς τὴν ὀικονομίαν τῆς Χώρας διὰ τῆς παροχῆς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ναυτιλιακὰς Ἐπιχειρήσεις πάσης δυνατῆς διευκολύνσεως διὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος διεύθυνσιν ἢ διαχειρίσιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐργαζομένων πλοίων αὐτῆς, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

α) Τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 13.12.58 ἐγγράφου τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑποβληθεῖσας προτάσεις.

β) Τὰς ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, διατυπωθεῖσας διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 88023(1013)19.1.59 καὶ 75897(3433)17.10.59 ἐγγράφων τοῦ ἀποφίσε τοῦ Ὑπουργείου Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας.

γ) Τὰς ἐπὶ τοῦ ἐν ἐπισημῶν θέματος εἰσηγήσεις τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ἐλέγχου Συν)τος ὡς καὶ τῆς Ὑποεπιτροπῆς Πιστώσεων αὐτῆς.

δ) Τὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α. Ν. 1837(1959) περὶ λειτουργίας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν θεμάτων τῆς Χώρας, ἀπερτίσσε τὰ κατωθί:

1. Ἡ ἐκ τῶν κατωτέρων διατάξεων περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ Νομίσματος ἐπιτελούμενη συναλλαγματικὴ ἐν γένει περιορισμοί, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ συν)τος κτωμένου ἢ κτηθέντος ἐξ ἐπισημῶν πλοίων καὶ ἐκ ναυτιλιακῶν ἐργασιῶν γενικῶς, εἰ μὴ μόνον κατ' ὄσον ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἀναγκαίου συναλλάγματος, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι υποχρεώσεων αὐτῶν. Διαθέσεις δὲν ἐξ Ἑλλάδος ἐντολῆς ὑπὸ Ναυτιλιακῶν Ἐπιχειρήσεων ἢ Ναυτικῶν Γραφείων διαχειρίσεως πλοίων πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ κίνησιν τῶν ἐκεῖ εἰρηκομένων κεφαλαίων καὶ ἐπὸ τῶν τῶν δὲν χρήσις τῆς προγενέσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

2. Συναλλάγμα ἀποκτηθὲν ἐξ ἀκρίσεως Ναυτιλιακῆς Ἐπιχειρήσεως, εἰσαχθὲν εἰς Ἑλλάδα οἰκισοθελῶς ὑπὸ τοῦ κτωμένου, κατ' ὑπέρβατον τῶν ἐν παρ. 1 μνημονευμένων ὑποχρεώσεων αὐτοῦ καὶ κατατιθέμενον εἰς λογιεῖον εἰς συν)μα πρὸ οἰαδήποτε ἐξουσιοδοτημένη διὰ πράξεις συναλλάγματος Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς, δύναται ἐξ ὅσον δὲν ἔσῃ δραχμοποιηθῆ νὰ ἐπανεξάγηται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα ἐλευθέρως καὶ ἀνευ οἰαδήποτε ἀπλύτως διατυπώσεως ἢ ἐγκρίσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης τινος Ἀρχῆς. Τό, διὰ τοιαύτης μορφῆς καταθέσεως εἰς συναλλάγμα, παρεχόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἐξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν ἐπιτόκιον δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐκαστοῦ ἰσχυόντος τοιοῦτου διὰ τὰς καταθέσεις ὁφείας ἰδιωτῶν εἰς δραχμάς.

3. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐξουσιοδοτεῖται ὅπως ἐπὶ τῆ ἀπλῆ αἰτήσιν τῶν ἐνδιαφερομένων Ναυτιλιακῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ ἀνευ προγενετέρας ἐγκρίσεως τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ἐλέγχου Συν)τος χορηγῇ εἰς αὐτὰς πρὸς εἰσαγωγὴν ἴσον ποσὸν συν)τος πρὸς τὸ ὑπ' αὐτὸν εἰσαχθὲν καὶ δραχμοποιηθὲν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα τῆς εἰσαγωγῆς ἢ καὶ εἰς ἕτερον τοιοῦτον τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἡμῶς, ἐφ' ὅσον τὸ κτωμένο πρὸς ἐπανεξαγωγὴν συν)μα εἰσῆχθῃ οἰκισοθελῶς καὶ ἀνυποχρεώτως ὑπ' αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως, ὅτι ἡ τοιαύτη κατ' ὑπέρβατον οἰασδήποτε ὑποχρεώσεως τῶν, εἰσαγωγῆ συναλλάγματος πιστοποιεῖται πλήρως διὰ τῆς ὑπέρξεως ἀντιστοίχου πιστωτικοῦ υπολοίπου τῶν παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος τηρουμένων ἐξωλογιστικῶν λογαριασμῶν τῶν Συναλλάγματος.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ κατὰ τὰ ὄνω δικαιώματος ἀπερτίσθητος προϋπέθεσις συγχωρεῖ ἢ πλήρως συμβόρφεσις τῶν Ναυτιλιακῶν Ἐπιχειρήσεων πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ἐλέγχου Συν)τος τεθέντας κανόνας διὰ τὴν τήρησιν τῶν ὑπ' αὐτῆς καθιερωθέντων ἐξωλογιστικῶν λογι)σμῶν Συν)τος τῶν διαφόρων Ναυτιλιακῶν Ἐπι)σεων, παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος.

δ
γ
ε
ε
λ
τ
α
π
α
ρ
γ
η
α

4. Πι διὰ τῆς πρ. Ι τῆς παρούσης παρεχόμενη ευχέρεια δὲν ἀπαλλάσσει τὰς ὑπὲρ ὧν χρησιμοποιεῖται Νικητικὰς Ἐπιχειρήσεις τῆς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Ν. 5422)1932, καθιερωμένης ὑποχρέωσης ὅπως συστημένοι ἐπιστολαὶ ἢ δέματα ἀποσταλλόμενα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλήλου μετὰ ἐξακριβώσιν ὅτι δὲν περιέχεται ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ τίς ἢ ἡ ἐξαγωγή ἀπαγορεύεται, ὡς ἐπίσης δὲν ἀπαλλάσσεται αὐτὰς τῆς ὑποχρέωσης πρὸς πλήρη συμμόρφωσίν των πρὸς πᾶσαν ἑτέραν διάταξιν τῆς, περὶ προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Νομισματικῆς, Νομοθεσίας, δι' ἣν δὲν παρέχεται διὰ τῆς παρούσης ρητῆς εἰδικὴ ἐξαιρέσις.

5. Ἡ παρούσα ἀπόφασις ἐγκρινομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ (Ὀικονομικοῦ Συμβουλίου, θέσθαι νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α') συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 τοῦ Ν.Δ. 588)7.4.48 περὶ ἐλέγχου τῆς πίστωσης.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Μαΐου 1960

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας τῆς Ν. Β.

Α.Α. ΠΙΝΔΑΚΗΣ

(9)

Περὶ ἀντικατάστασεως ἐκκαθαριστοῦ Τραπεζῆς Κρήτης.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς 1151)20.5.60 συνεδριάσεως.

Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς (Συνεδρ. 1492)2)24.4.59) καὶ διὰ τὸς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους ἀνεκλήθη ἡ ἀδεία λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς Κρήτης Α.Ε., καὶ ἐτέθη αὐτὴ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν διορισθέντος ὡς ἐκκαθαριστοῦ τοῦ Δημητρίου Π. Καρασιώτη, Διευθυντοῦ τοῦ Τροικατοστήματος Ἑρακλείου Κρήτης τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡδὲ, ὡς ἄνω διορισθεὶς ἐκκαθαριστὴς ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ μέχρι σήμερον (29.3.60) διαρρῆσαν Πίληνον διάστημα ἀφ' ὅτου ἐπελήφθη οὗτος τοῦ ἔργου τῆς ἐκκαθαρίσεως (Ἰουνίος 1959):

1. Ὑπετεύθη ἡ ἄλοισχηρὴ ἐξόφλησις πῶν πρὸς τρίτους ὑποχρεώσεων τῆς Τραπεζῆς, καὶ

2. Ἐπὶ συνόλου ἀπαιτήσεων ταύτης, συνιστημένων κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ χαρτοφυλακίου προεξίσεων, ὄρχ. 570.000 εἰσπραχθῆ ποσὸν ὄρχ. 460.000, υπολείπεται δὲ πρὸς εἰσπραξίν ποσὸν ὄρχ. 110.000 διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ ὁποῦ ἔχου ἐπιλήφθη οἱ ἔκπληροί, ἔχου ἐνδοθὴ δικαστικὰ ἀποφάσεις, ἐνεργηθὴ κατασχέσεις κλπ. καὶ τοῦ ὁποῦ ὅμως ἡ ρευστοποιήσις εἶναι ἀλλοῦ μὴ δυσχερὴς ἄλλοῦ δὲ προβληματικῆ, ἐν πᾶσιν δὲ περιπτώσει ἀπαιτεῖ μακρὸν χρόνον χωρὶς νὰ ὑπάρχη καὶ εὐνοίας προοπτικὴ εἰσπραξείως του τελικῶς ἔστω καὶ κατὰ ποσοστὸν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, συνεχίζει περαιτέρω, ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐκκαθαρίσεως, λόγῳ μὴ ὑπάρξεως ἑτέρων ενεργητικῶν περιουσιακῶν στοιχείων, δὲν μόνει εἰμὴ ἡ ἐπιδοθεῖς εἰσπράξεως τῶν ὡς ἄνω ἐν καθυστερήσει ὀφειλῶν καὶ ἡ ἐκποίησης τῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν τῆς Τραπεζῆς. ὧν ἡ ἀξία συμφώνως πρὸς τὰ βιβλία τῆς Τραπεζῆς ἀνέρχεται εἰς ὄρχ. 45.000 ἐνῶ ἡ πραγματοποιήσιμος εἶναι πολὺ κατωτέρω. Σημειοῦται ὅτι τὰ σημερινὰ (29.3.60) ρευστὰ διαθέσιμα τῆς Τραπεζῆς ἀνέρχονται εἰς ὄρχ. 18.000 περίπου ἐκ τούτων δὲ δέον ν' ἀντιμετωπισθοῦν μισθοὶ δύο ὑπαλλήλων καὶ καθαριστῆρις μέχρι τῆς ἀπολύσεως των, ἀποζημιώσεις τούτων κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των, ἀποζημιώσεις ἑτέρου ὑπαλλήλου ἀπολυθέντος τὴν 1.4.60 ποσῷ ὄρχ. 9.000 περίπου, ἐνοίκια Καταστημάτων Ἑρακλείου καὶ Φερόμου, τηλεφωνικά, ηλεκτρικὸν φῶς, ἔξοδα ἐκκαθαρίσεως κλπ.

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τ' ἀνωτέρω, τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος γνώμην τῆς Ὑποεπιτροπῆς Πιστώσεων καὶ τῆς Νομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τὴν πρότασιν των μελῶν τοῦ τῶς Διοικ. Συμβουλίου τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν τελούσης Τραπεζῆς περὶ διορισμοῦ ὡς ἐκκαθαριστοῦ τοῦ τῶς Συμβούλου, Διευθυντοῦ Κεντρικοῦ τῆς Καταστήματος Γεωργίου Σ. Σαρρῆ, ἀπεφάσισε τὸν διορισμὸν ὡς ἐκκαθαριστοῦ τῆς Τραπεζῆς Κρήτης τοῦ ὡς ἄνω τῶς Συμβούλου Διευθυντοῦ Κεντρικοῦ τῆς Καταστήματος Γεωργίου Σ. Σαρρῆ, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μέχρι τοῦδε τοιοῦτου Δημητρίου Π. Καρασιώτη καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ Μενέλαου Ν. Καρέστα, ἐπιτυχῶς κατ' αὐτοῦ συντελεσθέντος τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῷ ἔργου τῆς μέχρι τοῦδε ἐκκαθαρίσεως. ἐντελεσμένου ὅπως, μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰς τὸν διορισθέντα ἀντικαταστάτην του, ὑποβάλῃ εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν τελικὴν περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐκθέσιν.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις δέον νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α') συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 12 τοῦ Α. Ν. 1665)51 περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Μαΐου 1960

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας τῆς Ν. Β.

Α.Α. ΠΙΝΔΑΚΗΣ

(10)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΠΛΗΡΗΦΟΡΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 56)30.4.60 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α'), εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 258)0.4.1960 Β. Δ) γράμμα περὶ Διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως τοῦ Τομεῖο Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, ἐκφέρονται αἱ ἀκόλουθοι διορθώσεις:

Ἐν σελ. δι 568 στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ τετάρτῳ (ἐκ τῶν κάτω), ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «ἐγκρίνει», διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «ἐγκρίνει».

Ἐν σελίδι 569, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ πέμπτῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «αὐτὴ», διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «αὐτῶ».

Ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω σελίδι, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ δεκάτῳ ὀγδόῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ μεταξὺ τῶν λέξεων «Γμήμιτος Δομιστηρίου» λέξις «τοῦ», διαγράφεται.

Ἐν σελίδι 570, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ δεκάτῳ τρίτῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «ἐκτελεῖ» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «ἐκτελεθῆ», ἐν δὲ τῷ στίχῳ εἰκοστῷ πρώτῳ τῆς αὐτῆς στήλης, ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «παραγράφου», διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «παραγράφους».

Ἐν ἀρθρῷ 15α, στίχῳ δεκάτῳ πέμπτῳ, ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «ἐπὶ» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «ἠ».

Ἐν σελίδι 571, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ δεκάτῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «τὸν» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «τὰ».

Ἐν σελίδι 572, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ εἰκοστῷ ἐνάτῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ μεταξὺ τῶν λέξεων «Τομεῖο ἀποδόσεως» λέξις «ὡς» διαγράφεται, ὡς καὶ ἡ μεταξὺ τῶν λέξεων «αὐτοῦ πρόσδοσι» λέξις «αὐτῶ» τοῦ δεκάτου πέμπτου στίχου (ἐκ τῶν κάτω).

Ἐν σελίδι 573, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ δευτέρῳ (ἐκ τῶν ἄνω), τὸ ἐσφαλμένως ἀναγραφέν «Ν.3960)1959» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθόν «Ν.Δ. 3960)1959», ἐν δὲ τῷ στίχῳ εἰκοστῷ τετάρτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) τῆς αὐτῆς σελίδος καὶ στήλης ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «ἐκποίηση» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «ἐκποίησης».

(Ἐκ τοῦ Υ.ΕΘ.Α.Π.Ε.Α.)

(11)

Είς τὸ ὑπ' ἀριθ. 70)24.5.1960 Φύλλον Ἑβδομαεπίσης τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α') εἰς τὸ ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 331)11.5.1960 Β. Δ. «περὶ κυρώσεως ὀριστικῶν Κανονικῶν Πινάκων κατωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχισμηγιῶν Βασ. Ἀεροπορίας ἔτους 1960-1961» ἐπιφέρεται ἡ ἀκόλουθος διόρθωσις:

Ἐν σελίδι 697, στήλη δευτέρα, στίχῳ 11ω (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «Σμηγιῶν» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «Σμηναγιῶν».

(Ἐκ τοῦ Υ.ΕΘ.Α.)Γ.Ε.Α.)

(12)

Διορθοῦται τὸ ἀπὸ 6 Μαρτίου 1960 ἐκδοθὲν καὶ τὴν 16 Μαΐου 1960 καταχωρισθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 66 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Α') Β. Δ. «περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν Α' καὶ Β' τάξεων Γυμνασίου Μπούνια (Βελγικὸν Κογκὸ) ὡς πρὸς τὸ σχολ. ἔτος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναγνωρίσεως ἧτοι ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου «. . . . ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1950-1950» εἰς τὸ ὀρθὸν «. . . . ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1959-60».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
Γ.Ο.Ε.Β.**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΠΑΜΙΣΟΥ

ΕΔΡΑ: ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ο παρών Έσωτερικός Κανονισμός εκδίδεται κατ'εφαρμογήν τῶν διατάξεων α) τοῦ Π.Δ. 1218 εἰς ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Π.Δ. 3881/58 " περὶ ἔργων Ἐγγεῶν ὤσεων ", β) τῶν ἀρθρῶν 1, 44 καὶ 45 τοῦ ἀπὸ 13-9-59 Β.Δ. " περὶ Ὄργανισμῶν Ἐγγεῶν Βελγίου " καὶ γ) τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 344/3-6-1960 Β.Δ. " περὶ συστάσεως Γενικοῦ Ὄργανισμοῦ Ἐγγεῶν Βελγίου Γ.Ο.Ε.Β. Παρίσου".

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

Ἄ ρ θ ρ ο ν 1

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1.- Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνήκει ἢ ἐν γένει διοικήσεις τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ λήψεις ἐν τῷ μέτρῳ ἀναγκαίου διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν τούτου, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 44 τοῦ ἀπὸ 13-9-1959 Β.Δ. " περὶ Ο.Ε.Β. ", τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 344/3-6-1960 Β.Δ. " περὶ συστάσεως Γ.Ο.Ε.Β. Παρίσου καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καθοριζόμενα.

2.- Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἔχει καὶ τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α. Ἀποφασίζει μόνον ἐπὶ θεμάτων ἀναγεγραμμένων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει:

ναταίῳ ὅμως νά συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ καὶ ἐπὶ θεμάτων ἐκτὸς ἡμερησίας διατάξεως κατόπιν ἐρωτήσεων ἀποφάσεώς του, παρισταμένων κατὰ τὴν συνεδρίασιν, ὑποχρεωτικῶς ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς

β. Τοποθετεῖ, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ, τοὺς Προϊσταμένους τῶν Ἐργῶν καὶ Γραφείων.

γ. Ἀναθέτει καθήκοντα Ταμίου καὶ διαχειριστικοῦ ὑλικοῦ εἰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐξέρχεται Ἐπιτροπῆς διενεργείας πάσης φύσεως διαγωνισμῶν παραλαβῆς ἔργων ἢ ἐργασιῶν, κατὰ τὴν ἀποφάσει ἀχρηστευθέντων ὑλικῶν, ὡς καὶ ἐκποιήσεως ὑλικῶν.

δ. Διενεργεῖ τὰς προαγωγὰς τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἑσωτερικοῦ φακέλλου τοῦ καὶ ἐγγράφου προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 15 τοῦ παρόντος.

ε. Ἐγκρίνει τὰ πρακτικὰ προμηθειῶν πάσης φύσεως ὑλικοῦ ἀνεξαρτήτως ποσῶν.

στ. Εἰσηγεῖται ἀρμόδιως τῶν ἀντικαταστάσεων μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπουσίᾳ

ζόντος επί πέντε κατά σειράν συνεδριάσεις.

ζ. Καθορίζει τὰ ἀρδευτικά, στραγγιστικά καὶ λοιπὰ δικαιώματα τοῦ Ὁργανισμοῦ, εἰσηγήσει τοῦ Διευθυντοῦ.

3.- Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑποχρεοῦνται νὰ προσέρχονται ἐναλλάξ κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ.

4.- Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται Πρακτικά ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἐπικυροῦνται καὶ ὑπογράφονται κατὰ τὴν ἐπιτέλητον συνεδρίασιν ὑπὸ τῶν συμφετασχόντων εἰς τὴν οἰκείαν συνεδρίασιν μελῶν. Ταῦτα δύνανται νὰ ἐπικυροῦνται καὶ αὐθημέραν, ἐφ' ὅσον ἐπεγεύουσα ἀνάγκη ἐπιβάλλει τούτο.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 2

Ἄρμοδιότητες Προέδρου Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1.- Εἰς τὸν Πρόεδρον, ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἐκτός τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης Νομοθεσίας " Περὶ Ὁργανισμῶν Ἐγγείων Βελτιώσεων " ὀριζομένων, ἀνήκουν καὶ αἱ κάτωθι ἀρμοδιότητες

α) Καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ὑπογράφει τὰς προσκλήσεις πρὸς σύγκλησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας προσελεύσεως τακτικοῦ μέλους, τοῦτο ὑποχρεοῦται ὅπως διαβιβάσῃ τὴν πρόσκλησιν εἰς τὸν Νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν.

β) Διευθύνει τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἶδει τὸν λόγον εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ κηρύσσει τὴν ἔναρξιν καὶ λήξιν αὐτῶν.

γ) Καλεῖ πᾶν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπουσιάζων ἐπὶ πέντε κατὰ σειράν συνεδριάσεις, νὰ δικαιολογήσῃ τὰς ἀπουσίας του, μὴ θεωρηθείσης δὲ ἐπαρκούς τῆς δικαιολογίας, εἰσηγείται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν λήψιν ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τούτου μετὰ τὴν λήψιν τῆς ὁποίας προβαίνει εἰς περαιτέρω ἐνεργείας, πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἀντικαταστάσεώς του, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης Νομοθεσίας ὀριζόμενα.

δ) Λαμβάνει γνῶσιν τῶν πρὸς τὸν Ὁργανισμὸν ἀπευθυνομένων ἐγγράφων γενικωτέρας σημασίας καὶ ὑπογράφει, ἐκτός τῶν ἐγγράφων ἅτινα δεσμεύουσι οἰκονομικῶς τὸν Ὁργανισμὸν καὶ πᾶν ἐγγιγοντὸς ἑποῖτον ἐπισκοπεῖ εἰς τὴν ρύθμισιν σοβαρῶν θεμάτων διοικήσεως, λειτουργίας καὶ σχέσεων πρὸς τρίτους.

ε) Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Ταμίου τοῦ Ὁργανισμοῦ ἐντολὰς διὰ τὴν ἀνάληψιν χρημάτων ἐκ τῆς τραπεζῆς. Ἐντὶ τοῦ Προέδρου δύναται νὰ ὑπογράψῃ τὰς ἐντολὰς ἑτέρας ἐκ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἔξουσιοδοτούμενος πρὸς τοῦτο κατ'ὅπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ἄν ὑπὸ τοῦ Ταμίου προσκομιζόμενα πρὸς ὑπογραφήν ἐντολὰς εἶδον νὰ φέρωσι καὶ τὴν μονογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ.

στ) Διορίζει πρὸς πληρεξουσίαν Δικηγόρους τοῦ Ὁργανισμοῦ πρὸς υπεράσπισιν τῶν συμφετι-

των αὐτοῦ καὶ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προέρχεται εἰς συμβιβασμούς καὶ εἰς τὴν ἀσκήσιν ἢ παραίτησιν ἀπὸ ἐνδίκων μέσων.

Ὁμοίως δικαιούται οὗτος εἰς ἐκτάκτους ἀνάγκας νὰ λαμβάνη προσωρινὰ μέτρα καὶ νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὰς πρὸς προάσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ὄργανισμοῦ, θέτει δὲ εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰς ἐνεργείας ταύτας πρὸς ἔγκρισιν.

ζ) Συντάσσει κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους, τὸ φύλλον ποιότητος τοῦ Διευθυντοῦ τὸ ὁποῖον φυλάσσεται ὑπ' αὐτοῦ.

2.- Πᾶσα κοινοποίησις δικογράφου ἢ ἐξωδίκου προσκλήσεως καὶ διαμαρτυρίας γίνεσθαι πρὸς τὸν Πρόεδρον.

3.- Τοῦ Προέδρου ἀπουσιάζοντος ἢ κωλυομένου, τὰ ὡς ἄνω καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες ἀνήκουν καὶ ἀσκοῦνται παρὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3

Διάρθρωσις Ὑπηρεσίας

Ἡ Ὑπηρεσία τοῦ Ὄργανισμοῦ ἀπαρτίζεται ἐκ τῆς Δ/σεως εἰς ἣν ἀνήκει καὶ τὸ Τραπεζικὸν γραμματείας καὶ ἐκ τῶν κάτωθι Τμημάτων:

- 1.- Τμῆμα Λογιστικῶν καὶ Διαχειρίσεως ἢ Τμῆμα Α'
- 2.- Τμῆμα Συντηρήσεως καὶ Συμπληρώσεως Ἔργων ἢ Τμῆμα Β'
- 3.- Τμῆμα Λειτουργίας καὶ Ἀξιοποιήσεως Ἔργων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 4

Καθήκοντα καὶ Ἀρμοδιότητες Διευθυντοῦ

- 1.- Ὁ Διευθυντὴς εἶναι τὸ κῆρυξ ἐκτελεστικῶν ὄργανον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ διευθύνει τὰς ἐργασίας τοῦ Ὄργανισμοῦ.
- 2.- Εἰδικώτερον οὗτος:
 - α) Προΐσταται τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ.
 - β) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3881/58 καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ν.Δ./των, διαγραφόμενων σκοπῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ.
 - γ) Προτείνει εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ λαμβάνει ἐν τῇ ἀρμοδιότητι του, μέτρα τὴν ἀρίστην λειτουργίαν καὶ τὸν συντονισμόν τῆς ἐργασίας τῶν Τμημάτων τοῦ Ὄργανισμοῦ.
 - δ) Προτείνει θέματα περιληπτικὰ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰσηγεῖται αὐτῷ ταῦτα.
 - ε) ~~Επιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.~~

στ) Συντάσσει Έτησίαν "Έκθεσιν Πεπραγμένων του προηγούμενου Έτους, ήν θέτει υπ' όψιν του οικητικού Συμβουλίου.

ζ) Παρίσταται εις τας συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου άνευ ψήφου και παρέχει τας αιτουμένας πληροφορίας.

η) Είναι υπεύθυνος διά τήν καλήν και τήν κατά τας ίσχυούσας διατάξεις, τόν παράτα Κανονισμόν και τόν οικονομικότερον τρόπον, διεξαγωγήν τής 'Υπηρεσίας του 'Οργανισμού.

θ) Παρακολουθεϊ τήν μετά τάξεως, Έγκαιρον και καλήν έκτέλεσιν τής 'Υπηρεσίας έκάστου των 'Αυτών Τμημάτων, εϋθυνόμενος δι' άντικανονικάς τυχόν ένεργείας αυτών, έφ' όσον Έλαβεν γνώ- τούτων και δεν Έλαβεν τή προσήκοντα μέτρα.

ι) Λαμβάνων τας βασικάς κατευθύνσεις παρά του Διοικητικού Συμβουλίου και του Προέδρου αυτού, έποπτεύει επί των υπαλλήλων και έργατοτεχνιτών του 'Οργανισμού διά τήν τήρησιν των Κόρων, καταγγέλων, 'Αποφάσεων, Κανονισμού και Διατάξεων εν γένει των άφορμών εις τήν 'Υπηρεσίαν, ακριβή και Έγκαιρον έκτέλεσιν τής εργασίας, καθοδηγεϊ και κατευθύνει τούτους διά τήν βελ- σκιν αυτής, υποχρεούμενος όπως κατά χρονικά διαστήματα συγκαλή τους Τμηματάρχας ή και έτε- ρς υπαλλήλους εις συσκέψεις επί υπηρεσιακών θεμάτων. Λαμβάνει γνώσιν των εισερχομένων εις Διεϋθύνσιν και έξερχομένων, όπως όσδήποτε έγγραφων, έντύπων κ.λ.π., παρακαλουθεϊ και υπογράφ- τά υπηρεσιακά έγγραφα, πλην εκείνων διά τά όποια αρμόδιος τυγχάνει ο Πρόεδρος του Διοικη- ού Συμβουλίου.

ια) Έποπτεύει τήν πειθαρχίαν, τήν παρουσίαν και τήν υπηρεσιακήν άπόδοσιν πάντων άνεξαρ- ρς των υπαλλήλων του 'Οργανισμού και ένεργεί, οίκοθεν ή κατόπιν έντολών του Διοικητικού βουλίου έλέγχους και διοικητικάς έξετάσεις επί διαφόρων θεμάτων και καταγγελιών, αναφέρον- τόν Πρόεδρον τους υπευθύνους άμελείας παραβάσεων ή παραπτώμάτων.

ιβ) Διά διαταγής του κατανέμει κατά Τμήματα τς προσωπικόν και έρέζει τους άναπληρωτάς υπαλλήλων κλήν των Προϊσταμένων των Τμημάτων και Γραφείων, οίτινες φέρζονται τή προτάσει υπς του Διοικητικού Συμβουλίου.

ιγ) Χρηγεϊ τας κανονικάς άδειας του προσωπικού πλην τής τοιαύτης του Ιούλου ήν και χρηγ- ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του 'Οργανισμού και έρέζει τους άναπληρωτάς των ό- ήλων.

ιδ) Παρέχει οι' έγκυκλίων διαταγών και αποφάσεων οδηγίας άφορῶσας εις τά τής λειτουργίας διαφόρων 'Υπηρεσιών, 'Έργων και Μηχανολογικών 'Εγκαταστάσεων του 'Οργανισμού, ως και εις τής έκτελέσεως των Έργων και εργασιών, υποχρεούμενος όπως εν συνεχεία θέται υπ' όψιν του ητικού Συμβουλίου τας άποφάσεις αυτού προς Έγκρισιν.

ιε) 'Επιμελεϊται, εν συνεργασία μετά των αρμοδίων 'Υπηρεσιών, τής συντάξεως του 'Απολο- ού του προηγούμενου Έτους, του Προϋπολογισμού του έπομένου Έτους, ως και των πάσης φύσεως ισμών, ούς και εισηγεϊται εις τς Διοικητικόν Συμβούλιον προς Έγκρισιν.

48

ιστ) Προλαμβάνει τὸ ἀπαιτούμενον ἡμερομίσθιον ἔργατοτεχνικὸν προσωπικὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ὄργανισμοῦ, πάντοτε ὅμως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐγκεκριμένων ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ πιστώσεων.

ιζ) Δύναται, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν, νὰ ἀναθέτῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὄργανισμοῦ καθήκοντα πλεονα ἢ προσωρινῶς ἕτερα τῆς κυρίας αὐτῶν ἀπασχολήσεως.

ιη) Ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκτελέσεως κατεπειγόντων ἔργων δι' ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη πίστωσις ἐν τῷ ἐγκεκριμένῳ Προϋπολογισμῷ, μέχρι ποσοῦ καθοριζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποχρεούμενος ὅπως τὴν ἐνέργειαν θέτῃ ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν.

ιθ) Συντάσσει κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους τὰ φύλλα ποιότητος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἅτινα θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκτὰ φυλάσσονται ὑπ' αὐτοῦ τὰ περιεχόμενα δέ τούτων θεωρεῖται ἐμπιστευτικόν.

κ) Ἐκδίδει τὰς διαταγὰς μετακινήσεως τοῦ προσωπικοῦ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐκτὸς ἑδρας ἐντὸς ὅμως τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ. Οὗτοι μετακινεῖται αὐτεπαγγέλτως δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ.

Ἡ μετακινήσεις τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ, γίνεται βάσει ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

κα) Εἰσηγεῖται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν πρόσληψιν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ ἀπὸ τῆς ἐδρας τοῦ ἐν ἑδαφίῳ ἰστ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἔργατοτεχνικοῦ τοιοῦτου, ὅπερ προλαμβάνεται ὑπ' αὐτοῦ.

κβ) Ἔχει ἐπιπροσθέτως ἀπόσας τὰς ἐν ταῖς ἐπομέναις ἀρθροῖς τοῦ παρόντος ἀναγραφόμενας ἐπιδικώτερον ἀρμοδιότητας.

κγ) Ὁ διὰ τὰς περιπτώσεις ἀπουσίας ἢ καλύματος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ προτίμησιν Γεωπόνος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 5

Ἀρμοδιότητες Γραφεῖου Γραμματείας

τὸ Γραφεῖον τοῦτο ὑπάγονται αἱ κάτωθι ἀρμοδιότητες:

1.- Ἡ παρακολούθησις καὶ ἐπιβλέψις τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ.

2.- Ἡ τήρησις μητρώου καὶ ἀτομικῶν φακέλων τοῦ προσωπικοῦ, εἰς οὓς εἰς τὰ περιλαμβάνονται καὶ αἱ ὑπηρεσιακαὶ μεταβολαὶ αὐτοῦ.

3.- Ἡ διεκπεραίωσις τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ὄργανισμοῦ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐντολάς τοῦ Διευθυντοῦ.

4.- Ἡ τήρησις τῶν Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων ἐγγράφων καὶ ἡ παράδοσις ἢ ἀπεστολή τούτων

είς τὰς ἀποδοχὰς ὑπηρεσίας ἢ Πρώσωπα, ἢ δακτυλογράφους τῶν ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν συντασσομένων ἐγγράφων καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἀκριβείας τῆς ἀντιγραφῆς τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων, ἧτις βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Προϋσταμένου τοῦ Τμήματος.

5.- Ἡ ταξινόμησις τῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἡ διαφύλαξις ταύτης ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τοῦ Ὄργανισμοῦ εἰς εἰδικούς φακέλους, κατ' ἔτος καὶ ἀντικείμενον.

6.- Ἡ τήρησις ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ καὶ ἡ καθαρογραφή τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

7.- Ἡ ἐγκαιρὸς ἀποστολὴ καὶ κοινοποιήσις τῶν πάσης φύσεως προσκλήσεων.

8.- Ἡ τήρησις βιβλίου προσελεύσεως καὶ ἀποχωρήσεως τοῦ προσωπικοῦ εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ καθοριζομένου ἐκάστοτε ὥραριου ἐργασίας.

9.- Ἡ ἀποστολὴ καταστάσεων ἀπασχοληθέντος προσωπικοῦ εἰς τὸ Τμήμα Λογιστικοῦ καὶ Διαχειρίσεως εἰς τὸ τέλος ἐκάστου δεκαπενθήμερου.

10.- Ἡ μέριμνα διὰ τὴν εὐπρόσωπον κατάστασιν τῶν Γραφείων τοῦ Ὄργανισμοῦ.

11.- Ἡ τήρησις καὶ διαρκὴς ἐνημέρωσις τοῦ Κητῆρίου τῶν μελῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ.

12.- Τὰ θέματα Δημοσίων σχέσεων.

13.- Ἡ κίνησις τῶν αὐτοκινήτων ἐν γένει.

14.- Ἡ μέριμνα ἐπὶ παντός συναφούς θέματος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 6

Ἀρμοδιότητες Τμήματος Λογιστικοῦ καὶ Διαχειρίσεως (Τμήματος Α)

1.- Ἡ τήρησις τῶν Λογιστικῶν βιβλίων.

2.- Ἡ ἔκδοσις τῶν ταμειακῶν δικαιολογητικῶν εἰσπράξεως καὶ πληρωμῶν.

3.- Ὁ ἔλεγχος τῶν δικαιολογητικῶν ὀδοικονομικῶν ἐξόδων καὶ ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεων τοῦ προσωπικοῦ.

4.- Ἡ σύνταξις ἐγκαίρως, ἐν σχεδῶν, τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐκάστης χρήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κειμένης Νομοθεσίας καὶ ἡ εἰσήγησις εἰς τὸν Διευθυντὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

5.- Ἡ ἐπιμέλεια τῆς τηρήσεως τῶν ὀριῶν τοῦ Προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστης χρήσεως καὶ ἡ ἐνημέρωσις διὰ τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς τυχόν ἐπιχειμένης ἐξαντλήσεως τῶν ἐγκεκριμένων κονδυλίων.

6.- Ἡ σύνταξις, κατὰ μῆνα τοῦ Λογιστικοῦ Ἴσοζυγίου τῶν τηρουμένων λογαριασμῶν καὶ κατ' ἔτος τῆς Ἀπογραφῆς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ὄργανισμοῦ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς κειμένης Νομοθεσίας.

6α.- Ἡ σύνταξις εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως τοῦ Ἴσοζυγιοῦ καὶ τῆς Ἀπογραφῆς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ὄργανισμοῦ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς κειμένης Νομοθεσίας καὶ ὑποβολὴ εἰς τὴν Γ' Περιφ. Δ/σίην Ε.Β. πρὸς ἔλεγχον καὶ ἐπεξεργασίαν κατὰ τὰς διατάξεις

του άρθρου 46 παρ. 3 του άρθρου 13-9-59 Β.Δ. " περί Ο.Ε.Β. "

7.- 'Η επιμέλεια της συντάξεως των χρεωστικῶν πινάκων της βεβαιώσεως καὶ θεωρήσεως αὐτῶν, της ἀποστολῆς τούτων ἀρμόδιως πρὸς ρευστοποιήσιν ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις της πορεί-
ας ρευστοποιήσεως.

8.- 'Η σύνταξις τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων πρὸς τὰ ἀσφαλιστικά ταμεία.

9.- 'Η σύνταξις τῶν δικαιολογητικῶν προμηθειῶν πάσης φύσεως ὑλικῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ
καὶ ὁ ἔλεγχος κινήσεως τούτων, τῶν πρωτοκόλλων ἀναλωθέντων ὑλικῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἡ ἐνέρ-
γεια τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένων κρατήσεων ὑπὲρ τῶν διαφόρων Ὄργανισμῶν καὶ τοῦ Δημο-
σίου καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

10.- 'Η κατανομή τῶν δαπανῶν κατ' ἔργον πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ κόστους καὶ τιμῶν μονάδος.

11.- 'Ο ἔλεγχος ὁπῶντων τῶν δικαιολογητικῶν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν καὶ ἡ διαρῦλα-
ξις τῶν ὑπευθύνως μετὰ τὸν ἔλεγχον.

12.- 'Η μέριμνα διὰ τὴν τήρησιν καὶ συνεχῆ ἐνημέρωσιν τῶν καρτελλῶν τῶν φυσικῶν ἢ νο-
μικῶν προσώπων μελῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ.

13.- 'Η μέριμνα της ἐπιβολῆς καὶ εἰσπράξεως μισθομάτων ἢ δικαιωμάτων βοσκῆς ἐπὶ μὴ δια-
μεθιθειῶν ἐκτάσεων εἰς τὰς ζῶνας ἔργων ἢ ἐπὶ ἀποκαλυπτομένων γαιῶν, τῶν δικαιωμάτων ἀλιείας
ἐντός τῶν εἰς τὴν περιοχὴν δικαιοδοσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ ὑδάτων, διωρυγῶν, τάφρων, ποταμῶν
καὶ λιμνῶν ἢ ἑτέρων συναφῶν δικαιωμάτων, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Τμήματος Λειτουργίας καὶ
εἰσπολιτισμοῦ ἔργων.

14.- Ἐἰς τὸ Τμήμα τούτο ἀνήκει καὶ ἡ διαχειρήσις χρηματικῶν.

'Ο Ταμίας:

α) Ἐνεργεῖ τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς, βάσει τεθεωρημένων Γραμματίων εἰσπράξεως
καὶ Ἐνταλμάτων πληρωμῆς, τὰ ἑποῖα νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Πρεϊστομα-
του τοῦ Τμήματος λογιστικοῦ καὶ Διαχειρίσεως. Ταῦτα ἐκτελοῦνται καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ
οὔτου μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

β) Τηρεῖ ἰδιαίτερον βιβλίον Ταμείου καὶ συμφωνεῖ τὸ κατ' ἐκάστην προκύπτον ὑπόλοιπον
οὔτου μετὰ τῶν ἐν τῷ Ταμείῳ μετρητῶν συντασσομένου σχετικοῦ πρωτοκόλλου καταμετρήσεως, ὃ-
ερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

γ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν κατάθεσιν εἰς τὴν Α.Τ.Ε. τῶν πέραν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ
ὑρισκομένων εἰς τὸ Ταμεῖον χρηματικῶν ποσῶν, συμφώνως πρὸς σχετικὴν διατάξιν τοῦ ἀρθ. 13-
-59 Β.Δ. " περί Ο.Ε.Β. "

δ) Ὁ Ταμίας οὐδεμίαν εἰσπραξίν ἢ πληρωμὴν ἐνεργεῖ ἐὰν τὰ προσκομιζόμενα αὐτῷ δικαι-
ολογητικά δὲν εἶναι κανονικῶς ὑπογεγραμμένα. Οὗτος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν νόμιμον χαρτο-
μανσίαν τῶν δικαιολογητικῶν καθὼς καὶ εἰς τὴν διαρῦλασιν κατὰ ἡμερομηνίαν τῶν ταμειακῶν

παραστατικών.

ε) Εν ούδεμια περιπτώσει τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται νὰ ἐκτελήῃ χρέη Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος καὶ Ταμίου συγχρόνως.

+ στ) Πᾶσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ὁργανισμοῦ πληρωμὴ ἕνω τοῦ ποσοῦ τῶν 5.000 δραχμ. ἐνεργεῖται δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης εἰς βᾶρος τῶν παρὰ τῆ Ἀ.Τ.Ε. καταθέσεων αὐτοῦ.

Ἐἰς ἔγκυρον τῶν ἐπιταγῶν βεβαιοῦται διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ ἢ, τὸ ἐντεταλμένου μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ κατὰ πιν ἔξουσι δυνάμεως ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἢ πληρωμὴ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Ὁργανισμοῦ.

ζ) Διὰ τὴν εὐχέρειαν διαχειρίσεως μικρῶν παγίων δαπανῶν δύναται νὰ ἐκδίδηται κατὰ πιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἑνὸς τριμήνου, ἔνταλμα ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἑτέρου ὑπαλλήλου.

Ἡ ἐκδοσις νέου ἔνταλματος θὰ εἶναι δυνατὴ μετὰ πλήρη τακτεποῦσιν τοῦ προηγουμένου.

η) Ἐἰς τὸ Τμήμα τοῦτο ἀνήκει ἐπίσης ἢ διαχειρίσις τῶν πύσης φύσεως ὑλικῶν, ὀργάνων, μηχανημάτων, ἐπιπλῶν κ.λ.π. κατὰ τὰ εἰδικώτερον, ὡς κατωτέρω ὀρίζοντα.

θ) Διὰ πᾶν προμηθευόμενον ὑλικὸν θὰ ἐκδίδεται τριπλότυπον εἰσαγωγῆς ὑλικοῦ ἐξ εἰδικῶν στελέχους, δεόντως ἡριθμημένου καὶ τεθεωρημένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ. Ἐἰς τὸ τριπλότυπον θὰ ἀναγράφηται λεπτομερῶς τὸ εἶδος, ἢ προέλευσις του, ἢ ἀξία του καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς σελίδος τοῦ βιβλίου Ἀποθήκης εἰς ὃ κατεχωρήθη.

Μετὰ τὴν καταχώρησιν τοῦτου εἰς τὸ βιβλίον Ἀποθήκης, τὸ πρῶτον ἀντίτυπον ἀποκόπτεται ἐκ τοῦ στελέχους καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ οἰκείον χρηματικὸν ἔγγραφο, οὗτινος ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον δικαιολογητικὸν τῆς γενεμένης προμηθείας, τὸ δεῦτερον θὰ κρατῆται ὑπὸ τοῦ Ἀποθηκείου ὡς δικαιολογητικὸν διαχειρίσεως καὶ τὸ τρίτον θὰ παραμένῃ εἰς τὸ στέλεχος, δι' ὑλικὸν περιερχόμενον εἰς τὸν Ὁργανισμὸν οὐχὲν ἐκ προμηθείας, ἀλλ' ἐξ οἰασίηποτε ἑτέρας αἰτίας, θὰ ἐκδίδηται τριπλότυπον εἰσαγωγῆς, βάσει πρωτοκόλλου τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

ι) Δικαίωμα ἀπολήψεως ὑλικοῦ ἔχει ὁ Δ/ντῆς ἢ ἕτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Ὁργανισμοῦ ὀριζόμενοι ὑπ' αὐτοῦ.

ια) Διὰ πᾶν ἐξαγοσόμενον ὑλικὸν ἐκ τῆς Ἀποθήκης, θὰ ἐκδίδηται τριπλότυπον ἐξαγωγῆς, δεόντως ἡριθμημένου καὶ τεθεωρημένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἐἰς τὸ τριπλότυπον θὰ ἀναγράφηται λεπτομερῶς καὶ τὸ ἐξαγοσόμενον εἶδος, ἢ αἰτία διαθέσεώς του, ἢ προέλευσις καὶ ἀξία αὐτοῦ, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου Ἀποθήκης εἰς ὃ κατεχωρήθη. Μετὰ τὴν καταχώρησιν τοῦ πρῶτον ἀντίτυπον τοῦ τριπλοτύπου ἀποκόπτεται καὶ παραμένει εἰς τὸ ὀφείλον τοῦ Τμήματος Λογιστικῆς καὶ Διαχειρίσεως, τὸ δεῦτερον ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ δικαιολο-

λογητολόγος της διαχειρίσεως του αποθηκαρίου, το δε τρίτον παραμένει εις τὸ στέλεχος προκει-
μένου περὶ ἐξαγωγῆς δι' ἑσωτερικὴν λειτουργίαν τοῦ Ὄργανισμοῦ (γραφικὴ ὕλη, εἶδη θερμάν-
σεως κ.λ.π), τὰ οἰκεῖα τριπλότυπα θὰ θεωροῦνται ἰδιαίτερος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Προκειμένου περὶ ἐξαγωγῆς καταστροφέντων ὑλικῶν, ὡς ἐκ τῆς συνήθους ἢ μακροχρόνου
χρήσεως αὐτῶν, εἰς τὰ τριπλότυπα ἐξαγωγῆς θὰ ἐπισυνάπτεται πρωτόκολλον καταστροφῆς ὑπὸ Τρι-
μελοῦς Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Προκειμένου περὶ ἐκποιήσεως ὑλικῶν εἰς τὰ οἰκεῖα τριπλότυπα ἐξαγωγῆς θὰ ἐπισυνάπτεται
πρακτικὸν ἐκποιήσεως ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου. Ἄπαντα τὰ τριπλότυπα εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ὑλικῶν θὰ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Τμήματος
Λογιστικοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ.

15.- Ἡ διαχείρισις τῶν ὑλικῶν ἐν γένει ἐναλλάσσεται εἰς ὑπάλληλον τοῦ Ὄργανισμοῦ δι'
ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

16.- Ἡ μέριμνα ἐπὶ παντός συναφοῦς θέματος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 7

Ἀρμοδιότητες Τμήματος Συντήρησης καὶ Συμπλήρωσης Ἔργων

(Τμήματος Β)

Εἰς τὸ Τμήμα τοῦτο ὑπάγονται αἱ κάτωθι ἀρμοδιότητες:

- 1.- Ἡ κατάρτισις ἐτησίων καὶ πολυετῶν προγραμμάτων τοῦ Ὄργανισμοῦ ἀφορώντων εἰς τὴν
ἐκπόνησιν ἐκθέσεων, προμελετῶν καὶ τεχνικῶν μελετῶν.
- 2.- Ἡ ἐκτέλεσις πάσης φύσεως ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, ὡς φέρεις τῶν Ὑπουργείων Ἐθνι-
κῆς Οἰκονομίας (Τ. Γεωργίας) καὶ Δημοσίων Ἔργων, διὰ λογαριασμὸν τῶν Τ.Ο.Ε.Ε. κ.λ.π.
- 3.- Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων κ.λ.π. Ὑπηρεσιῶν, διὰ τὴν λήψιν τῶν ἀναγ-
αίων μέτρων διευθετήσεως τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Ὄργανισμοῦ κειμένων.
- 4.- Ἡ κατ' ἔτος σύνταξις τεχνικῶν ἐκθέσεων καὶ μελετῶν συντήρησης, συμπλήρωσεως, βελτιώ-
σεως καὶ π.τ. τῶν ὑφισταμένων ἔργων.
- 5.- Ὁ προγραμματισμὸς καὶ ἡ ἐκπομπὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ τῶν Τ.Ο.Ε.Ε. ἐκτελου-
μένων ἔργων καὶ ἐργασιῶν συντήρησης καὶ συμπλήρωσεως δικτύων.
- 6.- Ἡ τήρησις στατιστικῆς καὶ κτηρολογίας τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων.
- 7.- Ἡ τήρησις ἀρχείου μελετῶν ἔργων καὶ ἡ διαφύλαξις πινάκων, χαρτῶν καὶ παντὸς εἴδους
τεχνικῶν ὀργάνων τοῦ Ὄργανισμοῦ.
- 8.- Ἡ κατάρτισις κτηματολογίου καὶ ἡ διαρκὴς ἐνημέρωσις αὐτοῦ.
- 9.- Ἡ τήρησις βιβλίου καταστάσεως τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου εἰς τὸ ὅδ καταχωρεῖται πᾶσα
ρατῆρησις βλάβης αὐτοῦ ὡς καὶ πᾶσα ἐνέργεια ἀποκαταστάσεως τῆς, μετ' ἐκδόσεως ἀποδείξεως.
- 10.- Ἡ διατηρητικὴ καὶ παρακολούθησις τῶν μηχανολογικῶν ἐργασιῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ,
συντήρησις, ἢ ἐπισκευή, συμπλήρωσις καὶ ἐπέκτασις τῶν μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ

εξοπλισμών του 'Οργανισμού. 'Ηπρόβλεψις τῶν ἀναγκῶν εἰς μηχανικά μέσα καὶ ὑλικά ἐξυπηρετήσε-
ς τούτων, ἢ προδιαγραφή προμηθευτέων εἰδῶν καὶ ὁ τεχνικός ἔλεγχος αὐτῶν.

11.- 'Η τήρησις ἡμερολογίου λειτουργίας τῶν μηχανημάτων τοῦ 'Οργανισμοῦ, εἰς τὸ ἐποῖον
ἀ ἐμφανηται ἡ ὥρα ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς λειτουργίας, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ὥραι λειτουρ-
γίας καὶ αἱ καταναλωθεῖσαι ποσότητες καυσίμων καὶ λιπαντικῶν.

12.- 'Η τήρησις μητρώου μηχανημάτων, εἰς ὃ θὰ καταχωρῆται πᾶσα πράξις συντηρήσεως ἢ
πισκευῆς.

13.- 'Η ἐγκαιρὸς εἰδοποίησις σχετικῶς μὲ πᾶσαν βλάβην ἢ ἀνεπάρκειαν τῶν μηχανημάτων
εἰς ἢ αἴτησις τῶν ἀναγκαζούντων ὑλικῶν ἢ ἀνταλλακτικῶν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν των.

14.- 'Η τήρησις βιβλίου 'Αποθήκης εἰς ὃ θὰ καταχωρῆται πᾶσα εἰσαγωγή καυσίμων, λιπαν-
τικῶν, βαρελίων, δοχεῶν κ.λ.π. ὡς καὶ πᾶσα ἐξαγωγή πρὸς κατανάλωσιν ἢ ἐπιστροφὴν.

15.- 'Η ἐπιμέλεια διὰ τὴν ἐκδόσιν εἰδικῶν ἀποφάσεων ἢ διαταγῶν σχετιζομένων μὲ τὰς ἐργα-
σίας, τὴν καλὴν λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

16.- 'Η μέριμνα διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν μηχανολογικῶν καὶ ἠλεκτρολογικῶν ἐγκατα-
στάσεων τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων τῶν Π.Ο.Π.Π. κ.λ.π. περιοχῆς δικαιοδοσίας τοῦ 'Οργανι-
σοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 8

Ἄρμοδιότητες Τμήματος Λειτουργίας καὶ Ἀξιοποιήσεως ἔργων

(Τμήμα Γ')

- 1.- 'Η κατάρτισις γεωργοοικονομικῶν καὶ γεωργοτεχνικῶν μελετῶν.
- 2.- 'Η λειτουργία, ἀξιοποίησις καὶ φύλαξις τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων Α' τάξεως, ὡς
καὶ τῶν τοιοῦτων Β' καὶ Γ' τάξεως, μὴ ὑπαγομένων εἰς Π.Ο.Π.Π. ἢ Π.Π.Α., περιοχῆς δικαιοδοσίας
τοῦ 'Οργανισμοῦ.
- 3.- 'Η ἐπιπτεία, ὁ συντονισμὸς, ἡ παρακολούθησις καὶ καθοδήγησις ἐπὶ παντὸς ἀφορῶντος
καλὴν λειτουργίαν καὶ ἀξιοποίησιν θέματος, τῶν ἐν τῇ περιοχῇ δικαιοδοσίας τοῦ 'Οργανισ-
μοῦ ἔργων.
- 4.- 'Η διοικήσις τῶν εἰς τὴν περιοχὴν δικαιοδοσίας τοῦ 'Οργανισμοῦ ὑπαγομένων ἀρδευτι-
κῶν ὑδάτων, ὡς καὶ ἡ ρύθμισις τῆς χρήσεως καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν κατὰ περιοχὴν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς
ορισμῶν κατανομῆς τούτων καὶ τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαζούντων μέτρων, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυροῦ
ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ.
- 5.- 'Η ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων Περιφερειακῶν Ἑπιτροπῶν τοῦ Ἑπιχειρήματος Γεωργι-
κῶν ἔργων παντὸς ἀναγκαζούντος μέτρου, διὰ τὴν πληρεστέραν γεωργικὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἐν τῇ
περιοχῇ δικαιοδοσίας τοῦ 'Οργανισμοῦ ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, ὡς καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν
ἐπιλογήν προόδων συστημάτων καὶ μεθόδων ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους καὶ καλυτέ-

ρας χρήσεως του ύδατος.

6.- 'Η μελέτη καὶ πάσης φύσεως ἔρευνα πρὸς ἐξασφάλισιν καλυτέρας ἀποδόσεως τῶν ἔργων, ὡς καὶ ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις ἐργασιῶν ἀξιοποιήσεως ἔδαφῶν (βελτίωσις παθογενῶν ἔδαφῶν, σπηματοποιήσις ἔδαφῶν κ.λ.π.).

7.- 'Η εἰσῆγησις ἐφαρμογῆς προγραμμάτων ἀναδασιμῶ, ἔσθαι τούτο ἐπιβάλλει ἡ ἐπιφελεστέρα χρησιμοποίησις καὶ ἀριωτέρα ἐκμετάλλευσις τῶν ἀξιοποιήθεισῶν καὶ ὑπὸ ἀξιοποιήσιν ἐκτάσεων, πρὸς κοινὸν ὄφελος τῶν συνεχομένων ἰδιοκτησιῶν.

8.- 'Η ἀστυνομία ἐπὶ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων καὶ ἔργων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

9.- 'Η συλλογὴ καὶ ἐπεξεργασία πάσης φύσεως στοιχείων ἀφορῶντων εἰς ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα.

10.- Αἱ ὑδρολογικαί, ἔδαφολογικαὶ καὶ γεωλογικαὶ ἔρευναι καὶ β.ἡ, ἡ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρροδίων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν ἔρευνα τοῦ κατὰ καλλιεργούμενον εἶδος ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ ὕδατος, εὐρεῖς ἀρδεύσεως καὶ τρόπου ἢ συτήματος ἀρδεύσεως.

11.- 'Η διενέργεια ἀποδεικτικῶν καὶ πειραματικῶν καλλιεργειῶν συμφῶνως πρὸς τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ'

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἄ ρ θ ρ ο ν 9

Διέκρισις Προσωπικοῦ

1.- Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὄργανισμοῦ διακρίνεται εἰς ὑπαλληλικόν, ὑπηρετικόν καὶ ἐργατικόν.

2.- Τὸ προσωπικὸν διακρίνεται ἐπίσης εἰς

α) Τακτικόν καὶ

β) Πρὸσκαιρον ἢ Ἐποχιακόν.

Τακτικόν εἶναι τὸ κατέχον τὴν προβλεπομένην ὑπὲρ τοῦ τακτικοῦ Κανονισμοῦ ὁργανικὰς ἰσοϋ.

Πρὸσκαιρον ἢ Ἐποχιακόν προσωπικόν εἶναι τὸ προσλαμβάνεμενον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀγκῶν δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ ἐργασιῶν ἐμφανιζομένων ἐκτάκτως ἢ ἐποχιακῶς διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἔτος.

3.- Ἄπαν τὸ προσωπικὸν συνόθεται μετὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ διὰ σχέσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ τοῦ (ἄρθρον 20 ν.δ. 3281/58) πλην τοῦ ὑδρονομικοῦ τοιοῦτου διὰ τὸ ὅποιον ἰσχύουν εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 10

Κατηγορίαι Τακτικοῦ Προσωπικοῦ

1.- Αἱ θέσεις τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ ἀνήκουν εἰς τρεῖς κατηγορίας Α , Β , καὶ Γ :

..//

2.- Θέσεις Α κατηγορίας είναι εκείναι δι'ας ως τυπικόν προσόν διορισμού απαιτεῖται πτυ-
χον Ἀνωτάτης Σχολῆς.

3.- Θέσεις Β' Κατηγορίας είναι εκείναι δι'ας ως τυπικόν προσόν διορισμού απαιτεῖται Ἀπολυ-
τιον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ ἄλλης ἰσοτιμίου Σχολῆς ἢ κατωτέρας Σχολῆς ἢ ὠρισμένη εἰδικότης ἢ
ειρλα.

4.- Θέσεις Γ' Κατηγορίας είναι ἐκεῖναι δι'ας απαιτεῖται ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαιδεύ-
σεως.

5.- Περαιτέρω αἱ θέσεις θεωροῦνται εἰς δύο βασικοὺς κλάδους ὑπαλλήλων κατὰ κατηγορίαν.

α) Κλάδος τεχνικῶν ὑπαλλήλων καὶ

β) Κλάδος Διοικητικῶν, Δογιστικῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὄργανισμοῦ εἰς ἓνα τῶν ὡς ἄνω κλάδων, ἀποφασίζει
διοικητικὴν Συμβουλίαν ἢ ἄλλο πρὸς τὸν Δ/ντοῦ.

6.- Αἱ θέσεις κατατάσσονται εἰς βαθμοὺς βάσει τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος.

Εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ἀναρτῶνται τοὺς ὑπαλλήλους Α' Κατηγορίας ὁ 6ος διὰ τοὺς Β'
κατηγορίας ὁ 9ος καὶ ὁ 12ος διὰ τῶν Γ' Κατηγορίας ὁ 13ος.-

Ὑποκατάστημα

11
12

Σύνθεσις τακτικῶν προσωπικοῦ

Σύνθεσις τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζεται ὡς ἀκολουθῶς:

Α' Τεχνικῶν Προσωπικῶν

1) Διευθυντῆς Γεωπόνου εἷς	(1)	5
2) Γεωπόνοι εἷς	(1)	—
3) Πολιτικοὶ Μηχανικοὶ -	-	—
4) Ἐργοδηγὸς Τελεγράφοι εἷς	(1)	—
5) Ἐργοδηγοὶ - Ἠλεκτρολόγοι τῆσσαρες	(4)	—
6) Ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων δύο	(2)	—
7) Χειρισταὶ ἔκτακτων τρεῖς	(3)	—
8) Βοηθοὶ χειριστῶν - Λοκάνται τρεῖς	(3)	—
9) Πρακτικοὶ Μηχανικοὶ ἑπτὰ	(7)	—
10) Ὁδηγοὶ τρακτέρ δύο	(2)	—
11) Τεχνῖτες συνεργείου δύο	(2)	—
12) Σύλαξ ἐγκαταστάσεων- Μηχανημάτων εἷς	(1)	—
13) Σύλαξ ἔργων εἷς	(1)	—

Β' Διοικητικῶν καὶ Δογιστικῶν

Προσωπικῶν

11
12

///

1) Διοικητικός Α' Κατηγορίας	-	-
2) Διοικητικός Β' Κατηγορίας	δύο	(2) 1
3) Δακτυλογράφει	μια	(1) -
4) Ελητήρ	εἷς	(1) -
5) Λογιστικός Α' Κατηγορίας	-	-
6) Λογιστικός Β' Κατηγορίας	δύο	(2) 2

Ά ρ θ ρ ο ν 12

Ὁργανικαὶ θέσεις καὶ κατανομή Τακτικῶν Προσωπικῶν

Αἱ τακτικαὶ θέσεις καὶ ἡ κατανομή τοῦ Τακτικῶν προσωπικῶν ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

Α' Μὲτα (1) θέσεις Διευθυντοῦ ἐπί βαθμῶ 6^η ἕως 2^η Α' Κατηγορίας

Β' Τραφεῖον Γραμματείας

- α) Μὲτα (1) θέσεις Προϊσταμένου Γραφείου ἐπί βαθμῶ 9 ἕως 4 Β' Κατηγορίας
- β) Μὲτα (1) θέσεις Διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἐπί βαθμῶ 9 " 4 Β' Κατηγορίας
- γ) Μὲτα (1) θέσεις Δακτυλογράφου ἐπί βαθμῶ 9 " 4 Β' Κατηγορίας
- δ) Μὲτα (1) θέσεις Ελητήρος ἐπί βαθμῶ 13 " 9 Γ' Κατηγορίας
- ε) Μὲτα (1) θέσεις ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἐπί βαθμῶ 11 " 6 Β' Κατηγορίας

Γ' Τμήμα Λογιστικῶν καὶ Διαχειρίσεως

- α) Μὲτα (1) θέσεις Πρ/νου Τμήματος ἐπί βαθμῶ 9 ἕως 4 Β' Κατηγορίας
- β) Μὲτα (1) θέσεις Λογιστ. Ὑπαλλήλ. ἐπί βαθμῶ 9 ἕως 4 Β' Κατηγορίας

Δ' Τμήμα Συντηρήσεως καὶ Συμπληρώσεως ἔργων

- α) Μὲτα (1) θέσεις Πρ/νου Τμήματος Ἐργοδηγοῦ Τελογράφου ἐπί βαθμῶ 9 ἕως 4 Β' Κατηγορίας
- β) Τέσσαρες (4) θέσεις Ἡλεκτρολόγου ἐπί βαθμῶ 11 ἕως 6 Β' Κατηγορίας
- γ) Μὲτα (1) θέσεις ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἐπί βαθμῶ 11 " 6 Β' Κατηγορίας
- δ) Ἐπτά (7) θέσεις Πρακτ. Μηχανικῶν ἐπί βαθμῶ 11 " 6 Γ' Κατηγορίας
- ε) Μὲτα (1) θέσεις φύλακος ἔργων ἐπί βαθμῶ 13 " 9 Γ' Κατηγορίας

Ε' Τμήμα Λειτουργίας καὶ Ἀξιολογήσεως ἔργων

- α) Μὲτα (1) θέσεις Πρ/νου Τμήματος Γραφείου ἐπί βαθμῶ 6 ἕως 2 Α' Κατηγορίας
- β) Τρεῖς (3) θέσεις χειρ. ἔκτακτων ἐπί βαθμῶ 11 " 6 Β' Κατηγορίας
- γ) Τρεῖς (3) θέσεις βοηθ. χειρ.-ἀπομ. ἐπί βαθμῶ 11 " 6 Β' Κατηγορίας
- δ) Δύο (2) θέσεις ὁδηγῶν τρακτέρ ἐπί βαθμῶ 11 " 6 Β' Κατηγορίας
- ε) Δύο (2) θέσεις τεχνιτῶν συνεργείου ἐπί βαθμῶ 11 " 6 Β' Κατηγορίας

Handwritten signature and initials

Ἄ ρ θ ρ ο ν 13

Διορισμός Τακτικού Προσωπικοῦ

1.- Ὁ διορισμός τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ ἐνεργεῖται τῇ εἰσηγήσει τοῦ Διευθυντοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀρμοδίας Περιφερειακῆς Ὑπηρεσίας, πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ διοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηρουμένης πάντοτε τῆς διαδικασίας ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Περιφερειακῆς Ὑπηρεσίας.

2.- Ἡ πλήρωσις τῶν Ὄργανικῶν θέσεων τοῦ μὲν Τεχνικοῦ Κλάδου Α' καὶ Β' Κατηγορίας ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ Γ' Κατηγορίας γίνεται ἄνευ διαγωνισμοῦ, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν δημοσιευμένην εἰς μίαν τοπικὴν ἐφημερίδα καὶ μίαν τῶν Ἀθηνῶν πρὸ τριάνοντα τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. κρίνοντος βάσει τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ἐπιθυμῶν προσληθῶν, τοῦ δὲ Διοικητικοῦ καὶ Λογιστικοῦ Β' Κατηγορίας διὰ διαγωνισμοῦ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν αὐτοῦ εἰς μίαν Τοπικὴν ἐφημερίδα δημοσιευομένην πρὸ 30 τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ, ἐν ᾗ εἰς ἀναγράφεται περὶληφίς τοῦ διενεργηθησομένου διαγωνισμοῦ ὡς καὶ τὰ ἐξεταστέα μαθήματα. Ἡ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Ὑπηρεσίας.

3.- Δι' καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ὄργανικαὶ θέσεις τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ, ἀναφέρονται εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἔργων, ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως κατεδοσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ, δι' ἧς καὶ ἡ πλήρωσις αὐτῶν διενεργεῖται προοδευτικῶς ἀναλόγως τῆς προόδου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ὄργανισμοῦ.

4.- Μέχρι συμπληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ, αἱ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ δύνανται νὰ ὑποκαταστήθωσιν ὑπὸ ὑπελλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τοῦ Γεωπονικοῦ Κλάδου Α' Κατηγορίας, ἐπὶ τῇ σχετικῆς διαταγῆς τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

5.- Οἱ προσλαμβανόμενοι πρὸς πλήρωσιν ὄργανικῶν θέσεων δεόν νὰ μὴ ἔχωσι ὑπερβῆ τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

καί μόνου περὶ προσλήψεως Γεωπόνων, ἔχοντων ὑποκειμένην πείραν εἰς τὰ ἐγγειοφελιτωτικὰ ἔργα, ἀποδεικνυομένην δι' ἐπίσημων ἐγγράφων ἢ ἐτησίαν τοῦλάχιστον μεταπτυχιακὴν σχετικὴν εἰσεῖσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὸ ὅρον ἡλικίας δύναται, ἀπόφασι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρίσει τῆς Περιφερειακῆς Δ/σεως νὰ προσυξάνεται μέχρι τοῦ 50 οὔ ἔτους.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 14

Πρόσδντα Διορισμοῦ Τακτικοῦ Προσωπικοῦ

//.

1.- 'Ο διοριζόμενος εις οργανικὴν θέσιν ὑπάλληλος δεόν:

- α. Νά κέκτηται τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν.
- β. Νά εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ Μητρώα Δήμου ἢ Κοινότητος.
- γ. Προκειμένου περὶ ἄρρενος, νά ἔχη ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις ἢ νά ἔχη ἀπαλλαγῇ αὐτῶν Κομίμως. Ἀποκλείεται τοῦ διορισμοῦ ὁ ἀνυπότακτος ἢ ὁ τελεσιδίκως καταδικασθεὶς ἐπὶ λιποταξίᾳ.
- δ. Νά μὴ ἔχη καταδικασθῇ εἰς στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις αὐτή.
- ε. Νά μὴ ἔχη καταδικασθῇ εἰς οἰανδήποτε ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει (κοινῇ καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ), ἀπάτῃ, ἐκβίασει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ περὶ τῆν ὑπηρεσίαν, παραβάσει καθήκοντος καὶ συκοφαντικῇ δυσφημίᾳ.
- στ. Νά μὴ ἔχη παραπεμφθῇ διὰ τελεσιδίκου βουλεύματος ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων πλημμελημάτων. Ἡ παραγραφὴ ἀδικήματος ἐφ' ᾧ κατεγνώσθη καταδικαστικῇ ἀπόφασιν ἢ, ἐφ' ᾧ οἰετᾶσθαι παραπομπῇ διὰ τελεσιδίκου βουλεύματος, ἢ ἀποκατάστασις, ἢ ἀμνηστία καὶ ἡ χάρις μετ' ἄρσεως τῶν συνεπειῶν δὲν αἴρουν τὴν ἀνικανότητα, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διορισμοῦ.
- ζ. Νά μὴ τελῇ ὑπὸ ἀπαγορευσιν ἢ δικαστικῆν ἀντίληψιν.
- η. Νά μὴ πάσχη ἐκ χρόνιαις ἀσθενείαις ἢ ἀναπηρίας παρακωλυούσης τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δι' ἑνὸς προσλαμβάνεται ἐργασίας ἢ ἐξ ἧς ὑφίσταται βραδύτερον πιθανότης νά καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν. Περὶ τούτου ἀποφαίνεται ἡ Πρωτοβάθμια Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Νομοῦ.
- θ. Τὰ ἀνωτέρω βεβαιοῦνται διὰ πιστοποιητικῶν ὑποβαλλομένων μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως " Περὶ Διορισμοῦ ". Τὸ ἀνεγγραφέν Ποινικοῦ Μητρώου δεόν νά εἶναι πλήρες καὶ οὐχὶ ἀπόσπασμα.

2.- Διὰ τὴν κατέληψιν τῶν κατωτέρω θέσεων κίσεων τῶν ὡς ἑνω τυτικῶν τρεσόντων καὶ τῶν ἐπιμοιωτικῶν ἔρχονται ὡς εἰδικὰ προϋπάρχοντα καὶ τὰ αὐτῶν:

Α' Διευθύνσις - Γραμματεία

- α) Διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Πυλῶν Ἀνωτάτης Γραμματείας καὶ βιτῆς καὶ εἰς ἑξῆς ἑταροβελτιωτικὰ ἔργα καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἄνευ καῖρας.
- β) Διὰ τὴν θέσιν α' Διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ βιτῆς προϋπηρεσίας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἄνευ προϋπηρεσίας.
- γ) Διὰ τὴν θέσιν β' Διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἀπολυτήριον Γυμνασίου.
- δ) Διὰ τὴν θέσιν γ' Διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ γνώσεως Γραμματικῆς.
- ε) Διὰ τὴν θέσιν δ' ἑκπαιδευτικῆς ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου.
- ς) Διὰ τὴν θέσιν ε' ὀδηγοῦ αὐτοκινήτου ἐπαγγελματικῆς ἀπολυτήριον ὀδηγήσεως.

Β' Τμήμα Δογιστικόν καὶ Διαχειρίσεως

- α) Διὰ τὴν θέσιν α Λογιστοῦ Ἀπολυτήριον Γυμνασίου 5ετῆς Δογιστικῆ πεῖρα.
- β) Διὰ τὴν θέσιν β Λογιστοῦ Ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

Γ' Τμήμα Συντηρήσεως καὶ Συμπληρώσεως Ἔργων

- α) Διὰ τὴν θέσιν Προϊσταμένου τῶν Τμημάτων Πτυχεῖον Ἐργοδηγοῦ - Τοπογράφου .
- β) Διὰ τὴν θέσιν β Πτυχῶν ἠλεκτρολόγου συντηρητοῦ εἰδικότητος ἀναλόγου πρὸς τὴν ἰσχὺν τῶν Ἀντλιοστασίων.
- γ) Διὰ τὴν θέσιν γ Ἐπαγγελματικὸ ὀδῶμα ὀδηγήσεως.
- δ) Διὰ τὴν θέσιν δ Πτυχῶν Πρακτικοῦ μηχανικοῦ εἰδικότητος ἀναλόγου πρὸς τὴν ἰσχὺν τῶν Ἀντλιοστασίων.
- ε) Διὰ τὴν θέσιν ε Ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου.

Δ' Τμήμα Λειτουργίας καὶ Ἀξιοποιήσεως Ἔργων

- α) Διὰ τὴν θέσιν Προϊσταμένου Τμημάτων Πτυχεῖον Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς.
- β) Διὰ τὴν θέσιν β χειριστοῦ ἔκκαφῆως ἀντίστοιχον πτυχεῖον.
- γ) Διὰ τὴν θέσιν γ λιπαντοῦ σχετικῆ πεῖρα ἢ ἄνευ πεῖρας.
- δ) Διὰ τὴν θέσιν δ ὀδηγοῦ τρακτέρ πτυχεῖον ὀδηγήσεως τρακτέρ (ἔπαγγελματικόν)
- ε) Διὰ τὴν θέσιν ε τεχνίτου συνεργεῖου πενταετῆς πεῖρα εἰς συνεργεῖον.
- ς) Διὰ τὴν θέσιν ς φύλακος ἐγκαταστάσεων - Μηχανημ. Ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 15

Δοκιμαστικὴ Ἑπηρεσία - Μονιμοποιήσεις - Ἀπόλυσις

- 1.- Οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι ὑπάλληλοι εἰς ὀργανικὰς θέσεις, τελοῦν ὑπὸ δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν, μὴ δυνάμενοι νὰ μονιμοποιηθοῦν πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑνὸς ἔτους.
- 2.- Ὁ ὁδῶμος ὑπάλληλος, εἰς περίπτωσιν μὴ εὐδόκμου ὑπηρεσίας, δύναται νὰ ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας, διὰ καταγγελίας τῆς συμβάσεως καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἔτους, δι' ἐπιφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως, τῇ ἐγκρίσει τῆς ἁρμοδίας Περιφερειακῆς Ἑπηρεσίας Γ.Σ.Β.
- 3.- Εὐδόκιμος χαρακτηρίζεται ἡ ὑπηρεσία δοκίμου ὑπαλλήλου πρὸς μονιμοποίησιν, ἐφ' ὅσον ἐπέδειξεν δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον, ἐμφανίτας ἥθεος, χαρακτηῖρα καὶ ὑπηρεσιακὴν ἱκανότητα τριαύτην, ὥστε νὰ ἱκανοποιῇ ἀπολύτως τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἑπηρεσίας, διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν προσελήφθη.
- 4.- Ἐντὺς τοῦ τελευταίου μηνὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεως δοκίμου ὑπαλλήλου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αποφασίζει περὶ τῆς μονιμοποιήσεως ἢ τῆς ἀπολύσεώς του, βάσει σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ.

43

- 3.- Διά τους μονιμοποιούμενους υπαλλήλους, ο χρόνος της δοκιμαστικής υπηρεσίας υπολογίζεται διά την προαγωγήν, ως και διά τα λοιπά εκ τε του παρόντος και της κειμένης Νομοθεσίας δικαιώματα και όφελήματα. Η ή λήψις αποφάσεως δι' οϊονδήποτε λόγον, έντός της έριζομένης προθεσμίας, δέν άποστερεί τδ Διοικητικόν Συμβούλιον του δικαιώματος λήψεως αποφάσεως περί άπολύσεως μετά την έκπνοήν της προθεσμίας, έντός εύλόγου χρόνου μή δυναμένου νά υπερβή τους έξ μήνας.
 - 4.- Η πρόσληψις ως και ή μονιμοποίησις του προσωπικού πραγματοποιείται διά της υπό του Προέδρου ή του Διευθυντού, έγγραφου ανακοινώσεως εις τδν ενδιαφερόμενον της σχετικής άποφάσεως και της υπό τούτου έγγραφου δηλώσεως, ότι τελεῖ έν γνώσει του παρόντος Έσωτερικου Κανονισμού και άποδέχεται όπως υπηρετήση υπό τους όρους αύτου.
 - 5.- Οί εκ των διοριζομένων έχοντες πραγματικήν ευδόκιμον υπηρεσίαν εις τδ Δημόσιον ήν ΑΠΕ ή άλλους Ο.Π.Β., άποδεικνυομένην δι' επισήμων πιστοποιητικων, κατατάσσονται βάσει ταύτης και των περί προαγωγής διατάξεων του παρόντος εις άνώτερον βαθμόν.
 - 6.- Όπου βάσει προϊσχυουσων διατάξεων άνεγνωρίσθη, εις υπηρετούντας ήδη τακτικούς υπαλλήλους, δι' ένταξιν εις άνώτερον βαθμόν, κρούησθεσθα περί έτέροις Νομικοῖς Προσώποις ή Όργανισμοῖς, δέν άνατρέκεται υπό του παρόντος.
 - 7.- Οί άνήκοντες εις τδ Τακτικόν Προσωπικόν του Όργανισμού άπολύονται
 - α) Μετά την συμπλήρωσιν του 65ου Έτους.
 - β) Έν περιπτώσει καταργήσεως της κατεχομένης ύπ' αύτων Όργανικῆς θέσεως.
 - γ) Έν περιπτώσει προσβολῆς του υπαλλήλου υπό σωματικῆς ή πνευματικῆς νόσου καθιστήσθης τούτου άνικανόν εκ συνεχέος διάστημα ένός Έτους, περί εκτέλειν της υπηρεσίας ήν δέον νά παρέχη ως εκ της θέσεως ήν κατέχει. Περί της άνικανότητος ταύτης άποφασίζεται ή Πρωτοβάθμιος και Δευτεροβάθμιος Υγειονομικαί Επιτροπὴ του Ι.Κ.Α.
- Η άπόλυσις γίνεται υπό του Διευθυντού του Όργανισμού κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου τῆ έγκρίσει του κ. Περιάρχου τηρουμένων πάντοτε των διατάξεων της Πραγματικῆς Νομοθεσίας.

Ά ρ θ ρ ο ν 16

Προαγωγὰς - Όδικαί άρχειαί

- 1.- Ό ειαρισμός νοείται πάντοτε εις τδν εισαγωγικόν βαθμόν της οικείας Όργανικῆς θέσεως.
- 2.- Οί τακτικοί υπάλληλοι προάγονται από βαθμού εις βαθμόν, δι' άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, έξελισσόμενοι μέχρι του προβλεπομένου υπό του παρόντος, διά την θέσιν ήν κατέχουν, βαθμού.
- 3.- Διά την είς ανώτερον βαθμόν προαγωγήν απαιτείται όπως, έ προς προαγωγήν υπάλληλος, κληθηται άπαντα τά διά του παρόντος Κανονισμού έπιτάξιμα τυπικά προσόντα, ως και εύδοκι-

//

μον από πάσης απόψεως υπηρεσίαν εις τὸν προηγούμενον βαθμὸν.

- Διὰ τὴν προαγωγήν τοῦ προσωπικοῦ Α' Κατηγορίας απαιτεῖται, ἀπὸ τοῦ 8ου εἰς τὸν 7ον διετησὺς υπηρεσία, ἀπὸ τοῦ 7ου μέχρι καὶ τοῦ 4ου τριετησὺς υπηρεσία ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ, ἀπὸ τοῦ τετάρτου καὶ ἄνω τετραετησὺς.

Διὰ τὸ προσωπικὸν Β' Κατηγορίας ἀπὸ τοῦ 11ου εἰς τὸν 10ον διετησὺς, ἀπὸ τοῦ 10ου εἰς τὸν 9ον τριετησὺς, ἀπὸ τοῦ 9ου εἰς τὸν 8ον τριετησὺς καὶ ἀπὸ τοῦ 8ου μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου τετραετησὺς υπηρεσία ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ.

Διὰ τὸ προσωπικὸν Γ' Κατηγορίας ἀπὸ τοῦ 13ου μέχρι καὶ 11ου διετησὺς υπηρεσία ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ, ἀπὸ τοῦ 10ου εἰς τὸν 9ον τετραετησὺς υπηρεσία, ἀπὸ τοῦ 9ου εἰς τὸν 8ον ἑξαετησὺς υπηρεσία.

- Εὐδόκιμος χαρακτηρίζεται ἡ υπηρεσία ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάλληλος ἐπεδειξάτω δραστηριότητα καὶ ἰφθυίαν εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἐμφανίζῃ ἠθος, χαρακτῆρα καὶ υπηρεσιακὴν ἰκανότητα, τοιαύτην, ὅστε νὰ ἰκανοποιῇ ἀπολύτως τὰς ἐπαιτήσεις διὰ τὴν ἀσκήσιν καθηκόντων τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

- Οἱ ὑπάλληλοι οἱ μὴ ἔχοντες τὴν ὡς ἄνω εὐδόκιμον υπηρεσίαν πρὸς προαγωγήν, χαρακτηρίζονται ὡς μὴ προακτέοι.

- Ὑπάλληλος χαρακτηριθεὶς κατὰ συνέχειαν (ἢ μὴ) ὡς ὡς μὴ προακτέος, ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εἰσάγεται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τοῦ δευτέρου χαρακτηρισμοῦ πρὸς κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἀποφασίζει τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπαλλήλου.

Δι' ἐξαιρετικὰς πράξεις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς υπηρεσίας ἢ δι' ἐξαίρετον ἐπίδοσιν πέραν τῆς ἐξ τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπιβαλλομένης, δύναται νὰ ἀπονέμονται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὄργανισμοῦ αἱ κάτωθι ἠθικαὶ ἀμοιβαί.

α) Εὐφημος μνεία, (β) εὐαρέσκεια, (γ) ἔπαινος.

Ἡ εὐαρέσκεια δύναται νὰ ἀπονέμηται καὶ κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς υπηρεσίας, μετὰ μακρὰν εὐδόκιμον τοιαύτην.

Ἄ ρ ρ θ ρ ο ν 17

Ἀποδόχαι, ἢ Ἀποζημιώσεις Παικτοῦ Προσωπικοῦ

Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὄργανισμοῦ ἀπείρονται διὰ μηνιαίων μισθῶν, καταβαλλομένων ὡς εἰς τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου ἐκάστου μηνὸς δύναται νὰ χορηγῆται προκαταβολή.

Ἡ κατὰ κατηγορίαν, κλάδους καὶ βαθμοὺς μισθοὶ καὶ ἐπιδόματα, ὁρίζονται εἰς τοῦ ἐκάστοτε σφύοντος μισθολογίου τῶν ἀντιστοιχῶν κλάδων τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὄπου δὲν ὑφίσταται ἀντιστοιχὸς κλάδος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του καθορίζει ὡς ποιεῖται τὸν πλέον συναφεῖ.

Οἱ ὑπηρεσίαν ἀποδιδόντες ἐντὸς ἑξέως ὑπάλληλοι τοῦ Ὄργανισμοῦ, εἰς λαμβάνουν πλῆν τῶν ἰσοδυναμικῶν τῶν ἐξόδων καὶ τὸ 1/2 τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεώς των (1/30 βασικοῦ

..

μισθοῦ - τριετίες - πολυετία) ἐφ' ὅσον κινηθοῦν εἰς ἀπόστασιν μεγαλυτέραν τῶν 10 χιλιο-
μέτρων. Εἰς περιπτώσιν χρησιμοποίησεως αὐτοκινήτου Ι.Χ. ἢ ἑτέρου μέσου κινήσεως ὑπὸ ὑπαλ-
λήλου δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας θὰ χορηγεῖται ἐπὶ πλεον χιλιομετρικῆ ἀποζημίωσις καθοριζο-
μένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναλόγως τῶν τιμῶν τῶν καυσίμων κ.λ.π.

- Μετ' εὐδοκίμου ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν ἐξελέξεως ἢ εἰς ἕτερον τοιοῦτον, λόγῳ
ἐλλείψεως ἀνωτέρας κενῆς θέσεως (ἢ ἐλλείψεως τυπικῶν προσόντων), χορηγεῖται δι' ἀποφά-
σεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προσαύξησις 10% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, ἅμα τῇ συμπληρώ-
σει τριετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ μέχρι τεσσάρων τριετιῶν, ὑπολο-
γιζομένων συμφῶνως πρὸς τὰ ἐκείνотε ἰσχύοντα διὰ τοὺς Δημοσίου ὑπαλλήλους.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον χορηγεῖται ἐπίδομα πολυετίας ἐκ 10% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ἅμα τῇ
συμπληρώσει 10ετοῦς ὑπηρεσίας, διὰ δὲ τὸν πέραν τῆς δεκάετίας χρόνον ὑπηρεσίας ἐκ 2% ἅ-
μα τῇ συμπληρώσει ἐκάστης πενταετίας καὶ μέχρι 25ετοῦς, ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίας.

- Προσαύξεις λόγῳ εὐδοκίμου παραμενῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν δέν παρέχεται εἰάν ὁ ὑπάλληλος
ἐντὸς τριετίας τιμωρηθῇ διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς ἀνωτέρας τοῦ προστίμου ἢ ἐφ' ὅσον οὗτος
κριθῇ ὡς μὴ προκατός.

- Εἰς περιπτώσιν καὶ ἢν αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ἰσχύοντος μισθολογίου τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ
Ἐπιμελητηρίου Γεωργίας, εἶναι κατώτεροι τῶν ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων συλλογικῶν συμβάσεων ἐρ-
γασίας, ἐφαρμόζονται αἱ τελευταῖαι αὗται.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 18

Μετὰταξις Τακτικῶν Ὑπαλλήλων

- Ἐπιτρέπεται ἡ μετὰταξις τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὄργανισμοῦ εἰς ἕτερον Ο.Π.Δ. εἰς κενὴν
θέσιν, ὁμοιοβάθειον τῆς αὐτῆς κατηγορίας καὶ τοῦ αὐτοῦ κλάδου.

- Ἡ μετὰταξις ἐνεργεῖται κατόπιν συμφώνου γνώμης τῶν δύο Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ τελεῖ
ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας Ἐπιμελητηρίου Γεωργίας.

- Ὑπάλληλοι Β' κατηγορίας ἐκτὸς βαθμῶν 7^η, 8^η, ἢ 9^η ἀποκτώντες τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλε-
πόμενα προσόντα Α' Κατηγορίας, δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει των, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ ἔγκρισει τῆς οἰκίας Περιφερειακῆς Ὑπηρεσίας, νὰ μετατάσ-
σονται μετὰ τὸν ἐν κέντηνται βαθμὸν, εἰς θέσεις τῆς Α' Κατηγορίας τοῦ οἰκίου κλάδου πρὸς
πλήρῳσιν κενῶν Ὄργανικῶν θέσεων, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοιαῦται.

- Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ θέσις δύναται νὰ πληρωθῇ διὰ μετατάξεως ἢ προαγωγῆς, πληροῦται εἰς
μετατάξεως μόνον εἰάν τὸ ἐπιβάλλουν ἐξαιρετικαὶ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι. Οἱ ἐκ τούτων κεντη-
μένοι βαθμοὶ κατώτερον τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς Α' Κατηγορίας, μετατάσσονται τηρουμένων τῶν ὡς
ἄνω προϋποθέσεων εἰς θέσιν εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ.

- Ὁ ἐπὶ πτυχίῳ Ἄνωτῆτης Βαχολῆς ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ κέντος λογίζεται εἰς τὰς ἐκ τῶν
μετατασσόμενων κεντημένων τῶν βαθμῶν τῆς θέσεως εἰς ἣν μετατάσσονται ὡς στενοῦται εἰς

τὴν ἀντίστοιχον θέσιν Α' Κατηγορίας ἢ δε μεταξύ τῶν μετατασσομένων ἀρχαιοτήτος, ἐν περιπτώσει κτήσεως τοῦ πτυχίου κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, καθορίζεται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τούτου. Διὰ τὸν χρόνον ὅμως τῆς σειρᾶς ἀρχαιοτήτος των ἐν τῇ Κατηγορίᾳ Α', οἱ μετατασσομένοι ὑπολογίζονται μόνον τὸν διανυθέντα ἐν τῷ ἀντισταθμῷ βαθμῷ τῆς Β' Κατηγορίας ἐπὶ πτυχίῳ τούτου.

- Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γ' Κατηγορίας ἐπὶ βαθμοῖς 11φ , 10φ , ἢ 9φ οἱ ἐποκτιῶντες τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα προσόντα Β' Κατηγορίας, δύνανται ἐπὶ τῇ αἰτήσει των, δι' ἐποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τῆς οἰκείας περιφερειακῆς Ὑπηρεσίας, νὰ μετατάσσονται μὲ τὸν ὄν κέκτηνται βαθμὸν εἰς θέσεις Β' Κατηγορίας πρὸς πλήρωσιν κενῶν Ὀργανικῶν θέσεων. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἔχει ἐνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 19

Πρόσκαλλον ἢ Ἐποχιακὸν Πρῶσωπικὸν

- Ὡς προσὸν διὰ τὴν πρόσληψιν πρόσκαλλου ἢ ἐποχιακοῦ ἐργατοτεχνικοῦ πρῶσωπικοῦ ἀρκεῖ ἡ οὐσιαστικὴ ἱκανότης πλήρους ἐκτελέσεως τῆς δι' ἡν προσλαμβάνεται ἐργασίας. Εἰδικῶς διὰ τὸ πρῶσωπικὸν Ἀντικειμενιστῶν ἀπαιτοῦνται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Β.Δ/τος τοῦ Ἰπουργείου Βιομηχανίας προβλεπόμενα τυπικὰ προσόντα.
- Τὸ πρῶσωπικὸν τοῦτο προσλαμβάνεται δι' ἐποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ πάντοτε ἐντὸς τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ πιστώσεων.
- Ἡ πρόσληψις συντελεῖται δι' ἐγγράφου ἀνακοινώσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸν ἐνδιαφερόμενον εἰς ἣν θέσιν ἀπαραιτήτως ὅπως ἀναφέρεται, τὸ χρονικὸν διάστημα ἢ τὸ ἔργον δι' ὃ γίνεται ἢ πρόσληψις ἢ καὶ ἀμφότερα, ὁ τρόπος ἀμοιβῆς (ἐπὶ μισθῷ, ἡμερομισθίῳ, μειωμένῳ ἡμερομισθίῳ, κατ' ἀποκοπὴν κ.λ.π.) ὁ δὲ προσλαμβανόμενος δηλοῖ ὅτι τελεῖ ἐν γνώσει τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καὶ ὅτι ἀποδέχεται ὅπως ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τοῦς ὅρους αὐτοῦ.

Κ Ε Θ Α Λ Α Ι Ο Ν 20

Πειθαρχικὸν Δίκαιον

Ἄ ρ θ ρ ο ν 20

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα καὶ ποιναί - Πειθαρχικὴ δίκη

- Πᾶσα δι' ὑποτίμου κρᾶσεως ἢ παραλοφίας παράβασις ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος, δυναμένη εἰς καταλογισθῆναι ἐπὶ τῷ πειθαρχικῷ ἀδικήματι.
- Τὸ ὑπὸ τῆς ἀποκοπῆς προσδιορίζεται ἴσως ἐκ τῶν ἐπιβληθέντων εἰς τὸ πρῶσωπικὸν καθήκοντων καὶ ὑποχρεώσεων ἐκ τῶν καιρῶν διατάξεων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐγκυκλίων, διαταγῶν καὶ

έδηγιών του Όργανισμού, όσον και εκ της φύσεως της ύπηρεσίας, έτι δε και εκ της καθόλου έντός και εκτός της ύπηρεσίας, έκαστοτε τηρητέας έν γένει διαγωγής αυτού.

3.- Μεταξύ των πειθαρχικών άδικημάτων καταλέγονται ιδίως τά κάτωθι:

- α) Πάσα ύπαλιτος παράβυσιας του προς έκτέλεσιν της ύπηρεσίας του καθήκοντος, έν η περιλαμβάνεται ή άρνησις ή παρέλκυσις έκτελέσεως ύπηρεσίας, ως και ή άδικαιολόγητος άποχή από της έκτελέσεως των ύπηρεσιακών καθηκόντων.
- β) Πάσα πράξις ή παράλειψις, δυναμένη νά επιφέρη ζημίαν ύλικήν ή ήθικήν εις τον Όργανισμόν.
- γ) Πάσα Δηροσία, προφορικώς ή έγγραφως, άοκησις κριτικής των πράξεων των Προϊσταμένων και της Διοικήσεως του Όργανισμού, δι' έκφράσεων άποδεικνυσουσών έλλειψιν σεβασμού ή διά σκοπίμου χρήσεως άρσασμων Ισχυρισμών ή επιχειρημάτων.
- δ) Πάσα μή προσήκουσα συμπεριφορά προς τους Προϊσταμένους και λοιπόν έν γένει προσωπικών
- ε) Πάσα συμπεριφορά άνάρμοστος προς τό ύπηρεσιακόν αξίωμα και ιδία πάσα έν ώρα ύπηρεσίας άπρεπής ή άνυλικείας ή μή προσήκουσα συμπεριφορά προς τους χρησιμοποιούντας τάς ύπηρεσίας του Όργανισμού και έν γένει τά μέλη αυτού.
- στ) 'Η διαπλοτώσις έλλειμματος της διαχειρίσεως παντός ύπολόγου.
- ζ) 'Η λόγω άσυνήθους χρήσεως φθορά πραγμάτων ένηκόντων εις τον Όργανισμόν, ως και καθ' οίονόησπετε τρόπον έγκατάλειψις αυτών.
- η) Πάσα άδικαιολόγητος άπουσία ή μή τήρησις των περι ήρών έργασίας έκαστοτε Ισχυουσών διατάξεων.
- + 'Απουσία επί ψευδεϊ έκικλήσει άσθενείας, αποτελεί Ιδιαιτέραν έπιβαρυντικήν περίπτωση.
- θ) Πάσα παράβυσιας της εκ της ύπηρεσίας έπιβαλλομένης έχεμυθείας και Ιδιαιτέρας του έπαγγελματικού άπορρήτου.
- ι) Ραδιούργος ή φίληρις διαγωγή διαταράσσουσα την τάξιν της έν τώ Όργανισμό ή επιφέρουσα ή δυναμένη νά επιφέρη ήθικήν ή ύλικήν βλάβην εις τό λοιπόν προσωπικόν του Όργανισμού.
- ια) Πάσα άναληθής ύπεθυνος βεβαίωσις ή δήλωσις του προσωπικού και ιδία σχετικώς περι την ύπαρξιν των γενικών και είδικών προσόντων, ως και των προς καθάρτισιν του μητρόστυ προσωπικού αίτουμένων παρ' αυτών στοιχείων.
- ιβ) 'Η παρ' έργολάβου, προμηθευτών ή μελών του Όργανισμού λήψις δώρων ή φιλοδώρημάτων.
- ιγ) Πάσα πράξις ή παράλειψις και έν γένει συμπεριφορά έν τώ Ιδιωτικώ και κοινωνικώ βίω άπάδουσα προς την αξιοπρέπειαν ή έντιβαίνουσα προς τά χρηστά ήθη.

4.- 'Ος έπιβαρυντική περίπτωση δια την έκμέτρησην της πινής θεωρείται ή εκ συστήματος ή κατ' έκκακλόγησιν ή κατ' επανάληψιν διαπραξιν των ως άνω άδικημάτων.

5.- Πειθαρχικαί Ποιναί

Αί επιβαλλόμεναι διά τὰ ἄνωτέρω παραπτώματα πειθαρχικαί ποιναί εἶναι:

- α) Παρατήρησις
- β) Ἐγγραφὸς ἐπίκληξις
- γ) Πρόστιμον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἠποδοχῶν 10 ἡμερῶν.
- δ) Προσωρινή παύσις μέχρι ἑνὸς (1) μηνός.
- ε) Ἰποβιβασμὸς κατὰ ἓνα βαθμὸν.
- στ) Ὁριστικὴ ἀπόλυσις.

Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς οἰασθήποτε ποινῆς καλεῖται ὁ ὑπάλληλος εἰς ἀπολογία. Εἰς τὴν πρὸς ἀπολογία προδκλήσιν, κοινοποιουμένην εἰς τὸν ὑπάλληλον ἑντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος οὐχὶ κατωτέρου τῶν ὀκτὼ κλήρων ἡμερῶν, πρέπει νὰ περιέχεται σαφῶς ἡ ἀποδιδόμενη εἰς αὐτὸν κατηγορία.

Ἡ προδκλήσις εἰς ἀπολογία κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἕξιον ἢ εἰς τὴν δηλωθεῖσαν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του, θυροκολλημένης εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὄργανισμοῦ. Περὶ τούτου συντάσσεται πρακτικόν. Ἐάν ὁ ὑπάλληλος δέν ἀπολογηθῇ ἑντὸς τῆς τασσομένης αὐτῷ προθεσμίας, ὁ ὑπάλληλος κρίνεται ἀναπολόγητος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 21

1.- Αἱ πειθαρχικαὶ εἰκαθέθεσαι εἶναι μονομελεῖς καὶ πολυμελεῖς.

2.- Μονομελεῖς δικαιοδοσεῖσαι εἶναι:

- α) Τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ.
- β) Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ.

3.- Πολυμελής δικαιοδοσεῖσαι εἶναι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

1.- Αἱ μονομελεῖς δικαιοδοσεῖσαι δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν, ἀμφότεραι, τὴν ποινὴν τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς ἐπικλήξεως, τὴν δὲ τοῦ προστίμου ὑπὸ τῆς ἐξῆς διακρίσεις:

- α) Ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.
- β) Ὁ Διευθυντής μόνον ἐπὶ τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.

2.- Ἡ πολυμελής δικαιοδοσεῖσαι καθίσταται ἀρμόδια διὰ τὴν ἐπιβολὴν κασῶν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, εἴτε ἀτεπαγγέλτως, εἴτε κατόπιν παρακομπῆς τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν μονομελῶν δικαιοδοσιῶν (Προέδρου - Διευθυντοῦ), εἴτε δικάζουσα κατ' ἔφεσιν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον, δέν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ βαρυτέραν ποινὴν.

3.- Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ περὶ ἐπιβολῆς ποινῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἔκθεσις προσφυγῆς τοῦ καταδικασθέντος, ἑντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ἑνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον κρίνει ὁριστικῶς.

7.- Κατά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἐπιβολῆς τῶν ποινῶν τῆς προσω-
ρινῆς παύσεως ὑποβιβασμοῦ καὶ ἀπελύσεως, ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκῆσις προσφυγῆς ὑπὸ τοῦ κα-
ταδικασθέντος, ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπο-
φάσεως εἰς αὐτόν, ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας περιφερειακῆς Δ/σεως Υ.Β.Β. Ὑπηρεσίας ἣτις
κρίνει ὀριστικῶς.

8.- Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις προθεσμία ἀσκήσεως ἐφέσεως ὡς καὶ ἡ ἀσκῆσις ἐφέσεως, ἀ-
ναστήλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς.

9.- Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποινὰ καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλῖον τοῦ Ὄργανισμοῦ. Τὰ πρόστιμα
περιέχονται εἰς τὸν Ὄργανισμὸν καὶ παρακρατοῦνται κατὰ τὴν μισθοδοσίαν, βάσει τῆς πει-
θαρχικῆς ἀποφάσεως.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'

ΩΡΑΙ ἘΡΓΑΣΙΑΣ - ἈΔΕΙΑΙ - ΝΟΣΗΛΕΙΑ

" Ἀ ρ θ ρ ο ν 22

Ὁράριον Ἐργασίας

1.- Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὄργανισμοῦ ὡς πρὸς τὰς ὥρας καὶ ἡμέρας ἔργασίας, ἀκολουθοῦν τὰς τει-
αυίας τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰομοῦ.

2.- Αἱ τακτικαὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὄργανισμοῦ αἱ τυγχάνουσαι μητέρας ἀκολουθοῦν τὸ Ὁράριον ἔργα-
σίας τὸ ἰσχυρὸν διὰ τὰς μητέρας τὰς ἔχουσας τὴν ἰδιότητα τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου.

" Ἀ ρ θ ρ ο ν 23

1.- Αἱ κανονικαὶ ἀδειαι χορηγοῦνται εἰς ὅταν τὸ προσωπικὸν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ μετὰ τὴν συμπλ-
ρωσιν ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσίας, τὴν βέ τοιαύτην τοῦ ἰδίου χορηγεῖ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.
Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἀδείας καὶ διὰ πᾶν σχετικὸν ζήτημα μὴ ρυθμιζόμενα διὰ
τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἰσχύουσι αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς Ἑργατικῆς Νομοθεσίας.

2.- Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις καὶ ἔνεκα ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης δύναται νὰ χορηγηθῆται κατ' ἀπόλυ-
τον κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ ἔκτακτος ἀδεία ἄνευ ἀποδοχῶν καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι
δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἑτησίως. Διὰ πᾶσαν ἄλλην περὶπτωσησιν συνεπαγομένην τὴν χορηγήτην
ἀόλας ἄνευ ἀποδοχῶν πλεον τῶν δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπορρίπτεται τὸ 1.ο. κατὰ τὴν εἰση-
γήσεια τοῦ Διευθυντοῦ.

3.- Εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ὄργανισμοῦ καλυφθένον, ἔνεκα ἀσθενείας διαπιστωθεύσης
ὑπὸ ἰατροῦ τοῦ ΚΚΑ, τὰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, χορηγεῖται εἰς τοῦ Διευθυντοῦ ἔ-
κτακτος ἀσθενεία ἢ ἀναρρωτική μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν εἰς τὰς ἀπόλας συμφηρῆζεται πᾶν ἐκεί-
νο ἀσθενεῖα τὸ ἔπιον ἤθελε ἀσθενεῖ ὁ ὑπάλληλος εἰς τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ εἰς ἕν-
εἶναι ἠσφαλισμένης. Ἡ διάρκεια τῆς τοιαύτης ἀδείας καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α) Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας παρερχομένης ἐξ ἑτυχήματος ἀπισυμψάντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν

υπηρεσίας κατ' έννεκα ταύτης, μη όφειλομένου δε είς ύπαιτιότητα του παθόντος, χορηγεΐται άδεια μετά πλήρων άποδοχών καθ' όλην τήν διάρκειαν τής άναγκαστικής άποχής εκ τής εργασίας πλέον του άναγκαίου χρόνου διά τήν πλήρη άνέρρωσιν αυτού.

β) Έν περιπτώσει άσθενείας προερχομένης έξ οίουδήςποτε άλλου λόγου, ή ως άνω άδεια δεν δύναται νά υπερβή τās δεκα πέντε ήμέρας έτησίως έφ' όσον ο ύπάλληλος έχει υπηρεσίαν μέχρις ένός έτους, τόν μήνα έφ' όσον έχει υπηρεσίαν μέχρι τριών έτών καί μετά ταύτα τόν έπιθμόν τώων μηνών όσα τά έτη τής πραγματικής υπηρεσίας του ύπαλλήλου, μη δυναμένης νά υπερβή τούς έξ (6) μήνας, άφαιρουμένης δε έκάστοτε τής έντός τής τελευταίας πενταετίας χορηγηθείσης τυχόν τριαύτης άδειας. Χρόνος υπηρεσίας ούχι έλάσσων τών έξ μηνών θεωρηται ως πλήρες έτος. Είς τήν άναρωτικήν άδειαν συνυπολογίζονται καί αι ήμέραι άπουσίας λόγω τής προηγηθείσης τής άδειας άσθενείας.

4.- Έπί παρατάσει τής άσθενείας πέραν τών άνωτέρω όρίων χορηγεΐται άδεια άσθενείας υπό του Διευθυντού άνευ άποδοχών, ίση πρός τόν άναγκαϊόν δι' άποθεραπείαν χρόνον. Η τριαύτη άδεια μετά τής άδειας μετ' άποδοχών δεν δύναται έμφότεραι νά υπερβαίνουσιν τούς δύοδεκα μήνας.

5.- Είς τās κυοφορούσας τακτικής ύπαλλήλους του Όργανισμού παρέχεται υποχρεωτικώς μετά σχετικήν πιστοποίησην Ιατρού του ΙΚΑ, άδεια τοκετού καί λοχείας μετ' άποδοχών ένός καί ήμισους μηνός πρό του τοκετού καί ίσης διάρκειας μετά τόν τοκετόν, έφ' όσον τό τεχθέν ζή. Έκ τών άποδοχών άφαιρείται τό παρεχόμενον επίδομα υπό του Ασφαλιστικού Όργανισμού είς όν είναι ήσφαλισμένη.

Ά ρ θ ρ ο ν 24

Νοσηλεία

Ός πρός τήν νοσηλείαν τών τακτικών ύπαλλήλων του Όργανισμού ίσχύουσιν αι διατάξεις τής Έργατικής Νομοθεσίας, δι' όσα ζητήματα δεν ρυθμίζονται διά του παρόντος Κανονισμού.

Κ Ε Θ Α Λ Α Ι Ο Ν 27

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΕΛΤΑΝ

Ά ρ θ ρ ο ν 25

Έκποιήσεις - Πιρομήθειαι - Έκτέλεσις Έργων

•- Κινητά πάσης φύσεως, εκποιούνται, έφ' όσον δι' έποφάσεις του Δ.Σ. του Όργανισμού κριθώσιν εκποιήσιμη, λόγω μη άναγκαιότητας, άκαταλληλότητας, έχρηστέτητας κ.λ.π., διά δημοπρασίας τακτικής διά τά ακίνητα ή τακτικής ή προχείρου διά τά κινητά, υπό τριμελούς Έπιτροπής συγκροτησόμενης δι' άποφάσεως του Δ.Σ. Έπό του αυτού Δ.Σ. θέλεισι έγκριθή οι όροι τής διακηρύξεως. Μετά τήν διενέργειαν του διαγωνισμού τό αποτέλεσμα θέλει τεθή υπό τήν

//

- κρίσιν του αὐτοῦ Δ.Σ. Ἐφ' ὅσον τὸ Δ.Σ. θεωρήσῃ ὅτι ἡ ἀξία τῶν ὑπὸ ἐκπόσῃσιν εἰδῶν εἶναι ἀσήμαντος, δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν δι' ἀπ' ἐθέλειας συμφωνίας ἐκπόσῃσιν αὐτῶν.
- 2.- Πᾶσα ἐκμίσθωσις διενεργεῖται διὰ δημοπρασίας ἢ δι' ἀπ' ἐθέλειας συμφωνίας ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ ὅπερ ἐγκρίνει τοὺς ὄρους ὑφ' οὓς θέλει διενεργηθῆ αὐτή. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐγκρίνεται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- 3.- Διὰ δαπάνας προμηθείας εἰδῶν ἢ ἐκτελέσειν ἔργασιῶν ἀπὸ Δημοσίας Ὑπηρεσίας καὶ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ἐπιχειρήσεις Δημοσίας καὶ Κοινῆς ὠφελείας ὡς Α.Τ.Ε. , Ο.Τ.Ε. , Σ.Ε.Κ., Ο.Δ.Ι.Σ.Υ. , Δ.Ε.Η. κ.λ.π. ὧν αἱ τιμαὶ εἶναι καθωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους δὲν ἀπαιτεῖται διατύπωσις ἄλλη πλὴν ἢ τῆς λήψεως τιμολογίου καὶ ἐξοφλιτικῆς ἀποδείξεως καὶ ἡ βεβαίωσις ἐπὶ τούτων τῆς ἐκτελεσθείσης ἔργασίας ἢ ἡ ἐπισηναφίς διπλοτύπου εἰσαγωγῆς τοῦ ἀγορασθέντος εἴδους.
- 4.- Διὰ δαπάνας προμηθείας εἰδῶν ἢ ἐκτελέσεως μεταφορῶν ἢ ἐπισκευῆς ὑλικῶν καὶ πάσης ἄλλης κατ' ἀποκοπὴν ἢ ἀπολογιστικῶς ἐκτελουμένης ἔργασίας ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία ἐκάστης τούτων κατ' εἶδος καὶ κατὰ μῆνα ἀνέρχεται:
- α) Μέχρι 50.000 δραχμῶν ἐνεργεῖται μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον εὐθύνην αὐτοῦ διὰ τὴν σκοπιμότητα τῆς ἐνεργουμένης δαπάνης.
- β) Ἀπὸ 50.001 μέχρι 200.000 δραχμ. ἐνεργεῖται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας παρὰ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐξ ὑπολλήλων ἢ μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ὄργανισμοῦ.
- γ) Ἀπὸ 200.001 μέχρι 500.000 δραχμ. ἐνεργεῖται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ὄργανισμοῦ διὰ προχείρου διαγωνισμοῦ δι' ἐγγράφων ἐνοφραγίστων προσφορῶν ἢ καὶ προφορικῶν τοιούτων παρ' Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ καὶ
- δ) Ἀπὸ δραχμῆς 500.001 καὶ ἄνω ἐνεργεῖται ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τακτικῆς δημοπρασίας δι' ἐγγράφων προσφορῶν δυναμένης νὰ συνεχισθῆ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἔδαφίῳ β' τοῦ παρόντος.
- 5.- Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν παραγράφῳ 4 ἔδαφίων β, γ καὶ δ συμφωνιῶν προχείρων διαγωνισμῶν καὶ τακτικῶν δημοπρασιῶν ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ δικαιοῦμένου ἐν περιπτώσει ἐπείγουσας ἀνάγκης καὶ προκειμένου παρὰ προμηθειῶν τῶν ἔδαφίων β καὶ γ νὰ ἐξουσιοδοτῆ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἀποτελέσματος.
- 6.- Οἱ ὄροι τῶν διακηρύξεων τῶν προχείρων καὶ τακτικῶν δημοπρασιῶν ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ περίληψις δὲ τούτων τοίχοκολλάται εἰς τοὺς συνθήεις τόπους δημοπρασιῶν καὶ ἀποστέλλεται καὶ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, προκειμένου δὲ παρὰ τακτικῆς δημοπρασίας δημοσιεύεται καὶ εἰς μίαν τοπικὴν ἡμερησίαν ἡμερησίᾳ πρὸ ὅσων τοῦλάχιστον ἡμερῶν εἰς τὴν ἡμέραν διενεργείας τῆς δημοπρασίας.
- 7.- Ἐὰν τακτικὴ δημοπρασία ματαιωθῆ ὡς ἐνεκα μὴ προσελεύσεως μειοδοτῶν ἢ αἰ προσφορᾶς εἰς διαφεγγηθείσαν ὡς τοιαύτην δημοπρασίαν κρίνονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄκυροι.

ροι, επιτρέπεται κατόπιν απόφασης τούτου ή διά προχείρου διαγωνισμού ή κατ'ιδιαιτέρας συμφωνίας προμήθεια των αναγκαίων ειδών ή ή εκτελείσι έργασιών.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν 2'

"Α ρ θ ρ ο ν 26

Άρδευτική Περίοδος

Το Διοικητικόν Συμβούλιον καθορίζει τον χρόνον έναρξεως και λήξεως της άρδευτικής περιόδου.

"Α ρ θ ρ ο ν 27

Περί της άστυνομίας γενικώς (Π. 499/75)

- 1.- Έπιφυλασσομένων των ειδικών διατάξεων ή άστυνομία επί των άρδευτικών υδάτων και των έργων έγγελων βελτιώσεων ανήκει εις τους Όργανισμούς Έγγελων βελτιώσεων (Ο.Ε.Β.) και την Άγροφυλακήν και άσκεΐται δι'ιδίων υδρονομικών όργάνων τα όποια τελούν υπό την έπιπτεϊαν των οικείων διοικητών Άγροφυλακής και Άγρονόμων.
- 2.- Αυτή έχει ως σκοπόν την εξασφάλισιν της ορθολογικής χρήσεως των άρδευτικών υδάτων, την προστασίαν τούτων από ρυπάνσεις και μόλύνσεις και την διαφύλαξιν των πάσης φύσεως έγγελω-βελτιωτικών έργων από φθοράς ή βλάβας, ως και την βεβαίωσιν και μήνυσιν των περί τα ύδατα και έργα άδικημάτων, συμφώνως προς τους ίσχύοντας νόμους και τά εις εκτέλεσιν τούτων διατάγματα, αποφάσεις του Έπουργού Γεωργίας, κανονισμούς άρδευσεως και αποφάσεις των οικείων Όργανισμών.
- 3.- Η Άγροφυλακή παρέχει την συνδρομήν της έφ' όσον ήθελε ζητησῆ ή άυτεπαγγέλτως, εάν έπαπειλούνται έριδες και συγκρούσεις περί την χρήσιν των άρδευτικών υδάτων.

"Α ρ θ ρ ο ν 28

Υδρονομικά Όργανα

- 1.- Προς εξασφάλισιν της λελογισμένης χρήσεως των άρδευτικών υδάτων και προς διαφύλαξιν των έργων, προσλαμβάνονται ειδικά όργανα, είναι δε ταύτα:
α) οι υδρονομοί και β) οι έπέκται υδρονομοί.
- 2.- Τά υδρονομικά όργανα των Όργανισμών Έγγελων βελτιώσεων τελούν υπό την έπιπτεϊαν του διοικητού Άγροφυλακής και του Άγρονόμου.

"Α ρ θ ρ ο ν 29

Άμοιβή Υδρονομικών Όργάνων

- 1.- Η άμοιβή των υδρονομικών όργάνων όρίζεται εις μηνιαίον μισθόν. τός όφως των μηνιαίων αποδοχών άποφύζεται δι'έποφάσεως των Διοικητικών Συμβουλίων των Όργανισμών Έγγελων

Βελτιώσεων, μη δυνάμενον να υπεβῆ δια μέν τους ύδρονομεῖς τόν ἑκάστοτε βασικόν μισθόν τακτικοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου ἐπὶ 6ῳ βαθμῷ, δια δέ τους ἐπέπτας ύδρονομέων τόν ἑκάστοτε βασικόν μισθόν τακτικοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου ἐπὶ 5ῳ βαθμῷ.

.- Πάσα δαπάνη τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου βαρύνη τους Ο.Ε.Σ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 30

Προσόντα

.- Προσόντα δια τόν διορισμὸν ύδρονομικῶν ἑργάνων καθορίζονται τὰ κάτωθι:

- α) Νά κέκτηνται τὴν Ἑλληνικὴν Ἱθαγένειαν.
- β) Νά γνωρίζουν ἐνδύγωνσιν καὶ γραφὴν προκειμένου ἄε περὶ ἐποπτῶν ύδρονομέων νά ἔχουν τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου, προτιμωμένων ἐκ ἴσους ὅροις τῶν ἔχόντων ἐπιτυχῶς ἀποφοιτήσαι Πρακτικοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἢ ἔχόντων ἀπολυτήριον Π' τάξεως ἐξοτιπίου Γυμνασίου ἢ ἐπέρας Σχολῆς Νέοσης Ἑθνικῆς Ἑκπαιδεύσεως.
- γ) Νά ἔχουν συμπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ νά μὴ ἔχουν ὑπερβῆ τὸ 65ον.

.- Δέν δύνανται νά διορισθεῖσιν:

- α) Οἱ καταδικασθέντες εἰς ποινὴν συνεπαγομένην κατὰ νόμον στέρησιν τῆς ἱκανότητος τοῦ διορισμοῦ ὡς Δημοσίου ὑπαλλήλου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Υ.Γ., ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις αὐτή.
- β) Οἱ τιμωρηθέντες κατὰ τὴν προηγουμένην ἀρδευτικὴν περίοδον δι' ἁδικήματα, συνεπαγόμενα τὴν ποινὴν τῆς ἀπολύσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 31

Πρόσληψις Ὑδρονομικῶν Ὁργάνων

- Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ὁργανισμῶν Ἑγγείων Βελτιώσεων ἀποφασίζουσι κατὰ μῆνα Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους περὶ τῆς πρόσληψεως τῶν ύδρονομικῶν ἑργάνων. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀφάσει ὁρίζεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἀρδευτικῆς περιόδου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ύδρονομικῶν ὀργάνων, ὁ τομεὺς οἱ ὅν προσρίζεται ἑκάστος καὶ ἡ ἀναλογία ἐποπτῶν πρὸς ύδρονομεῖς, ἣτις δέν δύναται νά εἶναι μικροτέρα τοῦ ἑνὸς πρὸς ἑπτὰ (1:7).

Ἡ περὶ πρόσληψεως ύδρονομέων ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἄρρονδμον τῆς περιφερείας, ἔνθα αἱ πρὸς πλήρωσιν θέσεις.

- Ὁ Ὁργανισμὸς βάσει τῆς κατὰ παρ. 1 ἀποφάσεως, ἐκδίδει προκήρυξιν καλῶν τους ἐπιθυμούντας ὡπως πρόσληθῶσιν ἵνα ὑποβάλλουν αὐτῷ αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, τῶσιν πρὸς/ταυτο προθεσμίαν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκήρυξεως. Ἡ προκήρυξις δέν ἐπισημαίνει τὴν ἀριθμὸν τῶν πρόσληθησῶν, τὴν περιοχὴν ἐργασίας αὐτῶν καὶ τὴν ἐμοιβήν. Ἡ προκήρυξις δημοσιεύεται, διὰ συροκολλησεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ὁργανισμοῦ, τὸ Γραφεῖον τοῦ οἴκου ἄρρονδμου καὶ εἰς τὰ δημοσιῶντα μέρη τῶν ἐνδιαφερο-

μένων Δήμων και Κοινοτήτων, συντασσόμενου αποδεικτικού τυσεκολλησως υπό του 'Αγρονόμου ή έτέρου Δημόσιου 'Οργάνου.

- Είς την περί διορισμού αίτησιν επισυνάπτεται:

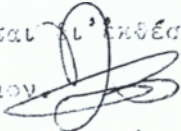
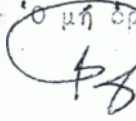
- α) Πιστοποιητικόν της οικείας σχολικής άρχής περί τών γραμματικών γνώσεων του υποψηφίου.
- β) 'Αντίγραφον ποινικού μητρώου του υποψηφίου, τό όποιον νά έχη έκδοθή ένα μήνα κατ' ανώτατον όριον, πρό της υποβολής αίτησεως διορισμού.
- γ) Πιστοποιητικόν του οικείου Δημάρχου ή Προέδρου Κοινότητας έμφαίνων την έπιγραφήν του υποψηφίου εις τά μητρώα έρρένων και τό έτος γεννήσεως. 'Εφ' όσον έκ του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας δύναται νά διαπιστωθή τό έτος γεννήσεως και ή ύθαγένεια, άν άπαιτείται ή υποβολή του άνωτέρου πιστοποιητικού.
- δ) 'Υπεύθυνον δήλωσιν του υποψηφίου ότι άν άπελύθη έκ θέσεως ύδρονομικού έργονου κατά την προηγουμένην περίοδον διά παράπτωμα.

- 'Η πρόσληψις δύναται νά γίνει και πρό της προσκομίσεως των πιστοποιητικών, έφ' όσον ήθελεν υποβληθή υπεύθυνος δήλωσις του υποψηφίου, βάσει του Ν.Δ. 105/69 " περί άτομικής ευθύνης του δηλούντος ", περί της συνδρομής των προσόντων και προϋποθέσεων του άρθρου 4 του κανόντος, ύποχρεούται όμως ό διορισθείς νά προσκομίση ταύτα τό βραδύτερον έντός προθεσμίας όριζομένης έν τώ έγγραφο του διορισμού του και πάντως ούχι μακροτέρας των 20 ήμερών από της κοινοποιήσεως του έγγραφου τούτου, άλλως άπολύεται άνευ ούιασδήποτε διατυκώσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 32

Πρόσληψις - 'Ορκωμοσία

- Εύθύς μετά την πιζωσιν της ταχθείσης προθεσμίας, ατ αίτήσεις διαβιβάζονται εις τόν 'Αγρονόμον όστις συγκεντρών δι' ένα έκαστον των υποψηφίων πληροφορίας, τόσα περί του ήους, του χαρακτήρος, της διαγωγής, της έργατικότητας, της κρίσεως και της άνευλήφειας αυτών, προτείνει εις τόν 'Οργανισμόν τούς προσληφθησομένους.
- Τό Δ.Σ. του 'Οργανισμού μετά σύμφωνον γνώμην του οικείου 'Αγρονόμου, προβαίνει εις την πρόσληψιν και τοποθέτησιν των προσληφθέντων.
- 'Η περί πρόσληψεως απόφασις του 'Οργανισμού επιτίθεται επί αποδείξει εις τόν ένδιαφερόμενον.
- Πρό της άνελήψεως των καθηόντων ό διορισθείς, όμνυει ένόπιον του 'Αγρονόμου τόν διά τούς δήμαςίους ύπεκλήτους νενομισμένον όρκον.
- 'Η άνάληψις εργασίας υπό των ύδρονομικών έργων, άφ' ης άρχεται και ή μισθοδοσία των, βεβαιούται δι' εκθέσεως συντασσόμενης υπό του 'Οργανισμού, ήτις κοινοποιείται και εις τόν 'Αγρονόμον.
- 'Ο μή όρκωθεύς έντός πάντε ήμερών από της κοινοποιήσεως αυτής της περί πρόσληψεως απόφα-

ως, θεωρείται ως αποποιηθείς τὸν διορισμένον, μὴ ἀναλαβὸν δὲ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀδικαιολογήτως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὀφρωμοσίας του, θεωρεῖται παραιτηθεὶς τῆς ὑπηρεσίας.

7.- Τὰ ὑδρονομικὰ ὄργανα ἀπολύονται ἅμα τῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον λήξει τῆς ἀρδευτικῆς περιόδου αὐτοδικαίως, μὴ ἀπαιτουμένης καταγγελίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐνεργείας ἢ καταβολῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 33

Καταγγελία Συμβάσεως

- 1.- Οἱ ὑδρονομοὶ καὶ οἱ ἐπόπται ὑδρονομῶν δικαιούνται νὰ καταγγέλλουν τὴν σύμβασιν ἐργασίας των διὰ δηλώσεως τῶν πρὸς τὸν Ὄργανισμόν.
- 2.- Ἡ ἐν προκειμένῳ διαπιστωτικὴ πράξις τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ὄργανισμοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἀγρονόμον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 34

Καθήκοντα Ὑδρονομῶν

Τὰ καθήκοντα τῶν ὑδρονομῶν εἶναι:

α) Ἡ ἐπιτήρησις τῆς κανονικῆς ροῆς τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ἀρδεύσεως, ἢ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ὄργανισμῶν Ἐγγείων Βελτιώσεων.

β) Ἡ ἐπιμέλεια τῆς καλῆς συλλογῆς καὶ οἰοχετεύσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων πρὸς ἀποφυγὴν πάσης σπατάλης, ἢ διαρροῆς αὐτῶν, συνεπεὶα ὑπερχειλίσεως, μὴ καλῆς στεγανοποιήσεως τῶν ὑδροληφῶν, ὑπάρξεως ὕδων, ἢ συνεπεὶα μὴ ἐγκαίρου δικαιώσεως τῆς χορηγηθεῖσης παροχῆς διὰ τὴν ἀρδουσίαν τῶν κτημάτων, ἢ οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας.

γ) Ἡ μερίμνα διὰ τὴν ἀποτροπὴν ρυπάνσεως καὶ μελύνσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων.

δ) Ἡ ἐπιμέλεια τῆς διενεργείας τῆς ἀρδεύσεως συμφώνως πρὸς τὰ ἐγκειριμμένα προγράμματα διανομῆς τῶν ὑδάτων.

ε) Ἡ τήρησις ἡμερησίου δελτίου ἀρδεύσεως, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ ὀριζόμενα καὶ ἡ παράδοσις τούτου εἰς τὸν Ὄργανισμόν.

στ) Ὁ ἔλεγχος τῆς τηρήσεως τῶν ἐκάστοτε καθοριζομένων ὑποχρεώσεων τῶν ὑδροληφῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς λελογισμένης ὑπὸ τούτων κρήσεως τοῦ ὕδατος, πρὸς ἀποφυγὴν σπατάλης ἢ ζημιῶν εἰς τὰ ἔργα ἢ τὰ παρωκείμενα ἀγροκτήματα.

ζ) Ἡ διαγνώσις καὶ ἡ κωσασία τῶν πάσης φύσεως ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων.

η) Ἡ βεβαίωσις καὶ ἡμερῶς καταγγελία τῶν περὶ τὰ ἄνωθεν ἀντικεινόμενα ἀδικημάτων εἰς τὸν Ἀγρονόμον διὰ τὰ παραιτέρω. Ὁ Ἀγρονόμος ἐν περιπτώσει ἄλλοθις ἔργου, εἰσοσεῖ εἰ ἀμεληθῆ τὸν Ὄργανισμόν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς βλάβης, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἑτέραν περίπτωσιν, ἐφ' ἧσον κρίνει ὅτι δεῖν νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ Ὄργανισμός.

θ) 'Η άμεσος γνωστοποίηση εις τον αρμόδιον αγροφύλακα παντός αγροτικού αδικήματος όπει υπέπεσεν εις την αντίληψιν του.

Ά ρ θ ρ ο ν 35

Καθήκοντα Έποπτών Υδρονομέων

1.- Οί έπόπται υδρονομέων:

- α) Προΐστανται άμέσως των υδρονομέων, έλέγχουν τούτους φέροντες την ευθύνην της καλής λειτουργίας της άρδεύσεως.
- β) Άσκούν παραλλήλως, εάν απαιτείται και πάντα τά καθήκοντα του υδρονομέως, υπέχοντες και πάσας τάς ευθύνας των όργάνων τούτων.

2.- Δί θέσεις των έποπτών υδρονομέων πληρωούνται διά όρισμου ή δι' αναθέσεως των καθηκόντων τούτων εις υδρονομείς. 'Η ανάθεση καθηκόντων έπόπτου υδρονομέων, εις υδρονομέα ενεργείται υπό του Διοικητικού Συμβούλου του οικείου Όργανισμού, μετά σύμφωνον γνώμην του Άγρονόμου, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 4 παραγ. 1β του παρόντος.

3.- Είς τους έπόπτας υδρονομέων και τους υδρονομείς δύνανται να αναστέθενται και καθήκοντα είσπρακτερος των απαιτήσεων των Όργανισμών.

Ά ρ θ ρ ο ν 36

Πειθαρχικά αδικήματα - Ποιναι

1.- Πειθαρχικά αδικήματα των υδρονομικών όργάνων είναι:

- α) 'Η παράβασις των καθηκόντων του και ή άμέλεια περί την εκτέλεσιν τούτων.
- β) 'Η δωροληψία.
- γ) 'Η αδαφρετος έποχή από της ύπηρεσίας.
- δ) 'Η ύπατιως διαταλλαξίτης.
- ε) 'Η άσυμβιβαστος διαγωγή και άναξιόπρεπής συμπεροφορά κατά την εκτέλεσιν της ύπηρεσίας.

2.- Πειθαρχικαι ποιναι είναι:

- α) Έγγραφος επίπληξις, συνεπαγομένη την καταλογισμόν των τελών σημειώσεως.
- β) Πρόστιμον μέχρι του ήμισους του μηνιαίου μισθού.
- γ) Άπολύσις.

Αί ως άνω ποιναι επιβάλλονται υπό του Διοικητικού Συμβούλου του Όργανισμού είτε άδτεπαγγέλτως, είτε κατόπιν έγγράφου του οικείου Άγρονόμου κινουμένουσ υποχρεωτικώς εις την περίπτωση ταύτην της πειθαρχικής διαδικασίας, μετ' έγγραφον πρόσκλησιν εις άπολογίαν και δι' ήτις ολοκλημένης άπεράσεως. Αί ποιναι της επίπληξεως και του πρόστιμου επιβάλλονται άνεκκλητήτως.

Έντός τριών ήμερών από της κοινοποιήσεως της πειθαρχικής αποφάσεως περί άπολύσεως επιτρέπεται ένστάσις υπό του άπολυθέντος ένώπιον του Διοικητού Άγροφυλάξης, όστις δικαιών

τὴν ἔνστασιν ἐκδίδει ἠτιολογημένην ἀπόφασιν, δι' ἧς ἀπορρίπτει τὴν ἔνστασιν ἢ μεταρρύνει τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν ἢ ἀπελλάσσει τὸν προσφεύγοντα πάσης πειθαρχικῆς ποινῆς. Μὴ ἀσκηθείσης ἐνστάσεως ἢ ἀπόφασιν λογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς.

5.- Ἄπασαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις κοινοποιεῦνται καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον Ἄγρονόμον.

6.- Τὰ τέλη σημάνσεως τῶν ἐγγράφων τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας, ὀριζόμενα παγκτῶς εἰς δραχμὰς 20 ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον, τὰ δὲ πρόστιμον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὄργανισμοῦ. Τὸ πρόστιμον παρακρατεῖται ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ κατὰ τὴν μισθοδοσίαν, βέβαιε τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως τὰ δὲ τέλη καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ τιμωρηθέντος εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, προσκομίζοντος τὸ τριπλοτύπον εἰς τὸν Ὄργανισμὸν, ἄλλως βεβαιοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ἐν περιπτώσει μὴ παρακρατήσεως τοῦ πρόστιμου, βεβαιοῦται τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ εἰσπράττει ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦτου ἔσοδα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 37

Διευκρινιζόμεναι περιπτώσεις Ἀπολύσεως

1.- Ὑποχρεωτικῶς ἀπολύονται τὰ ὑδρονομικὰ ἔργα διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ.

α) Ἐν περιπτώσει ἀνεπίτευξης ἀνεπαρκείας ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των.

β) Ἐάν δι' οἰονομήποτε λόγων, περιλαμβανομένης τῆς προφυλακτικῆς ἢ καταδίκης, ἀπέχουσι ὑπηρεσίας των ἐπὶ χρόνον μείζονα τῶν ἐκτὼ ἡμερῶν.

γ) Ἐάν κατεδικιάσθησαν δι' ἀγροτικὸν ἔδικημα ἐκ προθέσεως.

2.- Εἰς περιπτώσειν καταργήσεως μέρους ἐκ πλειόνων θέσεων, ἀπολύονται ἐκ τῶν ἀπαιτούμενων ὀλιγώτερον ἱκανοὶ ἢ κατέλληλοι, ἄλλως οἱ νεώτεροι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

3.- Εἰς περιπτώσειν καταδίκης εἰς ποινὴν συνεπαγομένην κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα ἢ κατ' ἄλλον εἰδικὸν νόμον, ἔκπτωσιν ἐκ τῆς θέσεως ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλου, τῆς ἀποφάσεως καταστάσεως ἀμετακλήτου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ βεβαιοῖ τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως διὰ πράξεως αὐτοῦ, κοινοποιουμένης εἰς τὸν οἰκεῖον Ἄγρονόμον καὶ τὸ ἔσοδόν δι' ἄλλο.

4.- Κατὰ πᾶσαν περιπτώσειν ἢ ἀπόφασιν λογίζεται ἐπελθούσα ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκδόσεως τῆς πράξεως, περὶ ἀπολύσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 38

Ἀνεκλήρωτα Ὑδρονομεῖς

1.- Κενουμένης θέσεως ἐνδὲς ὑδρονομεῖς, ἢ ἀπέχοντος ὑδρονομεῖς τῆς ὑπηρεσίας, ὁ Ὄργανισμός μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἄγρονόμου εἰάν ἡ ἀνάγκη εἶναι ἐπείγουσα καὶ ἐπιτακτικὴ, προσέρχεται εἰς τὴν πρόσληψιν ἀνεκλήρωματικῶν ὑδρονομεῖς ἄνευ διατυπώσεων.

- 2.- Οί αναπληρωτάς ύδρονομεῖς προσλαμβάνονται δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀπουσία τοῦ ἀναπληρουμένου, κενῆς δέ εὐσης τῆς θέσεως, μέχρι πληρώσεως ταύτης διά τακτικοῦ ύδρονομεῖως.
- 3.- Δί' ὑπό τά στοιχεῖα α' τῆς παραγ. 1 καί α-β τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθρου 4 διατάξεις ἐφαρμόζονται καί ὡς πρός τοὺς ἀναπληρωτάς ύδρονομεῖς. Πρὸ τῆς προσλήψεως τῶν αὐτῶν ὑποβάλλουν εἰς τὸν Ὁργανισμόν σχετικὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν βάσει τοῦ Π.Δ/τος 105/1969 ὑποχρεοῦμενοι νά προσκομίσουν τά ὑπό τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προβλεπόμενα πιστοποιητικά, ἐντός προθεσμίας τασσομένης διά τοῦ ἐγγράφου τῆς προσλήψεως, οὐχί μακροτέρας τῶν 20 ἡμερῶν, παρερχομένης δέ τῆς προθεσμίας ἀπράκτου, ἀπολύονται τῆς ὑπῆ εσίας τῶν.
- 4.- Οί ἀναπληρωτάς ύδρονομεῖς, πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῶν, ἐμψύουν ἐνώπιον τοῦ Ἀγρονόμου τῶν ἔργων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, λαμβάνουν δέ τὰς ἀποδοχάς τοῦ ἀναπληρουμένου καί ἀπολύονται ἄνευ διατυπώσεων, εἰ καί πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου δι' ὃ προσελήθησαν, διαλαμβανόμενου τούτου ἐν τῷ διοριστηρίῳ ἐγγράφῳ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 39

Ἄρμόδιον Ἀγρονομῶν

Ἐάν ἡ περιοχή δικαιοδοσίας τοῦ Ὁργανισμοῦ ἐκτείνεται ἐπὶ περιοχῶν ἀρμοδιότητος κλειδῶν Ἀγρονομῶν, ἀρμόδιος εἶναι ὁ Ἀγρονόμος τῆς περιφέρειας, εἰ ἤν προορίζεται ἕκαστον ὑδρονομικὸν ἔργον, διὰ τῆς κατὰ τὴν παραγ. 1 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ παρόντος ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 40

Διακριτικὰ Ὑδρονομικῶν Ὁργάνων

Οί ὑδρονομεῖς καί οί ἐπόπται ὑδρονομῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν γέρουσι ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος ταινίαν πλάτους 0.12 μ. ἐξ ἐρέας χρώματος πρασίνου, ἐφ' ἧς ὑπάρχουν ἀργυροκέντητα τὰ στοιχεῖα Α.Υ. (Ἀστυνομία Ὑδάτων) καί ὑπὲ τὰ στοιχεῖα ταῦτα τὸ ἔμβλημα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 41

Κοινοποίησις Κανονισμῶν Ἀρδεύσεως

Οί συντασσόμενοι βάσει τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 13-9-59 " περὶ Ὁργανισμῶν Ἐγγείων Βελτιώσεων " κανονισμοί καί ἐφαρμόγια ἁρδεύσεως, εὐθὺς ὡς κατασταθῶν ἐπιστιμολογῶν, συμφώνως πρός τὰς ὑπὸ τοῦ ὡς ἔνω Β.Δ. προβλεπόμενας διατάξεις, ὡς καί αἱ λαμβανόμεναι ὑπὸ τῶν Διοικήσεων τῶν Ὁργανισμῶν ἀποφάσεις, αἱ ἐφορῶσαι εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἀρδεύσεως, κοινοποιεῦνται ὑποχρεωτικῶς, εἰς τοὺς οἰκείους Ἀγρονόμους, πρός ἀσκήσιν ὅσον τούτων ἐν τῷ παρόντι ἀρμοδιότητων τῶν.

Φύλαξις τῶν Ἐγγειοβελτιωτικῶν Ἔργων

Ἡ φύλαξις τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, ἡ διαπίστωσις καὶ ἡ μῆνυσις τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 38 τοῦ Ν.4. 3831/58 " περὶ ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων " ἀδικημάτων, ἀνήκει εἰς τὴν Ἀγραφυλακίην καὶ εἰς τὰ ὄργανα τῶν Ο.Ε.Β. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ μῆνυσις γνωστοποιεῖται καὶ εἰς τὸν οἰκείον Ὄργανισμὸν πρὸς ἀσκήσιν τῶν ἐκ τῆς κειμένης Νομοθεσίας προβλεπομένων ἀρμοδιοτήτων του.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Η'

Ἔδρα καὶ Σφραγίς τοῦ Ὄργανισμοῦ

Ὁ Γ.Ο.Ε.Β. Π. μ.β.σ.ο. ἔχει ἔδραν τὴν Καλαμάτα καὶ ἰδίαν στρογγύλην σφραγίδα ἣτις φέρει περιφερειακῶς διὰ κεφαλαίων γραμμάτων τὰς λέξεις " ΓΟΜΑΡΚΙΑ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ - ΓΟΝΒ ΠΑΝΙΤΟΥ " καὶ ἐν τῷ μέσῳ, διὰ κεφαλαίων ἐπίσης γραμμάτων " ΒΛΑΝΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ " μετὰ ἐθνολόγου.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις

- Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἕκαστος τῶν ὑπηρετούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων ἐντάσσεται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένας ὀργανικὰς θέσεις.
- Ἡ κατὰ τὰ ἑνωτέρω ἔκταξις γενήσεται δι' ἐποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατὰ παρέκλισιν τῶν διατάξεων περὶ ὄριου ἡλικίας, διαγωνισμοῦ καὶ εἰδικῶν προσόντων καὶ εἰς θέσιν τοῦ αὐτοῦ κλάδου εἰς ὃν ἀνήκουν καὶ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχουν ἐφ' ὅσον προβλέπεται τοιοῦτος βαθμὸς.
- Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ θέσις εἰς ἣν ἐντάχθησαν ὅθεν προβλέπει βαθμὸν ὅμοιον ἐκείνου ὃν κατέχουν κατὰ τὴν ἐνταξίν, τότε, διατηροῦν τὸν τυχόν ἀνώτερον βαθμὸν, μέχρι τῆς καθ' οἷον δῆρατε τρόπου ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.
- Ἐὰν αἱ προβλεπόμενα ὀργανικὰ θέσεις ὅθεν καλύπτονται ἐκ τῶν ἡστ. ὑπηρετούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὅθεν ὑφίστανται τακτικοὶ ὑπάλληλοι, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἐντάσσονται εἰς τυχόν ὑπηρετούντες ἔκτακτοι ὑπάλληλοι, δι' ἐποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατὰ παρέκλισιν τῶν περὶ ὄριου ἡλικίας, διαγωνισμοῦ καὶ δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας διατάξεων, ἐφ' ὅσον κίνησθαι τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ διὰ τὴν ἀντίστοιχον θέσιν προβλεπόμενα γενικὰ καὶ εἰδικὰ προσόντα, τῶν ἐντασσόμενων διατηρούντων τὰς τυχόν ἀνωτέρας ἀποδοχὰς λαμβανόμενας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐντάξεως. Ἡ διάταξις περὶ διατηρήσεως τῶν ἑνωτέρω ἀποδοχῶν, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἐπανεντασσόμενους βάσει τοῦ παρόντος τακτικῶν ὑπαλλήλων.

46

5.- Έντός διμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της έγγραφου κοινοποίησως της έντάξεως, χωρεί ένστασις περί επανεξετάσεως της κατά περίπτωσιν, αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, ένώπιον της οικείας Περιφερειακής Υπηρεσίας, ήτις κρίνει δριστικώς.

Ά ρ θ ρ ο ν 45

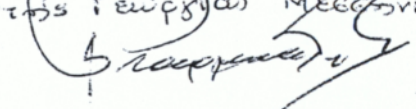
Τελικαί Διατάξεις

- 1.- Διά του παρόντος καταργεῖται ὁ ἤδη ἰσχύων Ἑσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας, ὀργάνωσως καὶ καταστάσεως προσωπικοῦ του Γενικοῦ Ὄργανοῦ Ἑγγεῶν Βελτιώσεων (ΓΟΕΒ) Παρίσου.
- 2.- Ὁ παρὼν Ἑσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας, Ὄργάνωσως καὶ Καταστάσεως Προσωπικοῦ, αὐτὸ τροποποιεῖται καὶ ἀνασυντάσσεται ὁ ἤδη ἰσχύων τοιοῦτος, ἐνεκρίθη διὰ τῆς ἐπ' ἀριθμ. 153/22-2-77. αποφάσεως του Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐκτελεστῆς μετὰ τὴν ἀπό του κ. Κομάρχου ἐγγραφῆς του.
- 3.- Διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἢ τροποποίησιν του παρόντος ἀκολουθεῖται ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω διαδικασία.

Ἐγκρίνεται

Ἐν Καθάραια 22-2-77

Τὸ Δ.Σ.

Ὁ Πρόεδρος
του Δ.Σ. ΓΟΕΒ Παρίσου
Ἀντὼς Γεωργίου ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΒΑΣ. ΖΑΡΜΟΥΛΑΣ

Τὰ Μέλη

- 1) Παναγ. Ντρέ'ς Ἀντὼς Δαβὼν ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
- 2) Νικολ. Ἀναστασίουδης Ἀντὼς Γεωργίου
- 3) Πότμος Παναγιώτουδης Γεωργίου ΑΤΕ
- 4) Ἐγγαν. Καρκοῦτμος ἐκτελεστὸς ΓΟΕΒ Σπερχειῶν

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΡΔΕΥΣΗΣ Γ.Ο.Ε.Β.
ΠΑΜΙΣΟΥ**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΠΑΜΙΣΟΥ

ΕΔΡΑ: ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΑΡΔΕΥΣΕΩΣ Κ.Ο.Ε.Β. ΠΑΜΙΣΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΑΡΔΕΥΣΕΩΣ Γ.Ο.Ε.Β. ΠΑΜΙΣΟΥ

Άρθρον 1ον

Καθορίζεται άρδευτική περίοδος κατά την όποσαν θά γίνεται χρήση τών εις την άρδευτητα καλ διαχειρηση του Γ.Ο.Ε.Β. Παμισου ύπαγομένων ύδάτων από 15 Άπριλίου μέχρι 15 Οκτωβρίου κάθε έτους, δυναμένης να παραταθεί ή να προηγηθεί για ένα μήνα έφ' όσον αιριικές συνθήκες καλ οι καλλιεργητικές ανάγκες επιβάλλουν αύτο.

Άρθρον 2ον

Εάν άρδευτικά ύδατα θά χρησιμοποιούνται τά ύδατα τών ποταμών Παμισου (Πηγές Ά- Φλώρου) καλ Άριοι (Πηγές Πηδήματος) καλ τά ύδατα της άποστραγγιστικής τάφρου τελάκι, κατά τά ως κατωτέρω ειδικώτερα όριζόμενα.

Άρθρον 3ον

Τών άρδευτικών ύδάτων θά γίνεται χρήση ως κάτωθι:

1) Από το ποταμό Πάμισο.

α) Με άντληση τών ύδάτων με τη βοήθεια άντλητικών συγκροτημάτων καλ μετά προη- κεινή άδεια έγκαταστάσεώς των, χορηγουμένη από την Υπηρεσία του Γ.Ο.Ε.Β. Παμισου θά εδωνται οι περιοχές οι ευρισκόμενες ένθεν καλ ένθεν του ποταμού Παμισου από της κη- Άγλου Φλώρου μέχρι του σημείου του Μονίμου Φράγματος Παμισου οι όποιες δεν καλυ- νται από έργα έν λειτουργία.

β) Με φυσική ροή οι περιοχές που έξυπηρετούνται από της δυο άρδευτικές διώρυγες 1Α καλ ΔΠΔ) του ποταμού Παμισου.

γ) Με τεχνητή βροχή οι περιοχές που έξυπηρετούνται από το άρδευτικό έργο Ζω- Άγλου Φλώρου.

2) Από τά ύδατα του ποταμού Άριοι.

α) Με φυσική ροή θά άρδευονται οι περιοχές που έξυπηρετούνται από την άρδευτι- διώρυγα 1Α καλ Δ1.

3) Από τά άποστραγγιστικά ύδατα του Κάνδακος Μουτελάκι.

Με άντληση τών ύδάτων με τη βοήθεια άντλητικών συγκροτημάτων τοποθετουμένων κατά άνωτέρω θά άρδευεται ή νοτίως τουτου περιοχή μέχρι περατώσεως του άρδευτικού έργου αθαλασσας ζώνης.

Άρθρον 4ον

Εξ όλες της άποστραγγιστικές τάφρους της δικαιοδοσίας του Γ.Ο.Ε.Β. Παμισου άπαγο- εται ή δημιουργία οίονδήποτε φραγμού, ή ή κατά οίονδήποτε άλλον τρόπον παρεμπόδηση

ης αποστραγγίσεως και κανονικής ροής των υδάτων.

"Άρθρον 5ον

Απαγορεύεται ή δημιουργία φραγμών επί των ποταμών Παμίσσου και Άριος καθώς και επί των άρδευτικών διωρύγων.

"Άρθρον 6ον

Απαγορεύεται οιαδήποτε επέμβαση υπό των καλλιεργητών επί α) των ρυθμιστικών όρων στάθμης (AMIL) β) των ρυθμιστικών όργάνων παροχής (θυρδών MODULE των καναλετών) και γ) επί των βαννών (εκτός των βαννών των ύδροληψιών τις οποίες θά χειρίζονται οι άρδεύοντες παραγωγός), των δικλείδων, των άεροεξαγωγών, των βαλβίδων άντεπιστραής και γενικά των όργάνων που ρυθμίζουν τη λειτουργία στο δίκτυο τεχνητής βροχής. Ο χειρισμός αυτός αποτελεί αποκλειστικό έργο των ύδρονομικών όργάνων προς τά όποια ρέπει να άπευθύνονται οι ενδιαφερόμενοι καλλιεργητές, δ) των όργάνων των ύδροληψιών ή όποια ρυθμίζουν τη πίεση και τη παροχή του ύδατος ως και των μετρητών (όρολόγια) ή όποιοι δέν θά χρησιμοποιηθούν για τη χρέωση των παραγωγών ανάλογα με τη κατανάλωση. Η χρέωση των παραγωγών θά γίνεται ανάλογα με τά στρέμματα που θά άρδεύουν.

"Άρθρον 7ον

1) Οί ιδιοκτήτες ή ένοικιαστές των άγρών που γειτονεύουν με Δημοσίους, Κοινοτικούς άγροτικούς όδρους ύποχρεούνται στο καθαρισμό και την άρση των προσχώσεων από τά χανάκια που εύρίσκονται δίπλα από τους άνωτέρω όδρους.

2) Οί ιδιοκτήτες των άγρών που γειτονεύουν με άμπέλια και σταφιδάμπέλια ή δενδρόεις καλλιέργειες ζημιούμενες από τά ύδατα ύποχρεούνται να λάβουν όλα εκείνα τά μέτρα ή όποια κρίνονται άπαραίτητα από τά όργανα έφαρμογής του παρόντος για τη προστασία των κτημάτων αυτών.

"Άρθρον 8ον

Η άναγκαίουσα ποσότητα άρδευτικών υδάτων λαμβανομένων είτε από των ποταμών Παμίσσου και Άριος με άντληση ή φυσική ροή είτε από τις άρδευτικές διώρυγες με φυσική ροή ή άρδευση των διαφόρων κτηματικών περιοχών θά ρυθμίζεται από τά όργανα που είναι ενεστάλμενα για την έφαρμογή του παρόντος. Στη περίπτωση του δικτύου τεχνητής βροχής του άγρου Φλώρου στο όποιον ή παροχή και ή πίεση του νερού των ύδροληψιών είναι σταθερή και καθορισμένη, ή διάρκεια της άρδέσεως θά κανονίζεται από τό παραγωγό χωρίς να γίνεται σπατάλη.

"Άρθρον 9ον

Δέν θά χορηγείται ύδωρ για άρδευση στους ιδιοκτήτες ή έξουσιαστές άγρών ή καλλιέργητες ή μισθωτές ή προσωρινούς έμφυτευτές, έφ' όσον αυτοί δέν κατέβαλαν τά όφειλόμενα δικαιώματα από παρελθούσες άρδευτικές περιόδους.

-3-

Άρθρον 10ον

Άρμόδια ὄργανα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος εἶναι τὰ κατὰ τὴς προειρημένες δια-
ξεις περὶ Υ.Π.Β., Γ.Ο.Ε.Β. προβλεπόμενα.

Άρθρον 11ον

Τ ρ ο δ ο ς χ ο ρ η γ ῆ σ ε ω ς ν ε ρ ο ῦ

A. Περιοχὲς Ἀΐζωνης Παμύσου.

1) Ἐφ'ὅσον τὸ χρησιμοποιούμενο νερὸ εἶναι ἐπαρκές, διατίθεται γιὰ τὴν ἄρδευση
κημάτων ὅσες φορές οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἰδιοκτῆτες ἢ ἐνοικιαστές ἢ μισθωτοὶ ἢ προ-
μινοὶ ἐμφυτευτές ἐπιζητήσουν αὐτὸ κατόπιν ἄδειας τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. Παμύσου καὶ ἀφοῦ κατα-
λουν τὰ νόμιμα ἄρδευτικὰ τέλη.

περίπτωση αὐτὴ ὑποχρεοῦνται αὐτοὶ ὅπως εἰδοποιοῦν τὸ ἀρμόδιο ὑδρονομικὸ ὄργανο ὀσο
) μέρες πρὶν.

2) Ἐάν τὸ ἀνωτέρω κατὰ βούληση σύστημα διανομῆς δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθεῖ κατὰ τὴ
σημὴν περίοδο λόγω ἀνεπαρκείας ὕδατος, μετ' ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Ο.Ε.Β.
βανομένη πρὶν εἴκοσι τοῦλάχιστον μέρες καὶ γνωστοποιουμένης μετ' τοιχοδύληση στὰ δη-
λώτερα μέρη τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὅπου εἶναι ἡ μόνιμη κατοικία τῶν μελῶν, καθορί-
ται γιὰ τὴ κρίσιμη περίοδο, ἡ σειρά λειτουργίας, ἡ διάρκεια λειτουργίας τῶν καναλιῶν
ὁ τρόπος κατανομῆς καὶ ρυθμίσεως τῶν ὑδάτων.

B. Περιοχὲς Ζώνης Ἄγλου Φλώρου.

1) Ὅσοι θέλουν νὰ ποτίσουν θὰ πρέπει ἐγκαίρως νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν Ὄργανισμό νὰ
δῶσει τὸ στόμιο τῆς ὑδροληψίας τους, τὸ ἀντίστοιχο σπιράλ καὶ τὸ ἀνάλογο κινητὸ
ιδ (σωληνες τεχνητῆς βροχῆς, ἐκτοξευτήρες κ.λ.π.) δηλώνοντας τὸ τεμάχιο ποῦ πρό-
σαι νὰ ποτίσουν, τὰ ὅποια θὰ χρεωθῶν καὶ θὰ εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ κάθε ζημιὰ ἢ ἀπώλει-
των. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἄρδευτικῆς περιόδου θὰ γίνεται ἔλεγχος στὰ ὑλικά αὐτὰ καὶ θὰ
τρέφεται στὸν Ὄργανισμό ἢ ὑδροληψία.

Άρθρον 12ον

Ἐφ'ὅσον ὑπάρχει ἐπάρκεια καὶ εὐχέρεια δύναται νὰ χορηγεῖται ὁμοίως ὕδωρ.

α) Στὰ ἐκτός τῆς περιοχῆς τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων ἀγροκτῆματα βάσει τιμῆς χρήσεως
ριζομένης μετ' ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ προεισπραττομένης.

Άρθρον 13ον

Μετ' ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. καθορίζεται γιὰ κάθε ἄρδευτικῆ
οδο βάσει καὶ τοῦ ἐγκαιθέντος Προϋπολογισμοῦ ὁ ἀριθμὸς τοῦ χρησιμοποιηθησομένου
πικροῦ διανομῆς ὕδατος καὶ λειτουργίας Ἀντλιοστασίων (Ἐπόπτες, Ὑδρονομεῖς, μη-
τεχνῆτες καὶ βοηθοὶ), ἡ ἡμερομηνία προσλήψεως, ἡ διάρκεια τῆς θητείας καὶ ἡ ἀμοιβή

Ἡ κατανομή τῶν ὑδρονομικῶν ὀργάνων στήν ἐξυπηρετουμένη ἔκταση γνωστοποιεῖται μέ τοιχοκόλληση στά δημοσιώτερα μέρη τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. πρὶν ἀπὸ τὴν ἰαρχὴ τῆς ἀρδευτικῆς περιόδου.

Ἐπίσης οἱ τυχόν μεταβολές στή σύνθεση καὶ κατανομή τοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ γνωστοποιῶνται ἀμέσως καὶ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο στά ἐνδιαφερόμενα μέλη.

Ἄρθρον 14ον

Τὰ πρὸς ἀντιμετώπιση τῶν δαπανῶν διοικήσεως τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἔργων ἐπιβαλλόμενα, μέ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀρδευτικά τέλη, υποεοῦνται ὅπως καταβάλλουν ὅλοι οἱ ὠφελούμενοι ὅπως μέ λεπτομέρεια στήν ἴδια ἀπόφαση ὀρίζεται.

Ἡ περὶ ἐπιβολῆς τῶν ἀρδευτικῶν τελῶν ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γνωστοποιεῖται μέ τοιχοκόλληση στά δημοσιώτερα μέρη τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὅπου εἶναι ἡ μόνη κατοικία τῶν μελῶν τοῦ Γ.Ο.Ε.Β.

Ἄρθρον 15ον

Κάθε ὑδρολήπτης ὑποχρεοῦται ὅπως:

α) Συμμορφοῦται πρὸς τὸν παρόντα Κανονισμό καθὼς καὶ στίς ὑποδείξεις καὶ συστάσεις τῶν ὀργάνων διανομῆς καὶ ἐποπτείας τοῦ ὕδατος.

β) Παρευρίσκεται ὁ ἴδιος ἢ μέ ἐνῆλικες ἀντιπροσώπους κατὰ τὴν ὀρισθεῖσα μέρα, γιὰ παραλάβει ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο ὑδρονομικὸ ὄργανο τὸ πρὸς ἀρδευση ὕδωρ, καθὼς καὶ κατὰ τὸ ἴδιο ἀρδεύσεως τοῦ κτήματός του, ἐκτός τῶν περιοχῶν τῆς Ζώνης Ἰγλίου Φλώρου ὅπου ἡ ἀρδευση θὰ γίνεται κατὰ ζήτηση.

γ) Τὸ ὕδωρ θὰ λαμβάνεται μόνο μέ σιφώνια μέ τὴ βοήθεια εἰδικῶν κινητῶν θυροδῶν ἰσορροπομένης τῆς ἀρδεύσεως μέ ὑπερχέλιση τῶν καναλιέτων καθὼς καὶ τῆς κατασκευῆς βαυλάκων στοὺς ἀγροτικούς δρόμους καὶ ἀναχώματα. Γιὰ τὴν περιοχὴ Ἰγλίου καὶ μέχρις ἀποκατάστασης τῶν ἔργων. Πρὶν ἀπὸ κάθε τομὴ στο ἀνάχωμα ἢ δρόμο καὶ σωλήνωση κατὰ τὰ ἀνω ὑποχρεοῦται ὁ ὑδρολήπτης ὅπως ζητήσῃ γιὰ τοῦτο ἔγγραφη ἀδεία καὶ ὁδηγίες ἀπὸ τὸ ὄδιο ὑδρονομικὸ ὄργανο ἢ τὴν Ἰγλίου Φλώρου γενικά τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. Παιέσου ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἀναλάβει τὴν ὑπόχρεωση νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴ συνέχεια τοῦ δρόμου ἢ τοῦ ἀναχώματος.

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τίς περιοχάς τῆς Ζώνης Ἰγλίου Φλώρου προκειμένου νὰ γίνουν εἰς στοὺς δρόμους γιὰ νὰ περῶσουν οἱ σωλήνες ταχείας συνδέσεως γιὰ τὴν ἀρδευση ἀγροχῶν ποὺ δὲν βρίσκονται στὸ ἴδιο τεμάχιο μέ τὴν ὑδροληψία.

δ) Παρνεὶ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιὰ τὴ πρόληψη ζημιῶν, ἀπὸ ὑπερχέλιση ἢ διήθηση ὕδατος εἰς παρακείμενα κτήματα καὶ ἀγροτικούς δρόμους καὶ φθορῶν ἀπὸ ὁποιαδήποτε εἶδος προξενουμένων εἰς τὰ παρακείμενα τοῦ κτήματός του ἀναχώματα.

ε) Προβαίνει μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀρδεύσεως τοῦ κτήματός του στήν ἀφαίρεση τῶν εἰδικῶν κινητῶν θυροδῶν γιὰ ἀποφυγὴ πλημμυρῶν στά γειτονικά κτήματα. Στά δίκτυα τεχνητῆς κῆς κάθε παραγωγὸς εἶναι ὑποχρεωμένος μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀρδεύσεως τοῦ κτήματός του

νά κλείνει τή βάννα τής ύδροληψίας του πρὸς ἀποφυγή πλημμυρῶν.

στ) Διατηρεῖ καθαρὲς καὶ ἀπηλλαγμένες βλαστήσεως κ.λ.π. τὲς τριτεύουσες ἀρδευτικές διώρυγες (καναλέττα) τοῦ κτήματός του γιὰ νὰ μὴν ἐμποδίζεται ἡ ροή τῶν ὑδάτων ἀρδεύσεως. Ὅμοίως πρέπει νὰ συντηρεῖ τὸ μῆκος τοῦ τριτεύοντος στραγγιστικοῦ δικτύου ποῦ ἀναλογεῖ στὸ κτῆμα του γιὰ νὰ μὴν ἐμποδίζεται ἡ ροή τῶν ὑδάτων στραγγίσεως.

ζ) Ἀφίνει καὶ ἀπὸ τὲς δύο πλευρὲς τῶν στραγγιστικῶν τάφρων ἐλευθερὴ ἔκταση γιὰ τὴν ἐναπόθεση τῶν προΐόντων καθαρισμοῦ.

η) Θεωρεῖται ὅτι ἔκανε χρῆση τοῦ ὕδατος ὅταν κατὰ τὴ σειρά του δὲν χρησιμοποιήσῃ αὐτὸ γιὰ ὅποιονδήποτε λόγο, ὑποχρεούμενος νὰ περιμένει τὴν ἐπόμενη σειρά. Αὐτὸ φυσικὰ δὲν ἰσχύει γιὰ τὴ Ζώνη τῶν ἔργων τεχνητῆς βροχῆς.

θ) Μὴ διακόπτει ἢ παρεμποδίζει τὴ ροή τοῦ ἀρδευτικοῦ ὕδατος ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὸ ἴδιο καναλέττο θὰ πρέπει νὰ ἀρδευθοῦν τὰ κτῆματα μετὰ ἀπὸ τὸ δικό του.

ι) Νὰ διατηρεῖ τὰ ἐκατέρωθεν τῶν κοινοχρήστων ἀποστραγγιστικῶν τάφρων ἀναχώματα (φρυδῶματα) χωρὶς νὰ καταστρέφει αὐτὰ γιὰ πρόληψη ζημιῶν ἀπὸ πλημμύρες κ.λ.π.

ια) Νὰ μὴ καλλιέργει τὰ ἀναχώματα αὐτὰ δεδομένου ὅτι ἀποτελοῦν ἰδιοκτησία τοῦ Δημοσίου.

ιβ) Νὰ διατηρεῖ προστατευτικὸ ἀνάχωμα πλησίον τῶν καναλέτιων γιὰ προστασία αὐτῶν καὶ μὴ διαβροχή τοῦ ἐδάφους ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται αὐτὰ γιὰ πρόληψη καθιζήσεως κ.λ.π.

ιγ) Λαμβάνει ὅλα τὰ ἀναγκαζοῦντα μέτρα γιὰ τὴ προστασία τῶν ὑδροληψιῶν, τῶν φρεατῶν καὶ κάθε ἔργου ποῦ βρῆσκειται μέσα ἢ στὰ ὅρια τοῦ κτήματός του.

Ἄρθρον 16ον

Ἀ π α γ ο ρ ε ὄ ε τ α ι :

α) Ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. ἐντὸς τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἐκτέλεση ἰδιωτῆς ἔργων καὶ ἐργασιῶν δυναμῶν νὰ διαταράξουν τὲς ροὰς, ἢ νὰ προκαλέσουν βλάβεις τῶν ἔργων ὡς λ.χ. κάθε ἐνέργεια προξενούσα ζημιὰς στὲς ὑδατογέφυρες, ἢ μεταβολὴ διατομῆς τῶν τάφρων, τῶν διωρυγῶν τῶν ἀναχωμάτων, τῆς κοίτης τῶν διαφόρων ἀγωγῶν καθὼς καὶ ἢ ἐξ αὐτῶν ἄντληση ὕδατος, ἢ καλλιέργεια τῆς κοίτης τῶν πλημμυρῶν καὶ τῶν ἀναχωμάτων τῶν ποταμῶν, ἢ ἰδιωτῆς φυσικῶν ἢ τεχνικῶν ἀποχετεύσεων, ὡς καὶ ἢ ἐκτέλεση ὑδροαστεντικῶν ἔργων καὶ ἢ διάνοιξη φρεατῶν σὲ ἀπόσταση μικροτέρα τῶν ἑκατὸ μέτρων ἀπὸ τῶν πρᾶν τῶν ἀναχωμάτων ἢ τῶν χειλέων τῶν διωρυγῶν καὶ τάφρων ποῦ δὲν ἔχουν ἀνάχωμα αἰ γενικὰ κάθε ἐργασία ποῦ ἀναφέρεται στὸ ἄρθρο 38 τοῦ Ν.Δ. 3881/58.

β) Ἡ βδσκησι χωρὶς ἔγγραφο ἀδεία, διέλευση, πρόσδεση ἢ παραμονὴ ζῶν ἐπὶ τῶν ἀιχωμάτων τῶν χειμάρρων, ποταμῶν καὶ διωρυγῶν, καθὼς καὶ τῆς κοίτης τῶν πλημμυρῶν. Ἐπί- ρς καὶ ἢ κατάσκευη μονίμων ἢ προσωρινῶν ἐγκαταστάσεων πρὸς παραμονὴ προσώπων κ.λ.π.

γ) Ἡ ἀπόρριψη μέσα στὲς διώρυγες, τάφρους καὶ ποταμούς ὁποιοῦνδήποτε ἀντικειμε- ἴν (ξύλων, λίθων, χωμάτων, ἀχύρων, χόρτων, νεκρῶν ζῶν).

δ) Ἡ ἐπέμβαση μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο στὶς ὑδροληψίες, βάννες ἢ μεριστὲς γιὰ τὴ ρύθμιση τῶν ὑδάτων ἀρδεύσεως.

ε) Ἡ φύτευση ξενόρων σὲ ἀπόσταση μικρότερη τῶν τριῶν μέτρων ἀπὸ τὸ πῶδι τῶν πρα- νῶν τῶν ἀναχωμάτων ἢ τῶν χειλῶν τῶν διωρυγῶν καὶ τάφρων ποὺ δὲν ἔχουν ἀνάχωμα.

στ) Ἡ ἀλλοίωση μέσα στ' ποτάμια, διώρυγες καὶ τάφρους.

ζ) Ἡ πρόσδεση ζῶων ἐπὶ τῶν ὑδροληψιῶν τεχνητῆς βροχῆς, διότι ὑπάρχει κίνδυνος καταστροφῆς τους.

η) Ἡ χρησιμοποίηση διαφόρων ἐργαλείων γιὰ τὴ παραβίαση τῶν βαννῶν τῶν ὑδροληψιῶν οἱ ὁποῖοι ἀνοίγουν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ κλείνουν πρὸς τὰ δεξιὰ. Ὅταν συναντηθεῖ ἀντί- σταση στὴ περιστροφή τῆς βάννας πρέπει νὰ σταματᾷ κάθε περαιτέρω χειρισμός, γιὰ νὰ μὴ γίνεи ζημιὰ.

θ) Ἡ παραμονὴ τῶν ὑδροληψιῶν ἀνοικτῶν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύχτας.

Ἄρθρον 17ον

Οἱ ὑδρονομεῖς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μὴ ἐπιτρέπουν τὴν ἀρδευση τῶν κτημάτων τῶν γειτῶν τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. ποὺ δὲν συμμορφώνονται πρὸς τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 16 τοῦ παρόντος, καθὼς καὶ τὲ αὐτοὺς ποὺ ἔχουν καλλιεργήσει παράνομα τοὺς ἀγροὺς τους μὲ ρυ- θμι.

Ἄρθρον 18ον

Ἀπαγορεύεται αὐστηρᾷ παροχῇ φιλοδωρημάτων στὰ ὑδρονομικὰ ὄργανα, ἔστω καὶ ἂν ὑπάρτῃ προσφέρουν κάποια ἐξυπηρέτηση κατὰ τὴν ἀρδευση τῶν κτημάτων τῶν καλλιεργητῶν.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται αὐστηρᾷ ἡ ἀπασχόληση αὐτῶν σὲ κάθε ἐργασία ξένη πρὸς τὰ καθήκοντά τους κατὰ τίς ὥρες τῆς ὑπηρεσίας τους.

Ἄρθρον 19ον

Γιὰ κάθε παράπονο κατὰ τῶν ὑδρονομιῶν σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Κανονισμοῦ Ἀρδεύσεως πρέπει οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀναφέρωνται ἐντὸς τὸ πολὺ δύο (2) ἡμερῶν στὰ κεντρικὰ ὄργανα διοικήσεως τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. ἢ στὸν Ἄγρονόμο τῆς περιοχῆς τους.

Ἄρθρον 20ον

Κάθε ἄλλο θέμα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν ἀρδευση τῶν κτημάτων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. ποὺ δὲν περιλαμβάνεται στὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος ρυθμίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοι- κητικοῦ Συμβουλίου, ποὺ τίθεται πρὶν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ὑπὸ τὴν ἔγκριση τῆς οἰκείας ἐριφερειακῆς Ὑπηρεσίας Ἐγγειῶν Βελτιώσεων.

Ἄρθρον 21ον

Ἡ μὴ συμμόρφωση τῶν ὑποχρέων πρὸς τὸν παρόντα Κανονισμό Ἀρδεύσεως καθὼς καὶ στὶς ποσάσεις ποὺ ἐκδίδονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. βάσει τῶν διατάξεων οὗ αὐτοῦ κανονισμοῦ, ἀποτελοῦν ἀγροτικὲς παραβάσεις, οἱ ὁποῖοι τιμωροῦνται σύμφωνα

τις διατάξεις του Π.Δ. 499/1975 " Περὶ τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων καὶ ἔργων τῶν διοικουμένων ὑπὸ τῶν Ὄργανισμῶν Ἑγγεῶν Βελτιώσεων (Ο.Ε.Β.)" σύμφωνα με τὸ ἄρθρο 40 τοῦ Ν.Δ. 3881/58 " Περὶ ἔργων Ἑγγεῶν Βελτιώσεων " ἐπιφυλασσομένων ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν.Δ. 3881/58 " Περὶ ἔργων Ἑγγεῶν Βελτιώσεων " .

"Ἄρθρον 22ον

Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑποβάλλονται ἐνώπιον τῆς Υ.Ε.Β. Ἐπιθεώρησης Γεωργίας σύμφωνα με τὸ ἄρθρο 1 παραγρ. 2 τοῦ ἀπὸ 13-9-59 Β.Δ/τος ἐντὸς 15μέρου ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεώς του.

"Ἄρθρον 23ον

1) Ὁ παρὼν Κανονισμὸς Ἀρδεύσεως συμπληρῶνεται ἢ τροποποιεῖται με ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. Παμίσου ἐγκρινομένων ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχη καὶ δημολευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2) Ὁ ἀνωτέρω Κανονισμὸς Ἀρδεύσεως ἀποτελούμενος ἀπὸ εἴκοσι τρεῖς (23) ἄρθρα, ἠφίστηκε ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Γ.Ο.Ε.Β. Παμίσου κατὰ τὴν ἀρ. 173/3-78 συνεφραση αὐτοῦ, ἰσχύει ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεώς του σύμφωνα με τὰ ἄρθρα 1 καὶ 7 τοῦ κδ 13-9-59 Β.Δ/τος " Περὶ Ὄργανισμῶν Ἑγγεῶν Βελτιώσεων "

50
Αλεξάνδρου
Ε. Β. Παμίσου
ΜΕΓΡΕΜΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΑ

**ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΚΙΜΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ
ΝΕΡΟΥ ΠΗΓΩΝ ΠΑΜΙΣΟΥ**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΒ

ΧΑΡΤΕΣ Γ.Ο.Ε.Β.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΓ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΥ ΙΘΩΜΗΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ - (10)

A/A	ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ	ΠΗΓΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΕΥΡΩ
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
1	Συντήρηση δημοτικών κτιρίων	ΣΑΤΑ 2004 4η κατανομή	Α.Α.Δ.Ε.: 77/2005 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	2.638,62
2	Συντήρηση - εξοπλισμός αγροτικών ιατρείων	ΣΑΤΑ 2003 4η κατανομή 2600	Α.Α.Δ.Ε.:76/2005 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	2.600,00
3	Προμήθεια χρηματοκιβωτίου	Δ.Π.	Α.Δ.Σ.	2.000,00
4	Προμήθεια εγκατάστασης συστήματος συναγερμού στο δημοτικό κατάστημα της έδρας του Δήμου	Δ.Π.	Α.Δ.Σ. Α.Α.Δ.Ε.:74/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	1.500,00
ΣΥΝΟΛΟ 1				8.738,62

2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
5	Ελαιοχρωματισμός Δημοτικών σχολείων	ΣΑΤΑ 2006 4η κατανομή		6.500,00
6	Προμήθεια εξοπλισμού Η/Υ (Σέρβερ)	Δ.Π.		10.000,00
ΣΥΝΟΛΟ 2				16.500,00
ΣΥΝΟΛΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ				25.238,62

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ (20)

A/A	ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ	ΠΗΓΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΕΥΡΩ
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
7	Καθαρισμός οδών και υπονόμων	Δ.Π.	Α.Α.Δ.Ε.:87/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	8.000,00
ΣΥΝΟΛΟ 1				8.000,00

2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
8	Επεκτάσεις δημοτικού φωτισμού μέσω ΔΕΗ	Δ.Π.		30.000,00
9	Συντήρηση χώρου ταφής απορριμμάτων	Δ.Π.		6.925,00
10	Καθαρισμός οδών	Δ.Π.		6.925,00
11	Καθαρισμός υπονόμων	Δ.Π.		6.925,00
12	Προμήθεια κάδων απορριμμάτων και ανταλλακτικών	Δ.Π.		15.000,00
13	Προμήθεια λαμπτήρων και υλικών φωτισμού	Δ.Π.		10.000,00
14	Συντήρηση φωτιστικών σωμάτων (αλλαγή λαμπτήρων)	Δ.Π.		6.925,00
15	Αγορά μηχανήματος για ταφή απορριμμάτων	Δ.Π.		20.000,00
16	Προμήθεια φωτιστικών σωμάτων	Δ.Π.		6.000,00
17	Τοποθέτηση φωτιστικών σωμάτων (εργασία-στολισμός στις εορτές)	Δ.Π.		6.925,00
ΣΥΝΟΛΟ 2				115.625,00
ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ				123.625,00

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ - ΑΡΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ (25)				
Α/Α	ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ	ΠΗΓΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΕΥΡΩ
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
18	Αποκατάσταση ζημιών - διευθέτηση ομβρίων υδάτων στα Τ.Δ. του Δήμου	Δ.Π.		6.925,00
19	Συντήρηση - επισκευή - καθαρισμός δεξαμενών του Δήμου	Δ.Π.		6.900,00
ΣΥΝΟΛΟ 1				13.825,00

2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
20	Συντήρηση αποκατάσταση ζημιών εσωτερικού δικτύου ύδρευσης	Δ.Π.		6.925,00
21	Συντήρηση αντλιοστασίων του Δήμου	Δ.Π.	Α.Α.Δ.Ε.:68/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	6.925,00
22	Αποκατάσταση ζημιών - διευθέτηση ομβρίων υδάτων στα Τ.Δ. του Δήμου	Δ.Π.	Α.Α.Δ.Ε.:81/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	6.925,00
23	Συντήρηση- επισκευή - καθαρισμός δεξαμενών του Δήμου	Δ.Π.		6.925,00
24	Συντήρηση - αποκατάσταση ζημιών εξωτερικού δικτύου ύδρευσης	Δ.Π.		6.925,00
25	Αρδευτικό δίκτυο γηπέδου	Δ.Π.		6.925,00
ΣΥΝΟΛΟ 2				41.550,00
ΣΥΝΟΛΟ ΥΔΡΕΥΣΗΣ -ΑΡΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ				55.375,00

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ (30)				
Α/Α	ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ	ΠΗΓΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΕΥΡΩ
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
26	Δημοτική οδοποιία στα Τ.Δ. του Δήμου	1.ΣΑΤΑ2004 3386,77 2.ΣΑΤΑ2006 1565,22 3.ΣΑΤΑ2007 20796,54 4.Δ.Π.27324,47		53.075,00
ΣΥΝΟΛΟ 1				53.075,00

2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
27	Δημοτική οδοποιία - ασφαλτοστρώσεις του Δήμου	Δ.Π.		50.000,00
ΣΥΝΟΛΟ 2				50.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ				103.075,00

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΩΝ (45)				
A/A	ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ	ΠΗΓΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΕΥΡΩ
1.	ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ			
ΣΥΝΟΛΟ 1				

2.	ΝΕΑ ΕΡΓΑ			
28	Καθαρισμός νεκροταφείων του Δήμου	Δ.Π.		6.925,00
29	Συντήρηση νεκροταφείων του Δήμου	Δ.Π.		6.925,00
ΣΥΝΟΛΟ 2				13.850,00
ΣΥΝΟΛΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΩΝ				13.850,00

ΛΟΙΠΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ (70)				
A/A	ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ	ΠΗΓΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΕΥΡΩ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΒΑΛΥΡΑΣ				
1.	ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ			
30	Βελτίωση αθλητικών εγκαταστάσεων - περίφραξη γηπέδου Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2005	ΑΔΣ 51 Α.Α.Δ.Ε.:88/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	10.000,00
31	Διευθέτηση ομβρίων υδάτων Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ2005 3.313 ΣΑΤΑ2007 5.000	Α.Α.Δ.Ε.:88/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	8.813,00
32	Τοίχος αντιστήριξης στο δρόμο προς Μύλο στο Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2005	Α.Α.Δ.Ε.:91/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	4.275,90
33	Συντήρηση παιδικής χαράς στο Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2005		6.925,00

2.	ΝΕΑ ΕΡΓΑ			
34	Έργο:Βελτίωση αθλητικών εγκαταστάσεων δημοτικού γηπέδου - Μπάσκετ 132061,63 Υποέργο1: Βελτίωση Αθλητικών εγκαταστάσεων δημοτικού γηπέδου Τ.Δ. Βαλύρας 88041,09	1.Πρόγραμμα Αθλητικών Υποδομών ΕΛΛΑΔΑ 2004 Γενική Γραμματεία Αθλητισμού 88041,09 2.Δ.Π.25958,91	Α.Α.Δ.Σ.:80/2001 (Περί αποδοχής χρηματοδότησης) α.μ.179/2003	114.000,00
35	Επέκταση εσωτερικού δικτύου ύδρευσης Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2005		6.925,00
36	Εξοπλισμός γεώτρησης Άρδευσης Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2006		12.000,00

37	Αντικατάσταση εσωτερικού δικτύου ύδρευσης και κατασκευή νέας δεξαμενής στο Τ.Δ. Βαλύρας	ΘΗΣΕΑΣ 2007:97208,2 ΘΗΣΕΑΣ 2008:165927,4 ΘΗΣΕΑΣ 2009:165927,4 ΘΗΣΕΑΣ Ορκ. δόσεις: 400000 Εκπτώση Δημοσπ: 591.000,00 1.420.000,00		663.135,60
38	Διαμόρφωση - ανάπλαση κατασκευή υποστέγου Δημοτικού οικοπέδου στο Τ.Δ. Βαλύρας	ΘΗΣΕΑΣ:80000		80.000,00
39	Κατασκευή πεζοδρομίων Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2005		12.000,00
40	Αγροτική οδοποιία στο Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2007		6.925,00
41	Καθαρισμός και διάνοιξη παλιού αυλακιού από Δέση-Μύλο	ΣΑΤΑ 2007		6.925,00
42	Διάνοιξη αγροτικών δρόμων και χάνδακα από Μπαταλαίικα - Παλιόμυλο	ΣΑΤΑ 2007		12.000,00
43	Φωτισμός γηπέδου	ΣΑΤΑ 2007		12.000,00
44	Φωτισμός κεντρικής πλατείας	ΣΑΤΑ 2007		6.925,00
45	Κατασκευή οικίσκου γεώτρησης γηπέδου	ΣΑΤΑ 2008		4.000,00
46	Κατασκευή στεγάστρου νεκροταφείου στο Δ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2008		4.000,00
47	Κατασκευή τουαλετών στο νεκροταφείο Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2008		6.925,00
48	Ανόρυξη γεώτρησης άρδευσης στην Πέρα Μεριά	ΣΑΤΑ 2008		12.000,00
49	Αγωγός ομβρίων υδάτων δρόμου Αγίου Αθανασίου	ΣΑΤΑ 2008		12.000,00
50	Τσιμεντοστρώσεις αγροτικών δρόμων	ΣΑΤΑ 2008		12.000,00
51	Καθαρισμός ρεμάτων	ΣΑΤΑ 2008		12.000,00
52	Κατασκευή κιγκλιδωμάτων στο σχολείο στο Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ 2008		3.000,00
53	Μελέτες υποδομών Τ.Δ. Βαλύρας	ΣΑΤΑ2006		8.051,82
54	Περίφραξη Μπεζεστενίου	ΣΑΤΑ 2008		6.500,00
55	Προκαταρκτική μελέτη χωροθέτησης βιολογικού καθαρισμού Βαλύρας- Αριστοδημείου- Λάμπαινας	ΘΗΣΕΑΣ: 12000		12.000,00
56	Μελέτη για ανάπλαση νερόμυλων στα Τ.Δ. του Δήμου	ΘΗΣΕΑΣ: 12000		12.000,00
57	Μελέτη για κατασκευή μονοπατιών στα διαμερίσματα του Δήμου	ΘΗΣΕΑΣ: 12000		12.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΛΥΡΑΣ				1.079.326,32

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΕΙΟΥ				
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
58	Αντικατάσταση δικτύου ύδρευσης Τ.Δ. Αριστοδημείου	1.ΘΗΣΕΑΣ 2006:51280,8 2.ΘΗΣΕΑΣ 2007:68719,2 3.ΘΗΣΕΑΣ 2006 Αποφ.Δ.Σ. αρ.4: 73671,09 193.671,09 έχει πληρωθεί: 120.000,00		73.671,09
59	Συντήρηση εξοπλισμός δημοτικών κτιρίων στο Τ.Δ. Αριστοδημείου	ΣΑΤΑ 2005		3.313,00
60	Αναπλάσεις κοινόχρηστων χώρων Δ.Δ. Αριστοδημείου	ΣΑΤΑ 2005		12.000,00
61	Κατασκευή παιδικής χαράς Βουρναζίου Τ.Δ. Αριστοδημείου	1.ΣΑΤΑ2006 10214,2 2.Δ.Π. 1785,8		12.000,00
62	Διαμόρφωση πηγαδιού και ανάπλαση παραδοσιακής βρύσης στο Τ.Δ. Αριστοδημείου	ΣΑΤΑ 2006	Α.Α.Δ.Ε.:106/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	3.000,00
63	Επέκταση δικτύου ύδρευσης Τ.Δ. Αριστοδημείου	1.ΣΑΤΑ2003 3378,16 2.ΣΑΤΑ2004 1455,6	Α.Α.Δ.Ε.:105/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	4.833,76
2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
64	Αντικατάσταση υπολοίπου δικτύου ύδρευσης Τ.Δ. Αριστοδημείου	ΘΗΣΕΑΣ:82000		82.000,00
65	Τσιμεντοστρώσεις αγροτικών και Δημοτικών δρόμων	ΣΑΤΑ 2008		12.000,00
66	Αγροτική οδοποιία	ΣΑΤΑ 2008		6.925,00
67	Διαμόρφωση πλατείας (ηλεκτροφωτισμός - παγκάκια)	ΣΑΤΑ2008:2201 Δ.Π.:4724		6.925,00
68	Αναπαλαίωση δημοτικού σχολείου Βουρναζίου στο Τ.Δ. Αριστοδημείου	Δ.Π.		6.925,00
ΣΥΝΟΛΟ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΕΙΟΥ				223.592,85

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ				
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
69	Αγροτική οδοποιία Τ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης	ΣΑΤΑ 2007		12.000,00
70	Δημοτική οδοποιία Τ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης	ΣΑΤΑ 2007		6.000,00
71	Τοποθέτηση προστατευτικού κιγκλιδώματος στο Τ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης	1.ΣΑΤΑ 2007 1879,83 2.Δ.Π.1000	Α.Α.Δ.Ε.:82/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	2.879,83
2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
72	Εργο:Βελτίωση Αθλητικών εγκαταστάσεων δημοτικού γηπέδου μπασκετ 132061,63 Υπόεργο2: Βελτίωση Αθλητικών εγκαταστάσεων μπασκετ Δ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης 44020,54	1.Πρόγραμμα Αθλητικών Υποδομών ΕΛΛΑΔΑ 2004 Γενική Γραμματεία Αθλητισμού 44020,54 2.Δ.Π.:10749,81	Α.Α.Δ.Σ.:80/2001 (Περί αποδοχής χρηματοδότησης) Α.Μ.:203/2003	54.770,35
73	Ολοκλήρωση διαμόρφωσης πλατείας στο Δ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης	Δ.Π.		10.000,00

74	Μελέτη: Αποτύπωση οικισμού Αρχαίας Μεσσήνης	ΘΗΣΕΑΣ: 12000		12.000,00
75	Αγορά οικοπέδου στο Τ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης	ΘΗΣΕΑΣ: 162.178,00		162.178,00
76	Μελέτη: δημιουργία ξενώνα και συνεδριακού κέντρου Αρχαίας Μεσσήνης	ΘΗΣΕΑΣ: 12000		12.000,00
77	Προκαταρκτική μελέτη χωροθέτησης βιολογικού καθαρισμού Αρχαίας Μεσσήνης-Αρσινόης	ΘΗΣΕΑΣ: 12000		12.000,00
78	Κατασκευή νέας δεξαμενής στο Τ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης	ΘΗΣΕΑΣ: 65000		65.000,00
79	Αγροτική οδοποιία Τ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης	ΣΑΤΑ 2008		6.900,00
80	Δημοτική οδοποιία Τ.Δ. Αρχαίας Μεσσήνης	ΣΑΤΑ 2008		6.900,00
81	Αλλαγή δικτύου ύδρευσης	ΣΑΤΑ 2008		3.800,00
82	Συντήρηση σχολικών κτιρίων	ΣΑΤΑ2008:2280 Δ.Π.:2720		5.000,00
83	Πλακόστρωση εξωτερικού χώρου εκκλησίας Πετραλώνων	Δ.Π.		6.900,00
ΣΥΝΟΛΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ				378.328,18

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΛΑΜΠΑΙΝΑΣ				
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
84	Αγροτική οδοποιία Δ.Δ. Λάμπαινας	ΣΑΤΑ 2006		12.000,00
85	Αντικατάσταση τμημάτων δικτύων ύδρευσης από αμιάντο στο Δ.Δ. Λάμπαινας	Δ.Π.	Α.Α.Δ.Ε.:121/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	6.900,00
2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
86	Αγροτική οδοποιία τσιμεντοστρώσεις αγροτικών δρόμων στο Τ.Δ. Λάμπαινα	ΣΑΤΑ 2008		12.000,00
87	Δημοτική οδοποιία τσιμεντοστρώσεις	Δ.Π.		6.925,00
88	Συντήρηση και ηλεκτροφωτισμός παιδικής χαράς Λάμπαινας	Δ.Π.		2.500,00
89	Διαμόρφωση αυλίου χώρου Δημοτικού σχολείου Λάμπαινας	ΣΑΤΑ2007:1205 ΣΑΤΑ2008 4206 Δ.Π. 4589		10.000,00
90	Αλλαγή δικτύου ύδρευσης	Δ.Π.		6.925,00
91	Αποτύπωση και ανάπλαση βρύσης Λάμπαινας	ΘΗΣΕΑΣ: 12000		12.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΛΑΜΠΑΙΝΑΣ				69.250,00

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΡΣΙΝΟΗΣ				
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
92	Αγροτική οδοποιία στο Τ.Δ. Αρσινόης	ΣΑΤΑ 2007		11.000,00
93	Διαμόρφωση - τσιμεντόστρωση υπάρχοντος δρόμου στο Τ.Δ. Αρσινόης	Δ.Π.		10.000,00
94	Επισκευή γεφυριού Βλάσση στο Τ.Δ. Αρσινόης	ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α	ΑΔΣ 48	56.000,00
2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
95	Αγροτική οδοποιία	ΣΑΤΑ 2008		6.900,00
96	Διάνοιξη δρόμου Ξερόβρυση	ΣΑΤΑ 2008		5.697,00
97	Διάνοιξη δρόμου προς καινούργια γεώτρηση	Δ.Π.		6.900,00
98	Δημοτική οδοποιία	Δ.Π.		6.900,00
99	Διευθέτηση ομβρίων υδάτων στο Δ.Δ. Αρσινόης	1.ΘΗΣΕΑΣ 2005:53353,4 2.ΘΗΣΕΑΣ 2006:34646,6 (Κατανομή 45%)		88.000,00
100	Ανάπτυξη γεώτρησης ύδρευσης και εξοπλισμός στο Τ.Δ. Αρσινόης	ΘΗΣΕΑΣ: 35000		35.000,00
101	Αποτύπωση και ανάπλαση πλατείας σχολείου Αρσινόης	ΘΗΣΕΑΣ:10000		12.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΑΡΣΙΝΟΗΣ				135.000,00

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΖΕΡΜΠΙΣΙΩΝ				
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
102	Συντήρηση δημοτικών σχολείων στο Τ.Δ. Ζερμπίσιων και οικισμό Κογχυλίου	ΣΑΤΑ 2005		3.019,35
103	Αλλαγή σκεπής εκκλησίας νεκροταφείου στο Τ.Δ. Ζερμπίσιων	Δ.Π.	Α.Α.Δ.Ε.:107/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	4.000,00
104	Μελέτη βρύσης Ζερμπίσιων	Δ.Π.	Α.Α.Δ.Ε.:108/2007 (Περί σύνταξης μελέτης)	5.000,00
2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
105	Επέκταση αρδευτικού δικτύου προς Μπουλούσια στο Τ.Δ. Ζερμπίσιων	ΣΑΤΑ 2007: 4644,67 ΣΑΤΑ 2008: 2720 Δ.Π.4180		11.544,67
106	Κατασκευή τοίχου αντιστήριξης στον οικισμό Κογχύλι έξωθι ιδιοκτησίας Μουρίκη Μαρίνου	ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α 1/2 50.000	ΑΔΣ 78	25.000,00
107	Αγροτική οδοποιία	ΣΑΤΑ 2008		6.925,00
108	Δημοτική οδοποιία - τσιμεντοστρώσεις	Δ.Π.		6.925,00
109	Ανάπλαση πλατείας π. βρύσης Τ.Δ. Ζερμπίσιων	ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.		80.000,00
110	Ανάπλαση πλατείας π. βρύσης Τ.Δ. Ζερμπίσιων	Δ.Π.		40.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΖΕΡΜΠΙΣΙΩΝ				182.414,02

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΚΕΦΑΛΙΝΟΥ				
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
111	Επισκευή και συντήρηση σχολικών κτιρίων στο Τ.Δ. Κεφαλινού	ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.: 29.955,00 έχουν πληρωθεί 17.522,75	Αρ.πρωτ. 58048/1 5-11-04 απόφαση ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α	12.432,25
112	Αποκατάσταση ζημιών και συντήρηση έργων υποδομής του Δήμου (Κεφαλινού)	ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.	Αρ.πρωτ. 52479/1 5-10-04 απόφαση ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α	30.000,00
113	Κατασκευή εσχάρας συλλογής ομβρίων υδάτων έξωθι Δ. σχολείου Κεφαλινού	ΣΑΤΑ 2006	ΑΔΣ 62 Α.Α.Δ.Ε.:107/2007 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	1.073,40
114	Ολοκλήρωση δρόμου Κεφαλινού - Καλογερέσι	Δ.Π.	Α.Δ.Σ. 83/2007	9.758,32
2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
115	Κατασκευή τοποθέτηση κιγκλιδωμάτων οδών στο Δ.Δ. Κεφαλινού	ΣΑΤΑ 2005	Α.Α.Δ.Ε.:74/2005 (Περί τρόπου εκτέλεσης)	1.573,84
116	Κατασκευή έργου αντιστήριξης με λιθοδομή στο Δ.Δ. Κεφαλινού έξωθι ιδιοκτησιών Πανούση Γρηγορίου κληρ. Γεωργίου Κορμά και Αθανάσιου Κορμα	ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α 50.000	ΑΔΣ 78	25.000,00
117	Κατασκευή νεας δεξαμενής Κεφαλινού	ΘΗΣΕΑΣ: 65000		65.000,00
118	Αγροτική οδοποιία	ΣΑΤΑ 2008 6900		6.900,00
119	Δημοτική οδοποιία	ΣΑΤΑ2008:1564 Δ.Π. 5336		6.900,00
120	Αποκατάσταση ζημιών και συντήρηση έργων υποδομής	ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.		30.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΚΕΦΑΛΙΝΟΥ				188.637,81

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΡΕΥΜΑΤΙΑΣ				
1. ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ				
121	Τσιμεντόστρωση οδών Τ.Δ. Ρευματίας	1.ΣΑΤΑ2005 Πολ.Προστ. 4000 2.Δ.Π.6000		10.000,00
122	Αναπαλαίωση Δημοτικού σχολείου Ρευματίας	1.ΣΑΤΑ2006: 7971,8 2.ΣΑΤΑ2002: 1622,33 3.ΣΑΤΑ2005 439,22 4.Δ.Π. 1966,65		12.000,00
123	Ανάπλαση εσωτερικού και εξωτερικού χώρου δημ. Σχολείου Ρευματίας	1.ΣΑΤΑ2005 439,22 2.ΣΑΤΑ2007 5532,94 3.Δ.Π. 227,84		6.200,00
124	Τσιμεντόστρωσεις δημοτικής οδοποιίας Τ.Δ. Ρευματίας	Δ.Π.	ΑΔΣ 50	1.738,81
2. ΝΕΑ ΕΡΓΑ				
125	Κατασκευή τοίχου αντιστήριξης με λιθοδομή περιμετρικά έξωθι πρώην Δημ. Σχολείου Ρευματίας	ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. 50.000	ΑΔΣ 79	50.000,00
126	Ανόρυξη γεώτρησης ύδρευσης και εξοπλισμός στο Τ.Δ. Ρευματίας	ΘΗΣΕΑΣ: 35.000		35.000,00
127	Τσιμεντόστρωση δρομίσκων	ΣΑΤΑ 2008		6.925,00
128	Τοίχοι αντιστήριξης	ΣΑΤΑ2008:1014 Δ.Π.5911		6.925,00
129	Αγροτική οδοποιία	Δ.Π.		6.925,00
130	Δημοτική οδοποιία	Δ.Π.		2.500,00
ΣΥΝΟΛΟ ΡΕΥΜΑΤΙΑΣ				138.213,81

